اسلام او سیاست

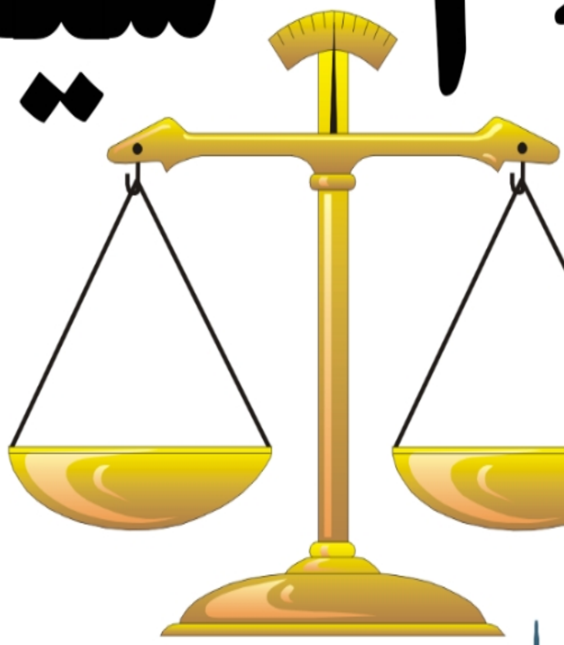

لیکوال: (ګوهر رحمن)

نيو ليك

....

سرليك	مخ
سريزه	1
لومړی باب	**5**
د سياست د كليمى لغوى معنى	5
د سياست تعريف د مسلمانوسياسى پوهانو په نظر	7
سياست د فقهى پوهانو له نظره	8
د سياست تعريف د نوى عصر د پوهانوله نظره	14
عملى سياست	16
عقلى سياست او شرعى سياست	19
غوره سياست او جاهلى حكومت	20
شرعى سياست د اسلام د سپيڅلى دين يو فصل دى	23
د شرعى سياست انواع	27
د اخوان الصفاء بيان كړى اقسام	28
سياست د انسانى فطرت غوښتنه ده	30
د انسان د كلمى لغوى څېړنه	32
سياست ته غيرفطرى ويل جهالت او ناپوهى ده	36
دوهم باب	40
غير اسلامى سياسى نظريي	40
ملوكيت يا ظالمه پادشاهى	40
د ملوكيت تعريف	42
ميكاولى د اخلاقو څخه د آزادى غوښتوونكې وه	45
د جان بودان نظر	46
د لومړى جيمز اوهابس نظريات	46
د ملوكيت خطرناكه څيره د مصر فرعون وه	47
د موسى عليه السلام د فرعون تاكل	48
سرليك	مخ

نيو ليك

د موسی علیه السلام او د فرعون	48
په هکله د قرآن کریم د آیتونو فهرست	49
د ملکویت [پادشاهی] اصول	**50**
د ربوبیت او الوهیت دعوی کول	**50**
خلک د خپل ځان غلامان ګڼل	51
سرمایه او دولت د شرافت معیارګڼل	52
سیاسی قتل کول او یا بیکارول	53
د سیاسی رشوت په ورکولو سره خلکو د ضمیر اخیستل	55
د دلیل ځوابول په زور سره	**56**
چنګیزیت	57
د چنګیز د جوړو شوو قوانینومجموعه	59
پاپائیت [تیاکراسی]	60
سیکولر [بې‌دینه] جهوریت یا دیموکراسی	65
د دیموکراسی شالید	67
د جان لاک او روسو نظریات	70
د دیموکراسی بنسټونه	72
د خلکو حاکمیت	72
سیکولرازم [د دین او سیاست ترمنځ بیلوالی]	72
لبرالیزم [بې‌قیده او بی واګو خپلواکې]	73
کپیټل ایزم [سرمایه داری اوماده پرستی]	74
نشنلیزم [د نورو قومونو استحصال]	75
پارټی سیستم یا ګوندی‌سیستم	76
اشتراکیت [سوسیالیزم]	76
سوسیالیزم او د هغه بنسټیزاصول	78
د ژوندانه مادی نظریه	78
سر ليك	مخ
د پاک ذات الله جل جلاله د وجود څخه انکار یا دهریت	78

نیو لیك

دین څخه انکار 78
د کورنی نظام څخه انکار 78
د شخصی ملکیت څخه انکارکول 79
جدلي فلسفه او طبقاتی کشمکش 78
دیکتاتوری پرولتاریا یا د کارګرانو آمریت 80
ډله ایزه دیکتاتوری 81
د مشرانو د یکتاتوری 82
اشتمالیت [کمونیزم] 82
د بی دینه سیاست زیبنبه 84
.دریم باب 87
لومړی فصل 87
د خلافت تعریف او هغی ثبوت قران او احادیثو له نظره 87
د خلافت لغوی مقهوم 90
دخلافت اصطلاحی تعریف 93
د خلافت څرنګوالی د قرآن له نظره 94
د استخلاف آیت 94
د تمکین فی‌الارض په هکله آیتونه 99
اولی‌الامر آیت 101
سلطان په معنی د حکومت 105
د حکم بالعدل په هکله آیتونه 107
د خلافت یا اسلامی حکومت په هکله نبوی احادیث 110
خلافت د الله جل جلاله رحمت دی 111
د عادل حکمران فضیلت 114
اسلامی حکومت دمسلمانانو د تحفظ ذریعه ده **117**
سرلیك مخ
اسلامی‌حکومت د الله جل جلاله د رحمت سیوری دی 120
د اسلامی حکومت پرته ژوند کول ناپوهی ده 121

نيو ليك

د دری کسیزه ډلی له پاره هم د امیر ټاکل لازم دی 123
د عادل حکمران خیرغوښتنه د دین یو فرض دی 124
د امیرد احترام حکم 126
د امت اصلاح د صالح حکمران پرته نه کیږی 129
د اسلامی‌حکومت په هکله د اسلام پوهانو ویناوی 132
دوم فصل 136
د پیغمبرانو علیهم السلام او صالحینو حکومتونه 136
د آدم علیه السلام خلافت 137
د ابلیسی حکومت اصول 142
د حضرت یوسف علیه السلام د خلافت دوره 144
د خزائن الارض تفسیر 147
په غیر اسلامی حکومتونوکې د ماموریت یا د امارت غوښتنی مسئله 151
د طالوت حکومت 154
د داود علیه السلام خلافت 156
د سلیمان علیه السلام خلافت 158
د سلیمان علیه السلام لیک د سبا د ملکې په نوم 160
د ذوالقرنین حکومت 161
د رسول الله صلی الله علیه وسلم خلافت او سیاست 163
د توحید د کلیمی غوښتنه د توحید په بنسټ د 164
د حبشی د هجرت سیاسی اثرات 167
د عقبی تړون د اسلامی حکومت پیل 170
د ولس نمایدګانو ټاکل 173
سر لیك مخ
په مدینه کې د جمعی لومړی خطبه
د اسلامی حکومت اساسی اصول 174
ا- توحید 174

نيو ليك

•••••••••••••••••••••

ب- تقوی 175

ج- د قرآن او سنتو پورته والی 175

ها- جهاد فی سبيل الله 175

و- اسلامی امت 175

د جوماتونو جوړول 176

مواخات عقد [د وروروليی تړون] 176

لومړی ليکل شوی قانون 178

يهودو پوری تړلی مادی 180

ددی ليکل شوی دستورڅخه ثابت شوی سياسی اصول 181

د قتال فی سبيل الله څخه مقصد د اسلامی حکومت جوړول او ټينګول دی 182

د الله جل جلاله په لارکې د قتال د آيتونوڅرنګوالی 185

دغزاګانو او د سرايا ټول شمير 186

په اتويشت غزواتو کې د فوج قيادت 187

په نبوی دوره کې عسکری قوماندانان 190

په نبوی دورکې منطقوی اميران 192

په نبوی دورکې د زکات ټولولو مسئولين 194

په نبوی دور کې د مرکزی حکومت مؤقت مسئولين 195

د رسول الله صلی الله عليه وسلم وزيران او د شوری غړی 196

په نبوی دورکې ليکوالان 197

په نبوی دوری کې ژباړونکې 203

د مملکت مهر 204

سر ليك مخ

په نبوی دورکې سزا ورکونکې 206

په نبوی دور کې د بازارونوڅارونکې 207

په نبوی دورکې د اسلامی حکومت سفيران 207

د محمد صلی الله عليه وسلم په دربار کې د حکومتونو او قبيلو هيئتون 209

نيو ليك

حجه الوداع 212
د حجه الوداع خطبه 214
وفات 215
دريم فصل 217
د اسلامی حکومت بنسټونه 217
لومړی اصل : د الله جل جلاله حا کمیت 217
د حکم لغوی مفهوم 217
د شرعی حکم فقهی‌مفهوم 218
د الهی حاکمیت په هکله قرآنی آیاتونه 218
د معاملاتو او شخړو پریکړه دطاغوت په واسطه 222
د طاغوت مفهوم د لغت د پوهانوله نظره 225
د طاغوت مفهوم د صالحینو له نظره 226
شریعت او شارع 228
اله د تشریعی‌حاکم پرمعنی 213
رب د تشریعی حاکم په معنی 233
قضا د تشریعی حکم په معنی 236
عبادت د حکم مننه په معنی 236
مطلق اطاعت 239
د الهی حا کمیت په هکله نبوی احادیث 241
د الهی حاکمیت په هکله د راشدینو خلفاو تګ لاره 246

سر ليك مخ
د الهی حا کمیت په هکله د اسلام سپیڅلی دین د پوهانو ویناوی 246
په حکم کې شرک 253
الهی حاکمیت د سلیم عقل په رڼا کې 258
د انسانی عقل حقیقت 258
د عقل اقسام د امام غزالی او مولانا روم رحمه الله علیهم له نظره 260

نیو لیك

د انسانی عقل اصلی ځای 262
د عقلی دلائلو تفصیل 265
د عقل د حاکمیت اولین مخترع ابلیس دی 273
دوهم اصل شوری 273
د شوری په هکله قرآنی آیتونه 274
په نبوی دورکې د شوری تاریخی غونډی 276
د اذان شوری[لومړی هجری قمری کال] 277
د بدرکبری شوری[دوهم هجری قمری کال] 278
د بدرد بندیانوپه هکله شوری[دریم هجری قمری کال] 279
د احد شوری [دریم هجری قمری کال] 280
د خندق شوری[پنځم هجری قمری کال] 280
د خندق شوری د مصالحت په خاطر[پنځم هجری قمری کال] 280
د افک په هکله شوری[شپږم هجری قمری کال] 281
د حدیبیی شوری [شپږم هجری قمری کال] 282
د هوازن د بندیانو په هکله شوری [اتم هجری قمری کال] 282
د معاذ رضی الله عنه په هکله شوری[لسم هجری قمری کال] 283
د شوری په هکله د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم احادیث 285
د شوری په هکله د راشدینوخلفاء تګ لاره 289
د ریاست مشرته د شوری د رائی د رد کولو حق نشته 291

سرلیك مخ
العرفاء[د ملت نمایندګان] 296
نقباء 297
ملاء القوم 298
اولو الامر 298
اهل الحل والعقد 299
د مجلس شوری [پارلمان] د غړو مواصفات 300

نيو ليك

ايمان :	301
فقاهت :	301
.عدالت او ديانت :	302
.عاقل اوبالغ وى :	303
د عامو رواجو نو څخه باخبر وى :	303
د اسلامى امت معتمد وى :	303
په موجوده زمانه کې د مجلس شورىٰ د جوړولو کړنلاره	305
د انتخاباتو د مروج نظام اصلاح کولو ته اړتيا ده	309
د ښځو د نمايندگۍ مسئله	310
په اسلامى پارلمان کې د غيرو مسلمانود نمايندگ	326
سياسى گوندونه	327
مرکزى موحد طرز حکومت	328
د مجلس شورىٰ له پاره د مودى ټاکل329	329
دريم اصل د امام سره بيعت کول	331
د بيعت او انتخاب د لازميدو دلايل	333
د بيعت او د خليفه د ټاکلو په هکله د فقهاو ويناوى	336
د راشدينو خلفاو رضى الله عنهم سره بيعت	340
د ابو بکر صديق رضى الله عنه سره بيعت	340
د حضرت ابوبکر رضى الله عنه لومړى وينا	343
سر ليك	مخ
د حضرت عمر فاروق رضى الله عنه سره بيعت	344
د حضرت عمر فاروق رضى الله عنه لومړى وينا	345
د حضرت عثمان رضى الله عنه سره بيعت	346
د حضرت عثمان رضىالله عنه لومړى وينا	347
د على بن ابى طالب رضى الله عنه سره بيعت	348
د على بن ابى طالب رضى الله عنه لومړى وينا	349
د ولى عهد ټاکل	350

نيو ليك

تغلب يا په زور حكومت نيول 351
ثلورم اصل:د خليفه صفات 355
دخلافت له پاره د قريشي توب شرط 361
د ظالم او فاسق حكمران په هكله د امام ابو حنيفه مسلک 362
د خليفه منصبى فرائض 364
د خليفه حقوق 365
د خليفه د وحدت او تعدد مسئله 366
متحده اسلامى خلافت 370
پينځم اصل : وزارت 375
وزير د قرآن او سنتو له نظره 375
د محمد صلى الله عليه وسلم وزيران 376
د حکومت په جوړښت کې د وزيرانو اهميت 376
د تفويض وزارت او د تنفيذ وزارت
380
صدر اعظم ټاكل: 382
د صدر اعظم صفات: 383
د تنفيذ وزارت : 385
د تنفيذ د وزيرصفتونه 386
ولاتيى وزارتونه 386
سرليك مخ
شپږم اصل :د قضاء نظام 387
. د عدل او قسط معنا: 389
قضاء مفهوم : 389
د قاضى د اهليت شرطونه **390**
په اجتهادى اموروكې د قاضى **392**
قضاء د قاضى په علم **404**
د قرائنو په اساس ګواهى پريكړه كول 407

نيو ليك

د بينی معنی او مفهوم : 408
په غائب فيصله (يو طرفه پريکړه) 410
د قاضی آداب 413
د قاضی د ادآبو په هکله د عمر فاروق 414
د تحفواو رشوت د اخستو څخه لری والی : 418
د عادل او پوه ليکونکې ټاکل 421
د عادل او پوه ژباړونکې ټاکل 422
د عدالت د روازی خلاصی پری ښوول 423
دروازه چی ټاکل 424
ټول وخت د قضاء دکار ورکول 426
د محکمی آزادی او د قانون پورته والی 427
ديهوديانو کړنلاره 427
د نپوي او راشدينو خلافاو دتګ.... 430
دهارون الرشيد په نوم دسفيان ثوري... 442
د کتاب لنډيز 444.
کتابونه 445

نیو لیك

....

یادښګت

نړیوال سیاست د پخوا څخه د څو زبر ځواکونو ترمنځ ویشل شوی و، او نړۍ دوه قطبه ګڼل کیده د هغوی په نزد پخوا هم او اوس هم د سیاست تعریف د کمزورو ملتونو استثمار او د هغوی په شتمنیو باندي پوره تسلط پیدا کول و.

سیاست لکه د پخوا په څیر د هغوی له پاره د چل او غولوني هغه لاره وه چي دوی د هغې په واسطه پرې په نورو د غلبې واک ترلاسه کاوه د سیاست، استقلال او ازآدۍ تعریف د هغوی په وړاندی څه ځانګړې تعریف نه لره او څنګه به یي چي خوښه وه تعریفول به یي؟

دوه قطبه نړۍ په دې معني چي یو اړخ ته د کمونیزم سور سیلاو و چې د امریکایي امپریالیزم تږغر یي ورتهولولو ته ورنږدې کړی و او د بله اړخه

امریکایي امپریالیزم و چی هڅه یې کوله ترڅو نړۍ د دیموکراسۍ د شعار لاندي په غرب کی د پالل شوو وګړو په واسطه د خپلو جاسوسي ادارو په زور په ملتونو ورووتپي .....

د افغانستان مسلمان ولس د اسلام او اسلامي سیاست د پتنګانو په څیر د خپلو مجاهدانه سرښندنو په واسطه د کمونیزم سیلاو نه یوازي دا چي بند کړ بلکه هغه چینه یې هم وروچه کړه او د شوروی امپراطوري یې لکه د انګلیس په څیر دړی وړی کړه او تر روستی روسی یې ورونغښتله ، غربی سیا ستمداران خو د افغانستان د ولس دغه ستر بریالیتوب د خپل ځان او خپل تکناتوژۍ افتخار ګڼي.

خو اوس چی نړۍ یو قطبي حیثیت لري او امریکایي زبر ځواک غواړي د پخواني کمونیستي ښکیلاک میراث هم ترلاسه کړي دا دي نړۍ یي د خپل شیطاني او درواغژن سیاست په واسطه تر تسلط لاندي راوړي او لا لګیا دي راوړي یې.

نن د اسلامي هیوادونو ټوله شتمني چی د همدوی د شیطاني سیاست په واسطه یي امران او دیکتاتوران د دیمو کراسي تر عنوان لاندي ټاکل کیږی په مکمله توګه د دوي په تسلط کي پرته ده او د امریکا نفوس چي د نړۍ په سلو کي څلورتشکیلوي د نړۍ د په سلو کي د دیرش نه زیات طبیعي زیرمو مصرفوي او د دي زیرمو زیاته برخه د اسلامي هیوادونو د طبیعي زیمو څخه د دیموکراسي تر عنوان لاندي د برچي په زور اخستل کیږي. نن د ازآدي، استقلال او دیموکراسي معني په مکمله توګه تغیر کړي ، پخوا به چي د کمونیزم سرو لښکرو کوم هیواد د خپل تسلط لاندي راوست نو هغه به یي مستقل او ازاد هیواد ګڼه خو نن هر هغه هیواد چي د امریکایي او انګلیسي عسکري قواو په سلطه کي راځي دوی یي ازاد او مستقل ګڼي. پرون به د کمونیزم پلویانو د کمونستي لښکرو تسلط ته ازادي ویله خو نن غرب پرسته، بي مفکوري عناصر چي د امریکایي او انګلیسي فوځونو په اوږو سپاره په ولسونو حاکمیت پیدا کوي خپلي

دغي واكمني ته ازادي او استقلال وايي ، دلته د اسلام او افغانستان د ستر ديني عالم، او پوه سياستوال نابغه سيد جمال الدين افغان خبره چي: "ازادی اختسل کيږی ورکول کيږي نه، او د پاتی اسلاميزم بنسټ اېښيودونکی هغوی چي پرون د انګليس او روس نه د ازادي په خاطر فدا کاري کړي او خپل ولس يي د هغوي د عسکري ځواکونو د بيرحمانه او غاصبانه تسلط نه ازاد کړي او پخپلو وينو يي ازاد ساتلي مجاهد او قهرمان و خو نن چي خپل ولس د څو ميليونو ډالرو او روبلو په مقابل کي پلوري او يا يي پلورلي او د پردو د غلامانو په څير د هغوي هر امر ته په لوړ غږ هو صيب وايي د مجاهد او قهرمان په لقب ملبس کيږي او دا ټول د همدغه شيطاني سياست يوه برخه ده.

غواړم خبره لنډه کړم او لوستونکو ته عرض کړم چي د اسلامي سياست تر عنوان لاندي دغه کتاب چي څه موده پخوا د اسلامي تحريک د غړو د فکري تربيي په خاطر ترجمه کړي و چي په لږ وخت کي د هجرت په ځينو پوهنتونونو کي يي د تعليمي نصاب ځاي ونيو په لنډ او عالمانه توګه يي نه يواځي د اسلامي سياست تشريح کړي بلکه اسلامي سياست يي د شيطاني سياست سره په پوره مقايسوي توګه تشريح کړی.

ما هڅه کړې چي ژباړه يي ساده او روانه وي ترڅو د اسلامي سياست مينه وال او زمونږ د ټولني ټول وګړي تري پوره ګټه واخلی.

زه د پيغام نشراتی مرکز څخه چي د دي کتاب د بيا خپرولو له پاره ئې اقدام کړي يو عالم ممنون يم او د لوي خداي جل جلاله نه د دوي له پاره د خير او برکت دعا کوم او لوستونکو ته پري د پوهي توفيق غواړم.

په درناوی

قريب الرحمن " سعيد "

ناروی

نیو لیك

....

سریزه

لوی قادر الله جل جلاله د عرش نه تر فرشه پوری ټولی نړی پیدا کونکې او خالق دی چې د دی حقیقت څرنګوالی نه یوازی په قرآن کریم او آسمانی صحیفو کې لیدل کیږی، بلکه بشری فطرت، سلیم عقل ،انسانی تاریخ د پخوانیو آثارو پیژندونکو پوهانو څرګندونی او نوی ساینسی اختراعات ټول ، د مخلوقاتو د پیدا کوونکې او پالونکې ذات الله جل جلاله شته والی ثابتوی .

پاک خدای جل جلاله د خپل مخلوق څښتن او واکمن دی هغه د خپل مخلوق د نظم د چلولو له پاره نه خو کوم پیری، انسان او ملک ته داسی اختیار ورکړیدی چې څه ډول چې وغواړی د واکمن او ټولواک بادشاه په څیر د کائیناتو نظم او نسق وچلوی او تصرف په کې وکړی او نه ئی طبعیت [نیچر] ته حواله کړی چې څنګه وغواړی په هغه لور ئی روان کړی بلکه د کائناتو ټول نظام یوازی د همدی یوه الله جل جلاله په قبضه او قدرت کښی دی ،الله رب العالمین پخپله تشریعی حاکم دی لکه څنګه ئی چې د انسان د جسمانی ژوند د جوړښت او پاینښت له پاره د خپلو نعمت

نو خزانی پیدا کړیدی په همدی توګه ئی د انسان د روحانی، اخلاقی او تمدنی ژوند د پرمخ تګ له پاره د عدل او انصاف په بنسټ ولاړ د ژوندانه نظام هم جوړ کړیدی چې په هغه کې د ژوندانه د هر اړخ له پاره ځانګړی لارښوونی او قوانین شته دی .

نيو ليك

د الله تعـالى ذات د كمـال پـه ټولـو صفاتومتصـف او د هـر عيـب او نقص څخه پاک دى.

ماضى، حال او مستقبل ټول د هغه په علم کښې دى- څرنګـه چې د هغـه ذاتـى اغـراض او غـوښتنى نشـته نـو لـدى املـه د هغـه لـه لـورى رالیږلى شوى قانون يعنى د اسلام مبارک ديـن هم د هر ډول عیب او نقص څخه پاک او د هر دور او وخت له پاره وړ او مناسب دى .

د دى حکمونه او قوانين دکوم خاص فرد او يا ځانګړى ډلى او قـوم د غوښتنو او خواهشاتو تابع نه بلکه د ټول بشريت د انسان د مصلحت او ښيګڼو په بنسټ ولاړ دى د دنيوى او اخروى ژوندانه ښيګڼو دواړه د الهى نظام په پيـروى پـورى تړلـى‌دى ځکه چې دا د ژونـديو نړيوالـه او هراړخيزه تګ لاره ده .

د دى بشپړ او پاک نظام د اصولو سرچينه الهى وحى او رسالت دى رسول او نبى د حقيقى حاکم ، باورى نماينده او سفير دى ، د نبوت د پاى تـه رسيدو نـه وروستـه ، اوس د اسلامى نظام د تشريعى قوانينـو ماخذ قرآن او سنت دى او په دى دواړو ماخذونو کې د ژوندانه د هراړخ له پاره اصول، احکام او لاُرښوونى شته دى .

هيڅکله داسى تصور او خيال هم نه پيدا کيږى چې الله جل جلاله د خپلـو معصـومو او سـپيڅلو انبيـاؤ او رسـولانو پـه واسـطه يـوازى د عقيـدى او عبـاداتو احکـام خپـل مخلـوق تـه راليـږلى او اجتمـاعى، اقتصادى، سياسى او تمدنى احکام او قوانين ئى نه وى راليږلى .

هغه خلک چې دا ډول فکر او تصور ولـرى نـو هغـوى يـا پـه اسـلام پوره باور نه لرى او يا ئى په دى هکله د پوهى کمى ده .

انسان مدنى الطبع يعنى اجتماعيت خوښوونکې دى د انس او يو د بل سره د مينى او محبت د ژوند تيرول د هغه فطرى غوښتنه ده، مدنى او ټولنيز ژوند له پاره د سياسى نظام شته والى يو ضرورت دى، نو اسلامى نظام هم يو سياسى نظام لرى چې د همدى سياسى نظام د

....

تشریح او توضیح له پاره دا کتاب لیکل شویدی .

په اصل کښی دا کتاب په پینځو بابونو مشتمل وه چې لومړنی مسوده یې1401هجری قمری کال د محرم الحرام په 12نیټه چې1980عیسوی کال د نومبر د میاشتی د21 نیټی سره سمون خوری پای ته رسیدلی وه چې د هغوی عنوانونه ئی په دی ډول وه : خالقیت ، مالکیت ، حاکمیت ، رسالت ، سیاست چې د ورقو شمیر ئی په منځنی کچې تر800 صفحات پوری ورسید چې یو ځای چاپول یی مناسب هم نه و او د مالی وسائلو د کمښت له امله مشکل هم وه، نو دوهم ځلی کتنی پر مهال مناسب وګنل شوه چې کتاب په دوه برخو وویشل شی چې لومړی برخه ئی د خالقیت ، مالکیت او رسالت د دری فصلونو څخه جوړه شی او په دویمه برخه کې سیاست پوری اړ موضوعاتو را ټول کړای شی ، څرنګه چې حاکمیت هم د سیاست پوری تړلی اړخ دی نو له دی ا مله مو هغه دکتاب په همدی دویمی برخه کښی شامل کړ او مونږکوښښ وکړ چې دا دویمه برخه چې د سیاست پوری د مربوطو موضوعاتو څیړنه کوی لومړی چاپ او نشر شی ځکه چې نن ورځ په نړۍ کښی همدا موضوعات ډیر زیات تر بحث لاندی دی، او د اسلام د سیاسی نظام په اړه ډول ډول خبری روانی دی او که الله جل جلاله توفیق راکړ لومړی برخه به هم نشر کړو. مونږ دا دویمه برخه په دریو لویو بابونو ویشلی ده :

لومړی باب : د سیاست تعریف او اقسام

دویم باب : غیر اسلامی سیاسی نظرئی

دریم باب : اسلامی سیاست یا اسلامی خلافت

مونږکوښښ کړی چې د ټولو څیړنو د ثبوت او تشریح لپاره د قرآن کریم آیاتونه د رسول کریم صلیالله علیه وسلم احادیث د خلفاء راشدینو صحابه کرامو رضی الله تعالی عنهم او تابعینو رحمه الله علیهم ویناوی او فقهی پوهانو حوالی ورکړو- په لیکنه کې د احادیثو

نيو ليك

او تفاسيرو د مستندو او باوری کتابونو څخه استفاده شوی ده ځکه چې د تاریخ او د مغازی په کتابونوکښې کمزوری روایات هم راغلی دی ، په همدی توګه د فقهاؤ اقوال هم د فقهی د مستندو او مروجو کتابونو څخه رانقل شوی دی .

د کتاب لومړی او دوهم باب چې په لومړنیو څیړونو مشتمل دی خو د کتاب دریم باب یعنی اسلامی سیاست او یا اسلامی خلافت د کتاب اساس تشکیلوی، نو ددی کتاب اصل موضوع د اسلامی نظام د اصولو او بنسټونو څیړنه ده.

اللهم ارنا الحق حقا و ارزقنا اتباعه و ارنا الباطل باطلاً و ارزقنا اجتنابه و صلی‌الله علی قائد المهاجرین و المجاهدین و علی اله و اصحابه اجمعین

ګوهررحمن
دارالعلوم تفهیم القرآن مردان
1401 هجری قمری کال د محرم الحرام میاشتی 16 نیټه
چې د1980عیسوی کال نومبر میاشتی 25 نیټی سره سمون خوری

....

لومړی باب

د سیاست د کلیمې لغوی معنی :

سیاست د امارت په وزن د سَاسَ یَسُوْسُ څخه د قَال یَقُوْلُ په وزن د مصدرصیغه ده، د دی فعل مصدر سوس قولُ په وزن هم راتلای شی، نو د سیاست او سوس اصلی معنی دا ده " اصلاح کول او ښائسته کول" د همدی لغوی معنی په اساس دا دواړه کلیمی د ریاست، حکومت او د هیواد د چارو د سنبالولو په ځای استعمالیږی ځکه چې د ریاست هدف او مرام هم د خلکود حالت اصلاح او بهتر والی دی .

ابن منظور افریقی رحمه الله علیه چې په 711 هجری کال کې وفات شوی په دی هکله لیکې :

والسیاسه القیام علیﺍلشئ بمایصلحه والسیاسه فعل السائس ... ورجل ساس من قوم ساسه و سِواس . انشد ثعلب .

ساده قاده لکل جمیع ساسه للرجال یوم القتال

والسوس الریاسه یقال ساسوهم سوسا و اذا راسوه قیل سوسوه واساسوه

سست الرعیه سیاسه وسوس فلان امربنی فلان ای کلف سیاستهم وسوس الرجل امورالناس علیما لم یسم فاعله اذا ملک امرهم ویروی قول الخطیئه

لقد سوست امر بنیک حتی - ترکتهم ادق من الطحین[1] .

د یوه شی د اصلاح له پاره د ملاتړلو او کلکو ودریدلو ته سیاست وایی چې د یو مدبر او لارښود کار دی، نو هغه څوک چې د قوم د

---

[1] - لسان العرب دار صادر بیروت چاپ 6 ټوک 108مخ د سوس ماده - النهایه د ابن الاثیر2 ټوک 192 مخ د سوس ماده - تاج لعروس شرح قاموس 4 ټوک 169 مخ د سوس ماده

سردارانو او لارښوونکو له ډلې څخه وي هغه ته سائس ویل کیږي .
ثعلب په خپل شعرکې ویلي دي :
[هغه د هرلښکر لارښود او قوماندان دی او د جنګ په وخت کې د عسکرو رهبر او لارښود]
سوس په منظمه توګه د حکومت او ریاست پرمخ بوتللو ته وایی ، د ساسوهم سوسوهم سوساً معنی ده هغه په خلکو حکومت کړی ، کله چې خلک کوم شخص خپل سردار او قائد وټاکې نو هغه ته ویلی کیږی تسوسوه و اساسوه [هغوی هغه خپل مشر وټاکه] ، سست الرعیه سیاسه معنی ده : زه د خپل رعیت نظم و نسق چلوم او په هغو حکمرانی کوم ، سوس فلان امر بنی فلان معنی ده : هغه شخص د هغی قبیلی د معاملاتو مسئول وګرځول شو[هغه ته د سیاست او حکمرانی دروند پیټی وروسپارل شو] .
کله چې څوک د خلکو حاکم او پادشاه وټاکل شی نو ویل کیږی چې : سوس الرجل امورالناس
حطیئه په خپل یو شعر کې ویلی دی :
زه یې ستاسی د اولاد پالونکې او مسئول ټاکلی یم
نو ما هغوی د دلول شوی غنمو د اوړو څخه زیات میده کړل
په صراح اللغات کې یی په فارسی ژبه د سیاست ژباړه " رعیت داری کردن " کړی ده
امام غزالی رحمه الله علیه چې په 505 هجری کال کې وفات شوی د سیاست په هکله داسی وایی :
استصلاح الخلق وارشادهم الی الطریق المستقیم المنجی فیالدنیا والاخره [د خلکو اصلاح او هغی لاری ته لارښوونه چې د دنیا او آخرت د خلاصون یوازنی ذریعه ده سیاست ویل کیږی] .
په بل ځای کې لیکلی چې :
[وهی التالیف والتعاون و الاجتماع علی اسباب المعیشه وضبطها

سياست هغه تدبير دی چې د ژوندانه د وسائلو د تنظيم او د هغی په محور دوګرو د را ټوليدو د هغو ترمنځ د محبت او تعاون سبب ګرځی[2]
.

د سياست معنی مکر، فريب ، غولول او جنګول نه، بلکه سياست د هغی پوهی او حکمت نوم دی چې د خلکو تر منځ ورورولی، محبت، يووالی او اتفاق را پيدا کوی، ځکه چې د طبقاتی کشمکشونو او جګړی جوړولو باعث ګرځی سياست پوه نه دی بلکه حقيقی سياست پوه هغه دی چې د ښه مدبر او منتظم تر څنګ نامتو مصلح او د اخلاقو معلم هم وی .

د سياست تعريف

د مسلمانوسياسی پوهانو په نظر:

علامه ابن خلدون رحمه الله عليه چې په 808 هجری کال کې وفات شوی د سياست په هکله داسی ليکلی :

فالسياسه و الملک هی کفاله للخلق و خلافه لله فی العباد لتنفيذ احکامه فيهم [سياست او حکومت د بندګانو د ساتنی او د هغوی د ګټو د ساتنی او کفالت او په بشری ټولنه کې د الله جل جلاله د احکامو د تطبيق له پاره د الله جل و علی شانه نيابت او استازيتوب دی][3] .

امام راغب اصفهانی رحمه الله عليه چې په 502 هجری کال کې وفات شوی د سياست په تعريف کې دری څيزونه په ګوته کوی :

عماره الارض [د ځمکې آبادول اود هغی ترقی اوجوړول] ، تنفيذ احکام الله [د الله جل جلاله د حکمونو نافذول]، مکارم الشريعه [د

---

[2] - احياء علوم الدين کتاب العلم لومړی باب ا ټوک 9 مخ - المنجد364 مخ سوس ماده - کليات ابوالبقاء الحنفی د 1095هجری کال 374 مخ

[3]- مقدمه ابن خلدون بيروت چا پ 113 مخ

ښو اخلاقو اختیارول [4] .

ابوالوفا ابن عقیل بغدادی رحمه الله علیه چې په 513 هجری کال کې وفات شوی د سیاست په هکله لیکلی چې :

السیاسهما کان من الافعال بحیث یکون الناس معه اقرب الی الصلاح و ابعد من الفساد [سیاست د هغه تدبیرونو نوم دی چې د هغه په واسطه خلک د صلاح او ښیرازی او ټولنیزو ګټو په لور نږدی او د فساد او ورانی څخه لیری کیږی[5] .

شاه ولی الله محدث دهلوی رحمه الله علیه دا ډول فرمایلی دی چې :

وهی الحکمه الباحثه عن کیفیه ربط الواقع بین اهل المدینه [سیاست او حکمت د هغه فن نوم دی چې د یو هیواد د وګړو تر منځ د اجتماعی اړیکو د کیفیت څخه بحث کوی] .

د پورتنیو ټولو تعریفونو څخه داسی نتیجه په لاس راځی چې : سیاست یو فن او حکمت دی چې موضوع ئی د حکومتی چارو سنبالول او تنظیمول ، او مرام ئی د عامه ګټو ساتنه او د خلکو ترمنځ اړیکې او ارتباط د یوی قاعدی او قانون په واسطه کنترولول دی .

سیاست د فقهی پوهانو له نظره :

فقهی پوهانو د سیاست عام مفهوم په دی ډول بیان کړی دی د اصلاحی تدبیرونواختیارول او د حکومت نظم ونسق پرمخ بوتللوته سیاست ویلی کیږی لکه څنګه چې ابن عابدین شامی رحمه الله علیه او ابن نجیم رحمه الله علیه د دی جامع مفهوم یادونه کړی ده[6].

---

[4] - الذریعه الی مکارم الشریعه 8 باب 18مخ

[5] - الطریق الحکمیه فی‌السیا سه الشرعیه د ابن قیم رحمه الله علیه د 1961 کال مصر چاپ 15مخ - اعلام الموقعین 4 ټوک 460 مخ

[6] - مجموعه شامی 3 ټوک 203 مخ کتاب الحدود - البحرالرائق لابن نجیم رحمه الله علیه بیروت چاپ 5 ټوک 76مخ په آخرد کتاب سرقه کی .

خو د فقهي په کتابونوکې د سياست کلمه په عمومي توګه د[تعزيري سزاګانو] له پاره استعمال شوی ده، هغه چې د قرآن او سنت د ښکاره نصوصو څخه ثابته نه وی، خو د شرعی قواعدو مطابق وی او مقصد ئی د ټولنيز مصلحت مراعت او فساد د منځه وړل وی .

سياست هغه تدبيرونو ته ويل کيږی چې د هغی په واسطه د ټولنيزو ګټو او مصالحو ساتنه وشی، او د جرائيمو د سزا نه مقصد هم د مجرمينو اصلاح او د خلکو د مال ، ځان ، ابرو، او عزت ساتنه ده، همدا علت دی چې د سياست د لغوی معنی مفهوم په دی سزاګانو باندی تحقق پيدا کوی .

حدود هغه سزاګانو ته ويل کيږی چې د قرآنکريم د ښکاره نصوصو او يا د صحابه رضی الله عنهم د اجماع نه ثابت او ټاکل شوی وی لکه د زنا، غلا، قطع طريق [لاری شکونکې]، شرابوڅښل ، قذف حد....

د قصدی قتل او ټپی کولو سزا ګانو ته په شرعی اصطلاح کې قصاص ويل کيږی او د بعضی جرمونو سزاګانو ته کفارات ويل کيږی‌لکه د قسم کفاره، د ظهار کفاره د روژی کفاره، د سهوی قتل کفاره، خو په اصولی توګه په حدودو، قصاص اوکفاراتو ټولو باندی د سياست اطلاق کيږی ځکه چې د دی شيانو مقصد هم د ټولنيزو ګټو او مصالحو ساتنه او د ټولنی اصلاح ده .

ابن عابدين رحمه الله عليه فرمايی : وهذا تعريف للسياسه العامه الصيادقه علی جميع ما شرعه الله تعالی لعباده من الاحکام الشرعيه [دا [د بندګانو د ګټو او اصلاح تدبيرونه] د هغه عام سياست تعريف دی چې د الله جل جلاله په ټولو احکامو صدق کوی ، هغه احکام چې الله جل وعلا شانه د خپلو بندګانو د ګټو له پاره مقرر کړی دی[7]] .

خوپه فقهی ژبه کې سياست هغه جزاګانوته ويل کيږی چې د هغی ثبوت او تعين د قرآن ، نبوی سنتواو د صحابه کرامو رضی‌الله عنهم د

[7]- مجموعه شامی 3 ټوک 203 مخ کتاب الحدود

اجماع څخه نه وی شوی ، دی ډول سزاګانو ته تعزیرته هم ویل کیږی چې په دری ډوله دی :

لومړی : په سلګونو هغه ګناهونه اوجرمونه دی چې د هغی سزاګانی منصوص نه دی د دی ډول جرائیمو له پاره د اسلامی شریعت د پرهیزګارو پوهانو یوه اداره یا مقنن مجلس [د شوری مجلس] چې د سزا تر ټولو کمه او لوړه کچې او څرنګوالی، تعینولای شی او قاضی ته دا اختیار ورکوی چې د هغه تعزیری قانون په چوکاټ کې کومه سزا چې مناسبه وګڼی ورکړی،که چیری په دی ډول قانون د شوری مجلس لخوا یا بلی کومی مجازی اداری لخوا نوی نافذ شوی، نو بیا هم محکمی ته دا حق ورکړل شوی چې د شرعی اصولو په رڼا کې چې هره سزا لازمه وګڼی مجرم ته ورکړی .

دوهم : هغه قاطع ثبوت چې د منصوصه حدودو او د قصاص د نفاذ له پاره ضروری وی خود قانونی شرائطو په بنسټ موجود نه وی، مګر عدلیی ته د ښکاره شواهدو په رڼا کې ډاډګیرنه پیدا شوی وی چې په یوه رنګ نه یوه رنګ د جرم ارتکاب صورت نیولی وی، نو په دی حالت کې د حدودو نفاذ نشی کیدای، خو محکمه چې د عدل په رڼا کې هره تعزیری جزا خوښه کړی مجرم ته یې ورکولای شی ځکه چې حدود په شبه ساقط کیږی او تعزیزی سزا د ظنی ثبوت په اساس هم ورکول کیدای شی .

دریم : شکل ئی دا دی چې د حدودو د تطبیق له پاره خو قطعی ثبوت موجود وی لیکن د جرم مرتکب هغه دولتی کارمند وی چې په خپله د جرمونو د مخنوی مسئول وی او یا جرم کوونکې په مکرر ډول د جرم ارتکاب کوی یا د جرم ارتکاب په ډیره دردناکه او وحشت ناکه طریقه شوی وی ، نو په دی حالت کې قاضی ته دا اجازه ده چې د ټاکلی جزا نه پرته نوره جزا هم د تعزیر په ډول ورکړی خو په دی شرط

چې په دی کې ئی‌کوم مصلحت په نظرکې نیولی وی[8] .

د عبدالرزاق رحمه الله علیه په کتاب مصنف کې دی چې : حضرت علی رضی‌الله عنه د روژی په مبارکه میاشت کې شراب څښونکو ته د مقررو اتیا دورو نه علاوه شل دوری‌سزا نوره همه ورکوله[9] .

ابن شهاب زهری رحمه الله علیه فرمایی : څوک چې د روژی په میاشت کې د شرابو د څښلو مرتکب شی نو اتیا دوری سزا به ورکول کیږی او په کوڅو کې به وګرځولی شی چې خلک یی د جرم څخه ترڅو چې د رسوائی څخه یی عام خلک عبرت واخلی خبر شی .

همدا راز د لمانځه نه کونکوته هم ابن شهاب زهری رحمه الله علیه همدا د رسوا کولو تعزیر تجویز کړی دی[10].

پورته ذکر شوو دری واړه سزاګانو ته د فقهی پوهانو تعزیرهم ویلی دی او د سیاست اطلاق ئی هم په همدی سزاګانوکړی دی .

مشهورحنفی فقیه شیخ علاوالدین طرابلسی رحمه الله علیه د خپل کتاب معین الحکام دریمه برخه د تعزیری سیاست د بیانولو له پاره خاص کړی ده، ځینی خلکو اعتراض کړی وه چې د غیر منصوصو سزاګانو ورکول ظلم دی ، او دا څرګنده ده چې منصوص سزاګانی یوازی یو څو دی او د جرائمو اقسام سلګونو ته رسیږی ، نوکه چیری د هری سزا له پاره د نص وجود شرط وګرځول شی ، نوی د خاصو مجرمانو پرته به ټول مجرمین بی له کومی ویری او خطری ، په کاملی آزادی سره د خلکو د مال ، ځان او آبرو په لوټولو شروع وکړی دا

[8] - شامی 3 ټوک 247 مخ

[9] - مصنف لعبدالرزاق رحمه الله علیه 9ټوک 231 مخ باب الشراب فی رمضان 1972بیروت چاپ

10- مصنف لعبدالرزاق رحمه الله علیه 9ټوک 231 مخ باب الشراب فی رمضان 1972بیروت چاپ

اعتراض کونکې په یوی انتها کې خوا وه خو په بل طرف ځینی خپل غرضی سیاسی مشران او حکمرانان د خپلو ذاتی مصالحو په خاطر بی له کوم ثبوت څخه خلکو ته سزاګانی ورکوی او هغوی تعذیبوی او ربړوی ئی ، خو بهانه یې دا وی چې دا د سیاست او مصلحت غوښتنه او تقاضا ده، دغه درنده صفته خلک کله د مصلحت او سیاست په نوم حتی د منصوصی احکامو په بدلیدو هم صرفه نه کوی .

په دغه دواړه افراط ډلو د تنقید په خاطر علامه طرابلسی لیکلی دی چې : سیاست تعزیری او تغلیظی قانون دی چې په دوه برخوویشل شوی :

ظالمانه سیاست چې اسلامی شریعت یی حرام ګڼی او عادلانه سیاست چې د هغی په واسطه د مظلوم حق هغه ته سپارل کیږی او د مفسدینو مخه پری نیول کیږی او د اسلامی شریعت اصلی مقصد پری تر لاسه کیږی ، نو د داسی ډول شرعی سیاست اختیارول واجب دی .

د عادل سیاست نه سترګی پټول روا نه دی ځکه د هغه په پرېښودلو د خلکوحقوق تر پښو لاندی کیږی، جرم کونکو ته دجرم لاری پرانیستل کیږی ، د وینی تویولو،آبرو او عزت لوټولو، او د خلکو په مالونو د غاصبانه قبضی له پاره لاره آواریږی ، نود داسی شرعی سیاست نه منکریدل د شرعی نصوصو او راشدینوخلفاؤ رضی الله عنهم د اعمالو د تردید سره مترادف او برابر دی

اما ځینی خلکو په دی هکله د افراط بل مخ غوره کړی دی هغوی د شرعی حدودو نه د تیری په کولو سره د ظلم مختلف ډولونه او سیاسی بدعتونه ایجاد کړی دی ، دا خلک پدی باور لری چې شرعی سیاست د امت د مصلحت او عامه ګټو د ساتنی څخه قاصراو عاجز دی [نعوذبالله] .

دا ناپوهی او غټه غلطی ده ، ځکه چې الله جل جلاله فرمایلی دی " مونږ تاسی له پاره دین پوره کړی دی ، پدی دین کې د انسانانو دینی

او دنیوی ګټې په پوره توګه موجود دي ، رسول اکرم صلی‌الله علیه وسلم فرمایلي دي " ترڅو چې تاسي د الله جل جلاله په کتاب او د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په سنتو عمل کوي بې لارې به نشی [11].

د حافظ ابن قیم رحمه الله علیه ویناهم د لږڅه مخکې وروستوالی سره په همداسې ده بلکه داسې معلومیږي چې علامه طرابلسي رحمه الله علیه دا ټول عبارت د ابن قیم رحمه الله علیه دکتاب نه رانقل کړی خوحواله ئې نه ده ورکړې [12].

شیخ الاسلام مرغنیائی رحمه الله علیه چې په 593 هجری کال کې وفات شوی په هدایه کې ئې د زنا د حد تشریح د حنفی مسلک سره سم په دې ډول کړې ده : د بې واده مسلمان د زنا په حدکې دوری او د وطن نه شړل دي یو ځای نه کړای شي خوکه چیری امام ته [امیرالمؤمنین یا قاضی] په دې کې کوم مصلحت په نظر راځی نو د خپلې رای په اساس د ئې د څه وخت له پاره د وطن څخه شړلای شي چې دا زیاته کړل شوی سزا [وطن څخه شړل] تعزیر او سیاست دی .

ځکه چې کله دا تعزیری او سیاسي سزاء ګټوره ثابتیږي ، خو فیصله د وخت د امام د نظر پوری تړلې ده د ځینې صحابه کرامو رضی‌الله عنهم نه د زاني د وطن څخه د شړلو روایت په همدې سیاسي او تعزیري سزا باندې بناء دی[13] .

ابن عابدین شامي رحمه الله علیه چې په 1352هجری کې وفات شوی لیکي: د سیاست لفظ د هغه سزاګانو له پاره هم استعمالیږي چې د هغه په ذریعه دمجرمینو ټکونه او اصلاح کیږي لکه فقهاء وایې چې

---

[11]- معین الحکام فیما یتردد بین الخصمین من الاحکام 207 مخ مصر چاپ 1310 هجری قمری کال

[12]- الطرق الحکمیه 16، 15مخونه - اعلام الموقعین 4 ټوک 462مخ

[13]- هدایه د فتح القدیر شرح کتاب الحدود 5 ټوک 241 نه تر 144 مخونو پوری 1970 کال د مصر چاپ

که چيری يو سړی په لواطت او غلا عادی شوی وی نو سياسه هغه قتل کيدای هم شی لکه څنگه چې د يو بدعتی په اړه دا خبره مخکې بيان شوی ده . ځينی فقهاؤ د سياست تعريف داسی کړی دی چې سياست هغه تعزيری او تغليظی سزا ده چې د اسلامی شريعت دقواعدو او اصولو سره برابر وی که څه هم په ښکاره ډول د هغه بيان په نصوصوکې نه وی .

ځکه چې د اسلامی شريعت اساس د ايمان څخه وروسته د ټولنی څخه د فساد په ورکولو و لاړ دی .

ولذا قال فی البحر و ظاهرکلامهم ان السياسه هی فعل شيئ من الحاکم لمصلحه يراها و ان لم يرد بذالک الفعل دليل جزئی[14].

په بحرالرائق کې يی ويلی دی چې : د فقهاء د ويناؤڅخه په ښکاره همدا څرگنديږی چې سياست د يوه حکمران هغه فعل [کړنه] او تدبير دی چې د خلکو گټی او مصلحت ورته په کې ښکاری که څه هم ددی فعل له پاره د هغه سره کوم خاص دليل موجود نه وی خود شرعی اصولو په بنسټ وی او د منصوصو او اجماعی احکامو خلاف نه وی .

دا ډول عبارتونه د فقهی په کتابونوکې بی شميره راغلی چې ورڅخه ثابتيږی چې تعزيراتو ته سياست ويل کيږی او د فقهی په کتابونوکې دا لفظ د همدی مقصد لپاره استعمال شوی .

د سياست تعريف

د نوی عصر د پوهانوله نظره :

د عربی ژبی د سياست کليمه د انگليسی ژبی د[Politics] د کليمی سره هم معنی نه ده د عربی ژبی د سياست کليمه هراړخيزه مفهوم لری لکه د نفس اصلاح کول،کورنی سياست، تعزيری سياست،او ټول اصلاحی‌کارونه د همدی‌کليمی په مفهوم کې شامل

[14]- مجموعه شامی 3 ټوک 204 مخ – بحر الرايق 5 ټوک 11مخ

دی خود انګلیسی ژبی[Politics]کلیمه یوازی د ملکې، ملی اوحکومتی سیاست له پاره استعمالیږی چې په عربی ژبه کې ئی مرادف کلیمه السیاسه المدنیه ده .

[Politics] پولیټکس یوه یونانۍکلمه ده چې د پولس نه اخیستل شوی او معنی ئی ښاری حکومت دی چې دا لفظ په یونانی معناګانو سره د دیارلسمی پیړی په پیل کې په فرانسوی ژبه کې هم استعمال شوی وه او په هغی وخت کې د سیاست تعریف داسی کیده

د سیاست معنی ده د ښاری حکومت پوهه او فن حاصلول ، خو د عمومی مفهوم په لحاظ سیاست ټولو هغه فنون ته وایی چې د انسانی ټولنی له پاره د اهمیت وړ دی .

د دیارلسمی پیړی وروسته دی کلیمی ترقی وکړه چې اوس د پولیټکس[Politics] لفظ یوازی د حکومت داری په فن پوری وتړل شوه .

په انسائیکلو پیډیا الکبیره کې د سیاست اصطلاحی تعریف په ډول شوی دی چې :

فن حکم الدوله اودراسه المبادی التی تقوم علیهاالحکومات والتی تحدد علاقاتها بالمواطنین وبالدول الاخری [د حکومت کولو پوهی ته سیاست ویل کیږی یا په بل عبارت دا د هغه بنسټیزو اصولو علم دی چې د هغی په واسطه حکومتونه جوړیږی او د حکومت او خلکو ترمنځ پری اړیکې قایمیږی او د نورو هیوانو سره د اړیکو د ټینګولو حدود پری ټاکل کیږی] [15].

په 1870کال کې ویل شوی وه چې :

السیاسه علم حکم الدول [سیاست په خلکو د حکومت کولو علم دی] .

---

[15]- علم السیاسه د ډاکټرحسن صعب د لبنان د پوهنتون استاد لومړی فصل 20 مخ 1970کال د بیروت چاپ

خوپه 1962کال کې ئی دارنګه تعریف وشو:

السیاسه فن حکم المجتمعات الانسانیه [سیاست په انسانی ټولنو د حکومت کولو فن دی][16]

په المنجدکې ئی دا ډول تعریف شوی دی :

فن الحکم و اداره اعمال الدوله الداخلیۍ والخارجیه و منها السیاسه الداخلیه والخارجیه [سیاست د حکومت کولو فن ته او د حکومت د داخلی او خارجی چارو اداره کولو ته وایی چې داخلی او خارجی سیاست د هغی یو برخه ده][17] .

د اوسنی عصر سیاست پوه بلنچلی لیکلی دی چې :

سیاست هغه پوهه ده چې د بحث اومذاکری موضوع ئی سلطنت وی

.

ایډورډجیمز د سیاست تعریف په دی ډول کوی :

د حکومت د فرائضواجراکول او هغه خلک په نظم وضبط کې ساتل چې د یوی ټولنی په شکل کې را ټول شوی وی .

د ادیانو او اخلاقو انسائیکلوپیډیا د سیاست د تعریف په باب داسی لیکې :

د سیاست نه مقصد د حکومت نظم و نسق دی [18].

د نوی عصر د علماء تعریفونه سیاست په برخه کې هماغه دی کوم چې د اسلامی سپیڅلی دین پوهانو څو پیړی ترمخه په خپلوکتابونوکې درج کړی دی خلک د اروپا غټو غټو نومونو څخه ویریږی او که نه نو په تیرو شوو پاڼوکې د مسلمانو لغت پوهانو ، سیاست پوهانو، او د فقهی د پوهانو څخه چې کوم تعریفونه د

16- مدخل الی علم السیاسه د ډاکټرجمال الاتاسی 7مخ د مشق چاپ

17- المنجد 362 مخ د سوس ماده

18 د اسلامی حکومت نظام 200مخ د مولانا حامدالانصاری لیکنه 1956 عیسوی کال د هندوستان ډهلی چاپ

سیاست په هكله رانقل شوی ښكاره ، روښانه او هراړخیزدی .

عملی سیاست :

پورتنی تعریفونه د نظری سیاست او علمی سیاست پوری اړه لری خو د عملی سیاست بنسټ په سیاسی تجربو باندی اېښوول شوی دی ،د سیاسی مفكر اوسیاسی قائد ترمنځ فرق همدومره دی لكه د علم او عمل ترمنځ او یا د فكر او تجربی ترمنځ ځكه چې یوازی د سیاست د فلسفی په زده كړې یو شخص سیاسی مشر نه ګرځی .

د مثال په توګه یو شخص د طب پوهنځی په پای ته رسولو او یا د طبی كتابونو په مطالعی د ډاډ وړ ډاكټرنه جوړیږی ترڅو چې د مرضونو د تشخیص او دارو وركولو اوږده تجربه ونه كړی .

ځینی دین پوهان داسی دی چې په كتاب الله ، نبوی سنتو او فقهی باندی ښه پوهیږی خو نه وینا كولای شی او نه د دوه كسو ترمنځ تصفیه، په همدی ډول د انسانی ټولنی د پرمخ بیولو د فلسفه او د حكومت داری په اصولو او قواعدو پوهیدلو سړی سیاست پوه [PoliticalScience] او پروفیسور خو جوړیږی، لیكن سیاسی لارښود اود نظم او نسق قائد نه شی كیدای ترڅو پوریچې په عملی توګه سیاسی تجربه په لاس نه وی ورغلی .

ابن خلدون رحمه الله علیه د علمی او نظرئی سیاست توپیر په ښه ډول واضح كړی دی :

علماء او مفكرین چې په فكری نظرعادی شوی دی د معنی په دریابونوكې غوټې وهی د محسوساتو څخه معقولات اخلی، او په ذهن كې قواعد اوكلیات په مجرده توګه ساتی، ترڅوئی په عمومی شكل سره نافذكړی. د خاصو خلكو او قومونو لحاظ ساتل د هغوی عادت نه وی، دا مفكرین د ذهنی قواعدو او فكری نظریاتو پرته هیڅ عملی تجربه نه لری .

خو سیاسی قائدین بیرونی واقعی حقایق او حالات هم په نظركې

لری ځکه کیدای شی چې په حالاتو او واقعاتوکې کوم داسی حقیقی خنډ وی چې د هغی له امله په هغه حالاتو نه شی قیاس کیدای چې په ښکاره هغه ته ورته برېښی او دا خنډونه د هغی سیاسی نظری چې د هغی نفاذ مطلوب وی، په خلاف وی. یو ټولنه په بلی ټولنی نه شی قیاس کیدای ځکه چې که دواړه ټولنی په یو شی کې سره ورته وی نو په ډیرو شیانوکې به توپیر ولری . څرنګه چې مفکرین د عمومی احکامو په صادرولو په یو بل باندی په قیاس کولو عادی وی نو کله چې دوی د عملی سیاست په هکله تفکر کوی نو هغه د خپل فکربه قالب کې ځای په ځای کوی او د خپل خاص استدلال په اساس عملی سیاست تلی، خو په نتیجه کې په عملی میدان کې د سختو غلطیو سره مخامخ کیږی، نو همدا علت دی چې په عملی سیاست کې په هغوی اعتماد نه شی کیدای .

افلاطون ډیرلوی سیاست پوه او فیلسفوف وه، خو د واقعاتواوحالاتو تجربه دهغیموضوع نه وه، بلکه ویل به ئی چې حالات د نظریاتو په واسطه پیداکیږی، ارسطو د افلاطون د شاګردانوله ډلیڅخه وه،خوهغه په تجرباتیاو عملی سیاست اعتقاد درلوده. هغه د مختلفو قومونو او حکومتونو د تجربو وروسته خپله سیاسی نظریه څرګنده کړه. همدا علت دی چې ارسطو ته د سیاست امام او لومړی ښوونکې ویل کیږی او د هغه کتاب [السیاسیات] ئی ډیر ستایلی دی ، د نظریاتی پوهی سره عملی پوهه ضروری ده ځکه چې یوازی په نظرئی باندی یوخیالیحکومت جوړیدای شی. خویوځمکنی واقعیحکومت نه شی جوړیدلای.

د یو شان سیاسی فکرسره سره د هغی عملی تطبیق او هغه ته عملی بڼه ورکول او د یو نظم په چوکاټ کې راوستل د خلکو په عادتونو او غوښتونوکې د توپیر په اساس په پوره اندازه لری والی کیدای شی موجود وی ، خو دا توپیر همداسی بڼه لری لکه دیوی مانی

د ظاهری ډیزائن او نقشی ترمنځ توپیر دی لکه د امریکا ، انګلستان، فرانسی ، جرمنی او نورو جمهوری ریاستونه یو ډول دی یعنی لادین جمهوریت ، خو د دی جمهوریت عملی نقشه او د نظم چوکاټ په دی ملکونوکې یو له بل سره پوره توپیرلری .

لکه د روس او چین چې د یوی نظرئی خاوندان دی [کمونیزم اومارکسیزم] ، خو په حکومتی چوکاټ او اداره کې ئی ډیر زیات بیلوالی موجود دی - په همدی توګه د پادشاهی فکریو دی چې د ټولو اختیاراتو منبع باید په خپله شاه وی، خو په عملی توګه ئی په کړنه کې ډیر توپیر لیدل کیږی .

عقلی سیاست او شرعی سیاست :

علامه ابن خلدون رحمه الله غلیه سیاست د قانون په اعتبارتقسیم کړی دی، هغه لیکې چې:

ا } پادشاهی د قانون په ځای دمطلق العنان پادشاه په زور او قوت باندی ولاړه وی، چې په هغه کې د غضب او حیوانیت نښی او آثار لیدل کیږی داسی حکمرانان په خپل رعیت باندی د یو دروند بار حیثیت لری چې د هغوی د تباه کولوپه هځه کې وی ، نو د داسی حالاتو د اصلاح له پاره د سیاسی قوانینود وضع کولو د ضرورت احساس پیدا کیږی، چې د هغی وفاداری په حکامو او رعیت دواړو باندی لازمی ده .

2 } که چیری دا قوانین د قوم د عاقلانو، د حکومت د مسئولینو او نورو پوهانو په واسطه وضع شوی وی ، نو بیا پدی قوانینو ولاړ سیاست ته عقلی سیاست ویل کیږی .

3 } اوکله چې دا قوانین د الله جل جلاله مقررکړی قوانین وی چې د رسول صلی الله علیه وسلم په واسطه نافذشوی وی نو دی ته دینی سیاست ویل کیږی چې د دنیا او آخرت دواړو له پاره ګټه ور دی .

نو ظالمانه پادشاهی هغه حکومت ته ویل کیږی چې خلک د

••••••••••••••••••••••
پادشاه د ذاتی غوښتنو پوره کولو ته اړباسی .

سیاسی حکومت [عقلی سیاست] هغه ته ویل کیږی چې خلک د عقلی نظریاتواو قوانینو پابندیکوی او مقصد ئی دنیوی ګټی او آرام ژوند، او د دنیوی تاوانونو او ستونزو څخه نجات اوخلاصون وی .

خلافت [دینی سیاست] له هغه حکومت څخه عبارت دی چې خلک د اسلامی تصور او شرعی قوانینو پابند اوسی او هدف یی د دنیا او آخرت د ژوند ګټی او مصالح لاس ته راوړل وی، ځکه چې اسلام کې د دنیا د ټولو حالاتو قدر او قیمت د آخرت د ګټو په اعتبار سره دی .

د ابن خلدون رحمه الله علیه د تقسیم، تجزیه په دی ډول هم کیدای شی چې سیاست په اصولی ټوګه په دری ډوله دی : حیوانی سیاست ، عقلی سیاست ، دینی سیاست .

حیوانی سیاست نه د عقلی قانون تابع دی او نه د شرعی قانون ، بلکه د بادشاه اود هغه د درباریانو د نفس خواهشات ئی قانون دی او یا د حاکم شخصی یا حاکمی طبقی د حیوانی خواهشاتو تکمیل د هغه مقصد وی د دی قسم د سیاسی نظام مثالونه بادشاهت ، آمریت ، عسکری حکومت او اشتراکیت دی چې ډیر لوی لعنت دی ، چې دی سیاست ته دحیوانی سیاست نوم ورکول بالکل په ځای دی .

عقلی سیاست د هغی قانون پابندوی چې د عاقلانو، پوهانواو د قوم د شریفو خلکو په واسطه جوړشوی وی، او مقصد ئی د خلکو د دنیوی ګټو او مصالحو ساتل وی چې مثالونه ئی په قانونی پادشاهی ، او غیر مذهبی جمهوریتونوکې لیدل کیږی، خو په عقلی سیاست کېهم د اخروی او ابدی ژوند د فلاح او ښیګڼری طرف ته کومه پاملرنه نه ده شوی .

دینی سیاست یوازی هغه حقیقی هراړخیز او ګټور سیاست دی چې په هغه کې د انسان حقیقی او همیشنی نیک بختی هم په نظرکې نیول

شوی او د دنیوی فلاح او ښیګنړی ضمانت هم ورکوی ، او همدی نظام ته اسلامی خلافت ویل کیږی .

غوره سیاست او جاهلی حکومت :

ابونصر فارابی رحمه الله علیه چې په 349 یا343 هجری قمری کال کې وفات شوی سیاست او ریاست په دوه برخوویشلی:

الریاسه الفاضله [غوره ریاست] اوالریاسه الجاهلیه [جاهل ریاست] ، هغه په خپل کتاب آحصا ء ا لعلوم په پنځه فصل کې د العلم المدنی ترموضوع لاندی داسی لیکلی :

- ❖ د مدنی علم یا ټولنیزاوتمدنی علم اصلی موضوع دا ده چې د انسان د اختیاری افعالو د اقسامو تعریف دی وشی .
- ❖ د هغه فطری ، رغبتونو او اخلاقی بنسټونو پلټنه دی وکړل شی چې د اختیاری افعالوسرچینه تشکیلوی .
- ❖ هغه غوښتنی او مقصدونه په ګوته کړی شی چې د هغی د لاس ته راوړو د پاره دا اختیاری افعال تر سره کیږی .
- ❖ د حقیقی نیکبختی او خیالی او وهمی نیکبختی ترمنځ یې توپیر ښکاره کړی .
- ❖ د حقیقی او واقعی نیک بختی او خوشحالی لاس ته راوړل په دی دنیا کې ممکن نه دی او دا یوازی د دنیوی ژوند څخه ورسته ، د آخرت په ابدی ژوندکې تر لاسه کیدای شی.
- ❖ خیالی او فرضی نیک بختی او سعادت په دی دنیاکې،د دولت، ثروت ، عزت او شهرت او نورو عارضی خوښیو او خوشحالیو نوم دی
- ❖ د حقیقی سعادت د لاس ته راوړوله پاره چې کومو اخلاقو او افعالو [سنن فاضله] بهترینو رواجونو او قوانینوته ضرورت دی هغه د ریاست نه پرته نه شی نافذکیدای اوکه چیری دمخه نافذ شوی وی نود هغی تحفظ اوساتنه د ریاست نه پرته

نشی ترسره کیدای .

والرياسه ضربان : رياسه تمکن الافعال والسنن والملکات الاراديه التی شانها ان ينال بها ما هو فی الحقيقه سعاده و هیالرياسه الفاضله ، و المدن و الامم المنقاده لهذه الرياسه هی المدن والامم الفاضله ، و رياسه تمکن فیالمدن هی الافعال والشيم التی تنال بها ماهیمظنونه انها سعادات من غير ان تکون کذالک و هی الرياسه الجاهليه

[حکومت په دوه ډوله دی : لومړی هغه حکومت دی چې په هغه کې عادات او استعدادنو ته پیاوړتیا ورکول کیږی د کومو په واسطه چې حقیقی سعادت ترلاسه کیږی همدی ته غوره حکومت یا فاضله ریاست ویل کیږی ،یعنی بهترین حکومت، او هغه ټولنه او قومونه چې د داسی حکومت مطیع اوتابعدار وی د غوره ټولنو او غوره قومونه په نوم یادیږی ، دوهم ریاست هغه دی چې په ټولنه کې د هغه افعالو او عاداتو د کلکوالی او رواجوالوکوښښ کوی چې دخیالی اووهمی نیک بختی اوخوښی ذریعه ګرځی خو په حقیقت کې داسی نه وی دی ته جاهلی حکومت یا [ریاست جاهلیه] ویل کیږی [19]] .

د فارابی د تحقیق مطابق د حکومت او سیاست اصل مقصد او هدف باید د خلکو حقیقی خوښی او همیشنی نیکبختی وی چې یوازی په دنیوی خوښی اوخوشحالی پوری نه وی تړلی بلکه د روحانی او اخلاقی معیارونو لوړوالی ئی لازمی او ضروری شرط وی، نوپه دی اساس د فاضله ریاست د ویلوهغه حکومت مستحق دی چې د خلکو د ټولنیزی خوشحالی سره سره د هغوی د روحانی او اخلاقی معیار د لوړولو فکر ئی هم کړی وی او د دنیوی کامیابی په څنګ کې ئی د اخروی کامیابی له پاره هم څه اهتمام کړی وی .

انسان په فطری لحاظه ښه اخلاق خوښوی، خو شر او بد اخلاق د هغی د حیوانی خواهشاتو او غوښتنو څخه را پیداکیږی اوکه نه نو هغه

[19]- احصاء العلوم پنځم فصل 1949 عیسوی کال د قاهره چاپ د فارابی لیکنه

د انسانيت په اساس د غوره او ښو اخلاقو خوښونکې دی ، نو لدی کبله دا ضروری ده چې يو سياسی رهبر سياسی د پوهی ترڅنګ د ښو لوړ اخلاقو او کره کړنې په درلودو سره په ټولنه کې د تقليد وړ نمونه وی – هغه شخص چې سياسی واک هم ولری او د ښو اخلاقو څښتن هم وی او په ټولنه کې د نيکې او ښه اخلاقو د خپرولو کار هم کوی تر څويوه صالحه او ښه ټولنه جوړه شی نو داسی شخص ددی مستحق دی چې د الله جل جلاله خليفه شی او حکومت ته ئی اسلامی خلافت ويلی شی

مګرکوم حکومت چې د خيالی او عارضی خوشحالی په لورمتوجه وی او د حقيقی خوشحالی او ابدی ژوند په رابطه هيڅ فکر نه کوی او د بدو اخلاقو او قبيحو افعالو د ترويج له پاره کوښښ کوی او د ښو اخلاقو او د الله جل جلاله او د هغې د رسول اکرم صلی‌الله عليه وسلم د اطاعت په لارکې خنډونه پيداکوی نو دا د بی عقلوحکومت او جاهلی رياست [رياست جاهليه] دی .

فارابی رحمه الله عليه چې کوم سياست ته [رياست فاضله] نوم ورکړی نو ابن خلدون رحمه الله عليه ، ابن تيميه رحمه الله عليه اونورو دينی پوهانو هغه ته د [سياست دينيه] يا [سياست شرعيه] اصطلاح استعمال کړی ده .

شرعی سياست

د اسلام د سپيڅلی دين يو فصل دی :

حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ فُرَاتٍ الْقَزَّازِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا حَازِمٍ قَالَ قَاعَدْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ خَمْسَ سِنِينَ فَسَمِعْتُهُ يُحَدِّثُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمْ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْثُرُونَ قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ أَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ فَإِنَّ

....
اللّٰهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُم .

[ابوحازم سلمان الاشجعی رحمه الله علیه ویلیچې زه پنځه کاله دحضرت ابوهریره رضیالله تعالیعنه په مجلسونوکې شریک وم ما د هغه نه اوریدلی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی د بنیاسرائیلو سیاست د هغو د پیغمبرانو علیهم السلام په لاسونوکې وه کله به چې یو پیغمبر وفات کیده نوپه ځای به ئی بل پیغمبر راته، زما څخه وروسته بل پیغمبرنه راځی- خو زما خلفاء استاذی به موجود وی دا خلفاء به کله دیوه نه زیات هم وی. صحابه کرامو رضیالله عنهما تری پوښتنه وکړه چې د داسیحالاتوپه هکله به مونږ ته ستاسو حکم څه وی؟ هغه وفرمایل : د هغه بیعت پوره کړی چې لومړی ځل ورسره بیعت شوی وی [ترمخه مقررشوی وی] ، دخپلو خلفاو د اطاعت او فرمان وړنیحقوق اداکوی ځکه الله جل جلاله به د هغوی نه د هغوی د رعیت په هکله پوښتنه کوی[20]].

د نبی اکرم صلیالله علیه وسلم د دی حدیث څخه دا را په ډاګه کیږی چې سیاست د انبیاء علیهم السلام او پیغمبرانو علیهم السلام وظیفه او مسئولیت وه خو د نبوت د پای ته رسیدونه وروسته دا مسئولیت د هغوی د خلفاو په اوږوکیښودل شو- نوښکاره ده چې هرهغه کار چې د انبیاو په فرایضوکې شامل وی نو هغه د اسلام یوه برخه وی د نبی او د هغه د خلفا و اصلی وظیفه ددین قائمول دی نو هغه کار چې دین پوری نوی تړلیهغه په انبیا ئو علیهم السلام پوری هم نه تړل کیږی .

ځینی خلک چې د اوسنی زمانه د سیاست لوبغاړی او د اخلاقو او تهذیب نه لری سیاست ګوری نو د سیاست د کلیمی نه هم نفرت کوی

20- صحیح بخاریکتاب الانبیاء باب ماذکر عن بنیاسرائیل 2 ټوک 491 مخ - صحیح مسلم کتاب الاماره باب وجوب الوفا ببیعه الخلیفه .

خو د سیاستمدار خپل غرضی او ورانکاری په اساس د سیاست د کلیمیځخه نفرت کول د عقل او پوهی نه لری خبر ده لکه څنګه چې علم په دوه برخوویشل کیږی، نافع علم [ګټه وره پوهه] اوغیرنافع علم [بیګټی یا مضره پوهه] ، همدا راز علماء اوپوهان هم په دوه برخو ویشل کیږی ، ربابین علماواو سوء علماء، نو همدا راز سیاست هم په دوه برخو ویشل کیږی، لومړی هغه سیاست دی چې د شریعت د اصولو او احکامو پابند وی، ددینی سیاست په نوم یادیږی اوبل هغه سیاست دی چې د دین او اخلاقو د قید نه آزاد وی نوهغه ته جاهلی سیاست ویل کیږی چې دغه دوهم ډول سیاست په حقیقت کې د واک او قدرت په سر جنګ دی – نو د دی ډول سیاسیګډونکو او سیاسی تجارانو چې څومره بدی بیان شی بیا هم کمه ده، او په ځای دی چې یومسلمان ددی ډول سیاسی دلالانو څخه لری او تری متنفر وی او دا د ایمان غوښتنه هم ده ،خو د شرعی اصولو په بنسټ ولاړ سیاست پخپله دین او د انبیاو فریضه ده، نو ددی ډول سیاست نه نفرت کول اویا تری لریوالی اختیارول په حقیقت کې ددین دیوی څانګی څخه لریوالی دی .

په پورتنی مبارک حدیث کې " د تسوسهم الانبیاء " دکلمو تشریح حدیث پوهانو په دی ډول کړی ده :

ای تتولی امورهم کما تفعل الامراء والولاه باالرعیه و السیاسه القیام علی الشیء بما یصلحه و ذالک لانهم کانوا اذا اظهروا الفساد بعث الله نبیاً یزیل الفساد عنهم و یقیم لهم امرهم و یزیل ما غیروا من حکم التوراه[د بنی اسرائیلو پیغمبرانو علیهم السلام د هغوی د امورو نظم ونسق په داسی ډول جوړاوه لکه څنګه چې حکام د خپل رعیت د امورو نظم او نسق جوړوی ، نو سیاست د یو شی د اصلاح له پاره د عزم او استقامت څخه عبارت دی ،دا سیاست پدی ډول وه چې کله به چې خلکو په فساد لاس پوری کاوه نو الله جل وعلی جلاله به هغوی ته

خپل نبی علیه السلام رالیږه ترڅو فساد مخه ونیسی او د هغوی د حالت د ښه کولو کوښښ یی کاوه او هغه تحریفات او تغیرات چې په تورات کې ئی راوړی وه هم تصحیح کول] .

امام ابن جوزی رحمه الله چې په 597 هجری قمری کال کې وفات شوی دارنګه فرمایی :

شیطان د وخت حاکمان غولوی او دی ته ئی هڅه وی چې په سیاسی امورو کې د خپل نظر مطابق عمل وکړی ،هغوی هم د همدی شیطانی وسوسی په اساس د شریعت په ځای د خپل نظر او شخصی فکر عمل کوی او دا غټه تیروتنه ده ځکه چې شریعت الهی سیاست دی او دا د امکان نه لری چې په الهی سیاست کې دی کومه نیمګړتیا موجوده وی اود هغی نیمګړتیا په اساس دی د مخلوق جوړ کړی سیاست ته ضرورت وی ، الله جل جلاله فرمایی:

مافرطنافیالکتاب من شیء

[مونږ په کتاب کې د هیڅ شیکمی او نیمګړتیا نه ده پری ایښی] [21]

هر هغه څوک چې د دی بی دینه سیاست دعوه کونکې وی نوهغه په اصل کې په شریعت کې د نیمګړتیا دعوه کونکې دی او دا د کفرخبره ده

حافظ ابن قیم رحمه الله علیه چې په 751 هجری قمری کال کې وفات شوی لیکلی : ولا نقول ان السیاسه العادله مخالفه للشرعیه الکامله بل هیجزء من اجزائهاو باب من ابوابها و تسمیتها سیاسه امراصطلاحی والا فاذا کانت عدلا فهیمن الشرع [مونږدا نه وایوچې دا عادلانه سیاست دکامل شریعت په خلاف دی بلکه دا د شریعت د اجزاؤ څخه یوجز دی او ابوابو څخه یو باب نو دی ته سیاست ویل یوازی یوه اصطلاح ده اوکه نه کله چې د عدل او انصاف خبره شی نودا

[21]- تلبیس ابلیس اوم فصل.

د شريعت يوه برخه ده[22]].

د معين الحكام اقتباس ترمخه نقل شوی چې ويلی وه : د شرعی سياست خپلول واجب دی او د هغه مخالفت کول د شرعی نصوصو او د راشدينوخلفا ؤخخه د انکار کولو سره برابر دی .

ابن نجيم مصری حنفی رحمه الله د مقريزی د کتاب الخطط په حواله ليکلی چې : والسياسه نوعان سياسه عادله تخرج الحق من الظالم الفاجر فهی من الشرعيه علمها من علمها وجهلها من جهلها و قد صنف الناس فی السياسه الشرعيه کتبا متعدده و النوع الاخر سياسيه ظالمی فالشريعه تحرمها [سياست دوه ډوله دی،عادل سياست چې ددی سياست په واسطه د ظالم او فاجرڅخه د مظلوم حق واخستل شی او دا د شريعت يوه برخه ده - هغه څوک چې پوهيږی او هغه څوک چې نه پوهيږی پيژنی ئی او نه ئی پيژنی، او ليکوالانو ددی شرعی سياست په هکله ډيری ليکنۍکړی بل ډول ئۍظالمانه سياست دی چې د شريعت لخوا حرام ګرځول شوی[23].

د شرعی سياست انواع :

اوس نودا خبره پوره واضح شوه چې[Poltics] پوليتکس يوازی د حکومت په چلولو پوری تړلی دی خو د عربی ژبی سياست په کليمۍکې ټول ښيګنيرز، اصلاحی او تادبی تدبيرونه شامل دی په دی اساس د دی دا په ډولونو ويشل کيدای شی لکه مونږئی ويش په دی ډول هم کولای شو.

سياسه النفس : د نفس د اصلاح تدبيرونه، ترڅو خپله کړنه اصلاح کړی

سياسه البيت : په ښه توګه دخپل کورد امورو د پرمخ وړلو

[22]- الطريق الحکميه لابن القيم رحمه الله عليه 17 مخ - اعلام الموقعين 4 ټوک

[23]- البحرالرائق کتاب الحدود حد السرقه 5 ټوک 776مخ

••••••••••••••••••••••

تدبیرونه

سیاسه المنزل : دکورنۍ د نظام چلولو تدبیرونه په ښی طریقی سره

سیاسه الوعاظ: د ښوونی او روزنی او وعظ اونصیحت په واسطه د ټولنی د اصلاح کارپه غاړه اخستل

سیاسه مدینه : په ښه توګه د حکومت د نظم ونسق چلول .

سیاسه الدواب : د حیواناتو تابع کول اود هغونه په ښه طریقی سره دکاراخستو تدبیرونه .

امام غزالی رحمه الله چې په 505 کې وفات شوی د سیاست د اهمیت او اقسامو په رابطه لیکلی :

د انسان د اصولی اعمالو څخه تر ټولو لوړ او مهم عمل د سیاست هنر او فن دی ، د همدی عمل په واسطه په خلکو کې محبت ، مینه او یووالی را پیدا کیږی او اصلاح ئی صورت نیسی او همدی په واسطه خلکوته هغه لاربنوول کیږی چې په هغې باندی د تللو په اساس هغوی د دنیا او آخرت کامیابی لاس ته راوړی شی .

د سیاست څلور مرتبی دی :

السیاسه العلیا [لوړاو اعلی سیاست] : دا د انبیاءو سیاست دی چې د هغه په اساس د خلکو ظاهر او باطن اصلاح کیږی ، دا سیاست په هرخاص او عام پوری تړلی دی، د دی سیاست په واسطه په ښکاره توګه د احکامو او قوانینو نفاذ او انتظام صورت نیسی ا ود هغی د تعلیم او تربیی په اساس د خلکو په زړونوکې نیک صفات او غوره اخلاق ځای پیدا کوی .

سیاسه الخلفاء والملوک [د حکامو سیاست] : که څه هم د هغوی سیاست د هرخاص او عام وګړی له پاره وی خو د هغوی حکم ئی یوائې په ظاهری ژوندکې چلیږی ، خو په باطن او زړونوحکومت کول د هغوی په اختیارکې نه دی [مګردا چې حاکم عادل ، متقی ، زاهد او د نرم زړه خاوندوی] .

سیاسه العلماء والفقهاء [علما ؤ او فقهاؤ سیاست] : د هغوی سیاست د مادی قوت نه پرته د ښوونی اوروزنې په اساس صورت نیسی ځکه چې هغوی حاکمیت نه لری مګر ذهن خلک اود علم مینه وال ورڅخه ګټه اخلی او د هغوی فقیری خپل ځانته پادشاهی ګڼی، د اسلام په تاریخ کې داسی علماء ډیر تیر شوی دی او اوس هم شته چې خلک ئی د پاشاهانو څخه زیات احترام کوی او حکم ته ئی د حکمرانانو د حکم نه ورته ډیر اهمیت ورکوی .

سیاسه الوعاظ [د خطیبانواو واعظانو سیاست] : دوی د وعظ ، نصیحت او خطابت په واسطه د خلکو اصلاح کوی او د خلکو زړونو د تسخیروی او حکومت پری کوی[24] .

د اخوان الصفاء بیان کړی اقسام :

په څلورمه پیړۍکې د اخوان الصفاء ټولنی، سیاست د یو ځانګړی فن په شکل معرفیکړی وه اګرچې د هغوی ځینی افکار ګمراه کوونکې هم وه خو دی ټولنی د سیاست علم د اخلاقو د علم یوه څانګه ګرځولی ده ددی علت دا دی چې دا خلک تر زیاتی اندازی پوری د افلاطون 347 قبل میلاد شپی ورځی تیرولی تر تاثیرلاندی وو .

افلاطون په خپل کتاب الجمهوریه او په بل کتاب النوامیس کې د سیاسی بحثونو او څیړونو په ترڅ کې د اخلاقو یادونه هم کړی ده ، د هغی په نظر، یوه نمونه سیاست پوه او مثالی حکمران هغه دی چې د علم ا وفلسفی په اعتبار هم په ټولو برتری ولری اود اخلاقواو اعمالوپه اساس هم د ټولوترمخه وی .

د اخوان الصفا د رسالو په اومه ګڼه کې سیاست په پنځو برخو ویشل شوی :

1] السیاسه النبویه [دانبیا ؤ سیاست] : دا سیاست په پاکو او

24- احیاء العلوم کتاب العلم لومړی باب لومړی ټوک 9 مخ

مقدسو اصولو بناء شوی چې د فاسدو افکارو او تصوراتو څخه د انسانی نفسونو د ساتنی لاره او علاج ښئ.

2] السیاسه الملوکیه [دحاکمانو سیاست] : دا سیاست د شریعت ساتنه کوی په نیکېحکم کوی او د بدیوڅخه مخنیوی کوی، شرعی سزاګانی او حدود نافذوی د ظلم مخه نیسی ،د دښمنانو جرړی پری کوی او د نیکو خلکوکومک اوبسپنه کوی ، دا د پیغمبرانو ، خلفاءو او نیک خویه عادلوحاکمانو سیاست دی کوم چې د هری معاملی فیصله د حق او انصاف په بنیاد سره کوی .

3] السیاسه العامیه [د پرګنو سیاست] : داهغه سیاست او واک دی چې کوم سردار ته د خپلی قبیلی په خلکو،یا د ښار په اوسیدونکو باندی د ښار واکدارانو ته او یا په عسکرو باندی د هغوی قوماندان ته حاصل وی .

4] السیاسه الخاصیه [دکورنی د چارو سیاست] : دا هغه واک دی چې هر انسان ته په خپل کورکې حاصل او هرهغه تدبیر اختیاروی چې د هغی په واسطه ئی د کورنی نظم په ښی طریقی سره سرته رسی او اقتصادی ضروریات ئی تری پوره شی دا په اصل کې شخصی او کورنی سیاست دی .

5] السیاسه الذاتیه [د خپل نفس داصلاح سیاست]: دا سیاست د نفس او اخلاقو سره اړه لری دا په اصل کې د خپل نفس محاسبه ده چې د هغی په اساس انسان هروخت د خپلوکړو او وینا ؤ ، پټو او ښکاره اعمالوحساب کوی[25] .

امام فخرالدین رازی رحمه الله چې په 606 هجری کال کې مړ شوی سیاست ئی په څوبرخوویشلیدی :

ا > سیاسه الملاک [دمالکانوسیاست] : دا هغه سیاست دی چې مالکانوته په خپلو ملکیتونوکې حاصل وی یعنی د خپل ملکیت او

25- رسائل اخوان الصفاوخلان الوفا 7 رساله 1957عیسوی کال د بیروت چاپ

جائیداد نظم اونسق پرمخ وړل .

2 > سیاسه الملوک [د حاکمانو سیاست] : د مادی څواک او حاکمانه واک سره د هیواد چاری او د رعیت د معاملاتو نظم او نسق پر مخ بوتلل .

3> سیاسه الملائکه [د پرینبتو سیاست] : د الله جل وعلی شانه د حکم اود هغه دورکړشوی قوت په واسطه په مخلوقاتوکې د ډول ډول فرائضو سرته رسول .

4 > سیاسه ملک الملاک [دپادشاهانود پادشاه سیاست] : دکائناتو د پیداکوونکی تکوینی نظام چې هغه ئی په خپل قدرت سره پرمخ وړی .

سیاست د انسانی فطرت غوښتنه ده:

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا

[د الاعراف سورت 187آیت]

[همدغه [الله جل جلاله] هغه ذات دی چې پیداکړ یی تاسی له یوه نفس څخه اوپیدا کړی ئےده لدی نفس څخه ښځه ددی له پاره ترڅو د هغی سره آرام پیداکړی] .

د لیسکن کلمه په هغه نفسیاتی‌حقیقت دلالت کوی چې ټولنیز ژوند د انسان د فطرت غوښتنه ده، آدم علیه السلام ئی جنت ته لیږلی وو چیرته چې آرام او سکون او هر قسم سامان موجود وو خو الله جل جلاله د انسان پدی فطری غوښتنی پوه وو چې دا [انسان] یوازی والی نه شی زغملائی، نوپه همدی خاطرئی د هغی جوړه ،د هغه د جنس نه پیدا کړه ترڅو دواړه د تولنیز ژوند څخه آرام لاس ته راوړی .

آدم اوحوا علیهما السلام دواړو د سیاست البیت [د کور نظام] برابرکړ چې د هغی بنسټ نه د ودانی ترون وو، نه میراثی پادشاهی وه،اونه د ظلم حکومت وه، بلکه دا د انسانی فطرت غوښتنه وه. د هغوی دواړو ترمنځ د میړه او ښځی نه پرته د آمر او مامور ترون هم وو-

نو ځمکې ته د رالیږلو سره سم ئې ور تـه د سیاسـت او ریاسـت [کـورنی ریاست] اصول هم وروښوول- او د ځمکې په سرئی د موجـوده شیانو نومونـه هم ور پـه ګوتـه کـړی وه- او د ځمکې پـه سـر د انسـانی ټـولنی لومړی فطری او ساده حکومت وه- خوکله چې د انسـانانو شـمیر زیـات شـو نـو " سیاسـت البیـت " پـه " سیاسـت المنـزل " [دکـورنی سیاسـت] اوبیا په " سیاسه مدینه" [دیوملیحکومت شکل ونیو] .

ترلسو پیړیو پوری همدا نظم د یوځو وړو خرابیونه پرتـه پـه ډیـره ښـه توګـه پـرمخ روان وه خـو د هغـی نـه وروسـته د شـرک او دنیـا پـالنی وبـا راګډه شوه چې د اصلاح له پاره ئی نوح علیه السلام راواستول شو.

ابـن الاثیـر رحمـه الله علیـه چې پـه630 هجـری کـال کې مـړ شـوی دارنګه فرمایي : وکان آدم علیه السلام مع مـا اعطاه الله مـن الملـک نبیاً رسولاً الی ولده و انزل الله علیـه احدی وعشـرین صـحیفه کتبهـا آدم بیده علمه ایاها جبریـل علیـه السـلام [آدم علیـه السـلام تـه الله جـل جلالـه د ځمکې پـه سـرحکومت ورکـړی وه، خـوددی سـره هغـه د خپـل اولاد له پاره نبی او رسول هم وه پـه ده بانـدی الله جـل جلالـه یوویشـت صحیفی نازل کړی دی چې هغـه د جبرائیـل علیـه السـلام د ښـوونی پـه اساس په خپـل لاس لیکلی وی] [26] .

وصارت الریاسه من بعد وفاه آدم لشـیث فـانزل الله علیـه فیمـا روی عـن رسـول الله خمسـین صـحیفه [د آدم علیـه السـلام د مـړینی ځخـه وروسـته د ریاست چاری د هغـه زوی شیث علیـه السـلام تـه وسـپارلی شوی چې الله تعالی جل جلاله پـه هغـه پنځوس صـحیفی را نـازلیکړی وی لکه څنګه چې د رسـول الله صلیالله علیـه وسلم څخـه روایـت دی] [27].

وقـام انـوش بعـد مضـی ابیـه شـیث علیـه السـلام لسـبیله بسیاسـه

[26] الکامل لومړی ټوک 48 مخ 1965 عیسوی کال بیروت چاپ
[27] تاریخ طبری لومړی ټوک 74 مخ

الملک و تدبيرمن تحت يديه من رعيته مقام ابيه ولم يزل على ما ذكرعلى منهاج ابيه لا يوقف منه على تغيير و لاتبديل وكان جميع عمرانوش فيما ذكراهل التوراه تسع مائه سنه وخمس سنين [د شيث عليه السلام د تلو نه وروسته د هغه زوی انوش د ملکې سياست او د رعيت د نظم ونسق دبرابرولو له پاره د خپل پلار په ځای کښيناست ، انوش د خپل پلار په لاره اوطريقه صحيح روان وه او د هغه په سياست کښې هيڅ رنګ بدلون نښه پيدا نشوه ،د تورات د پيروانو وينا ده چې د انوش عمر د950 کاله وه] .

د تاريخ په کتابونو کې د ملک ، رياست، او سياست کلمات راغلي چې د هغی نه دا معلوميږی چې انسان په ځمکه د قدم ايښودو سره سم يو ساده حکومت جوړکړی وه .

د انسان د کلمې لغوی څيړنه :

د انسان دکلمې په هکله د لغت پوهانو دوه ډوله نظرئی موجودی دی : لومړی وينا دا ده چې ددی کلمی اصلیحروف "ن ،س ،ی " دی او دا د نسيان څخه اخستل شوی چې معنی يې هيريدل دی يعنی د انسان معنی د هيرويدو خاوند دی ، ابن عباس رضی الله عنه نه هم يوروايت په دی ډول راغلی چې انسان خپله وعده او خبره هيره وی نو په همدی خاطر ورته انسان ويل کيږی او په دی اساس ددی کليمی اصل انسيان د افعلان په وزن دی اود نسی ينسی د باب څخه دی لکه څنګه چې د ضحی يضحی څخه اضحيان لاس ته راځی يعنی د سپوږمی شپه .

خو د تهذيب اللغه ليکوال الازهری ، ابوالهيثم رحمه الله عليه او نورو لغت پوهانو او نحوی پوهانو وينا ده چې دا کلمه د " ا ، ن ، س " څخه ده چې د انس يا آنس څخه اخستل شوی ، معنی ئی، مينه ، محبت او تړون [ربط اوتعلق] دی او ضد ئی وحشت [نفرت] دی، د دی اصل خو انسيان دی ليکن وزن ئی فعليان دی چې افعلان څخه نه دی . همزه د فعل د فاء په ځای راغلی زائده نه ده چې د وزن مثال ئی

حرصیان دی [د څرمنی پورتنی‌حصه] ، د صحاح اللغات د لیکوال جوهری په نظر د دی وزن فعلان دی د دی وینا د ثابتید وپه خاطر ابن منظورافریقی رحمه الله علیه ډیر شواهد وړاندی‌کړی اوهمدا خبره صیحح هم معلومیږی [28].

د پورتنی لغوی او صرفی تحقیق نه دا معلومیږی چې د انسان تسمیه هم اَنس اومحبت دی چې د وحشت او انفرادیت ضد دی ، د انسان فطرت ټولنیز دی، منافرت اوتنهائی نه ده، او سیاسی ژوند د همدی نظم، اَنس ، محبت او یو ځای ژوند تیرولو نوم دی .

په یو بل آیت شریف کې د انسانی پرګنو په مختلفو ډولو دویشلوڅخه مقصدیو د بل سره پیژندګلوی ښوول شوی ده :

یَاأَیُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاکُمْ مِنْ ذَکَرٍ وَأُنثَی وَجَعَلْنَاکُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا [د الحجرات سورت 13 آیت]

[ای خلکو! مونږ تاسی د یوه نراو ښځی‌څخه پیداکړی یاست او بیا مو په قومونو او قبیلو وویشلی ترڅو یو د بل سره وپیژنی] .

تعارف یو د بل پیژندلو او د بل په خوی پوهیدلو څخه عبارت دی او همدا تعارف د اَنس ، محبت او تعاون بنسټ دی نو د دی نه معلومیږی چې انسانی خصلت، تنفر نه دی بلکه اُنس او پیژندنه ده او همدی ته مدنی او ټولنیز ژوند ویل کیږی]

ارسطو ته چې خلک د سیاست پلار وائی چې322 کاله وړاندی له میلاد څخه مړ شوی او د هغه دا کلمات د یوه مشهور متل په ډول پاته شوی چې [انسان مدنی الطبع دی] یعنی انسان یو سیاسی او اجتماعی حیوان دی هغه وایی چې که انسان سیاسی او تمدنی ژوند و نه لری نو هغه یا دیوتا [الله جل جلاله] دی یا یو ځیرونکې حیوان ، هغه ته بیا انسان نه ویل کیږی .

[28]- لسان العرب باب السین فصل الهمزه څلورم ټوک 10 مخ

ارسطو د کتاب الاخلاق په لسم فصل کې ليکلی : ان الفلسفه التی تتناول الشئون الانسانيه تجدکما لها فی السياسه [هغه فلسفه چې د انسانی چارو سره تړلی وی د هغه کامله درجه تاسی د سياست په شکل کې موندلائی شی][29] .

د افلاطون او ارسطو په څير ټول يونانی فيلسوفان سياست يو فطری شی ګڼی .

ابونصر فارابی رحمه الله عليه چې په 329 هجری کال کې مړ شوی چې د اسلامی سياست يو ځانګړی پوه ګڼل کيږی هغه په خپل کتاب چې د " السياسته المدينه " په نوم دی ليکلی د حيواناتو ځينی ډولونه هميشه يو د بل نه ليری اوسيږی لکه ډير بحری حيوانات او ځينی حيوانات يوازی د پيدا کيدو په وخت کې جدا وی ليکن پاتی ژوند ئی ټول يو ځای او اجتماعی وی ، ځينی نور حيوانات د عمراکثره وخت سره يوځای تيروی لکه ميږيان د شهدو مچې او هغه مرغان چې د ټوليو په څيرګرځی.

والانسان من الانواع التی لايمکن ان يتم لها الضروری من امورها و لاتنال ال افضل من احوالها الا اباجتماع جماعات [خوانسان د هغی ډلی څخه دی چې ټولنيز ژوند پرته نه خپل اصلی ضروريات پوره کولای شی او نه د ژوند لوړو مرتبوته رسی] [30].

امام غزالی رحمه الله عليه د نظر دی چې : څلور ډوله فنون د انسان فطری ضرورت ګڼلی کيږی چې لاقوام للعالم دونها [د هغه نه پرته ددی دنيا نظام نه چليږی] : زراعت د خوراک له پاره - بناء دکورله پاره - حياکت دکاليوله پاره - سياست د نظم اونسق له پاره[31] .

د امام غزالی رحمه الله عليه د نظر مقصد دا دی چې لکه څنګه

[29]- علم السياسه دډاکټرحسن ليکنه 94مخ .

[30] - السياسيه المدينه د ابونصر فارابی ليکنه 69 مخ د بيروت چاپ

[31] - احياء العلوم لومړی ټوک 9مخ کتاب العلم لومړی باب

چې د انسـان اصـلي ضـرورت کور، کـالی او خـوراک دی نـو پـه همدی ترتیب سیاست اوحکومت هم د هغی د فطری ضرورتونو له جملی څخه دی چې د هغه سره جوخت پیدا کیږی .

د پروفیسور هارون خان شروانی نظر دی چې : په تاریخ کې شاید د داسی انسانی ټولنی ذکرنه وی شوی چې هلتـه سیاسی فکر لـه اساسه موجوده نه وی [32].

لنډه دا چې د حکومت او سیاست پـه هکله د تخلیق نظریـه صحیح نظریه ده په ټولو موجوداتوکې یوازی انسـان د سیاسی نظم خاوند دی چې دا سیاسی نظم د انسان د پیدا کیدو سره سم منځ ته راغلی په پیـل کې د نفوسو شمیر کم وه او خلک شریف او نیک وه نـو د حکومت شـکل هـم سـاده وه ، نـه لـوئی لـوئی اداری وی او نـه وسـیع اداری چوکاټونـه ، نـه د وزیرانـو او مشـاورینو دومـره لـوی تعـداد وه او نـه د وسلی دومره ډیری ذخیری، وروستـه ئی پر مختـګ وکړ او و سیع سیاسـی اداری، او انتظـامی چوکاټونـه رامـنځ تـه شـول چـې پـه کـې کورنی، عمرانی ترونونو او زور و قوت خپلی خپلی نښی راښودی خو دا بـه بالکـل غلطـه خبـره او د انسـانی تـاریخ سـره نابلـدتیا وی چـې سیاسی فکر انسان ته وروسته ورکړل شوی اوکـه نـه نـود دی خـو پیـل د وحشی حیواناتو په څیر غیر مترقی ژوند سره وه هیڅکله داسی نـه وی ، بلکه سیاسی فکر د انسان د پیدا کیدو سره سم پیدا شوی ځکه چې الله جـل جلالـه لومړی انسـان پـه ځمکـه بانـدی د خلیفـه او حکمـران پـه صفت رالیږی وه .

سیاست ته غیرفطري ویل جهالت او ناپوهی ده:

ځینیخام فکره تش پـه نامـه مفکرین وایـی چـې د پیـل پـه وخت انسـانان د تمدنی او سیاسـی شـعورنه خـالی وو او د ریاست او تنظیم

[32]- مبادیات سیاسیات دریم باب **30** مخ د شروانی لیکنه

سره بالکل آشنانه وو، دا فکرد ډیری مودی وروسته د حالاتود بدلیدو په اساس په دوی کې را پیدا شوی .

خو دی مفکرینو د خپلی دعوی د ثبوت له پاره نه مستند تاریخی شواهد وړاندی کړی او نه د قدیمه آثارو څخه نبنه راوړی شی، او نه د سیکالوجی د اصولو څخه کوم اصل وړاندی کولای شی ، بلکه دا د هغوی یوه پوچې خیالی فلسفه ده دا د لویو لویو نومونو فیلسوفان نه یوازې د انسانی تاریخ سره نابلده وو، بلکه خپل نفس ئی هم نه وه پیژندلی ، ځکه چې د هغوی خپل نفس هم د انفرادی اوځانګړی ژوند په ځای اجتماعی او ټولنیز ژوند خوښوی ، د ځینو فیلسوفانو نظرخو دا دی چې انسان په پیل کې د امن وامان او خوښی او خوشحالی ژوندتیر اوه، وروسته بیا جنګونه اوطبقاتی کشمش شروع شوی ، نو کله چې خلک ددی وضعی‌څخه تنګ شول نو په خپلومنځوکې ئی یو تړون وکړ اود حکومت بنسټ ئی کیښود ، خو ځینی ددی پر خلاف وایی په د انسان لومړنی وخت د وحشت ، بربریت اوظلم وخت وه چې خلک د هغی څخه په تنګ شول د حکومت بنسټ ئی کیښود. د اول نظر خاوندانو څخه څه په لاندی ډول دی .

ماتماګوتم بدهٔ چې په 567 مخکې له میلاد څخه مړ شوی چې دا د نیپال یو شهزاده وه خو وروسته یی د راهبی او د رویشی ژوند غوره او شروع کړ، هغه فکرکاوه چې د انسان اولین ژوند د غم اودرد نه پاک وه ، خو وروسته بیا کورنی پیدا شوی اوشخصی ملکیتونه منځ ته راغلل ، قوم په پرګنواو طبقو وویشل شواو ددارہ ماریو بازار تود شو، هماغه وه چې خلک دد ی ګډوډیوڅخه په تنګ شوه او د حکومت بنسټ ئی‌کیښښود اوکه نه نو انسان د شروع څخه د حکومت د فکر سره آشنا نه وه .

جان لاک چې په 1704هجری کال کې مړ شوی وایی :دا د تړونونو او غیر فطری سیاسی ادارو زیبښه ده ځکه چې پخوانیو خلکو په امن ،

محبت او یو د بل سره د بسپنی او تعاون ژوند تیراوه ، فطری انصاف او انسانی شعور د هغوی قانون وه او خلکو په خپله خوښه ددی فطری قانون پیروی کوله خو بیا هم په هر وخت کې د امن او امان د خرابیدو خطره موجوده وه،نو ددی خطرد مخنیوی اود ګډوډی د له منځه وړلو په خاطرخلکو یو د بل سره تړون وکړ او د حکومت بنسټ ئیکیښود ، ترڅو د خلکو د غوښتنی او فطری انصاف مطابق فیصلی وکړی .

رسو چې په 1778عیسوی کال مړشوی دی : د د ه فکرهم هماغه دی چې د انسان لومړنی وختونه د خوښی، خوشحالی او بی غمی وختونه وه یعنی د ځانګړی توب اود[کسی را با کسی‌کار نه باشد] وختونه وه ، د جنګ اوبربریت نښی نښانی نه وی د ژوند ټول ضرورتو نه په آسانی ترلاسه کیده،دوګړیز ملکیت [فردی ملکیت] نوم نه وه، خو دغه د خوښی نه ډکه فضاء دی دوو عواملو پای ته ورسوله : لومړی د آبادی زیاتوالی او دوهم وګړیز ملکیت:

زما او ستا د فکر پیدا کیدل د خلکو په منځ کې د جنکونو سبب وګرځید ، نو خلک ددی وضع نه په تنګ شول او د حکومت د جوړولو له پاره ئی قدم پورته کړ.

کارل مارکس چې په 1883میلادی کال کې مړشوی ، دی یهودی نژادی فیلسوف به ویل چې ریاست او سیاسی اداری د[متنازع للبقاء] اوطبقاتی [پوړیز] جنګ زیږنده ده د هغی په واسطه د پانګی لرونکوساتنه کیږی اود زیارویستونکو زبیښنه،اوکه نه په پیل کې نه حکومت وه، نه وګړیزی پانګی اوملکیت، نه طبقات [پوړیز] وه او نه کورنی.

دده په نظرګډ ژوند[اشتراکې ژوند] یوه نمونه ئی ټولنه ده چې په هغه کې شخصی ملکیت او حکومتی اداری نه وی، بلکه پوره مساوات او آزادی په کې وی، خو نوموړی د طبقاتو د پای ته رسولو له پاره دکارګرانو د آمریت په بنسټ د مؤ قت حکومت د جوړولو طرفدار

....

وه .

د دوهمی نظریی لروونکو یعنی د هغه خلکوځخه چې وایی چې د انسان لومړی دوره د ظلم او بربریت دوره وه، دوه کسه ډیرمشهوردی :

کوتلیا چې په 300 قبل میلادکې مړشوی دی دا د هندوستان یو پخوانی فیلسوف وه نوموړی حکومت او سیاست غیرفطری او د حالاتو زیږنده ګڼی ، چې د فکر لنډیز یې په دی ډول دی : د انسانی تاریخ لومړی دوره د طموطمیت یعنی دکب د منطق دوره وه، د بحر د کبانو په ځیر به هر قوی کمزوری خوړ، د کبانو طبیعی قانون هم دا دی چې قوی کب کمزوری او ضعیف کب خوری د طموطمیت دوره د وحشت ظلم ،او بربریت دوره وه همدی د کب منطق انسان دی ته اړویست چې سیاسی اداری جوړی کړی او د خپل منځ ځخه یو کس د حکمران په حیث وټاکې .

هابس چې په 1679میلادی کې مړ شوی دی دا یو غربی مفکر دی وایی چې سیاسی اداری د عمرانی تړونونو د احسان تابع دی دا د فطرت غوښتنه نه ده بلکه دا د انسان د لومړنی دوری عکاسی داسی کوی چې د لومړنی دوری انسان،وحشی،غریب او بدترین انسان وه ، غولونه چالاکې اوځورونه د هغی وخت د انسانانوطبیعی خاصیت وه .

همدی تیاره او د وحشت نه ډکوحالاتوغوښتنه وه چې انسان ئی‌مجبورکړ، ترڅو د خپل منځ ځخه یو خپل حکمران وټاکې‌او د هغی په واسطه د خلکو ترمنځ امن اوامان تینګ کړی اوخلک باید د دغه حکمران تابع او فرمان وړونکې اوسی . یعنی سیاسی تنظیم او حکومت د ضرورت زیږنده ده چې د فطرت د غوښتنی پوری هیڅ اړه نلری دا دواړه محترمین د انسانانو لومړی دوره ،په انسانی تاریخ کې بدترینه دوره بلی، خو د اسلام او انسان د تاریخ ځخه دا معلومیږی چې د انسان لومړی دوره د توحید ، عدل ، ورورولی قربانی او د نیکو او غوره اخلاقو دوره وه ،خو د انسانی ژوندانه دچاپیریال د خرابیدو

……………………
وروسته خرابی را پیدا شوه، چې د اصلاح له پاره ئی په هروخت کې انبياء عليهم السلام ، مصلحين او مجددين پيدا شوی دی .

دوهم باب

غیر اسلامی سیاسی نظریې

يو مشهوره وينا ده : وبضدها تتبين الاشياء [د شيانوڅرنګوالی د هغوی د ضد د پيژندلو په اساس کيږی] د رڼا اهميت هغه وخت ډير ښه احساس کيږی چې د تيارو تباهی او خرابی‌ څادر غوړيدلی وی، د حق او باطل د عدل اوظلم او د رښتيا او دروغو د مخ په مخ مطالعی

په واسطه په پوهه کې زياتوالی راځی او د حق په حق والی باندی د ايمان او باور په په قوت کې ټينګښت پيداکيږی، نو په دی اساس لازمه ده چې د اسلامی سياست يا اسلامی خلافت د اصولود څرګندولو ترمخه د سياست او حکومت په هکله د غيراسلامی نظريواود هغوی د حکومتی چوکاټونو پيژندنه وکړو،ترڅو د هغوظالمانه او مشرکانه نظامونو د پيژندلوڅخه وروسته داسلام د عدل او انصاف د نظام چې بنسټ ئی په وحدانيت اينبوول شوی په رينبتينوالی زمونږ په باور او ايمان کې نورهم ټينګښت را شی .

په دی فصل کې د نړی د ټولو سياسی نظرياتو تفصيلی پيژندنه زمونږ هدف نه بلکه د هغه نظرياتو لنډه پيژنده او تعارف مو هدف دی چې په نړی کې خورا زيات شهرت او رواج لری .

ملوکيت يا ظالمه پادشاهی

په غير اسلامی حکومتونو او سياسی نظامونوکې د ټولوڅخه زيات ، او پخوانی رائج شوی حکومت ، ملوکيت يا پادشاهی ده په عربی ژبه کې ملک اوملک د لغوی معنی په اعتبارڅه بدکلمات نه دی ځکه د ملک لغوی معنی حکومت ، او د ملک لغوی معنا حکمران ده او څرګنده ده چې حکومت اوحکمرانی په خپل ځای ښه - بد ندی په قرآن کريم کې د انبياؤ عليهم السلام حکومتونو ته هم ملک ويل شوی، په داسی حال کې چې د هغوی حکومت د اسلامی خلافت او د شرعی سياست په بنسټ ولاړ وه .

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ [د البقره سورت 102 آيت]

[او دوی د هغه جادو تابع شوی وه چې شيطان به د سليمان عليه السلام د حکومت [ملک] په وخت کې لوسته]

وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ [د البقره سورت 251 آيت]

[الله [جل جلاله] داود عليه السلام ته حکومت ورکړی وه]

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ [د ص سورت 20 آيت]

[او مونږ د داود علیه السلام حکومت ټینګ کړی وه] .
وَهَبْ لِي مُلْكًا [د ص سورت 35 آیت]
[او سلیمان علیه السلام وویل: ای الله ! ماته حکومت راکړی] .
رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنْ الْمُلْكِ [د یوسف سورت 101 آیت]
[یوسف علیه السلام وویل : ای الله تا ما ته حکومت راکړی]
امام راغب اصفهانی رحمه الله علیه د ملک مفهوم په دی ډول څرګند کړی :
الملک هو المتصرف بالامر و النهی فی الجمهور و ذالک مختص بسیاسه الناطقین.... وقال بعضهم الملک اسم لکل من یملک السیاسه اما فی نفسه و ذالک بالتمکین من زمام قواه و صرفها عن هواها واما فی غیره سواء تولی ذلک او لم یتول [ملک [پادشاه] هغه څوک دی چې په خلکو کې د امر او نهی واک لری او دا د عقلمندو سیاست دی ... ځینی لغت پوهان وائی چې هرهغه چا ته ملک ویل کیږی چې په خپل ځان واک ولری او د خپل نفس واګی په لاس کې واخلی او قوتونه یی د نفس د تابعداری څخه وژغوری پدی حالت کې دا سړی پادشاه دی که د حکومت واګی یی په لاس کې وی او که نه ؟[33]] .
دلته چې مونږ د کوم ډول ملوکیت او پادشاهی یادونه کوو د هغه لغوی معنا ملک [پادشاهی] نه ده بلکه هغه اصطلاحی ملوکیت او پادشاهی تری مقصد دی چې الله جل وعلی شانه ورته د فساد ، ظلم او بربریت خپرولو پادشاهی ویلی او رسول اکرم صلی الله علیه وسلم هغه د ملک عضوض [غوڅونکې‌او‌خوړونکې پادشاهی په نوم یاده کړی ده] .

[33]- مفردات القران باب میم سره د لامه 489 مخ د 1961 عیسوی کال د کراچی پاکستان چاپ

د ملوکیت تعریف

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ [د النمل سورت 34 آیت]

[اوکله چې پادشاهان کوم کلی ته ننوځی نو پرهغه ځای کې فساد اچوی او د هغه ځای عزتمند خلک بی عزته کوی او همداسی کړنی ته دوام ورکوی].

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ [د القصص سورت 83 آیت]

[او دا د آخرت کور دی چې مونږ یی هغه چا ته ورکوو چې په ځمکه کې لویې نه غواړی اونه پری فساد خپروی، یقیناً چې ښه انجام د متقیانو دی]

په پورتنی آیتونوکې چې د پادشاهۍکومیځاصی نښی بیان شوی دی د هغی په رڼا کې د ملوکیت او پادشاهی تعریف داسی کیدای شی، هغه حکومتی نظام چې پرځمکه د فساد د خپرولواو د خلکود ذلیلولو له پاره جوړ شوی وی او مقصد تری د حکمران خپله لوئی او اوچتوالی وی د" وکذالک یفعلون " له جملی معلومیږی چې د ملوکیت ، پادشاهی او آمریت طبعیت او اساسی اصول همدا دی چې د ظلم او فساد بازار تود شی، خلک خوار او ذلیل کړی . او د شاه غلامان یې وګرځوی او د پادشاه لویی او خدائی تېنګښت ومومی ،

علامه ابن خلدون رحمه الله د ملوکیت فنی او اصطلاحی تعریف دارنګه کړی دی : هو حمل الکافه علی مقتضی الغرض و الشهوه [ظالمانه پادشاهی هغه حکومت دی چې په هغه کې خلک دپادشاه دشخصی غوښتنود پوره کول له پاره مجبوریږی[34]].

د ملوکیت په شهنشاهی نظام کې د پادشاه غوښتنه اوخواهش د

---

[34]- د ابن خلدون کتاب مقدمه 151فصل

قانون ماخذ او مصدر وی ، ټول قوم اود قوم خزانی د هغه ځانګړی ملکیت ګرځی، هغه د تنقید نه پورته وی او د هیچا وړاندی په ځواب ورکولو مجبور نه وی، یو شخص د پادشاه په حیث مقرریدل ددی خبری څرګندوی وی چې هغه ګواکې دالله جل جلاله نماینده دی او د هغه هر حکم منل د الله جل و علی شانه منشاء او اراده ده، بلکه پادشاه د انسان په شکل کې خدای دی دا د پادشاهی پخوانی او موجوده سیاسی نظریه ده او ددی نظر ئی په تائید کې ځینی شاه پالونکو لوی لوی کتابونه لیکلی او غټې غټې فلسفی ئی راویستلی دی [اعاذناالله منها] .

یومشهور مصری محقق عبدالوهاب نجارد پخوانیو شاهانو په هکله لیکې چې د پخوانی زمانی شاهانو پخپل شاوخوا کې د تقدس او پاکې یوه دائره ویستلی وه او خپلو ځانونو ته ئی د خدائی مرتبه ورکړی وه د هغه علت دا نه وه چې هغوی خپل ځان واقعاً د انسانیت نه پورته ګاڼه ، او نه په دی غولونه کې واقع وو. خو د هغوی مقصد دا وه چې د خلکو د بغاوت څخه په امن کې وی ځکه د هغوی دا خیال وه چې زمونږ تقدس او پاکې، د شورش او انقلاب پرمخ کې غټ خنډونه تشکیلوی، د ابراهیم علیه السلام په زمانه کې د نمرود همدغه حال وه ، همدا راز د موسی علیه السلام نه وروسته دیونانی او رومی پادشاهانو اود مصری فرعونیانو هم همدغه حال وه [35].

سید سلیمان ندوی رحمه الله علیه د پروفیسور ولسن په حواله لیکې چې : په مصرکې د لومړی سامیه د حکومت په زمانه کې د ستورو عبادت کیده چې د ټولو نه لوی خدای ئی لمر وه چې په خپله ژبه ئی ورته " رع " وایه د هغوی د پلازمینی نوم مدینه الشمس وه ،چې مصریانو به " آن " ورته ویلی همدغه لمر د [خدای] عبادت ځای وه ،

---

[35]- قصص الانبیاء دعبدالوهاب نجارلیکنه182 پر حاشیه 1968عیسوی کال د مصر قاهره چاپ

پادشاه به د لمر خدای زوی ګڼل کیده، په همدی خاطر ئی د " رعمسیس " خطاب ورکړی وه [د لمر زوی] ، همدا سبب وه چې د مصر شاهانو د خدایی دعوی کولی[36].

مولاناحفیظ الرحمن سیوهاروی رحمه الله علیه د دائره المعارف للبستانی په حواله هم همدارنګه لیکلی دی [37].

مولانا ابوالکلام آزاد رحمه الله علیه لیکې چې : په مصریانوکې د الوهیت نه ډک شاهی فکر پوره وده کړی وه ا ود مصر د تاج او تخت خاوندانو د نیمګړی خدای حیثیت درلوده هغوی ته ئی د. فاراع لقب په همدی خاطر ورکړی وه چې دوی د راع [د لمر خدای] امتدادګڼل کیدل .

د هندوستان د برهمنی تمدن یو مستند کتاب [منوشاستر] د بادشاه په اړه لیکلی دی که بادشاه نابالغ ماشوم هم وی هغه ته د یو حقیر انسان په نظر کتل ندی پکار ځکه چې بادشاه د انسان خدای وی [العیاذ بالله] .

ځینی لیکوالان د منوشاستر کتاب اته سوکاله او ځینی پنځه سوه کاله د عیسی علیه السلام د پیدایښت څخه پخوانی ګڼی لیکن معاصرو محققینو دا ثابته کړی چې دا کتاب دوه یا دری سوه کاله قبل المیلاد پوری اړه لری .

میکاولی

د اخلاقو څخه د آزادی پادشاهی غوښتوونکې وه

میکاولی چې په 1527عیسوی کال کې مړ شوی د شپاړسمی پیړی سیاست ئی په نوی ډول سره منظم کړ،هغه د خپلی زمانی د حکومتونو او رومی جمهوریتونو حال په خپل کتاب المطارحات کې

---

[36]- ارض القرآن د سلیمان ندوی رحمه الله علیه لیکنه دوهم ټوک 365 مخ د 1975 عیسوی کال د کراچی پاکستان چاپ پحواله سواء السبیل فیمکان وادیالنیل د ولسن لیکنه .

[37]-قصص القرآن دمولاناحفیظ الرحمن رحمه الله علیه لیکنه لومړی ټوک 412 مخ

څرګندکړې او د پادشاهی د نظریې پـه هکلـه ئـی پـه خپـل کتـاب دی پـرنس [بادشـاه یـا شـهزاده] څرګندونـه کـړی ، هغـه د دیـن او اخلاقـو څخه آزاده پادشاهی، غوره حکومت ګڼی او په خپله زمانه کې د همدی بی دینه سیاست لوی داعی وه .

په خپل کتاب دی پرنس کې لیکې چې : یو مطلق العنان پادشاه یا شهزاده چې د شر د لری کولو له پاره د شرڅخه کار اخلی او د اخلاقو او دین پابند نه وی، هر ډول مکر، فریب او غولونی څخه کاراخلی او پـه هری ممکنـی طریقـی د خپـل اقتـدار د پایښـت لـه پـاره کـار وکـړی هماغـه بهتـر حکمـران دی ، هغـه تـه د کـوم قـانون او اصـولو د جوړولـو ضرورت نشته ، بلکه هر کار چې د هغه د اقتدارد پایښت له پاره ګټه وره وی همغه غوره قانون دی [38].

په بل ځای کې پـه پـوره وضـاحت سـره لـیکې چـې: د پادشـاه لـه پـاره دګیـدړی سیاسـت ډیـر ضـروری دی ترڅـو د هغـی پـه واسـطه د چـل او فریب جال وغوړوی، خو ددی په څنګ کې د زمری خوی هم ورتـه پـه کاردی ترڅو د هغی په واسطه ګډی وویروی ... نیکې او ښیګڼه د وهم پرته نور څه نه دی ، اصل شی خو بدی ده ، نو کوم پادشاه چې غواړی خپلی پښۍکلکې کړی نـو دا ضـروری ده چـې د بـدی پـه کولـو کـې مهارت او پوهه ولری او هم ئی د کولو مناسب وخت وپیژنی، هغه تـه د ښیګڼو او ښه والی لرل په کار نه دی خو په ښکاره توګه [په نمایشـی ډول] باید د ښیګڼو ښکارندوی واوسی[39] .

دا د هغـه شـخص فکـر دی چـې د سیاسـت د نـوی علومـو د امـام پـه نامه ئی شهرت حاصل کړی هغه پادشاهی، مکرو فریب ، منافقت او د ګیدړی سیاست او نور ظالمانه لادین سیاستونه د بشریت له پاره غوره

---

[38]- دی پـرنس عربـی ژبـاړه د خیـری حمـاد لیکنـه 144 مـخ 1960 عیسـوی کـال د بیروت چاپ

39 دی پرنس عربی ژباړه د خیری حماد لیکنه 18باب

نظام ګڼی، دا په حقیقت کې امام وه خو د شیطانی سیاست د هغه سیاست امام چې الله جل جلاله د هغه څخه د انکار حکم کړی دی [وقد امروا ان یکفروا به] .

د جان بودان نظر:

جان بودان چې په 1556عیسوی کال کې مړ شوی د16پیړۍ دوهم فیلسوف دی چې شاهی حکومت د غوره نظام په حیث پیژنی . هغه په 1576 عیسوی کال کې د پاپائیت [د عیسائی ملایانو حکومت] څخه د آزادی د لاسته راوړو په خاطرد مطلق العنان پادشاهی د حمایت په خاطر د " عن الجمهور" په نوم یوکتاب لیکلی دی د هغه نظریه دا وه چې بادشاه ددی له پاره چې د قانون نافذونکې وی ښایی هغه د هر ډول تنقید نه پورته او لوړوی ، خو د میکیاولی د اخلاقو څخه د آزادی پادشاهی سخت مخالف وه هغه وایی چې نه ښائی سیاست د انسانی اخلاقوڅخه جلاکړل شی [40].

د لومړی جیمز اوهابس نظریات

د انګلستان بادشاه جیمزاول د شاهی په حمایت کې یوکتاب لیکلی چې په هغه کې ئ‌خپل نظردا ډول څرګندکړی دی : پادشاه د هیچا په وړاندی ځواب ورکونکې نه وی او د هغه هره خبره په خپله قانون وی .

هابس چې په 1679عیسوی کال کې مړشوی په 1651 عیسوی‌کال کې د ستهوارټ د کورنی د بادشاهۍد تائید له پاره ئی یو کتاب خپور کړی چې په هغه کې یی لیکلی دی :" کله چې خلک د ټولنیز تړون په خاطر د حکمرانۍاختیار یوه پادشاه ته ورسپاری نو بیا ضروری ده چې هغه دی مطلق العنان او د هرقانون څخه پورته او لوړ اوسی " .

که څه هم دی فیلسوف د میراثی پادشاهی په ځای د ټولنیز تړون په

40- علم السیاسیه دډاکترحسن لیکنه 97 مخ 1970 عیسوی کال بیروت چاپ

واسطه د منځ ته راغلی پادشاهی تصور وړاندی کړی دی خو په نورو ټولو چاروکې د مصری ، عراقی، یونانی‌او رومی د اولسمی پیړی د نظریو سره موافق وه چې پادشاه یوه مقدسه هستی [پاک موجود] ده او د هر قسم تنقیدنه پورته وی چې دیوقسم خدای شکل ولری او د هغه رعیت د هغه د عبادت کوونکو حیثیت ولری ،کله چې انسان د خپل پیداکونکې د غلامی او د خالق د رسولانو د اطاعت ا و فرمان وړنی ځخه مخ واړوی نو بیا هغه د خپل ځان په شان د انسانانود غلامی‌ځخه هیڅ شی‌نه شی‌منع کولای اوهغه بیا د خپل ځان له پاره د نوی نوی خدایانوپه لټه کې وی .

د ملوکیت خطرناکه ځیره د مصر فرعون وه

د ملوکیت اوظالمانه پادشاهی‌خطرناکه ځیره د مصرفرعون وه چې حضرت موسی علیه السلام ورته د وحدانیت دعوت ورکړی وه- فرعون د مصر د پخوانیوپادشاهانو لقب وه او په عربی‌کې هرسرغړونکې متکبراو باغی ویل کیږی .

ابن منظور رحمه الله علیه لیکي چې : الفرعنه الکبرو التجبر و فرعون کل نبی ملک دهره وکل عات فرعون والعتاه الفراعنه وقد تفرعن وهوذو فرعنه ای دهاء وتکبر[د فرعنه دکلیمی معنی غرور او تکبر ده چې هر سرغړونکي ته فرعون او ټولو سرغړونکوته فراعنه ویل کیږی چې د تفرعن معنی ده هغه چې د سرغړونی، غرور او تکبر لاریې اختیارکړی ده [41]] .

د موسی علیه السلام د فرعون تاکل :

دا چې د موسی علیه السلام د زمانی فرعون څوک وه ؟ نو پدی هکله د عامو مفسرینو او مؤرخینو نظر دا دی چې دا د عمالقه یعنی عملیق بن او د بن ارم بن سام بن نوح د نسل ځخه یو پادشاه وه چې نوم

---

[41]- لسان العرب باب النون مع الفاء ماده فرعون 3 ټوک **334**مخ

ئی ولید بن مصعب بن ریان یا مصب بن ریان وه [42].

خو د اوسنی مصری تحقیقاتوڅخه دا معلومیږی چې موسی علیه السلام د دوهم رعمسیس په وخت کې زیږیدلی وه او د هغه په کورکې را لوی شوی وه خو د موسی علیه السلام دنبوت په وخت کې فرعون د همدی رعمسیس زوی منفتاح وه چې د 1295 څخه ئی تر1225قبل المیلاد پوری حکومت کړی دی او د مصر د نوی دور د شاهی کورنیوڅخه دوهمی کورنی پوری ئی اړه لرله د دی نوی مصری تحقیق په هکله دمصرد دار الاثار مصور، د اثری او حجری څیړنی ډیر نامتو عالم احمد یوسف افندی په دی هکله یوخاص کتاب لیکلی او په ډیر وضاحت سره ئی دا نوی نظرثابت کړی دی

د موسی د وخت د فرعون او د هغه د حکومت پیژندل دومره ضرورنه دی خو هغه څه چې دپیژندلو وړدی هغه د هغی وخت بدترین او ظالمانه نظام دی چې د [فرعون ازم] نوم یې وراغوستی وه، د حضرت موسی علیه السلام او د فرعون ترمنځ مبارزه [کشمکش] په اصل کې د اسلامی نظام او فرعونی نظام یا د توحیداو شرک ترمنځ دکشمکش یوه عبرتناکه کیسه ده چې د هغی د ژوری مطالعی په واسطه د ملوکیت [بادشاهی] طبیعت او د هغه د اصولو په هکله ډیر څه زده کیدای شی . په قرآن کریم کې د فرعون نوم په 37 سورتونو او47 آیتونو کې شوی دی خو د موسی علیه السلام نوم په 107 آیتونوکې یاد شوی او د حضرت هارون علیه السلام د نوم یادونه په 14ځایوکې شوی ده .

د موسی علیه السلام او د فرعون په هکله د قرآن کریم د آیتونو فهرست :

[42]- تفسیرابن کثیرلومړی ټوک 157 البقره سورت 49 آیت - لسان العرب 13 ټوک 323 مخ

نیو لیك

په هغه ځایونو کې چې د فرعون نوم راغلی نو د هغی د مطالعی په اساس د شاهی ذهنیت او د ملوکیت او شاهی اصولو او اساساتو څخه پوره آشنائی تر لاسه کیږی نو په دی خاطر د هغی ځایونو لست د لوستونکو ترمخ ږدو ترڅو د مطالعی په وخت کې ورته آسانی او سهولت وی ، په دی لست کې هغه آیتونو ته اشاره شوی چې په هغه کې د فرعون لفظ په وضاحت سره موجود دی خو د هغو ځایونو حواله نه ده ورکړل شوی چې په هغه کې ئی نوم په اشاراتو یا ضمائرو سره یاد شوی وی :

د البقره سورت 49-50 آیاتونه
د ال عمران سورت 11
د اعراف د سورت 103 - 109-123- 127 -130- 137 آیاتونه
د انفال سورت 52 -53 –54 ایاتونه
د یونس سورت - 79 -83 - 88 - 90 آیاتونه
د هود سورت 97 آیت
د ابراهیم سورت 6 آیت
د بنی اسرائیل سورت 101-102 آیاتونه
د طه سورت 24-43-60- 78- 79 آیاتونه
د المؤمنون سورت 46 آیت
د الشعراء سورت 11-16-23-41-44-53 آیاتونه
د النمل سورت 12 آیت
د القصص سورت 3 -4 -6- 8- 9- 32- 38 آیاتونه
د العنکبوت سورت 39 آیت
د ص سورت 12 آیت
دمؤمن سورت 23-24 -26 - 28 - 36 -37- 45 آیاتونه
د الزخرف سورت 46- 51 آیاتونه
د الدخان سورت 17- 31 آیاتونه

....

د ق سورت 13 آيت

د الذاريات سورت 38 آيت

د القمر سورت 41 آيت

د التحريم سورت 11 آيت

د الحاقه سورت 9 آيت

د المزمل سورت 15- 16 آياتونه

د النازعات سورت 17 آيت

د البروج سورت 18 آيت

د الفجر سورت 10 آيت

ټول په 27 سورتونو او په 74 ځايونو کې

د ملکويت [پادشاهی] فرعونی اصول :

د حضرت موسی علیه السلام او د فرعون د قصی د پورتنیو قرآنی آیتونو د ژوری څیړنی څخه چې د ملوکیت او ظالمانه شاهی نظام کوم سیاسی اصول اوکړنلاره څرګندېږی هغه په هره زمانه کې د ملوکیت او شاهی نظام اصول اوکړنلاره پاتی شوی نو د دی له پاره د دی فرعونی اصولو یادول د ګټی څخه خالی نه دی .

د ربوبیت او الوهیت دعوی کول:

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى [د النازعات سورت24]

[نو فرعون وویل چې زه ستاسی لوی رب یم]

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَامُوسَى [د طه سورت **49** آيت]

[نو ستاسو د دواړو رب څوک دی ای موسی؟]

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ [د الشعراء سورت **23** آيت]

[فرعون وویل رب العالمین څوک دی ؟] .

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ

[الشعراء سوره **29** آيت]

[فرعون وويل چې تر دې زمانې پورې تاسو د پاره بل څوک د حاکم په څير و پيژاند نو تا به هم د بنديانوبه ډله کې شامل کړم] .

شيخ الهند محمود الحسن رحمه الله عليه دلته د اله ژباړه په حاکم کړې ده .

يَاأَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي [د القصص سورت 38 آيت]

[فرعون خپلو د رباريانوته وويل چې اى درباريانو: زه تاسى ته د خپل ځان پرته بل څوک دحاکم په څيرنه پيژنم] .

په عربى ژبه کې رب او اله د حاکم په معنى هم استعماليږى دحاکميت په بحث کښې آياتونه وړاندى کيږى چې هلته دغه دواړه کليمې دحاکم اوپادشاه په معنى استعماليږى د الوهيت او ربوبيت ددعوى څخه د فرعون مقصد دا وه چې اعلى حاکم ، د قدرت خاوند او مرجع زه په خپله يم او زما په حکم او قانون هيڅوک د اعتراض حق نلرى ، په همدى ډول زه د لمرد خداى اوتار [جزء] په اساس د خپل رعيت مالک اوپالونکې هم يم او د عبادت او بندګى مستحق هم.

خلک د خپل ځان غلامان ګڼل :

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ [د المؤمنون سورت 47 آيت]

[آيا مونږ د هغه دواړو خبره ومنو چې مونږ غوندى انسانان دى او د هغوى قوم زمونږ غلامى کوى].

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ [د الشعراء سورت 22 آيت]

ابن جرير رحمه الله عليه فرمايى : فرعونيانو مقصد دا وه چې د موسى عليه السلام قوم زمونږ غلامان ، تابعدار ذليل او خوار قوم دى ، عرب د بادشاه تابعدار انسانان د هغه غلامان ګڼى .

په دى آياتونوکې د ملوکيت او فرعونيت بل اصل دا بيان شوى چې په هغه کې د خلکو حيثيت د غلامانو په څيروى او د بادشاه حيثيت د مالک او آقا ، اوهغه ته د خپلو غلامانو[رعيت] په مال ، ځان،

اولاد ،او آبروکې پوره او غیرمحدود اختیارات ورکول شوی[43] .

سرمایه او دولت د شرافت معیارګڼل :

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَاقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ[] أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ[] فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ

[د الزخرف سورت 51 ، 52 ، 53 آیاتونه]

[او فرعون خپل قوم ته آواز وکړ ای زما قومه : آیا زما په لاس کې د مصرحکومت نه دی؟ او دا چې دا سیندونه زما د محل لاندی بهیږی، آیا تاسوئی نه وینی؟ نو زه ډیرښه یم د هغه چا څخه چې هغه ته څه عزت نه شته ، اوښی خبری هم نشی کولای نو ولی په هغی باندی د سر زرو خزانی نه راتوییږی اویا ملائکې د هغه ترمخ قطار نه دریږی] .

په دی آیاتونوکې د فرعونیزم دریمه نښه دا ښودل شوی ده چې په هغی کې د شرافت او عزت معیار، پانګه ، دولت او حکومت دی او غریبی ، مزدوری او تنګ لاسی د ملوکیت په نظام کې د بی عزتی او ذلت نښی‌ګڼل کیږی ، قدرت او نور اساسی انسانی حقوق په دی نظام کې یوازی پانګه لرونکو او مترفینو ته مخصوص شوی دی - د یونان تش په نوم جمهوریتونو کې مزدورانو ، د هقانانو او غلامانو ته د رای ورکولو حق او نور انسانی اساسی حقوق نه ورکول کیده - د انګلستان د پادشاهی په مطلق العنانه اوږدی موده کې د رای ورکولو حق هغه خلکوته حاصل وه چې دځمکې خاوندان وو، فرعون هم د همدی سرمایه لرونکې نظام تصور د خپل قوم په مخکې ایښی وه چې ما سره د سرو زرو او جواهراتو خزانی دی په کوم امیر او وزیر چې مهربانه شم هغه ته د سرو زرو بنګړی وراغوندم زما فوځ زما په

[43] تفسیرابن جریر 18ټوک 25 مخ

وړاندی ودریږی، زما سره شاهی محل دی، چې په باغونو کې ئی ویالی بهیږی او زه د مصر پادشاه یم، خو د موسی علیه السلام سره نه سره شته نه سپین ، نه ورسره هغه باغونه شته چې په کې ویالی بهیږی او نه حکومت لری او نه د بل کوم ښکاره او ظاهری کمال خاوند دی حتی چې په خبرو کولو کې ئی ژبه هم پوره نه چلیږی ، نو را ته ووایی آیا زه د داسی یو معمولی انسان په وړاندی خپل سر ټیټ کړم ؟

نتیجه دا چې پانګه لرل او ماده پالل د ملوکیت له بتستهیزو اصولواو اساساتوله څخه دی [اعاذناالله منها] .

سیاسی قتل کول او یا بیګارول :

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

[د البقره سورت 49 آیت]

[او هغه وخت راپه یادکړی چې مونږ تاسی ته د فرعون د قوم څخه خلاصون درکړ- چې هغوی په تاسی ډیرظلم کاوه ، ستاسی زامن به یې حلاحلول او ستاسی لورګانی به ئی ژوندی پریښودی او په دی کې ستاسی د پروردګار له طرفه ډیرغټ امتحان وه] .

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

[د القصص سورت 4 آیت]

[یقیناً فرعون په ځمکه سرکشی وکړه او د هغی اوسیدونکې ئی په ډلو وویشل چې د هغی څخه یی یوه ډله کمزوری او ذلیله کوله د هغی ډلی هلکان به ئی وژل او نجونی به ئی ژوندی پریښوولی، بی شکه فرعون فساد کونکو وه] .

د ابن جریررحمه الله علیه او نورو مفسرینو وینا ده چې ددی ظالمانه عمل سبب یوویروونکېخوب وه یا د نجومیانو خبری وی ، خو

په حقیقت کې دا مرفوع احادیث نه دی ، خوب او د نجومیانوخبری هم یو سبب کیدی شی لیکن اصل سبب قرآنکریم په دی توګه بیان کړی دی چې د هغوی قوت کم کړی ، هغوی کمزوری او ذلیله کړی " یستضعف طائفه منهم" .

ابن جریر د ابن اسحاق رحمه الله علیهما څخه یوه وینا رانقل کړی چې : فرعون بنی‌اسرائیل د خپل ځان له پاره په ظلم او زور وړیا خدمت کوونکې او مزدوران ګرځولی وه او هغوی یې په مختلقوکارونو ګمارلی وو په ځینو ئی دنګی دنګی ماڼی او محلونه جوړول او په ځینو نورو ئی بزګری کوله او څوک به چې د کار وړنه ؤ د هغه څخه به ئی محصول اخسته او د " سوءالعذاب " څخه همدا مطلب دی 44 .

په بایبل کې هم د بیګارونو او دکوچنیانو د وژلوهمدا علت بیان شوی چې هغوی کمزوری کړی شی .

" فرعون خپل قوم ته وویل چې ګوری اسرائیل مونږ څخه زیات قوی شوی دی نو راځی چې د هغوی سره د هغی [حکمت] له لاری مخکې لاړ شو، په دی خاطر ئی په هغوی بیګار مقررکړ چې هغوی ته به ئی سخت کار سپاره او په دی ترتیب به ئی هغوی ځورول، بیا نو هغوی فرعون ته د زیرمی ښار[پتوم او رعمسیس] جوړکړل، خو هر څومره به ئی چې هغوی عذابول په هماغه اندازه هغوی خپریدل ، نو هغه هغوی په نورو سختو او شاقه کارونو وګمارل او د خټو او ښختو په جوړولوا ود بزګری په کولوئی د هغوی ژوند نور هم تریخ کړ، د هغوی ټول خدمت د تشدد نه ډک وه خوکله چې د مصر پادشاه د دوه عبرانی دائیانو سره چې د یوه نوم سفره او د بل نوم فومه وه خبری وکړی او ورته ئی وویل چې کله ستاسی په لاس عبرانی ښځو بچې وزیږاوه نو هغه د تیږی په بټی کښینوی نوکه چیری هلک وه نو مړ به

---

44 تفسیرابن جریر رحمه الله علیه لومړی ټوک271 مخ - تاریخ ابن جریرطبری لومړی ټوک 198مخ

ئي‌کړي اوکه نجلي وه نو ژوندی به ئي پريږدي خو هغه دائيباني د الله جل جلاله نه ويريدی ، نو هغوی د مصرد پادشاه حکم ونه مانه او هلکان به ئي ژوندي پرينبول نو خلک په شميرکي ډير او د قوت خاوندان شول نو فرعون خپلو ټولو خلکو ته په تاکيد سره وويل چې که چيری په هغوی کې کوم هلک وی نو هغه په درياب کې واچوی اوکه انجلي وی نو هغه ژوندی پريږدی45 .

په قرآني آيتونو او بائيبل کې چې د فرعونيزم کوم اصول او اساسات بيان شوی په هغه کې ويل شوی دی چې د حکمران ټولگی نه پرته نور ټول خلک بايد وټکول شی او د هغوی قوت زياتوالی ته پرينبودل شی ځکه چې د پادشاهی د ساتلو او ټينگښت په خاطرهر رنگ وينه تويول ، ظلم او تشدد نه کاراخيستل حتی چې د معصوموکوچنيانو وژل ددی شاهی نظام د سياسی نظرئی بنسټ دی ، په همدی ترتيب د خلکو څخه مفته کار اخيستل او هغوی په زور مزدوران جوړول او د هغوی د زحمت ويستلو زيښنه او نچوړ په دی نظام کې د پادشاه حق دی [اعاذناالله منها].

د سياسی رشوت په ورکولوسره د خلکو د ضمير اخيستل :

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

[د الشعراء سورت 41 – 42 آياتونه]

[اوکله چې راغله جادوگران فرعون ته و يې ويلی که چيری مونږ غالب شو نومونږ ته څه اجرهم شته؟ فرعون وويلی چې هو ! تاسو به زما د مقربانو[درباريانو] څخه ياست] .

په دی آيت کې د پادشاهی پنځم اصل بيان شوی چې د ويری به

---

45 بائيبل کتاب خروج ا باب 8 تر 22 اياتونو پوری بائيبل سوسائتی لاهورپاکستان 1969 عيسوی کال چاپ

ځنګ کې د طمع اوغولوني سلاح هم استعمال شوی د هر وخت پادشاهانو د حق پالونکوپه مقابل کې سوء علماو [نفس خوښوونکې پیرانو ، ادیبانو او شاعرانو ضمیر د پیسو په مقابل کې اخیستی ، نو بیا د هغه ضمیر پلورونکو د رباریانوکار دا وی چې د پادشاه په تعریف او ستاینه کې نوی نوی قصیدی تصنیف کړی او د شاه پالنی په مخالفوخلکو پسی ناروا تبلیغات او پروپاګند وکړی د پادشاه ددی درباری غلامانو له پاره د شاهی خزانی دروازه د تل له پاره پرانستی وی په درباری شاعرانو، فتوی خرڅوونکو عالمانو چپن خرڅوونکې پیرانو خو لکونو او ملیونو نو روپی د ملت د خزانی څخه مصرف یږی خو د غریبو خلکو د بنیادی مشکلاتو د حل په خاطریوه پیسه هم څوک نه مصرفوی - فرعون هم د موسیٰعلیه السلام د مقابلی له پاره د رشوت په ورکولو سره د جادوګرانو ضمیر اخستی وه خو د مقابلی په وخت کې الله جل جلاله هغوی ته د ایمان توفیق ورکړ او هغوی د شاه پالنی څخه مخ وګرځاوه اوالله پالونکې شوه .

د دلیل حګوابول په زور سره :

کله چې فرعون د جادوګرانو په واسطه مقابله ونه شوه ګټلای او د موسی علیه السلام د ربتینوالی غوښ دلیل ئی ترمخ شو چې د هغه جادوګرانو ئی هم تر تاثر لاندی راغلل او د هغه په صداقت او ربتینوالی ئی ایمان راوړ . نو بیا ئی د دی دلیل د ځواب له پاره د زورڅخه د کار اخستو پریکړه وکړه .

قَالَ آمَنتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمْ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ

[د الشعراء سورت 49 آیت]

[فرعون وویلی: تاسی د موسی [علیه السلام] خبره ومنله مخکې له دی نه چې ما تاسی ته اجازه درکړای وی ! هرومرو دا ستاسی مشر دی چې تاسی ته یی کوډی دربنودلی دي ښه نو هم دا اوس به وپوهیږي

زه به ستاسی لاسونه او پښنی رد بدل غوځ کړم او تاسی ټول به په داروځړوم].

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ [د المؤمن سورت 26 آیت]

[یو ورځ فرعون خپلو درباریانو ته وویل ما پریږدئ چې موسی ووژنم او دا دی خپل رب ته غږ کړی ، زه ویریږم چې دی ستاسی دین بدل کړی [فرعونی نظام یا فرعونی اقتدار به بدل کړی] یا به په هیواد کې فساد را ولاړ کړي] .

دا هغه شپږ غټ غټ اصول او بنستونه دی د کومو څخه چې د دی په اساس د نړی هر ډول ملوکیت او پادشاهی سیاسی کړنلاره معلومیدای شی

چنگیزیت

ای محمد !کر قیامت می برآری سر زخاک
سر بر آوروین قیامت در میان خلق بین

سعدی رحمه الله علیه

آسمان با ما سر پیکار داشت
در بغل یک فتنۂ تاتار داشت

علامه اقبال رحمه الله علیه

چنگزیت د ملوکیت او سرداری د سیاسی فکر یو شکل دی لکه څنگه چې یوه لیوه د وینی د څکلو پرته ژوندی نه پاته کیږی نو په همدی توګه چنگیزخان هم د بشر د وینو له څکلو پرته ژوندی نه پاته کیده .

تاتاریان د منگولیا یا مغلستان د ګوبی د دښتو یو قوم وه چې د روحونو عبادت یی کاوه ، د همدی دښتی په شمالی برخه کې دچنگیزخان د پلرونواونیکونو د سرداری ځای او ټاټوبی هم وه تر اوسه لا چنگیز د ځوانی شپی ورځی سبا کولی چې پلار یی مړ شو نو تاتاری

قـوم د دی نـوی ځـوان سـرداری تـه غـاړه کینښـوده، خـو چنګیزخـان د سـختو مشـکلاتو اوسـتونځو د ګاللونـه وروسـته نـور تاتـاری سـرداران وټکول اوخپله سرداری ئی ټینګه کړه او په ښوکلونوکې يی د خپلی سرداری د ریاست لمنه د ګوبی د دښتو څخه تر ترکستان او چین پوری پراخه کړه .

حافظ ابن کثیر رحمه الله علیه چې په 774 هجری کال کې مړ شوی لیکي: د تاتاریانو د ظلم او فساد لمن د چین څخه ترعراق پوری وغزیدله او تر617 هجری کال پوری چنګیزخان د عراق ، الجزائر، سوریی او مصر نه پرته په ټولو ملکونو بری او غلبه پیدا کړه، دی خلکو به چې کوم کلی او ښار فتحه کاوه نو د هغه خلک به یی وژل او د هغوی کورونه ، جوماتونه او مدرسی به یی سیځلی[46] .

ابن الاثیر رحمه الله علیه چې په 630 هجری کال کې وفات شوی د چنګیزی فتنی لومړنی دولس کاله په خپلو سترګو لیدلی خو د بغداد د مغلوبیدو په وخت کې چې د چنګیزخان د لمسی هلاکو په لاسو وران اوکنډر شو، نوموړی ژوندی نه وه خو د چنګیزی د بربریت او وحشت په هکله ابن الاثیر رحمه الله علیه لیکي چې: که چیری څوک ووایی چې د آدم علیه السلام څخه تر اوسه پوری دنیا په داسی مصیبت او غم نه وه ککړه شوی ، نو بالکل ربښتیا ده ځکه تاتاریانو چې په کومو ښارونو کې عامی وژنی کړی دی په هغه کې یوازی د یوه ښار د وژل شوو اوسیدونکو شمیرد هغه بنی اسرائیلو د شمیرڅخه زیات دی چې د بخت نصر په واسطه وژل شوی وه ، دی ځیرونکو وحشیانو، سړی ، ښځی او ماشومان په ډیره بی رحمانه توګه ووژل ، د ښځوګیډی ئی وڅیرلی او شیدی خوړونکې کوچنیان یی د میندو د ګیډو څخه د

---

46 البدایه والنهایه د ابن کثیررحمه الله علیه لیکنه 13 ټوک 86 – 87 مخونه 1966 عیسوی کال بیروت چاپ

اخستلو وروسته ټوټې ټوټې کړل [47] .

د617 هجری کال د ذی الحجی په ځلورمه نیټه 1220عیسوی کال کې چې کله تاتاریانو بخارا فتحه کړه نو د هغوی ښځې یې په خپلو منځو کې تقسیم کړې او ښار ته یې اور ولګاوه .

و ا صبحت البخاری کان لم تمس بالامس

[د بخارا د ښارچتونه راغورځیدل او داسی تباه شو چې تا به ویل چې دلته پرون هیڅ شی نه وه][48] .

617 هجری کال د محرم الحرام په میاشت کې همدغه ډول عمل د سمرقند د ښار سره هم وکړ په خوارزم کې یې د لومړی یرغل په وخت کې سل زره کسان ووژل او بیا یې د ښار بند ونړاوه او ټول ښار یې د اوبو لاندی کړ او د بلخ ، ترمذ او خراسان د ښارونو سره ئی هم همدا عمل تر سره کړ.

656 هجری کال د محرم الحرام په میاشت کښې د 1258 عیسوی کال د جنوری میاشتی سره سمون خوری د چنګیز لمسی هلاکوخان د مسلمانانو د خلافت مرکز بغداد وران او ویجاړکړ، د خلیفه مستعصم بالله په شمول ئی علماء ، فقهاء اونورحکومتی واکداران یو ځای ووژل ، د عباسی کتابخانی کتابونه ئی د دجلی په دریاب کې وغورځول او د مدرسو او جوماتونودا لوی ښار چې د عروس البلاد[د ښارونو ناوی] په نامه یادیده وران کړ، ابن خلدون رحمه الله علیه وایی‌چې دلته د وژل شو وګړو شمیر یوملیون او شپږ سوه زره یا شپاړ سوه زروکسانو ته رسیږی .

د چنګیز د جوړو شوو قوانینومجموعه

---

[47] الکامل د ابن الاثیررحمه الله علیه لیکنه 12 ټوک 358 مخ 1966 عیسوی کال بیروت چاپ .

[48] الکامل د ابن الاثیررحمه الله علیه لینکه 12 ټوک 366 مخ 1966 عیسوی کال بیروت چاپ .

چنگیزخان په 599 هجری کال کې بادشاه اوپه 624 هجری کال کې مړ شوی ، ابن کثیر رحمه الله علیه لیکلی دی چې ما یو کتاب ولیده چې د بغداد یو وزیر علاوء الدین جوینی ترتیب کړی ؤ په دی کتاب کې چنګیز خان د ترتیب کړای شوی قوانینو څه اقتباسات هم رانقل کړی وه چې د " یاسا " یا " سیاسا " په نوم یاد شوی دا د هغه د سلطنت اساسی قانون وه او د هغه د اولاد دستور العمل هم وه چې په هغی کې د زنا، لواطت، غلا، د رواغو او جادوکولو سزا مرګ وه او همدارنګه د دوو اخ وډب کونکو ترمینځ مداخله کول ، په اوبو کې غوټه خوړل په اوبوکې بولی کول او د دشمن بندی ته د ډوډی اویا اوبو ورکولو سزا هم وژل وو ، تاتاریانو د خپل پادشاه اطاعت بی له کوم شرط کوه او خپلی پیغلی به ئی پادشاه ته د تحفی په ډول وړاندی کولی ترڅو هغه ئی د خپل ځان او خپلو د رباریانو له پاره په خپله خوښه انتخاب کړی[49] .

خلک د هیټلر او موسولینی د فاشیزم او آمریت اصطلاحی تعریفونه کوی خو همدا چنګیزی قانون د فاشیزم او آمریت له پاره بهترین اوغوره تعریف دی چې د فرعون ایزم نوی بڼه ده .

خو حقیقت دا دی چې د ملوکیت نه پورته ظالمانه او جابرانه نظام په تصور کې نه راځی چې د الله جل جلاله بندګان دیوه ځانګړی شخص دخواهشاتو او غوښتنو غلامان ګرځوی ، رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چې " د ټولو نه بد او کثیف نوم د هغه چا دی چې خپل ځان د شاهنشاه [ملک الاملاک] په نوم یادوی .

د دی په مقابل کې اسلام د شورای نظام فرض ګرځولی چې د خلافت په فصل کې به یی په تفصیل سره یادونه وکړو [انشاء الله] .

پاپائیت [تیاکراسی] :

---

[49] البدایه والنهایه 13ټوک 118- 119مخونه

نیو لیك

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ

[د التوبه سورت 31 آیت]

[دوی د الله جل جلاله نه پرته خپل علماء اوپیران خدایان نیولی‌دی]

.

وهل بدل الدین الا الملوک واحبار سؤ و رهبانها

[اونه ئی دی بدل کړی دین مګر پادشاهانو، علماؤ سؤ او رهبانیونو]

خداوند ا یه تیرے ساده دل بندے کدهرجائین
که درویشی بهی عیاری ئے سلطانی بهی عیاری

[ای الله ! ستا دا ساده زړی بندګان چیرته ولاړ شی چې په درویشی کې هم عیاری او غولونه ده او په پادشاهی کې هم عیاری او مکر دی]

.

تیاکراسی یا پاپائیت هم د ملوکیت او آمریت یو بل شکل دی چې په کې پاپ یعنی مذهبی مشرته د مطلق العنان حاکمیت اختیارات ورکړل شوی - پادشاه د شاهی تاج په سرکولو وروسته ظلم شروع کوی او پاپ خپله چپن او جیلک په اوږو اچوی او په خلکو خپله پادشاهی مسلطه وی .

بزیر دلق مرصع کمندها دارند
دراز دستی این کوتاه آستینان بین

دا تش په نوم مذهبی مشران غواړی په پاک لباس کې په خلکو خپله خدای قایم کړی د تحلیل او تحریم ، امر او نهی په هکله پاپ او د هغه نمایندګانو ته پوره واک او اختیار ورکړل شوی دی .

په جامع ترمذی کې د عدی ابن حاتم رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی‌الله وسلم د" اتخذوا اخبارهم ورهبا نهم اربابا " څخه دا مقصد اخیستی دی چې هغوی خپلو علماؤ او پیرانو ته د تحیل او تحریم پوره او بی د څه قید او شرطه اختیارات ورکړی

وه او د هغوی هره خبره به ئی لازما واجب الاتباع قانون ګڼلو[50].

خلک د تورات او انجیل د لوستلو څخه منع کیدل د پاپ او کلیسا فتوی یا فیصله به د خدای له طرفه وحی ګڼل کیده او د هغی څخه مخ اړول او یا د هغه سره مخالفت کول د کفر او ارتداد په معنی وه د حق او باطل ګډول ، او حق د خلکوڅخه پټول او په خپل لاس لیکل شوی فتوی خدای ته منسوبول ، د دغه تش په نامه علماو او پیرانو دنده ګرځیدلی وه او له همدی امله الله جل جلاله د هغوی سخته غندنه کړی ده .

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

[د البقره سورت 42 آیت]

[باطل ته د حق جامه مه وراغوندئ او له پوهی سره سره د حق پټولو هڅه مه کوئ] .

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

[د البقره سورت 79 آیت]

[تباهی ده هغو خلکو لره چې په خپلو لاسونو د کتاب لیکنه کوي او بیا خلکو ته وایي دا د الله څخه راغلی دی ترڅو د هغی په بدل کې لږ غوندی دنیاوی ګټه په لاس راوړي ، د هغو د لاسو دا لیکنه هم د هغو د تباهۍ وسیله ده او د هغو دا ګټه هم د هغو د هلاکت موجب ده] .

° عیسی علیه السلام آسمان ته له ختولو وروسته یو یهودی پولس سینټ پال د تثلیث او کفاری د ناقابل فهم فلسفی باندی د یوه نوی دین بنسټ کیښود ، کله چې قسطنطین پادشاه په 305 عیسوی کال کې اقتدار او منصب تر لاسه کړ او همدا مسیحیت یی چې په اصل کې

[50] جامع ترمذی دوهم ټوک 136 مخ

پولسیت وه د رسمی دین په توګه اعلان ، او د هغه د خپرولو په خاطر یی کار پیل کړ خو لږ موده وروسته یونانی او رومی ماده پرسته تهذیبونو غلبه پیدا کړه او د پخوانیو ټولو ریکارډونه ئی ورمات کړل .

° د دی ماده پالنی او نفس پالنی د ماتولو له د رهبانیت نسخه را وړاندیکړی شوه رهبانیت [پیری] په اصل کې د بده دین د بهکشانو د هندی دین د جوګیانو او سنیاسیانو د اصولو مطابق د دنیا پریښول او د جسم د تعذیب یو نظام وه ، نکاح کول ، ښه او پاک کالی اغوستل ، غسل کول ، د خلکو سره اړیکې ټینګول په دی نظام کې حرام او منعه وه دا د هغوی جوړکړی نظام وه چې د الله جل جلاله له لوری نه وه راغلی ځکه رب العزت فرمایی :

وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَامَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا [د الحدید سورت **134** آیت]

[او رهبانیت هغوی په خپله رامنځ ته کړ، مونږ هغه پر هغو باندی نه ؤ فرض کړی خو د الله جل جلاله د خوښی په لټه کې هغوی په خپله دغه بدعت [د نوی شی منځ ته راوړل] راوویست او بیا د هغه د رعایت چې کوم حق ؤ هغه یی ادا نه کړ] .

° څوموده وروسته د ماده پالنی او شهوت پالنی دا ناروغی د دی پیرانو او راهبانو په کلیساګانو کې واننوته د فقیری او ملنګی ځایونو د شاهی در بارونو او د زهد او تقوی دا چله خانی د بد کاری په ځایو بدلی شوی ، د کلیسا د خاوندانو تر منځ به د آمرانو او د دولت د خاوندانو عیش او مستی هیڅ وه په پنمځه عیسوی پیړی کې د روم [بشپ] د پادشاهانو په څیر- خپلی ماڼیکې اوسیده.

د الوسنټ اتم پاپ د مستی او عیش په خاطر خپل مذهبی تاج ګرو کړ او یو لسم پاپ د دری پاپانو ټول عوائد هم مصرف کړی وو، داسی ویل کیږی چې د فرانسی د دولت ټول عوائد هم د دی پاپانو مصارف نه پوره کول، خانقاګانی [چله خانی] د بد اخلاقی هډی ګرځیدلی وی

، د هغه د څلورو ديوالو ترمنځ به د نوو زيږلو کوچنيانو به په جار عامه وژنه کيدله ، د چرچ کارکونکو او مسيحی ملايانو حتی د محرمو ښځو سره ناروا اړيکې لرلی او د فطرت په خلاف جرمونو ئی د حد نه اوښتی وه په کليساګانو کې د ګناهونو اعتراف کول د بدوکړو ذريعه ګرځيدلی وه، د مذهبی کتابونو ژباړه په نورو ژبو منعه شوی وه ترڅو خلک د ناپوهی په تياره کې پراته وی او د پاپانو هره خبره واوری ا وويی منی ، خو د لوتر د اصلاحی خوځښت نه وروسته بائيبل په نورو ژبو و ژباړل شوه .

د دی ډول خبرو تفصيل د اروپا د اخلاقو تاريخ او د ساينس او دين جګړه په کتابونو کې موجود دی .

° په يوه لسمه عيسوی پيړی کې د شاهنشاهيت او پاپائيت ترمنځ د اقتدار د لاس ته راوړو جګړه پيل شوه ،چې په حقيقت کې د ملوکيت د دوو نظامونو ترمينځ جګړی وه او په دی وخت کې خلک ددی دواړو په غلامی کې تړلی وو .

ددی څخه وروسته د دين او ساينس ترمنځ جګړه ونښته ، پاپ ساينس پوهان او علماء د ځان له پاره خطر وګڼل ، نو پدی خاطر د کليسا خاوندانو ساينس پوهان او د طبعيت پوهان په بی دينی تورن کړل په داسی حال کې چې د الله جل جلاله دين د ساينس مخالف نه دی د پاپائيت او ساينس ترمنځ د نښتی په دوران کې د طبيعی علومو مشهور عالم برونو ئی يوازی په دی جرم ژوندی وسيزه چې هغه د ځمکې له کری پرته د نورو کائناتو يادونه هم کړی وه او ګليليو ئی په دی خاطر په دار وځړاوه چې هغه د ځمکې په حرکت عقيده درلوده [ددی نظرئی ريښتينوالی اوغلطو الی دلته د بحث موضوع نه ده] او د دی ډول جرمونو په تور کې ئی لږ تر لږه 32 زره کسان ژوندی وسيځل ،"جان ډيون پورټ په خپل کتاب اپالوجیآف محمد صلیالله و سلم اينډ قرآن کې ليکې چې : د دينی محکمو د فيصلو په اساس دوولس

ملیونـه خلـک وژل شـوی دی او دا وینـه تویونـه پـه عیسـائی ټولنـه کې خپله د عیسائیانوپه لاس شوی ده[51] .

د ملایانو او راهبانو د دنیا پالنی او نفس پالنی ته په اشاری کولو سره الله جل جلاله فرمایی :

یَاأَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا إِنَّ کَثِیرًا مِنْ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَیَأْکُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَیَصُدُّونَ عَنْ سَبِیلِ اللَّهِ [د التوبه سورت 34 آیت]

[ای مومنانو ! ددی اهل کتابو د زیاترو علما ؤ او روحانیونو حال دا دی چې د خلکو مالونه په ناروا لارو خوري او د الله جل جلاله د لاری څخه ئی منعه کوي] .

خلکو د پاپائیت دا احمقانه او ظالمانه نظام د دین په نامه قبول کړ چې د پاپ څخه د نفرت کولو ترڅنګ ئی د دین څخه هم کرکه پیدا شوه چې همدا کرکه بیا وروسته د ډاروین ، مارکس او فروئیډ په څیرخلکو نوره هم زیاته کړه ، همدا علت دی چې نن اروپا د مادیت او بی دینی په سیلاب کې غرقه او تباه پاته شوه، پاپایت او تیوکراسی ته خلک دینی حکومت وایی- حال دا چې دا دینی حکومت نه وه ، بلکه د پاپانو حکومت وه او دا هم د ملوکیت او لا دین جمهوریت په څیر شرکې نظام دی [اعاذنا الله منها][52].

سیکولر [بې دینه] جمهوریت یا دیموکراسی:

تو نے کیا دیکھا نہیں مغرب کا جمہوری نظام
چہرہ روشن اندرون چنگیز سے تاریک تر

[51] رحمه للعالمین دقاضی محمد سلیمان سلمان منصورپوری لیکنه دوهم ټوک 214 مخ د پاکستا ن لاهورچاپ

[52] د پاپائیت ددی بحث زیاته برخه د سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه د تفسیر تفهیم القرآن او د مولانا ابوالحسن علی ندوی رحمه الله علیه د کتاب (انسانی دنیا پر مسلمانوکے عروج وزوال کا اثر) څخه اخستل شوی ده

جمهوريت اک طرز حکومت ھ کہ جس مین
بندون کو کنا کرے هين تولا نهين کرے
علامه اقبال رحمه الله عليه

[آيا تا ليدلی نه دی د غرب جمهوری نظام چې څيره ئی روښانه ده خو د ننه د چنگيز د نظام نه هم تياره دی جمهوريت د حکومت هغه طرز دی چې انسانان په کې شميرل کيږی خو تول کيږی نه ، جمهوريت په خپله اصلی عربی معنی کې کوم خراب شی ته نه ويل کيږی لکه څنگه چې ابن منظور افريقی رحمه الله عليه ليکلی دی چې :

الجمهور هی الرمله المشرفه علی ما حولها المجتمعه الرمل الکثير المتراکم الواسع ، والجمهوره الارض المشرفه علی ما حولها ، و جمهورکل شی ء معظمه و جمهورالناس جلهم [جمهوريت د شگو هغه غونډی ته ويل کيږی چې د خپلی شاو خوا ځمکې څخه پورته او مجتمع وی يا يو د بل د پاسه د شگو پراخ ډگر ته جمهور ويل کيږی ، جمهوره هغه ځمکې ته ويل کيږی چې د شا او خوا ځمکې څخه جگه او لوړ وی ، او په هر شی کې ډير ته وويل کيږی او جمهور الناس څخه مقصد د خلکو اکثريت دی[53]].

د حديثو، فقهی او لغت په کتابونو کې د جمهور د کليمی لغوی معنی په همدی مفهوم وار وار راغلی يعنی ډير، ښکاره او يا لوړ رتبه وگړی چې په دغه ډول استعمال کې ئ‌ېکومه شرعی بدی نه شته ، د اسلامی رياست مشر جمهورالناس يا د هغوی د استازو [اهل الحل والعقد] لخوا ټاکل شوی او د هغوی باورئی تر لاسه کړی وی نو ددی امله د اسلامی حکومت نظام يو جمهوری او شورائی نظام دی، خو اوس زمونږ بحث په جمهوريت يا جمهور نه دی بلکه زمونږ د څيړنی موضوع ديموکراسی ده، غربی خلکو د جمهوريت فکر د عربی ډيکشنری څخه نه دی اخيستی، بلکه د يونانی کليمی د ديموکرا سی

[53] لسان العرب 4 ټوک 149 مخ جمهر ماده

څخه ئی اخیستی دی چې معنی ئی د خلکو حکومت - د خلکو په واسطه - د خلکو له پاره .

په دی نظام کې د حق معیار او د قانون مصدر د خلکو خواهشات او غوښتنی دی، خلک د پوره اختیاراتو او قدرت څښتان دی او جمهوریت مطلق العنان نظام وی ، په دی نظام کې د خلکو نماینده ګانوته د الله جل جلاله ، رسول او آسمانی کتابونو یا اخلاقی میعارونو پیروی او تابعداری ضروری نه وی ، بلکه د خلکو د خوښی او غوښتنو پیروی او وفا داری ضروروی وی لکه چې خلک خدای وی او د خلکو نمایندګان د هغوی رسولان وی [نعوذبالله] .

د دی مشرکانه نظام د سیاست د بنسټیزو اساساتو د څیړنی ترمخه د دیموکراسی په هکله څه ویل ضروری دی ترڅو د هغی د پوهیدو په اساس په راتلونکو بحثونوکې یوڅه آسانی را پیدا شی .

د دیموکراسی شالید

د پادشاهۍاوپاپائیت دکړه نو په خلاف د یموکراسۍمنځ ته راغله کله چې خلک دپادشاه د سیاسی بربریت او د پاپ د دینی ظلم او تیری څخه تنګ شوه نو هغوی بی قیضی آزادی ته لاس ورواچاوه او د بی دینه سیکولر جمهوریت آزادی یی غنیمت وګڼله ، د آزادی په مینه کې دوی د پادشاه او پاپ په څنګ کې د الله جل جلاله ، رسول ، دین ، مذهب او اخلاقوڅخه آزاد شول .

د تاریخی دوری ترمخه دانګلستان په جزائروکې د مختلفو نژادونوخلک اوسیدل چې د بیلو بیلوځایوڅخه راغلی وه په دی خلکوکې زیات شمیر د برټنون وه او د همدی قوم د نوم به اساس د دی جزیری نوم هم برتانیه کېښودل شو د دی ډلی دینۍاو مذهبی مشرانوته به ئی ډروئډ ویل چې د شخړو فیصلی به ئیکولی .

د 57 میلاد څخه وړاندی تر450 عیسوی کال پوری انګلستان د رومی شاهنشاهی په واک کې وه 507 کاله برټنیانو د آزادی هلیځلی

وکړی خو د ناکامی سره مخامخ شو، همدا علت دی چې ملکه [بوډیشیا] تر اوسه د ملی قهرمانی په نوم یادیږی د رومیانود حکومت څخه د آزادی د ترلاسه کولو وروسته د انګلستان خلک ، 1688 عیسوی کال پرتمین انقلاب او د 1689عیسوی کال د فروری د بنیادی حقوقو د اعلان پوری 1235کاله د ملکې یا غیر ملکې کورنیو د مطلق العنان میراثی پادشاهیو او د هغوی مراعات اخیستونکو فیودالانو په دوه ګونی غلامی کې تړلی وه که څه هم په 1214عیسوی‌کال کې په میګناکارټا منشور کبیر[لوی مرام] باندی چې د انګلستان په تاریخ کې د جمهوریت د بنسټ په نامه مشهور دی پادشاه لاسلیک کړی وه خو په حقیقت کېدا د لویو لویو فیوډالانو،او پادریانو له پاره د مراعات ورکولو[منشورکبیر] وه ځکه چې د هقانانو، مزدورانو او غریبو خلکو د دی منشورڅخه هیڅ ګټه نه شوه اخیستی، په همدی ترتیب سره ئی شاهی لوئی غونډی ته د[پارلیمان] نوم ورکړ خو دا ټول په نوم کې خلاصه شوی وه په حقیقت کښی پادشاهی د فیوډالانو او امراؤ د غوښتنو پوره کول وه .

په 1649عیسوی کال کې که څه هم جمهوریت غوښتونکو د وخت لومړی شاه چارلس په مړینه محکوم کړ او تر یوه حده پوری جمهوری حکومت هم جوړشوی وه خو یولس کاله وروسته په 1960 میلادی کال پارلمان یوځل بیا دوهم چارلس د پادشاهی په ګدی کښیناوه .

د 1689عیسوی کال څخه تر اوسه پوری دی خلکو قانونی شاهی په خپلی سینی پوری کلکه نیولی او د خپل ملت خزانه د" برطانیی د تاج " په نوم لګوی[54] [فاعتبروا یا اولی‌الابصار] .

د غربی تمدن د نسب لړی په پخوانی یونانی تمدن پوری نښلی‌اوهمدا د هغی اصلی‌مرکز دی ، د دی تمدن څخه دغرب خلکو

---

[54] د برطانوی پادشاهی د تاریخ لنډیزولیم لینګر د نړی تاریخ دوهم اودریم ټوکونه څخه رانقل شوی .

یوازی د شاهنشاهی سیاسی نظریه نه وه زده کړی بلکه ماده پالنه ئی هم هغوی ته په میراث کښېري ایښی وه ، د یونانی تمدن امتیاز یوائی په مادیت کې دی او افلاطون په خپل کتاب [ریاست] کې د ځوانانوپه بی‌قیده ژونداو د هغوی په نه خلاصیدونکې حرص باندی ډیری دردونکې یادونی‌کړی دی ځکه چې هغه په خپله په توحید او اخلاقی بندیزونو باندی عقیده درلوده د یونانیانو په ځای رومیان منځ ته راغله خوپه مادیت او حیوانیت کې دوی د خپلو پلرونو او اسلافو څخه نور هم مخکې ولاړل، نو د ماده پالنی د دغی سیلاب د مخنیوی په خاطر رهبانیت منځ ته راوړل شو خو رهبانیت د پاپائیت څیره غوره کړه ،او د دنیا پالنی ټول پخوانی ریکاردونه یی ورمات کړل دوی د پوهانواو علماو په عام قتل شروع وکړه او په دی اساس خلک د شاهی او پاپائیت په دوه ګونی غلامی‌کې راښکیل شول او دوه ډوله د غلامی ځنځیرونه ئی غاړوته ورولویدل .

عام خلک د اسلام د دین څخه خبرنه وه خود شاهی او پاپائیت څخه په تنګ شوی وه او له همدی‌کبله وه چې د دینی‌کړنو په خلاف په هغوی‌کې د دښمنی اوکینی ریښنو ځای وینو په او له مرحله کې د غرب د فلسفی د نیچرل ایزم [د شیانو مادی طبعیت] د فکر په څنګ څنګ کې دوی په الله جل وعلی شانه هم عقیده درلوده ، غربی ډیکارت چې په 1650عیسوی کال کې مړ شوی له یوه پلوه د الله جل جلاله د وجود قایل وه او له بلی‌خوا به ئی ویل چې دا نړی د طبعی قوانینو لاندی په خپله چلیږی ، نوکه چیری الله جل جلاله موجود هم وی نو د هغه ددی نړی سره څه کار نشته ، لوتر چې په 1866 عیسوی کال کې ئی اصلاحی تحریک شروع کړی وه هغه هم د مادیت او تذبذب د مکروبونو مقابله ونشوه کړای .

د دین او مذهب په خلاف د تشکیک ، دوه ګونی تعصب او کینی دا دوره روانه وه چې په 1859عیسوی کال کې داروین یوکتاب د "

اصل الانواع " په نوم باندی خپورکړاو په 1871 میلادی کال کې د نسب نامه آدم په نامه کتاب ولیکه چې په هغی کې داسی نظر وړاندی کړی وه ، چې بشر د بیزو یو ارتقاء یافته شکل دی ، چې اصل مقصد ئی د خپلو نفسی غوښتنو پوره کول او د نړۍ د آرام او سهولتونو څخه مزه او ګټه اخستل دی ، د مخلوقاتو او کائناتو ټول نظام د طبعی قوانینو په بنسټ پر مخ ځی ، نه کوم خدای شته ، نه رسول ، نه آخرت شته او نه د انسان روح [نعوذباالله].

کارل مارکس د انګلیس په مرسته 1847عیسوی کال کې په پټه توګه یو کمونسټ لیګ [د کمونسټانوګوند] جوړکړ او بیا هغوی دواړو " کمونسټ مانیفسټ " جوړکړ - مارکس د داروین د فلسفی په اساس وویل چې انسان یواځی یو حیوان دی چې د ډوډۍ په خاطر لاس پښی وهی طبقاتیکشمکش [پوړیزی هلیځلی] او د جدل فلسفه د مارکسیزم اصل بنسټ دی ، هغه وویل چې دین تریاک دی اوکمونیزم د دین او اخلاقو له منځه وړل غواړی .

سګمنډ فرائډ په 1900عیسویکال کې خپل کتاب د خوبونو تعبیر ولیکه او په 1904عیسوی کال کې ئی خپل بل کتاب [د ورځنی ژوند نفسیات] خپورکړ، دا د نفسیاتو د نوی علم تهداب ایښودونکې ګڼل کیږی نوموړی د داروین فلسفه نوره هم پرمخ بوتله اووئی ویلی چې انسان د خواهشاتو او شهوت نه پرته بل شی نه دی ، جرم د انسان فطری غوښتنه ده نو دی ته باید پوره آزادی ورکړل شی ، الله جل جلاله ، رسول ، دین او اخلاق دا ټول د ټولنیزو فشارونو پیدا ایښت دی اوکه نه نو په حقیقت کې دا وهم دی .

د جان لاک او روسو نظریات

د اروین ، مارکس ، فروئد او نورو غربی پوهانو د روحانیت په ځای خلکوته د ماده پرستی اوحیوانیت زده کړه ورو ښوده خو جان لاک ، روسو او ځینی نور سیاسی پوهانو د بی دینه جمهوریت او یا د خلکو

د حاکمیت غړ جګ کړ.

کله چې په کال 1688 میلادی کې د ستوراټ د کورنی د شاهانو اوخلکو تر منځ د کورنیو نښتو په نتیجه کې [پرتمین انقلاب] راغی نوجان لاک چې په1704عیسوی کال کې مړشوی په1690عیسوی کال د انقلاب نه دوه کاله وروسته خپل کتاب سول ګورنمنټ [دخلکوحکومت] تر نوم لاندی خپورکړ چې هغه د فکر لنډیز په دی ډول دی : د بشری ټولنی پیل د ښځی او نر ترمنځ د ازدواجی اړیکو په اساس شروع کیږی او دا اړیکې د دواړو د آزادوغوښتنو ا وآزاد تړون په واسطه مینځ ته راځی که څه هم سړی ته په ښځه باندی یو څه اختیار په لاس ورځی خو دا باید مطلق العنانه نه وی دواړو سره باید د ازدواجی اړیکو د پای ته رسولوحق هم موجود وی همدا ډول باید یو کورنی نظام وی ، چې هلته د کورنی مشرته یو څه اختیارات ورکړل شوی وی اوکورنۍکولای شی چې وغواړی دا اختیارات بیرته تری سلب کړی، په یوه سیاسی ټولنه کې هم د همدارنګه تړون د اصولو څخه کار اخیستل کیږی ، خلک باید د اعلی ځواک او ټولو اختیاراتو څښتنان اوسی د هغوی د نفس غوښتنه اوخوښه باید د قانون سرچینه او د طاقت مرکز و اوسی او حاکم ته په کار دی چې د خلکو غوښتنی پوره کړی ، ښه ټولنه هغه ده چې په هغۍکې اختیارات د یوه وګړی په لاس کې نه وی بلکه د خلکو د منتخب شوو نمایندګانو په لاس کې وی، البته ده د قانونی شاهی د ټینګولوتائید هم کړی دی[55] .

روسو په اصل سوئیسی وه خو په فرانسه کې اوسیده او په فرانسه کې هغه وخت ناوړه شاهی او فیوډالی نظام قائم وه چې په خلکو به ئی په زورکار کاوه ، په نوموړی د فرانسی داخلی حالاتو او د انګلستان [بهترین جمهوری انقلاب] سخت تاثیر وکړ او د همدی تاثیر په نتیجه

[55] سول ګورنمنټ دجان لاک دوم لیکنه فصل عربی ژباړه د 1959عیسوی کال بیروت چاپ .

کې ئی په1762عیسوی کال کې خپل یو مشهور کتاب معاهدۀ عمرانی [ټولنیزتړون] ترنامه لاندی خپورکړ، هغه د هابس مطلق العنان شاهی حکومت او د جان لاک قانونی شاهی حکومت دواړه لغواو په ځای ئی سوچې د خلکو د حکومت نظریه رامنځته کړه او د خلکو اراده او د هغوی غوښتنی ئی د قانون سرچینه وګرځوله د روسو د دی نظر په اساس په فرانسه کې په 1789 عیسویکال کې یو عمومی انقلاب منځ ته راغی، همدا راز د امریکا د خپلواکې اعلان هم ، د 1776عیسوی کال د جولایی په څلورمه نیټه هم د همدی نظری [د خلکو مطلق واک] یوه برخه وه چې د1783کال د ستمبر د میاشتی په دریمه نیټه انګلستان د پاریس په صلح نامه یی لاس لیک وکړ او هغه یې په رسمیت وپیژاند چې په نتیجه کې د امریکا متحده ایالاتو ترنامه لاندی یو خپلواک حکومت جوړشو .

د دیموکراسی بنسټونه :

د همدی څیړنی په رڼا کې اوس د غرب د جمهوریت اساسی اصول ترڅیړنیلاندی نیسو.

ا }د خلکو حاکمیت :

ددی اصل څرګندونه دیموکراسی ته یوه کتنه کې شوی چې نتیجه ئیدا ده چې د قانون سر چشمه، د خلکو غوښتنی، اراده او خوښه ده .

2 }**سیکولرازم [د دین او سیاست ترمنځ پوره بیلوالی** :

ددی اصل ترمخه په جمهوری یاد خلکوپه حکومت کېهیڅ رسمی دین وجود نه لری خو د هیواد اوسیدونکو ته په خپل ورځنی ژوندکې دینی او مذهبی خپلواکې ورکړل شوی وی چې په ټولنیز، تمدنی اوسیاسی معاملوکې دین او مذهب ننه ویستل قانونی جرم شمیرل کیږی که چیری څوک د خپلی خبری د تاید له پاره د دنیا ټول مذهبونه او ټول آسمانی کتابونه وړاندی کړی نو بیا هم د هغه خبره د اوریدو او پاملرنی وړنه وی ترهغه پوری چې د خلکو استازی د هغی تائید او

ملاتړ و نه کړی، ددی نه پرته که چیری یو شی په ټولو دینیکتابونوکي ناروا او حرام ښوول شوی وی خو د خلکو وکیلان ئیحلال وګڼی نوهغه حلال ګرځی، اوس د نړی ټولو جمهوریتونو سیکواریزم په خپلو اساسی قانونوکي شامل کړی دی .

په 1789 عیسوی کال امریکا د بشری حقوقو په اعلامیه کي سیاست او دین یو د بل څخه جلا کړل چي دا اعلامیه د جرمنی د فرانکفورت او برلن د 1848عیسویکال په اعلامیه کي ا وپه سویزرلنډکي د1866عیسوی کال په اعلامیه کي ومنل شوه اوکمونست روس خو د1919 عیسویکال را په دی خوا په دین او مذهب پسی خپل لوراو ښتک را خیستی وه .

او په پاکستان کي زیاتو مشرانو سیاسی تربیه د انګلیسانو او یا د ګاندهیڅخه اخیستی او زده کړی ئی هم په انګلیسی ادارو او پوهنتونونو کي حاصل کړی ، نو له همدی امله د هغوی په فکرونوکي هم د [سیکولرزم] نظری خپلی ریښی غځولی دی ، خو الحمدلله چي د سید ابو الاعلی مودودی ، حسن البناء او نورو پوهانو رحمه الله علیهم په کوښښونو دا خبره عامه شوی چي اسلام د ژوندانه یومکمل نظام دی او دا په حقیقت کي یواځی د عقیدی او عباداتو دین نه دی . په اسلام کي د ټولنیزتمدن اوسیاسی امورو په هکله هم پوره لارښوونی شته .

علامه اقبال رحمه الله علیه په بی دینه سیاست باندی په ډیره ښه ډول تنقید کړی :

جلال پادشاهی هو که جمهوری تماشاهو
جداهودین سیاست سےتوره جاتی هے چنګیزی
میری نګاه مین هے یه سیاست لا دین
کنیز اهرمن و دون نهاد و مرده ضمیر
هوئی هے ترک کلیسا سے حاکمی آزاد

....

فرنگیو کې سیاست هے دیو ب زنجیر
[كه د شاهی د بدبه وی او یا د جمهوریت نخری ، نوكه دین د سیاست څخه جلاشی نو چنگیز به تری جوړه ، زما په نظردا بېدینه سیاست د اهرمن د وینځی او پست او مړ وجدان څخه عبارت دی ، د كلیسا په پرینبولو خو حاكم آزاد شو ، د فرنگیانوسیاست یو بی زنځیره دیو دی] .

3 } **لبرالیزم [بېقیده اوبی واكوخپلواكې** :

دیو استبداد جمهوری قبا مین پاے كوب
تو سمجهتا هے یه آزادی كې هے نیلم پری
علامه اقبال رحمه الله علیه

د جمهوریت په چینه كې د ظلم بلا داسیګڼړی چې ته فكركوی چې دا د آزادی خیالی ښاپیری ده، كیدای شی د سیكولریزم او د خلكو د حاكمیت زیبښه یوائی د موراو پلار بی قیده خپلواكې اوسی چې دا د خلكو منل شوی جمهوری حق هم ګڼل كیږی ددی خپلواكې په اساس د غرب وګړی الله جل جلاله اود هغه رسول ته هم كنځل كولای شی،د مور، خور،او لور سره جنسی اړیكې ټینګولای شی، لوڅ بربنډ ګرځیدی شی او په كوڅوكې د خلكو ترمخ هم جماع كولای شی نوهرچیرته ئی چې خوښه وی مزی چړچې كولی شی‌كه چیری موراو پلار پری اعتراض وكړی نو هغوی نیول كیږی او بندی كیږی او جزا هم وركول كیږی دا په دی خاطر چې د چا په شخصی ژوندكېمداخله كول قانونی جرم او د جمهوری حقوقو خلاف كاردی . د مور، پلار او لویانو احترام او عزت كول دلبرلیزم اوموډرنیزم په خلاف یو خیالی كار دی، د سیاسی خپلواكې په نوم د تحریک چلیدل، مظاهره كول، احتجاج كول، اورلګول، تیری ورول او هر ډول تخربی عمل كول جمهوری حق ګڼل كیږی ، لبرلیزم یوازی د شاه یا پاپ د غلامی‌څخه خپلواكې ترلاس كولو ته نه ویل كیږی بلكه د هغې‌په څنګ كې د الله

جل جلاله د هدایاتو او د هغه د رسول او د اخلاقو څخه ازادی ته هم ویل کیږی، دا هغه خپلواکي او ازادی ده چې د جمهوریت بیرغ پرته کونکې ئی د خپل ځان له پاره فخرګڼيـاو نازېږی کوی خو په حقیقت کې دا ډول جمهوریت اوخپلواکي د[حیوانیت] دوهم نوم دی او بس .

4 } **کپیټل ایزم یعنی سرمایه داری اوماده پرستی**:

کر می کفتار اعضای مجلس الامان
یه بهی ایک سرمایه دارون کې هے جنک زرکری
علامه اقبال رحمه الله علیه

[په غونډوکېد مقررینو دو یناوو جوش، دا هم د پانګوالو ترمنځ د زرګری جنګ دی] .

د دین او روحانیت څخه د سرکشی لازمی نتیجه همدا وی چې انسان د ګیډی غلام اود الله جل جلاله د بنده ګی په ځای ئی د زرو او سیم بنده ګرځوی . په غربی نظامونوکېد سود اوګټی نه پرته چاته قرض هم نه ورکول کیږی ، د دولت د لاسته راوړلو په خاطرد عصمت او آبرو خرڅول هم ښه کسب ګڼل کیږی چې په دی نظام کې د ټولونه ډیر دولت لاسته راوړل او د ځمکو اخستل د ژوندانه مقصد او هدف دی "پناه غواړم په الله جل جلاله سره له دی نه ".

5 } **نشنلیزم [د نورو قومونو استحصال]** :

متاع غیر په هوتی هے جب نظر اس کې
تو هر اول لشکر کلیسا کې سفیر
هے وهی ساز کهن مغرب کا جمهوری نظام
جس کے پر دو مین نهی غیر از نواے قیصری

[کله ئی چې د نورو په مال نظر ولګی نو بیا د لښکر هر مشر د کلیسا سفیر وی - د غرب په جمهوری نظام کې هماغه زوړ ساز دی د هغه په پردوکېد قیصرد سرود نه بل آواز نشته] .

د دین او مذهب څخه د غربیانو د مخ اړولو او انکارکولو علت،

قومیت ، رنګ ، نژاد او وطن دی. د هغوی په فکرکې پراخوالی نشته بلکه په جغرافیائی چوکاټ کې بند دی ، قوم پالنه او وطن پالنه د هغوی نوی دین اومذهب دی .

اویا په بل عبارت قوم او وطن د هغوی خدای دی .د خپل قوم دګټو په خاطر د نورو قومونو لوټول او استثمارول د فخر سبب ګڼی،د خپل وطن بد ترین وګړی خپل ورورګڼی، لکه څنګه چې انګلیسانودلوی هند او نورو غصب کړو علاقو استثمارکړی وه،نود هغه څخه هر یو خبر دی. په امریکه کې چې د تور پوستو او په هندوستان کې چې دنورو کوچنیو ملیتونو سره کوم سلوک کیږی هغه هم د هریوه ترمخه دی. په شرقی پاکستان کې د بنګال په جوړولوکې چې د غیر بنګال مسلمانانو سره کوم وحشیانه سلوک د مجیب الرحمن " عوامی‌لیک " او" مکنی باهنی" ډلوکړی هغه خو ټولو په خپلوسترګو ولید .

دا هغه قوم پرستی ده چې د جمهوریت یوه ستن ګڼله کیږی ، مګرد خپلو خپلوانو او وطن د خلکو خدمت خو د اسلام حکم او د عدل او احسان غوښتنه ده .

6 } **پارټی سیستم یا ګوندی‌سیستم**:

د غربی جمهوریتونو بنسټ د سیاسی ګوندونو په تنافس او مسابقی ولاړ دی په ولسی جرګه کې د مقتدرګوند او مخالف ګوند دوه ډلی موجو دی وی چې دواړه د یو بل د راپرځوولو په کوشش کې وخت تیروی ، د خپل ګوند ګټی د خپل قوم په ګټو پورته ګڼی، مقتدرګوند که کومه ښه فیصله هم وکړی نو اپوزیسون ئی خامخا مخالفت کوی اود دی علت دا ښوول کیږی چې دا زما د ګوند موقف او دریځ دی .

هرګوند د انتخاباتو د ګټلو له پاره جوړښتونه کوی ، د درواغووعدی‌کوی دا ځکه چې دهغوی د سیاست مقصد د اقتدارلاس ته راوړل دی هیڅوک د خپل ګوندی د دریځ پرته په پارلمان کې چا ته

نه ووړ ورکولای شی او نه نظر ، او که نه نو د ګوند څخه شړلی کیږی

د رای د ورکولو په وخت کې د ګوند له خوا د ټاکل شوو کاندیدانو حمایت ضروری دی که څه هم کاندید یو بدکاره، مضر، بدماش، بد اخلاقه او نا اهله شخص وی خو ګوندی دریځ د حق معیار دی .

دا شپږ اصول دی چې په هغی د دیموکراسی مانی ولاړه ده او پارلمانی جمهوریت او داسی نور ټول د کار د طریقی او نظام د چلوونکو پوری تړلی دی خو د جمهوریت فلسفه په همدی شپږو اصولو باندی ولاړه ده .

اشتراکیت [سوسیالیزم]:

لکه څنګه چې جمهوریت دملوکیت او پاپائیت د عکس العمل په نتیجه کې منځ ته راغلی دی نو په همدی ډول سوسیالیزم د غربی پانګه وال جمهوریت د عکس العمل په نتیجه کې منځته راغلی چې لا تراوسه په بین المللی سطحه کې مخ په وړاندی روان دی، سوسیالیزم یوه انګلیسی کلمه ده چې د سوسائټی څخه را اخستل شوی، ماخذ ئی سوسیال دی چې معنا ئی [ټولنیز] ده د سیاست او اقتصاد په اصطلاح د سوسیالیزم تعریف دا ډول کیږی :

په هغه نظام کې چې د مملکت ټولی تولیدی منابع دیو وګړی یا څو وګړو په ځای د ټولنی ټولو افرادو په ملکیت کېوی او مقصد ئی د ټولنی او شخص دواړوګټه اوښه والی وی.اویووګړی ته په کې د ژوندانه د بنسټیزو ضرورتونو د فکرڅخه خلاصون ورکړل شی.

ددغی نظر ئی یوڅه خبری دیونان د افلاطون او د ایران د مزدک په مسلکونوکې هم لیدل کیږی بلکه د سوسیالیزم فکر په هر وخت کې په یو شکل نه یو شکل موجود وه، خو په دی وروستیو وختوکې د کارل مارکس په واسطه د یوی سیاسی او ټولنیزی فلسفی او نظام په شکل راوړاندی شو، له همدی کبله مارکس د علمی سوسیالیزم یا سائنتیفک سوسیالیزم د پلار په نوم یادوی نو له دی امله سوسیالیزم ته

.... مارکسیزم هم وایی .

کارل مارکس په 1818عیسویکال په جرمنی کې په یو یهودی کورنی کې سترګی پرانستلی ، په1847عیسوی کال ئی[کمونسټ لیک] جوړکړ او بیا ئی د انګلیس په مرسته کمونسټ مانیفسټ [کمونستی مرام] ترتیب کړ د جرمنی ، فرانسی او بلجیم څخه د شړلو وروسته په 1849عیسوی کال کې یی د پلازمنی انګلستان لندن کې استوګنه غوره کړه او د1883عیسوی کال د مارچ په14نیټه په داسی حال کې چې په چوکې ناست وه د دی نړی څخه ولاړه چې همدا اوس یی قبر په لندن کې دی که څه هم مارکس په خپل ژوند کې د سوسیالستی انقلاب په راوړلو بریالی نه شو، خو د هغه وروسته د لینن په مشری 1917عیسوی کال د اکتوبر په میاشت کې د روسی په خاوره کې سوسیالستی انقلاب راغی چې نن د امریکې په مقابل کې یو لوی قوت دی .

سوسیالیزم او د هغه بنسټیزاصول :

1] د ژوندانه مادی نظریه :

د مادیت دا نظر د داروین د ارتقا او تکامل په فلسفه ولاړ دی لنډیز ئی په دی ډول دی چې بشر د مادی مکروبونو یو تکاملی شکل دی او ټول حیوانات ، نباتات او جمادات د مادی مختلف شکلونه دی یعنی د خدای پالنی او روحانیت په ځای ماده پالنه د سوسیالیزم بنسټ دی - لینن وایی : د مارکس فلسفه د ماده پرستی فلسفه ده .

2] د پاك ذات الله جل جلاله د وجود څخه انکار یا دهریت :

په اصولی توګه هر سوسیالیست دهری دی ، د الله د موجودیت په هکله مونږ وایو چې مونږ په الله جل جلاله یقین نه لرو او مونږ ته دا په ډاګه ده چې دینی او مذهبی مشران د ځمکې څښتنانو او د پانګی خاوندانو د خدای تصور منځ ته راوړی دی چې هغوی هم د لوټ مارانو په شان د خپلوګټو ساتنه وکړی .

لینن په بل ځایکې وایی" چې د خدای تصور یو د شرم نه ډک

خپریدونکې مرض دی ".

3] دین خگخه انکار :

د مارکس دا وینا د هرچا په خوله کې ده چې ویلی یې دی چې دین یو تریاک دی - لینن وایی " مارکسیزم ماده پرستی ده او د همدی په اساس هغه د دین سخت مخالف دی" مونږ باید د دین په خلاف وجنگیږو، د دین جرړی وباسو" تل دی وی دهریت ".

اوس د روسانو په قانون کې د دین په هکله د خبرو کولواجازه نشته خو د دین په خلاف پروپاګندکول د ټولو اوسیدونکوحق دی .

4] د کورنی نظام خگخه انکار :

مارکس کورنی نظام د بورژوازی نښه ګڼی، د کمونست ګوند په اساسنامه کې مارکس لیکلی دی چې " مونږ د کورنی له منځه وړل غواړو".

لینن په خپله یوه ویناکې داسی ویلی ووچې " مونږ د حلالی او حرامی اولاد ترمنځ توپیرد منځه یوړ" شریکې ښځی نیول د مارکسیزم اصول دی

5] د شخصی ملکیت خگخه انکارکول :

مارکس فردی ملکیت د پانګوالی ډلی یوه استثماری حربه ګڼی او د یوی‌کمونستی ټولنی د جوړولو له پاره ددی ملکیت له منځه وړل یو ضروری امرګڼی،لینن وایی : "کمونست"یوه لاطینی‌کلمه ده ځکه چې د شریک لاطینی معنی‌کمیونس ده ، نو کمونستی ټولنه هغه ټولنه وی چې په هغه کښ‌هرڅه شریک اوګډ وی یعنی ځمکې او فابریکې ګډ او شریک ملکیت وی په هغه کې خلک په ګډه کار وکړی او له هغه څه شریکه ګټه واخلی .

سوسیالیزم په حقیقت کې یو بدترین سرمایه داری او د زحمت کشانو په نوم د خلکو د استثمار ولو یو ظالمانه نظام دی ځکه په ملوکیت کې شاه په ټول دولت قبضه نه شی‌کولای او همدا راز په پانګه والو نظامونوکې هم په میلیونونو انسانوکې یو محدود شمیر

پانګه وال اوسی خو په سوسیالستی ټولنه کې یوازی یو سرمایه دار وی اوهغه هم د حکومت مشر

6] جدلي فلسفه او طبقاتی کشمکش :

مارکسیزم جدلي فلسفه او طبقاتی هلی‌ځلی یو حتمی امر ګڼی، مارکس وایی چې : په مادی عواملو او ټولنیزو قوتونو کې ټکر واقع کیږی ، تصورونه ، خیالونه او نظر ئی د همدی مادی حالاتو او ټولنیزو قوتونو د ټکر په نتیجه کې پیدا کیږی، طبقاتی کشمکشونه په هره زمانه کې موجود وی، په لومړی وختوکې د غلام او بادار تر منځ، د هغه وروسته د دهقان او د ځمکې د خاوند ترمنځ او اوس دا لاس اچونه د بورژوا [پانګه والو] او پرولتاری [مزدورانو] د طبقوترمنځ روانه ده چې دا آخرنی جنګ دی چې پرولتاریا به په کې بری ترلاسه کوی د سوسیالیزم د سیاست نظریه دا ده چې نړۍ په دوه طبقو وویشل شی اوبیایوه طبقه دمنځه لاړه شی او بله طبقه غالبه شی، سوسیالیزم زیارایستونکوته غږکوی،او هغوی جنګوی د ظلم د له منځه وړلو په ځای دیوی ډلی دله منځه وړل اود بلی ډلی راپورته کول د دوی اساسی قانون دی په دی طبقاتی جنګ کې یوازی دا نه چې ځمکه لرونکیاو پانګه وال مړه کیږی بلکه زیارکښان اومزدوران هم په ټولنیز ډول وژل کیږی کله چې په 1917عیسوی کال کې په روسیه کې کمونستی انقلاب منځ ته راغی، نوهغه خلک چې په لومړیو کلونوکېووژل شوه د هغوی شمیریوملیون دری سوه شپږاویا زره شپږسوه شپږشپیته کسان وه چې په دی جمله کې یوملیون او شپږاتیازره مزدوران اوزحمت کشان شامل وه او دوه سوه نوی زره کسان د مختلفوکسبونوخاوندان پکې په قتل ورسیدل خو یوازی پنځه شپیته زره اته سوه پنځه شپیته کسه پانګه وال پکې وژل شوی وه دا هغه تحفه وه چې مزدورانو او زیارکښانو ته سوسیالیزم ورکړی وه

7] دیکتاتوری پرولتاریا یا دکارکګرانو آمریت :

کارل مارکس وائی چې په عبوری دوره کښد پرولتاریا دیکتاتوری

يا د كارګرانو آمرانه حكومت جوړول ضروري دی .

ترڅو د پانګه والو د پاتی شوو نښـواو پټـو اثراتـو څخـه ټولنـه پاکـه شی دکارګرانو د آمریت شکل د تیرشوو آمریتونوڅخه پرته بل څه ندی ځکه چې د مارکس په نظر هر ډول حکومتونـه د نوعیت لـه پلوه آمرانـه دی د سوسیالیزم مشران وایی : دکارګرانو د حکومت دجوړیدوله پاره ضروری شرط په ډیری چالاکې،او آزادی سره پانګه والـو او د ځمکـې د خاوندانواو د هغه ددوستانود تدافعی قوت د ختمولوله پاره د زورنـه کار اخیستل دی او هر هغه څوک چې په دی خبره نه پوهیږی هغه انقلابی نه دی نو هغه باید د کارګرانو د مشری یا مسئولیت څخه لری شی .

لینن وایی : انقلابی‌حکومت ته آمرانه کړنه په کارده .

8] أله ایزه دیکتاتوری :

که څه هم د روسیی د اساسی قانون له مخی هر18کلن وګړی کولای شـی خپلـه رایـه اسـتعمال کـړی او هـر23 کلـن اوسـیدونکې پـه انتخاباتوکې د کاندید پـه توګـه ودریدای شـی نـو پـه همدی ترتیـب د اساسـی قـانون لـه نظـره [سـپریم سـویت] چـې د ریاسـت ټولنـه لویـه جوړونکې اداره ده او د کاغذ پرمخ د دی اداری د اختیـاراتو یـو اوږ د فهرست هم لیکل شوی .

سـوویټ اف یـونین د شـوروی جمـاهیری اتحـاد او [سـویټ اف نیشلیټر] پر دوو ادارو باندی مشتمله ده دا اداره د څلوروکالو لـه پـاره د عـامو انتخابـاتو پـه واسطه منځ تـه راځی، سوسیالسـتی مشـران دا ادعا کوی چې روسی حکومت په صحیح ډول جمهوری حکومت دی .

خو دا ټول ځی ظاهری بڼه لری اصلاً د اقتـدار واګـی دکمونسـت ګوند په لاس کې دی د کمونسټ ګونـد نـه پرتـه بـل کـوم سیاسـی ګونـد وجود نلری څوک چې د دی ګوند رکن نه وی نو هغه پـه انتخابـاتوکې د کاندید پـه توګـه نـه شـی ودریدلای او دکاندید انتخاب هم کمونست ګوند په خپله کوی د ګوند د کاندیدانو پرته بل هیڅ څوک مقابلی ته نه شی راوتلای نو همدا علت دی چې له انتخاباتو وروسته نړیوالـو تـه دا

اعلان کوی چې ګویا زمونږ ټول کاندیدان پرته له مقابلې څخه کامیاب شـول د نومونـو پـه ګوتـه کولـو تـه انتخابـات او د ګونـد آمریـت تـه جمهوریت وایی چې په حقیقت کې نه انتخابات شته او نه جمهوریت بلکه ګوندی دیکتاتوری ده .

ټولی پریکړی ګوند کوی، د[سپریم سوویټ] یوازی پـه نـوم قـانون جوړوونکې اداره په کال کېدوه ځله د اته یا لس ورځو له پاره راغونډتل کیږی ، ترڅو پریکړوته رسمی شکل ورکړی ، دا اداره د غـور و فکریا بحث او څیـړنی لـه پـاره نـه ده جوړه شـوی، بلکـه د ګونـد د فیصلو د توثیـق لـه پـاره جـوړه شـوی ده. د وزیرانـو د شـوری ټاکل کـه څـه هـم د اساسی قـانون لـه مخی بایـد د انتخابـاتو لـه لاری وشـی خـو دا کـارهم ګوند کوی .

9] د مشرانو د یکتاتوری :

د ګوند آمریت اود هغی اختیارات هم یوه ظاهری بڼه لری خو اصـل اختیارات او اقتدار په دی نظام کې د ګوند د مشـرانو پـه لاس کې وی ، ستالین وائی: " مونږ لیبرال [آزادی خوښوونکې] نـه یـو، مونږ تـه د رسـمی جمهوریت څخـه د ګونـد ګټـی ډیری مهمـی دی" پـه کمونسـتی هیوادونو کېمشـر د قدرت نـه لـری کـول تقریباً د امکـان نـه لـری وی ، سـتالین او مـاوزتونګ د ژونـد ترآخـری سـلګی پـوری د خپلـو خپلـو هیـوادو مشـران وه کـه څـه هـم لـه مـړینی وروسـته دی دواړو تـه کنځـل کیږی خو د هغـوی پـه ژوندکې پـه هغـوی تنقیـد کـول مـرګ تـه د بلنـی سره برابر وه .

پـه کمونسـتی نظـامونو کـې مشـرانو سـره د اخـتلاف کولونتیجـه هماغه وی لکه چې تراتسکې ورسره مخامخ شوی وه .

حقیقت دا دی چې سوسیالستی پـه اصـل کـې د لیـډرانو شخصـی آمریت او د یوه وګړی د ظالمانه پادشاهی بل نوم دی .

دا هغـه لـس اساسـات وه چـې د سوسـیالیزم سیاسـی نظـام پـری ولاړ دی د سوسیالیزم د اقتصادی نظام څیړنـه د دی کتـاب موضـوع نـه ده

زمونږ مقصد يوازې ددې نظام د سياسي اړخ پيژندنه ده [56].

اشتماليت [كمونيزم]

يه علم وحكمت مهره بازى يه بحث وتكراركې نمايش
نهين هے دنيا كو اب كوارا پرانے افكاركې نمايش
ترى كتابون مين اے حكيم معاش ركهاهىكياهےآخر؟
خطوط خم داركې نمايش مريز و كجداركې نمايش

[دا د علم او حكمت لوبى او دا د بحث او تكرار ښودنې- دنيا نوره د دې فرسوده افكارو د نمايش زغم كونكې نه ده - اى د اقتصاد حكيمه ستا په كتابونوكې - د دې كږو وږو او ښكته پورته كرښو نه پرته آخر دې څه؟] .

د علمي سوسياليزم خاوندانو د سرمايه دارى نظام د پاى ته رسولو په خاطردوه پړاوونه ښودلي دي لومړى مرحله سوسياليزم دى چې په هغه كې د جدلياتي اصولو او طبقاتي هلوځلو په ذريعه د كاركرانو حكومت جوړيږى چې د پانګه والو او ځمكې لرونكود له منځه وړلو له پاره د غير طبقاتي ټولنى د جوړولو په منظور اقدامات كيږى چې دا دكمونيزم ابتدائى او عبورى مرحله ده د سوسياليزم په مرحله كې د توليد د منابعو په ملىكولو سره د رياست ځواك كلكيږى او هر شخص ته د هغه د كار په اندازه معاش وركول كيږى .

خو ددې په مقابله كې دكمونيزم يا اشتماليت په دوهمه مرحله كې د هر وګړى څخه د هغه د استعداد په اندازه كاراخيستل كيږى خو هغه ته معاش د هغه د ضرورت په اندازه وركول كيږى كمونيزم د سوسياليزم يوه لوړه درجه ده چې په هغه كې د كارګرانو د پرله پسى

---

[56] په دى بحث كى د سو سيالستى مشرانو د خبرو اقتباسات د صادق محمدامين له اسلام اوكمونيزم نومى كتاب څخه واخيستل شوچى نومړى مستقيمادكمونستىكتابونوڅخه دا اقتباسات رااخيستى دى

هلوځلو په نتیجه کې یوه غیر طبقاتي ټولنه منځ ته راځي چې په هغه کې ترقي او خوشحالي وي او د خلکو ترمنځ هر ډول امتیازاتو ته خاتمه ورکړې شوې وي او بیا د هیڅ ډول حکومت او ریاست موجودیت ضروري نه وي بلکه خلک خپل معاملات په خپله جوړوي او د خپلې خوښې په انجمنوکې غړیتوب ترلاسه کوي دطبقاتي امتیازاتو په ځای مساوات اوټولنیز اصول رواجوي چې دا د بشریت د تکامل او لوړوالی مطلوبه مرحله ده خو د 1917څخه تر1980پورې63 کاله وشو چې د اولی مرحلې او عبوري حکومت د پای ته رسولو نښې له ورایه هم په نظرنه راځي .

خوښکاره ده چې غیرمملکتي ګڼه ژوند یو غولوونکې حقیقت او خیال دی چې هغه ته رسیدل د امکان څخه لیري دی او د غیر طبقاتي ټولنې جوړول یوازې د مارکس خیال وه چې په حقیقت کې هیڅ نه دی .

د بې دینه سیاست زېیشګه

دوه نړیوالې نشګتې

د سیاسي نظریو په لړکې چې د څلورونظریو ملوکیت ، پاپائیت ، جمهوریت او اشتراکیت [کمونیزم] یادونه په پورته دوه بابونو کې وشوه - په حقیقت کې دا ټولې نظریې د یوه نظر څانګې دي چې هغه نظرد ماده پرستي د هوی او هوس تابعداري ، بې دینه سیاست [سیکولریزم] څخه عبارت دي چې نتیجه ئې، حرص ، کینه ، د ګیډې لوږه. اقتصادي او تجارتي رقابتونه قوم پرستي، وطن پرستي او د شهوتونو د خواهشاتونه مړکیدونکې اور په څیر را څرګندیږي او د نړۍ امن له منځه وړي ، د بې دینه سیاست او مادیت په بنسټ د دې ولاړ تهذیب نتیجه نړۍ په دوه نړیو الونښتو کې د هغې تباهي ولیده او اوس دا د روحاني ارزښتونوڅخه سرغړوونکې حیواني سیاست د دریم نړیوال جنګ له پاره ځان تیاروي لوئیس سنائیډر په خپل کتاب د 1939څخه تر 1945پورې نړیوال نښته کې د تباهي په ډیر زیاراو

تحقیق سره د هغی راپور داسی وړاندی کوی : لومړی نړیواله نبنته په 1914عیسوی کال شروع شوی وه اود 1918عیسوی کال د نومبر په یوولسمه نیټه پای ته ورسیده، په دی نبنته کې د ځانی او مالی تاوان شمیر په لاندی ډول دی :

په نبنته کې د ورتیل وهل شووو خلکوشمیر پنځه شپیته ... میلیونه تنه - مړه شوی عسکر لس میلیونه - عام مړه شوی خلک دیارلس میلیونه- ورک شوی مړه عسکر دری میلیونه - زخمی عسکر شل میلیونه - پناه اخیستونکې لس میلیونه - بندیان دری میلیونه - یتیم شوی کوچنیان نهه میلیونه - کونډی شوی ښځی پینځه میلیونه

مالی تاوانونه دری کربه او یو دیرش اربه او شپیته کروړه دالر[57].

دا وه د څلوروکالو او دری میاشتو[1565ورځو] د ماده پرسته قومونو د وینی تویوونکو نبنتو تباهی اوبر بادی ، اوس نو د دوهمی نړیوالی نبنتی د تباهی او هلاکت شمیر وګوری چې د 1939عیسوی کال د ستمبر د میاشتی د لومړی نیټی لمرځرک څخه شروع شوی وه او د 1945عیسوی کال د می په اتم پای ته ورسیده د2191ورځو نبنتو د تاوانونو تفصیل په لاندی ډول دی :

په جنګ کې د ورتیل وهل شووخلکو شمیر او یا میلیونه

د مړه شوو عسکرو شمیراولس میلیونه

د عامو مړشوو خلکو شمیر اتلس میلیونه

د نبنتی تاوان کروړونه کربونه ډالر[58].

د 1945عیسوی کال د اګست د میاشتی په شپږمه نیټه امریکا د

---

[57]- نړیوال جنګ دلوئیس سینائیډرد غلام رسول مهرصاحب د پاکستان لاهورچاپ

[58] - نړیوال جنګ دلوئیس سینائیډرد غلام رسول مهرصاحب د پاکستان لاهورچاپ

جاپان د هیروشیما په ښارکې د اتوم بم وغورځاوه په هغه وخت کې د ښار د اوسیدونکو شمیردری میلیونه او پنځه دیرش زره وه .

د1945عیسوی کال د اګست د میاشتې په نهمه نیټه ئی د دی هیواد په مهم ښار ناګاساکې باندی دوهم اتومی بم استعمال کړ چې د ښار د اوسیدونکو شمیر لکونو ته رسیده او د1861څخه تر 1865عیسوی کال پوری د امریکا په کورنی نښتوکې لس میلیونه انسانان وژل شوی وه [59].

د ویتنام دیرش کلن جنګ چې په 1975عیسوی‌کال د اپریل په 30 نیټه د آزادی د قومی محاذ د فتحی په اساس پای ته ورسید چې په دی جنګ کې لس لکه انسانان مړه شوی چې56 زره کسان په کې امریکایان وه او هم په دی جنګ کې- امریکاته یوبلیارد او پنځوس ملیارده ډالره تاوان ورسید [60].

دروس او چین دکمونستی انقلاباتو په وخت او یا د هغی نه وروسته چې په لکونو خلک وژل شوی نود هغی شمیر په ډیرو کتابونو او مجلاتوکې خپور شوی دی دا د غربی جمهوریت اوکمونیزم د مفکوری هغه خبیثه ثمره ده چې نړۍ ولیده د مادیت په دی نظامونو کې یوازی په دوه نړیوالو نښتوکې اویا میلیونه انسانان په قتل رسیدلی او همدا اوس د بی دینه سرمایه دارانه جمهوریت توغ جګونکې امریکا او د کمونیزم پیرو روس یو ځل بیا د دریمی نړیوالی نښتی او د میلیونو انسانانو د قتل کولو په کوښښ کې لګیادی ، نړۍ په هرګوټ کې چې نښتی روانې‌دی او یا یی دکیدو امکان موجو ددی د ټولوتر شا همدغه دواړوځیرونکې قوتونو لاسونه دی .

روسانو د افغانستان د مسلمانانو په قتلولو زړه یخ شوی نه دی او

[59] - رسول رحمت ترتیب کوونکی غلام رسول مهر 483 مخ

[60] - د پاکستان د نوای وقت 1975کاله د می اوله نیټه ورځپانه .

بیا د دوستی تر څپر لاندی خپلی اهدافو ته ځان رسوی او همدا راز د ایران او عراق په نښته کې او د عراق اوکویت په نښته کې د امریکا او روس دواړو لاسونه موجود وو امریکا په فلسطین او عراق کې د انسانانو وژل شروع کړی نو راځی ددی چاره اوس دا ده چې بې دینه سیاست پریږدو او دینی سیاست غوره کړو چې بنسټ یی د الله جل وعلی شانه د وحی په اساس اینبودل شوی دی .

سیاسه الوحی هی السیاسه این عقولکم اولی الریاسه

[یوازی د وحی په بناء سیاست حقیقی سیاست دی نو ای حکمرانانو ستاسی عقل چیری دی] .

دوحی په بنسټ ولاړ سیاست ته "خلافت" وایی ا وپه راتلونکې فصلونوکې په "خلافت" یاپه بله معنی " دینی سیاست" او د هغی په حقیقت او اصولو رڼا به واچول شی.

دریم باب

لومړی فصل

د خلافت تعریف او د هغی ثبوت د قرآن او احادیثو له نظره

داسلامی نظام ستر داعی، د دینی سیاست امام او ستر مفکر سیدابوالاعلیٰمودودی رحمه الله علیه چې په 1399هجری قمری کال د ذیقعدی په لومړی ورځ وفات شوه وایی : د اسلامیٰخلافت نه د غربیانو په اصطلاح دینیٰحکومت دی لکه [پاپاپئیت اوتهیاکریسی] او نه جمهوری [دیموکراسی] ده بلکه یو ممتازځانګړی نظام دی .

مولاناسیدابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه1947 عیسوی کال د میٰپه 9 نیټه په شمالی هندکې دشرقی پنجاب په پټانکوټ نومی علاقه کې د جماعت اسلامی یوی حلقی ته په وینا کې وویل : ننی

تهذیب چې نن پری پوره فکری ، اخلاقی ، ټولنیز ، سیاسی او اقتصادی نظام چلیږی،په دری بنیادی اصولو ولاړ دی .

سیکولریزم : یعنی بی دینه یا د دنیاپالنه [دنیاپرستی] .

نشنلیزم : یعنی قوم پالل [قوم پرست] .

دیموکراسی : یعنی د خلکوحاکمیت

خو د هغی په بدل کې د اسلام دری صالح اصول دا دی :

د بی دینی په مقابل کې د الله جل جلاله بندګی او اطاعت

دقوم پالنی په مقابل کې انسانیت [بشریت]

د خلکو د حاکمیت په مقابل د الله جل جلاله حاکمیت او د خلکو خلافت

.

د 1948کال د جنوری په 7 نیټه مولانا سیدابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه د جماعت اسلامی امیر د رادیو څخه د[اسلام سیاسی نظام] تر موضوع لاندی په خپله ویناکې وویل: د اسلام د سیاسی نظام بنسټ په دری اصولو باندی ایښودل شوی :

توحید [د الله جل جلاله حاکمیت] .

رسالت د رسول اکرم محمد صلی‌الله علیه وسلم قیادت] .

خلافت [نیابتی‌حکومت] .

هغه د اسلام اوجمهوریت ترمنځ د توپیر د بیانولوپه ترځ کې وویل: " د غرب سیاسی نظریه په [جمهوری‌حاکمیت] باندی ولاړه ده او د اسلام په [جمهوری خلافت]، هلته جمهور په خپله پادشاه دی خو دلته پادشاهی د الله جل جلاله ده او جمهورد هغه خلیفه اونایب دی، هلته جمهورخپل شریعت په خپله جوړوی ، خو دلته هغه ته د هغه شریعت په اساس تلل په کاردی چې الله جل جلاله دخپل رسول په واسطه رالیږلی دی ، هلته د حکومت کار د جمهورو غوښتنه سرته رسول دی ، خو دلته حکومت او د هغی جمهور ټول د الله جل جلاله د غوښتنی په

مطابق عمل کوی [61].

دغه جمهوری خلافت ته مولا نا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله د تیودیموکراسی نوم ورکړی [الهی یا دینی جمهوریت " [62].

د دینی جمهوریت د تشریح په هکله مولانا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه لیکي چې : د اسلامی ټولنی هر وګړی د خلافت حقوق اواختیارات لری ، په دی حقوقو او اختیاراتو کې ټول خلک یو شان برابراو حقدار دی نه چا ته په کې په بل باندی برتری حاصله ده اونه څوک کولای شی چې بل څوک ددی حقوقوڅخه بی برخی‌کړی ، هغه حکومت چې د ریاست د امورو د پرمخ بیولو له پاره جوړیږی ، هغه د دی خلکو د خوښی مطابق منځ ته راځی، همدا خلک د خپل خلافت د اختیاراتو یوه برخه هغه ته ورسپاری خو په جوړولوکې ئی د هغوی رایی شامله وی او د هغوی د مشوری په رڼا کې هغه کارکوی هرڅوک چې د دوی اعتماد او باور ترلاسه کړی همغه به د خلافت چاری پرمخ بوزی اوکه څوک د هغوی اعتماد د لاسه ورکړی نو هغه به د خلافت د منصب څخه هم لری کیږی نو په همدی خاطر اسلامی جمهوریت یو مکمل جمهوریت دی [63].

د مصر ستر پوه او مفکر شهید استاد سیدقطب رحمه الله علیه لیکي چې ځینی خلک د اسلام د سیاسی نظام اړیکې‌او ورته والی د د بشر په لاس د جوړو شوو پخوانیو او اوسنیو نظامونو سره د ثابتولوکوشش کوی خو هغوی د ډیرکم درک او د ماتی خوړلی ذهن خاوندان دی ځکه چې اسلام د هیڅ یو انسانی نظام مقلد او محتاج نه دی .

بل اختارطریقه متفردا فذاً و قدم الانسانیه علاجاً کاملا [بلکه

---

[61] - د اسلام سیاسی نظام 13-14مخونه.

[62] - رسائل مسائل 4 ټوک 188مخ

[63] - اسلام کاسیاسی نظام کتاب 15مخ

اسلام خپل ځانته ځانګړی او ممتاز نظام دی او د بشریت له پاره پوره علاج وړاندې کوی] .

د اسلامی نظام اساس د الله جل جلاله په حاکمیت ولاړی دی خو د بشری نظامونو اساس په خپله د بشر په حاکمیت استوار وی چې دا دواړه متضادی قاعدی یو د بل سره نه شی جمع کیدای .

زه د ډاکتر هیکل دا تعبیر روا نه ګڼم چې عالم اسلام " اسلامی امپریالیزم " او استعمار دی ، اسلام عربی دین نه دی بلکه نړیوال دین دی او د ټولی نړۍ مسلمانان یو قوم دی، د عربو حکومت په غیر عربو [عجمو] د یو قوم حکومت په بل قوم نه دی بلکه د الله جل جلاله په مخلوق د اسلام حکومت دی ، زه هغه خلک په غلطه ګڼم چې وایی : اسلامی نظام په حقیقت کې" اسلامی سوسیالیزم" دی یا اسلامی د یموکراسی یا اسلامی جمهوریت دی ، د اسلام سیاسی نظام په څلورواساسی بنسټونو ولاړ دی .

الهیه حاکمیت [د الله جل جلاله حاکمیت] ، عدل الحکام [د حکامو عدل] ،اطاعه فی‌المعروف [په نیکیوکې اطاعت] ، الشوری [مشوره][64].

د مصر یو بل سترپوه اولیکوال ډاکترطه حسین لیکې چې : اسلامی نظام نه یوظالمانه ملوکیت دی، نه د یونانیانو جوړکړی جمهوریت او نه د رومیانو په شان شاهی ، جمهوری یا مشروطه قیصری، بلکه د ا سوچې عربی وه چې پاڅکې ئی اسلام جوړکړی وه .[65]

نو د اسلام دغه ځانګړی او خاص نظام ته خلافت ویل کیږی چې په دی بحث کې به ئی حقیقت روښانه کړو.

---

[64] - عدالت اجتماعی د شهید سیدقطب رحمه الله علیه لیکنه

[65] - الفتنته الکبری د ډاکتړطه حسین لیکنه اردو ترجمه د علامه عبدالحمیدنعمانی

د خلافت لغوي مفهوم :

د خلافت کلمه د خلف یخلف له باب څخه د مصدر صیغه ده چې د کتب یکتب په وزن دی لکه : کتابت ، حفاظت ، وقایت ....د دی ماده خلف ده چې معنی ئی وروستی یا بیا راتلونکې نسل دی، ابن منظور رحمه الله علیه او امام راغب رحمه الله علیه دواړو داسی لیکلی دی چې : الخلف ضد قدام [خلف د مخکې ضد دی یعنی وروسته یا د شا له خوا نه][66] .

په قرآنکریم کې خلف په همدی معنی په 22ځایونوکې راغلی دی لکه

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

[د البقره سورت 255 آیت ، د طه سورت 11 آیت]

[هغه { الله جل جلاله } پوهیږی په ټولو هغه شیانو چې په مخکې ئی دی اویا ئی وروسته دی] .

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ [د یونس سورت 92 آیت]

[نن به خلاصون ورکړو ستا جسم ته [د فرعون لاش ته] ترڅو ته د راتلونکو له پاره د الله جل جلاله د نښی په رنګ پاته شی] .

وروسته والی د ځای او وخت په اعتبارهم کیدای شی [وروسته راتګ] یا [د شاخوا ته کیده] او د[رتبی له رویه وروسته کیدل] .

امام راغب رحمه الله علیه لیکلی : والمتاخر لقصور منزلته یقال له خلف [څوک چې د درجی او رتبی له لحاظه د نورو څخه وروسته وی نو هغه ته هم خلف ویل کیږی] .

څرنګه چې نائب د وخت او رتبی په لحاظ منوب عنه یعنی د چا چې نائب وی له هغه نه وروسته وی نو په همدی اساس د خلافت معنی هم نیابت ده کله نائب د منوب عنه د مړینی په اساس هم ټاکل

66 - لسان العرب 6 ټوک 82 مخ باب الفاء فصل الخاء - مفردات القران 155مخ

کیږی او کله د هغه په ژوندکې هم ټاکل کیږی خو د خلافت او خلیفه له پاره د منوب عنه مړینه شرط نه ده .

امام راغب رحمه الله علیه تحریر دی : وخلف فلان فلاناً قام بالامرعنه امامعه وامابعده... والخلافه النیابه عن الغیراماالغیبه المنوب عنه واما لموته واما لعجزه واما لتشریف المستخلف وعلی هذا الوجه الاخیراستخلف الله اولیاء ه فی الارض [هغه سړی د هغه خلیفه شو یعنی د هغه له خوا نه دکار مسئول وګرځید که څه هم د هغه سره وی یا د هغی وروسته .... خوخلافت د بل چا نیابت کول د منوب عنه د غیاب په صورت کې یا د هغی د مړینی په صورت کې یا د هغی دکمزوره کیدو او عاجز کیدو په صورت کې یا هغه سړی ته د مشری شرافت دوربښودلو په اساس هغه خلیفه او نائب ګرځول شوی چې د همدی آخری علت په اساس الله جل جلاله خپل دوستان په ځمکه خلفاء ګرځولی دی [67].

ابن منظورافریقی رحمه الله علیه لیکي چې: والخلف المتخلف عن الاول هالکا کان اوحیا والخلف الباقی بعدالهالک والتابع له [خلف هغه چاته ویل کیږی چې دمخکې نائب وی‌که څه هم مخکینی‌مړشوی هم نه وی او ژوندی وی‌اوخلف هغه ته هم ویل کیږی چې د مړشوی څخه وروسته پاتی‌وی اود هغه تابع وی] [68].

څرنګه چې انسان هم د خپل نفس مالک او با اختیار حاکم نه دی بلکه د الله جل جلاله بنده او غلام دی نو په دی اساس هر انسان د الله جل جلاله خلیفه دی، په داسی حال کې چې په خپل نفس یی هم د الله جل جلاله احکام نافذکړی وی او د خپل لاس لاندی افرادو هم د الله جل جلاله د احکامو د نافذولو پابند وی – د لغت پوهانو د همدی لغوی معنی په اعتبار د خلافت معنی امارت او حکومت او د خلیفه

---

[67] - مفردات القرآن 155مخ ماده خلف

[68]- لسان العرب 9 ټوک 89 مخ ماده خلف

معنی امیر او حکمران هم کړی ده .
ابن منظور رحمه الله علیه تحریردی چې:
و الخلافه الاماره و هی الخلیفی و انه لخلیفه بین الخلافه و الخلیفی و فی حدیث امیرالمؤمنین عمر فاروق رضی الله عنه لو لا الخلیفی لا ذلت و قال غیره الخلیفه السلطان الاعظم و انشد الفراء :
ابوک خلیفه ولدته آخری
وانت خلیفه ذاک الکمال
[د خلافت اوخلیفی معنی امارت دی ، عرب وایی فلانی سړی خلیفه دی یعنی د هغه حکومت یو ښکاره حقیقت دی امیرالمؤمنین حضرت عمر فاروق رضی‌الله عنه ویلی دی که چیری د حکومت مسئولیت نه وای نو ما به په خپله اذان کولی ځینی نورو خو لیکلی چې هرحکمران ته خلیفه نه ویل کیږی بلکه لوی حکمران ته ویل کیږی،امام فراء رحمه الله علیه د دی خبری د ثبوت له پاره لاندی شعر لوستی دی { ستا پلارخلیفه یعنی‌حکمران وه چې د هغه څخه نورخلیفه ګان پیدا شوی دی او ته هم خلیفه ئی او همدا دکمال خبره ده }] .
د پورتنی لغوی تحقیق نه معلومیږی چې یوازی په تخت کیناستواو یا د چا په ځای تاکل کیدو ته خلافت نه ویل کیږی بلکه نیابت او نیابتی‌حکومت ته هم خلافت ویل کیږی په همدی ترتیب یوازی جانشین او قائم مقام ته خلیفه نه ویل کیږی بلکه د نائب او نیابتی‌حکومت مشر ته خلیفه ویل کیږی .

د خلافت اصطلاحی تعریف

اسلامی سیاست پوهانو چې د خلافت یعنی اسلامی حکومت کوم فنی او اصطلاحی تعریفونه کړی دی د هغی یو څو مثالونه په لاندی توګه دی :
امام ابوالحسن ماوردی رحمه الله علیه چې په 450 هجری قمری

کال کې مړ شوی دا رنګه لیکي چې : الامامه موضوعه لخلافه النبوه فی حراسه الدین و سیاسه الدنیا [امامت { اسلامی حکومت } د دی له پاره جوړیږی چې د اسلام سپیڅلی دین د ساتنی ا و د دنیا د نظم او نسق په چلولو کې د نبی صلی الله علیه وسلم نیابت وکړی [69]] .

ابن عابدین شامی حنفی رحمه الله علیه لیکي چې : ریاسه عامه فی‌الدین والدنیاخلافه عن النبی [هغه عمومی ریاست چې په دینی او دنیوی امورکې د نبی صلی الله عنه په نیابت کې کارکوی[70]] .

شاه ولی الله دهلوی محدث رحمه الله علیه چې 1176هجری قمری کال کې وفات شوی دی فرمایی چې : هی الریاسته العامه فی التصدی لاقامه الدین [خلافت عبارت له هغه عمومی ریاست څخه دی چې عملاً د دین د اقامی په لور متوجه وی] [71].

په دی تعریفونو کې کوم اختلاف نه شته خو یوازی په تعبیر کې ئی فرق موجود دی .

د دی تعریفونو خلاصه دا ده چې خلافت هغه عمومی ریاست دی چې د رسول اکرم صلی الله علیه په نیابت کې د دین کار کوی ، او د عموی څخه مراد دا دی چې په کوم هیواد کې دا خلافت قایم وی د هغی په اوسیدونکو کامل اختیار ولری خو کور، قبیلی یاکورنی حکومت ته په اصطلاح کې خلافت نه ویل کیږی بلکه د هغی له پاره [ولایه عامه] شرط دی .

د خلافت خګرنګوالی د قرآن له نظره

کوم آیتونه چې د انبیاؤ کرامو علیهم الصلوه و السلام او صالحینو په حکومتونو پوری اړه لری نو د هغی یادونه او تشریح به وروسته تر

---

[69] - الاحکام !لسلطانیه 1973 مصر چاپ او مثال ئی د ابن خلدون د کتاب مقدمه

[70] - مجموعه شامی د امامت باب لومړی ټوک 511 مخ نقله عن المقاصدومثله فی .. شرح مواقف 3 ټوک 603 مخ - شرح عقاید نبوه خلافه

[71] ازاله الخفاء 2 مخ د 1976 عیسوی کال د پاکستان اردو بازار لاهور چاپ

نورو عنوانو لاندی وشی خو اوس د مثال په توګ هغه آیتونه وړاندی کیږی چې په هغی کې خلافت په عمومی ډول یاد شوی دی .

ا] د استخلاف آیت :

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُم فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمْ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُوْلَئِكَ هُمْ الْفَاسِقُونَ [د النور سورت 55 آیت]

[الله جل جلاله ستاسی نه د هغو کسانو سره چې ایمان ئی راوړی دی او ښه عملونه وکړی وعده کړی ده چې هغوی په ځمکه هماغه شان خلیفه ګان وګرځوی لکه چې له هغو نه مخکې تیر شوي خلک یی کرځولی وو د هغو له پاره به د هغو دین پر محکمو بنسټونو ودروي چې هغه الله جل جلاله د هغوله پاره خوښ کړی دی او هغو د ویری] اوسني حالت به په امن بدل کړی هغوی دی زما بندګی کوي او له ما سره دی ځوک نه شریکوی او څوک چې له دی وروسته کفر غوره کړي نو همداسی کسان فاسقان دی] .

مشهورتابعی امام ابوعالیه رحمه الله علیه فرمایی : نبی‌اکرم صلی‌الله علیه وسلم او مسلمانان په مکه مکرمه کې او له هجرت نه وروسته د مدینی منوری په لومړیو ورځو کې د ویری په حالت کې وه سهاراو ماښام هر وخت به مسلح وه یو صحابی رضی‌الله عنه وویل چې آیا مونږ د امن ورځی نه شو لیدلی؟ ترڅو اسلحه ښکته کړو؟ رسول اکرم صلی‌الله علیه وسلم وفرمایل : ډیر زر به تاسی وګوری چې یو شخص چې په څادرکې ئی ځان رانغښتی وی او په عمومی غونډه کې به ناست وی هغه سره به هیڅ ډول اسلحه اواوسپنه نه وی نو د رسول مقبول محمد صلی‌الله علیه وسلم د دی مخکې وینا د تائید له پاره

....

پورتنۍآیت رانازل شو[72].

ابن جریررحمه الله علیه د"یستخلفنهم " په تفسیرکې لیکي چې: فجعلهم ملوکهاوساستها] اوهغوی په ځمکې حکمرانان او سیاسی مشران جوړکړی [[73].

په دی آیت شریف کې د پنځوشیانو وعده شوی ده :

1- مؤ منانو او صالحینوته به په ځمکه خلافت ، حکومت او سیاسی قیادت ورکول کیږی .

2- د اسلام سپیڅلی دین به په ټینگو او کلکو بنسټونو دوری او غالب به یې کړی .

3- مسلمانانوته به هومره قوت اودبدبه ورکړی چې هغوی ته به د دښمنانوڅخه هیڅ ویره نوی .

4- په دی خلافت او حکومت کې به خلک یوازی د یوه الله جل جلاله بندگی کوی او د شرک نظام به پای ته رسوی .

5- هغه خلک چې اسلامی خلافت نه سر وغړی او بغاوت وکړی هغه به فاسق گڼل کیږی .

له آیت څخه دا پ ه ډاگه کیږی چې اسلامی ریاست د الله جل جلاله نعمت دی د هغه نه پرته د تعلیم او تبلیغ په واسطه نه دین غالبي دی شی او نه امن او امان ټینگیږی ا ونه د شرک نظام پای ته رسیږی .

د پورتنی آیت څلورذکرشوی نښې د رښتینوخلفاوپه دوره کې په پوره ډول موجودی وی - ټوله جزیره العرب ، خیبر، بحرین او ټول یمن د خاتم الانبیاء محمد صلی الله علیه وسلم دوره کې فتح شوی وه او د هغه نه وروسته د خلفاؤ په مبارکه دوره کې اسلام په ټوله آسیا کې

---

[72] - تفسیر ابن جریر 18 ټوک 159 مخ – تفسیرقرطبی 12 ټوک 297 مخ ... تفسیر روح المعانی 18 ټوک 202 مخ د پاکستان لاهور چاپ

[73] - تفسیر ابن جریر 18 ټوک 158 مخ – تفسیر روح المعانی 8 ټوک 200 مخ

خپور شوی وه، د روم د قیصراو د ایران دکسری امپراطوری پای ته ورسول شوی وی او دحضرت عثمان بن عفان رضی‌الله عنه په دوره کې، اندلس ، قبرص ، عراق او مشرق کې چین ، خراسان او اهواز فتح شوو. د دښمنانو د ویری د لیری کولو وعده هم پوره شوه ، اسلام غالب شو او د شرک نظام پای ته ورسید ، هیڅ یو انصاف خوښوونکې او حق خوښوونکې انسان په دی کې شک نه لری چې د حضرت ابوبکرحضرت عمر او حضرت عثمان رضی‌الله عنهم په خلافتونو همدی آیت د تصدیق ټاپه وهلی ده، ټولومفسرینواو قرآن پوهانو د دی‌آیت مصداق رښتینی خلفاء ښوولی دی شاه ولی‌الله رحمه الله علیه په دی آیت باندی په ازاله الخفاء کې ډیرمفصل بحث اوڅیړنه کړی ده .

قاضی ابوبکر بن العربی رحمه الله علیه چې په 543 هجری قمری کې مړ شوی لیکې چې : د اسلامی شریعت پوهانو دا آیت دڅلورواړو خلفاؤ خلافت د حقوالی دلیل ګڼی د الله جل جلاله هغوی خلفاء ګرځولی وه او د هغوی امانت او دیانت ئی خوښ کړی وه دوی دالله جل جلاله په غوره کړی دین باندی‌کلک ولاړ وه تراوسه پوری په فضیلت کې د هغوی څخه څوک مخکې شوی نه دی د دوی په واسطه د اسلام سیاسی قیادت هم قایم شوی وه او د اسلام له د دبدبی او برم څخه دفاع هم کیدله ، د الله جل جلاله دا وعده د هغوی په دوره کې پوره شوی ده ،که چیری دا وعده د هغوی په هکله نه وی او د هغوی په وخت کې نه وی پوره شوی، نو بیا به د هغه اهل کوم خلک وی ؟ زمونږ په وخت کې خو د داسی خلکو مثال نه پیداکیږی او نه په راتلونکې کې داسی‌خلک راځی رضی‌الله عنهم – همدا خبره امام قشیری رحمه الله علیه د عبدالله بن عباس رضی الله عنه څخه رانقل

....

کړی[74] .

علامه الوسی رحمه الله علیه هم ددی آیت په تفسیرکې په همدغه ډول لیکلی دی او د شیعه محترمینو دلائل ئی په ډیر ښه ډول ردکړی دی هغه د نهج البلاغه یو روایت هم رانقل کړی دی په هغه کېحضرت علی رضی الله عنه د همدیآیت په اساس د حضرت عمرفاروق رضیالله عنه د خلافت په حق کیدو استدلال کړی دی [75].

خو زمونږ مقصد د دی آیت څخه ددی خبری څرنګوالی دی چې د دی آیت په واسطه د خلافت یعنی اسلامی حکومت ضرورت او د هغی اهمیت ثابت شی - د اهل سنتو او اهل تشیعو ترمنځ د اختلافی مسائلو څیړل د دی کتاب موضوع نه ده .

که څه هم د آیت لومړنی مصداق راشدین خلفاؤ خو د مرتبو په اختلاف سره هرهغه حکومت چې د رسول اکرم صلیالله علیه وسلم د سنتواو د راشدینو خلفاؤ د سنتو مطابق د ریاست یا دولت نظام پرمخ بیایی نو د دیآیت مصداق ګرځی .

په صحیح مسلم کې د جابر بن سمره رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلیالله علیه وسلم فرمایلی چې زما د امت کار به ترهغه پوری پرمخ روان وی ترڅوپوریچې دولس خلفاء نه وی پوره شوی .

حافظ ابن کثیررحمه الله علیه او نور محدثین وایی چې دا ضروری نه ده چې 12دولس خلیفه ګان دی یو د بل پسی نښتی وی‌که څه هم څلورواندی یو د بل پسی نښتی تیرشوی او بیا د څه وخت وروسته عمر بن عبدالعزیز رحمه الله علیه خلیفه شو، د هغه وروسته به ترقیامت [دآخرت ورځ] پوری خلیفه ګان راځی چې آخری خلیفه به

---

[74] - احکام القرآن د ابن العربی لیکنه 3 ټوک 1392 مخ د 1972 عیسوی کال ....د بیروت چاپ .

[75] - تفسیر روح العانی 18 ټوک 205تر207 مخونو پوری

امام مهدی علیه السلام وی ، د نړۍ په مختلفو ملکونو او وختونوکې چیرته چې کوم مسلمان او عادل حکمران تیر شوی وی یا راځی نو د هغه اعمال اوکړنه به د اندازی مطابق ددی آیت مصداق وی خو حقیقی او اولین مصداق ئی راشدین خلفاء رضی‌الله عنهم دی .

د " ومن کفر بعد ذلک فاولئک هم الفاسقون " په تفسیرکې ابن جریر رحمه الله علیه لیکي چې : په دی آیت کې د کفر نه د الله جل جلاله انکارمقصد ندی بلکه کفران نعمت یعنی د نعمتونو ناشکری تری مقصد ده الله جل جلاله په جزیره العرب کې اسلام غالب کړی وه او مسلمانان د امن په حالت کې وه بیا خلکو د ظلم لاره اختیارکړه نوالله هم د هغوی حالت بدل کړ، د [خلافت او د اسلام د غلبی] د نعمت په مقابل کې هغوی ناشکری وکړه نوالله جل جلاله هم په هغوی د ویری هغه حالت د دوهم ځل له پاره مسلط کړ چې پخوایی ختم کړی وه، ابوالعالیه رحمه الله علیه وایی چې دا ناشکری د حضرت عثمان رضی‌الله عنه وژل وه 76.

امام بغوی رحمه الله علیه هم په خپل تفسیر معالم التنزیل کې لیکلی دی چې : د خلافت د ناشکری لومړنی پیښه د حضرت عثمان رضی الله عنه وژل دی د هغه جلیل القدر شخصت د شهیدولو وروسته د الله جل جلاله په نعمتونوکې کمی راغله او مسلمانان د امن د حالت څخه ووتل او بیا د ویری او ترس ، قتل قتال په حالت کې ککړشوه.

لنډه دا چې خلافت یعنی" حکومت علی منهاج رسول الله" ډیرلوی نعمت دی ، هغه خلک چې تری بغاوت او سرکشی‌کوی یا د هغه په ځای بیا د ملوکیت او قیصر وکسری په ډیرحکومتونو راوستل غواړی نود نعمت ناشکری‌کوی .

2] د تمکین فی‌الارض په هکله آیتونه :

76- تفسیر ابن جریر 18 ټوک 160 مخ

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ [د الحج سورت 41 آیت]

[دهغه کسان دي که چې که مونږ دوی ته په ځمکه کې قدرت ورکړو نو لمونځ به قایم کړی ، زکات به ورکړي په ښه چارو به حکم وکړی او له بدي نه به منع وکړي او د ټولو چارو پای د الله جل جلاله په لاس که ده] .

مکنا د مکانه څخه اخستل شوی چې معنی یی مرتبه، قوت او طاقت دی: فلان مکین عند فلان بین المکانه یعنی المنزله و المکانه المنزله عندالملک ... و تمکن من الشی واستمکن ظفر [فلانی سره د لوړی مرتبی خاوند دی ، مکانه هغه مرتبی او درجی ته ویل کیږی چې یو چا ته د کوم پادشاه په دربارکې په لاس راغلی وی ، د تمکن من الشیء و استمکن مطلب دی بریالی شو او هغه څیز ئی په واک کې راغی[77]].

د دی څخه مخکې آیت دی چې په کې ویل شوی دی :

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

[د الحج سورت 40 آیت]

[هغو کسانو ته اجازه ورکړه شوه چې د هغو پر خلاف په جګړه لاس پوری کړی ځکه چې هغوی مظلومان دي او الله جل جلاله په یقینی ډول د هغو د ملاتړ وس لری ، دا هغه کسان دي چې له خپلو کورونو څخه په ناحقه وویستل شول یوازی په دی جرم چې هغوی وایی : زمونږ رب الله دی] .

نوددی آیت څخه دا ثابتږی چې له هغوی نه مطلب د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم صحابه کرام دی هغوی د کورونو څخه ویستل شوی وه او ظلم هم په هغوی شوی وه او د قتال لومړی حکم هم هغوی

[77] لسان العرب 13 ټوک 413 مخ

••••••••••••••••••••••

ته شوی وه .

ابن جریررحمه الله علیه فرمایی چې : د دی خلکوڅخه مقصد د نبی صلی الله علیه وسلم اصحاب کرام رضی الله عنهم دی او د معروفو د حکم څخه توحید او د الهی حکمونو پیروی ده او د نهی عن المنکرڅخه مقصد د شرک او د الله جل جلاله نه د نافرمانی دکارونو څخه مخنوی دی [78].

خو دلته هم حکم عام دی امام قرطبی رحمه الله علیه لیکي چې : د حضرت ابن عباس رضی‌الله عنه وینا ده چې د دی آیت مصداقی په اول کې مهاجرین او انصار دی خو هغه خلک ئی هم مصداق دی چې په اخلاص سره د هغوی پیروی‌کوی- ابوالعالیه ، ضحاک او ابن ابی نجیح رحمه الله علیهم فرمایی چې په دی آیت کې حکمرانانو ته لارښودنه شوی ده چې کله الله جل جلاله هغوی ته ملک او سلطنت وربخښی نو هغوی به په خپل اقتدارکې هغه کارونه کوی چې راشدینوخلیفه ګانوکړی دی [79].

د آیت مقصد دا دی چې که چیری مونږ هغه مهاجرینو او انصارو ته د اسلام سپیڅلی دین په دښمنانو بریالیتوب ورکړو او هغوی ته په ځمکه باندی اقتدار، قوت ، مرتبه او حکومت وروبښو نو د هغوی د حکومت کړنلاره به دا وی چې:

1- د لمانځه د قایمولو نظام به جوړوی او په همدی ډول به د نورو عبادتونو اهتمام کوی .

2- د زکات نظام به تامینوی اوپه همدی ډول به د اسلام ټول اقتصادی نظام استوار وی .

3- د هغوی د حکومت ټول کارونه او اجراء ات به نیکیو ته وده ورکول وی .

---

78 - تفسیر ابن جریر 17 ټوک 178 مخ

79 - تفسیر قرطبی 12 ټوک 73 مخ

4- د هغوی ټول قوت به د بديو د له منځه وړلو په لارکې په کار اچول کیږی .

5- که چیری دوی خپل اقتدار د پورته ذکر شوو چارو په ځای، د خپلو شخصی غرضونو په خاطر د نیکیو د له منځه وړلواو د بدیو د خپرولو له پاره په کار واچاوه نو د هغی د بدو نتایجو به هغوی په خپله مسئول وی له دی امله چې "ولله عاقبه الامور[د ټولو کارونو فيصله د الله جل جلاله په اختيارکې ده] .

ددی آیت نه معلومیږی چې د اسلامی رياست پرته نه د لمانځه نظام په پوره ډول قائمیږی نه د زکات نظام په پوره توګه نافذیږی ، نه نیکې وده مومی او نه بدی ختمیږی .

3] اولی‌الامر آیت :

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُوْلِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا [د النساء سورت 59 آیت]

[ای مؤمنانو! د الله او د هغه د رسول او د هغه حاکمانو طاعت وکړئ چې له تاسی څخه د امر او واک خاوندان وي بيا که ستاسی تر مینځه په کومه چاره کې شخړه پيښنه شي نو هغه د الله او رسول لوری ته محوله کړئ که تاسی په ربنتيا سره په الله او د قيامت په ورځ ايمان لرئ همدا د کار یوه سمه طریقه ده او د عاقبت په اعتبار هم غوره ده]
.

امام ابن جرير رحمه الله عليه د صحابه کرامو رضی‌الله عنهم او تابعينو څخه د اولی الامر د تفسير په هکله دوه بيانونه را نقل کړی دی لومړی دا چې " هم الا مراء " يعنی د مسلمانو حکمران او اميران تری مقصد دی او د هغو د اطاعت کولو حکم شوی دی او دوهم دا چې " هم اهل الفقه والدين يعنی دا فقهاء او دينی مشران دی .

او خپل نظريې په دی ډول وړاندی کړی دی :

واولی الاقوال فی ذالک قول من قال هم الامراء والولاه [غوره وینا د هغومحترمینو ده چې وایی د دی څخه مقصد امراءًاو حکام دی [80]].

امام فخرالدین رازی رحمه الله علیه د اولی الامر تفسیر د اهل الحل و العقد سره کړیدی یعنی هغه خلک چې د مسلمانانو د امورو مسئول او معتمد نماینده ګان وی او فیصلی د هغوی له لاس کې وی [81].

امام جصاص ، امام ابن کثیر ، قاضی ثناء الله پانی پتی او امام طحاوی رحمه الله علیهم لیکلی دی چې د اولی الامر لفظ د عاموالی په لحاظ دوو طبقو علماء ، فقهاو او امراو او حکامو پوری تړلی دی[82]
.

حقیقت دا دی چې دا آیت د امراؤ په هکله رانازل شوی دی لکه څنګه چې د بخاری شریف د حدیث څخه معلومیږی، خو د لفظ د عمومیت په خاطر د هر رنګه اصحاب امر [د امرخاوندانو] له پاره استعمالیږیکه څه هم هغه علمی او فقهی لارښوونکې وی یا سیاسی مشران وی یا د ملک د نظم ونسق چلوونکېحکام وی یا د عسکری نظم اونسق برابروونکې صاحب منصبان وی یا د قضائیچارو پریکړه کونکېقاضیان وی یا په ټولنیزو امورو کې د کلیواو ښارونو وکیلان وی ، هرمسلمان چې په هرحیث د مسلمانانو د امر خاوند وی نو هغه د اطاعت مستحق دی خو په دی شرط چې مسلمان وی او د الله جل جلاله او رسول تابعدار او پیرو وی او که داسی نه وی نو باید د مسلمانانو د مشری د منصب څخه لری کړی شی .

---

80 - تفسیر ابن جریر 5 ټوک 147 تر 150 مخ پوری

81- تقسیر کبیر 10 ټوک د النساء 59 آیت

82 - احکام القرآن د جصاص لیکنه 2 ټوک 210 مخ – تفسیر ابن کثیر 2 ټوک 326 مخ – تفسیر مظهری 2 ټوک 342 مخ – مشکل و الاثار د طحاوی لیکنه لومړی ټوک 476 مخ دار صادر بیروت چاپ

په دی مبارک آيت کې د اسلامی رياست لـه پاره ځينی اصول او اساسات بيان شوی دی چې په لنډه توګه ئی وړاندیکوو.

ا- يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا:

رياست د يو تنظيمی چوکاټ نوم دی چې د قيام له پاره ئی د هيواد او ځمکې موجوديت ضروری دی چيرته چې دا تنظيم استواريږی او منځ ته راځی .

په دی فقره کې ئی د ايمان خاوندان مخاطب کړی نو د دی خطاب نه دا ثابتيږی چې هرچيرته چې د ايمان خاوندان موجود وی نو هلته بايد اسلامی رياست منځ ته راشی اسلامی رياست ، سيمی ايز، وطنی او جغرافيائی حدودو ته اهميت نه ور کوی بلکه دا يو نړيوال فکری رياست وی .

ب - أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

د هر رياست له پاره د اساسی قانون موجوديت ضروری دی چې په هيواد کې تر ټولو لوړه قانونی مرجع او د احترام وړ وثيقه وی ، ددی جملیڅخه دا څرګنديږی چې د اسلامی رياست اساسی قانون قرآن اوسنت دی . هيڅ پادشاه ، پاپ ، قومی مشر، پارلمان او د عوامو فيصلی ته د قرآن او سنتو په مقابل کې هيڅ قانونی حيثيت او اهميت حاصل نه دی .

ج- وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ

په اولی الامرکې اجرائيه ، مقننه او قضائيه دری واړه قوې شاملی دی چې د مقننه څخه مقصد د شوری اعضاء دی چې په فقهی اصطلاح کې ورته اهل الحل والعقد - يا فقهاء عابدين ، يا العرفاء يا النقباء ويل کيږی .

د هيواد مجلس شوری بـه د قرآن ، سنت او د خلفائ راشدينو د سنتو په رڼا کې اساسی قانون جوړوی ، اجرائيه د شوری د پريکړو مطابق قانون نافذوی او په عملی توګه درياست د چارو مسئوليت په

غاړه لري او د مجلس شوری په وړاندی ځواب ورکوونکې دی او عدلیه یعنی محکمی به په نزاعی چارو کې د اساسی قانون [قران اوسنتو] په رڼا کې فیصلی کوی او په غیر منصوصو معاملاتو کې د مجلس شوری لخوا د صادر شو قانون مطابق فیصلی کوی خو د منکم[ستاسیځخه] معلومیږی چې دری واړو قوو د غړو له پاره د اسلام د سپیڅلی دین منل اساسی شرط دی .

د – فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ:

د الله جل جلا له د کلام د دی برخی څخه معلومیږی چې د اجرایی ، مقننی او قضائی دری واړو قوو سره اختلاف او نزاع کیدای شی په هری یوی څانگی علمیاو تعمیری انتقاد کیدلای شی، هیڅوک د تنقید نه پورته نه وی . پرته د الله جل جلاله د پیغمبرڅخه د خلکو ترمنځ هم شخړی راپیدا کیږی او د هغوی د خپل اولیالامر سره هم په ځینی شیانوکې نزاع او شخړه راپیداکیږی په همدی ترتیب اجرائیه هم په خپلو منځوکې د فکر اختلاف کولای شی، او د نورو ادارو او خلکو سره ئی هم اختلاف پیدا کیدای شی .

هر – فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ:

د الله جل جلاله د ی ارشاد څخه دا څرگندیږی چې د یوی بی طرفی او آزادی قضائی قوی چې د حکومت د تاثیر لاندی نه وی موجودیت ډیر ضروری دی ترڅو د شخړو په صورت کې پریکړی وکړی نزاع یا د رای او نظر اختلاف د هر چا سره کیدی شی خو هغه باید د تفرق ،گوندبازی دشمنی او فساد ذریعه جوړه نه شی، بلکه قضائی قوی ته رجوع وشی، په قرآن اوسنتوباندی د پوهو پرهیزگارو خلکو[فقهای- عابدین] اداره چې هره پریکړه وکړی نوبیا د هغی پیروی په ټولو لازمه ده، په دی شرط چې د اساسی قانون [د قرآن او سنتو] د صریح حکم او د امت د اجماع د پریکړی په خلاف نه وی اوکه نه نوبیا د هغی په خلاف په مرافعه کې عریضه کیدای شی ترڅو پریکړه معطل

او دو باره پرې غور وکړي .

و- إِنْ كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ:

ددې برخې څخه دا په ډاګه کیږي چې د پورتنیو اصولو پیروي د ایمان غوښتنه ده او یو مؤمن ته په هیڅ حالت کې د هغه مخالفت روانه دی .

ز- ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

په دنیا او آخرت کې به د ریاست د دې اسلامي اصولو د پیروي ښه او مطلوبه نتیجه راوزي په دې ټول آیت باندې د غور کولو څخه څرګندیږي چې د اسلامي ریاست پرته نه د الله جل جلاله او د هغې د رسول محمد صلی‌الله علیه وسلم اطاعت په پوره ډول کیږي او نه د مسلمانانوحالت په پوره توګه ښه کیږي د دې آیت څخه د مستنبطو او د مربوط اصولو نوره تشریح به په دریم فصل کې کیږي انشاء الله

4] **سلطان په معنی د حکومت** :

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا [د بني اسرائيل سورت 80]

[او دعا وکړه چې پرورګاره ! ما چې چیرته بیا یې له ریښتینولی سره مې بوځه او له هره ځایه مې چې باسې له ریښتنولی سره مې وباسه او له خپل لوري نه ما ته حکومت د مرستندوی په توګه راکړه].

عبدالله بن عباس رضی‌الله عنه ، حسن بصری ، قتاده او ابن زید رحمه الله علیهم فرمایي چې: کله د مکې کفارو د نبی اکرم صلی‌الله علیه وسلم د وژلو پریکړه وکړه نو الله جل جلاله دا آیت شریف را نازل کړاو مدینې ته د تللو حکم ئې ورته وکړ اودا دعا یې هم وروښوده چې ووایه : چې ای زما پالونکیه ربه ما مدینې { د اسلام مرکز } ته روغ او دآبروسره ورسوه او د مکې څخه مې روغ او د آبرو سره وباسه [83].

---

[83] - تفسیر ابن جریر رحمه الله علیه 15 ټوک 148- 149 مخونه

د سلطان ژباړه ډيرخلک [پادشاه] کوي خو حقيقت دا دی چې د هغې معنی دليل او قوت هم دی، د دی لفظ معنی پادشاه نه دی بلکه اقتدار، حکومت يا حکمرانی ددی صحيح مفهوم دی .
ابن منظوررحمه الله عليه ليکي چې :
السلطان حجه و برهان والسلطان الوالی يذکر ويؤ نث و السلطان قدره الملک [د سلطان معنی حجت او برهان هم کيدای شی اوحکمران هم ، دا کلمه د مذکر او مونث دواړو له پاره استعماليږی او سلطان د حکمران اقتداراو د هغې قوت ته هم ويل کيږی] .
امام المفسيرين ابن جرير رحمه الله عليه د حسن بصری رحمه الله عليه او قتاده دی قول ته ترجح ورکړی ده چې په دی آيت کې د سلطان څخه مقصد اقتدار، غلبه او حکومت دی هغه وايی د الله جل جلاله پيغمبر صلی الله عليه وسلم په دی پوهيده چې د اقتداراوحکومت پرته د هغه کار سرته رسولو طاقت زما سره نه شته نو هغه الله جل جلاله څخه وغوښت چې د حکومت واکې دی ما ته راکړای شی چې زما مرستندو ثابت شی . د الله جل جلاله د کتاب ، د الله جل جلاله د ټاکلی حدودو ، د الله جل جلاله مقرر کړی فرائضو د اداء او د دين د اقامت له پاره اقتدار او صلاحت يو ضرورت دی .
په دی کې هيڅ شک نه شته چې حکومت د الله جل جلاله يو رحمت دی که چيری حکومت موجود نه وی نو خلک به يو د بل نه غلاوی کوی او قوی خلک ضعيفان او کمزوری وشپيلوی[84].
حافظ ابن کثيررحمه الله عليه هم دغه ډول تفسيرکړی لکه چې فرمايی : د حق د اقامی په منظور او په دښمنانو د بريااليتوب د پيدا کولوله پاره د قتدار ځواک لاس ته راوړل ضروری دی په همدی خاطر د الحديد په سورت کې دلايلو او د کتابونو سره په څنگ کې د اوسپنی د راښکته کيدو يادودنه هم شوی ده چې مقصد تری قوت اوطاقت دی

---

[84] - تفسير ابن جريررحمه الله 15 ټوک 151

یعنی د دلائلو په ځنګ کې قوت هم ضروری دی لکه ځنګه چې په حدیث [موقوف حدیث]کې راغلی دی :

ان الله لیزع بالسلطان ما لایزع بالقرآن [الله جل جلاله د حکومت په واسطه د هغو شیانو مخنیوی کوی چې د یوازی د قرآن د تعلیم په اساس د هغه مخنیوی نه کیږی] د حکومت له امله خلک د ګناهونو ځخه منعه کیږی لیکن ډیرخلک یوازی د قرآن په تعلیم نه منع کیږی .

د هغه حدیث حواله چې حافظ عماد الدین بن کثیر رحمه الله علیه ورکړی ان الله لیزع ...دا په حقیقت کې د حضرت عثمان رضی‌الله عنه وینا وه ابن الاثیر رحمه الله علیه په جامع الاصول کې او په خپله عماد الدین بن کثیر رحمه الله علیه په البدایه کې راخستی ده خو داسی فکرکیږی چې اسناد ئی منقطع دی 85.

دا د حضرت عمرفاروق رضی‌الله عنه وینا هم ده چې کنزل العمال رانقل کړی ده 86.

ددی آیت ځخه دا ثابتیږی چې د حکومت پرته دین غلبه نه شی پیدا کولای، او د دین د اقامی په خاطر د حکومت د لاسته راوړو کوښښ یوازی دا نه چې روا دی بلکه مطلوب هم دی ، خو د خپل عرض په خاطر د حکومت طلب او غوښتنه جواز نلری .

5] د حکم بالعدل په هکله آیتونه:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

[د النساء سورت 58 آیت]

---

85 - جامع الاصول د ابن الاثیر 4 ټوک 84 مخ د 1970 عیسوی کال حلوانی بیروت چاپ - البدایه والنهایه دحافظ عمادالدین ابن کثیرلیکنه 2 ټوک 10 مخ

86 - منتخب کنزل العمال د مسنداحمد په حاشیه 2 ټوک 34 مخ په حواله د تاریخ خطیب بغدادی.

[مسلمانانو ! الله تاسی ته حکم کوی چې امانتونـه د هغـو اهل تـه وروسپارئ او کله چې د خلکو پـه مینځ کې پریکړه کوی نوپـه انصاف سره ئی وکړی الله جل جلاله تاسی تـه ډیر نصیحت کـوی او پـه بـاوری ډول الله هر څه اوری او وینې] .

ابن جریر رحمه الله علیه د حافظ عمادالدین بن کثیررحمه الله علیه او قرطبی رحمه الله علیه څخه را نقلوی چې دا آیت د حضرت عثمان بن طلحه رضی‌الله عنه په هکله نازل شوی دی، د الله جل جلاله د کور[بیت الله] دکنجی‌ګانو د مسئولیت منصب بـه د دوی د کـورنی سره ؤ څرنګه چې د مکې فتحی څخه وروسته هغه مسلمان شوی وه او د دی کار په هکله یی د پخواڅخه تجربه هم درلـوده نـو پـه دی اساس د دی مسئولیت اهل پـه خپلـه همدی وه رسول اکرم صلی‌الله علیـه وسلم د هغه څخه کنجی واخیستـه او د بیت الله دروازه ئی خلاصـه او دننـه ئی تشریف یوړ خوکله چې د باندی راووت نو پـورتنی آیـت ئـی پـه ژبـه وه ، نو هماغه وه چې حضرت عثمان بن طلحه رضی‌الله عنه ئی راوغوښت او د بیت الله د کنجی‌ګانو مسئولیت ئی وروسپاره 87.

څرګنده ده چې د بیت الله د کنجی‌ګرخول کوم مالی امانت یا قرض نه وه بلکه د مسئولیت یو منصب وه ، د شان نـزول د دی روایت څخه ښکاریـږی چې پـه دی مبـارک آیـت کـې د[امانـات] څخـه مقصـد د مسـئولیت منصبونـه دی کـه څـه هـم پـه عمـومی ډول د دی کلمـی پـه مفهوم کې ټول امانتونه شامل دی .

شیخ الاسلام ابن تیمیـه رحمـه الله علیـه پـه خپلـه رسالـه د السیاسـه الشـرعیه فی‌الراعی والراعیـه کـې د دی آیـت کریمـه پـه تفسـیر کـې لیکلی دی چې د شرعی سیاست دوه اصـوله دی لومړی: اداء لامانات الی اهلها [مسئولیتونه او منصبونه د هغوی آهل ته سپارل] او دوهم

87 تفسیر ابن جریررحمه الله علیه5 ټوک 145مخ - تفسیر ابـن کثیـر2تـوک 321 . مخ – تفسیر قرطبی 5 ټوک 256 مخ

: حکم بالعدل [انصاف او عدل له مخی پریکړیکول] .

حضرت علی بن ابی طالب ، عبدالله بن عباس رضیالله عنهما ، زید بن اسلم ، شهربن حوشب او مکحول رحمه الله علیهم ټولو ویلی چې دا مبارک آیت د احکامو په هکله راغلی دی او اصل مخاطب ئی هم د حکومت خاوندان دی 88.

په پورتنی آیت کې هم د اسلام ښکلی اصول بیان شوی دی چې د اساسی قانون حیثیت لری ددی اصولو لنډیز په دی ډول دی .

ا – إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ:

د امراو حکم خاوند یوازی اویوازی الله جل جلاله دی ، حاکمیت او اقتدار د هغه حق دی خلفاء ، امراء، حکام اوټول خلک د هغه مامورین دی، د هغه بندګان او رعیت دی .

ب – أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا:

د حکومت منصبونه یو امانت دی چې د هغی اهل، مستحقو او لایقو خلکو ته به ورکول کیږی دا د مملکت د اوسیدونکو حق نه دی چې هغوی ئی د اوسیدونکو په تناسب وویشی او د هر ولایت او ولسوالی له پاره دی یوه اندازه وټاکې او د یوه ولایت د نفر په ځای دی د بل ولایت شخص نه نیسی بلکه دا فرائض دی چې باید هغه خلکو ته ورکړل شی چې د هغی د سرته رسولو له پاره اهلیت او قابلیت ولری .

بنیاسرائیلو د مسئولیت منصبونه یعنیډ دینی مشری او قومی مشری رتبی ناهلو او بدکاره خلکو ته ورکولی چې په نتیجه کې یی ټول ملت خراب شو، نو انشاء الله د اهلیت شرائط به په دریم فصل کې په تفصیل سره بیان شی .

ج– وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ:

88- تفسیر ابن جریررحمه الله علیه5 ټوک 145مخ - تفسیر ابن کثیر2توک 321 مخ – تفسیر قرطبی 5 ټوک 256 مخ

د اسلامی حکومت ټولو اوسیدونکو ته قانونی برابری حاصله وی په دی آیت کې ئی یوازی د " عدل بین المسلمین" حکم نه دی کړی بلکه د "عدل بین الناس" حکم شوی دی- د قانون د نافذیدو او د عدل د قیام په لاره کې د نسل، رنګ ، وطن، ژبی، دین ، او مسلک توپیر روا نه دی ، په یوه اسلامیحکومت کې د یو غیرمسلمان ، ځان ، مال اوآبرو همداسیمحترم ګڼل کیږی لکه څنګه چې د یومسلمان ځان ، مال او آبرو محترمه وی .

ددی آیت شریف څخه دا را معلومیږی چې دعدل اوانصاف قیام اوټینګښت د اسلامی حکومت دجوړیدو پرته ممکن نه دی .

د خلافت یا اسلامی حکومت

په هکله رسول اکرم صلیالله علیه وسلم احادیث:

که څه هم د یو اسلامی حکومت د جوړولواړتیا او اهمیت په تیرو شوو څیړنوکې د قرآنی آیتونو په واسطه ثابت شوی دی نو دا به ډیره غوره وی چې د همدی موضوع له پاره د مثال په توګه یوڅوحدیثونه هم رانقل کړوچې ددی حدیثونو د رانقلولو یوه ګټه خو دا ده چې د هغی خلکو غلطی را په ډاګه شی، چې د دین او سیاست د بیلولو په کوشش کې دی او بله ګټه به ئی دا وی چې د هرحدیث شریف څخه د اسلامی حکومت څه اصول او آداب هم راڅرګند شی .

د اسلامی حکومت او اسلامی سیاست پوری مربوطو احادیثو او آثارو غټه زیرمه د حدیثونو په کتابونوکې موجوده ده که چیری یوازی په بخاری کې د کتاب الاحکام ، په صحیح مسلم کې کتاب الاماره او د ابن الاثیرپه کتاب جامع الاصول کې کتاب الخلافه په غورسره وکتل شی، نو د اسلام د سیاسی او عدالتی نظام پوره نقشه به په ذهن کې جوړه کړی، د دی نه پرته د سنن ابوداود ، جامع ترمذی، سنن نسائی ، مسنداحمد ، مجمع الزوائد ، موؤطا امام مالک رحمه الله علیه ، منصف عبدالرزاق او په کنزالعمال کې د دی موضوع په هکله د احادیثو ډیره

لويه ذخيره پرته ده، د دی کتاب د ترتيبولواو شاګردانوته د حديثو د لوست په وخت کې پورته ياد شوی کتابونه زما ترکتنی لاندی وو د همدغه کتابونوڅخه يوڅه انتخابی احاديث رانقلوو، خو په ژباړه او تشريح کې ئی لنډيز په نظرکې نيول شوی دی .

اسلامی حکومت ته په فقه او احاديثوکې مختلف نومونه ورکول شوی، خود ټولو مفهوم يودی ، چې خلافت هم ورته ويل کيږی او دا تر ټولو مشهور نوم دی. د هغی د تسيمی علت دا دی چې اسلامی حکومت د رسول صلی الله عليه وسلم په نيابت کې کارکوی بل نوم ئی امارت دی دا په دی خاطر چې حکومت د امر او حکم کولو په خاطر جوړيږی او امامت هم ورته ويل کيږی چې دا د قوم رهنمائی او مشری په غاړه لری او د حکومت مشر، امام المسلمين يعنی د مسلمانانو قومی مشر بلل کيږی .

دلته رانقل شوی احاديث په عنوانو نوويشل شوی دی، ترڅو چې د عنوان له مخی مضمون مخ ته راشی او د کتنی په وخت کې ذهن د ستړتيا احساس ونه کړی .

خلافت د الله جل جلاله رحمت دی :

قال حذيفه رضی‌الله تعالی عنه قال رسول الله صلی‌الله عليه وسلم تکون النبوه فيکم ماشاء الله ان تکون ثم يرفعها اذا شاء ان يرفعها- ثم يکون خلافه علی‌منهاج النبوه فتکون ما شاء الله ان تکون ثم يرفعهااذا شاء ان يرفعها- ثم يکون ملکا عاضاً فيکون ماشاءالله ان يکون ثم يرفعها اذا شاء ان يرفعها- ثم تکون ملکا جبريه فتکون ماشاءالله ان تکون ثم يرفعها اذا شاء ان يرفعهاثم تکون خلافه علی منهاج النبوه ثم سکت .

[رسول الله صلی‌الله عليه وسلم فرمايلی چې ستاسی ترمنځ به نبوت ترهغی پوری روان وی ترڅو چې د الله جل جلاله غوښتنه وی اوکله چې الله جل جلاله وغواړی نو هغه به پای ته ورسوی د دی

وروسته به د نبوت په طريقه كاركونكې خلافت منځ ته راشي ، ترڅو چې الله جل جلاله وغواړي نوپائی ته په ئی ورسوی، بيا به نو چيچونكې [ظالمه] پادشاهيجوړه شي او دا به هم ترهغي پوری دوام وكړی ترڅو پوری چې الله جل جلاله غوښتی وی او بيا كله چې هغه وغواړی نو پائی ته به ئی ورسوی، بيا به د ظلم او تشدد شاهی دوره پيل شی دا به هغه پوری موجوده وی ، ترڅو پوری چې الله جل جلاله غوښتی وی او بياكله چې هغه وغواړی نو پائی ته به ئی ورسوی د هغه نه وروسته به بيا د نبوت په طريقی كاركونكې خلافت منځ ته راشی، بيا نو رسول الله صلی‌الله عليه وسلم چپ شو] .

ددی حديث روايت كونكې حضرت حبيب رحمه الله عليه فرمائی چې ما د حضرت عمر بن عبدالعزيز رحمه الله عليه يو ملگری حضرت يزيد بن نعمان رحمت الله عليه ته دا حديث د كاغذ پرمخ وليكه او ورومی ليږه اوورته ومی ليكل چې زما په فكردچيچونكې او ظالمی پادشاهيڅخه وروسته چې كوم خلافت دنبوت په طريقی سره منځ ته راځی،نو هغه به دعمربن عبدالعزيزرحمه الله عليه خلافت وی يزيد بن نعمان رحمه الله عليه زما دا ليک حضرت عمربن عبدالعزيز رحمه الله عليه ته وړانديكړ،نو هغه ډيرخوشحاله شو او دا حديث ئی ډيرخوښ شو[89].

ددی حديث شريف څخه دا رامعلوميږی چې هغه حكومت چې د رسول الله صلی‌الله عليه وسلم په تگ لاره نه ځی نوهغه به غوڅوونكې او ظالم نظام وی چې د زورپه واسطه به حكومت كوی .

د حضرت معاذ بن جبل رضی‌الله عنه او د ابوعبيده بن جراح رضی‌الله عنه دواړو څخه رانقل شوی دی چې د نبوت اوخلافت دوره د

---

[89] - مسنداحمدمسندنعمان بن بشير 4ټوک273 - مجمع الزوائد 5 ټوک 189 مخ او وايی چی روايان ثقه دی او هم روايت احمد –البزار- الطبرانی -كنزل العمال په 6 ټوک 121 مخ د 1979 عيسوی كال كی كړی دی .

الله جل جلاله د رحمت دوره وه او د پادشاهی دوره د شراب څښلو او فساد زمانه وی 90.

حضرت سفینه رضی‌الله تعالی عنه وائی چې رسول الله صلی‌الله علیه وسلم وفرمایل : زما په امت کې به د نبوت په څیرخلافت تر دیر شو کالونو پوری وی او د هغه وروسته به پادشاهی جوړه شی .

حضرت سفینه رضی‌الله عنه خپل شاګرد ته وویل د حضرت ابوبکر حضرت عمر ، حضرت عثمان او حضرت علی رضی‌الله عنهم د خلافت حساب وکړه، نوکله چې مونږ د هغوی د خلافت وخت وشمیره نو پوره دیرش کاله شول د حضرت سفینی رضی‌الله عنه شاګرد سعید بن جبل جمهان رحمه الله علیه فرمایی‌چې ماوویل چې بنو امیه هم خپل ځانونه خلیفه ګان شمیری ، نو په دی خبره سفینی رضی الله عنه وفرمایلی: د زرقا زوی دروا‌غ وایی، بل هم ملوک من شر الملوک [دا خو د بدترینو پادشاهانو له ډلی‌څخه دی]91.

په دی احادیثوکې خلافت اوملوکیت ته دوه متضاد نظامونه ویل شوی خلافت د شریعت پابند او د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم و سنتوتابع حکومت وی چې د الله جل جلاله رحمت دی، خو ملوکیت د یوه وګړی مطلق العنانه حکومت وی چې غوڅونکې‌اوخوړونکې او د ظلم اوزور پالیسی اختیار وی .

که چیری د اسلامی ریاست کار د دین کارنه وای نو هغه به نبی صلی‌الله علیه وسلم ته نه منسوب کیده، نو څرګنده شوه چې حکومت او سیاست چې په نبوی تګ لاره جوړوی د دین کار دی .

---

90 مجمع الزوائد 5 ټوک 189 مخ

91 ترمذی ابواب الفتن باب ماجاء فی الخلافه - سنن ابوداود کتاب السنه باب الخلفاء - مسند احمد رحمه الله علیه 5 ټوک 22 مخ د څلورو اسانیدحدیث د ابی عبدالرحمن سفینه رضی الله عنه مولی رسول الله صلی‌الله علیه وسلم - جامع الاصول 4 ټوک 44 مخ

د عادل حکمران فضیلت:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِثْلِ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ وَقَالَ : وَرَجُلٌ مُعَلَّقٌ بِالْمَسْجِدِ إِذَا خَرَجَ مِنْهُ حَتَّى يَعُودَ إِلَيْهِ حَدَّثَنِي زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى جَمِيعًا عَنْ يَحْيَى الْقَطَّانِ قَالَ زُهَيْرٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ أَخْبَرَنِي خُبَيْبُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَشَابٌّ نَشَأَ بِعِبَادَةِ اللَّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ و تَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ يَمِينُهُ مَا تُنْفِقُ شِمَالُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ

[نبیکریم صلیالله علیه وسلم فرمایلی دی چې : اوه ډوله خلکو ته الله جل جلاله خپل سیوری کې ځای ورکوی په هغه ورځ چې د الله جل جلاله له سیوری نه بل سیوری نه وی موجود عادل حکمران ،هغه ځوان چې د الله جل جلاله په عبادت کې لوی شوی وی ، هغه شخص چې د هغه زړه د جومات سره تړلی وی هغه دوه کسان چې د الله جل جلاله له پاره په خپلوکې مینه کوی د الله جل جلاله په مینه یو د بل سره یو ځای کیږی، او د هغه په مینه یو د بل څخه جدا کیږی ، هغه شخص چې د کومی غټی مرتبی لرونکې ښایسته ښځی له خواورته د ګناه کولو په لور بلنه ورکړی شوی وی او هغه په ځواب کې ویلی وی چې زه د الله جل جلاله څخه ویریږم ، هغه شخص چې په پټه صدقه ورکوی په داسیحال کې چې د هغه چپ لاس هم نه خبریږی چې د هغه ښی لاس څه شی ورکړی دی ، هغه شخص چې په یواځوالیکې الله

جل جلاله ياده وی او سترګوڅخه ئی اوښکې راځی[92] .

د سنن سعيد بن منصور د يوه روايت څخه ښکاريږی چې د الله جل جلاله د سيوری څخه مقصد د عرش سيوری دی ليکن قاضی عياض رحمه الله عليه فرمايی چې مقصد تری د شرافت او اکرام خاصه مرتبه ده [د خاص رحمت سيوری تری مقصد دی] .

امام نووی رحمه الله عليه د قاضی عياض رحمه الله عليه وينا رانقل کړی ده چې : د عادل امام څخه مقصد د حکومت هغه مسئولين او مشران دی چې هغه د مسلمانانو د ښيګڼو او بهبو د مسئوليت ورپه غاړه شوی وی، دلته ئی د ټولو د مخه د عادل حکمران يادوونه ددی له خاطره کړيده چې د هغه ګټې‌او تاوانونه د نورو شپږ ډولو خلکوڅخه ډيردی .

ابن حجر رحمه الله په فتح البارى د بخارى په شرحه کې ليکلی چې:

د عادل امام څخه مقصد د حکومت مشر دی او هغه سړی ته هم دا مرتبه په لاس ورتلای شی چې د مسلمانانو د کوم کار مسئوليت ورپه غاړه شوی وی او په عدل او انصاف سره کارکوی .

قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ قَالَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ عَمْرٍو ح وَأَنْبَأَنَا مُحَمَّدُ بْنُ آدَمَ بْنِ سُلَيْمَانَ عَنْ ابْنِ الْمُبَارَكِ عَنْ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ أَوْسٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْمُقْسِطِينَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ عَلَى يَمِينِ الرَّحْمَنِ

---

[92] - صحيح بخاری کتاب الصلوه لومړی ټوک 91مخ ، کتاب الزکوه لومړی ټوک 191 مخ ، کتاب الرفاق 2 ټوک 959مخ ، صحيح مسلم کتاب الزکوه باب فضل اخفاء الصدقه ، ترمذی ابواب الزهد 2ټوک 74 مخ سنن نسائی کتاب ادب القاضی 2 ټوک 1931 عيسوی کال دهلی مجتبائی چاپ ، موطا امام مالک کتاب الجامع باب فی المتحابين فی الله – الترغيب و الترهيب للمنذری 3 ټوک 260 مخ

الَّذِينَ يَعْدِلُونَ فِي حُكْمِهِمْ وَأَهْلِيهِمْ وَمَا وَلُوا قَالَ مُحَمَّدٌ فِي حَدِيثِهِ وَكِلْتَا يَدَيْهِ يَمِينٌ

[رسول الله صلى‌الله عليه وسلم فرمايلي دی : چې انصاف کونکې به د نور په منبرونو د الله جل جلاله په ښی طرف کې ناست وی او د هغه دواړه لاسونه ښی دی، دا هغه خلک دی چې د حکومت په کارونوکې ئی هم انصاف کولواو د خپلوکورنیو ترمنځ ئی هم د انصاف څخه کار اخست، او هغه مسئولیت چې وسپارل شوی وه په هغه کې ئی هم انصاف کاوه 93] .

امام نووی رحمه الله علیه فرمائی چې په دی فضیلت کې خلیفه ، ښکته امراء او مسئولین او قاضیان ټول شامل دی .

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْمُنْذِرِ الْكُوفِيُّ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ عَنْ فُضَيْلِ بْنِ مَرْزُوقٍ عَنْ عَطِيَّةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَحَبَّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَدْنَاهُمْ مِنْهُ مَجْلِسًا إِمَامٌ عَادِلٌ وَأَبْغَضَ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ وَأَبْعَدَ هُمْ مِنْهُ مَجْلِسًا إِمَامٌ جَائِرٌ

[د آخرت په ورځ الله جل جلاله ته تر ټولو ډیرګران ا و نزدی شخص عادل حکمران وی اوتر ټولو ډیر مبغوض اوډیر لری به ظالم حکمران وی 94.

عن ابن عباس رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی‌الله علیه وسلم یوم من امام عادل افضل من عباده ستین سنه وحد یقام فی‌الارض بحقه ازکي فیها

93- صحیح مسلم کتاب الاماره باب فضیله الامیرالعادل- سنن نسائی 2 ټوک 302 مخ کتاب القضاء جامع الاصل 4 ټوک 53 مخ

94 - ترمذی ابواب الاحکام لومړی ټوک 192 مخ 1380 هجری قمری کال د اکستان کراچی سعیدی خپرندو اداره چاپ - الترغیب 3 ټوک 67 مخ - مسنداحمد 3 ټوک 22 مخ د بیروت د دار صادر چاپ مسند ابوسعید او جامع الاصول 4 ټوک مخ

....

من مطر اربعين صباحا

[د عادل حکمران یوه ورځ د شپتوکالو نفلی عبادت څخه غوره ده او یوه شرعی سزا چې د حق او انصاف په رڼا کې ئی په ځمکه قائموی د څلویښت ورځو باران څخه ډیر برکت راوړی] 95.

عن ابی هریره رضیالله عنه قال قال رسول الله صلیالله علیه وسلم ثلاثه لاترد دعوقم الصائم حتی یفطر و الامام العادل ودعوه المظلوم

[د دری کسانو دعا نه رد کیږی د روژه لرونکې، د عادل حکمران او مظلوم] 96.

په دی احادیثوکې د عدل او انصاف فضیلت بیان شوی دی او عادل حکمران ته د الله جل جلاله د رحمت سیوری ، د نور په منبر باندی کښناستونکې او د لوړی مرتبې د خاوند کیدو زیری ورکړل شوی دی داسیځرګندیږی چې د عدل حکومت د عبادت یوه نوعه ده

.

اسلامی حکومت

د مسلمانانو د تحفظ ذریعه ده :

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ عَنْ مَالِكٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَلَا كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ عَلَيْهِمْ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ فَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ

[رسول الله صلیالله علیه وسلم فرمایلی دی چې : ښه پوه شی چې تاسو هریو مسئول یاست او له تاسو څخه ستاسو د رعیت په هکله

---

95 - ترغیب 3 ټوک 67 مخ په بحواله د طبرانیپه الکبیر او الاوسط کی .

96 - ترغیب 3 ټوک 66 مخ په حواله ترمذی ،احمد ، ابن ماجه ، ابن خریمه

پوښتنه کیږی هغه حکمران چې په خلکو حکومت کوی هغه مسئول دی او د هغه څخه هم د هغه د رعیت په هکله پوښتنه کیږی سړی د خپلی کورنۍ ساتونکې دی او د خپل رعیت په باره کښه ورځنیی پوښتنه کیږی ښځه د خپل میړه کورنی او اولاد په هکله مسئوله ده او د هغی‌څخه به د هغی په هکله پوښتنه کیږی غلام یا نوکرد خپل بادار د مال ساتونکې او مسئول دی او د هغه څخه به د هغی مال او شتمنی په هکله پوښتنه کیږی، یو ځل بیا واوری چې تاسو هر یو راعی مسئول یاست او تاسی څخه به ستاسی درعیت په هکله پوښتنه کیږی] 97.

راعی درعی څخه اخستل شوی چې معنائی ساتنه ، حفاظت او مسئولیت دی - شپون ته په دی خاطرراعی وائی چې هغه د څارویو نساتنه کوی او د ځیرونکو چارپایانوڅخه ئی ساتی نو په همدی ډول حکمران هم د خپل رعیت د حقوقو د ساتنی‌او د باندنیواوکورینو دښمنانو څخه ئی د ساتلو مسئولیت په غاړه لری د همدی امله لغت پوهانو د دراعی معنا حاکم هم کړیده ، د حکمران پرته د رعیت مثال دا رنګه دی لکه څنګه چې د شپون پرته ځرونکې چارپایان هری خوا ته منډی رامنډی وهی نوښکاره خبره ده چې په داسی حالت کې به ځیرونکې او قوی چارپایان دغه کمزوری او ضعیفه څاروی ماتوی او خوری ئی او یا به په ځرځای خپله قبضه کوی او هغوی ته د ننوتلو اجازه هم نه ورکوی ، د دی نبوی مشابهت څخه دا راڅرګندیږی چې د مسلمانانواو عوامود حقوقو ساتنه او تحفظ د اسلامی ریاست د جوړیدو پرته ممکن نه دی .

---

97 - صحیح بخاری‌کتاب الاحکام باب اطیعوالله ... 2 ټوک 57 مخ 0 صحیح مسلم کتاب الاماره باب کلکم راع – سنن ابوداود کتاب الخراج والاماره باب مایلزم الامام ... – جامع ترمذی‌کتاب الجهادباب فی‌الامام ... جامع الاصول 4 ټوک 50 مخ] پورتینی حدیث امام په خپل کتاب صحیخ بخاری کی په لس مقاماتو کی د بیولوبیولو راویانو څخه نقل کړی

امام ابوسليمان خطابی رحمه الله علیه په معالم السنن شرح ابوداود کې لیکې دی چې :

فرعایه الامام الاعظم حیاطه الشریعه باقامه الحدود و العدل فی الحکم ورعایه الرجل اهله سیاسه لامرهم وایصالهم حقوقهم ورعایه المراه تدبیرامر البیت و الاولاد و الخدم والنصیحه للزوج فی کل ذالک – ورعایه الخادم حفظه ماتحت یدیه والقیام بمایجب علیه من خدمته [د امام اعظم [د حکومت د مشر د مسئولیت څخه مقصد دا دی چې] هغه به د شریعت حفاظت اوساتنه کوی، حدود به قایموی او دخلکو ترمنځ به په عدل او انصاف سره حکم کوی، د سړی د راعی‌کیدو څخه مراد دا دی چې هغه به د خپلی کورنی انتظام کوی هغه به اصلاح کوی او د هغوی حقوق به ادا کوی د ښځی د راعیه کیدو څخه مقصد دا دی چې هغه به دکور د کارونواو د اولاد او خدمتګارانو د کارونو انتظام او تدبیر کوی او په دی ټولوکارونو کې به د خپل میړه خیرغوښتونکې وی او د خادم او نوکر د راعی‌کیدوڅخه مقصددادی چې هغه به د هغه څه حفاظت اوساتنه کوی چې د هغه په لاس کې ورکړل شوی وی اوهغه خدمت به کوی چې ده ته ورسپارل شوی وی .

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ عَنْ مُسْلِمٍ حَدَّثَنِی زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا شَبَابَةُ حَدَّثَنِي وَرْقَاءُ عَنْ أَبِي الزِّنَادِ عَنْ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَعَدَلَ كَانَ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرٌ وَإِنْ يَأْمُرْ بِغَيْرِهِ كَانَ عَلَيْهِ مِنْهُ

[حکمران یو ډال دی چې د هغه په مشری کې نبنتی‌کیږی او هم د هغه په واسطه خلکو ته تحفظ په لاس ورځی که چیری هغه په تقوی حکم وکړ او د انصاف څخه ئی‌کار واخست نو هغه ته به د دی اجر ورکړل شی خوکه چیری هغه د عدل او تقوی په خلاف حکم ورکړ نو

د هغه عذاب به په همدی وی98].

الجنه بالضم مااستترت به من سلاح [جنه هغه ډال او اسلحی ته ویل کیږی چې د اسلحی څخه پری ځان ساتل کیږی] 99.

ددی تشبیه څخه مقصد دا دی چې لکه څنګه چې دډال اوسپر په واسطه د یو تیری کونکې د وهلو څخه جسم ساتل کیږی نو په همدی توګه د حکمران او د هغه د مشری په اساس د باندینیو دښمنانو مقابله کیږی او د کورنی دښمنانو او مفسدینو د فساد څخه د خلکو مالونه ، ځانونه او آبرو ساتله کیږی .

اسلامی حکومت

د الله جل جلاله د رحمت سیوری دی :

عن عمر رضیالله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وســـلم، السلطان ظل الله فی الارض یاوی الیه کل مظلوم من عباده فان عدل کان له الاجروکان علی الرعیه الشکر

[اسلامی حکومت یا عادل حکمران په ځمکه باندی د الله جل جلاله د رحمت سیوری دی هغه چاته چې د الله د بندګانو څخه د هر مظلوم د فریاد اوریدو له پاره رجوع کیږی که چیری هغه انصاف وکړی نو هغه ته به ئی اجر په لاس ورشی او په رعیت باندی د هغو د انصاف شکرکول واجبیږی 100.

السلطان ظل الله فیالارض فمن اکرمه اکرمه الله ومن اهانه اهانه الله

[مسلمان عادل حکمران پرځمکه د الله جل جلاله د رحمت سیوری دی نو هرچا چې د داسی عادل حکمران احترام اوعزت وکړ نوالله جل

---

98 - صحیح بخاری الجهاد لومړی ټوک 415 صحیح مسلم کتاب الاماره باب الامام جنه جامع الاصول 4 ټوک 64 مخ

99 مختار الصحاح 114 مخ

100 - الترغیب للمنذری3 ټوک 68 مخ په حواله د ابن ماجه ، بزار او بیهقی

جلاله به د هغه عزت وکړی اوکه چا د هغه سپکه وکړه نوالله جل جلاله به هغه سپک اوخوارکړی [101].

عن ابی بکره رضیالله عنه قال قال رسول الله صلیالله علیه وسلم : من اکرم سلطان الله تبارك وتعالی فی الدنیا اکرمه الله یوم القیمه و من اهان سلطان الله تبارك وتعالی فی الدنیا اهانه الله یوم القیامه

[هرهغه چا چې په دنیا ئی د الله جل جلاله د دین د قائمونکې حکومت احترام نو الله جل جلاله وکړ به د قیامت په ورځ په هغه خپل فضل اوکرم وکړی خوکه چا دی ډول حکومت ته په سپکه وکتل نو الله جل جلاله به د قیامت په ورځ هغه خواراو سپک کړی[102] .

د الله جل جلاله حقیقی رحمت خو د هغی دین دی لیکن کوم حکومت چې د دین د اقامی او د عدل دراوستو په خاطر کارکوی ، نو هغه هم د الله جل جلاله د رحمت سیوری دی مګرهغه خلک چې حکومت ضروری نه بولی، نو هغه په اصل کې د الله جل جلاله د رحمت څخه د خلکو د بی برخی کولوکوښښ کوی .

د اسلامی حکومت

پرته ژوند ګول ناپوهی ده :

حَسَنُ بْنُ الرَّبِيعِ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ الْجَعْدِ أَبِي عُثْمَانَ عَنْ أَبِي رَجَاءٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ يَرْوِيهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شِبْرًا فَمَاتَ

---

[101] - منتخب کنزالعمال په حاشیه د مسند احمد 2 ټوک 131 مخ په حواله د طبرانی په الکبیرکی او البیهقی په شعب الایمان کې

[102] - جامع ترمذی باب الفتن 2 ټوک 55 مخ - مسند احمد 5 ټوک 42 مخ - مجمع الزوائد 5 ټوک 215 - جامع الاصول 4 ټوک د حدیث پر له پسی حدیث7373

....

فَمِيتَةٌ جَاهِلِيَّةٌ

[کــه څــوک د خپــل امیرڅخــه کــوم نــابېره شــیءوګوري [پــه خپــل وګړیزژوندکې] نو هغه ته په کار دي چې صبر وکړي دا په دي خاطرچې هغه چا چې د حکمران د اطاعت او پیروی څخه د یوه لویشت په اندازه هم سرغړونه وکړه او په همدی حالت کې هغه مړ شو نو دی د جاهلیت په مرګ مړ شوی دی]103.

عن ابن عمر رضی‌الله عنهم قال رسول الله صلی‌الله علیه وسلم من مات ولیس فی عنیقه بیعه مات میته جاهلیه

[که چا ته په داسی‌حالت کې مرګ راشی چې د هغه په غاړه کې دخلیفه ، امام او یا مسلمان عادل حکمران سره بیعت او یا د اطاعت کولو د وعدی حلقه نه وی نو د هغه مړینه د جاهلیت مړینه ده104] .

عن حذیفه بن الیمان رضی‌الله عنه [فی‌حدیث طویل] تلزم جماعه المسلمین وامامهم

[حذیفه رضی‌الله عنه ته رسول الله صلی‌الله علیه وسلم فرمایلی وه چې: د مسلمانانوله ډلی سره اوسه او د هغوی د امام اطاعت او پیروی کوه105] .

د اسلام ترمخه د عربو قبائل د یوه حکمران د اطاعت څخه خبرنه وه د هغوی د ژوندانه نظام د قبائلی سردارانو په لاس کې وه چې په

103 - صحیح بخاری باب الفتن 2 ټوک 1045مخ – صحیح مسلم کتاب الاماره باب وجوب ملازمه جماعه المسلمین – مسنداحمد لومړی ټوک 175مخ - جامع الاصول 4 ټوک 79 مخ

104 - صحیح مسلم کتاب الاماره باب وجوب ملازمه جماعه المسلمین – جامع الاصول 4 ټوک 78 مخ

صحیح بخاری باب الفتن 2 ټوک 1045مخ – صحیح مسلم کتاب الاماره باب وجوب ملازمه جماعت المسلمین

خپلو منځو کې به ئې نښتې کولې، نوکله چې څوک داسې ژوند اختیارکړي نو د هغوی مړینه به د جاهلیت مړینه وي د حکومت نه پرته ژوند تیرول غیراسلامي ژوند او جاهلیت دی .

حافظ نورالدین الهیثمي رحمه الله علیه د پورتنی مضمون احادیث د لاندینوصحابو رضی‌الله عنهم څخه هم رانقل کړي دی : ابوذرغفاری ، ابومالک اشعری ، معاویه ، معاذبن جبل ، ابوالدرداء ، عبدالله بن عمر ، سعدبن جناده ، فضاله بن عبید ، حذیفه بن یمان ، عامربن ربیعه ، جبله او عبدالله بن عباس رضی‌الله عنهم.

که څه هم په پورتنو روایاتوکې دځینی سندونه ضعیف دی خومضمون ئی لکه د صحیح بخاری اوصحیح مسلم په شان دی چې پورته ذکرشو[106].

د دری کسیزه ډلی له پاره

هم د امیرټاکل لازم دی :

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ بَحْرِ بْنِ بَرِّيٍّ حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَعِيلَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَجْلَانَ عَنْ نَافِعٍ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ

[که دری تنه د سفر له پاره روان شی نو د خپلی ډلی څخه یو تن امیر وټاکې] [107].

عن عبدالله بن عمر رضی‌الله عنه قال قال النبی صلی‌الله علیه وسلم لایحل لثلاثه یکونون بفلاه من الارض الا امروا علیهم احدهم [108]

[که چیری دری تنه هم په یوځای صحرا کې اوسیږی نو هغوی ته دا روا نه دی مگر دا چې یو د خپلودری کسو څخه د خپل ځان امیر وټاکې].

---

[106] - مجمع الزوائد 5 ټوک 216مخ 1967 عیسوی کال بیروت چاپ

[107] - سنن ابوداود د کتاب الجهاد 3 ټوک 81 مخ

[108] - نیل الاوطار 9 ټوک 157 مخ کتاب الاقضیه والاحکام په حواله د امام احمد

قاضي شوكاني رحمه الله عليه د دی مضمون حديث د عمربن الخطاب رضی‌الله تعالی عنه او ابن مسعود رضی‌الله عنه څخه را نقل کړی دی او د نبوی صلی‌الله علیه وسلم ددی ارشاد ښیګنی یی داسی بیان کړی دی چې که چیری د هغوی امیر موجود نه وی نو بیا به هر یو په خپل نظر کلکوالی کوی چې ددی کار نه اختلاف اوتفرقه را پیداکیږی .

د عادل حکمران خیرغوښتنه د دین یو فرض دی :

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبَّادٍ الْمَكِّيُّ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ قُلْتُ لِسُهَيْلٍ إِنَّ عَمْرًا حَدَّثَنَا عَنْ الْقَعْقَاعِ عَنْ أَبِيكَ قَالَ وَرَجَوْتُ أَنْ يُسْقِطَ عَنِّي رَجُلًا قَالَ فَقَالَ سَمِعْتُهُ مِنْ الَّذِي سَمِعَهُ مِنْهُ أَبِي كَانَ صَدِيقًا لَهُ بِالشَّامِ ثُمَّ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ سُهَيْلٍ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَزِيدَ عَنْ تَمِيمٍ الدَّارِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا لِمَنْ قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ

[دین د پنداو نصیحت نوم دی مونږ پوښتنه وکړه د چا له پاره وییی فرمایل د الله جل جلاله له پاره د هغه د کتاب له پاره د هغه د رسول له پاره د مسلمانانو د حکمرانانو له پاره او ټولو مسلمانانو ته] [109].

د نصیحت په بنیادی معنا او مفهوم کې د صفائی [پاکې] اواړیکو معنا شامله ده نو په دی اساس ددی معنا ده د زړه پاکوالی‌اونیک اړیکې دی .

امام نووی رحمه الله علیه وایی چې : دا ډیر لوی حدیث دی [و علیه مدار الاسلام] .

[109] - صحیح بخاری کتاب الایمان باب الدین النصیحه – صحیح مسلم کتاب الایمان باب الدین والنصیحه

امام ابوسلیمان خطابی رحمه الله علیه وسلم ویلی چې نصیحت یوهراړخیزه کلمه ده اوپه عربی لغاتوکې داسی بله جامع کلمه نه شته چې د دی مفهوم ادا کړی .

النصیحه لله- د الله جل جلاله له پاره زړه پاکوالی او د هغه سره نیکې اړیکې دا دی چې د هغه په یووالی ایمان راوړی هغه په ټولوکامله صفاتو متصف او دټولو عیوبو اونقصانانو څخه پاک وګڼل شی ، د هغه تابعداری وشی، د هغه ددوستانوسره مینه وشی،او د دښمنانو سره ئې دښمنی وشی، د هغه د دین د منکرینو په خلاف جهاد وشی د هغه د نعمتونو شکراداء شی،او د هغه د دین په لورخلکو ته بلنه ورکړل شی .

النصیحه لکتابه – د الله د کتاب فرقان حمید سره ښې اړیکې دا دی چې په هغه د الله جل جلاله د کلام په حیث ایمان راوړی او د هغه په احکامو باندی د زړه له اخلاصه عمل وکړی ، د تحریفاتو او د کفارو د عبثواعتراضاتو څخه یې دفاع وکړی شی، د هغه په مضامینو، پندونو ، نصیحتونو باندی غور، فکراو تدبر وشی د هغه د علومو خپرونه وشی او د هغه په لور خلکو ته بلنه ورکړل شی .

النصیحه لرسوله : دالله جل جلاله پیغمبرسره نیک اړیکې دا دی چې د هغه په رسالت ایمان راوړل شی، د هغه د سنتو پیروی وشی، د هغه د سنتو د خپرولوکوشش وشی، د هغه ددوستانو سره مینه وشی او د دښمنانو سره ئی دښمنی دهغه تعظیم وکړل شی، د هغه حسنه اخلاق دخپل ځان له پاره دعمل نمونه وګرځول شی دهغه د ال اود هغه د اصحابو رضی‌الله عنهم سره مینه وشی او د بدعاتوڅخه لریوالی وشی.

النصیحه لائمه المسلمین : د مسلمانانو د حکمرانانو خیرغوښتنه او د هغوی سره نیکې اړیکې دا دی چې په حقه خبرکې د هغوی سره کومک وشی،په ښه والی او نیکې کې ئی‌اطاعت وشی ، د غفلت او

غلطۍپه وخت کېخبردارکړل شی د مسلمانانو د حقوقو د ساتلو په خاطر آماده کړل شی په امامت کې یی لمونځ وکړل شی د هغوی ترمشری لاندی جهاد وشی او هغوی ته زکوه او صدقات ورکړل شی ترڅو ئی په مستحقینوکې وویشی .

النصیحه لعامه المسلمین : د عامومسلمانانوخیرغوښتنه او د هغوی سره د نیکې اړیکې دا دی په هغوی ته د دنیا اوآخرت د دواړو د خلاصون اوکامیابی لاره وروښودل شی هغوی ته ضررونه رسول شی، د هغوی اړتیاوی پوره کړل شی د مشرانو احترام وشی په کشرانو رحم وکړل شیاو د بغض ، حسد ،کینۍاو غولونو څخه لری والی وشی [110].

لکه څنګه چې په سوره النساء کې د الله جل جلاله او د هغی د رسول صلیالله علیه وسلم د حکم د منلو څخه وروسته د امام د اطاعت حکم ورکړل شوی، نوهمدا ډول په دی حدیث شریف کې د الله جل جلاله او د هغی د رسول صلیالله علیه وسلم د نصیحت څخه وروسته د مسلمانانو د حکامو د خیر غوښتنی او د هغوی سره د نیکو اړیکو کلکولو ته دین ویل شوی دی ددی نه دا راښکاره کیږی چې د الله جل جلاله ، رسول صلی الله علیه وسلم اودهغه دکتاب سره نیک اړیکې [حسن تعلق] د امامت د نظام پرته نه شی قائمیدلای او همدا راز دا تری هم ثابته شوه چې د امامت د نظام قایمول د دین یوه مهمه برخه ده .

د امیرد احترام حکم :

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَحْيَى أَخْبَرَنَا الْمُغِيرَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحِزَامِيُّ عَنْ أَبِي الزِّنَادِ عَنْ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ يَعْصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِعْ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ

---

110 - نووی شرح مسلم په حاشیه قسطلانیلومړی ټوک 456 تر458 اومثله دده په فتح الباری لومړی ټوک 146مخ

يَعْصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي و حَدَّثَنِيهِ زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ أَبِي الزِّنَادِ بِهَذَا الْإِسْنَادِ وَلَمْ يَذْكُرْ وَمَنْ يَعْصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي

[چاچې زما اطاعت وکړ نو هغه د الله جل جلاله اطاعت وکړ او چا چې زما نافرمانی وکړه نوهغه دالله جل جلاله نافرمانی وکړه او چا چې زما د امیر یا د مسلمانانو د امیر اطا عت وکړ نوهغه په حقیقت کې زمااطاعت وکړاوچاچې زما د امیر یا د مسلمانانو د امیر نافرمانی وکړه نو هغه زما نافرمانی وکړه[111]] .

ابن حجرعسقلانی رحمه الله علیه وائی چې : هغه امیر چې په حق سره حکم کوی او د عدل اوانصاف له مخی پریکړی کوی نو هغه د رسول صلی الله علیه وسلم امیر او نائب دی دا په دی خاطرچې هغه د رسول صلی الله علیه وسلم به حکم اود شریعت مطابق امیر جوړ شوی دی [112].

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ وَهْبِ بْنِ مُسْلِمٍ حَدَّثَنَا عَمِّي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ الْحَارِثِ حَدَّثَنِي بُكَيْرٌ عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ جُنَادَةَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ قَالَ دَخَلْنَا عَلَى عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ وَهُوَ مَرِيضٌ فَقُلْنَا حَدِّثْنَا أَصْلَحَكَ اللَّهُ بِحَدِيثٍ يَنْفَعُ اللَّهُ بِهِ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ دَعَانَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعْنَاهُ فَكَانَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ قَالَ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنْ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ

[عباده بن صامت رضی الله عنه فرمایی چې مونږنبی کریم

---

111 - صحیح بخاری کتاب الاحکام 2 ټوک 57 مخ صحیح مسلم کتاب الاماره باب اطاعه الامام

112 - فتح الباری 61 ټوک 228 مخ د 1959 عیسوی کال د مصر چاپ

صلى الله عليه وسلم راوغښتواودا وعده ئی راڅخه واخسته چې مونږبه د خپلو آمرانوخبره اورو د هغواطاعت او تابعداری به کووکه زمونږ طبعيت ئی غواړی او يا ئی نه غواړی، د سختی او نرمی په دواړو حالتونوکې [په دی شرط چې د هغه حکم د شريعت مطابق وی] او زمونږڅخه ئی دا وعده هم واخسته چې مونږ به د حکومت د مسئولينوسره نه نښلو، مګرداچې دهغوی څخه ښکاره کفروګورو او د هغی د کفر په هکله د تاسی سره د الله خوا نه کوم قطعی دليل موجود وی][113].

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتُعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيبَةٌ

[د خپلو آمرانو خبری واوری د هغوی اطاعت وکړی که څخه هم په تاسی داسی يوحبشی غلام اميرمقررشوی وی چې د هغه سر د مميزد دانی په اندازه وی[114]] .

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا لَيْثٌ عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ إِلَّا أَنْ يُؤْمَرَ بِمَعْصِيَةٍ فَإِنْ أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ

[داميرانو خبره اوريدل اود هغوی د اطاعت کول په مسلمانانو فرض دی، ترڅو پوری چې هغوی ته ئی په ګناه حکم نه وی کړی کله چې په ګناه حکم وکړی نو بيا ئی نه اوريدل روا دی او نه اطاعت کول

---

[113] - صحيح بخاری کتاب الاحکام 2 ټوک 1045 مخ - صحيح مسلم کتاب الاماره باب البيعه على السمع والطاعه

[114] - صحيح بخاری کتاب الصلواه اوکتاب الاحکام - جامع الاصول 4 ټوک 61 مخ

••••••••••••••••••••••

[115].

و حَدَّثَنِي سَلَمَةُ بْنُ شَبِيبٍ حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ أَعْيَنَ حَدَّثَنَا مَعْقِلٌ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أُنَيْسَةَ عَنْ يَحْيَى بْنِ حُصَيْنٍ عَنْ جَدَّتِهِ أُمِّ الْحُصَيْنِ قَالَ سَمِعْتُهَا تَقُولُ حَجَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَّةَ الْوَدَاعِ قَالَتْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَوْلًا كَثِيرًا ثُمَّ سَمِعْتُهُ يَقُولُ إِنْ أُمِّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ مُجَدَّعٌ حَسِبْتُهَا قَالَتْ أَسْوَدُ يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا

[رسول الله صلی‌الله علیه وسلم دحجه الوداع په وخت کې په منی کې فرمایلی دی که پرتاسی پوزه غوڅی تور حبشی غلام امیرمقرر شی او هغه ستاسی مشری د الله جل جلاله دکتاب مطابق کوی نو د هغی خبره واوروی اواطاعت ئی وکړی] [116].

عن ابی‌امامه رضی‌الله تعالی عنه قال رسول الله صلی‌الله علیه وسلم فی خطبه حجه الوداع اتقو الله ربکم وصلوا خمسکم و صوموا شهرکم و ادوا زکوه اموالکم و اطیعوا اذا امرکم تدخلو جنه ربکم

[رسول الله صلی الله علیه وسلم دحجه الوداع په وخت کې په آخری خطبه کې وفرمایل: د الله جل جلاله څخه ویریږی ، پنځه وخته لونځونه کوی ، د رمضان په وخت کې روژه ونیسی د خپلو مالونو زکوتونه ورکړی او د خپل امیراطاعت او پیروی وکړی نو تاسی به په جنت کې

---

[115] - بخاری2ټوک 1057مخ کتاب الاحکام - مسلم الاماره باب اذاامربمعصیه ...- جامع ترمذی کتاب الجهاد باب مالاطاعه مخلوق فی‌معصیه الخالق – سنن ابوداود کتاب الجهادباب فی‌الطاعه – سنن نسائی کتاب فی‌البیعه باب جزاء من امربمعصه - جامع الاصول 4 ټوک 65 مخ

[116] - صحیح مسلم کتاب الاماره باب السمع والطاعه بکتاب الله – جامع ترمذی کتاب الجهادباب ماجآفی‌طاعه الامام

داخل کړی شی117] .

د امت اصلاح د صالح حکمران پرته نه کیږی :

عن ابن عباس رضیالله عنه قال قال النبی صلیالله علیه وسلم صنفان من امتی اذا صلحا صلحت الامه واذا فسدت فسدت الامه السلطان والعلماء وفی روایه الامراء و الفقها

[زما د امت د دوه ډولوخلکو حالت چې ترڅه وخته پوری ښه وی نو د امت حالت به هم ښه او بهتر وی اوکله چې د هغوی حالت خراب شی نو په امت کې هم خرابی او بدی منځ ته راځی، ددی دوه ډلوڅخه مقصد حکمرانان اوعلماء دی 118.

حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ عَنْ بَيَانٍ أَبِي بِشْرٍ عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ قَالَ دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ عَلَى امْرَأَةٍ مِنْ أَحْمَسَ يُقَالُ لَهَا زَيْنَبُ فَرَآهَا لَا تَكَلَّمُ فَقَالَ مَا لَهَا لَا تَكَلَّمُ قَالُوا حَجَّتْ مُصْمِتَةً قَالَ لَهَا تَكَلَّمِي فَإِنَّ هَذَا لَا يَحِلُّ هَذَا مِنْ عَمَلِ الْجَاهِلِيَّةِ فَتَكَلَّمَتْ فَقَالَتْ مَنْ أَنْتَ قَالَ امْرُؤٌ مِنْ الْمُهَاجِرِينَ قَالَتْ أَيُّ الْمُهَاجِرِينَ قَالَ مِنْ قُرَيْشٍ قَالَتْ مِنْ أَيِّ قُرَيْشٍ أَنْتَ قَالَ إِنَّكِ لَسَئُولٌ أَنَا أَبُو بَكْرٍ قَالَتْ مَا بَقَاؤُنَا عَلَى هَذَا الْأَمْرِ الصَّالِحِ الَّذِي جَاءَ اللَّهُ بِهِ بَعْدَ الْجَاهِلِيَّةِ قَالَ بَقَاؤُكُمْ عَلَيْهِ مَا اسْتَقَامَتْ بِكُمْ أَئِمَّتُكُمْ قَالَتْ وَمَا الْأَئِمَّةُ قَالَ أَمَا كَانَ لِقَوْمِكِ رُءُوسٌ وَأَشْرَافٌ يَأْمُرُونَهُمْ فَيُطِيعُونَهُمْ قَالَتْ بَلَى قَالَ فَهُمْ أُولَئِكِ عَلَى النَّاسِ

[یوی ښځی د ابوبکر رضیالله عنه څخه پوښتنه وکړه د جاهلیت څخه وروسته چې الله جل جلاله زمونږ د حالت ښه والی او اصلاح

117 - جامع ترمذی کتاب الصلوه فیآخرابواب الصلوه تخریج د احمد رحمه الله علیه ، ابن حبان او الحاکم

118 - جامع بیان العلم د ابن عبدالبر لومړی 184 مخ د مصرچاپ - منتخب کنزالعمال پرحاشیه دمسنداحمد2 ټوک 147په حواله حلیه الاولیاء

فرمايلي دى نو په دى ښه حالت كې به مونږ ترڅه وخته پورى اوسو؟ ابوبكررضىالله عنه ورته وويل: ترهغه پورى چې ستاسوحكمران په صحيح لاره روان وى نوترهمغه وخته پورى به تاسوبه ښه حالت كې پاته شى] [119].

قال عمر بن الخطاب والله مايزع الله بالسلطان اعظم ممايزع بالقرآن

[عمرفاروق رضىالله عنه فرمايلي دى په الله جل جلاله قسم چې الله جل وعلى شانه د حكومت په واسطه چې دكومو بديو مخنيوى كوى هغه د هغه نه ډير زيات دى چې د قرآن په واسطه ئىكوى] 120.

ددى علت دادى چې د قرآن د زده كړې او د هغى د پنداو دلائلو څخه ځينىخلک ګټه اخلي اوخپل ځانونه دګناه څخه ساتي- خو ځنى سخت زړى خلک د هغى څخه څه ګټه نه شى اخستى خو څرنګه چې حكومت ورته سزاوركوى او د هغه سره مادى قوت هم دى نو د دى له امله د سزاګانوله ويرى ځينى خلک د جرمونوكولو څخه ځان ژغورى .

د همدى مضون په ډول اوپه همدى كليمو د حضرت عثمان رضىالله عنه يوه وينا هم په كتابونوكې را نقل كړى شوى ده121.

ابومسلم خولانى رحمه الله عليه چې يولوى عالم او متقى تابعي وه فرمايى چې : مثل الامام كمثل عين عظيمه صافيه طيبه- الماء يجرى منها الىنهرعظيم فيخوض الناس فيكدرونه ويعود عليه صفوالعين فاذاكان الكدرمن قبل العين فسد النهر و لا يصلح الناس الا بالامام ولا يصلح الامام الا با الناس [حكمران د هغى لوى، پاكې اوخوږى

---

[119] - صحيخ بخارى كتاب فضايل اصحاب النبى صلى الله عليه وسلم باب ايام الجاهيليه – جامع اصول **81** ټوک **4** مخ

[120] - منتخب كنز العمال په حاشيه د مسند 2 ټوک 134 مخ په حواله د تاريخ بغداد د خطيب بغدادى

[121] - جامع الاصول 4 ټوک 87 مخ 1970 چاپ - البدايه و النهايه ابن كثير3 ټوک 10مخ

چینی په مثال دی چې د دی چینی اوبه په یوه غټ کانال کې بهیږی ، خلک د کانال په اوبوکې غوټې ووهی او هغه خرابوی او خړه وی خو بیا له چینی څخه پاکې او صافی اوبه راشی، خوکه په خپله دچینی اوبه خرابی او خړی شی نو د کانال اوبه به په خپله خرابی خړی پړی وګرځی- د خلکو اصلاح د حکمران پرته نه شی کیدلای- او د حکمران اصلاح د خلکو پرته نه شی‌کیدلای122.

احمد بن عبدالله رحمه الله علیه فرمائی چې :

اسئل الله صلاحاً للولاه الرو،ساء

فصلاح الدین والد نیا صلاح الامراء

[زه د الله جل جلاله څخه سوال کوم چې هغه حکمرانان او مشران نیک وګرځوی ځکه چې د دین او دنیا اصلاح د حکمرانانو په اصلاح کې پټه ده] 123.

د پورته نه ویشت روایتونو او همداسی ددی بحث په هکله د سلګونو نورو روایتونو څخه دا خبره راپه ډاګه کیږی چې د اسلامی عادل حکومت قیام یوه دینی وجیبه ده او دینی سیاست د اسلام او دین یو باب او مهمه څانګه ده .

د اسلامیحکومت

په هکله د اسلام پوهانو وینا وی :

دقرآنکریم د پنځه آیتونواودیرشو روایتونوڅخه داخبره ثابتیږی چې د اسلامی‌حکومت جوړول واجب دی ځکه چې که دمسلمانانوکوم سیاسی‌مشرموجودنه وی نو د هغی ټاکل په هغوی باندی شرعاً فرض دی اوکه نه نو دوی به د الله جل جلاله په وړاندی نیول کیږی مسلمان پوهانو د همدی آیتونواو روایتونو په نظرکې نیولو سره [دامام

122 - المنصف لعبدالرزاق 11 ټوک 327 مخ باب الامام راع 1392 هجری قمری کال بیروت چاپ

123 جامع البیان العلم د ابن عبدالبر لومړی ټوک 184مخ

نصبول] يعنی د اسلامی حکومت جوړول او د خليفه ټاکل واجب کړی دی دلته د مثال په ډول د يوڅو پوهانو نظرئی را اخلو:

امام ابوالحسن الماوردی الشافعی رحمه الله عليه چې په 450 هجری قمری کال کې مړ شوی دی اوقاضیابویعلیالحنبلی رحمه الله عليه چې په 458هجری قمری کال کې مړ شوی دی ليکلی دی چې : وعقدالامامه لمن يقوم بها فیالامه واجب بالاجماع [د رياست د مشری له پاره دداسی يوه شخص ټاکل چې دا فرض ادا کړی شی د اجماع په اساس واجب دی]**124**.

امام عبدالقاهربغدادی رحمه الله عليه چې په 429 هجری قمری کال کې مړ شوی دی وايی چې : جمهوراصحابنا من المتکلمين و الفقهاء مع الشيعه والخوارج واکثر المعتزله بوجوب الامامه وانها فرض وواجب [زمونږ د استادانو څخه د عقائدو او فقهی مشهورو پوهانو همدا ډول شيعه ګانو، خوارجواواکثره معتزلو ډيرو همدا ويلی دی چې د اسلامی حکومت جوړول او امام نصبول فرض او واجب دی]125 .

علامه ابن حزم ظاهری رحمه الله عليه چې په 456 هجری قمری کال کې مړ شوی دی وايی چې : و لا يجوز التردد بعد موت الامام فی اختيار الامام اکثر من ثلاث [د يو حکمران د وفات څخه وروسته د بل حکمران د ټکلو له پاره د دری ورځو څخه ډير وخت تيرول روا نه دی] 126.

ابن حزم رحمه الله عليه په خپل بل کتاب کې دخليفه د ټاکلو د وجوب په هکله د اهل سنتو، مرجئو، خوارجو اوشيعو اجماع رانقل

124 - الاحکام السلطانيه ماوردی 1973 د مصر قاهره چاپ - الاحکام السلطانيه ابی يعلی رحمه الله عليه 1966د مصر قاهره چاپ

125 - اصول الدين 271 مخ جامع اشرفيه لاهورپاکستان چاپ

126 - المحلی د ابن حزم ليکنه لومړی ټوک 45 مخ

کړیده 127.

علامه ابوالشکورالسالمی رحمه الله علیه وایی چې : ان الخلافه ثابته والاماره قائمه مشروعه واجبه علی الناس ان یروا علی انفسهم اماما بدلیل الکتاب والسنه والاجماع [خلافت اوامارت د شریعت په اساس ثابت دی او په خلکو واجب دی چې په ځان یوسړی د حکمران په حیث وګوری د دی دلیل قرآن ، سنت او د امت اجماع ده]128 .

شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله علیه چې په 728 هجری قمری کال کې مړ شوی دی وایی چې : ان ولایه امرالناس من اعظم واجبات الدین بل لاقیام للدین الابها [اسلامی حکومت ددین لویه فریضه اوجوړښت ئی واجب دی بلکه د هغه پرته دین نه شی قائمیدلای]129.

علامه علاو الدین الحصکفی حنفی رحمه الله علیه چې په 1088 هجری قمری کال کې مړ شوی دی لیکې چې : ونصبه اهم الواجبات فلذا قدموه علی دفن صاحب المعجزات [د عادل حکمران ټاکل د دین اهمه فریضه ده همدا علت دی چې صحابه کرامو رضی الله عنهم د امیر ټاکل د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د تدفین څخه د مخه سرته ورسول او ابوبکر صدیق رضی‌الله عنه سره ئی بیعت وکړ]130 .

علامه ابن الهام حنفی رحمه الله علیه چې په 681 هجری قمری کال کې مړ شوی دی لیکې چې : و نصب الامام واجب سمعا [د ریاست

---

127 - الفصل بین الملل والنحل ابن حزم 4 ټوک 87 مخ

128- التمهید فی بیان التوحید 172 مخ د 1309 هجری قمری کال د هندوستان

129 - السیاسته الشرعته 161 مخ 1969 عیسوی کال د مصر چاپ

130 - درمختارسره د شامی حاشیه لومړی ټوک 511 مخ د امامت بحث - والمعتمد فی المعتقد 174 مخ د قاضی فضل الله توریشتی‌حنفی رحمه الله علیه 1288هجری قمری کال د هندوستان د مدراس چاپ - مقدمه ابن خلدون 166مخ

....

مشر ټاکل شرعاً واجب دی] 131.

امام ربانی مجددالف ثانی شیخ احمد سرهندی رحمه الله علیه لیکي چې : بادشاه نسبت به عالم در رنگ دل است ببدن اگر دل صالح است، بدن صالح است و اگر دل فاسد است بدن فاسد است ، صلاح پادشاه صلاح عالم است و فساد او فساد عالم132.

په نړۍ کې د پادشاه مقام هغسی دی لکه څنګه چې په بدن کې د زړه مقام دی‌که چیری د زړه حالت صحیح وی نو جسم به هم روغ او صحیح وی اوکه چیری دزړه حالت خراب وی نو د جسم حالت هم خرابیږی ، صالح حکمران د ټولی نړۍ صلاح ده او بد حکمران د ټول نړی خرابیدل دی .

شاه ولی‌الله محدث دهلوی رحمه الله علیه لیکلی چې : واجب بالکفایه است بر مسلمین الی یوم القیمه نصب خلیفه مستجمع شرائط [د قیامت تر ورځی پوری په مسلمانو دا کفائی فرض دی چې داسی یو خلیفه وټاکي چې په هغه کې د خلافت شرائط موجود وی133].

دا لس حوالی چې د عشره کامله حیثیت لری د مثال په ډول وړاندی‌کیږی اوکه نه د فقهی، احادیثواو تفاسیرو داسی کوم یوکتاب به نه وی چې په هغی کې د امام د ټاکلود وجوب او ضرورت اهمیت نه وی بیان شوی .

---

131 - المسایره 156 مخ د مصر د محمود یه چاپ – البدائع 7 ټوک 2 مخ د کاشانی حنفی لیکنه 1974 عیسوی کال چاپ

132- مکتوبات لومړی دفتر دوهمه برخه 47 مکتوب د هندوستان چاپ

133 ازاله الخفاء عن خلافه الخلفاء 3 مخ د پاکستان لاهور چاپ

....

دوم فصل

د پيغمبرانو عليهم السلام او صالحينو حکومتونه :

د قرآنکريم له مخی د انبياء عليهم السلام فرضی منصب د دين اقامه کول ښوول شوی دی يعنی د اسلام ددين نافذول، دين يواځیمابعدالطيعيات او يا د حس نه د لوړو کارونو نوم نه دی، بلکه د ژوندانه د پوره نظام نوم دين دی چې هغه په څو څانګو ويشل شوی : عقائد او ايمانيات – عبادات – معاملات – اخلاقيات - عقوبات- سياسيات

ددين ددی جامع فکرڅخه د نبوت او رسالت جامع فکرمنځته راځی د الله جل جلاله رالیږل پيغمبرمحمدصلی الله عليه وسلم د دنيا د پريښولو، د دنيا څخه د تيښتیاو رهبانيت درس نه ورکوی، بلکه د دنيا د تعميراو د خلکو د اصلاح هر اړخيز پيغام ئی له ځانه سره راوړی نبی صلیالله عليه وسلم يواځی د ما بعد الطبيعی امورو معلم نه دی بلکه د ژوندانه د مکمل نظام ښوونکې هم دی چې په هغه کې د

سياست اوحكمراني اصول هم شامل دي .

د هندوستان نامتو محدث ، شاه ولي‌الله رحمه الله عليه د نبي صلي‌الله عليه وسلم د خصوصياتو څيړنه په دي توګه کړي ده د بشري ژوندانه د تعمير له پاره چې دکوموکومو صلاحيتونو اړتيا پيداکيږي نو هغه ټول د نبي صلي‌الله عليه وسلم په ذات کې نسبت نورو انسانانو ته فطرتا زيات موجود دي .

ا] نبي يوحکمران هم وي چې د [مدني‌انسان] په نوم ياديږي يعني په ټولنيزو اوتمدني امورو کې پوه او ماهرانسان .

ب] نبي يوه حکيم هم وه چې د علم اخلاق ، تدبير منزل او سياست مدن په اصولوپوه اوماهر وه .

ج] نبي يوکامل مرشد هم وي چې د عبادتونو او ذکرونو د هغه ټولوطريقوڅخه په ښه توګه باخبر وه چې د نفس د پاکوالي له پاره ورته اړتياوي .

په نبي‌کې دا ټول کمالونه په خپله موجود وي د کوم تربيت ځاى اوخانقاء تر احسان لاندي نه وي[134] .

د شاه ولي‌الله رحمه الله عليه د پورتني څيړني لنډيز دا دي چې نبوت دري بنسټيز ارکان لري : حکومت او سياست - علم اوحکمت – رشداوهدايت

په هر نبي‌کې دا دري واړه ارکان په پوره توګه موجود وي، هغه د حکمراني او سياست قابليت هم لري،که څه هم هغه ته عملاً د منظمي حکمراني وخت په لاس ورنشي،خو هغه په خپله فقيري کې هم د اميري په صفتونومتصف وي، د هغه په هکله دا فکرهم کيداى نه شي چې د مملکت د تدبيراو د خلکو د سياست اصول اومقررات دي د هغه په زده کړوکې شامل نه وي .

[134] قره العينين فى تفضيل الشخين لنډ 41 مخ 1976 عيسوى کال مکتبه سليفه لاهور پاکستان چاپ

په دی فصل کې د انبياء و او صالحينو د هغه حکومتونو يادونه کوو چې هغه قرآنکريم کې ذکر شوی د تاريخ په کتابونو کې هم د داسی حکومتونو حالات ترمخه کيږی ، چې د هغی مشران د الله جل جلاله نيک بندګان وه خو دلته د دی ټولو يادونه زمونږ په نظر کې نه ده .

د آدم عليه السلام خلافت :

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ [د البقره سورت 30 آيت]

بيا لږ شان هغه وخت په زړه کړه چې کله ستا رب پرښتو ته ويلي ؤ چې زه په ځمکه کې د يو خليفه پيداکوونکې يم] .

د مفسرينوامام ابن جريرطبری رحمه الله عليه چې په 310 هجری قمری کال کې مړ شوی دی د خليفه دکليمی د تفسيرپه هکله داسی وائی چې:

عن ابن مسعوداو ابن عباس رضیالله عنهما انی جاعل فی الارض خليفه منی يخلفنی فی الحکم بين خلقی و ذالک الخليفه آدم ومن قام مقامه فیطاعه الله والحکم بالعدل بين خلقه [ابن مسعود او ابن عباس رضیالله عنهما د خليفه دکليمی مطلب په دی توګه بيان کړی دی چې زه پيداکوم په ځمکه خپل خليفه اوهغه به زما د مخلوق ترمنځ د پريکړیکولوپه وخت کې زما نائب وی او دا خليفه آدم عليه السلام دی او هرهغه شخص چې د الله جل جلاله اطاعت اود هغه د مخلوق ترمنځ په عدل اوانصاف سره حکم وکړی ، نو هغه به د آدم عليه السلام نائب وی[135]].

---

[135]- تفسير ابن جرير رحمه الله عليه لومړی ټوک 200 مخ - معالم التنزيل لومړی ټوک 20 مخ هندی نسخه – تفسير قرطبی لومړی ټوک 263 مخ –

علامه سید محمود الوسی رحمه الله علیه چې په 1270 هجری قمری کال کې مړ شوی دی شوی فرمایی چې : انه خلیفه الله فی الارض وکذا کل نبی استخلفه فی عماره الارض و سیاسه الناس وتکمیل نفوسهم وتنفیذ امره فیهم [آدم علیه السلام پرځمکه د الله جل جلاله خلیفه وه اوپه همدی ډول د الله جل جلاله هر نبی علیه السلام د ځمکې د ابادولو په خاطر پرځمکه خپل خلیفه ګرځولی وه د خلکو د سیاست او صلاح په خاطر د هغوی د نفسونو د تزکیی او پاکوالی په خاطر او د هغوی ترمنځ د الله جل جلاله د حکمونو د نافذونو په خاطر] [136].

د دی آیت د تفسیر په هکله مفسرینو د حکم بالعدل ، اقامه الاحکام ، تنفیذ قضایا او احکام او سیاسه الناس الفاظ را نقل کړی دی - ښکاره ده چې د انصاف په اساس پریکړی کول د الله جل جلاله د حکمونو نافذول او په خلکو سیاست کول صرف د تبلیغ او تعلیم کارنه دی بلکه دا د یوه حکمران فریضه ده دا ضرو رنه ده چې د حکومت نظم دی د اوسنیو حکومتونو په ځیرهراړخیز وی ، د آدم علیه السلام په وخت کې خلافت فطری او ساده وه مګرکه په هر ډول وه خو یو حکومت وه ، د ابن الاثیر او ابن جریرحواله مخکې ورکړل شوه چې ادم علیه السلام ته د نبوت به څنګ کې ملک الارض [د ځمکې حکومت] هم ورکړل شوی وه چې د هغی د مړینی وروسته [حکومت] د هغه ز وی شیث علیه السلام ته ورو سپارل شو،اود شیث علیه السلام په نشتوالی کې به د حکومت مسئولیت سیاسه الملک د

زادالمسیر ابن جوزی لیکنه لومړی ټوک 60 مخ 1964 عیسوی کال بیروت چاپ – تفسیر مظهری د قاضی ثناء الله پانی پتی لیکنه لومړی ټوک 40 مخ د مکتبه علمیه لاهور پاکستان چاپ - تفسیر کبیر د امام رازی لیکنه 2 ټوک 165 مخ
[136] - روح المعانی لومړی ټوک 220 مخ رشید کتابخانه لاهور پاکستان چاپ

هغه زوی حضرت انوش سرته رساوه [137].

د ملک ، رياست او سياسه الملک د کليموڅخه دا ثابتيږی چې د ابتدائی دور د حکومتونوڅخه اخستل شوی چې د آدم عليه السلام د خلافت په څير وو .

دآدم عليه السلام دخلافت پوری د مربوطو آياتونوڅخه را څرګند شوی سياسی اصول :

په قرآنکريم کي د آدم عليه السلام نوم په" 25 " آيتونوکې ياد شوی دی چې د هغو آيتونو څخه د بقری په سوره کې د ځينی ثابت شوواصولو لنډه تشريح وړاندی‌کوو.

1 - إِنِّي جَاعِلٌ

: زه ټاکوونکې او جوړونکې يم :

له دی څخه په واضح توګه د الهی حاکميت اصول ثابتيږی چې په حقيقت کې حاکم او ټولواک ذات الله جل جلاله دی او آدم عليه السلام د هغه ټاکلی خليفه دی چې هغه د الهی اذن په اساس د ځمکې د رياست او د الله جل جلاله د بندګانو د قيادت وظيفه سرته رسوی .

2- **فِي الْأَرْضِ** [په ځمکه کې]:

يعنی د آدم عليه السلام حکومت په جغرافيائی‌او منطقوی حدودو کې مختصرشوی نه وه بلکه دالله جل جلاله په ټوله ځمکه دهغه حکومت وه البته دا بيله خبره ده چې په هغه وخت کې د آبادی د لږوالی په اساس ، په عملی توګه داخلافت په محدوده علاقه قايم کړشوی وه .

3- خليفه [خپل نائب]

---

[137] - الکامل د ابن اثير ليکنه لومړی ټوک 47 مخ - تاريخ د ابن جرير طبری ليکنه 76 مخ

دا خلافت یو نیابتی حکومت وه چې د الله جل جلاله د احکامو او لاربښوونو پابند وه نه یو مطلق العنانه پادشاهی یا د خلکو د غوښتنو پابند حکومت .

4- وَإِذْ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ

[هغوی عرض وکړ:آیا ته په ځمکه کې داسی یو څوک ټاکې چې د هغی نظم خراب کړی او وینی توی کړي ؟] .

ددی نه څرګندیږی چې په بشری ټولنوکې د شخړو او نښتو را پیدا کیده یو طبیعی کاردی چې د خلافت یا نیابتیحکومت کار د همدی شخړو او نښتوپائی ته رسول او دجرائمو مخنیوی دی .

5- وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ

[ستا له حمد او ثنا سره تسبیح اوستا له پاره سپیڅلی ستاینه خو همدا مونږ کوو] .

ښکاره ده چې په هغه ټولنوکې چې دګناه امکان نه وی، نو هلته د خلافت اوحکومت دجوړولو اړتیا هم نه لیدل کیږی د بشری ټولنی په څیر په ملائکوکې بی اعتدالی موجوده نده نو په همدی خاطر په هغوی

کې د خلافت له پاره اړتیا هم نه شته .

6 - قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

[و یی ویل زه پر هغه څه پوهیږم چې تاسی پری نه پوهیږئ] .

دا د خلافت د هغه ښیګڼو په لوراشاره وه،چې ملائکوته نه وی معلومی،همدارازپه دیکښدهغه حقیقت په لورهم اشاره شوی ده چې د اعلی اقتدار خاوند او اعلی حاکم هغه څوک کیدای شيچې د هغه علم په ماضی ، مستقبل او حال باندی یو رنګ محیط او خپور وی .

7- وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا

[الله جل جلاله آدم علیه السلام ته د ټولو شیانو نومونه وښودل] .

د مبارک آيت ددی برخیڅخه را څرګندیږی چې د خلافت له پاره ددينی علومو پرته د دنياوی علومو زده کړی ته هم اړتيا ده، او د شرعیاحکامو د علم په څنګ کې‌په ځمکنی شيانو پوهه هم ضروری ده ملائکوته د ځمکنی شيانوپه هکله پوهه نه وه ورکړل شوی، نو د پاکوالی سره سره هغوی ته خلافت ورنکړل شو، څرنګه چې آدم عليه السلام ته د ځمکې د تعمير[عماره الارض] او د خلکو د سياست [سياسه الناس]کار ورپه غاړه وه نوځکه هغه ته د[علم الاحکام] په څنګ کې[علم الاشياء] هم ورکړل شوی وه.

8- فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى

[بيا چې زما له خوا کوم هدايت ورسيږی] .

خلافت کې اساسی قانون د الله له خوا څخه لاربنوونې او نازل کړی شوی حکمونه دی، البته په غيری منصوصو امورو کې يعنی مباحاتو اود مصالحو مرسلو په دائره او د اساسی قانون د حدودو په چوکاټ کې قانون جوړيدای شی خوپه دی شرط چې قانون جوړونکې فقهای عابدين وی .

9 - فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

[نو څوک چې زما د دی لاربنوونی پيروی وکړی نو پر هغو باندی به څه ويره او غم نه وی] .

اسلامی حکومت کې د شرعی قوانينو پيروی د آخرت د ورځی د کاميابی او خلاصون وسيله ده. او د دنيوی اقتصادی آسانتياو او آرام [قراری] انتظام کول هم د هغی په فرائضوکې شامل دی .

10- وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

[او هغه خلک چې د ده له منلو انکار وکړی او زمونږ آيتونه دروغ وانګيري هغوی د دوزخ ته تلونکي دی هلته به هغوی هميشه اوسيږی]
.

د اسلامی حکومت د شرعی احکاموڅخه سرغړونه يوازی د

دنیائی تاوانونو سبب نه ګرځی بلکه د هغه اصلی اوحقیقی تاوان آخروی او همیشنی تباهۍ وبربادی ده پنانه غوارم په الله جل جلاله له هغه څخه .

د ابلیسی حکومت اصول :

عبدالله بن مسعود ، عبدالله بن عباس او نورو صحابه کرام رضی الله عنهم څخه روایت دی چې :

فجعل ابلیس علی ملک الدنیا... وکان له سلطان الارض کان یسوس بین السماء والارض [الله تعالیٰ ابلیس د نړۍ په حکومت ټاکلی وه او هغه ته په ځمکه سلطنت ورکړل شوی وه او هغه د ځمکې او آسمان ترمنځ سیاست او حکومت کولو] [138].

ابلیس د ابلاس څخه اخستل شوی چې معنی ئی نا امیدی ، پښیمانی ، غم ، حیرانی او پریشانی ده، ابلیس هم د خپلی سرغړونی او تکبر په اساس د الله جل جلاله د رحمت څخه نا امیده شوی وه او په غم ، حیرانی او پریشانی کې ککړ وه او همدا د هغی د تسمیی علت دی ځکه چې د هغی اصلی نوم حارث یا عزازیل وه .

ابن منظور رحمه الله علیه لیکي چې: وابلس من رحمه الله ای یئس وندم ومنه سمی ابلیس . . . وال ابلاس الحیره ... والابلاس الانکسار والحزن [د ابلس معناده فلانکې نفر د الله جل جلاله د رحمت څخه بی برخۍاونا امیده شوی دی نو همدا علت دی چې ابلیس ته ئی د ابلیس نوم ورکړی دی ... ابلاس حیرانتیا ته هم ویل کیږی او ابلاس د ماتی خوړلو اوغمجنیدو له پاره هم راځی] [139].

د ابلیسی نظام اصول د خلافت د اصولو ضد دی ددی ابلیسی

---

[138] - تفسیر ابن جریر لیکنه لومړی ټوک 226 مخ - تاریخ ابن جریرطبری لومړی ټوک 41 مخ - الکامل د ابن الاثیر لیکنه لومړی ټوک 23مخ - البدایه النهایه عمادا لدین بن کثیرلیکنه لومړی ټوک 55 مخ

[139] - لسان العرب 6 ټوک 29 مخ – تفسیر ابن جریر طبری ا ټوک 227 مخ

سیاست څوخواوی په لاندی ډول دی :

1- أَبَى [هغه انکاروکړ] :

د ابلیسی سیاست لومړی بنستیزاصل دا دی چې د شرعی قانون د فوقیت څخه انکاراو د الله جل جلاله د حکمونوڅخه مخ اړول .

2- وَاسْتَكْبَرَ [د خپلی لوئی په غرور کې اخته شو] :

خپل ځان ئی لوی وګاڼه، د خپل ځان له پاره ئی لوړوالی او مطلق العنانیت اختیارکړ.

3- وَكَانَ مِنْ الْكَافِرِينَ [اود نه منونکو له ډلی څخه شو] .

د مسلمانانو په پرتله کافروته ترجیح ورکول او د هغوی د ډلی سره یوځای کیده.

4- قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

[ابلیسوویل چې زه له هغه نه غوره یم تا زه د اور څخه پیدا کړی یم او هغه دی له خټی څخه پیداکړی دی] .

د ابلیس له دی وینا څخه معلومیږی چې دعقلی سیاست [دشریعت په مقابل کې دعقل علویت اونشنلیزم یعنی قوم پرستی اونژادپالنی]اول داعی ابلیس وه هغه به ویل چې عقل هیڅکله دانه قبلوی چې د اعلی نسل او نژاد پرځای ښکته او ادنی نژاد ته د ځمکې د خلافت او سیاست امور وسپارل شی .

5- لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

[خامخا به زه هغوی ته ستا په سمه لاره کښینم] .

6- هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى

[ای آدمه ! تا ته هغه و نه درونه ښیم چې په هغی سره تل تر تله ژونداو نه ختمیدونکې سلطنت په لاس درځی؟] .

غولونه د ځواک له پاره لوږه پیداکول،او باطل دحق په څیر رامخته کول د ابلیس پالیسی ده .

7- فَقُلْنَا يَاآدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ
[په دی سره مونږ آدم علیه السلام ته وویل چې ګوره دا ستا او ستا د میرمنی دښمن دی] .
8- يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا
[او له هغو څخه یې د هغوی جامی ویستلی وی ترڅو د هغوی شرم ځایونه یو د بل په وړاندی لوڅ شي]
د بی پردګی او عریانی خپرول د ابلیسی نظام غوره پالیسی ده دا هغه ابلیسی اصول وه چې په هر وخت او هره زمانه کې پری د ابلیسی‌او طاغوتی نظامونو توغ جګوونکې او پیروان هر وخت او هره زمانه کې موجود وی او تر ټاکلی وخته پوری به موجود وی

ستیزه کار رهاهے ازل سے تا امروز
چراغ مصطفوی سےشرار بولهبی !

[د ازل څخه تر نن پوری د خیر[نبوی رڼا] او شر[دابولهب د فتنی] ترمنځ کشمکش راروان دی] .

د حضرت یوسف علیه السلام د خلافت دوره

[تقریباً 1877 ق م څخه تر1797ق م پوری]

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ□قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ□وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ□وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ
[د سورت یوسف 54 – 57 آیتونه]
[پادشاه وویل: هغه ما ته راولئ ترڅو زه هغه د ځان له پاره مخصوص کړم کله چې یوسف علیه السلام له هغه سره خبری وکړی نو هغه وویل اوس ته زما په وړاندی قدر او منزلت لری او ستا په امانتداری باندی پوره ډاډینه ده یوسف علیه السلام وویل : د هیواد

خزانی ما ته وسپاره زه ساتونکې هم یم او عالم هم ، پدی توګه مونږ په هغه هیواد کې دیوسف علیه السلام له پاره د حاکمیت لاره اواره کړه د هغه خوښه وه چې په هغه [هیواد] کې چې چیرته غوښتل ځانته ځای جوړکړي مونږ خپل رحمت چاته مو چې خوښه شی ورپه برخه کوو ، د ښو کسانو اجر له مونږ سره نه ضایع کیږی] .

په دی آیتونوکې د یوسف علیه السلام د حکومت یادوونه شوی ده چې هغه د مصر په ځمکه نزدی اتیا کاله کړی وه .

حضرت ابراهیم علیه السلام د عراق څخه هجرت وکړ اوکنعان [فلسطین] ئی‌خپل مرکز وټاکه، د اسلام په همدی نوی مرکز کې دحضرت ابراهیم علیه السلام د لمسی حضرت یعقوب علیه السلام څخه یوسف علیه السلام پیدا شو،ورونوئی دکینی او حسد به اساس نوموړی په کوهی کې وروغورځاوه یو تجارتی‌کاروان هغه دکوهی‌څخه راوویست او د مصر په عزیز باندی ئی وپلوره د مصر د عزیز ښځی د هغه دګناه ګارولو له پاره منډی تړی شروع کړی، خو یوسف علیه السلام تری مخ واړاوه او بلکل پاک لمنی او معصوم پاتی شو، خو بیا هم د ګناه څخه د مخ اړونی په اساس په بندی خانه کې ورواچول شواته یالس کاله په بندی خانه کې پاته شو،هلته زندان کې ورته د نبوت مقام ورکول شو، نو د توحید بلنه ئی بندیانو ته ورکړه د هغه علیه السلام د امانت پالنی ، ریښتونوالی، د نفس کنترولولو، حلم او بردباری ، ذهانت ، فراست او په ټولو معاملو د پوهیدلو په واسطه د مصرخلک ډیرد تاثیر لاندی راغله، پادشاه هم تر تاثیرلاندی راغی،د خوب د تعبیرونو او دراتلونکې قحطی د تدبیرونو دبیانولوڅخه دیوسف علیه السلام شان اوکمال نور هم وځلید د مخامخ خبروپه واسطه ئی نورهم تاثیرزیات شو،نو هغه وه چې بادشاه ورته وویل چې دنن نه ایسته ته دلته معزز اومعتمد ئی،یوسف علیه السلام درک کړه چې د دین د اقامت له پاره دځواک دلاسته راوړو

حالات برابر دی نوهماغه وه چې یوسف علیه السلام ورته وویل – یوازې دمعززیدو،معتمدیدواوخاص مشاوری څخه څه نه جوړیږی نودمملکت ټولی خزانی ټول وسائل اومنابع او پوره اختیارات ماته راکړه پادشاه دده دا غوښتنه ومنله ،او د مملکت ټول امورئی ده ته وسپارل اوپه خپله یوازی په نوم پادشاه پاتی شو او د امام مجاهد د وینا په اساس په خپله مسلمان هم شو.

د اسلامی انقلاب دراوستلو او داسلامی حکومت د قائمولودری ذریعی دی :

1] د بلنی، تبلیغ، ښوونی او روزنی په واسطه د ملک ډیر وګړی په خپله د خپل ځان له پاره عادل اوصالح حکمران ټاکي،او که چیری نبی موجود وی نودهغۍمشری او قیادت ته غاړه ږدی.

2]د صالحینواو نیکانو د یوه ټولګی په واسطه جهاد شروع شی او د جنګ له لاری په ځواک او اقتدارقبضه وکړل شی .

3] یا داسی حالات منځ ته راشی چې د ځواک بدلون د امن په واسطه صورت نیسی د یوسف علیه السلام له پاره په دی وخت کې دغه دریمه لار په لاس ورغلی وه هغه هم ددی حالاتوڅخه ګټه واخیسته او په ځواک ئی قضبه وکړه او د عدل او انصاف سره ئی د مصر په خلکو اتیا کاله حکومت وکړ ټولو نارینو او ښځو ایمان راوړ او د مملکت سرداران او مسئولین ټول د نوموړی پیروان وګرځیدل .

دا کوم پادشاه وه چې خپل اقتدار ئی یوسف علیه السلام ته منتقل کړ؟ د نوی عصر د محققینو نظر دا دی چې دا د مصر د [هکسوس] یا [هائک سوس] یو پادشاه وه چې په مصری تاریخ کې ئی نوم ابوقیس ښوول شوی دی داسی فکرکیږی چې هغه په [1877ق م] کې خپل حکومت یوسف علیه السلام ته وروسپاره په پخوانی مصری ژبه کې [هائک] پادشاه ته ویل کیږی او [سوس] شپون او درمیخاوند ته وایی دا خلک سامی نژادی وه د اوښانو،میږو اووزو ساتل دهغوی

کاروه د سوری او فلسطین څخه راغلی وو او مصر نیولی وه په هغه زمانه کې د مصر دارالسلطنت ممفس [منف] وٴ اوس هم دقاهری په جنوب کې نزدی14میله لری د هغی ښار نښې او آثار شته دی .

خو عربی تاریخ پوهانو او زمونږ مفسرین ددی پادشاه نوم ریان بن الولید ښئی چې د عملاق بن لاوز بن سام د اولاد څخه وه ابن جریررحمه الله علیه لیکېچې دابن عباس رضی‌الله عنه او ابن اسحق رضی‌الله عنه څخه روایت دی چې د هغی وخت د پادشاه نوم ریان بن الولیدوه چې د عمالقه د ډلی‌څخه وه،نورود هغی نسب په دی ډول تشریح کړی دی ، ریان بن الولید بن ثروان بن راشه بن عمروبن عملاق بن لاوز بن سام بن نوح علیه السلام - ځینی وائی چې دی پادشاه د مړینی ترمخه اسلام قبول کړی‌وه اود یوسف علیه السلام پیروی ئی اختیارکړی وه او بیا د یوسف علیه السلام په ژوندکې مړشوی وه [140].

د خزائن الارض تفسیر :

ځینی خلکود " اجعلنی علی خزائن الارض" څخه دا مقصد اخستی دی چې ما د خزانو وزیر وګرځوه او ددی خبری څخه ئی داسی‌اټکل کړی چې په کافرانه حکومت کې وزارت کول روا دی دا ډیره لویه غلطی ده چې باید ازاله ئی وکړل شی .

"خزائن د خزانه بالکسرجمع ده،چې یوازی د غلی‌او غذا په معنی نه استعمالیږی بلکه ټول هغه مالونه ،وسائل او منابع په کې شامل دی چې د اړتیا په خاطر را ټولول کیږی او بیا د هغه ساتنه کیږی دا د خزن یخزن خزناً له بابه څخه دی چې د ساتنی او نګرانی معنی ورکوی په قرآنکریم کې راغلی دی چې " وان من شئی الا عندنا خزائنه " [د هرشی خزانی زما سره دی څرګنده ده چې په دی آیت کې یوازی د خوراکې شیزونو څخه مقصد نه دی بلکه د هرڅه خزانی تری مقصددی

[140]- تاریخ الامم والملوک د طبری لیکنه لومړی ټوک 172 مخ

خزانه او مخزن هغه ځه ته هم ویل کیږی چې هلته داړتیا وړشیان ساتل کیږی [141].

د خزائنو د دی لغوی څیړنی څخه دا معلومه شوه چې یوسف علیه السلام د مملکت د ټولو مالونو وسائلواومنابعو غوښتنه کړی وه هغه یوازی د یوه وزارت یا اداری د نګرانی غوښتنه نه وه کړی .

ابن جریر رحمه الله علیه په دی هکله فرمایی : قال ابن زید رحمه الله علیه الفرعون خزائن کثیره غیرالطعام قال فاسلم سلطانه کله الیه وجعل القضاء الیه امره وقضاء نافذ.... استعمله الملک علی مصر و کان صاحب امرها و قا ل ابن زید و لوشاء ان یجعل فرعون من تحت یدیه ویجعله فوقه لفعل وقال مجاهد اسلم الملک الذی کان معه یوسف علیه السلام [ابن زید رحمه الله علیه ویلی دی چې دخوراکې موادو پرته د مصرد فرعون سره نوری هم ډیری خزانی دی پادشاه ددی ټولو خزانو اختیار او واک یوسف علیه السلام ته ورکړی وه او د پریکړی کولوحق هم له ده سره وه په دی وخت کې په ټول مصر د حضرت یوسف علیه السلام حکم او فیصله چلیده .... پادشاه هم نوموړی د مصر حکمران او اختیارمند ګرځولی وه ، ابن زیاد رحمه الله علیه دا هم ویلی دی چې هغه کولای شو چې فرعون د خپل لاس لاندی او خپل ځان پری پورته کړی حضرت مجاهد رحمه الله علیه وایی چې پادشاه مسلمان شوی هم وه][142].

مفسرین اومورخین لیکي چې :

د اقتدار انتقالولو وروسته حضرت یوسف علیه السلام په شاهی تخت لکه د سپوږمی په څیر وځلید او د مملکت سرداران او مسئولین د هغه او د هغه د حکومت فرمان وړونکې وګرځیدل ، پخپله پادشاه

---

[141]- لسان العرب 13 ټوک 139 مخ

[142]- تفسیرابن جریر 13ټوک 5-6 مخونه - تفسیر خازن 28 مخ 3 ټوک - تفسیر مظهری 5 ټوک 174 مخ – روح المعانی 5 ټوک 13 مخ

ګوښه شو" فوض امره الیـه " او د مملکت ټول امورئی حضرت یوسف علیه السلام ته وروسپارل قطفیرئی د صدراعظمی د منصب څخه لری کړ او دا منصب ئی حضرت یوسف علیه السلام تـه ورحوالـه کړ، فسلم سلطانه کله الیه [ټول سلطنت ئی هغه ته په حواله کړ] [143].

حافظ عماد الدین بن کثیررحمه الله علیه لیکلی چې :

وسلطه علی جمیع الارض والبسه خاتمه .... وقال له لست اعظم منـک الابالکرسـی.... وکـان یوسـف اذ ذاک الحـاکم فـی امورالدیارالمصریه دنیا ودینا [اوپادشاه حضرت یوسف علیه السلام د مصر د ټولی ځمکې حکمران وګرځاوه خپله ګوته ئی [د سلطنت مهر] هغه ته په ګوته کړه اوورته ئی وویل چې زه ستا څخه یوازی د تخت او چوکې په لحاظ پورته یم په هغی وخت کې یوسف علیه السلام د ینی او دنیوی وه [144] .

د دی اقتباساتو: فسلم سلطانه کله فوض امره الیه سلطه علی جمیع ارض مصرو انت له الملوک - الحکام فی‌امور الدیار المصریه او نورو جملوکې په ډیره څرګنده توګه راغلی چې د یوسف علیه السلام حیثیت د یوه نوکر او مامور په توګه نه وه بلکه هغه په خپله د سلطنت مشری په غاړه درلوده که څه هم په رسمی ټوګه تاج اوتخت د پادشاه په لاس کې وه خو په حزائن الارض باندی د ټاکلو او تمکین فی‌الارض څخه همدا مقصد اخستل شوی،چې هغه په عملی ټوګه د سلطنت حکمران وه او یوسف علیه السلام په خپله هم خپل دغه صلاحیتونه د حکومت په نوم یاد کړی دی .

---

[143] - زادالمسیرلابن جوزی رحمه الله علیه 4 ټوک 244 مخ – تفسیرکبیر د امام رازی رحمه الله علیه 18ټوک 162مخ – تفسیر قرطبی9مخ 13مخ – تفسیر خازن 3 ټوک 28 مخ – تفسیرمظهری 5 - ټوک 174مخ - تفسیر روح المعانی 13 ټوک 5 مخ - الکامل د ابن الاثیر لیکنه لومړی ټوک 147مخ

[144] - البدایه والنهایه لومړی ټوک 210- 211مخونه

رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنْ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ

[د يوسف سورت **101** آيت]

[اې ربه تا ماته حکومت راکړی او تا ما ته د ځينی خبرو حقيقت راوښود ،اې د ځمکې او آسمانونو پيدا کونکيه په دنيا او آخرت کې ته زما کارجوړونکې يې ما ته مړينه په اسلام کې په برخه کړه او ما د نيکو خلکو سره يو ځای کړه] .

په بائبل کې هم داسې مضمون راغلی : ته زما دکور اختيارمند ئې او زما په ټولی رعيت ستا حکم چليږی يوازی د تخت د خاوند په صفت زه له تا څخه لوړ يم ... ګوره چې زه تا د ټول مصر حکمران ګرځوم ...اوستا د حکم پرته به په ټول مصرکې هيڅ څوک خپل لاس هم ونه خوځوی [145].

امام قرطبی رحمه الله عليه ليکي چې : و لما فوض الملك امر مصر الى يوسف تلطف بالناس وجعل يدعوهم الاسلام حتى امنوا به و اقام فيهم العدل فاحبه الرجال والنساء [کله چې پادشاه يوسف عليه السلام ته د مصرځواک او واک وروسپاره نو هغه د خلکو سره د نرمی او شفقت لاره اختيارکړه،هغوی ته ئی د اسلام په لوربلنه ورکړه،هغوی هم په ده ايمان راوړ اوهغه هم دمصردخلکوترمنځ عدل او انصاف قائم کړ نو ښځو او نرو ټولو د يوسف عليه السلام سره مينه شروع کړه] [146].

په غير اسلامی حکومتونو کې د ماموريت يا د امارت غوښتنې مسئله:

---

[145] - بائبل کتاب پيدايش 41 باب 39-45 آيتونه

146 - تفسير قرطبی 9 ټوک 218 مخ – تفسير الکبير 18 ټوک 162 مخ - زاد المسير4 ټوک 246 مخ

نیو لیك

الله جل جلاله فرمایلی: قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ [د سورت القصص 17 آیت]

[موسی علیه السلام ژمنه وکړه چې ای زما ربه ! دغه احسان چې تا پر ما کړیدی له دی وروسته به هیڅکله د مجرمانوملاتړ نه شم] .

رسول اکرم حضرت محمد صلی‌الله علیه وسلم ته الله جل جلاله حکم کړی دی چې :

فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ [د سورت القصص 78 آیت]

[هیڅکله د مجرمانو ملاتړ مه جوړیږه] .

دلته یوپوښتنه پیدا کیږی چې یوسف علیه السلام د کافر پادشاه په حکومت کې منصب ولی قبول کړ؟ ځکه چې دا خو د یو غیر اسلامی حکومت سره کومک دی ددی پوښتنی ځواب په دی ځیرنه کې تر لاسه کیږی چې دا منصب ددین د اقامی په خاطرقبول شوی وه،که چیری پالیسی د کفری نظام وی اوحکم اوپریکړی د کافر پادشاه په لاس کې وی، نو په هغه صورت کې واقعاً د دی منصب په قبلولو سره د یو غیراسلامی نظام چلول ، د کفر کومک او مرسته ده نو پیغمبر علیه السلام لا څه چې یوعام متقی مؤمن ئی هم نه نشی قبلولای [حاشاوکلا] خو په مصرکې ټول اختیارات د حضرت یوسف علیه السلام په واک کې وه او د همغه حکم نافذ وه- پادشاه یوازی په نوم د تخت او تاج خاوند وه او تراوسه پوری د دی رسمی تخت او رسمی پادشاهی د پائی ته رسولو لپاره شرائط برابرنه وه او د یوسف علیه السلام له پاره همدا یوه لاره خلاصه وه چې یوازی په نوم پادشاهی دی تریوه وخته اوسی خو په عملی توګه دی د حق د قایمدو او د خلکو د سیاست ټول نظام دده په لاس کې وی همغه وه چې نوموړی د وخته څخه ګټه واخسته او ځواک ئی لاس ته راوست .

مفسرینو رحمه الله علیهم د حضرت یوسف علیه السلام د وزارت د منصب د قبلولو علتونه همدا ښوولی دی .

امام قرطبی رحمه الله علیه لیکې چې: ځینی پوهانو ویلی دی چې په دی آیت کې " اجعلنی علی خزائن الارض " ددی خبری له پاره دلیل دی،چې یوه

بهترشخص ته فاضل شخص ته د یو فاجر، فاسق یا کافر حکمران لخوا د کارونو سپارل اوقبلول روا دی خو په دی شرط چې د منصب قبلوونکې ته دا په ډاګه شی چې هغه ته به تول واک ورکول کیږی که هغه وغواړی اصلاحی لاری اختیارکړی د هغه په کارکې کوم خنډونه پیدا نه شی خو که دا کار او منصب د یو فاسق او فاجر شخص په لاس کې وی او یا د هغی د فسق او فجور او یا د نفسی غوښتنو پیروی وی نو بیا د داسی‌منصب قبلول روانه دی [147].

قاضی ثناء الله پانی‌پتی رحمه الله علیه لیکې چې : په دی آیت کې ددی خبری دلیل شته چې د کافر یا ظالم پادشاه د لاسه د مسئولیت او منصب قبلول روا دی خو په دی شرط چې د حق د قیام له پاره او د مخلوق د سیاسی ښیګڼی له پاره بله کومه لار نه وی موجود ، پرته له دی چې د همدی کافراو جابر له لاسه اختیار او اقتدار لاس ته راوړی [148].

دوهمه پوښتنه دا راپیدا کیږی چې آیا د منصب او امارت غوښتل او یا د هغی په طرف میلان پیداکول ناروا دی ؟

الله جل جلاله فرمایلی دی چې :

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ [د سورت القصص 83 آیت]

[هغه د اخرت کور خو به مونږ د هغو خلکو له پاره مخصوص کړو چې په ځمکه کې خپله لویی نه غواړی او نه د فساد کولو اراده لری او نیک عاقبت او انجام یوازی د پرهیزګارانو له پاره دی] .

یوسف علیه السلام د الله جل جلاله پیغمبر وه په یو پیغمبر د مخلوق د معاملاتو انتظام او د امت د ښګڼو او مصالحو اهتمام د استطاعت په اندازه او د امکان په صورت کې واجب دی .

---

[147] - امام قرطبی رحمه الله علیه 9 ټوک 215مخ

[148] تفسیرمظهری 5 ټوک 174مخ - روح المعانی 13ټوک 5 مخ

په دی وخت کې دا کار د همدی لاری ممکن وه کوم چې یوسف علیه السلام اختیار کړی وه لکه څنګه چې د واجبو او فرضو ادا کول کوم شی پوری موقوف وی نو د هغه حصول هم واجب او فرض ګرځی نو په همدی خاطر د قتدار غوښتنه او په هغی قبضه کول په یوسف علیه السلام واجب شوی وه اودا په دی خاطر چې په دی وخت کې د یوسف علیه السلام پرته بل څوک ددی منصب اهل او قابل نه وه او نه د واجب غوښتنه جاه طلبی وه [149].

امام قرطبی رحمه الله علیه فرمائی چې : " ددی منصب لاس ته راوړل د یوسف علیه السلام لپاره " فرض عین"ګرځیدلی وه او دا په دی خاطر چې د ده علیه السلام څخه پرته بل داسی بااهمیته شخص په دی وخت کېموجودنه وه نن هم همداحکم پرخپل ځای دی که چیری د چا په خپل نفس باندی باوروی چې هغه به په حق باندی ثابت قدمه اوسی اوبل کوم اهل ددی وظیفی د انجامولوله پاره دده نه زیات مناسب موجود نه وی، نو په دی وخت کې د مسئولیت دغه منصب ته به همدا تاکل کیږی او د هغیلاس ته راوړل په هغه باندی واجب دی خوکه چیری هلته نور اهل خلک هم موجود وی، نوبیا ددی منصب خواهش اوطلب دده لـه پاره روانـه دی .دا پـه دی خاطرچې رسول صلیالله علیه وسلم فرمایلیدی چې: د امارت خواهش او غوښتنه ونه کړی [150].

د طالوت حکومت

[تقریباً 1020 ق م څخه تر1004ق م پوری]

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ

---

[149]- تفسیرالکبیر مختصر د امام رازی لیکنه **18**ټوک **160-161**مخونه

[150] - تفسیرقرطبی 9 ټوک 216 مخ - زاد المسیر د ابن جوزی لیکنه 4 ټوک 243 مخ - تفسیر خازن 3 ټوک 27 مخ - تفسیر مظهری 5 ټوک 173 مخ - تفسیر روح المعانی 13ټوک 5 مخ

الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ [د البقره سورت 147 آیت]

[د هغو پیغمبر هغو ته وویل چې الله جل جلاله طالوت تاسی له پاره بادشاه مقررکړی دی هغوی وویل هغه څنګه پر مونږ د پادشاه کیدو استحقاق ومینده ؟ د هغه په پرتله مونږ د پادشاهی زیات وړیو. هغه کوم زیات شتمن سړی ندی پیغمبر ځواب ورکړه الله جل جلاله پر تاسی هماغه غوره کړیدی او هغه ته یی روحی او جسمی دواړه ډوله پراخ اهلیت وربښلی دی او الله واکمن دی چا ته یی خوښه شي خپل ملک ورکوی . الله جل جلاله سره ډیره پراخی ده او هر څه باندی عالم دی] .

د موسی علیه السلام او حضرت هارون علیه السلام دوفات څخه وروسته کله چې د یوشع بن نون په مشری فلسطین فتح شو نو بنی‌اسرائیلو د خپل ځان له پاره کوم متحده حکومت جوړ نه کړای شو بلکه په قبائلی دښمنیو ککړ شو د دری سوه پنځوس کالو څخه زیاته موده همدغه د ملوک طوائفی دوره وه تر هغه پوری چې د عمالقو پخوانیو مشرکو قبائلو یو متحده محاذ جوړ کړ او نبی اسرائیل ئی د فلسطین د لوی برخی څخه وویستل او تابوت سکینه ئی هم تری واخست ، نو هماغه وه چې طالوت رحمه الله علیه د313 صالحو او مؤ مؤ منو کوچنی فوځ په ملګرتیا د عمالقو مقابله وکړه او د جالوت عسکرو ته ئی ماتی ورکړه نو په 1020 میلاد وړاندی کې بنی اسرائیلو یو متحده حکومت جوړ کړچې تر1004میلاد وړاندی پوری ئی یعنی16کاله ئی دوام وکړ.

طالوت رحمه الله علیه په خپله نبی نه وه هغه په اصل کې د حضرت ثمویل علیه السلام تر مشری لاندی حکومت کاوه خو څرنګه چې هغه ډیر زوړ شوی وه- نو په دی خاطرد حکومت نظم ظاهراُ د طالوت په لاس کې وه اوهغه د حضرت ثمویل علیه السلام د احکامواو

لاربښوونو مطابق كاركولو- د هغه ټاكل هم د وحی په اساس وه كه څه هم طالوت رحمه الله عليه د بنی اسرائيلوله ډلی څخه وه خو ددی ترمخه دده په كورنۍكې هيڅ سردار يا حكمران نه وه تير شوی په دی وخت كې په بنی اسرائيلوكې د قبيله پرستی ، دنيا پرستی، مكروبونه خپاره شوی وه همد اعلت وه چې هغوی د الله جل جلاله لخوا په ټاكلی حكمران هم اعتراض وكړه او دليل ئی دا راوړه چې دده سره دولت نه شته ، يعنۍحكومت كول خو د خانانو، نوابانو بډايانو او... حق دی دغريبو،مزدورانوكارخودسرمايه دارانوخدمت كول دی نه دا چې په هغوی دی حكومت وكړی د الله جل جلاله بنی ورته وفرمايل : چې د قيادت اومشری يا د حكومت او سياست لپاره نژاد ، قبيله، دولت او ثروت كوم اهميت نه لری، بلكه اهليت ته اهميت وركول كيږی طالوت د علمی او جسمانی پلوه په تاسی ټولو قوی او پورته دی نو ددی امله الله جل جلاله هغه په تاسیحكمران ټاكلی دی خوهغوی بيا هم تيارنه وه خو كله چې دكرامت په ډول [د سكينی تابوت] يا [مبارك صندوق] د طالوت لاس ته ورغی نود هغه وروسته به چې هرچيرته تلو، نو مشری به ئی منل كيده، طالوت رحمه الله عليه د عمالقو د مشركو قبائلو څخه د مملكت د ازاديدو له پاره فوځ تياركړ د اردن په كانال كې د اوبو څښلونه د منعی،كولو په اساس ئی د فوځ د صبر استقامت او د هغوی د نظم آزميښت وكړ،د زرګونو عسكرو څخه يوازی 313 زيات ياكمو خلكو په دی آزميښت كې كاميابی ترلاسه كړه ،اوبيا د همدی يو موټی مؤ من فوځ په واسطه ئی د جالوت لوی فوځ ته ماتی وركړه اوجالوت د داود عليه السلام په لاس په قتل ورسيد.داود عليه السلام په هغه وخت كې بلكل ځوان او د طالوت په عسكروكې شامل شوی وه د دی لوئی كاميابی وروسته د بنیاسرائيلو متحداومستحكم حكومت په شام او فلسطين كې جوړشو او د ملوك الطوائفی دوره پائی ته ورسيده .

د داود عليه السلام خلافت

[تقريباً 1004ق م څخه تر965ق م پورې]

يَادَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعْ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ [د ص سورت 26 آيت]

[اى داوده ! مونږ ته پرځمکه خليفه ګرځولی ئی، له دى کبله ته د خلکو ترمنځ په انصاف سره حکومت وکړه او د نفسی غوښتنی پيروی مه کوه چې هغه به تا د الله جل جلاله د لاری څخه واړه وی او کوم کسان چې د الله جل جلاله له لاری څخه بی لاری شی په يقينی ډول د هغوی له پاره سخته سزا ده چې هغو د حساب ورځ هيره کړی ده] .

وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ [د البقره سورت 251 آيت]

[اوالله جل جلاله داود عليه السلام ته سلطنت او حکمت ورپه برخه کړ او هر هغه څه يې ورزده کړل چې د الله جل جلاله خوښوه] .

دطالوت رحمه الله عليه څخه وروسته دداود عليه السلام خلافت جوړشو چې د1004 ميلاد وړاندی څخه تر965 ميلاد وړاندی پوری يعنی نژدی څلويښت کاله ئېدوام وکړ په دیآيت کې د همدی داود عليه السلام دخلافت يادوونه شوی ده. د جالوت د قتلولو وروسته د حضرت داود عليه السلام بهادری او شجاعت ښکاره شوی وه خود نبوت د ورکولو وروسته د لوی الله جل جلاله په فضل اوکرم په هرځای کې بری او نصرت دده قدمونه ښکلول په ډير لږ وخت کې په سوريه ، عـراق فلسطين او د اردن د ختيځ پـه ټولـو سيموکې د ده خلافت جوړشو.

د " يا داود انا جعلناک خليفه فی الارض " د تفسير په هکله د څو مفسيرينو ليکنی دکتنی وړدی :

"حکما بين اهلها [د ځمکې د اوسيدونکو ترمنځ حکومت

کوونکي]¹⁵¹،ای تدبرامرالعبادمن قبلنابامرنا [ته زمونږله خوا نه او زمونږ په حکم د بندگانو د معاملاتو نظم ونسق چلوی] ¹⁵²، فی الدعاء الیٰالله وسیاسه الناس [ته د الله جل جلاله په خوا د بلنی او د خلکو د سیاست له پاره خلیفه گرځول شوی ئی] ¹⁵³.

الله جل جلاله داود علیه السلام ته حکم کړی وه چي دانصاف په اساس به پریکړیکوی.اودخپل نفس دغوښتنیپیروی به نه کوی.ځکه چي هغه تادالله جل جلاله د لاری څخه آړوی.

حافظ عماد الدین ابن کثیر رحمه الله علیه په دی هکله لیکي چي:
"دا د الله جل جلاله له خوا نه حکمرانانو ته وصیت دی چي د حق په اساس به پریکړه کوی او د هغه نه به مخ نه اړوی که نه نو د مستقیمی لاری څخه به وښویږی ابن ابی حاتم رحمه الله علیه د اسنادو په اساس رانقل کړی دی،چي اموی پادشاه ولید بن عبدالملک یوه ورځ د ابوزرعه رحمه الله علیه څخه پوښتنه وکړه چي تا تورات او انجیل هم لوستی دی، قرآن دی هم لوستی دی او ته د فقه عالم هم ئی، نودا ووایه چي آیا د خلیفه سره به هم محاسبه کیږی ابوزرعه رحمه الله علیه وویل: ای امیرالمؤمنین رښتیاخبره وکړم؟ ولید ورته وویل: بلکل،ابوزرعه رحمه الله علیه وویل: د الله جل جلاله په نزد ته ډیرمعزز ئی که داود علیه السلام ؟ هغه ته الله جل جلاله نبوت هم ورکړی وه اوحکومت هم، خو ددی سره سره هم الله جل جلاله هغه خبرکړی وه چیکه چیری تا د نفس پیروی وکړه ا ود عدل او انصاف لاردی غوره نه کړه نو د سختی سزا او محاسبی څخه به خلاص نه شی ¹⁵⁴.

امام رازی رحمه الله علیه فرمائی چي: هرهغه څوک چي سیاسی

---

¹⁵¹- تفسیرابن جریرطبری 23ټوک 151مخ
¹⁵²- تفسیرزادالمسیرد ابن جوزی لیکنه 7 ټوک 124مخ
¹⁵³ -- تقسیرکبیر 26ټوک 199
¹⁵⁴- تفسیر ابن کثیر 6 ټوک 55 مخ

حکمران اوسی او د خپلو شخصی‌گټو او اهدافو په خاطرحکومت کوی ، نـود هغـه پـه نتیجـه کـې بـه خرابـی را پیـدا کیـږی او بـالاخره بـه دا حکمـران پـه خپلـه تبـاه کیـږی، خـو هغـه حکمـران اوسیاسی‌مشـرچې د شریعت پابنداوسی، نـو مصـالح ، ښیگڼـی او نـیکې بـه خپـره شـی او د ریاست نظام به په ښئی طریقی سره چلیږی [155].

د سلیمان علیه السلام خلافت

[تقریباً 960 ق م څخه تر926ق م پوری]

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ [د البقره سورت 102 آیت]

[او پـه دی لـړ کـې یـی دهغـو شیـانو پیـروی وکـړه چـې شیـطانانو د سلیمان علیه السلام د حکومت د نوم په اخیستلوړاندی کول] .

وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا [د الانبیاء سورت 79 آیت]

[اومونـږ داود علیـه السـلام او سـلیمان علیـه السـلام دواړوتـه حکومـت اوعلم ورکړی وه] .

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ [د ص سورت 35 آیت]

[سـلیمان علیـه السـلام وویلی‌چـې ای پروردگـاره ! راکـړی ماتـه د هغه ډول حکومت چې مناسب نه وی چاتـه زماڅخه وروسـته ،بـی شـکه چې ته دهرڅه بخښوونکې ئی].

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ [د النمل سورت 16 آیت]

[او سلیمان علیه السلام د داود علیه السلام وارث وگرځید] .

دداود علیه السلام څخه وروسته د هغه پراخه حکومت د هغـه زوی حضرت سلیمان علیـه السـلام تـه پـه لاس ورغـی دا دولـی عهـدی رواج شوی طریقه نه وه خولکه څنگه چې داود علیـه السـلام د الله جـل جلالـه د طرفه په حکومت کولو مامورشوی وه نوپـه همـدی توگـه ئـی سـلیمان

---

[155]- تفسیر کبیر 26 توک 119 مخ

علیه السلام ته هم د نبوت په څنګ کې دحکومت منصب ورکړی وه .
نبی د الله جل جلاله له خواڅخه ټاکل کیږی اوکله چېحاکم د خپلو ښکته مامورینو ټاکنه کوی نو بیا دهغه له پاره انتخاب ضرورت نه وی،په قرآنکریم کې دا نه دی ویل شوی چې داود علیه السلام خپل زوی سلیمان علیه السلام د حکومت وارث اوولی عهدټاکلی وه بلکه دورث کلمه راغلی ده وارث اوقائم مقام یې وګرځاوه-ځواب ئی روښانه دی هغه چا چې داود علیه السلام خلیفه ټاکلی وه- همغی سلیمان علیه السلام ته هم دخلافت منصب ورکړ.یعنی په خپله الله جل جلاله دواړوته دا مسئولیت ورپه غاړه کړی وه.

څرنګه چې د انبیاو پرته نور خلک د الله جل جلاله له طرفه نه ټاکل کیږی، نوپه دی اساس د هغوی تقررد مسلمان امت د شوری په واسطه کوی، الله جل جلاله د سلیمان علیه السلام دعا قبوله کړه او هغه ته ئی د الوتونکو د خبروپه پوهیدوهم قوت ورکړ.او هوا او پیریان ئی هم دهغوی تابع وګرځول بلکه د سبا حکومت هم دهغه د حکومت تر تاثیراو اختیار لاندی راغی، نوپه دی اساس د داود علیه السلام څخه د سلیمان علیه السلام حکومت ډیرقوی او پراخه وه .

په خپله سلیمان علیه السلام فرمائی چې:

وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ [د النمل سورت 16 آیت]

[او مونږ ته داړتیا وړهرشئ راکړل شوی‌اویقینا ُچې دا د الله جل جلاله ښکاره فضل او احسان دی].

ددی عظیم الشان او پراخه مملکت له پاره چې دکوموشیانواو اسبابونواړتیا وه هغه ټول راکړل شوی،د سلیمانی دعا څخه دا ثابتیږی چې د دین د اقامی او د شریعت د جاری کیدو په خاطر د الله جل جلاله څخه د مستحکم حکومت غوښتل د نبوت او تقوی په خلاف کارنه دی- افسوس دی چې د سلیمان علیه السلام څخه وروسته د هغه په ځای دکښیا ستوونکو نالایقی او د قوم د اخلاقی‌خرابیو په اساس

مخالفينو بيا سر راجگ کړ او په دی ترتيب د حکومت زوال شروع شو

د سليمان عليه السلام
ليک
د سبا د ملکې په نوم

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِاسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ [د النمل سورت 31 آيت]

[د لوی الله جل جلاله په نامه پيل کوم چې ډير مهربان او د رحم څښتن دی زما په مقابل کې زور مه کوی او زما حضور ته مسلمانان راشئ] .

داسی لنډ، جامع د معنی او عظمت نه ډک ليک شايد چا په دنيا کې ليکلی نه وی ددی خط مطلب داوه چې زما د خلافت او اسلامی حکومت په مقابل کې د زور او تکبر څخه کاراخيستل مناسب نه دی ستاخير په دی کې دی چې اسلام قبول کړی او زما ترمشری لاندی حکومت هم ومنی د دی ليک څخه دا څو اصولی مسائل را په ډاگه کيږی چې:

ټول رسمی او غير رسمی خطونه بايد د بسم الله په ليکلو شروع شی .

د هغه اسلامی حکومت چې د شريعت پابند وی مخالفت کول روانه دی

داد يوه اسلامی حکومت وجيبه ده چې په خپل شاوخوا کې د غير اسلامی حکومتونو د ړنگولو له پاره ضروری اقدامات وکړی .

د اسلامی حکومت هڅی بايد د ملکونو د نيولو له پاره نه وی بلکه د اسلام د سپيڅلی دين د غلبی په خاطر وی .

د ذوالقرنين حکومت

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي

....

الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ [د الكهف سورت 83 آيت]

[او ای محمده صلی الله علیه وسلم ! دوی له تا نه د ذوالقرتین په باره کې پوښتنه کوی دوی ته ووایه : زه به د هغه څه احوال تاسو ته و اورم مونږ هغه ته په زمکې کې قدرت ورکړی و او هر ډول وسایل او اسباب مو وربښلی وۍ].

قرآنکریم دکهف په سورت کې د 83 آیت څخه تر98آیت پوری دذالقرنین د حکومت،جهاد ، عدل و انصاف او دالله جل جلاله څخه دویری قیصه بیان کړی ده نو د دی څخه دا معلومیږی چېکوم وخت کې د ذالقرنین په نوم څوک مقبول ، عادل خدای پالونکې او دینداره حکمران تیرشوی دی چې د هغه سره د وسایلو پراخی وه او هغه د خپل مرکز په غرب او شرق کې او یوی بلی خوا[شایدچې شمال وی] فتوحات وکړه او د یاجوج او ماجوجو د فساد د مخنیوی او د خپل رعیت د ستاینی په خاطرئی یو مستحکم دیوال جوړکړی وه . د هغه په هیواد کې د عدل او انصاف نظام قایم وه مجرمینوته سزاګانی ورکول کیدی او د نوررعیت سره ئی ډیره نرمیکوله،ده په خپل دی پراخه او لوی حکومت او ډیرو مادی وسائلو غرور او تکبرنه کاوه بلکه دا ئی د الله جل جلاله رحمت ګڼه [قال هذا رحمه من ربی] .

په فرقان حمید او صحیحو احادثیو کې د ذوالقرنین د حکومت وخت او نور تفصیلات ندی ذکر شوی ځکه چې قرآنکریم د تاریخ کتاب نه دی- بلکه د هغه موضوع د هدایت له پاره احکام او د عبرت واقعات بیانول دی او دا مقصد د تفصیلاتو پوهیدوپرته هم لاس ته راځی زمونږ مقصد هم یواځیدابښوول دی چې ذوالقرنین یوعادل حکمران وه چې الله جل جلاله ئی تعریف کړیدی اودا ثابتول دی چې ددین د اقامی او د عدل د قیام په خاطرد حکومت او سیاسی نظم جوړول ضروری دی .

دځینی مورخینو او مفسرینو رحمه الله علیهم څخه سخته غلطی

شوی چې د ذالقرنین څخه ئی مقصدیونانی، مقدونی سکندر اخستی دی چې په 300 کاله وړاندی له میلاده تیر شوی ، هغه داراکو قتل کړاو د ده وزیر مشهور فلسفوف پوه ارسطو وه.

د حافظ عمادالدین بن کثیر رحمه الله علیه په البدایه او تفسیر دواړوکې ددی خبری سخت تردیدکړیدی ، سکندر یونانی مشرک وه اود ذالقرنین یادوونه قرآنکریم د یو صالح مؤمن په صفت کړیده د حضرت علی رضی‌الله عنه څخه یوروایت دی چې" ذوالقرنین نه نبی وه نه ملائکه بلکه یو صالح مسلمان وه [156].

حافظ عماد الدین بن کثیر رحمه الله علیه خپله څیړنه داده چېپه قرآنکریم کښذکرشوی ذوالقرنین دیونانی سکندرڅخه دوه زره کاله پخوا د حضرت ابراهیم علیه السلام په زمانه کې تیرشویدی هغه پښی ابل حج وکړ، همدا قول په عمومی توګه په عربی تاریخونواو عامو تفسیرونوکې ذکر شوی دی خو د نورو څیړونکو څیړنه دا ده چې په قران کې ذکر شوی ذوالقرنین څخه مقصد مشهور حکمران سائرس ایرانی وه چې هغه په ایران کښد هخامنشی دکورنی د حکومت بنسټ اینښی وه او هغه د550 وړاندی له میلاد څخه تر539 وړاندی له میلاده پوری 21کاله په ایران حکومت کړی وه دا یو عادل حکمران وه چې ایرانیان پری فخر کوی ایرانیان هغه ته ګورش اعظم وائی، یهودیان ورته خورس ، یونانیان ورته سائرس او عرب ورته کې خسرو وایی .

مولانا ابوالکلام آزاد رحمه الله علیه په تفسیر ترجمان القران کې مولانا سیدابوالاعلی‌مودودی رحمه الله علیه په تفسیر تفهیم القران کې اومولاناحفظ الرحمن سیوهاروی رحمه الله علیه په قصص القران کې همدی نوی څیړنی ته ترجیح ورکړی ده .

د محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم

[156]- البدایه النهایه 2ټوک106- 108مخونه 1966عیسوی کال بیروت چاپ

خلافت او سیاست :

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ [د التوبه سورت 33 آیت]

[الله جل جلاله خپل رسول محمد صلی الله علیه وسلم له هدایت او حق سره رالیږلی دی تر څو چې هغه په ټولو ادیانو باندی برلاسی کړی که مشرکانو ته دا څومره ناکاره هم بریښی] .

د الفتح د سورت د 28 آیت کلمات هم همداسی دی خو د " ولوکره المشرکون " په ځای " وکفی بالله شهیدا " راوړی دی په دی آیت کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د بعثت مقصد او هدف په دی ډول بیان شوی چې هغه به داسلام دین په ټولو باطلو دینونو باندی غالبه وی او د دی لازمی غوښتنه هم همدا ده چې دا دین به د ځواک خاوند وی او نور ټول باطل ادیان به مغلوب اویا به نابودیږی د الشوری په 13 آیت کې ئی محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم او اسلامی ټولنی ته همغه حکم کړی چې نوح علیه السلام ، ابراهیم علیه السلام ، موسی علیه السلام ، عیسی علیه السلام او نورو انبیاوته ئی ورکړی وه یعنی دا چې : ان اقیموالدین [دین قائم کړی] د لغت پوهانو د څیړنی په رڼاکښد دین د اقامی څخه مقصد د دین نافذول ، جاری کول ، ټینګول او مضبوطول ، او هغه ته رواج او شهرت ورکول دی یعنی د هغه غالبول او په هغی عمل کول دی

څرګنده ده چې د دین کامیابی د دین د خاوندانو د کامیابی پوری تړلی ده ددین د اقامی د فریضی د ادا کولواو د دین د غلبی په خاطر د تعلیم، تبلیغ تربیت او پاکوالی په څنګ کې د اسلامی حکومت جوړولو او د ځواک د ترلاسه کولوکوشش کول هم په نبوی فرائضوکې شامل وه که څه هم رسول الله صلی الله علیه وسلم د فطری طریقی مطابق د نبوت دکار شروع د توحید او تبلیغ ښوونی او روزنی څخه کړی وه او دا په دی خاطر چې ددین د علم نه پرته نه په دین عمل کیږی اونه هغه غالب او نافذیدی شی او نه د پوهو

او تربیه شووکارکوونکو د ډلی څخه پرته اسلامی‌حکومت ټینګیدائی شي او نه کارکولای شي خو د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د تعلیم او تربیی د پیل سره سم یو سیاسی فکر هم موجود وه او د شروع سره سم ئی د سیاسی اثراتو د پیدا کولو تدبیرونه هم اختیارکړی وه چې د همدی تدبیرونو په نتیجه کې د مدینی حکومت دهغه ترمشری لاندی جوړ شو[157].

د توحید د کلیمی غوښتنه

د توحید په بنسټ د حکومت جوړول

د توحید دکلیمی مفهوم دادی چې د یوه الله جل جلاله څخه پرته بل خدای نه شته او محمد صلی‌الله علیه وسلم د الله جل جلاله وروستی پیغمبر دی، اله کارجوړونکي ته هم ویل کیږی اوقانون جوړونکې ته هم لکه څنګه چې د حاکمیت په څیړنه کې د دی خبری په تفصیل سره یادونه شوی هر هغه څوک چې کارجوړونکي او قانون جوړونکې وی هغه معبود هم وی . او د عبادت مقصد هم دا دی چې د ژوندانه په هراړخ کې دیوه الله جل جلاله بندګی وشی، نوله دی امله د توحید دکلیمی غوښتنه دا ده چې یوازی په عباداتو ، معاملاتو ، اخلاقیاتوو جزاګانو[تعزیراو حدودو] سیاسیاتو [دحکومت په نظام] ، ایمانیاتو او عقائدو او ټولو کې د الله جل جلاله او د هغی د رسول محمد صلی‌الله علیه وسلم د احکامو په مخلصانه توګه اطاعت وشی، یا په بل عبارت ، دتوحید د کلیمی غوښتنه دا ده چې داسی یونظام منځ ته راشی چې هلته عبادت هم یوه الله جل جلاله لره وی او اقتصادی، ټولنیزی اوتمدنی چاری هم د یوه الله جل جلاله د قانون او حکم مطابق سرته ورسیږی په مکې دورکې د رسول اکرم الله صلی‌الله علیه وسلم د توحید د تبلیغ په وخت کې د اسلامی سیاست او اسلامی حکومت

[157] لسان العرب 12 ټوک 496-497 مخونه

فکرهم خلکو ته وړاندی کاوه که څه هم حکومت د هجرت څخه وروسته جوړ شوی وه- د حکومت او سیاست پوری د تړلو احکامو تفصیلات وروسته بیان شوی وه خو هغه ته مخکې ترمخکې اذهان تیاریدل د مکې د خلکو د حکومت وړاندیز په دی خاطر رسول الله صلیالله علیه وسلم مسترد کړ، چې هغوی د توحید د پریښولو شرط رامخته کړی وه. هغوی غوښتل چې د جاهلیت مشرکانه نظام په خپل حال پاته شی خو د دی حکومت مشری دی د پخوانیو سردارنو په ځای په خپله حضرت محمد صلیالله علیه وسلم سره وی څرګنده ده چې دیو نبی په زړه کې د داسی یو حکومت فکرهم نه ګرځی،خو هغه صلی الله علیه وسلم دمکې سرداران قبائلی مشران او خپل خپلوان په مسلسله توګه په دی خبره پوهول چېکه چیری تاسو توحید قبول کړی او د هغی غوښتنیهم ترسره کړی نو په عربو به ستاسی حکومت جوړ شی او عجم به تاسوته جزیه درکوی دا خبره هغه ددی فکرجوړولوله پاره کړی وه، چې د توحیدی نظام غوښتنه یوازی د خلکود عقیدو بدلون نه دی- بلکه د اقتدار او ځواک بدلون هم دی .

دنبوت په لومړیو دریوکلونوکې رسول الله صلیالله علیه وسلم خلک د حکمت او تبلیغ په واسطه په ځانګړی لیدنوکتنوکې د توحید په عقیده پوهول خوکله چې د نبوت په څلورم کال د الشعرا په سورت کې هغه ته دا حکم وشوچې] خپل نژدی خپلوان دی خبردارکړه نو هغه د صفا په غونډی کښی د ټولو قبائلو د نمایندګانو یوه غونډه جوړه کړه او په عامه توګه ئی ورته د توحید بلنه ورکړه- په صحیح بخاریکې خو یوازی دا راغلی دی چې هغه وفرمایل:" زه تاسی ته د الله جل جلاله د عذاب نه دویرولوله پاره راغلیيم- تاسو ایمان راوړی او خپل ځانونه ددی عذاب څخه په څنګ کړی اوکه نه نو زه تاسی د قیامت په ورځ د عذاب څخه نه شم ژغورلای ."

خو ابن سعد رحمه الله علیه چې په 230 هجری کال کې مړ شوی

دی د لاندی الفاظو په زیاتولو سره ئی داسی رانقل کړی دی :

وتدین لکم بها العرب وتذل لکم بها العجم [که چیری تاسو توحید ومنی نو عرب به ستاسی تابع وګرځی اوعجم به ستاسی د لاس لاندی شی] [158].

د دی نبوی ارشاد څخه دا مقصد دی چې یو توحیدی ریاست به جوړ شی هماغه وه چې حکومت جوړ شو او د قیصر او کسری مانی ئی وړنګی کړی .

ابن سعد رحمه الله علیه په بل ځای کې لیکې چې : د عامی بلنی د پیل څخه وروسته محمد خاتم الرسول صلی‌الله علیه وسلم ترلسوکالو پوری خلک په همدی خبرو پوهول، هرکال به دحج په وخت کې د [عکاذ مجنه] او[ذوالمجاز] کلنی میلی ځایوکې یوی یوی قبیلي ته ورته ، هغه قبیلی چې رسول اکرم صلی‌الله علیه وسلم به ورتلو په دی ډول دی :

بنوعامر- بنومحارب- بنوفزاره- بنوغسان – بنومره - بنوحنیفه- بنوسلیم- بنوعبس - بنونصر- بنوالبکاء- بنوکنده- بنوکلب- بنوحارث- بنوعذره- الحضارمه

پورته ذکرشووپنځلس قبیلوته رسول اکرم صلی‌الله علیه وسلم دا رنګه بلنه رسولی وه

یاایهاالناس قولوا لااله الا الله تفلحوا وتملکوبها العرب وتذل لکم العجم واذا آمنتم کنتم ملوکا فی‌الجنه وابولهب ورائه یقول لاتطیعوه فانه صابی وکاذب

[" ای خلکو! وواياست چې د یوه الله جل جلاله پرته بل معبود نه شته نو تاسو به کامیاب شی اوعجم به هم ستاسی ترلاس لاندی شی اوکله چې تاسی ایمان راوړی نو په جنت کې به هم پادشاهان شی ابولهب د محمد صلی‌الله علیه وسلم تره دده پسی وروسته تللو او ویل

---

[158] طبقات ابن سعد 1 ټوک 216 مخ

به ئی چې ای خلکو ! دده خبره مه منی دا صابی او دروغجن دی] .

کله چې ابوطالب د مرګ په مرض اخته وه نو د قریشی سردارانو یوهیئت د ابوجهل په مشری ورته راغی او دا شکایت ئی ورته وکړچې ستا وراره زمونږ خدایان نه منی اوته د هغه حمایت او ساتنه کوی ابوطالب رسول اکرم صلی‌الله علیه وسلم ته وویل وراره جانه ته د خپل قوم څخه څه غواړی هغه مبارک وفرمایلی : اریدمنهم کلمه تدین لهم بها العرب و تؤدی الیهم العجم الجزیه [زه له هغوی یوه خبره غواړم چې د هغې د منلو په صورت کې به عرب د هغوی تابع وګرځی او عجم به یې د لاس لاندی شی او جزیه به ورته ورکوی] .

ابوطالب ورته وویل چې یوازی یوه خبره ؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل چې: کاکاجانه ووایه چې لااله الاالله - هیئت ورته وویل چې آیا مونږ یوازی د یوه الله جل جلاله بندګی وکړو په قریشی ملت [آخری ملت] کې مونږ تر اوسه پوری داسی خبره نه وه اوریدلی دا درواغ دی نو په همدی وخت کې د ص د سورت لومړی اوه آیتونه رانازل شول [159] .

د عربو او عجمو د حکومت کولو یادونه د مکې دور به بلنوکې ځکه په بیا بیا کیدله چې مخالفین او موافقین دواړه په دی ښه وپوهیږی چې د اسلام دین او د توحیدکلیمه د قتدار او ځواک بدلون غواړی او مکمل اسلامی انقلاب ئی غوښتنه ده .

د حبشی د هجرت سیاسی اثرات :

[159] سنن ترمذی ابواب التفسیر سورت ص 2 ټوک 178مخ – مسند احمد – مسند ابن عباس لومړی ټوک 27 مخ - تفسیر ابن جریر په څلور اسانید23 ټوک 125- طبقات ابن سعد لومړی ټوک 202مخ – تفسیر ابن کثیر 6 ټوک 47 مخ په حواله د احمد او سنن نسائی - سیره ابن هشام لومړی ټوک 417 مخ د 1955 عیسوی کال د مصرچاپ – الکامل د ابن اثیر 2 ټوک 65 مخ – تاریخ الامم و الملوک د طبری 2 ټوک 219 مخ

د مکې دکفارو د مظالمو په اساس د صحابه کرامو رضیالله عنهم هجرت حبشی ته يوازی د پناه اخستولوله پاره نه وه بلکه دا يو رنګ سياسی حکمت عملی هم وه چې مقصد يې د عربو څخه د باندی د دعوت خپرول وه او د حبشی شاهی کورنی ترتاثير لاندی راوړل وه د حبشی مهاجرين دپناه اخستلو په څنګ کې د اسلام بلونکې او ترجمانان هم وه هغوی د دعوت او بلنیکار ته دوام ورکړ او په دی ترتيب د اسلام اثرات خپريدل حتی چې په هغه وخت کې د حبشی پادشاه نجاشی [اصحمه] هم مسلمان شو او د مدينی د هجرت وروسته ئی هلته د جوړشوی اسلامی حکومت سره د دوستی اړيکې هم ټينګ کړی
.

د نبوت په پنځم کال د رجب په مياشت کې پنځلس کسانو[يو لسو سړو او څلور ښځو] لومړی ځل حبشی[ايتوپيا] ته هجرت وکړ او د بعثت په شپږم کال نږدی سلوکسانو د دوهم ځل له پاره هجرت وکړ.کله چې د قريشوخلکو دا درک کړه چې ددی مهاجرينوپه واسطه په حبشه کې هم د محمد صلیالله عليه وسلم بلنه روانه ده او په راتلونکې کې هغه ډير سياسی اثرلری. نو هغوی عمروبن عاص رضی الله عنه عماره بن وليد رضیالله عنه يا د ام سلمه رضیالله عنها دوينا له مخی عبدالله بن ابی ربيعه ته قيمتی تحفی ورکړی او د نجاشی در با رته ئی ورواستول ترڅوهغه دا مهاجرين دخپل وطن څخه وشړی، د قريشیهئيت د شکايت اوريدونه وروسته پادشاه مهاجرين خپل دربارته راوغوښتل د اسلام د پيغام درسولواو د پادشاه د متاثره کولوله پاره دا يو طلائی وخت وه چې د توقع څخه پرته پيدا شو،نو هماغه وه چې د مهاجرينو د نماينده په توګه حضرت جعفر بن ابیطالب شاهی دربار ته ولاړ او د اسلامی اصولو مطابق ئی سلام واچاوه او پادشاه ته ئی سجده ونه کړه درباريانو ورته وويل تا د بادشاه د احترام په خاطر سجده ولی ونکړه حضرت جعفر رضی الله

عنه ورته وويل : د الله جل جلاله پيغمبر محمد صلی‌الله علیه وسلم مونږ ته حكم كړی چې مونږ د الله جل جلاله څخه پرته بل هيچا ته سجده ونه كړو، لمونځونه وكړو او زكاتونه وركړو،" ددی خبری وروسته عمرو بن عاص رضی‌الله عنه وويل چې دا خلك د حضرت عيسی عليه السلام په هكله له تاسی سره اختلاف لری پادشاه پوښتنه وكړه چې د حضرت عيسی عليه السلام په هكله ستاسو عقيده څه ده؟ حضرت جعفر رضی الله عنه ورته وفرمايل : حضرت عيسی عليه السلام د الله جل جلاله په حكم پيدا شوی وه او د هغه پاک روح الله جل جلاله پيغلی مريم عيها السلام ته القا كړی وه چې هغه ته د هيڅ بشر لاس نه وه لګيدلی [هم بستره شوی نه وه] نجاشی رحمه الله عليه د ځمكې څخه يوډكې راپورته كړ او وئی ويل چې : ای د حبشی خلكو او ای عالمانو او راهبانو! په الله جل جلاله قسم چې دا خلک زمونږ د عقيدی څخه ددی ډکې په اندازه هم زياتی نه وائی د دی وروسته ئی مهاجرينو ته په خبرو كې ويل : زه تاسی ته هم ښه راغلاست وايم او هغه پيغمبر صلی الله عليه وسلم ته هم ښه راغلاست وايم چې تاسی د هغه له لوری دلته راغلی ياست او زه شاهدی اوګواهی وايم چې هغه د الله جل جلاله رسول دی چې ذكر ئی په انجيل كې هم شوی دی او ده غه پيش ګوئی حضرت عيسی عليه السلام كړی وه ، تاسی زما په مملكت كې هر چيرته چې غواړی اوسيدلی شی-كه چيری زه د حكومت په چارو كې نښتی نه وائی نو زه به په خپله د هغه نبی عليه السلام په دربار كې حاضر شوی وايی د هغه پښی مباركې به می راجګولای او د هغه قدمو به می پاكولای د دی خبرو وروسته ئی د قريشی هيئت سوغات بيرته مستردكړ[160].

امام احمد بن حنبل رحمه الله عليه په مسندكې د ام سلمه رضی‌الله عنها د روايت له مخی د حبشی د هجرت مكمله قصه رانقل كړی

[160] مسنداحمدلومړی ټوک 461مخ - مسند ابن مسعود دارصادربيروت چاپ

اوهمدا راز يي د مهاحرینو د خطیب جعفر رضیالله عنه د وېناو مکمل متن رانقل کړی دی چې هغه د نجاشی په دربارکې کړی وه په دی ویناکې د جاهلیت د دوره اعتقادی ، اخلاقی او ټولنیزی خرابی بیان شوی وی، بیا ئی د نبی صلیالله علیه وسلم د معبوث کیدو یادونه وکړه او د هغه د تعلیماتو لنډیز ئی وړاند کړی د هغه وروسته ئی د مکې د قریشو د هغه مظالمو یادونه وکړه چې په مسلمانانو به ئی کول او په آخره کې ئی وویل مونږ ستاسی د ملک په لور په دی خاطر راغلی یو چې دلته به پر مونږ ظلم و نه شی نجاشی رحمه الله ورته وویل : آیا له تاسی سره د دی پیغام څه برخه شته چې الله جل جلاله له خوانه په دی نبی صلیالله علیه وسلم رانازل شوی‌دی؟

حضرت جعفررضیالله تعالیعنه د مریم علیه السلام د سورت لومړی برخه تلاوت کړه ، د دی په اوریدلو نجاشی په ژړا شروع وکړه ،تر دی پوری ئی وژړل چې ږیره مبارکه ئی په ژړا لمده شوه- د هغه د دربار پادریانو هم په ژړا شروع وکړه، تردی ئی وژړل چې د هغوی ترمخ پرا ته کاغذونه هم لامده شول او بیا نجاشی وویل چې" دا پیغام او د حضرت عیسی علیه السلام تعلیمات دواړه د یوه څراغ رڼا ده "او بیا ئی د قریشو هیئت ته وویل چې ولاړ شی زه دا خلک تاسی ته نه شم درکولای [161].

حضرت جعفر رضیالله عنه د مسلمانانو نماینده او د رسول الله صلیالله علیه وسلم سفیر وه چې په شاهی دربارکې ئی د قریشو سفارتی هیئت ته په سفارتی میدان کې سخته ماتی ورکړه ، دا د رسول الله صلیالله علیه وسلم دعوت هم وه او سیاست هم چې کامیاب ثابت شو .

---

[161] - مسنداحمد لومړی ټوک 201 مخ - سیرت ابن هشام لومړی ټوک 236 مخ - الکامل د ابن اثیرلیکنه2ټوک 80 مخ البدایه النهایه د حافظ عماد الدین ابن کثیرلیکنه 3ټوک73-74مخونه

وصلی الله علیه و علی اله و اصحابه اجمعین

د عقبې تړون د اسلامي حکومت پیل :

د عقبې تړون هم د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم سیاسي زیرکتیا وه چې د هغه په اساس په عربو او عجمو کې د هغه د حکومت بنسټ کېښوول شو،چې د هغه یادوونه حضور صلی‌الله علیه وسلم د قریشو سردارانو او د عربي قبائلو مشرانو ترمخ کړې وه دا تړون په اصل کې د اسلامي حکومت پیل وه .

حضرت سوید بن صامت په مدینه کې هغه اول د ښه نصیب خاوند ، چې د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم تر تاثیر لاندې راغی خو د بعثات په نبنته کې په قتل ورسید ، دوهم خوش قسمته انسان حضرت ایاس بن معاذ وه هغه ویلي وه" په الله جل جلاله سوګند چې دا ښې خبرې دي خو هغه هم ډیرژر وفات شو[162].

د نبوت په یولسم کال دحج په وخت کې رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د مدینې د یوې قبیلې خزرج د شپږ کسانو سره د منی په عقبه کې لیدنه وکړه ، هغوی اسلام قبول کړ او وعده ئې وکړه چې د راتلونکي کال کې د حج په موسم کې به بیا سره ګوري هغوی بیرته ولاړل او د اسلام تبلیغ ئې شروع کړ، او د مدینې په هرکورکې د رسول اکرم له صلی الله علیه وسلم د نوم یادونه شروع شوه .

د هغو شپږو خوش نصیبو صحابه و رضی‌الله عنهم نومونه دا دي :

ابوامامه اسعدبن زاره - عوف بن الحارث - رافع بن مالک - قطبه بن عامربن حدیده - عقبه بن عامربن نابی - جابربن عبدالله بن رباب رضی‌الله عنهم

د نبوت په 12کال د وعدې مطابق د حج په وخت د منی په کنده کې دولس کسانو د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم سره دوهم ځل له پاره

---

[162] سیرت ابن هشام 1- 2 ټوکونه 426 – 427 مخونه

لیدنه وکړه په دی وخت کې چې رسول الله صلیﷲ علیه وسلم د هغوی ښځه کومه وعده واخسته نوهغه د هغه بیعت [تړون] مطابق وه چې ځوکاله وروسته د ممتحنی د سورت په 12دولسم آیت کې د مهاجرو ښځوښځه د بیعت د اخیستوپه هکله ښوول شوی وه.

همدا علت دی چې د عقبی تړون ته مسند احمد او سیرت ابن هشام بیعت النساء ویلی دی او حضرت عباده بن صامت رضی الله عنه فرمایی چې حضرت محمد صلیﷲ علیه وسلم زمونږ ښخه دا ډول بیعت [تړون] اخستی وه .

د الله جل جلاله سره به هیڅوک نه شریکوی- غلابه نه کوی- زنا به نه کوی - خپل اولاد به نه وژنی- په هیچابه د دروغو تورنه لګوی او زما نافرمانی به نه کوی،که چیری تاسی په دی وعده وفا وکړه نوتاسی ته به جنت وی اوکه چا ددی حراموکارونوڅخه یوکارهم وکړنوبیا د هغه معامله داﷲ جل جلاله په حواله ده که هغه یی معافوی اوکه عذاب ورکوی .

د هغه د ولسوکسانو نومونه دا دی :

ابوامامه اسعدبن زراره - عوف بن حارث - رافع بن مالک - قطبه بن عامر - عقبه بن عامر - معاذبن حارث - زکوان بن عبدالقیس - عباده بن صامت - یزید بن ثعلبه - عباس بن عباده- ابوالهثیم بن التیهان- عویم بن ساعده رضیﷲ عنهم .

ددی بیعت وروسته محمد رسول الله صلیﷲ علیه وسلم حضرت مصعب بن عمیر رضیﷲ عنه د هغوی سره مدینی ته واستاوه هغه د مدینی منوری د مسلمانانو مشری په غاړه واخسته او د ښوونی او روزنی او تنظیم او دعوت کارونه ئی نور هم پسی پر مخ بوتله چې په دی کارکې حضرت اسعد بن زراره رضیﷲ عنه له ده سره ډیرکومک

وکړ[163].

د نبوت په 13 کال73 سړی او2 ښځی د دریم ځل له پاره د نبی اکرم صلی الله علیه وسلم سره په همدی عقبی کې د لیدنی له پاره راغلی وه په دی ځل ئی ورځخه د اطاعت په څنګ کې د جهاد او کومک کولو وعده هم واخسته .

حضرت عباده بن صامت رضی الله عنه د دی بیعت څرنګوالی په دی توګه بیان کړی دی : مونږ د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره دا وعده وکړه چې ستاسی هرحکم به اورو او منو به ئی،که زمونږ طبعیت ئی وغواړی اوکه وئی نه غواړی، مونږ به مالی مصارف په غاړه اخلو که څه هم تنګ لاسی اوسو یا آسوده ، مونږ به په نیکې حکم کوو او د بدی څخه به منع راوړو، د الله جل جلاله له پاره به حقه خبره کوو او د هیڅ ملامت کونکې پرواه به نه کوو- کله چې د الله جل جلاله رسول الله صلی الله علیه وسلم زمونږ کلی یثرب [مدینی] ته تشریف راوړی نو مونږ به د هغه کومک کوو او د هغه به داسی ساتنه کوو لکه څنګه چې د خپلو ځانونو، ښځو او اولاد ساتنه کوو او د دی په بدل کې مونږ یوازی جنت غواړو[نو دا هغه بیعت وه چې مونږ د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره کړی وه] .

د دولس نمایندګانو ټاکل

د بیعت وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل چې ما ته ستاسی له ډلې څخه دولس کسه باوری نمایندګان غوره او راکړی چې دخپلی قبیلی داسی مسئول او استاذی وی لکه څنګه چې د حضرت عیسی علیه السلام حواریون کفیلان وه هغوی د خزرج څخه نهه او د

[163] - طبقات ابن اسعد لومړی ټوک 220مخ - سیرت ابن هشام لومړی ټوک 433مخ - تاریخ طبری 2 ټوک 235مخ - الکامل 2 ټوک 96مخ - البدایه والتهایه 3 ټوک 150 ددی بیعت ذکرد صیحیح بخاری په کتاب الایمان باب بیعه العقبه کی هم شوی خو د نومونویادوونه په بخاری اومسنداحمدکی نشته

اوس څخه دری کسه وټاکل ابن حزم ،ابن هشام او ابن سعد رحمه الله علیه د هغوی نومونه په دی توګه ذکرکړیدی .

د خزرج څخه : اسعد بن زراره رضی‌الله عنه د رئیس په توګه او سعد بن ربیع ، عبدالله بن رواحه ، رافع بن مالک ، براء بن معرور ، عبدالله بن عمر و بن حرام ، عباده بن صامت ، سعد بن عباده ، منذر بن عمر رضی‌الله عنهم .

د اوس څخه : اسید بن حضیر ، رفاعه بن عبدالمنذر ، سعدبن خیثمه رضی‌الله عنهم [164].

د همدی بیعت څخه وروسته مسلمانانو هجرت وکړ او نژدی یوه نیمه میاشت وروسته په خپله رسول اکرم صلی‌الله علیه وسلم هم هجرت وکړ او مدینه کې ئی د اسلام مرکز جوړ کړ د باوری خلکو ټاکل او د بیعت د اخستوپه وخت کې د هغوی څخه د اطاعت پرته ، د کومک ، جهاد او نصرت وعده اخستل ددی خبری ثبوت دی چې د عقبی بیعت په اصل کې د یو اسلامی حکومت پیل وه او د بلنی په څنګ کې یو سیاسی زیرکتیا هم وه .

په مدینه کې د جمعی لومړی خطبه
او د اسلامی حکومت اساسی اصول

د مشهورو څیړونکو د وینا له مخی محمد صلی‌الله علیه وسلم د ابوبکر صدیق رضی‌الله عنه په ملګرتیا د نبوت په 13کال د ربیع الاول په 12نیټه د دوشنبی په ورځ قبا ته ورسید ، هلته د یوڅو ورځو تم کیدونه وروسته مدینی منوری ته روان شو ، هغه د بنو سالم بن عوف په ځای کې د لومړی جمعی لمونځ اداکړ او لومړی خطبه ئی وفرمایله

[164]- سیرت ابن هشام لومړی ټوک 442مخ - طبقات ابن اسعد لومړی ټوک 222مخ - تاریخ طبری 2 ټوک 238مخ - الکامل 2 ټوک 99مخ – وفاء الوفاء باخبار دار المصطفی د مسهودی لیکنه لومړی ټوک 230 مخ بیروت چاپ - البدایه والنهایه 3 ټوک 159 مخ

چې دا خطبه په حقيقت کې د اسلامي حکومت تاسيس په خاطر د حکومت د مشر په حيث د هغه لومړني پاليسي جوړونکې بيان وه چې په هغه کې د اسلامي نظام اساسي اصول او بنسټيز احکام واضح کړي وه دا د جمعي خطبه ابن جرير او ابن کثير رحمه الله عليهما پوره رانقل کړې چې د هغې لنډيز په دې ډول دی .

أ- توحيد:

حاکميت او الوهيت يوائې ديوه الله جل جلاله صفت دی د همغه بندګي وکړې او د هغه سره هيڅوک مه شريکوی .

ب- تقوي :

د الله جل جلاله د عذاب اونيولوڅخه وويرېږی. ريښتوني ژوند خو د دې دنيا ژوندنه دی بلکه د آخرت ژوند دی نو هرکار د آخرت د کاميابيدو په خاطرکوی .

ج- د قرآن او سنتو پورته والی :

ريښتوني لارښوونه ، حقيقي پوهه،او د حق معيارد الله جل جلاله کتاب او د هغه د رسول صلی‌الله عليه وسلم سنت دی - په هرکارکې د الله جل جلاله دکتاب او د هغه د رسول الله صلی‌الله عليه وسلم د سنتو پيروی وکړی نو په يوی اسلامي ټولنه کې يوائې قرآن او سنتوته پورته والی اوځواک حاصل دی .

ه- جهاد فی سبيل الله :

د الله جل جلاله دښمنان خپل دښمنان وګڼی او د هغه ددين د غالبولو له پاره جهاد وکړی ځکه چې اسلامي امت ئې د همدی له پاره غوره کړی دی

و- اسلامي امت :

ستاسی اسلامي نوم مسلمان دی چې تاسی ټول يوه ټولنه اويو قوم

ياست او د اسلامي امت په نوم يادیږي[165] .

دا هغه پنځه بنسټيز اصول دي چې په دې باندې د يوې اسلامي ټولنې او يو اسلامي حكومت بنياد ايښودل شوی دی په دې وینا کې رسول اکرم صلی‌الله عليه وسلم د مدینې خلکو ته د راتلو سره سم وویل چې اوس به دلته د دنيا پرستي، قبيله پرستي، اوبت پرستي د جاهلي نظامونو په ځای به د توحيد ، د آخرت په فكر او تقوی باندی ولاړ اسلامي نظام منځ ته راځي .

د جوماتونو جوړول :

په یوه اسلامي حكومت کې جوماتونه اساسي رول لري ځکه چې د لمانځه قائمول د یوه اسلامي حکومت اولين كار دی آدم عليه السلام پر ځمکه باندی د الله جل جلاله لومړی خليفه وه هغه هم د جبريل عليه السلام په لارښونه په مکه مكرمه کې‌د دنیا پرمخ لومړی جومات جوړکړی وه د كعبې د تعميرد شروع ځخه دې خبرې ته گوته نيول ضروري دي چې د یوه اسلامي خلافت لومړی بنيادي كار د جوماتونو د نظام جوړول او د عبادت د مرکز انتظام او اهتمام كول دي د لومړي پيغمبر عليه السلام سسپه ځير د الله جل جلاله پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم هم تر ټولو لومړی كار دا وكړ چې په قباء کې يې د جومات د جوړيدو تيګه كښيښوده او بيا ئې د نبوي مسجد جوړښت پائی ته ورسوه د هغه وروسته ئې د خپل ځان له پاره حجره جوړه کړه . دنیالرونکې پادشاه لومړی د خپل ځان له پاره مانۍ آبادوی اوبیا د هغه وروسته نورکارونه كوی خو د اسلامي حكومت مشر او د کائیناتو سردار لومړی مسجد جوړکړ او بيا ئې د نورو اړتیاو په لور پاملرنه وکړه .

مواخات عقد [د ورورولی تړون]

[165]- تاريخ ابن جرير2 ټوک 255-256 مخونه - البدايه والنهايه 3 ټوک 213 مخ

د هجرت په پنځمه میاشت رسول الله صلی الله علیه وسلم د اسلامی قومیت او دینی ورورولی د ټینګیدو په خاطر د مهاجرینو د اقتصادی کفالت او آبادیدو له پاره ډیرمهم او انقلابی قدم واخیست چې هغی ته د احادیثواو سیرت په کتابونوکې " مواخات بین المهاجرین والانصار" ویل شوی دی .

انس بن مالک رضی الله عنه فرمائی چې :

قد حالف النبی بین قریش والانصارفی داری [رسول الله صلی‌الله علیه وسلم زما په کورکې د قریشو [مهاجرینو] او انصارو ترمنځ د اسلامی ورورولی تړون وکړی و[166]] .

د دی تړون یادوونه د صحیح بخاری په ډیرو ځایونوکې شوی ده [167].

په مسند احمد کې د ورورولی د تړون د لیکل شوی سند یادوونه هم شوی ده : ان رسول الله صلی‌الله علیه وسلم کتب کتابا بین المهاجرین والانصار علی ان یعقلوا معاقلهم ویفدوا عانیهم باالمعروف و الاصلاح بین المسلمین [رسول الله صلی‌الله علیه وسلم دمهاجرینو او انصارو ترمنځ یو تړون ولیکه چې دوی دواړه به یو د بل سره د دیت په ورکړه کېکومک کوی. یو د بل د بندیانو فدیه به ورکوی اود مسلمانانو د اصلاح په لاره کې به کوشش کوی][168] .

ابن سعد رحمه الله د څلورو مسانیدونو په واسطه د عقد مواخات تفصیل دا رنګه نقل کړی دی کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مدینی ته تشریف راوړ نو د او انصارو مهاجرینو د بیلو، بیلو وګړو ترمنځ یې دمواخات [ورورولی] ریښی ټینګی‌کړی .

---

[166] - صحیح بخاری‌کتاب الکفایه 1 ټوک 306 مخ

[167] - صحیح بخاری المناقب 1 ټوک 533-561 مخونه - التفسیر ټوک 659 مخ - الفرائض 2 ټوک 999مخ

[168] - عبدالله بن عمرو بن العاص روایت مسند احمد 2 ټوک 204 مخ

د هغوی ترمنځ دا ورور ولی د يوه بل سره په کومک او حق باندی ولاړه وه او د هغی وخت د انصارو ميراث هم مهاجرينوته ورکول کيده په دی تړون کې 25کسه مهاجرين او 25 کسه انصاريا د حديثو نورو رواياتو د ويناله مخی50-50 کسه شريک وه – د ورورولی [مواخات] دا تړون د بدر د غزا څخه ترمخه شوی وه خوکله چې د بدر د جنګ وروسته دا آيت رانازل شو چې" نسبی ريبنه لرونکې د ميراث ډيرحق لری" نو بيا به ميراث نسبی ريبنه لرونکوته ورکول کيده، خو بيا هم د اسلامی ورورولی او يو د بل سره دکومک ريبنی په خپل ځای وی [169].

د عقد مواخات په نتيجه کې د مدينی انصارو خپلی ځمکې او باغونه د خپلو ځانونو او مهاجرز ورونو ترمنځ د ملکيت په اساس د ويشولو پيشنهاد وړاندی کړ خو رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته وفرمايل : چې دومره زيات بار په تاسی اچول مناسب نه دی البته خپلی ځمکې د مزارعت په خاطرخپلو مهاجرو ورونو ته ورکړی خو په حاصل کې به ئی دواړه ګډياستی انصارو وويل چې مونږ ته قبوله ده [170].

الوثيقته السياسه

[لومړی ليکل شوی قانون]

په دی وخت کښې مدينه منوره کې د اوس او خزرج د قبيلو پرته ديهودو دری بااثره قبيلې هم آبادی وی يعنی بنونضير، بنوقريظه اوبنوقينقاع . هغوی ته د بلنی د په څنګ کې د دی هم اړتياوه چې د هغوی سره د سياسی اړيکو څرنګوالی معلوم شی ، او د مهاجرينو، انصارو اويهودو ترمنځ يو ليکلی تړون وشی، چې په هغه کې د حکومت د قانون اواهدافو بنيادی او ضروری مادی وليکل شی،نو هماغه وه چې

[169]- طبقات ابن سعدا ټوک 238 مخ

[170]- صحيح بخاری کتاب المزارعه 1 ټوک 312 مخ - الهبه 1 ټوک 358- المناقب 1 ټوک 534 مخ.

د بدر د غزا ترمخه دهجرت په لومړیکال دا وثیقه اوسندو لیکل شو.

د دی مدنی تړون حواله په مسند احمد رحمه الله د ابن القیم رحمه الله په زاد المعاد او د حلبیه په سیرت او ځینی نورو کتابونوکې ورکړل شوی خو د هغو تفصیلات ئی نه دی ورکړی- حافظ عماد الدین بن کثیر په البدایه کې حواله ورکړی چې د امام ابوعبید قاسم بن سلام په کتاب الغریب کې په دی باندی اوږد بحث شوی دی د الحلبیی لیکونکې علی بن ابراهیم حلبی رحمه الله چې په 1044هجری قمری کې وفات شوی لیکې چې په [الاصل] کې د دی سند پوره متن موجود دی ، د الاصل څخه هغی مقصد د ابن سیدالناس یعمری چې په734 کې وفات شوی کتاب عیون الاثرفی فنون المغازی و الشمائل والسیر دی[171].

ابن هشام او ابن کثیرد محمدابن اسحق چې په150هجری قمری کې وفات شوی په حواله دا سند پوره رانقل کړی دی ، ابن اسحق رحمه الله علیه د مغازی او سیر پخوانی او مستند امام دی نو په دی خاطرد هغه وینا هم مستنده ګڼل کیږی ، د ابن هشام سیرت او البدایه څخه ددی مهم سیاسی تړون او مدون قانون لنډیز را نقل کوو.

بسم الله الرحمن الرحیم دا تحریری تړون چې د مهاجرینو ، انصارو او هغه خلکو چې د هغوی تابع دی او په جنګ کې ورسره شریک وی، ترمنځ لیکل شوی دی :

1- ټول مسلمانان یوه ټولنه اویوقوم ګڼل کیږی .

2- قریشیمهاجرین به د پخواپه شان د خپلوبندیانو فدیه ورکوی او په دیت ورکولوکې به یو د بل کومک کوی .

3- د اوس او خزرج د اته قبیلو نومونه واخستل او ولیکل شوه چې

171 - مسنداحمد2ټوک 204مخ - زادالمعاد 2 ټوک 63 مخ 1970 عیسوی کال د مصر چاپ – د الحلبیه سیرت 2 ټوک 29 مخ 1964 عیسوی کال - البدایه 3 ټوک226 مخ - جوامع السیر ابن حزم لیکنه 95مخ

دوی به ټول د پخواپه شان یوبل ته دیت ورکوی او د خپلو بندیانو فدیه به ورکوی لکه څنګه چې د ایمان د خاوندانو اصول دی .

4 - د پوروړو او تنګ لاسوخلکوبه په نیکه توګه کومک کیږی .

5 - د ظالمانو ، مجرمانو او مفسدو خلکو په خلاف به ټول مسلمانان یوکیږی که څه هم د هغوی څخه کوم مجرم د کوم مسلمان زوی هم وی .

6 - هېڅ مؤمن به دکافرو د حمایت په خاطربل مو ٔمن نه وژنی او نه به د مؤ من په مقابله کې دکافرحمایت کوی .

7 - که ادنی مؤمن هم چا ته پناه ورکړی نو هغه به د ټولو پناه ګڼل کیږي

د مسلمانانو مسئولیت به شریک وی .

8 - که چیری یهودان زموږ فرمان وړونکېوګرځی نو په هغوی باندی به ظلم ونه شی بلکه کومک به ورسره کیږی .

9 – د مسلمانان صلح به په ګډه وی،ځانګړی صلح هیڅ حیثیت نه لری، مګرپه ټولنیز ډول چې دکومی باندینی قبیلی سره سوله کیږی د جنګ په وخت کې هیڅ مسلمان په ځانګړی توګه سوله نه شی کولای .

10- مسلمانانو به په وار وار جهاد ته درومی‌کله چې یوه ډله راشی نو بله ډله به لیږل کیږی .

11- د ټولومسلمانانو وینه برابره ده او په حقه او صحیح لاره به هماغه ګڼل کیږی چې متقی وی .

12- چاچې کوم مسلمان په ظلم اوتیری سره قتل کړی وی نو د هغه څخه به قصاص واخستل شی مګر دا چې د مقتول وارث په دیت اخستلو راضی شی،او د قاتل په خلاف به ټول مسلمانان متحد وی .

13- د مکې دقریشو[کفارو] سره به نه مالی‌کومک کیږی او نه به د مسلمانانو په مقابل کې ورته پناه ورکول کیږی .

14- دهری معاملی اوهر ډول شخړی پریکړه به د الله جل جلاله په کتاب او د محمد صلی‌الله علیه وسلم د سنتو په اساس کیږی [قانونی

پورتـه والـی بـه قـرآن او سـنتوته حاصـل وی] او د پریکـړی اختیـار بـه د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم سره وی .

یهودو پوری تړلی مادی

15- په مدینی‌منوری باندی دتیری په وخت کې به یهود د مسلمانانو سره په جنګ کښریک کیږی او د جنګ تاوان به هم په ګډه ورکوی ځکه چې دا جګړه د وطن د دفاع جنګ دی .

16- یهودیان به په خپل دین او مسلمان به په خپل دین عمل کوی .

17- د یهودیانو ټولو قبیلو اود هغوی دوستانو ته به د قانون په رڼاکې ټول حقوق حاصل وی له دوی چې څوک جرم وکړی نو هغه به د جزا څخه خلاص نه شی .

18- د جرمونو د سزا وروکولو په وخت کې به هیڅ ډول خنډونود را پیدا کولو اجازه ورنه کړل شی، غولونکې اوتړون ماتوونکې به خپل ځان په خطر کې اچوی ، ځکه چې تحفظ نیکوخلکوته ورکول کیږی .

19- د دی تړون ګډونکونکوته په مدینی[یثرب]کې د هرډول فتنی او فساد جوړول حرام دی .

20- د ګاونډی او پناه اخستونکې لـه پـاره هم همدغه حقوق دی او پـه هغوی باندی به هیڅکله زیاتی ونه شی .

21- د تړون د ګډون کونکوترمنځ که کله کومه شخړه او حادثه را پیدا شی چې د هغی څخه فساد جوړیږی، نو د هغه پریکړه به د الله جل جلاله د قانون په اساس حضرت محمدصلی‌الله علیه وسلم کوی .

22- د مکې قریشو[کفارو] او د هغوی دوستانو ته به په هیڅ ډول پناه نه ورکول کیږی .

23- د تړون ټول ګډون کونکې د هر چا سره په سوله کې برابر شریک دی او د مسلمان په څیر هریو یهودی به هم د سولی د دی تړون پابند وی ، چې د کومی بهرنی قبیلی سره شوی وی .

24- هره ډله به دخپلی سیمی د ساتنی او د هغی څخه د دفاع لـه پـاره

....

مسئوله وی

25- دا ترون به د ظالم او زیاتی‌کوونکي د سزا د ورکولو په لار کې خنډ نه ګڼل کیږی : وان الله جار لمن اتقی وبر و محمد رسول الله {صلی الله علیه وسلم } او الله جل جلاله د هغه چا مددګار او حامی دی چې ډیر د الله څخه ویریدونکې اونیکو کار وی محمد صلی الله علیه وسلم دالله رسول وی] [172].

ددی لیکل شوی دستورڅخه ثابت شوی

سیاسی‌اصول

ا] ټول اسناد او لیکنی به په بسم الله سره شروع کیږی دا څکه چې د حکومت لوی حاکم الله جل جلاله دی .

ب] د حکومت قانون قرآن اوسنت دی چې مشر ئی محمد صلی‌الله علیه وسلم دی د 14 – 21 مادو له مخی

ج] ټولواوسیدونکو د قانون په وړاندی برابر حقوق لری 4- 11-16-17 مادو له مخی

د] د حکومت دفاع په ټولو اوسیدونکو لازمه ده او هیڅ ډول فتنی او فساد ته به اجازه ورنه کړل شی 15-19 مادو له مخی[173]

د قتال فی سبیل الله

څخه مقصد د اسلامی‌حکومت جوړول او ټینګول دی

د مکې په دولس کلنه دوره کې چې کوم مظالم په مسلمانانو وشوه او په آخره کې چې د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د قتل په خاطر د هغی

172- سیرت ابن هشام لومړی ټوک 510 مخ د 1955 عیسوی کال د مصطفی‌البانی1955 لیکنه - البدایه د حافظ عماالدین بن کثیرلیکنه 3 ټوک 224 مخ د 1966 عیسوی کال د بیروت چاپ

173 - اصلی لیکنه په 52 مادو باندی مشتمله ده لیکن ما ئی تکرار حذف کړاود مضمون نتیجه می بیان کړه .

مبارک کورمحاصره کړای شو، نو پدی اساس دمسلمانانو او د مکې د قریشو ترمنځ د نښتی امکانات را پیدا شوی وه په مدینی کې د حکومت د جوړیدو سره الله تعالی هغوی ته دنښتواجازه ورکړه او د لږی مودی وروسته ئی قتال فی سبیل الله فرض وګرځاوه.

د بین المللی قانون په اساس دجنګ په حالت کېهیڅوک هم ددښمن قافلی ته په خپلوحدودوکې د اجازی اخستلو پرته د سفر کولو اجازه نه ورکوی دجګړی په حالت کې د دښمن په تجارت بندیزونه لګول او د نورو لارو څخه د هغه ټکول او د هغه د قوت ختمول د جنګ یوه برخه ده ، جنګ د مکې د قریشو له لوری لومړی پیل شوی وه نو په دی خاطر اخلاقاً او شرعاً اوهمدا راز د قومونو د مسلمه قاعدو په اساس دا نه چې د مسلمانانوحق نه وه بلکه پری فرض وه چې په دښمن تجارتی بندیزونه ولګوی او د هغوی قافلوته د اسلامی حکومت په حدودوکې د تیریدو اجازه ورنکړی همدا علت وه چې د هجرت په لومړی کال نبی صلی‌الله علیه وسلم د قریشو د قافلو د ټکولو په خاطرڅه ټولی وروليږل او په دی ترتیب د جهاد اوقتال سلسله پیل شوه د قتال فی سبیل الله مقصد قرآن کریم په دی ډول بیان کړیده :

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ[]الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ[]الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنْ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ [د الحج سورت **39** تر **41** آیاتونو پوری]

[هغو کسانو ته اجازه ورکړه شوه چې د هغو پر خلاف په جګړه لاس پوری کیږی ځکه چې هغوی مظلومان دي او الله په یقینی ډول د هغو د ملاتړ وس لری دا هغه کسان دی چې له خپلو کورونو څخه په نا حقه

وويستل شول يوازى په دى جرم چې هغوى وايى " زمونږ رب الله دى كه الله خلک يو د بل په وسيله دفع نه کړى نو خانقا ګانى ، کليسا ګانى ، عبادتخانى او جوماتونه چې په هغو کې د الله نوم ډير زيات اخيستل کيږى تړول به ونړول شي الله به ارومرو د هغو کسانو سره مرسته وکړى چې د هغه مرسته کوى الله ډير زورور او بر لاسى دى دا هغه کسان دى چې که مونږ دوى ته په ځمکه کې قدرت ورکړو نو لمونځ به قايم کړى زکات به ورکړى ، په ښو چاروبه امر وکړى او له بديونه به منع وکړى او د ټولو چارو پاى د الله په لاس دى] .

په جامع ترمذى کې د عبدالله بن عباس رضیالله عنهما څخه روايت دى چې د قتال په هکله د ټولو ترمخه همدا آيت را نازل شوى دى- د دى آيتونوڅخه مقصد دا دى چې ظالم د ظلم څخه منع کړى او داسیحکومت جوړکړى چې په هغه کې د الله جل جلاله د عبادت له پاره آزادى وى د غريبوخلکو اقتصادى حالت ښه شى د ښه والى او نيکې احکام نافذ شى او د بدى ټولى لارى چارى ختمى شى . يعنى د ظلم شرک او د فساد د نظامونو په ځاى د عدل ،توحيد او د اصلاح نظام منځ ته راشى، په بل ځاى کښالله جل جلاله فرمائى چې::

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ

[د انفال سورت 39 آيت]

[اود دوى سره ترهغه پورى وجنګيږى چې د کفراو شرک غلبه پاى ته ورسيږى او د الله جل جلاله حکم په ټولوغالب شى] .

حافظ ابن کثير رحمه الله عليه ليکې چې:

اى يكون دين الله هو الظاهرالعالى على سائر الاديان

[د الله جل جلاله دين په ټولو نورو دينونو غالب او عالى واوسى] [174].

په صحيح بخارى او صحيح مسلم کې د ابوموسى اشعرى رضیالله عنه څخه روايت دى چې رسول الله صلیالله عليه وسلم ديوه پوښتنى په

[174] - تفسير ابن کثير لومړى ټوک 402 مخ

••••••••••••••••••••••

ځواب کې وفرمايل : "

من قاتل لتکون کلمه الله هی العليا فهو فی سبيل الله

[هغـه څوک چې ددی پـه خاطرجنګيـږی چې يـوازی د الله جـل جلالـه کليمـه دی پرتـه اوسی نـو پـه حقيقت کې همـدا سـړی د الله جـل جلالـه پـه لارکې جنګيږی] .

د پورتنی بيان لنډيز دا دی چې د جهاد او قتـال څخه مقصد پـه زور د خلکو مسلمانول نه دی،که چيری تری مقصد دا وايی نو بيا به اسلام کې د خراج احکام نه وای ، جزيـه او خراج پـه همـدی خاطراخسـتل کيـږی چې غيرمسلم خلک هم پـه اسـلامی حکومت کې پـه خپـل ديـن عمـل وکولای شی،حکومت به د هغوی د مال ، ځان او آبرو ساتنه کوی ، د هغه اړتيا به پوره کوی او د هغوڅخه چې د جزيی اوخراج لـه لاره کـومی پيسـی لاس تـه راځی نوهغه به د هغـوی د بهبـود پـه خاطرخرڅوی او حقيقت دا دی چېپـه زور سره مسلمان کول ممکن هم نـه دی دا ځکه چېايمان يـوائی د اقـرار کولوڅخه عبارت نه دی بلکه د سينی د پراخوالی په څنګ کې د تسـليمی ،انقيـاد او د زړه د تصـديق نـوم هـم دی- د جهـاد او قتـال څخـه مقصـد د کفارو او مشرکينو د اقتدار ختمول او د اسلامی حکومت جوړول دی اوکه چيری مخکې څخه جوړشوی وی نو بيا د هغی د دفاع اوټينګښت لـه پـاره جهاد کيږی او جنګ د غلبی په خاطرکيږی اود همدی غلبی نـوم اقتـداراو حکومت دی .

د الله جل جلاله په لارکې
د قتال د آيتونوڅرنګوالی

د قرآنکريم په څوارلس سورتونو او 47 آيتونو کې د قتال حکم ورکړل شـوی دی او يـا د هغـی فضـيلت بيـان شـوی دی د دی نـه پرتـه پـر15 سورتونو او 28 آيتونو کې يا د جهاد حکم او يا ئی فضيلت بيـان شـوی دی - جهاد يوازی جنګ ته نه وائی بلکه جهاد د هر ډول هلوځلو د څخه عبارت دی که څه ژبه وی ، په قلم وی او د زړه د بدوالی يا د مال او نورو

وسایلو او صلاحیتونو په اساس وی ، خو په دی شرط چې مقصد تری د دین غلبه وی، همدا علت دی چې د النحل سورت په 110 آیت د الفرقان سورت په 52 آیت د العنکبوت سورت 66 آیت کې د جهاد ذکر دی په داسی حال کې چې دا سورتونه مکې دی او په مکه د قتال اجازت نه ؤ
د قتال د آیتونو نقشه په لاندی ډول ده:

د البقره سورت : 154-190-193-216-244-246- 251 آیتونو

د آل عمران سورت :13-121-146-157-167-169- 195 آیتونو

د النساء سورت :74 - 75 -76-77-84 - 89 -91 آیتونو

د الانقال سورت :16- 39- 65 آیتونو

د التوبه سورت : 5-12-13-14- 29-36-111-123 آیتونو

د الحج سورت : 39- 58 آیتونو

د الاحزاب سورت : 61 آیت

د محمد سورت : 4 –20 آیتونو

د الفتح سورت : 16 آیت

د الحشر سورت : 11-12آیتونو

د الصف سورت : 4 آیت

دالحجرات سورت : 9 آیت

دالحدید سورت :10 آیت

د المزمل سورت چې مکې کې نازل شوی دی او ټول شل آیت دی چې په دی کې د راتلونکې جنګ په هکله مخکې وینا شوی ده .

دغزاګانو او د سرایا ټول شمیر

غزوه په اصطلاح کې هغه سفرته ویل کیږی چې د قتال په اراده یی صورت نیولی وی او په هغه کې د فوځ مشری په خپله محمد صلی‌الله علیه وسلم کړی وی او سریه هغه جنګی سفر ته ویل کیږی چې په هغه کې د ډلی مشری کوم صحابی رضی‌الله عنه ته ورسپارل شوی وی او په خپله رسول الله صلی‌الله علیه وسلم په هغه کې ګډون نه وی کړی .

زید بن ارقم رضی‌الله عنه د غزواتو شمیر نولس ښوولی دی[175].

امام ابویعلی رحمه الله علیه د جابر بن عبدالله رضی‌الله عنه څخه د غزواتو شمیر یویشت را نقل کړی دی[176].

عبدالرزاق رحمه الله علیه د سعید بن مسیب څخه د غزواتو شمیر24را نقل کړی دی[177].

ابن حزم چې په 456 هجری قمری کال کې مړ شوی د غزواتو شمیر 25 ښوولی دی[178].

ابن هشام رحمه الله علیه د غزواتو شمیر26 او د سرایاو شمیر38 ښوولی دی[179].

ابن سعد د واقدی چې په207 هجری قمری کال مړ شوی ، ابن اسحق چې په150 هجری قمری کال مړ شوی او موسی‌بن عقبه رحمه الله علیهم چې په141هجری قمری کال مړ شوی څخه رانقل کړی چې د غزواتو شمیر 27 دی او د سرایاو شمیر47 دی[180].

ابن عبدالبر رحمه الله علیه - السیره الحلبیه اوالا ستیعاب هم د غزواتو شمیر27 او د سرایاو شمیر47 ښوول دی[181].

لیکن عملاُ په نهه غزاګانو کې جنګونه شوی دی چې هغه په لاندی ډول دی : بدر، احد ، مریسیع، خندق ، قریظه ، خیبر.، مکه ، حنین او طائف .

په شمیرکې د توپیر یو علت همدا دی چې ځینی اشخاصو یوازی د

175 - صحیح بخاری کتاب المغازی لومړی باب

176- فتح الباری 8 ټوک 283 مخ

177 - فتح الباری 8 ټوک 283 مخ

178 - جوامع سیر16 مخ

179 سیرت ابن هشام رحمه الله علیه 3- 4 ټوک 608 مخ

180- طبقات اپن سعد رحمه الله علیه 2 ټوک 5 مخ

181 الحلبیه 2 ټوک 342 مخ

مشهورو غزاګانو او سریو یادوونه کړې اوځینی نورو ئی پوره شمیر بیان کړی، بل علت ئی دا دی چې ځینی غزاګانی د ځینو نورو غزاګانو تتمه ګڼل شوی او جداګانه حیثیت ورته نه دی ورکړل شوی خو دا باید په یاد وساتل شی چې ځینی محدثینو او د سیرت لیکوالانوهرهغه سفر نقل او حرکت ته غزوه یاسریه یا بعث ویلی دی چې د دښمن په علاقه یې صورت نیولی وی هغه ئی کړی وی د دښمن د حالاتو د معاملو یا د دښمن سره د جنګ یا د تبلیغ اویا دکوم تړون له پاره وی په خاطر،دا په دی خاطر چې په دی هری وظیفیکې د دښمن سره د ټکرخطر موجود وه .

په اتویشت غزواتو کې د فوځ قیادت

د محمد صلی‌الله علیه وسلم په غاړه وو

په اتویشت غزاګانوکې د اسلامی‌فوځ مشری په خپله رسول الله صلی‌الله علیه وسلم په غاړه درلوده او دیوه بی مثاله عسکری قوماندان په صفت ئی دجنګ په ډګرکې د اسلام د مجاهدینو قومانده په خپل لاس کې اخستی وه څرنګه چې د دی کتاب موضوع د غزاګانو او سریاو تفصیل وړاندی کول نه دی خو بیا هم د ابن سعد رحمه الله علیه د کتاب څخه د عسکری او جنګی‌مهماتو یوه اجمالی خاکه وړاندی کول به دګټی څخه خالی نه وی :

د ودان یا ابواء غزاء دوهم هجری قمری کال د صفر میاشت - د مجاهدین شمیر 70 تنه

د بواط غزاء دوهم هجری قمری کال د ربیع الاول میاشت - د مجاهدین شمیر 200 تنه

د سفوان غزاء دوهم هجری قمری کال د ربیع الاول میاشت - د مجاهدین شمیر 70 تنه

د ذی العشیره غزاء دوهم هجری قمری کال د جمادی الثانی میاشت - د مجاهدین شمیر 200 تنه

د بدر الکبرا غزاء دوهم هجری قمری کال د رمضان میاشت - د

نیو لیك

....

مجاهدين شمير313 تنه څه کم او يا زيات

د بنو قينقاع غزاء دوهم هجري قمري کال د شوال مياشت - د مجاهدين شمير ....

د سويق غزاء دوهم هجري قمري کال د ذوالحجه مياشت - د مجاهدين شمير 200 تنه

د قرقره الکدر غزاء دريم هجري قمري کال د محرم الحرام مياشت - د مجاهدين شمير 200 تنه

د غطفان غزاء دريم هجري قمري کال د ربيع الاول مياشت - د مجاهدين شمير 450 تنه

د نجران غزاء دريم هجري قمري کال د جمادي الاول مياشت - د مجاهدين شمير 300 تنه

د احد غزاء دريم هجري قمري کال د شوال مياشت - د مجاهدين شمير 650 تنه

د حمراء الاسد غزاء دريم هجري قمري کال د شوال مياشت - د مجاهدين شمير 540 تنه

د بنو النضير غزاء څلورم هجري قمري کال د ربيع الاول مياشت - د مجاهدين شمير ... تنه

د بدر صغري غزاء څلورم هجري قمري کال د ذوالعقده مياشت - د مجاهدين شمير 1500تنه

د ذات الرقاع غزاء پنځم هجري قمري کال د محرام الحرام مياشت د مجاهدين شمير 400 تنه

د ذات الرقاع غزاء پنځم هجري قمري کال د ربيع الاول مياشت -د مجاهدين شمير 400 تنه

د دومه الجندل غزاء پنځم هجري قمري کال د محرم الحرم مياشت د مجاهدين شمير 1000 تنه

د بنو المصطلق غزاء پنځم هجري قمري کال د شعبان مياشت - د

....
مجاهدين شمير ...... تنه

د احزابو غزاء پنځم هجرى قمرى كال د ذوالعقده مياشت يا د شوال مياشت - د مجاهدين شمير 3000 تنه

د نبو قريظه غزاء پنځم هجرى قمرى كال د ذوالحجه مياشت - د مجاهدين شمير 3000 تنه

د بنولحيان غزاء شپږم هجرى قمرى كال د ربيع الاول مياشت - د مجاهدين شمير 200 تنه

د غابه غزاء شپږم هجرى قمرى كال د ربيع الثانى مياشت - د مجاهدين شمير 500 تنه

د حديبيى غزاء شپږم هجرى قمرى كال د ذو العقيده مياشت - د مجاهدين شمير 1400 تنه

د خيبر غزاء اوم هجرى قمرى كال د محرم الحرام مياشت - د مجاهدين شمير 1420 تنه

د وادى القرى غزاء اوم هجرى قمرى كال د محرم الحرام مياشت - د مجاهدين شمير 1382 تنه

د مكې د فتحى غزاء اتم هجرى قمرى كال د رمضان مياشت - د مجاهدين شمير 10000 تنه

د جنين غزاء اتم هجرى قمرى كال د شوال مياشت - د مجاهدين شمير 12000 تنه

د طائف غزاء اتم هجرى قمرى كال د شوال مياشت - د مجاهدين شمير 12000 تنه

د تبوک غزاء نهم هجرى قمرى كال د رجب مياشت - د مجاهدين شمير 30000 تنه[182].

د ځينى غزاګانو په تاريخونو او د لښكرو په شميركې د اهل مغازيو

---

[182]- طبقات الكبرى د ابن سعد ليكنه 2 ټوک 8 مخ څخه تر 192پورى 1906 عيسوى كال بيروت چاپ

تر منځ اختلاف موجود دی لکه د ابن اسحق رحمه الله عليه په نزد د احزاب غزاء د پنځم هجری قمری کال شوال په مياشت کې شوی ده او د بنوالمصطلق غزاء د شپږم هجری قمری کال د شعبان په مياشت کې شوی خوځرنګه چې ما دا تفصيل د ابن سعد رحمه الله عليه څخه راخيستی دی نوپه همدی خاطرمی تاريخ او د مجاهدينو شميرهم دهمغه څخه رانقل کړی دی .

په نبوی دوره کې عسکری قوماندانان

د اسلامی رياست څخه د دفاع په خاطر عسکری قوماندانوډير زيات اهميت ورکړل شوی دی د مدينی په لس کلنه دوره کې رسول الله صلی‌الله عليه وسلم په مختلفووختوکې مختلف صحابه کرام رضی الله عنهم د عسکری قوماندانانو په حيث د ځينی عسکری کارونوپه خاطراستولی دی ، ددی [سراياو] څخه د ټولو لومړی سريه د حمزه بن عبدالمطلب رضی‌الله عنه وه د هجرت په اومه مياشت چې د روژی په مياشت وه کې استول شوی وه . خو تر ټولو زياتو سراياو ته ئی زيد بن حارث رضی‌الله عنه ليږلی دی هغه د اته سريو قوماندانی‌کړی ده چې وروسته ورته د موتی په نبنته کې شهادت ورپه برخه شو- ابن سعد د نبوی دور د عسکری قوماندانانو [امرا ء الجيش] ټول شمير ديرش ښوولی دی خو بل کوم مورخ د عسکری قوماندانانو دومره تفصيل په کوم ځای کې نه دی ښودلی څومره چې دی ښودلی‌اوبيان کړی ئی دی .په طبقات کبری کې د عسکری قوماندانانو د نومونو تفصيل چې په شميراو ترتيب کې تاريخی‌ملحوظات په نظرکې نيول شوی دی په دی توګه راغلی دی :

حمزه بن عبدالمطلب - عبيده بن حارث - سعد بن ابی وقاص د ايران فاتح - عبدالله بن حجش اسدی– عمير بن عدی بن خرشه خطمی - سالم بن عميرالعمری - محمدبن مسلمه د کعب بن اشرف قاتل- زيد بن حارثه - ابوسلمه بن عبدالاسد مخزومی - عبدالله بن انيس - منذربن عمرو الساعدی - عاصم بن ثابت الانصاری - مرثدبن ابی مرثد غنوی -

عکاشه بن محصن اسدی - ابوعبیده بن جراح - عبدالرحمن بن عوف – علی بن ابی طالب - عبدالله بن عتیک - عبدالله بن رواحه - عمروبن امیه ضمری - کرز جابرالفهری - عمربن خطاب - ابوبکرصدیق - بشیربن سعدانصاری - غالب عبدالله لیثی - ابن ابیالعوجاءسلمی - شجاع بن وهب اسدی - کعب بن عمرغفاری - جعفربن ابی طالب - خالدبن ولید - عمروبن عاص د مصرفاتح - ابوقتاده بن ربعیالانصاری - سعدبن زیداشهلی - طفیل بن عمروالدوسی - عینیه بن حصن فزاری - قطبه بن عامربن حدیده - ضحاک بن سفیان کلابی - علقمه بن مجزمدلجی - عبدالله بن حذافه سهمی - اسامه بن زید - ابوعامراشعری - جریربن عبدالله البجلی رضیالله عنهمم .

ددی وروستی دواړو صحابه و ذکرابن سعد رحمه الله نه دیکړی خو په صحیح بخاری کې راغلی دی چې ابوعامراشعری رضیالله عنه د اوطاس د سریې امیر ټاکل شوی وه او هغه په همدی نبنته کې شهید شو او حضرت بیا جریر رضیالله عنه ئی د هغی ټولګیامیرټاکلی شو چې په یمن کې ئیذوالخلصه نومی بت خانی د ورانولو په خاطرلیږلی شوی وه .

په نبوی دورکې منطقوی امیران

کان النبی صلیالله علیه وسلم یبعث من الامراو الرسل واحدا بعد واحد [نبیکریم صلیالله علیه وسلم به امران ټاکل او سفیران به ئی یو په بل پسی استول183] .

ابن حجرعسقلانی لیکې چې : والاخبارطافحه بان اهل کل بلدمنهم کانوا یتحاکمون الی الذی امرعلیهم و یقبلون خبره و یعتمدون علیه [د ډیرو روایاتو څخه دا رامعلومیږی چې د هری سیمی خلکوپه د خپلو ستونځو پریکړه د هغه امیرپه واسطه کوله چې په هغوی به ټاکل شوی وه د هغه خبره به ئیمنله او په هغه به ئی باورکاوه 184] .

[183] - صحیح بخاری کتاب التمنی واخبارالاحاد5 ټوک 1078مخ
[184] - فتح الباری16 ټوک 362 مخ

رسول الله صلی الله علیه وسلم به د سیمو امرانو ته د خاصو لارښودنو وروسته د تللو امرکاوه د نمونې په توګه ،کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم دهجرت په لسم کال دحجه الوداع څخه وروسته معاذ بن جبل رضی الله تعالی عنه په پورتنی یمن او ابوموسی اشعری رضی الله عنه ئی په ښکتنی یمن د امرانو په حیث ولیږل نو هغوی ته ئی د لیږلو په وخت کې داسی لارښوونی کړی وی : په خلکوبه آسانتیا راوړی ، نرمی به اختیاروی او د سختی څخه به ځان ساتی ، په اسلام باندی عمل کونکو ته زیری ورکړی خو داسی کړنلاره به نه اختیاروی چې د هغی په اساس خلک د اسلام څخه متنفر شی .

معاذ بن جبل رضی الله تعالی عنه ته ئی دا لارښوونه هم کړی وه چې د یمن اهل کتابوته په توحید او رسالت باندی د ایمان راوړلو بلنه ورکوه، ایمان راوړونکو ته د لمانځه په اداکولو تاکیدکوه او د هغوی د اغنیاوڅخه زکات اخله اود هغو په مسکینانوئی ویشه 185.

د قران کریم مطابق به پریکړه کوی که چیری په هغی کې ښکاره او واضحه حکم موجودنه وی نو بیا به د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنتو مطابق پریکړه کوی اوکه چیری په هغه دواړوکښهم صریحه اوڅرګند حکم په لاس درنه شی، نو بیا به اجتهادکوی 186.

ابن حزم د24 عسکری قوماندانانو نومونه ذکرکړی دی خو په هغه کې ئی د زکات د راټولونکو وګړو ځینی نومونه هم اخستی دی 187.

ابن قیم رحمه الله علیه د دولس امرانو نومونه رانقل کړی دی [188].

بلاذری رحمه الله علیه په فتوح البلدان کې د امراو یادوونه په مختلفو

[185] - صحیح بخاری کتاب الزکاه 1 ټوک 187 مخ

[186] - سنن ابوداود کتاب الاقضیه باب اجتهاد الرائی فی القضا ء – جامع الاصول 10 ټوک 177 مخ

[187] - جوامع السیر 23 مخ څخه تر 25 مخ پوری

[188] - زاد المعاد لومړی ټوک 47 مخ

ځايونوکې کړيده خو د خپل دوهم کتاب [انساب الاشراف] په لومړی جلدکې يې د هغه د تفصيل په خاطرځانګړی باب جوړکړی دی، د دی اميرانو څخه باذان بن ساسان بن بلاش هم وه چې د بهرام جورد نژاد څخه وه او د ايرانی پادشاهی لخوا په يمن کې حاکم ټاکل شوی وه خو د کسری د وژلو وروسته مسلمان شو او رسول الله صلی‌الله عليه وسلم هغه د پخوانی تجربی په اساس د ټول يمن حاکم وټاکه د هغه وروسته د هغه زوی شهر بن باذان حاکم ټاکل شوی وه او د هغه وروسته بيامختلف صحابه رضی‌الله تعالی عنهم د دی منطقی د اميرانو په توګه ټاکل شوی وه .

عتاب بن اسيد رضی‌الله عنه مکه مکرمه - عثمان بن ابوالعاص ثقفی رضی‌الله عنه طائف - علاء بن الحضر رضی‌الله عنه بحرين - عمروبن عاص رضی‌الله عنه عمان - ابوسفيان بن حرب رضی‌الله عنه نجران - بازان بن ساسان رضی‌الله عنه يمن - شهربن بازان رضی‌الله عنه يمن - مهاجربن ابی اميه رضی‌الله عنه يمن - ابان بن سعيدبن عاص رضی‌الله عنه يمن – ابوموسی اشعری رضی‌الله عنه ديمن سواحل - معاذبن جبل رضی‌الله عنه يمن جند- يزيدبن ابی سفيان رضی‌الله عنه تيماء - ثمامه بن اثال رضی‌الله عنه اليمامه - عمروبن سعيدبن عاص رضی‌الله عنه وادی قری [خيبر][189] – خالد بن سعيدبن عاص رضی‌الله عنه يمن - زيادبن لبيدانصاری رضی‌الله عنه حضرموت - عمربن حزم رضی‌الله عنه نجران کی د اميرانو په توګه ګمارل شوی وو.

د ورستنيو دری نومونو يادونه علامه بلاذری470 هجری قمری مړ شوی دی کړی ده[190].

په نبوی دورکې د زکات ټولولو مسئولين

ابن هشام ،ابن حزم ، ابن جرير ، ابن ، ابن اثير رحمه الله عليهم ټولوليکلی دی چې د رسول الله صلی‌الله عليه وسلم په وخت کې په

---

[189] - فتح الباری 16 ټوک 317 مخ – عمده القاری 25 ټوک 19 مخ

[190] - فتح البلدان 76 مخ د 1900 عيسوی کال د مصرچاپ

هـرکلي‌کې دزکـات درا ټولولـو لـه پـاره اميـران ټـاکلي شـوی وه ، همـدا رازځنـی سـيموحاکمان هـم دخپلـو دنـدو د سـرته رسـولوپرته د زکـاتونواو صدقاتو په را ټولولو باندی موظف وه د احاديثوپه کتـابونوکې د زکـاتونو را ټولونکوته مصدقين هم ويل شوی [د صدقو را ټولونکې] .

د څومشهورو زکات ټولونکوامرانونومونه په لاندی توګه دی :

مهـاجربن ابی‌اميـه رضـی الله عنـه ديمـن پـه صنعاکې – زيـاد بـن لبيـد انصـاری رضـی الله عنـه پـه حضـرموت کـې - عـدی بـن حـاتم رضـی الله تعالی‌عنه په بنوطی او بنواسد کې - زبرقان بن بـدر رضـی الله تعالی‌عنـه د بنوسـعدبن زيـد بلـه يـوه علاقـه کـې - قـيس بـن عاصـم رضـی الله عنـه دبنوسعدبن زيدپه يو بل علاقه کې - مالک بن نويره رضی الله تعالی‌عنه په بنوحنظله کې – علاء بن الحضرمی رضی الله عنه په بحرين کې – علی بن ابی‌طالب رضی الله عنه په نجران- عمربن خطاب رضـی الله تعـالی عنـه [191].

په نبوی دور کې د مرکزی حکومت موقت مسئولين

کلـه کلـه بـه رسـول الله صـلی‌الله عليـه وسـلم پـه مرکـزکې د لمانځـه د امامت اونورو انتظامی امورو د سرته رسولو له پاره پـه خپـل ځـای يـوکس نائـب ټاکـه څرنګـه بـه چې اکثـرو صـحابو کرامـو رضـی الله عـنهم بـه دده مبارک سره په سفرکې‌ګډون درلوده نوپه دی خاطربـه ئـی د ټيټـې مرتبـې د صحابه ووځخه يوڅوک په خپـل ځـای ټاکـه، نـو د هغـه د مرکـزی حکـومت موٌقتو مسئولينو وجدول په لاندی توګه لاس ته راغلی دی :

سعدبن عباده انصاری رضی الله عنه د دوهم هجری قمری کال د ودان د غزاء په وخت . - سعدبن معـاذ انصـاری رضـی الله عنـه د دوهـم هجـری

[191] - سيرت ابن هشام 3-4 ټوک 600 مخ – جوامع السير 24 مخ – الکامل د ابـن اثير 2 ټوک **301**

قمری کال د بواط د غزاء په وخت - زیدبن حارثه رضی الله عنه د دوهم هجری قمری کال د سفوان د غزاء په وخت - ابوسلمه عبدالاسدمخزومی رضی الله عنه د دوهم هجری قمری کال د ذیالعشیره غزاء په وخت - ابولبابه بن عبد المنذر رضی الله عنه د دوهم هجری کال د بدر الکبری د غزاء په وخت امیر – عمر بن ام مکتوم رضی الله عنه د لمانځه د امام په صفت د دوهم هجری قمری کال د بدرالکبرا د غزاء په وخت - ابولبابه بن عبدالمنذررضی الله عنه د دوهم هجری قمری کال د بنوقینقاع غزاء په وخت - ابولبابه بن عبدالمنذر رضی الله عنه د دوهم هجری قمری کال د سویق د غزاء په وخت - عبدالله بن ام مکتوم رضی الله عنه د دریم هجری قمری کال د قراره الکدر غزاء په وخت – عثمان بن عفان رضی الله عنه د دریم هجری قمری کال د غطفان غزاء په وخت – ابن ام کلثوم رضی الله عنه د دریم هجری قمری کال د بحران غزاء په وخت – عبدالله بن ام مکتوم رضی الله عنه د دریم هجری قمری کال د احد د غزاء په وخت – عبدالله بن مکتوم رضی الله عنه د دریم هجری قمری کال د حمراء الاسد د غزاء په وخت – عبدالله بن ام مکتوم رضی الله عنه د څلورم هجری قمری کال د بنو النضیر د غزاء په وخت - عبدالله بن رواحه رضی الله عنه د څلورم هجری قمری کال د بدر صغری غزاء په وخت – عثمان بن عفان رضی الله عنه د پنځم هجری قمری کال یا اوم هجری قمری کال د ذات الرقاع د غزاء په وخت- سباع بن عرفطه رضی الله عنه پنځم هجری قمری کال د دومه الجندل د غزاء په وخت – زید بن حارث رضی الله عنه پنځم هجری قمری کال یا شپږم هجری قمری کال د بنوالمصطلق د غزاء په وخت - عبدالله بن ام مکتوم رضی الله عنه پنځم هجری قمری کال د احزاب د غزاء په وخت – عبدالله ابن ام مکتوم رضی الله عنه پنځم هجری قمری کال د بنوقریظه د غزاء په وخت – عبدالله ابن ام مکتوم رضی الله عنه شپږم هجری قمری کال د بنولحیان د غزاء په وخت- عبدالله بن ام مکتوم رضی الله عنه شپږم هجری قمری کال د غابه د غزاء په وخت - عبدالله بن

ام مکتوم رضی الله عنه شپږم هجری قمری کال د حدیبیه د غزاء په وخت - سباع بن عرفطه رضی الله عنه اوم هجری قمری کال د خیبر د غزاء په وخت - عبدالله ابن ام مکتوم رضی الله عنه اتم هجری قمری کال د فتح مکه غزاء په وخت محمد بن یاسباع بن عرفطه رضی الله عنهما نهم هجری قمری کال د تبوک د غزاء - ابودجانه سماک بن حرشه رضی الله یا سباع بن عرفطه غفاری رضی الله عنه عنه لسم هجری قمری کال د حجه الوداع غزاء په وخت [192].

د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم وزیران و د شوری غړی

د وزارت او شوری په هکله به په دریم فصل کې تفصیلي‌څېړنه وشی خو د پورتنی عنوان لاندی یواځی دا ښوول کیږی چې د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم په حکومت کې وزیران اومشاورین هم موجود وو چې د ریاست د کابینی او د اجرایه شوری په نامه یادیدلای شی .

ابوبکر صدیق رضی الله عنه - عمر فاروق رضی الله عنه - عثمان بن عفان رضی الله عنه – علی بن ابی‌طالب رضی الله عنه - حمزه رضی الله عنه - ابوعبیده رضی الله عنه - عثمان بن مظعون رضی الله عنه - عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه - سعدبن ابی وقاص رضی الله عنه - طلحه رضی الله عنه - زبیربن عوام رضی الله عنه - جعفر رضی الله عنه [193].

په نبوی دورکې لیکوالان

د العلق د سورت په پنځم آیت کې ئی قلم د علم ذریعه ښوولی ده اګرچې د نبی صلی‌الله علیه وسلم له پاره امی ویل کمال اویوه معجزه وه نوپه دی خاطر د هغه د علم ذریعه د الله جل جلاله لخوا وحی وه خو د غیر

---

[192] - البدایه و النهایه د ابن کثیر 5 ټوک 110 مخ

[193]- السیره الحلبیه 3 ټوک 428 مخ

نبی له پاره لیک لوست قابلیت او کمال ګټل کیږی، عرب الکامل هغه چا ته وائی چې په لیک لوست وپوهیږی لکه څنګه چې قرآنکریم ذکر دی چې عرب قوم امی قوم وه ، خو د اسلام د راتلو تر مخه هم هلته یوشه خلک وو چې په لیک لوست پوهیدل خو څرنګه چې د هغوی زیاتره بی سواده او امی وو نو په دی خاطر قرآن ټولو ته امی ویلی دی . او ورته د امی ویلو یوعلت دا دی چې دا خلک ددین نه بی خبره وو علامه بلاذری حمه الله علیه لیکلیدی چې د اسلام دراتلو ترمخه یویشت کسان په لیک لوست پوهیدل چې په هغوی 17نارینه اوڅلور ښځی وی، د هغوی نومونه په دی ډول دی :

عمربن خطاب رضی الله عنه – علی بن ابیطالب رضی الله عنه - عثمان بن عفان رضی الله عنه - ابوعبیده بن جراح رضی الله عنه - طلحه رضی الله عنه – یزید بن ابی سفیان رضی الله عنه - ابوحذیفه بن عتبه رضی الله عنه - حاطب بن عمر رضی الله عنه - ابوسلمه بن عبدالاسد رضی الله عنه – ابان بن سعید رضی الله عنه - خالدبن سعید رضی الله عنه - عبدالله بن سعدبن ابی سرح رضی الله عنه - حویطب بن عبدالعزی رضی الله عنه - ابوسفیان بن حرب رضی الله عنه - معاویه بن ابی سفیان رضی الله عنه - جهیم بن الصلت رضی الله عنه - علابن الحضری رضی الله عنه – شفا بنت عبدالله عدویه رضی الله عنها - حفصه بنت عمر رضی الله عنهما - کریمه بنت مقداد رضی الله عنه - ام کلثوم بنت عقبه رضی الله عنها ، په مدینی منوری کې د بنواوس او بنوخزرج په قبیلوکې هم د اسلام ترمخه یوشمیرخلک په لیک اولوست پوهیدل لکه :سعدبن عباده رضی الله عنه - منذرعمرو رضی الله عنه – ابی بن کعب رضی الله عنه - زیدبن ثابت رضی الله عنه - رافع بن مالک رضی الله عنه - اسیدبن حضیر رضی الله عنه - معن بن عدی رضی الله عنه - بشیربن سعد رضی الله عنه - سعدبن ربیع رضی الله عنه - اوس بن خولی رضی الله عنه - عبدالله بن ابیمنافق رضی الله عنه - سویدبن صامت رضی الله عنه { چې

دده سره د لقمان صحيفه هم وه } [194].

دا هغه 23 کسان دی چې بلاذری ئی یادوونه کړی ده خو په دی کې یوازی د مکې او مدینی د مشهورو خلکو ذکر شوی دی ځکه چې امکان شته چې د عربو په باقی ښارونوکې هم څه د لیک لوست خلک موجود وو کله چې د هجرت نه وروسته اسلامی ریاست جوړشو نو د لیک فن ته ئی نوره وده او ترقی هم ورکړه ځکه چې د حکومت د کارونو د پر مختلو لـه پاره باسواده خلکوته اړتیا وه .

ابن سعد رحمه الله علیه لیکې چې د بدر د بندیانو لـه ډلې څخه هغه څوک چې په لیک پوهیده او د فدئی د ورکړی توان ئی نه وه نوهغوی ته رسول اکرم صلیﷲ علیه وسلم وویلی چې تاسی د انصارو زامنو ته لیک و رزده کړی چې همدا ستاسو فدیه ده هریوته ئی لس لس ځوانان وروسپارل اوکله به چې هغو لسوکسانو لیکل ور زده کړ نو بیا به ئی پریښوده [195].

د تاریخ او سیرت په کتابونوکې د نبی صلی الله علیه وسلم د وخت د لیکونکو صحابو رضی الله عنهم د نومونو تفصیل موجود دی چې په دی هکله ابن الاثیر رحمه الله علیه یولس نومونه درج کړی دی ، خو ابن حجر رحمه الله علیه پنځلس او ابن قیم رحمه الله علیه 17نومونه راخستی دی [196].

ابن عبدالبر رحمه الله علیه چې په 463 هجری قمری کال کې مړی شوی او حافظ عمادالدین بن کثیر رحمه الله علیه د23 صحابه ونومونه رانقل کړی دی، حافظ عماد الدین بن کثیر رحمه الله علیه د هغه هریو وګړی لنډی سوانح هم بیان کړی دی چې د هغو نومونه په دی ډول دی :

---

[194] - فتوح البلدان د بلاذری لیکنه 1318 هجری قمری کال چاپ

[195] - طبقات د ابن سعد لیکنه 2 ټوک 22 مخ

[196] - الکامل د ابن اثیر لیکنه لومړی ټوک 313 مخ – فتح الباری د ابن حجر لیکنه 10 ټوک 397 مخ

ابی ابن کعب ، زید بن ثابت ، عبدالله بن سعد بن ابی سرح ، عبدالله بن ارقم زهری ، علی بن ابی‌طالب ، ابوبکرصدیق ،عمربن خطاب ، عثمان بن عفان ، زبیربن عوام ، خالد بن سعید بن عاص ، ابان بن سعید بن عاص ، حنظله اسدی ، علابن حضرمی،خالدبن ولید ،عبدالله بن رواحه ، محمدبن مسلمه ، عبدالله بن عبدالله بن ابی‌مغیر بن شعبه ، عمروبن عاص ، معاویه بن ابی سفیان ، جهیم بن الصلت ، معیقیب بن ابی فاطمه ، شرحبیل بن حسنه رضی الله عنهم [197].

د ریاض د پوهنتون استاد پروفیسور ډاکترمحمدمصطفی‌الاعظمی په دی هکله د کتاب النبی صلی‌الله علیه وسلم ترعنوان لاندی یوکتاب لیکلی دی چې په هغه کې ئی د 22نورو صحابو رضی الله عنه نومونه د مستندو کتابونو په حواله درج کړی دی هغه لیکلی چېکه چیری نور زیات کوښښ وشی نو نورنومونه هم په لاس راځی لیکن تراوسه پوری چېڅومره تحقیق شوی دی نو د هغه په اساس د 45 صحابه نومونه په لاس راغلی دی [198].

د اداری نظام بنسټ په نبوی دورکښ‌اېښوول شوی دی‌که څه هم اداری او دفتری نظام د حضرت عمرفاروق رضی الله عنه په وخت کې پرمختګ وکړ، خو د دی نظام بنسټ په ابتدائي توګه د حضرت محمد صلی‌الله علیه وسلم په واسطه ایښوول شوی وه .

ځنی صحابه کرامو رضی الله عنهم به د قرآنکریم د لیکلوکارکاوه چې په دی ډله کې زید بن ثابت رضی الله عنه ډیرمشهور وه [199].

ابن عبدالبر او ابن حجررحمه الله علیهم لیکلی دی چې په مدینه منوره کې د لیکلوکار زید بن ثابت کاوه، نو په دی اساس هغه د کاتب النبی په

---

197 - الاستیعاب د ابن عبدالبر لیکنه په حاشیه د الاصابه 1 ټوک 50 مخ – البدایه د ابن کثیر لیکنه 5 ټوک 339 مخ

198 - کتاب البنی د 1974 عیسوی کال د پیروت چاپ

199 - صحیح بخاری کتاب فضایل القرآن

نوم مشهور شوی وه خوځینی نورو صحابو هم د وحی د لیکلوکارکاوه د زید بن ثابت رضی الله عنه څخه دمخه به د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د وحی د لیکلو کارحضرت ابی بن کعب رضی الله عنه کاوه اوهمدغه صحابی رضی الله عنهم په مدینه منوره کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم لومړی کاتب وه[200] .

حضرت عمرفاروق رضی الله عنه د اسلام د قبلولو د قصی څخه راڅرګندیږی چې د قرآنکریم لیکنه اوکتابت په مکې دورکې شروع شوی وه[201].

زید بن ثابت او ابی بن کعب رضی الله عنه د پادشاهانو او قبائلی مشرانو په نوم د خطونو د لیکلوکارهم کاوه .

ځینی صحابو به تړونونه او د سولی لیکونه لیکل لکه علی بن ابی طالب رضی الله عنه او ځینی نورو صحابه کرامو به د غنیمت د مالونو او نورو سرکاری مالونو درجول ترسره کول، همدا راز په صحیح بخاری کې یو روایت دی چې رسول الله صلی‌الله علیه وسلم به د صدقاتو راټولونکو وګړو څخه حساب اخیسته او د هغوی سره به ئی محاسبه کوله [202].

حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ أَخْبَرَنَا عَبْدَةُ حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْتَعْمَلَ ابْنَ الْأُتَبِيَّةِ عَلَى صَدَقَاتِ بَنِي سُلَيْمٍ فَلَمَّا جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَاسَبَهُ قَالَ هَذَا الَّذِي لَكُمْ وَهَذِهِ هَدِيَّةٌ أُهْدِيَتْ لِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَلَّا جَلَسْتَ فِي بَيْتِ أَبِيكَ وَبَيْتِ أُمِّكَ حَتَّى تَأْتِيَكَ هَدِيَّتُكَ إِنْ كُنْتَ صَادِقًا ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَطَبَ النَّاسَ وَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ

---

200 - الاستیعاب په حاشیه الاصابه باندی 1 ټوک 50 مخ

201 - سنن دارقطنی نهی المحدث عن من القرآن باب 1 ټوک 123 مخ

202 - صحیح بخاری الاحکام باب محاسبه العمال

أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَسْتَعْمِلُ رِجَالًا مِنْكُمْ عَلَى أُمُورٍ مِمَّا وَلَّانِي اللَّهُ فَيَأْتِي أَحَدُكُمْ فَيَقُولُ هَذَا لَكُمْ وَهَذِهِ هَدِيَّةٌ أُهْدِيَتْ لِي فَهَلَّا جَلَسَ فِي بَيْتِ أَبِيهِ وَبَيْتِ أُمِّهِ حَتَّى تَأْتِيَهُ هَدِيَّتُهُ إِنْ كَانَ صَادِقًا فَوَاللَّهِ لَا يَأْخُذُ أَحَدُكُمْ مِنْهَا شَيْئًا قَالَ هِشَامٌ بِغَيْرِ حَقِّهِ إِلَّا جَاءَ اللَّهَ يَحْمِلُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا فَلَأَعْرِفَنَّ مَا جَاءَ اللَّهَ رَجُلٌ بِبَعِيرٍ لَهُ رُغَاءٌ أَوْ بِبَقَرَةٍ لَهَا خُوَارٌ أَوْ شَاةٍ تَيْعَرُ ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى رَأَيْتُ بَيَاضَ إِبْطَيْهِ أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ

ځينى صحابو به د مالى امورو سندونه ليكل ځكه چې د دريمى سپارى د بقرى د سورت په 382 آيت كې د مالى معاملو د ليكلو حكم شوى دى ، د ځينى روايتونوڅخه را څرګنديږى چې د خلكو د شمير او د عسكرى رضاكارانو نومونو د درج كولو بنسټ هم ايښودى شوى وه .

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي وَائِلٍ عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اكْتُبُوا لِي مَنْ تَلَفَّظَ بِالْإِسْلَامِ مِنْ النَّاسِ فَكَتَبْنَا لَهُ أَلْفًا وَخَمْسَ مِائَةِ رَجُلٍ فَقُلْنَا نَخَافُ وَنَحْنُ أَلْفٌ وَخَمْسُ مِائَةٍ فَلَقَدْ رَأَيْتُنَا ابْتُلِينَا حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَيُصَلِّي وَحْدَهُ وَهُوَ خَائِفٌ حَدَّثَنَا عَبْدَانُ عَنْ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ الْأَعْمَشِ فَوَجَدْنَاهُمْ خَمْسَ مِائَةٍ قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ مَا بَيْنَ سِتِّ مِائَةٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ

[د حضرت حذيفه بن يمان څخه روايت شوى دى چې يوځل رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ما ته د هغه خلكو نومونه وليكې چې د اسلام كلمه وائى ، نو د پنځلس سوه خلكو نومونه مو ورته وليكل] .

دا روايت سفيان ثورى د اعمش او ابى وائل د حذيفه رضى الله عنه څخه روايت كړى دى خو كوم روايت چې ابوحمزه د ابو معاويه له خولى نقل كړى دى د باسوادو شمير د شپږ سوو او اوه سوو په منځ كې ښودل شوى [203]] .

ابن حجر رحمه الله عليه ليكي چې ابن التين رحمه الله عليه په پوره اعتماد

---

[203] - صحيح بخارى كتاب الجهاد لومړى ټوک 430 مخ

لیکلی دی چې دا حکم د خندق د غزا په وخت کې ورکړل شوی وه خو علامه داودی رحمه الله علیه لیکلی دی چې کیدای شی دا حکم د حدیبیه په وخت کې ورکړل شوی وی – خو زما نظر دا دی چې کیدای شی دا حکم ئی د احد د غزا په وخت کې ورکړشوی وی خوپه شمیرکې د توپیر علت همدا ښوول شوی دی چې دکتابت حکم په مختلفو وختونوکې ورکړل شوی دی .

ابن حجررحمه الله علیه فرمایی چې :

و فی الحدیث مشروعیه کتابه دوادین الجیوش وقد تیعین ذالک عند الاحتیاج الی تمیزمن یصلح للمقاتله عمن لا یصلح [204].

[ددی حدیث څخه دا معلومیږی چې د عسکرو درجول او لیکل مشروع دی او هغه وخت ضروری ګرځی چې کله چې د جنګ د قابلیت لرونکو او قابلیت نه لرونکوترمنځ د بیلتون اړتیا پیدا شی]

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ عَمْرٍو عَنْ أَبِي مَعْبَدٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَخْلُوَنَّ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ وَلَا تُسَافِرَنَّ امْرَأَةٌ إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اكْتُتِبْتُ فِي غَزْوَةِ كَذَا وَكَذَا وَخَرَجَتْ امْرَأَتِي حَاجَّةً قَالَ اذْهَبْ فَحُجَّ مَعَ امْرَأَتِكَ

[د ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت د ی چې: یو سړی وویل چې ای رسول الله صلی الله علیه وسلم زما نوم د فلانکې غزاء د تلونکو په ډله کې لیکلی شوی دی او زما ښځه حج ته تلل غواړی او تا ویلی دی چې د ښځی سره حج ته ولاړ شه[205]] .

ددی روایت څخه دا معلومیږی چې د فوځی سرښندونکو د نوم د لیکلو دفتر په نبوی دورکې په ډیره ساده توګه جوړ شوی وه، هغه خلک چې وائی چې مسلمانانو دفتری نظم د ایرانیانوڅخه زده کړی وه نو د هغوی دا خبره اصولا غلطه ده که څه هم د نورو هیوادونو د تجربو څخه ګټه اخستل کومه بده خبره نه وه نوحضرت عمرفاروق رضی الله عنه به دا

---

[204] - فتح الباری 6 ټوک 518 مخ

[205]- صحیح بخاری لومړی ټوک 430 مخ

ګټه تری اخیستی هم وی خو د دفتری نظام بنیاد او بنسټ په خپله رسول الله صلی‌الله علیه وسلم ایښی وه چې د همدی نظام د بنسټ په اساس د هغه راتلونکې مانۍ پورته شوه .

په صحیح بخاری‌کې دکتابت پوری تړلی ابواب موجود دی د مثال په توګه : کتابه العلم کتابه الامام الناس یستحب للکاتب ان یکون امینا عاقلاً - کتاب الحاکم الی عماله

په نبوی دوری کې ژباړونکې:

رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د الله جل جلاله په لوربلونکې هم او د مملکت مشرهم وه ، هغه ته د بلنی‌خطونه او د نظم پوری تړلی‌نورو لیکونولیږل هم ورپه غاړه وه او په نورو ژبو به ورته خطونه هم راتلل ، نوپه دی اساس دیوی ژبی‌څخه په بلی ژبی ته د ژباړی اړتیا لیدل کیده ، امام بخاری رحمه الله علیه د باب ترجمه الحکام ترعنوان لاندی دحکمران له پاره د ترجمان اړتیا ثابته کړی ده او دا لاندی حدیث ئی رانقل کړی دی :

عن زیدبن ثابت رضی الله عنه ان النبی‌صلی‌الله علیه وسلم امره ان یتعلم کتاب الیهود حتی‌کتبت للنبی‌کتبه واقراء ته کتبهم اذا کتبوا الیه

[د زید بن ثابت رضی الله عنه څخه روایت شوی دی چې نبی‌کریم صلی‌الله علیه وسلم ما ته دیهودو د ژبی او د هغی د رسم الخط د زده کړی حکم کړی وه ما عبرانی ژبه زده کړه او بیا به می د نبی صلی‌الله علیه وسلم له پاره خطونه لیکل او د یهودو راغلی خطونه به می لوستل اوهغه ته به می‌اورول] 206.

ابن حجر رحمه الله علیه فرمایی چې امام بخاری دا روایت په خپل تاریخ کې په متصله توګه رانقل کړی دی په هغه کې راغلی دی چې زید بن ثابت رضی الله عنه په 15ورځوکې ژبه زده کړی وه - په مسند احمد ، مسند اسحق او مسند ابویعلی رحمه الله علیهم کې د نورو سندونو په

206 - صحیح بخاری کتاب الاحکام 2 ټوک 1068 مخ

څنګ کې دا هم راغلی دی چې زید بن ثابت رضی الله عنه ته رسول الله صلی‌الله علیه وسلم دسریانی ژبی د زده کړی حکم هم کړی وه او هغه داژبه هم زده کړی وه ځکه چې په دواړو ژبوکې به ترجمانی ته ضرورت پیداکیده[207].

المسعودی لیکلی دی چې زیدبن ثابت رضی‌الله عنه فارسی، رومی ، قطبی او حبشی ژبی زده کړی وی [208].

ابن سعد رحمه الله علیه لیکلی دی چې په 7 هجری کال کی چې کوم شپږ کسه قاصدان لیږل شوی وه نو هغوی ټولو د هغی قومونو په ژبو چې ورته لیږل شوی خبری کولای شوی [209].

د مملکت مهر :

د یو ریاست له پاره سرکاری مهر[الخاتم] ته بنسټیز اهمیت ورکول کیږی او د مملکت د مشرخاص مهرد هغه امتیازی نبنه ګڼل کیږی.درسول الله صلی‌الله علیه وسلم په وخت کښم الخاتم ته بنسټیزاهمیت ورکول شوی‌وه امام ابوداودپه خپل کتاب سنن ابی داودکښ کتاب الخاتم به نوم یوځانګړی فصل لیکلی دی چې اته برخی لری او 26حدیثونه ئی په کې رانقل کړی دی .

حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ لَمَّا أَرَادَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى الرُّومِ قِيلَ لَهُ إِنَّهُمْ لَنْ يَقْرَءُوا كِتَابَكَ إِذَا لَمْ يَكُنْ مَخْتُومًا فَاتَّخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِضَّةٍ وَنَقْشُهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَكَأَنَّمَا أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِهِ فِي يَدِهِ

[د انس بن مالک رضی الله عنه څخه روایت دی چې کله حضرت

---

207 - فتح الباری 16 ټوک 310 مخ – اسدالغابه فی معرفه الصحابه 2 ټوک222مخ د المکتبه الاسلامیه الریاض چاپ – الستیعاب په حاشیه د الاصابه لومړی ټوک 552 مخ

208 - سیر الانصار لومړی ټوک 403 مخ 1948 عیسوی کال د هندوستا ن چاپ

209 - طبقات د ابن سعد لیکنه لومړی مخ 258 مخ

رسول الله صلی‌الله علیه وسلم عجموته د لیکونو د لیږلو اراده وکړه نو ځینی صحابو رضی‌الله عنهم ورته وویل چې دا خلک داسی خط چې مهرپری نه وی لګیدلی نه اخلی، نوهماغه وه چې رسول الله علیه وسلم دسپینو زرو یو مهر[ګوته] جوړ کړ چې پری محمدرسول الله [صلی‌الله علیه وسلم لیکلی وه[210]]

حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ ثُمَامَةَ عَنْ أَنَسٍ قَالَ كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي يَدِهِ وَفِي يَدِ أَبِي بَكْرٍ بَعْدَهُ وَفِي يَدِ عُمَرَ بَعْدَ أَبِي بَكْرٍ فَلَمَّا كَانَ عُثْمَانُ جَلَسَ عَلَى بِئْرِ أَرِيسَ قَالَ فَأَخْرَجَ الْخَاتَمَ فَجَعَلَ يَعْبَثُ بِهِ فَسَقَطَ قَالَ فَاخْتَلَفْنَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مَعَ عُثْمَانَ فَنَزَحَ الْبِئْرَ فَلَمْ يَجِدْهُ

[د ابن عمر رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه وروسته دا ګوته د حضرت ابوبکر رضی الله عنه سره وه او د هغه وروسته د حضرت عمر رضی‌الله عنه سره وه خو وروسته بیا د حضرت عثمان رضی الله عنه څخه په آریس نومی یوه کوهی‌کې ولویده [211]]

دا حدیث د صحیح بخاری څخه پرته صحیح مسلم ، ترمذی ، ابوداود ، نسائی او ابن ماجه هم رانقل کړی دی .

حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا حَمَّادٌ عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِضَّةٍ وَنَقَشَ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَقَالَ إِنِّي اتَّخَذْتُ خَاتَمًا مِنْ وَرِقٍ وَنَقَشْتُ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَلَا يَنْقُشَنَّ أَحَدٌ عَلَى نَقْشِهِ

[ابن عمررضی الله عنه فرمایلی چې رسول اکرم صلی‌الله علیه وسلم حکم ورکړی وه چې هیڅوک دی زما دګوتی په څیرګوته نه جوړه وی [212]].

[210]- صحیح بخاری کتاب اللباس 2 ټوک 872 مخ
[211] - صحیح بخاری کتاب اللباس 2 ټوک 873 مخ
[212]صحیح مسلم کتاب اللباس – ترمذی په شمایل کی

حَدَّثَنَا أَبُو مَكِينٍ نُوحُ بْنُ رَبِيعَةَ حَدَّثَنِي إِيَاسُ بْنُ الْحَارِثِ بْنِ الْمُعَيْقِيبِ وَجَدُّهُ مِنْ قِبَلِ أُمِّهِ أَبُو ذُبَابٍ عَنْ جَدِّهِ قَالَ كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ حَدِيدٍ مَلْوِيٌّ عَلَيْهِ فِضَّةٌ قَالَ فَرُبَّمَا كَانَ فِي يَدِهِ قَالَ وَكَانَ الْمُعَيْقِيبُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

[ددی سرکاری مهر ساتونکې او امين [امين الخاتم] حضرت معيقيب بن ابی فاطمه دوسی وه[213]] .

مهرجوړول اود هغه له پاره د يوه امين ټاکل ددی خبری څرګند ثبوت دی چې رسول الله صلی‌الله عليه وسلم د رياست مشرهم وه،او د الله جل جلاله په لوربلونکې [رسول] هم او د رياست د چارو پرمختګ د هغه د بلنی او د نبوت د فريضی يوه برخه وه .

په نبوی دورکې سزا ورکونکې

مجرمانوته د جزا ورکولوپه وخت کې دی ته اړتياوی چې يوڅوک هغه ته دسزا ورکولو په خاطر راوغوښتل شی، خو هلته يو څه کسان ددی له پاره ټاکل شوی هم وه بلکه دا يو ډول پوليسی قوت وه چې نومونه ئی په لاندی ډول دی :

علی بن ابی‌طالب رضی‌الله عنه ، زبيربن عوام رضی‌الله عنه ، مقداد بن عمرو رضی‌الله عنه ، عاصم بن ثابت رضی‌الله عنه ، محمد بن مسلمه رضی‌الله عنه رضی‌الله عنه ، ضحاک بن سفيان کلابی رضی‌الله عنه رضی‌الله عنه ، قيس بن سعدبن عباده [وکان قيس بن سعدالانصاری رضی‌الله عنه منه بمنزله صاحب الشرطه من الامير] او قيس بن سعدرضی‌الله عنه د رسول الله صلی‌الله عليه وسلم په دربارکې د پوليسو د صاحب منصب يا کوتوال مقام درلوده [214].

په نبوی دور کې د بازارونوڅارونکې

---

[213] سنن ابوداود کتاب الخاتم – سنن النسائی کتاب الزينه

[214]- زاد المعاد 1 ټوک 48 مخ – السيره الحيلبيه 3 ټوک 422 مخ

د بازارونو اومارکيټونو څارنه کول هم د حکومت په غاړه وی، ترڅو غير شرعی سوداگانی ونه شی ، د ټاکلی نرخ نه زيات قيمت وانه خيستل شی، او دغو لونی، فريب کړون او غش څخه مخنيوی وشی، دغه کار ته الحسبه او د دغه کارکوونکي ته المحتسب ويل کيږی، د مکې د فتحې څخه وروسته رسول الله صلی الله عليه وسلم سعيد بن سعيد بن عاص رضی‌الله عنه د مکې د بازار د څارونکي په څيرټاکلی وه[215] .

دمدينی منوری د بازارونو د څارنی کار په يووخت کې حضرت عمر رضی‌الله عنه ته سپارل شوی وه [216].

په نبوی دورکې
د اسلامی حکومت سفيران

اسلامی رياست يوفکری او په اصولو ولاړ رياست وی ، نوپه دی خاطر د سوچې مادی غوښتنو په بنسټ ولاړحکومت په مقابل کې اسلامی‌حکومت ته د بهرنيو اړيکو د ټينگولو له پاره سفيرانو اوقاصدانو ليږلوته زياته اړتياوه، نبی‌اکرم صلی‌الله عليه وسلم د الله جل جلاله رسول وه او د هغه دا مسئوليت وه چې د توحيد پيغام د عوامو پرته حکمرانانو او سردارانوته هم وررسوی ددی مقصد د ترسره کولوله پاره هغه په خاصه توگه کسری اوقيصرته سفيران ليږلی وه چې هغوی‌نبوی ليکونه دی دواړو پادشاهانوته رسولی وه ددی نه پرته ئی‌نوروبيلوبيلوځايونوته هم سفارتی استاذی ليږلی وه .

ابن حزم د هغه لسوليکونو يادوونه کړی چې‌هغه صلی‌الله عليه وسلم د لسو پادشاهانو په نوم ليږلی وه او د هغی ډلی‌څخه ځلوروکسانو اسلام قبول کړی وه [217].

215- الاستعياب په حايشه د الاصابه 2 ټوک 48 مخ

216- الحلبيه 3 ټوک 424 مخ

217 - جوامع السير 29 ټوک

خو ابن هشام د نهوکسانود سفارتونویادوونه کړی ده او د حلبیی په سیرت کې د اته پادشاهانوپه نوم دخطونویادوونه شوی ده [218].

په دی هکله د ټولو زیات څخه تفصیلات ابن سعد رحمه الله علیه بیان کړی دی، د سلو هغه وړواو لویو خطونو یادونه کړی چې د پادشاهانو یا قبایلی‌مشرانوپه نوم لیږل شوی وه،ددی لیکونو څخه ځینی تبلیغی‌او بلنیزه بڼه لری او ځینی د تړونونو په خاطر وه اوپه ځینی نوروکې د شرعی احکامو تفصیلات بیان شوی دی خو د پنځلسو لیکونو پرته دنور ولیکونوپه هکله دانه ده معلومه شوی چې دکوموصحابو رضی‌الله عنهم په لاس لیږل شوی دی د هغه پنځلسو سفیرانونومونه په لاندی ډول دی :

عمروبن امیه ضمری رضی الله عنه دحبشی پادشاه نجاشی ته ، دحیه بن خلیفه کلبی رضی‌الله عنه د روم قیصرته، عبدالله بن حذافه سهمی رضی‌الله عنه دایران کسری ته ، حاطب بن ابی بلتعه الخمی رضی‌الله عنه مقوقیس مصری ته ، شجاع بن وهب اسدی رضی‌الله عنه حارث غسانی سوریه ته ، سلیط بن عمروعامری رضی‌الله عنه هوزه بن علی‌یمامه ته ، عمروبن عاص رضی‌الله عنه دعمان جیفرته ، علاء بن الخصرمی رضی‌الله عنه دبحرین منذرعبدی ته ، مهاجربن ابی‌امیه مخزومی رضی‌الله عنه دیمن حارث عبدالکلال ته ، معاذبن جبل رضی‌الله عنه یمن ته - مالک بن مراره رضی‌الله عنه یمن ته - جریربن عبدالله بجلی رضی‌الله عنه ذوالکلاع دیمن ته ، عمروبن حزم رضی‌الله عنه یمن ته ، ابوموسی‌اشعری رضی‌الله عنه یمن ته عیاش بن ابی ربیعه یمنی‌حارث ته [219].

په پورته خلکوکې د پیل نه اوه تنه صحابه کرام رضی‌الله عنهم په یوه ورځ [دمحرم په اوم نیته] خپلی وظیفی پسی لیږلی شوی وو او ټولو د هغی قومونو په ژبه خبری کولای شوی‌کوم ته به چې لیږل کیده، رسول الله صلی‌الله علیه وسلم خطونه به د لیکلو وروسته اوریدل،په دی هکله زیدبن

[218] - سیره ابن هشام 3 ټوک 407 مخ – الحلپیه 3 ټوک 283 مخ

[219]- طبقات ابن سعد 1 ټوک 258 مخ – زاد المعاد 45 ټوک

ثابت رضی‌الله عنه فرمایلی‌دی چې :

کله به چې زه دقرآن کریم دلیکلوڅخه فارغه شوم نو رسول الله صلی‌الله علیه وسلم به وفرمایل ولوله او راته ئی واوروه ، مابه لوسته که چیری کوم ټکې به پاته شوی وه نو هغه به ئی راته اصلاح کاوه او بیا به ئی دا لیکنه اخیسته اوخلکوته به ورتللو[220].

عبدالله بن ارقم رضی‌الله عنه یوځل درسول الله صلی‌الله علیه وسلم په نوم د یوه رالیږلی شوی خط ځواب ولیکه او بیائی‌هغه ته واوراوه،نوهغه ورته وفرمایل ډیرښه دی لیکلی دی [221].

د محمد صلی الله علیه وسلم په دربار کې د حکومتونو او قبیلو جرګی او هیئتونه

قُلْ يَاأَيُّهَا الْكَافِرُونَ[]لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ[]وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ[]وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ[]وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ[]لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

[کله چې د الله مرسته راشي او بری [در] په برخه شي او ای [پیغمبره !] ته وګوري چې خلک ډلی ډلی د الله په دین کې داخلیږی نو د رب له ثنا ستاینی سره د هغه تسبیح وکړه او له هغه نه بښنه وغواړه بیشکه هغه ستر توبه قبلوونکې دی].

دا سورت دحجه الوداع په وخت کې په منا کې نازل شوی دی په دی کې د مکې د فتحی او د9 هجری کال دعام الوفود په لور اشاره شوی ده ځکه کله چې د اسلامی ریاست د قوت د مقابلی له پاره په جزیره العرب کېکوم قوت پاته نه شو، نو د عربو د هری څنډی څخه جرګی او د بیلو بیلو حکومتونو او قبیلو سفیران د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم په دربار کې راحاضر شول ځینی هیئتونه د نهم هجری کال څخه ترمخه راغلی وه خو ډیر په همدی کال راغلل نو د دی امله دی کال ته د عام الوفود کال هم

[220]- مجمع الزواید 1 ټوک 159 مخ

[221] - مجمع الزواید 1 ټوک 159 مخ

وائی په صحیح بخاری او احادیثو په نورو کتابونوکې د ځینو هیئتونو یادونه شوی ده خو تاریخ پوهانو او مغازی او سیرت لیکونکو د هغوی ډېرتفصیل بیان کړی دی .

ابن جریر - ابن هشام اوابن اثیررحمه الله علیهم د دی هیئتونوتفصیلات رانقل کړی دی ، ابن کثیررحمه الله علیه په البدایه کې دکتاب " الوفودالواردین الی رسول الله صلی‌الله علیه وسلم" په نوم یو ځانګړی فصل لیکلی دی او ډیرګټه ورتفصیلات ئی بیان کړی دی [222].

خو د ابن سعدرحمه الله علیه په کتاب الطبقات الکبری کې د هیئتونو شمیرهم ډیرنقل شوی دی او ترتیب ئی هم ډیربنه دی،نو د دی امله مونږ د ابن سعد رحمه الله علیه دکتاب څخه یومجمل فهرست رانقلوو‌خو تفصیلات ئی اوس ضروری نه ګڼو په طبقاتوکې چېد هیئتونو د شمیراو د هغه دراتللود نیتیی په هکله چې کوم معلومات شته هغه مولیکلی‌دی- اوکوم چې معلوم نه دی نو د هغه ځای موسپین پری ایښی‌دی، په شمیراوتاریخ کښه چیری د نوروکتابونو سره کوم اختلاف په نظر راځی ،نو د هغه یو علت د ځیرنی اختلاف هم دی خو یوعلت ئی دا هم دی چې د ځینی قبیلومشران ځوځو ځله راغلی دی .

د مزینه هیئت پنځم هجری قمری کال 400 تنه ، د بنواسد هیئت نهم هجری قمری کال 10 تنه ، د بنوفزاره هیئت نهم هجری قمری کال 13 تنه ، د بنومره هیئت نهم هجری قمری کال 13 تنه ، د بنوثعلبه هیئت لسم هجری قمری کال 10 تنه ، د بنوسعد بن بکر هیئت پنځم هجری قمری کال 1 تن ، د بنوکلاب هیئت نهم هجری قمری کال 13 تنه ، د بنوقشیربن کعب هیئت اتم هجری قمری کال 3 تنه ، د بنوالبکاء هیئت نهم هجری قمری کال 3 تنه ، د بنوکنانه هیئت نهم هجری قمری کال 1 تن ،د بنواشجع هیئت پنځم هجری قمری کال 100 تنه ، د بنوباهله هیئت اتم هجری قمری کال 1 تن ، د بنوسلیم هیئت اتم هجری قمری کال 900 تنه

---

[222] - البدایه و النهایه د حافظ عمادالدین بن کثیر لیکنه **5** ټوک **40** مخ

، د بنوثقيف هيئت نهم هجری قمری کال 13 تنه ،د بنو ربيعه هيئت اتم هجری قمری کال 20 تنه ، د بنونجيب هيئت نهم هجری قمری کال 13 تنه ، د خولان هيئت لسم هجری قمری کال 10 تنه ، د صدار هيئت نهم هجری قمری کال 13 تنه ، د بنوزبيد هيئت لسم هجری قمری کال 10 تنه ،د بلی هيئت نهم هجری قمری کال ، د بهراء هيئت 13 تنه ، د بنوعذره هيئت نهم هجری قمری کال 12 تنه ، د سلامان هيئت لسم هجری قمری کال 7 تنه ، د بنوغسان هيئت لسم هجری قمری کال 3 تنه ، د بنو الحارث هيئت لسم هجری قمری کال 7 تنه - د بنو الدا ر هيئت نهم هجری قمری کال 10 تنه ، د رهاوبين هيئت لسم هجری قمری کال 15 تنه ، د بنوعامر هيئت نهم هجری قمری کال 10 تنه ، د بنو النخع هيئت لسم هجری قمری کال 200 تنه ، د بنو بجيله يمنی هيئت لسم هجری قمری کال 250 تنه ، د بنوالحمص يمنی هيئت لسم هجری قمری کال 7 تنه ، د الاشعيربين يمنی هيئت اوم هجری قمری کال 50 تنه ، د دوس هيئت اوم هجری قمری کال **80** تنه ، د ثماله والحدان هيئت اتم هجری قمری کال ، د بنوخشعم هيئت لسم هجری قمری کال ، د بنوجزام هيئت شپږم هجری قمری کال ، د ملوک حمير هيئت نهم هجری قمری کال **7** تنه ، دنجران يمنی هيئت **14** تنه ، د بنومحارب هيئت **80** تنه ،د بنوعيس هيئت **80** تنه ، د راس بن کلاب هيئت **1** تن ، د بنوعقيل هيئت **3** تنه ، د بنوجعده هيئت **1**تن ، د بنوعبد بن عدی هيئت **4** تنه - د بنوهلال هيئت **3** تنه ، د بکربن وائل هيئت **5** تنه ، د بنوتغلب هيئت **16** تنه ، د بنوحنيفه هيئت **13** تنه ، د بنوطی هيئت **13** تنه ، د جعفی هيئت **2** تنه ، د بنومراد هيئت **1** تنه ، د بنوکنده هيئت **13** تنه ، د بنوالصدف هيئت **13** تنه ، د خشين هيئت **17** تنه ، د جهينه هيئت **1** تنه ، د بنوکلب هيئت **2** تنه ، د بنوجرم هيئت **2** تنه ، د بنوالازد هيئت **13** تنه ،د بنو همدان هيئت **1** تن ، د سعد العشيره هيئت **1** تن ، د بنوعنس هيئت **1** تن ، د نجران يمنی هيئت **14** تنه ، د بنوعامر هيئت ، د شيبان هيئت ، د سعد هذيم هيئت د ملوک حضرت موت هيئت ، د ازد عمان هيئت ،، د بنو نوغافق هيئت - د بنوبارق هيئت ، د بنواسلم هيئت ، د

بنومهره هيئت ، حبشيان هيئت [223].

حجه الوداع

د23 کاله نبوت او لس کاله حکومت کولو وروسته رسول الله صلیالله علیه وسلم په 25د ذی القعدی په لسم هجری کال کی د حجه الوداع آخری سفر وکړ چې په سفرکې دګډون کونکوشمیرځومره وه په دی هکله کوم صحیح شمیرمعلوم نه دی خو د سیرت په ټولوکتابونوکې راغلی دی چې جموع کثیره" او "عدد لا یحصون [ډیری ډلی وی اوبی شماره خلک وه] .

په سیرت الحلبیه کښلاندی ویناوی راخستل شوی دی : څولیښت زره - اویا زره - نوی زره - یولک څوارلس زره - یولک شل زره ددی نه هم ډې [224].

دهلوی محدث عبدالحق رحمه الله علیه د یو لکوڅوارلس زره او یو لکو څلورویشت زرودوه روایتونه رانقل کړی دی[225].

قاضی منصور پوری رحمه الله علیه د یولکو څلورویشت زره او یو لکو څلور څلویښت زرو دوه روایتونه راخستی دی [226].

د صحابه کرامو رضیالله عنهم د ټول شمیرپه هکله کوم قطعی ثبوت او روایت هم نه شته ابن حجررحمه الله علیه د امام ابوزراعه رازی رحمه الله علیه وینارا نقل کړی ده چې: ټولو هغه ښځواو نارینوچېرسول الله صلیالله علیه وسلم ئېلیدلیوه اود هغه څخه یې روایت هم کړی دی د هغوی شمیردیولک څخه زیات دی .

ابن کثیررحمه الله علیه لیکلیدی چې : د ابوزراعه رازی رحمه الله علیه څخه رانقل شویدی چې د صحابو رضیالله عنهم شمیریولکوشل

---

[223]- طبقات کبری ابن سعد رحمه الله علیه 1 ټوک 291 مخ

[224] -الحلبیه 3 ټوک 308 مخ

[225] - شرخ سفرالسعاده 27 مخ 1978 عیسوی کال مکتبه نوریه سکهرچاپ

[226] - رحمه اللعالمین لومړی ټوک 340 مخ

زروتنو ته رسيده[227].

دامام شافعي رحمه الله عليه څخه روايت دی چې: هغه مسلمانان چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ئی ليدلی وه يا يی د هغه څخه اوريدلی وه شميرېې شپيته زره دی.امام حاکم ابوعبدالله ويلی دی.چې دويونکوصحابورضی الله تعالی عنهم شميرنژدی پنځه سوه کسان دی خوامام احمدرحمه الله عليه چې کثيرالروايات دی هغه يواځی 987 کسه صحابو رضی الله عنهم روايات رانقل کړی دی او په صحاح ستوکې د هغوی پرته دری سو صحابو رضی الله عنهم څخه روايت کړی دی [228].

د صحابو رضی الله عنهم په حالاتو باندی ځلورو کتابونو ډير شهرت موندلی دی الاستيعاب فی معرفه الاصحاب د ابن عبدالبر رحمه الله عليه چې د3500 صحابو رضی الله عنهم پيژندګلوی په کی شوی ده بل کتاب د ابن الاثير جزری اسدالغابه فی معرفه الصحابه دی چې په کې د 755 اصحابوو رضی الله عنهم پيژندنه شوی ده اود شمس الدين ذهبی به کتاب التجريد کې د**8808** صحابو رضی الله عنهم حالات بيان شوی دی .

ځلورم کتاب دابن حجر رحمه الله عليه الاصابه فی تميزالصحابه دی دا کتاب ډيرجامع دی په دی کې د12894 صحابو رضی الله عنه ذکرشوی دی خو په هغه کې تکرارهم شته او هغه کوچنيان هم په کې شميرل شوی دی چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم په وخت کې لابلوغ ته نه وه رسيدلی او د هغه خلکو يادوونه هم په کې شوی ده چې صحابه نه وه خو د غلطی په اساس ځينی خلکو په صحابوکې شميرلی [الله تر ټولو ښه پوهيږی].

د حجه الوداع خطبه

په حجه الوداع کې رسول الله صلی الله عليه وسلم دری ځلی خلکو ته ويناوی وکړی دذوالحجی په اتم تاريخ په يوم الترويه کې اوهم ئی دعرفی

227 - الا صابه لومړی ټوک دريم مخ

228 -البدايه والنهايه 5 ټوک 356مخ

په ورځ د عرفات په میدان کې او دریمه په یولسم یا دولسم دذی الحجی په منیٰ کې د دی دری واړو خطبونه پرته رسول الله صلیٰ الله علیه وسلم د حج په وخت کې په نورو مختلفو ځایونو کې هم ویناوی کړی دی په صحیح مسلم کې د عرفات خطبه دا ډول را نقل شوی ده .

بی شکه چې ستاسی وینه او ستاسی مال یو په بل حرام دی لکه څنگه چې تاسی دنن ورځی د دی ښاراو د دی میاشتی احترام کوی .

ښه وپوهیږی چې د جاهلیت هریوه طریقه او هر یو رواج زما د پښولاندی پا مال شوی دی[هغه بیا مه را ژوندی کوی].

د جاهلیت د زمانی [د اسلام ترمخه] د قتلونو اوجنگونو دعوی ختم کړل شوی دی لومړی زه د خپلی کورنی وینه ختموم یعنی د ابن ربیعه بن حارث وینه چې په بنو سعد کې ئی شیدی څکلی وی او بنوهذیل هغه قتل کړی وه[دا د رسول الله صلیٰ الله علیه وسلم دکاکا لمسی وه] .

د جاهلیت دزمانی سود ختم کړل شوی دی، تر ټولو لومړی زه دخپلی کورنی سود ختموم [د حضرت عباس بن عبدالمطلب سود څومره چې وه ټول پری ښوول شو] .

د خپلو ښځو په هکله دالله جل جلاله نه ویریږی تاسو هغوی د الله جل الله جل جلاله په نوم د مسئولیت په اساس خپلی ښځی گرځولی دی او د الله جل جلاله د حکم په اساس تاسی د هغوی جسمونه خپل ځانته حلال گرځولی دی .

په ښځو دا ستاسی حق دی چې هغه ستاسو په بستره بل چاته د راتلو اجازه ورنکړی، که چیری هغوی دا سی وکړی نو هغه دتعزیر به خاطر دومره ووهی چې دوهلو نښی ئی ښکاره نه شی [د دی څخه زنا مقصد نه دی بلکه شرعی پرده نه کول تری مقصد دی] .

ښځی په تاسو دا حق لری چې هغوی ته په نیکه طریقه خوراک اوکالی ورکړی .

زه تاسوته هغه څه پریږدم اوځم چې که چیری تاسو هغه ټینگ ونیسی

نوهيځكله به بې‌لاری نه شی[د الله جل جلاله كتاب].

د قيامت په ورځ به له تاسی‌څخه زماپه هكله پوښتنه وشی، نو وواياست چې تاسی‌به څه ځواب وركوی؟ ټولو وويل چې‌مونږګواهی وايوچې تا د الله جل جلاله احكام ترمونږ پوری رارسولی وه .

په دی خبره رسول الله صلی‌الله عليه وسلم دشهادت ګوته پورته كړه او بيا ئی دخلكوپه لور د ښكته كولوپه وخت كې وويل اللهم اشهد- اللهم اشهد-اللهم اشهد [ای الله جل جلاله ته ګواه اوسه ، ای الله جل جلاله ته ګواه اوسه ، ای الله جل جلاله ته ګواه اوسه[229]].

وفات

د رسول الله صلی‌الله عليه وسلم د وفات په هكله ټول اهل سير رحمه الله عليهم اومحدثين رضی‌الله عنهم متفق دی چې دا د دوشنبی ورځ وه ددی ذكر د صحيح بخاری په يوه روايت كې هم راغلی دی په دی هكله اجماع ده چې د وفات مياشت دربيع الاول مياشت وه خو د وفات تاريخ په يقينی اوقطعی توګه نه دی تاكل شوی محمدبن اسحاق ، محمد بن سعد ، واقدی ، ابن حزم ،، ابن هشام او د ابن كثير رحمه الله عليهم‌څيړنه دا ده چې هغه په 12د ربيع الاول 11هجری قمری كال د دوشنبې‌په ورځ په غرمه كې وفات شوی دی خوموسی بن عقبه ، ليث بن سعد ، ابن شهاب زهری ، عروه بن زبير ، سليمان بن طرحان التيمی ،، محمدبن قيس او ابونعيم فضل بن دكين رحمه الله عليهم نظريات دا دی چې هغه په دوهم د ربيع الاول وفات شوی دی _ حافظ ابوالقاسم سهيلی او ابن حجر رحمه الله عليهم اونورو همدی وينا ته ترجيح وركړی ده په دی لړكې ځينی‌نوری ويناوی هم شته خو ډيره مشهوره همدا ده چې په دولسم د ربيع الاول وفات شوی دی [الله جل جلاله ډير ښه پوهيږی][230] .

---

229 صحيح مسلم كتاب الحج باب حجه النبی‌صلی‌الله عليه وسلم

230- السيره النبويه 4 ابن كثير ټوک 505 مخ 1978عيسوی كال - فتح الباری 9 ټوک 193 مخ

نيو ليك

....

دریم فصل

د اسلامی حکومت بنسټونه

[لومړی اصل

د الله جل جلاله حاکمیت]:

په سیاسی اصطلاح کې اعلی اقتدار یا مطلق ځواک ته حاکمیت وای نوپه دی اساس هغه څوک چې اراده او خوښه ئی د قانون سرچینه او حکم ئی په ټولو لوړ وی،د ځواک خاوند او اعلی حاکم ورته ویل کیږی چې په شرعی اصطلاح کې ورته تشریعی حاکمیت هم ویل کیږی یعنی د قانون حاکمیت ، د اسلامی حکومتی نظام او د شرعی سیاست ، لومړی بنیادی اصل دا دی چې حاکمیت او اعلیٰاقتدار د مخلوقاتو د څښتن یو صفت دی د قانون سرچینه انسانی عقل نه ، بلکه دالله جل جلاله له خوا وحی ده

او قرآن او سنتوته په کې د اولیت حق ورکړل شوی. د الهی حاکمیت ثبوت د قرآن ، سنتو د راشیدنو خلفاو د کړنلاری د امت د اجماع ، عقل او قیاس ټولوڅخه کیږی چې د همدی عنوان لاندی د دغی اساسی اصولو وضاحت او څیړنه کوو .

د حکم لغوی مفهوم :

دحاکم ماخذ حکم دی چې معنی ئی پریکړه او فرمان ورکول هم راتلای شی او پوهه او حکمت هم ،ابن منظورافریقی رحمه الله علیه لیکلی دی چې: والحکم العلم والفقه والقضاء بالعدل [حکم، علم او پوهی ته هم ویل کیږی اوعادلانه پریکړی ته هم[231]] .

ابن درید چې په 321 هجری قمری کې وفات شوی لیکې چې : فکل کلمه وعظتک او زجرتک او د عتک الی مکرمه او نهتک من فبیح فهی حکمه وحکم [هره هغه خبره چې تاته پند درکړی یا تاکومی سهوی ته متوجه کړی ، یا تا دکوم بد شی څخه منع کړی،دا رازخبری ته حکمت اوحکم هم ویل کیږی] [232].

علامه جمال قرشی لیکې چې : حکم بالضم فرمودن ... و دانش وحکمت [حکم فرمان ... پوهی اوحکمت ته ویل کیږی] [233].

لنډه دا چې حکم په لغت کې شاهی فرمان او عادلانه پریکړی ته وایی چې په مروجه ژبه تریکې مراد د امر او نهیقانون دی] .

د شرعی حکم فقهیمفهوم

د اصولو د علم پوهانو،شرعی حکم په دی توګه تعریف کړی دی : خطاب الله المتعلق بافعال المکلفین بالا قتضاء والتغیر[شرعی حکم د

---

[231]- لسان العرب 3 ټوک 141 ماده حکم - مختارالصحاح 148 مخ د 1967 عیسوی کال د بیروت چاپ - مفردات القرآن 126 مخ - تفسیرابن جریر لومړی ټوک 557 مخ

[232] - جمهره الغه 2 ټوک 186 د هندوستان حیدرآباد دکن چاپ

[233] - صراح اللغات 66 مخ باب المیم 1910 عیسوی کال د هندوستان چاپ

الله جل جلاله هغه فرمان دی چې د هغه په واسطه د بندګانوله پاره ځنی افعال واجب یا مستحب ګرځولی شوی وی او ځینی نور پری حرام او بد] ، دغی الهی احکاموته شرعی احکام یا شریعت ویل کیږی او د هغی رالیږونکې ته حاکم یا شارع یعنی قانون جوړونکې ویل کیږی [234].

د الهی حاکمیت په هکله قرآنی آیاتونه

په قرآنکریم کې د الله جل جلاله د حاکمیت او قانون جوړونی په هکله ګڼ آیتونه راغلی دی په 22آیتونوکې دحکم د کلیمی او د هغی د مشتقاقوڅخه ثابتیږی چې الله جل جلاله حاکم شارع او قانون جوړونکې دی چې ددی آیتونونقشه په لاندی توګه ده :

{د البقره سورت 313 }-

{د ال عمران سورت 23}-

{ د المائده سورت42، 43 ،44 ،45، 47 ،50 آیاتونه }

{د الانعام سورت 57 ، 62 ، 114 آیاتونه

{د یوسف سورت 40 آیت

{د الرعد سورت 37 آیت

{د الکهف سورت 26 آیت

{د النور سورت 48 – 151 آیاتونه

{د غافرسورت 12 آیت

{د الشوری سورت 10 آیت

{د الممتحنه سورت 10 آیت

{د الطور سورت 152 آیت

{د القلم سورت 48 آیت

{د الدهر سورت 24 آیت.

ددی دوویشت آیتونوڅخه یوڅو د مثال په توګه وړاندی‌کوو:

---

[234]- تحریرالاصول سره د شرحی لومړی ټوک 77 مخ - منهاج الرسول للبیضاوی په حاشیه د تحریرلومړی ټوک 22 مخ

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

[د المائده سورت 50 آیت]

[نو ایا بیا د جاهلیت پریکړه غواړی؟ پداسی حال کې چې کوم خلک په الله باور لری نو د هغوی په نزد له الله نه بل غوره فیصله کوونکې هیڅ نشته] .

د دی آیت څخه دا څرګندیږی چې د انسان په جوړشوی قانون پریکړه کول جاهلیت دی او شرعی قانون د یوبهترین قانون په توګه منل د ایمان باور او یقین غوښتنه ده.

امام ابن کثیر رحمه الله علیه ددی آیت په تفسیرکې د چنګیزخان دکتاب په حواله لیکلی دی چې: "هرڅوک چې داسیکړنلاره اختیارکړی لکه چې چنګیز خان غوره کړی وه نوهغه کافر دی او دهغه په خلاف جنګ کول واجب دی ترهغه پوری چې هغه د الله جل جلاله او د هغه د قانون په لور ونه ګرځی، او د قرآن او سنتو مطابق د هری وړی او غټیمعاملی پریکړیکولو ته تیارنه شی "[235].

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

[د الانعام سورت 114 آیت]

[ایا زه د الله نه پرته بل کوم فیصله کوونکې ولټوم پداسی حال کې چې هغه تا ته پوره مفصل کتاب لیږلی دی] .

دا چې هغه په تابانـدی واضـحه اوڅرګنـدکتاب رالیږلیـدی نـو د هغوخلکو رویه حیرانوونکې ده چې د الله جل جلاله رالیږل شوی قانون پریږدی او د بشر د جوړ شوی قانون لټه کوی .

إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَالنَّاسِ لَا يَعْلَمُون [د یوسف سورت 40 آیت]

[د فیصلی واک یوازی الله جل جلاله سره دی هغه امرکړی چې د هغه

[235]- تفسیر ابن کثیر 2 ټوک 590 مخ

پرته د بل هیچا بندګی مه کوئ دا د ژوند سمه سیخه لاره ده خو زیاتره خلک نه پوهیږی] .

وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ

[د البقره 213 سورت 50 آیت]

[او د هغوی سره یی حق کتاب رالیږلی ترڅو هغه اختلافونه چې د حق په باب د خلکو تر مینځه راغلی وو فیصله کړي] .

که د حاکمیت مقام د انسانی عقل پوری وایی نو بیا د انبیاء کرامو د رالیږلوڅه اړتیا وه او د کتابونو د رالیږلو څه حاجت ،کتابونه دهمدی له پاره رانازل شوی دیچې د هری شخړې اومعاملی پریکړه د هغه په اساس وکړی شی اوهغه د ژوندانه واجب الاطاعت قانون وګرځول شی .

وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُوْلَئِكَ هُمْ الْفَاسِقُونَ .....

وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُوْلَئِكَ هُمْ الظَّالِمُونَ......

وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُوْلَئِكَ هُمْ الْكَافِرُونَ ....

[اوکوم خلک چې د الله د نازل کړي قانون سره سمه فیصله ونکړی هماغوی فاسقان دی ... هغوی ظالمان دی ... هماغوی کافران دی ... [236]]

.

کفرپه دوه برخوویشل شوی دی اعتقادی کفراو عملیکفر،که چیری د الله جل جلاله په حاکمیت اود هغه په قانون باندی اعتقاد او ایمان نه وی،نوهغه ته اعتقادی کفرویل کیږی اوکه چیری ایمان ویخو د پوهی سره سره په عملی ډول د هغی په اساس عمل ونه کړای شی نو دی ته عملیکفر وائی- ظلم هغه ته ویل کیږی چې د یوه حق بل ته ورکړل شی یا حق لرونکې ته حق ورنکړای شی هغه څوک چې په بشری قانون پریکړه کوی نوهغه دالله جل جلاله حق مخلوق ته ورکوی. نو دی ته شرک فیالحکم وائی چې په قرانکریم کې ورته لوی ظلم ویل شوی دی

---

236 - د المائده سورت 47 - د المائده سورت 45 - د المائده سورت 44 آیتونه

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ [د القمان سورت 50 آیت]

همدا ډول شرک هم په دوه برخوویشل شوی، عملی شرک او اعتقادی شرک ، اوپه همدی توګه د فسق معنی بغاوت سرکشی او دالله جل جلاله د بندګۍځخه دباندیکیده دی دا هم په دوه برخو ویشل شوی دی، اعتقادی فسق او عملی فسق .

حضرت عطا اوطاوس رحمه الله علیهم همدی لور ته د اشاری کولوپه ترځ کې فرمایلی دی :کفردون کفروظلم دون ظلم وفسق دون فسق [کفرهم ځو درجی لری، ظلم هم ځو درجی لری او فسق هم ځو درجی لری] [237].

همدا راز محمد بن اسماعیل بخاری رحمه الله علیه هم د کفر اوظلم د پورته یاد شوو درجو په هکله توضیحات ورکړی دی[238] .

یو چا د حضرت حذیفه رضی الله تعالی عنه ځخه پوښتنه وکړه چې دا آیتونه خو د بنیاسرائیلو په هکله رانازل شوی دی هغه ورته وفرمایل چې بنیاسرائیل خو بیا ستاسو ډیرښه ورونه دی چې ترخه ټول د هغوی له پاره شوه اوخواږه خواږه ټول ستاسو له پاره ، هیڅکله داسی نه ده، تاسو به هم د هغوی په قدم قدم اخلی .

حسن بصری رحمه الله علیه او ابراهیم نخعی رحمه الله علیه دواړو ویلی دی چې دا آیت خوپه ښکاره توګه د بنیاسرائیلوله پاره راغلی دی،خو زمونږ له پاره هم همدا ډول حکم دی .

تحا کم الطاغوت

[د معاملاتو او شخړو پریکړه دطاغوت په واسطه]

په قرآن کریم کښې یوه بله توګه هم دخدای دحاکمیت ثبوت موجود دی اوهغه دطاغوت ځخه د انکارحکم دی دطاغوت په هکله اته آیتونه راغلیدی نو دلته لومړی آیتونه رانقلوو او بیا د طاغوت حقیقت را

237 -ابن جریر 6 ټوک256مخ

238- صحیح بخاریکتاب الایمان باب کفر دون کفروباب ظلم دون ظلم

برسيره كوو.

فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انفِصَامَ لَهَاوَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ [د البقره سورت 256 آيت]

[طاغوت نه انكارشي او په الله يې ايمان راوړ هغه يوه داسې كلكه اسره ونيوله چې هيڅكله ماتيدونكې نه ده او الله د هر څه اوريدونكې او په هر پوهيدونكې دى] .

پـه دى آيت كې طـاغوت دالله جـل جلالـه پـه مقابـل كې راغلـى دى اودهغـه څخـه مخـه اړو نـه او سركشـى اود الله جـل جلالـه پـه احكـامو او فرامينو باندى ايمان راوړلوته عروه الوثقى [نه شليدونكې حلقه او كلكه تكيـه ويـل شـوى ده] كفـر بالطـاغوت د لااله غوښتنه ده او ايمـان بـالله د الاالله غوښتنـــه ده - د الله جـــل جلالـــه د قوانينووڅخـــه پرتـــه د نـــورو ټولوقوانينوڅخه انكاركول اومخ اړول اود الله جل جلاله پـه قوانينـو ايمـان راوړل د كلميى طبيه حقيقت او د توحيدمفهوم دى .

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمْ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنْ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُوْلَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ [د البقره سورت 157 آيت]

[او كوم خلک چې د كفر لاره غوره كړي د هغوى ملاتړ اومرستندويان طاغوتان دى او هغوى له رڼا نه د تړږميو لوري ته راكاږى دا كسـان دوزخ ته ورتلونكې دي هلته به تل اوسيږى] .

نو د دى آيت څخه معلوميږى چې په طاغوت قانون توره تياره او د الله قانون رڼا او روښنائى ده .

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنْ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّـاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنْ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا- أُوْلَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمْ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنْ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا [د البقره سورت 51 آيت]

[ايا تا هغو خلكو ته نه دى كتلى چې د كتاب له علم څخه يو څه برخه وركړه شوى ده او د هغـو حالـت دا دى چې جبت او اطاغـت منـي او دد

کافرانو په باب وایی چې له ایمان راوړونکو څخه خو د همدوی لاره زیاته سمه ده ، همداسی خلک دی چې الله پرې لعنت کړیدی او په چا باندی چې الله لعنت وکړی بیا ته هغه له پاره مرستندوی نشې میندلی] .

ددی ایت څخه څرګندیږی چې د طاغوتی نظام پیروی کول د الله جل جلاله د قهر او لعنت سبب ګرځی ، او هغه خلک چې دد طاغوت د قانون پیروی کوی هغوی ته د توحید په نسبت د کفر او شرک لاره ښه ښکاری .

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِـي سَـبِيلِ لطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

[د النساء سورت 76 آیت]

[کوموخلکو چې د ایمان لاره غوره کړیده هغوی د الله په لار کې جنګیږی او هغه خلکو چې کفر کړی دی د طاغوت په لاره کې جنګیږی نو د شیطان له ملګرو سره وجنګیږئ او باور ولرئ چې د شیطان د سیسی په حقیقت کې ډیری کمزوری دی] .

د پورتنی آیت څخه مقصد دا دی چې د الله جل جلاله دکلیمی د لوړوالی په خاطرجنګ کول دایمان غوښتنه ده او د طاغوت د قانون د لوړوالی په خاطر جنګیدل کفر دی او په خپله طاغوتی نظام په حقیقت کې د شیطان د مکراو فریب څخه عبارت دی

.مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُوْلَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

[د المائده سورت 60 آیت]

[هغه څوک چې الله جل جلاله ورباندی لعنت وکړ او غضب یی ورباندی راښکته کړاو له هغو څخه ئی بیزوګانی او خوګان جوړ کړل او هغه چا چې د غیر الله اطاعت وکړ نو د هغو درجه لا ډیره زیاته بده او له نیغی او سمی لاری څخه ډیر بی لاری شوی دی].

په پورتنی آیت کې د طاغوت بندګی کونکې او د هغی د قانون پیروان د بیزوګانو خنزیرانو، لعنتیانو او غضب کړای شوو په فهرست کې شمارل

شوی دی او ویل شوی چې دوی د صحیح لاری څخه بلکل اووښتی دی .

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

[د النحل سورت 36 آیت]

[مونږ په هر امت کې یو پیغمبر ولیږله او د هغه په وسیله مو ټول خبردار کړل چې د الله جل جلاله بندګی وکړئ او د طاغوت څخه ځان وژغوری] .

ددی څخه دا څرګندیږی چې د طاغوت د بندګی او د هغه د قوانینو څخه د لری والی حکم هر نبی علیه السلام ته ورکړل شوی وه او د ټولو انبیاو علیهم الصلوه و السلام د شریعتونو بنسټ د الله جل جلاله په حاکمیت او د هغه په معبودیت ایښوول شوی دی .

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمْ الْبُشْرَى

[د الرمز سورت 17 آیت]

[او کومو خلکو چې د طاغوت له بندګی څخه ځان وژغوره او د الله جل جلاله په لور یې رجوع وکړه د هغو له پاره زیری دی نو [ای پیغمبره] زیری ورکړه زما هغو بندګانو ته چې په غورسره اوری او د هغی د ډیر ښه اړخ پیروی کوی] .

د زیری مستحق خلک هغه دی چې د طاغوت د بندګی څخه لری والی کوی ، پورته اوه آیتونوکې دا خبره په صریحه توګه څرګندیږی چې د حکم ورکولو ، پریکړی کولو او د قانون جوړولو اختیار طاغوت ته نه دی ورکړل شوی او په هرمؤمن فرض دی چې د هغه څخه مخ واړوی او لری والی تری وکړی .

د طاغوت مفهوم

د لغت د پوهانوله نظره

د طاغوت کلیمه د طغی او طغیان یا طغو او طغوی طغوان څخه اخستل شوی ده - طغی، طغیان، طغو، طغوی او طغوان ددی ټولومعنا د اعتدال د پولوڅخه وتل دی په کلیموڅخه راوتلی کلیمه دسرکشۍاو د

پولوڅخه د اوښتلو په معنا ډیره استعمال شوی لکه :

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا [د الشمس سورت 9 آیت]

[د ثمودیانوقوم د خپلی سرکشی په اساس یې حق دروغ وګڼل]

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ [د البقره سورت 15 آیت - د الانعام سورت110 آیت د الاعراف سورت 186 آیت - د یونس سورت 11 آیت - د الاسراء سورت 60 آیت د الکهف سورت 80 آیت - د المومنون 75 آیت]

[او دوی په خپله سرکشۍ کې لکه د ړوند په شان تیندکونه خوری]

د طاغوت کلیمه د همدی مادی څخه د مبالغی صیغه ده،چې معنائی ،کثیرالطغیان یعنی په سرکشی ، نافرمانی او د حدود څخه په وتلوکې د ټولونه وړاندی کیدل دی ، چې یواځی ګمراه او سرکشه نه، بلکه د کفر او ګمراهی مشر او قائد هم وی .

لغت پوهانو د دی کلیمی څرنګوال په دی توګه بیان کړی دی :

و الطاغوت یقع علی الواحد و الجمع و المذکر و المونث وزنه فعلوت انما هو طغیوت قدمت الیاء قبل الغین وهی مفتوحه و قبلها فتحه فقلبت الفاُ... و قال ابواسحق رحمه الله علیه کل معبود من دون الله عزوجل جبت و طاغوت و قال الشعبی وعطاء و مجاهد رحمه الله علیهم الجبت السحرو الطاغوت الشیطن و الکاهن وکل راس فی الضلال

[د طاغوت کلیمه د واحد ، جمعی ، مذکر او مونث ټولو له پاره راځی چې صرفی وزن ئی فعلوت او یا طغیوت دی دلته ئی "ی" په "غ " باندی رامخته کړی او په " الف" یی بدله کړی ابوسحق رحمه الله علیه فرمایلی چې د الله جل جلاله پرته د بل هر چا بندګی وکړی شی نو هغه جبت او طاغوت دی شعبی عطار اومجاهد رحمه اللهم علیه ویلی دی چې جبت جادو ته وایی او طاغوت شیطان اوجادوګر ته هم ویل کیږی او هرهغه سړی ته طاغوت ویل کیږی چې د ګمراهی لیډر او قائد دی[239].

[239]- لسان العرب 15 ټوک 9 مخ – مختار لصحاح 393 مخ - مفردات القرآن

د طاغوت مفهوم د صالحينو له نظره

عمر فاروق رضی الله عنه ، عامر شعيبی ، ضحاک ، او سدی رحمه الله عليهم ويلې‌دی چې د طاغوت څخه مقصد شيطان دی .

او امام راغب اصفهانی ليکلی دی چې : الشيطان اسم لکل عارم من الجن و الانس و الحيوان [د هربدخو يه او سرکشه نوم شيطان دی که څه هم دا انسان وی يا پيری او يا حيوان وی].

ابن عباس او ابن مسعود رضی‌الله عنهما فرمايی چې : اما شياطينهم فهم روسهم فی‌الکفر و قال قتاده قادتهم فی‌الشر[د منافقو د شيطانانو څخه مقصد د کفر او بدی لاربنوونکې او قيادت کونکې انسان دی] .

غالباً چې په قرآن کريم کې په 88 ځايونوکې د شيطان کليمه ياده شوی ده چې په هغی کې ئی لږ تر لږه په څلورو آيتونوکې په خپله انسان ته په څرګند ډول شيطان ويل شوی لکه : د البقره سورت 14 ايت ، ال عمران سورت 175 آيت ، د انعام سورت 112 آيت ، د الناس سورت 6 آيت ـ کومو صحابو رضی الله عنهم او تابعينو رحمه الله عليهم چې طاغوت په شيطان معنی کړی دی نو د هغوی مقصد عام دی [هغه پيريان او انسانان چې خلک بی لاری کوی ، د کفر او د شرک مشری او قيادت کوی هغوی طاغوت دی] .

امام فخر الدين رازی په خپل تفسير کې فرمائی چې : د سوره النساء په 51 آيت کې يی حيی بن احطب اوکعب بن اشرف ته جبت او طاغوت ويل شوی دی چې دا آيت د همغوی په هکله را نازل شوی وه دا په دی خاطر چې دی دواړو کوشش کاوه چې خلک د دين څخه واړوی .

د امام مجاهد رحمه الله عليه يوه وينا ده چې : الطاغوت الشيطان فی صوره انسان يتحاکمون اليه و هو صاحب امرهم [طاغوت د انسان په شکل کې شيطان وی چې هغه ته خلک د خپلو شخړو د پريکړی له پاره ورځی او دی د هغوی حاکم او قاضی وی] .

ابن جريرطبری رحمه الله عليه فرمايی : صحيح خبره دا ده چې د الله

جل جلاله په مقابل کې هر سرکش او باغی ته چې د الله جل جلاله څخه پرته یی بندګی وشی طاغوت ویل کیږی که څه هم هغه دا خلک په زور خپل تابع کړی وی یا خلکو په خپله خوښه او مینه د ده بندګی او عبادت شروع کړی وی که دا انسان وی یا بت وی یا کوم بل شی 240.

حافظ ابن قیم رحمه الله علیه چې په 751 هجری قمری کال کې وفات شوی لیکلی : هرهغه شی ته طاغوت ویل کیږی چې د هغه له امله بنده د ندګی د پولو څخه ووځی که څه هم د هغه عبادت وشی اویا د هغه تابعداری اواطاعت وشی، د هر قوم طاغوت هغه دی چې هغوی د خپلو شخړو د پریکړو له پاره د الله جل جلاله او رسول صلی‌الله علیه وسلم پرته هغه [طاغوت] ته ورځی او دا قوم بیا د هغه عبادت کوی یا د هغه تابع ګرځی، پرته له دی چې د هغه بصیرت په واسطه چې الله جل جلاله دوی ته ورکړی دی معلوم کړی چې دا د الله جل جلاله اطاعت دی اوکه نه ؟

دا دی د دی نړی طواغیت او شیطانان ،که چیری تاسی د دوی حالت او کړنه په غور وڅیړی، نووبه ګوری چې ډیروخلکود الله جل جلاله عبادت پری ایښی او د دی طواغیتوعبادت او پرستش ئی شروع کړی او د الله جل جلاله او د هغی د رسول صلی‌الله علیه وسلم د قانون پرځای د طواغیتو په لور د خپلومعاملو او شخړو د پریکړی له پاره ورځی 241.

د لغت پوهانواود تفسیر د امامانو د پورتنیوڅیړنی څخه دا ثابتیږی چې کاهن ، ابلیس او بت هم طاغوت دی .

اوهغه حکمران چې د الله جل جلاله د حاکمیت پرځای خپل حاکمیت مسلط کول غواړی اود الله جل جلاله د قانون پرځای خپل جوړ شوی قوانین او د نورو انسانانو جوړکړی قوانین نافذول غواړی، هم طاغوت دی په خپله د انسان ،اماره نفس هم طاغوت دی چې د هغه په اساس دی بغاوت او سرکشی ته تیاریږی ، الله جل جلاله د دی ټولوطواغیتوڅخه د

240- ابن جریر 3 ټوک 19 مخ – تفسیر روح المعانی 3 ټوک 13 مخ

241 - اعلام الموقعین لومړی ټوک 18 مخ د هندوستان چاپ

لری والیحکم کړی دی .

شریعت او شارع

په خپله د شریعت د کلیمیځخه دا ثابتیږی چېبوائیالله جل جلاله شارع اوقانون جوړونکېدی شریعت شرعه شارع او مشرعه په عربی کېلاری ته وائی ، لوی لاری ته شارع وایی او لاربښوونکې ته شارع هم ویل کیږی خو د قرآن په اصطلاح د شریعت څخه مقصد د [الهی احکامومجموعه] ده.

ابن منظور رحمه الله علیه لیکې چې:

والشریعه والشرعه ما من الله من الدین وامر به کالصوم والصلوه والحج والزکوه و سائراعمال البر [شریعت او شرع د دین هغه لاره ده چې الله جل جلاله خپلو بندګانوته ټاکلیده او په هغه ئی ورته د تلوحکم کړی دی لکه لمونځ ، زکاه ، روژه ، حج غوره اعمال] 242.

مشهور تابعی حضرت قتاده رحمه الله علیه فرمایلی دی چې :

والشریعه الفرائض و الحدود و الامر و النهی [شریعت د فرائضو، شرعی حدودو، امر او نهی نوم دی 243] .

د قرآن کریم په دری آیتونوکې د شریعت دکلیمی په څنګ کې د الله جل جلاله د قانون جوړونکې په حیث یادکړل شوی دی] .

ا] لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا [د المایده سورت 48 آیت]

[مونږ له تاسی نه د هر یوه له پاره یو شریعت او یو عملي تګلاره ټاکلې ده] .

ټول انبیاء علیه السلام او آسمانی ملتونه د دین په اصولوکې یو د بل سره متحد دی خو هر امت ته د هغی د چاپیریال او خاص استعداد مطابق

---

[242]- لسان العرب 8 ټوک 176 مخ - مختارالصحاح 335 مخ - صراح 317 مخ - مجمع البحار2 ټوک 184 مخ

[243]- تفسیر ابن جریر طبری 25 ټوک 147 مخ

خاص خاص احکام او لاربښوونی ورکړل شوی دی .

صحیح بخاری لیکلی چې : ټول پیغمبران علیهم السلام په خپلو منځوکې میرنی ورونه دی لکه د چا چې پلار یو وی او مورګانی یی بیلی بیلی وی .

د دی نه همدا مقصد اخستل کیږی چې اصول ټول یو ، خو په فرعوکې توپیر شته د"جعلنا" څخه را څرګندیږی چې د قانون او شریعت ورکونکې یوازی او یوازی یو الله رب العالمین دی .

ب] ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنْ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ [د الجاثیه سورت 18 آیت]

[او ته مو ای پیغمبره ! د دین په یوه روښانه لاره [شریعت] باندی برابر کړی یی له دی کبله ته پر هماغی باندی لاړ شه او د هغو کسانو د نفسی غوښتنو پیروي مه کوه چې علم نلری] .

په دی آیت کې هوا د شریعت په مقابل کې ښوولی شوی ده او دا تری راڅرګندیږی چې هغه قانون چې د الله جل جلاله د قانون په خلاف وی هغه به په هوا او نفسی غوښتنی ولاړ وی اودهغه جوړونکې یاپه هغه عمل کونکې به ناپوهه او د خپل نفس بنده وی که څه هم د دی قانون جوړونکې کوم فیلسوف ، یا دینی مشر،یا پادشاه وی اویا د قوم وکیلان ،کارګران او د هقانان اویا عوام وی .

ج] أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنْ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

[د الشوری 21 آیت]

[ایا دا خلک د الله سره داسی شریکان نیسی چې د دوی له پاره یی د دین داسی طریقی غوره کړی چې الله د هغی اجازه نده کړی ؟ که د فیصلی خبره مخکې نه وای سرته رسول شوی نو د دوی ترمنځ به پریکړه صادر کړای شوی وه به باوري توګه د دغو ظالمانو له پاره درناک عذاب دی] .

د پـورتنی آیـت د وضـاحت څخـه دا را پـه ډاګـه کیـږی چـې دلتـه د شرکاوڅخه مقصد هغه ګډونکونکې نه دی چې خلک ئی دکومک له پاره په غائبانه ډول راغواړی بلکه مقصد تری هغه خلک هم دی چې هغه ئی ورسره پـه تشـریع او قـانون سـازی کـې شـریکان ګرځولیـدی د هغـوی پـه مقررکړی قوانینو او احکامو باندی خلک داسی روان دی چې تـه بـه وایـی همدا شریعت دی او پیروی ئی په دوی ضروری ده ، دا خو داسی شرک دی لکه څنګه چې څوک د الله جل جلاله پرته بل چاته سجده کوی ، اویا د الله جل جلاله پرته څوک د غیبیکومک له پاره راغواړی ، د آیت پـه آخر کې دی ډول خلکـو تـه ظالمـان ویـل شـوی ، او علـت ئـی دا دی چـې د شـرعی قانون په خلاف وضعی قانون جوړول یا پـه هغـه عمـل کـول شـرک دی [ان الشرک لظلم عظیم] په رښتیا چې شرک ډیرلوی ظلم دی] .

اله د تشریعیحاکم په معنی

د اله د کلیمی یادونه د قرآنکریم په یو 140 ځایونو کې راغلی ده پـه ډیروځایوکې دا کلیمـه د کـارجوړونکې، فریـاد اوریـدونکې، مشـکل حل کوونکی او د عبادت او بندګی مستحق په معنی استعمال شوی ده،خو په ځینو نورو آیتونوکې د قانون جوړونکې، حاکم او د بندګی او د اطاعـت د لائق پـه معنـی راغلـی ده ، هسـی خـو د کـارجوړولو پـه څنـګ کـې د قـانون جوړولوعقلی ربط هم شته نوځکه څوک چې کـارجوړونکې وی نوبنـدګی بیـا د همغـه حق وی .

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا

[د الفرقان سورت 43 آیت]

[آتا ته د هغه چا حال ته ځیر شوی یی چې هغـه خپـل نفسـی خـواهش خپل خدای ګرځولی وي ؟ ایا ته په سمه لاره باندی د داسی چا د رااوړلـو مسئولیت پر غاړه اخیستلی شی ؟] .

ښکاره ده چې هیڅوک هـم خپـل ځـان کـارجوړونکې او د غیبـی قـوت

مالک نه ګڼی نو ځکه دلته هم د اله کلیمه د کارجوړولو په معنا نه ده راغلی بلکه د تشریعی حاکم او قانون جوړونکې په معنی راغلی ده ، ابن جریر او ابن کثیر رحمه الله علیهم دواړو لیکلی دی چې : دا آیت د هغه عربومشرکینو په هکله رانازل شوی وه چې کله به ئی ښکلی تیږه ولیده نو مخکنیی تیږه به ئی وغورځوله او بیابه ئی د هغی نوی تیږی عبادت شروع کاوه نو الله جل جلاله د همدی طرز عمل په لور د اشاری کولو په ترڅ کې ویلی دی چې دا خلک په حقیقت کې د خپل نفس بندګان دی .

ابن جوزی رحمه الله علیه د دی آیت په تفسیرکې لیکلی دی چې: المعنی یتبع الهواء ویدع الحق فهوله کالا له [د آیت مفهوم دا دی چې دا شخص د نفس پیروی کوی اوحق پریږدی نو دا نفس ده ته د معبود په منزله دی] 244.

عمادالدین بن کثیررحمه الله علیه فرمایی چې : ای مهما استحسن من شئ وراه حسنا فی هوی نفسه کان دینه ومذهبه [هغه څه چې دی یی د خپل نفس د غوښتنی په اساس ښه وګڼی نو همغه د دی دین دی] **245**.

ابوامامه رضیالله عنه څخه رانقل شوی چې رسول الله صلیالله علیه وسلم فرمایلیدی چې :

ماتحت ظل السماء من اله یعبد من دون الله اعظم عندالله من هوی یتبع

[د الله په نزد د آسمان لاندی تر ټولو لوی اله چې د الله جل جلاله پرته ئی بندګی کیږی هغه نفس او خواهش دی چې پیروی کیږی246] .

په دی حدیث کې اله ته مطاع اومتبوع ویلی شوی دی یعنی حاکم او قانون جوړوونکې، چې د هغه اطاعت به کیږی که څه هم د هغه حکم او خو ښه د الله دحکم موافق وی یامخالف .

---

[244] زاد المسیر 6 ټوک 92 مخ

[245] تفسیر ابن کثیر 5 ټوک 154 مخ

[246] الترغیب لومړی تکوک 41 مخ په حواله د طبرانی په الکبیر کی

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
[د التوبه سورت 31 آيت]

[او هغوی ته له یو معبود نه پرته د بل هیچا د بندګۍ کولو حکم نه ؤ ورکړی شوی هغه چې له هغه پرته بل هیڅوک د عبادت وړ نشته پاک دی له هغو مشرکانه خبرو څخه چې دوی یې کوی].

عمادالدین بن کثیررحمه الله علیه د دی آیت په تفسیرکې لیکلی دی چې : وما امروا الا لیعبدوا الها واحدا - الذی اذا حرم الشیء فهو الحرام وما حلله فهو الحلال ما شرعه ابتع وما حکم به نفذ

[د الله جل جلاله د واحدانیت څخه مقصد دا دی چې کله هغه کوم شی حرام کړی نو همغه حرام وی او کوم شی چی هغه حلال کړی نو هغه حلال وی اوکوم قانون چې هغه ئی نافذ وی د هغه به تابعداری کیږی او هر هغه حکم چې هغه ئی کوی هغه به جاری کیږی] 247.

ابن جریررحمه الله علیه هم په دی ځای کې اله د معبود اومطاع په دواړو معناګانو راوړی دی : وهو الله الذی له عباده کل شی ء وطاعه کل خلق تنزیها و تطهیرا لله عمایشرک فی طاعته وربوبیته

[الله جل جلاله هغه ذات دی چې هرڅه د هغه عبادت کوی او ټول مخلوق ئی اطاعت کوی، پاکې ده یو الله جل و علی شانه ته د هغه شیانو څخه چې هغوی یی ورسره په تابعداری او حاکمیت کې ورګډوی] 248.

دی دواړو تفسیر پوهانو دلته اله د تشریعی حاکم او قانون جوړوونکې په معنیٰراخستیٰدی او د کلام د وضاحت څخه هم دغه ثابتیږی .

رب د تشریعی حاکم په معنی

د رب کلیمه په قرآن کې دری ډوله معناوله پاره استعمال شویده اوپه عربی ژبه کې ئی هم همدا دری بنیادی معنا وی راغلی : مالک -

247 تفسیر ابن کثیر 3 ټوک 386 مخ
248 تفسیر ابن جریر 10 ټوک 115 مخ

••••••••••••••••••••••
پروردګار- حاکم او پادشاه

ابـن منظـور رحمـه الله علیـه لیکلـی چې: الـرب یطلـق فیاللغـه علـی المالـک و السـید و المـدبر والمربـی و القـیم و المـنعم [د رب دکلیمـی اطلاق په لغت کې په مالک ، پادشاه ، مدبراو منـتظم ، مربی او محسـن هم کیږی] 249.

مفسرینوهم دا دری ډوله معنا بیان کړی ده : فربنا جل شانه السـیدی الذی لاشبه له و لامثل فی سودده و المصلح امرخلقه بما ا سبغ علیهم من نعمه و المالک الذی له الخلق والامر [زمونږ رب چې شان ئی تر ټولـو لوړ، حاکم او پادشاه دی او د هغه په سیادت او حاکمیت کې هیڅوک د هغه سره مشابه اوبرابر نه دی، د خپـل پیـدا ایښت { مخلوق } د حالت ښـه کوونکې دی { د هغوی پالونکې دی }د هغه ټولو نعمتونـو پـه واسطه چـی هغه د دوی له پاره رالیږی دی { پیـدا کړی یی دی } او زمونږ رب مالـک دی او هغه لره دی خلق {پیدا ایښت } او اختیار] 250.

په قرآنکریم کې د الله جل جلالـه لـه پاره د رب کلیمـه پـه 960 ځـایونو کې راغلی ده چې په هغه کې142ځایونـه داسـی دی چې د هغـی د مـتن او وضاحت څخه دا په ډاګه کیږی چې هلته د رب کلیمه د تشـریعی حاکم ، شارع او قانون جوړونکې په معنا راغلی ده او یا په دری واړو ذکر شوو معناګانو استعمال شوی ده

قُلْ يَاأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُـــوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ [د ال عمران سورت 64 آیت]

[ووایه ای اهل کتابو! یوی داسی خبری ته راشئ چې چې زمونږ

249- لسان العرب لومړی ټوک 339 مخ

250 - ابن جریر رحمه الله علیه - زادالمسیرد ابن جوزی رحمه الله علیه او ابن کثیر رحمه الله علیه

او ستاسو دواړو ترمنځ يو شان ده دا چې مونږ له الله نه پرته د هيچا بندګي ونکړو له هغه سره هيڅوک شريک ونګڼو او لـه مونږ نـه دی هيڅوک له الله نه پرته هيڅ يو په ربوبيت ونه نيسئ که هغوی ددی بلنی له منلو نه مخ واړوی نو په ډاګه ورته ووايه چې شاهدان اوسئ مونږ خو مسلمانان يو او يوازی د الله جل جلالـه بندګی کوونکې او اطاعت کوونکې يو] .

يومشـهو رتـابعی ابـن جـريج رحمـه الله عليـه فرمـايی چې : ان تلـک الربوبيه ان يطيع الناس سادتهم وقادتهم فی غيرعباده وان لم يصلوا لهـم [د الله پرته د بل چا رب نيولو څخه مقصد دا دی چې خلک دی [پرته دکوم شرعی دليل څخه] د خپلو مشرانو او سردارانو تـابع اوسی، کـه څه هم د هغوی عبادت [بندګی او سرټيټونه] نه کوی او نه د هغوی لـه پاره لونځ ادا کوی] 251.

يعنی هغوی ئی د غيبی طاقت خاوندان هم نه ئی ګڼلی اونـه هغـوی تـه سجده کوی ، خو د الله د حکم په مقابل کې د هغوی حکم پـه ځـای راوړی نو د دوی دغه عمل ، د هغوی د رب نيولو سره برابر دی .

امام قرطبی رحمه الله عليه د رب د نيولو تشريح په دی توګه کړی ده چې د کتاب خاوندانو خپل علماو او راهبانو ته د رب درجه ورکړی وه ، د الله د تحريم او تحليل پرته ئی د هغوی تحريم او تحليل مانه - نو دا آيت ددی خبری څرګندوی دی چې يواځی په نظری ډول يوشی ته ښه ويل باطله خبره ده ترڅو چې هغه په کوم شرعیدليل ښه نه وی ښوول شوی د دی آيت څخه د شيعه ګانودا خبری هم مسترد کيږی چې وايی د امام خبره ددليـل او سند پرته هم بايد ومنل شی،او امام د الله جل جلالـه حرام کړی شيان حلالـولای شـی پرتـه لـه دی څخه چې د هغـه لـه پـاره کـوم شـرعی سـند

251 - تفسير ابن جرير 3 ټوک 304 مخ

....
راوړاندی کړی 252.

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ [د التوبه سورت 31 آیت]

[دوی خپل عالمان او روحانیون له الله پرته خپل ارباب نیولی دي] .

د دی آیت تشریح د عدی بن حاتم رضی الله عنه څخه په رانقل شوی یوحدیث کې واضح شوی چې یادونه به ئی حاکمیت په بحث کې د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د حدیثو تر عنوان لاندی وشی .

امام فخرالدین رازی رحمه الله علیه لیکې چې : زما استاد چې خاتمه المحقیقین وه ما ته به یی ویل چې ما یو ځل د ځینی مسائلو د ثبوت په خاطر دمقلدینوپه مخ کې آیتونه ولوستل نو په حیرانتیا سره یی وویل چې زمونږ د پخوانیو [سلفو] روایات د دی په خلاف دی [دا مرض د ډیرو خلکو په رګونوکې ځغاستی دی]

قضا د تشریعی حکم په معنی

د الله جل جلاله قضا په دوه ډوله معنی کیږی : تکوینی احکام – تشریعی احکام .

په قرآنکریم کې دا کلیمه په 38 آیتونو کې راغلی ده چې هلته تری مقصد تکوینی او ازلی قضاء ده خو لږ تر لږه په دوه آیتونوکې د قضا کلیمه د شرعی حکم یا د شرعی قانون په معنی همه راغلی ده دا د بیان یو بل شکل دی چې د هغی په اساس الهی حاکمیت ثابتیږی .

وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ [د بنی اسرائیل سورت 23 آیت]

[او ستا رب پریکړه کړیده چې تاسی د بل هیچا عبادت مه کوئ مګر یوازی د هغه] .

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ

---

252 - تفسیر قرطبی 4 ټوک 107 مخ - په همدی ډول په تفسیر الکبیر- تفسیرالمدارک - تفسیر البحر المحیط او مظهری د ال عمران سورت 64 آیت تفسیر

مِنْ أَمْرِهِمْ [د الاحزاب سورت 36 آیت]

[هیڅ یو مؤمن سړی او هیڅ مؤ منه ښځه دا حق نلری چې کله الله جل جلاله او د هغه رسول صلی‌الله علیه وسلم د کومی معاملی فیصله وکړي نو بیا د هغه ته د خپلی معاملی د فیصلی اختیار حاصل وی] .

په دی دواړ آیتونوکې دا خبره روښانه شوی ده چې قاضی الله جل جلاله دی اوحکم کول د هغه حق دی او د هغه په مقابل کې د قانون جوړولو حق هیچاته نه دی ورکړل شوی ، په همدی توګه د امرکلیمه د تشریعی‌حکم په معنا په قرآنکریم کې په 43 آیاتونو کې راغلی ده او دا ورڅخه داسی ثابته شوی چې مطلقه آمریت یوازی د الله جل جلاله صفت دی .

عبادت د حکم منلو په معنی

د عبادت اساسی معنا خو غایه الخضوع والتذلل دی یعنی د خپل معبود په وړاندی ترآخری درجی پوری عاجزی کول او د هغه په مقابل کې خپل ځان بی وسه او کمزوری ګڼل ، د همدی بنیادی مفهوم په اساس په قرآنکریم کې دا کلیمه په دری معناو استعمال شویده : غلامی، پرستش، د حکم منل [بندګی] .

د غلامی او پرستش دمعناو مثالونه خو ډیری دی خو د عبادت کلیمه د بندګی او اطاعت په معنا هم ډیره استعمالیږی .

ابن منظور افریقی رحمه الله علیه لیکي چې: العباده الطاعه ... وکل من دان لملک فهوعابدله [د عبادت معنا اطاعت اوتابع کیدل دی لکه څوک چې د کوم پادشاه [په غیری مشروط ډول] تابع اوسی نو هغه ته د هغه غلام ویل کیږی] .

یعنی د کوم حکمران او مشر اطاعت کول په غیر مشروط ډول، پرته له دی نه چې وګوری چې د ده حکم د شریعت مطابق دی او که نه،دا په اصل کې د هغه عبادت کول دی چې ناروا او شرک دی ، په قرآنکریم کې د الله جل جلاله له پاره د عبادت حکم او د غیر الله د عبادت څخه منع

144 ځايه راغلی ده ، خو 73 ځايونه داسی دی چې هلته عبادت د اطاعت په معنا ياد شوی دی يا د پرستش او اطاعت په دواړو معناو استعمال شوی دی چې دلته د نمونی په توګه ځو آيتونه تر نظر تيروو .

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ [د البقره سورت 172 آيت]

[ای د ايمان خاوندانو د هغه پاکوشيانوڅخه وخوری چې مونږ درکړی دی تاسوته، او د الله جل جلاله شکرپه ځای کړی که چيری تاسی د هغه عبادت کونکې ياست] .

ابن جريرطبری رحمه الله عليه د دی آيت په تفسيرکې ليکې چې : که چيری تاسی په ريښتونی د الله جل جلاله د حکم تابع او غاړه ايښودونکې ياست،نو هغه څه چې هغه درته حلال اوپاک ګرځولی دی هغه بی د څه تکلف څخه وخوری او په خپل ځان د هغه د حرامولو په اساس د شيطان په قدمونو قدم مه اخلی 253.

[د الله جل جلاله له خوانه د حرامواو حلالوګرځول شوو پابندی کول هم د هغه عبادت دی نه يوائی سجده کول] .

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَابَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

[د يسن سورت 60 آيت]

[ای دآدم عليه السلام ځوځاته ! آيا ما تاسوته هدايت نه وه کړی چې د شيطان بندګی مکوئ هغه ستاسی ښکاره دښمن دی او يوازی زما بندګی وکړئ دغه سمه لاره ده] .

امام فخرالدين رازی رحمه الله عليه ددی آيت په تشريح کې ليکې چې: معناه لا تطيعوه بدليل ان المنهی عنه ليس هو السجود له فحسب بل الانقياد لامره و الطاعه له فالطاعه عباده [د آيت معنا دا ده چې د شيطان بندګی‌مه کوی دا په دی خاطرچې شيطان ته نه يوائی دا چې

253- تفسير ابن جريرطبری 2 ټوک 84

سجده کول منع دی بلکه د هغه د حکم تابع کيدل هم منع دی ځکه چې اطاعت او بندګی هم عبادت دی] .

له دی وروسته امام رازی رحمه الله عليه يو پوستنه کوی چې آيا مونږ چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم او د امرانوکوم اطاعت کوو دا هم عبادت دی ؟

په ځواب کې ويل شوی دی ، چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم او اولوالامر اطاعت د الله جل جلاله د حکم په اساس کيږی ، خوکه چا د امرانو اطاعت د الله جل جلاله د نافرمانی په کارونوکې وکړ نو دا به د هغه په عبادت کې و شميرل شی .

نوموړی امام بله پوښتنه کړی ده چې څرنګه چې شيطان [جنی شيطان] مونږنه ليدلی شو او نه ئی خبره اوريدلی شو نو څنګه به ښکاره شی چې دا د شيطان عبادت دی؟

ځواب ئی دا ډول ويل شوی دی ، چې کله شيطان په نورو انسانانو کې ننوځی اوکله ستاسو په داخل کې پټ ناست وی که چيری کوم انسان تاسو ته حکم وکړ او يا په خپله ستاسی نفس تاسی يوه داسی کار ته وهڅولی چې د الله د شريعت اوحکم مخالف وی نو پوه شی چې حکم ورکونکې په تاسی کې ننوتی دی په دی وخت کې که چيری تاسی د هغه حکم په ځای کړنو دا د شيطان عبادت دی چې شرک دی ، تاسوبه ډيرخلک ليدلی وی چې د ظالموحاکمانو په دروازوکې ولاړ وی او د پادشاه د نزدی خپلولی له کبله فخرکوی او په دی خبره خوښ وی چې پادشاه زمونږ د وينا په اساس ظلم کړی دی او يا مونږ د هغی د وينا په اساس ظلم کړی دی ، همدی ته د پادشاه عبادت وايی چې شرک دی [254].

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ [د المؤمنون سورت 47 آيت]

[فرعونيانو و ويل چې آيا مونږ د ځان غوندی دوو انسانانو باندی

[254] تفسير کبير 26 ټوک 96 مخ د مصر چاپ

ایمان راوړو ؟ او انسانان هم داسی چې د قوم یې زمونږ بندګی کوونکې دی] .

ابـن جریـر رحمـه الله علیـه د دی آیت پـه تفسـیرکې لیکلـی دی چـې : یعنون انهم لهم مطیعون متذللون یاتمرون لامرهم ویدینون لهم و العرب تسمی کل من دان لملک عابداُ لـه و مـن ذالـک قیـل لاهل الحیره العباد لانهم کانوا اهل طاعه لملوک العجم [د هغوی مقصد دا وه چې دا زمونږ تابع او ذلیل قوم دی زمونږ د حکمونو مننه کوی او زمونږ اطاعت کـوی ، عرب د یو پادشاه تابع شخص ته د هغه عابد وایی‌حیـره د عـراق خلکـو تـه عباد یعنی غلامان ویل کیده ځکه چې هغوی د عجمو باشاهانو تابع وه] .

مطلق اطاعت

د اطاعت او طاعت معنی ده: لایتمارلما امر و الارتسام فیما رسم [د ورکړل شوی حکم منل او په هغه رسم [قانون] تلل چې ورتـه ټاکـل شـوی وی] .

د الله جل جلاله د مطلق او غیـر مشـروط اطاعـت حکـم د قرآنکـریم پـه 28 آیتونو کې شوی دی او د فساقو او نافرمانه خلکو، اطاعت څخه منع والی او د هغه بدی په پنځلس آیتونو کې شـوی ده ، او د الله جـل جلالـه د پادشاهی ذکر د قرآنکریم په 39 آیتونوکې شوی دی ، د دی پورتنی جملی څخه هم د الله جـل جلالـه د حاکمیـت ثبوت پـه لاس راځـی پـه لانـدی ورکـړل شوی نقشه کې د هغه آیتونو د شمیر ذکر دی چې د هغه په واسطه د الله جـل جلاله تشریعی حاکمیت ثابتیږی ، دا نقشـه د سرسری مطالعی وروسـته تیاره شوی او که نه په قرآنکریم کې نور هم ډیر داسی‌کلیمات شته چې د هغی څخه پورتنی مضمون په ډیره ښه توګه ثابتیږی ، خـو حقیقـت دا دی چې ټول قرآن کریم د الهی حاکمیت دلیـل دی ځکـه چـې دا کتـاب الله جـل جلاله رالیږلی د کوم انسان تالیف اوتصنیف نه دی .

د اسلامی حاکمیت اصـول قرآنکـریم پـه بیـل شـکل ، جملـو او متنـوع

اسلوب کې بیان کړی دی :

تشریعی حکم 22 آیتونه

شریعت 3 آیتونه

اله د تشریعی حاکم په معنی3 آیتونه

رب د تشریعی حاکم په معنی 142 آیتونه

قضا د تشریعی حکم په معنی 2 آیتونه

آمر د تشریعی حاکم په معنی 43 آیتونه

عبادت د اطاعت په معنی 73 آیتونه

عبد د تشریعی حاکم د تا بعدار په معنی 131 آیتونه

د مطلق اطاعت حکم 28 آیتونه

د فساقو د اطاعت څخه منع والی 15 آیتونه

طاغوت ته د تحاکم څخه منع والی 8 آیتونه

د الهی ملک 39 آیتونه

ټول ځایونه 509 آیتونه

د الهی حاکمیت په هکله

د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم احادیث

د الله جل جلاله د حاکمیت په هکله د رسول الله صلی الله علیه وسلم د احادیثو شمیر ترسلګونو پورې رسی لیکن دلته د نمونی په توګه یوڅواحادیث رانقلووچې د الله تعالی د حاکمیت په هکله ښکاره دلایل دی ، د تهجد دلمانځه په وخت کې به رسول الله صلی‌الله علیه وسلم یوه اوږده دعا لوستله چې د هغی یوه جمله دا ده : وبك خاصمت و اليك تحاكمت [زه ستا په کومک سره بحث کوم او ستا په وحی پریکړه کوم[255].

ابن حجر رحمه الله علیه د تحاکمت تشریح په دی ډول کړی ده چې زه د

[255] -بخاری باب التهجد باليل - صحيح مسلم باب دعا النبی صلی‌الله علیه وسلم اذقام من الليل

ټولو معاملاتو او شخړو پريکړه ستا د حکم مطابق کوم او د جاهليت په مشرکانه رسوموباندی ئی نه کوم .

عن عبدالله بن ابی‌اوفی رضی‌الله عنه اوصی بکتاب الله تعالی

[د عبدالله د ابی اوفی رضی الله عنه نه روايت چې رسول الله صلی‌الله عليه وسلم موتږ ته په قرآن د عمل کولو وصيت کړی وه256] .

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ يَحْيَى بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ سَمِعْتُ جَدَّتِي تُحَدِّثُ أَنَّهَا سَمِعَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَهُوَ يَقُولُ وَلَوْ اسْتُعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا و حَدَّثَنَاه ابْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ عَنْ شُعْبَةَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ وَقَالَ عَبْدًا حَبَشِيًّا و حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا وَكِيعُ بْنُ الْجَرَّاحِ عَنْ شُعْبَةَ بِهَذَا الْإِسْنَادِ وَقَالَ عَبْدًا حَبَشِيًّا مُجَدَّعًا

ام الحصين رضی‌الله عنه فرمايی چې ما د رسول الله صلی‌الله عليه وسلم څخه دحجه الوداع په وخت کې اوريدلی وه چې که چيری په تاسی بدرنګه تور غلام هم امير مقرر کړی شی نو د هغی اطاعت وکړی خو په دی شرط : يقودکم بکتاب الله [چې هغه ستاسو قيادت او مشری د الله جل جلاله دکتاب په اساس وکړی257.

عن مالك رحمه الله عليه بلغه ان رسول الله صلی‌الله عليه وسلم قال ترکت فيکم امرين لن تضلوا ما تمسکتم بهما کتاب الله وسنه نبيه

[ما ستاسو ترمنځ دوه شيان پريښوول تر هغی پوری چې تاسی په هغی‌منګولی لږولی وی، نو هيڅکله به ګمراه او بی لاری نه شی، يو د الله

256 - صحيح بخاری کتاب الوصايا باب الوصاه بکتاب الله

257 - صحيح مسلم کتاب الاماره باب السمع والطاعه عمل بکتاب الله

کتاب او بل د نبی صلیالله علیه وسلم سنت] 258.

عن ابی هریره قال رسول الله صلیالله علیه وسلم فاحذروا انی ترکت فیکم ما ان اعتصمتم به فلن تضلوا ابدا کتاب الله وسنه نبیه

[د شیطان د پیروی څخه ځان وساتی، ما ستاسی ترمنځ هغه شی پری ایښی دی چې که چیری تاسی په هغه ټینګی منګولی ولګولی نوهیڅکله به بی لاری نه شی، یو د الله جل جلاله کتاب اوبل د نبی صلیالله علیه وسلم سنت 259].

عن ابی شریح الخزاعی رضی الله عنه قال قال رسول الله صلیالله علیه وسلم ان هذا القرآن طرفه بیدالله وطرفه بایدیکم فتمسکوا به فانکم لن تضلوا و لن تهلکوا بعده ابداً

[د ابی شریح خزاعی رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی د دی قران یوه خوا د الله جل جلاله په لاس کې ده او بله خوا یی ستاسی په لاس کې ده، دا ټینګ ونیسی نو هیڅکله به بی لاری نه شی اونه به په هلاکت کې ولویږی] 260.

عن ابیایوب الانصاری رضیالله عنه قال رسول الله صلیالله علیه وسلم علیکم بکتاب الله احلوا حلاله و حراموا حرامه

[د الله جل جلاله دکتاب تابعداری په خپل ځان لازمه کړی د هغه حلال حلال وګڼی او د هغه حرام حرام وشمیری] 261.

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَعِيلَ الْوَاسِطِيُّ حَدَّثَنَا وَكِيعٌ حَدَّثَنَا أَبُو فَرْوَةَ يَزِيدُ بْنُ سِنَانٍ عَنْ أَبِي الْمُبَارَكِ عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا آمَنَ بِالْقُرْآنِ مَنْ اسْتَحَلَّ مَحَارِمَهُ

---

258 - موطا مالک القدر باب النهی عن القول فی القدر

259 - الترغیب د منذری لیکنه 1 ټوک 37 مخ 1342 هجری قمری کال د مصر چاپ

260 - الترغیب د منذری لیکنه 1 ټوک 37 مخ 1342 هجری قمری کال د مصر چاپ

261 - الترغیب د منذری لیکنه 1 ټوک 37 مخ 1342 هجری قمری کال د مصر چاپ

[د صهيب رضی‌الله عنه نه روايت دی چې رسول الله صلی‌الله عليه وسلم فرمايلی دی چې په قرآن ئی ايمان نه دی راوړی هغه چا چې د هغه حرام کړی شيان ئی‌حلال وګڼل262] .

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الْجُعْفِيُّ قَال سَمِعْتُ حَمْزَةَ الزَّيَّاتَ عَنْ أَبِي الْمُخْتَارِ الطَّائِيِّ عَنْ ابْنِ أَخِي الْحَارِثِ الْأَعْوَرِ عَنْ الْحَارِثِ قَالَ مَرَرْتُ فِي الْمَسْجِدِ فَإِذَا النَّاسُ يَخُوضُونَ فِي الْأَحَادِيثِ فَدَخَلْتُ عَلَى عَلِيٍّ فَقُلْتُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَلَا تَرَى أَنَّ النَّاسَ قَدْ خَاضُوا فِي الْأَحَادِيثِ قَالَ وَقَدْ فَعَلُوهَا قُلْتُ نَعَمْ قَالَ أَمَا إِنِّي قَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَلَا إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةٌ فَقُلْتُ مَا الْمَخْرَجُ مِنْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ نَبَأُ مَا كَانَ قَبْلَكُمْ وَخَبَرُ مَا بَعْدَكُمْ وَحُكْمُ مَا بَيْنَكُمْ وَهُوَ الْفَصْلُ لَيْسَ بِالْهَزْلِ مَنْ تَرَكَهُ مِنْ جَبَّارٍ قَصَمَهُ اللَّهُ وَمَنْ ابْتَغَى الْهُدَى فِي غَيْرِهِ أَضَلَّهُ اللَّهُ وَهُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينُ وَهُوَ الذِّكْرُ الْحَكِيمُ وَهُوَ الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ هُوَ الَّذِي لَا تَزِيغُ بِهِ الْأَهْوَاءُ وَلَا تَلْتَبِسُ بِهِ الْأَلْسِنَةُ وَلَا يَشْبَعُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ وَلَا يَخْلَقُ عَلَى كَثْرَةِ الرَّدِّ وَلَا تَنْقَضِي عَجَائِبُهُ هُوَ الَّذِي لَمْ تَنْتَهِ الْجِنُّ إِذْ سَمِعَتْهُ حَتَّى قَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ مَنْ قَالَ بِهِ صَدَقَ وَمَنْ عَمِلَ بِهِ أُجِرَ وَمَنْ حَكَمَ بِهِ عَدَلَ وَمَنْ دَعَا إِلَيْهِ هَدَى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ خُذْهَا إِلَيْكَ يَا أَعْوَرُ

[د حضرت حارث اعور رضی الله عنه فرمايي چې زه په جومات کې تيريدلم و مې ليدل چې خلک د دنيا په خبرو بوحت دی نو زه حضرت علی رضی الله عنه ته ورغلم ومو ويل يا امير المؤمنين ايا تاسی نه ګوری چې خلک په خبرو مشغول دی هغه وفرمايل : ايا داسی دی ؟ ما وويل هو ! حضرت علی رضی الله عنه وفرمايل ما رسول اکرم صلی الله عليه وسلم فرمايل چې ورڅخه مې واوريدل چې يوه فتنه راتلونکی ده ما عرض وکړه ددی څخه د ځان ساتلو کوه لاره ده هغه وفرمايل : د الله جل جلاله کتاب

262 - جامع ترمذی ابواب فضايل القرآن

دی چې په دیکې د تیرشوو قومونوحالات بیـان شوی دی او د راتلونکـو قومونو له پاره خبر دی ، دا کتاب ستاسو ترمنځ د راپیښبو شوو شخړو او معاملوله پاره حکم {پریکړه کونکې قانون } دی .

د دی حدیث د راوی حارث اعـور رضـی الله عنه د ثقه والـی پـه هکلـه محدثینو خبری کړی دی ، خو ابـن کثیـر رحمـه الله علیـه وایـی چې حـارث اعور د درواغو احادیثو جوړونکې نه دی، همدغه روایت امام احمد رحمه الله علیـه هم پـه خپـل مسـندکې نقـل کـړی دی،په همـدی ډول یوحدیث د حضرت عبدالله بن مسعود رضی عنه څخه امـام ابوعبیـد قاسـم بـن سـلام رحمه الله علیه په خپل کتـاب فضـایل القـرآن کې او د ابـن عمـر رضـی الله عنه څخه ابن الاثیر په جامع الاصول کې رانقـل کـړی دی- خـو د هغـوی پـه سندکې حارث اعور رضی الله عنه نشته 263.

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ يَزِيدَ الْكُوفِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ عَنْ غُطَيْفِ بْنِ أَعْيَنَ عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَفِي عُنُقِي صَلِيبٌ مِنْ ذَهَبٍ فَقَالَ يَا عَدِيُّ اطْرَحْ عَنْكَ هَـذَا الْـوَثَنَ وَسَمِعْتُهُ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ بَرَاءَةٌ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ أَمَا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا أَحَلُّوا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحَلُّوهُ وَإِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ

[عدی رضـی الله عنـه فرمـایی چې کلـه زه د نبـی اکـرم صـلی الله علیـه وسلم په خدمت کې حاضر شوم نو زمـا پـه غـاړه د سرو زرو صـلیب وه نبـی صلیالله علیـه وسـلم وفرمایـل ای عـدی ! دا بـت وغورځـوه ، هغـه پـه دی وخت کې د برات د سورت دا آیت لوسته چې هغوی خپل علما ء او پیران د الله جل جلاله پرته خپل خدایان ګرځولی وه ، وییـ فرمایل ښه پوه شه چې دی خلکـو د هغـوی پرسـتش نـه کـاوه خوکلـه بـه چـې د دوی احبـارو او رهبانوکوم شیحلال کړ نو د هغوی مقلدینو او پیروانـو بـه هم هغـه { پرتـه

263 - جامع الاصول 8 ټوک 463 مخ

دکوم شرعی دلیل څخه } حلال ګڼه او کوم شئ به یې چې حرام کړ هغوی به حرم ګڼه] 264.

په دی آیت او په دی حدیث کې دپاپائیت او تیاکراسی ته شرک ویل شوی دی چې په هغه کې پاپ ته د تحریم او تحلیل کامل اختیارات ورکړل شوی وه او هغوی په عملی توګه اعلی حاکمان ګرځیدلی وو .

ابن جریر رحمه الله علیه دا حدیث د ځلورو سندونو په اساس رانقل کړی دی په یوه روایت کې دا زیاته شوی چې[همدغه طرز عمل د هغوی عبادت وه] اوهمدغه هغوی خپل خدایان ګرځولی وه .265

دا حدیث احمد بن حنبل ، ابن سعد ، عبدبن حمید ، محمدبن المنذر ، ابن ابی‌حاتم ، ابن مردویه او بیهقی رحمه الله علیهم هم په خپلو کتابونوکې رانقل کړیدی 266.

په دی احادیثوکې قرآن کریم او نبوی سنتو یعنی د الله جل جلاله له خوا نه وحی ته د واجب الاطاعت قانون درجه ورکړل شوی او د الهی حاکمیت مقصد هم همدا دی چې د الله جل جلاله له خوا را لیږل شوی قانون ته په نورو وضعی قوانینو پورته والی ورکړل شی او د الله جل جلاله وحی ته د قانون د ماخذ درجه ورکړل شی .

د الهی حاکمیت په هکله

د راشدینو خلفاو رضی الله عنهم تګ لاره

د قرآن او سنتوڅخه وروسته د مسلمانانوله پاره د عمل غوره نمونه دراشدینو خلفاو رضی الله عنهم کړنلاره او سنت دی په صحیح بخاری کې د ځلورو واړو راشدینوخلفاو کړنلاره په دی توګه بیان شوی ده :

فاذا وضح الکتاب والسنه لم یتعدوه الی غیره اقتدا بالنبی صلی‌الله علیه وسلم

---

264 -جامع ترمذی کتاب التفسیر سوره التور

265 -تفسیر ابن جریر 10 ټوک 114 مخ

266 - تحفه الاحوزی 4 ټوک 117 مخ د 1346 عیسوی کال د ببروت چاپ

[د دی خلفاء رضی الله عنهم او امامانو په وړاندی به چې کله د قرآن او سنت له مخی حکم واضع شو نو د هغه څخه به یی د نبی صلی الله علیه وسلم د اتباع په خاطر تیری نه کاوه] .

امام دارمی رحمه الله علیه چې په 255 هجری قمری کال کې وفات شوی د ابوبکر صدیق رضی الله عنه کړنلاره په دی ډول بیانوی :

أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّلْتِ حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ بُرْقَانَ حَدَّثَنَا مَيْمُونُ بْنُ مِهْرَانَ قَالَ كَانَ أَبُو بَكْرٍ إِذَا وَرَدَ عَلَيْهِ الْخَصْمُ نَظَرَ فِي كِتَابِ اللَّهِ فَإِنْ وَجَدَ فِيهِ مَا يَقْضِي بَيْنَهُمْ قَضَى بِهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِي الْكِتَابِ وَعَلِمَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ الْأَمْرِ سُنَّةً قَضَى بِهِ فَإِنْ أَعْيَاهُ خَرَجَ فَسَأَلَ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ أَتَانِي كَذَا وَكَذَا فَهَلْ عَلِمْتُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِي ذَلِكَ بِقَضَاءٍ فَرُبَّمَا اجْتَمَعَ إِلَيْهِ النَّفَرُ كُلُّهُمْ يَذْكُرُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِ قَضَاءً فَيَقُولُ أَبُو بَكْرٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِينَا مَنْ يَحْفَظُ عَلَى نَبِيِّنَا فَإِنْ أَعْيَاهُ أَنْ يَجِدَ فِيهِ سُنَّةً مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَمَعَ رُءُوسَ النَّاسِ وَخِيَارَهُمْ فَاسْتَشَارَهُمْ فَإِنْ أَجْمَعَ رَأْيُهُمْ عَلَى أَمْرٍ قَضَى بِهِ

[کله به چې د ابوبکر رضی الله عنه په وړاندی دوه ډلوکومه مسئله د پریکړی له پاره راوړه نو د ټولو ترمخه به یی په قرآن کریم کې د هغه د حل له پاره غور او فکر کاوه، که چیری په قرآن کې به ئی د هغه د حل کومه لاره پیدا کړه نو د هغه مطابق به ئی پریکړه کوله خوکه په قرآن کریم کې به کوم واضح حکم په لاس ورنغی او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په سنتوکې به ورته د هغی له پاره کوم حکم معلوم وه، نو بیا به ئی د همغه مطابق پریکړه کوله، خوکه چیری به په دواړو کې د حکم د میندلو څخه عاجزه شو، نو بیا به د باندی راووت او د مسلمانانو څخه به ئی پوښتنه کوله چې ما ته په دی ډول یوه موضوع راغلی آیا تاسی ته په دی هکله د رسول الله صلی الله علیه وسلم کومه پریکړه معلومه ده څو ځلی داسی شوی چې د ابوبکر رضی الله عنه سره به د مسلمانانو یوه ډله یو ځای کیدله او

هريو به په دی هکله د رسول الله صلیالله علیه وسلم پريکړه رانقلوله ، نو ابوبکر رضیالله عنه وويل ستاينه ده الله جل جلاله چی په مونږ کی داسی خلک شته چې زمونږ د پيغمبر صلیالله عليه وسلم سنت يې په ياد دی 267.

دغه روايت په سنن بيهقی کې هم رانقل شوی دی خو په آخرکې ويل شوی دی چې د حضرت عمر رضیالله عنه هم همدغه کړنلاره وه268 .

د الهی حاکميت په هکله

د اسلام سپيڅلی دين د پوهانو [فقهاو] ويناوی

دلته د الهی حاکميت په هکله د مجتهدينو امامانو او مشهورو اسلامی پوهانو ويناوی وړاندی کيږی ترڅو څرگنده شی چې زمونږ پخوانی فقهاء د الهی حاکميت په دينی اصولو کې ټول د يوه نظر خاوندان او متفق دی .

ا } امام ابوحنيفه رحمه الله عليه چې په 50 هجری قمری کال مړ شوی دی فرمايی : اخذ بکتاب الله فما لم اجد فبسنه رسول الله صلیالله عليه وسلم فان لم اجد فی کتاب الله و لا سنه رسول الله صلیالله عليه وسلم اخذت بقول اصحابه رضی الله عنهم اخذ بقول من شئت منهم وادع من شئت منهم و اخراج الی قول غيرهم فاما اذ انتهی الامر الی ابراهيم و الشبعی و ابن سيرين وعطاء و سعيدبن المسيب رحمه الله عليهم و عدد رجالاُ فقوم اجتهدوا فاجتهد کما اجتهدوا [زه د الله جل جلاله په کتاب عمل کوم کله چې په هغه کې را ته کوم حکم په لاس رانه شی نو بيا د رسول الله صلی الله عليه وسلم سنت را اخلم خوکه چيری په کتاب او سنت دواړوکې را ته حکم په لاس رانه شی نو بيا د رسول الله صلیالله عليه وسلم اصحابو رضیالله تعالی عنهم قول را اخلم د هغوی د اقوالو څخه

267- صحيح بخاری کتاب الاعتصام باب قول الله : وامرهم شوری بينهم

268 - تفسير فتح الباری 17 مخ 105 مخ د سنن بهيقی رحمه الله عليه په حواله

می چې د چا قول خوښ شو هغه اخلم او د چا می چې خوښ نه شو پريږدم يی، خو د صحابو رضی الله عنهم د وينا و پرته د بل چا وينا نه را اخلم ،کله چې خبره ابراهيم ، شعبی ، ابن سيرين ،عطاء ، سعيد بن المسيب رحمه الله عليهم او په دی ډول نورو وګړوته ورسی نودا داسی خلک وه چې اجتهاد به 35ئې‌کاوه نو زه هم د هغوی په څيراجتهادکوم] 269.

کان ابوحنيفه رحمه الله عليه يقول حرام علی من لم يعرف دليلی ان يفتی بکلامی و قال لا ينبغی لاحد ان يقول قولا حتی يعلم ان شريعه رسول الله صلی‌الله عليه وسلم يقبله [امام ابوحنيفه رحمه الله عليه به ويل چې حرام دی په هغه چاچې د دليل د معلومولو پرته زما په وينا فتوی ورکوی ، او هيچا ته په دين کې هيڅ خبره کول مناسب نه دی، ترڅو يی پلټنه ونه کړی چې آيا د رسول الله صلی الله عليه وسلم شريعت دا خبره قبلوی **270**].

کان الامام الاعظم يقول اياکم وارا ء الرجال [امام اعظم رحمه الله عليه به فرمايل چې د خلکو په ذاتی راي [ددليل پرته] د عمل کولوڅخه لری والی وکړی**271**].

ب } د امام ابويوسف رحمه الله عليه شاګرد يحيی بن يحيی رحمه الله عليه فرمايی چې ما د نوموړی امام څخه د وفات کيدو په وخت کې اوريدلی چې ويل يې : کل ما افتيت به فقد رجعت عنه الا ما وافق کتاب الله و سنه رسول الله صلی‌الله عليه وسلم [ما د خپلو ټولو فتوو څخه مراجعه کړی ده پرته له هغوڅخه چې د کتاب الله او سنت رسول الله صلی‌الله عليه وسلم سره برابری وی] 272.

---

269 - تاريخ بغداد خطيب ليکنه 13 ټوک 368 مخ د بيروت چاپ - مناقب الامام عظم رحمه الله عليه للموفق الدين ملکی 1 ټوک 76 مخ

270 - الميزان الکبری شعرانی ليکنه لومړی ټوک 58 مخ

271 - الميزان الکبری شعراتی ليکنه لومړی ټوک 58 مخ

272 - تاريخ بغداد د بغداد خطيب ليکنه 14 ټوک 354 مخ

ابن عبدالبر ، امام شعرانی او ابن عابدين شامی رحمه الله عليهم دځلورو واړو امامانوڅخه رانقل کړی دی چې : اذا صح الحديث فهو مذهبی [په صحيح حديث عمل کول زما مذهب دی] 273.

ج } امام مالک رحمه الله عليه 179هجری قمری کال مړ شوی دی فرمايي : الحکم حکمان حکم جا ء به کتاب الله و حکم احکمته السنه [حکم او قانون يوائی دوه برخی لری يو دا چې د الله جل جلاله د کتاب څخه ثابت شوی وی او دوهم دا چې د رسول الله صلیالله عليه وسلم د سنتو څخه ثابت شوی وی] 274.

د } امام شافعی رحمه الله عليه چې په 204 هجری قمری کال مړ شوی دی په خپل کتاب الام شپږم او اوم ټوک کې په دی موضوع اوږود بحث کړيدی ، هغه د کتاب او سنت څخه د آزاد قانون جوړونی او اجتهاد کونکو په هکله فرمايي چې : قال قولا عظيما لانه وضع نفسه فی رايه و اجتهاده و استحسانه علی غير کتاب و لاسنه موضعها فی ان يتبع رايه کما اتبعا [هغه ډيره ستره خبره کړی ده، دا په دی خاطر چې هغی خپلی ذاتی رائی ، خپل اجتهاد او خپلی خوښه ته چې په کتاب او سنت نوی بنا شوی ، د کتاب او سنت درجه ورکړی ده ، تر څو د دی د رائی او اجتهاد همداسی پيروی وکړی شی لکه څنګه چې د کتاب او سنتو پيروی کيږی 275.

په بل ځای کې ليکې چې خپله خوښه روا ګڼل داسی دی لکه څوک چېخپل ځان ته د شارع او قانون جوړونکې درجه ورکړی .

دا هم ليکې چې: لايلزم قول بکل حال الا بکتاب الله و سنه رسوله [يوه وينا هم په هيڅ حالت کې لازم الاتباع نه ګرځی پرته له دی څخه چې په کتاب او ستنوکې د هغه له پاره کوم دليل موجود وی] .

---

[273] - مجموعه شامی ا ټوک 63 مخ د 1324 هجری قمری کال د مصر چاپ

[274] - جامعه بيان العلم د ابن عبدالبر 2ليکنه ټوک 25 مخ

275 - کتاب الام د امام شافعی ليکنه 2 ټوک 200 مخ

ها} امام احمد بن حنبل رحمه الله علیه 241 هجری قمری کال مړ شوی دی خپل یوه شاګرد ته د نصیحت کولوپه ترڅ کې ویلی وه چې : لا تقلدنی ولا تقلد مالکا ولا الشافعی ولا الاوزاعی ولا الثوری رحمه الله علیهم وخذمن حیث اخذوا [مه زما تقلیدکوه، نه د مالک نه د شافعی نه د اوزاعی نه دثوری رحمه الله علیهم بلکه د هغه منبع څخه احکام واخله دکومه ځایه چې دوی بزرګانو اخستی وه276].

امام احمد رحمه الله علیه 228 هجری قمری کال مړ شوی دی د خلق قرآن د فتنی په وخت کې ئی معتصم عباسی خلیفه ته په یوه ویناکې وویل یا امیرالمومنین : اعطونی شیأ من کتاب الله و سنه رسوله حتی اقوال به [یاامیرالمومنینه ! دکتاب الله او سنتو له مخی په [خلق قرآن باندی] کوم دلیل را وړاندی کړه چې زه یی ومنم] 277.

و } امام ابن حزم رحمه الله علیه چې په 456 هجری قمری کال کی مړ شوی دی لیکلی دی چې : دین الاسلام اللازم لکل احد لایوخذ الا من القرآن او مما صح عن رسول الله صلی‌الله علیه وسلم [د اسلام د دین احکام چې پیروی ئی په هرچا لازمه ده د قرآن او صحي حدیثونه پرته د بل څه څخه نه اخستل کیږی] 278.

ز } امام فخرالاسلام بزدوی حنفی رحمه الله علیه 482 هجری قمری کال کی مړ شوی دی لیکلی دی چې : و اصل الشرع الکتاب والسنه [د شرعی قوانینو ماخذکتاب او سنت دی 279]

ح } امام غزالی رحمه الله علیه چی په 482 هجری قمری کال مړ شوی دی لیکلی دی چې : فانما النافذ حکم المالک علی مملوکه و لا مالک

276 - اعلام الموقعین 2 ټوک 302 مخ

277 - مناقب الامام الاحمد بن جوزی 401 مخ د1979 عیسوی کال چاپ البدایه و الناهیه 10 ټوک 333مخ

278 - المحلی لابن حزم لومړی ټوک 50 مخ د احمدشاکر په تحقیق د بیروت چاپ

279 الاصول د بزدوی لیکنه 6 مخ د پاکستان کراچی چاپ -

الا الخالق فلا امر والا حکم الا لـه [پـه غـلام یـوائی د خپـل مالک حکم نافذیدلای شی، نوځرنګـه چې د خـالق پرتـه بـل مالـک نـه شـته نـو پـس د همغه پرتـه بل څوک د حکم کولو حق نه لری280.

ط } شیخ الاسلام ابن تیمه رحمه الله علیه 728 هجری قمری کـال کې مړ شوی دی لیکلی دی چې : والشریعه انما هی کتاب الله و سنه رسول الله صلی الله علیه وسلم و ما کان علیه سلف الامه فی العقائد و الاحوال و العبادات و الاعمال و الاحکام و السیاسیات [شرعی قانون هغه دی چې د کتاب او سنتو څخه ثابت شوی وی او سلفو پری عمل کړی وی ، د عقائدو او اخلاقو له پلوه هم، د عباداتو او اعمالوله خوا هم او د احکامو او سیاسیاتونو له خوا هم 281].

ی } امام ابن قیم رحمه الله علیه چې په 751 هجری قمری کـالې مړ شوی دی لیکلی دی : لا واجب الا ما اوجبه الله ورسوله ولـم یوجب الله و رسوله علی احد من الناس ان یتمذهب بمذهب رجل من الامه [د اتباع وړحکم هغه دی چې الله جل جلاله او د هغه رسول واجب کړی وی ، الله جل جلاله او د هغه رسول صلی‌الله علیه وسلم په هیچا دا واجب کړی نه دی چې د امت څخه د یوه کس مذهب دی لازماً اختیارکړی282].

ک } امام ابواسحق الشاطبی رحمه الله علیه چې په 790 هجری قمری کـال مړ شوی دی لیکلی دی : د علماء او فقهاو پیروی پـه دی خاطرنـه کیږی چې هغوی په مطلق ډول د حکم ورکولو او قانون جوړولو په منصب فـائز وی دا منصب یـوائی هغـه شریعت تـه حاصـل دی چې رسـول الله صلی‌الله علیه وسلم باندی نازل شوی وه 283.

---

280 - المستصفی د امام غزالی لیکنه لومړی ټوک 53 مخ د مصر چاپ

281 - مجموعه فتاوی شیخ الاسلام 19 ټوک 308 مخ 1382 هجری قمری کال چاپ د سعودی ریاض چاپ

282 - اعلام الموقعین 4 ټوک 131 مخ

283 - الاعتصام د شاطبی لیکنه 3 ټوک 250 مخ 1914 میلادی کال د مصر چاپ

ل } قاضي بيضاوي رحمه الله عليه چې په 791 هجري قمري كال كې مړ شوی دی ليکلی دی چې : الفصل الاول في الحاكم و هو الشرع دون العقل [حاكم او د قانون ماخذ عقل نه دی بلكه د الله جل جلاله شريعت وی 284].

م } علامه ابن الهام حنفي رحمه الله عليه چې په 861 هجري قمري كال كې مړ شوی دی ليکلی دی : الحاكم لا خلاف في انه الله رب العالمين [په دی هكله هيڅ اختلاف نه شته چې حاكم رب العالمين په خپله دی 285].

ن } قاضي شوكاني رحمه الله عليه چې په 750 هجري قمري كال كې مړ شوی دی ليکلی دی : لا خلاف في كون الحاكم الشرع [په دی هكله هيڅ اختلاف نه شته چې د الله شريعت حاكم دی 286].

په حكم كې شرك

په تيرو شوو پاڼو كې د 509 قرانی كليمو لس حديثونو د راشدينو خلفاو د كړنلاری او د څوارلس مشهورو فقهاو د ويناوو څخه دا راپه ډاګه شويده چې حاكميت د الله جل جلاله صفت دی او د قانون ماخذ قرآن او سنت ی د دی څيړنی څخه دا ثابتيږی چې د الله جل جلاله پرته بل چاته د حاكميت ، شارعيت او په غير مشروط ډول قانون جوړونی واكی وركول په حكم كې شرك [شرک فی الحكم] دی ، چې د شرک بدی او مذمت د قرآن كريم په 168 ځايونو كې بيان شوی چې دلته ئی د نمونی په توګه يو څو آيتونه را اخلو چې د هغه څخه د شرک فی الحكم [په قانون جوړونه كې د شرک] بدی بيان شوی ده .

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ

284 - منهاج الاصول په حاشيه تحريرالاصول 1 ټوک 91 مخ

285 - تحرير الاصول سره د شرحه 2 ټوک 250 مخ

286 - ارشاد الفحول د شوكاني ليكنه 1937 ميلادی كال د مصر چاپ

إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

[د الانعام سورت 121 آیت]

[او د هغه ځارویو چې د الله د نوم په اخیستلو نه وی ذبحه کړای شوی غوښه مه خوری دا کار فسق دی شیطان د خپلودوستانو په زړونوکې شکونه او وسوسی اچوی ، تر څو چې هغوی له تاسی سره شخړه وکړي خو که تاسی د هغوی اطاعت وکړ تاسی به په باوري توګه مشرکان یاست] .

د مائدی د سورت په لومړی آیت کې ئی د هر ډول مرداری غوښی خوړل حرام کړی دی چې مرداره غوښه په دری ډوله ده : لومړی دا چې د حلولو پرته مړ شی ، دوهم د کوم مؤمن یا د کتاب د خاوندانو پرته ئی بل کوم مشرک ذبح کړی ، دریم داچې دالله جل جلاله د نامه پرته د بل چا په نوم حلاله کړی شوی وی نو په پورتنی آیت کې د همدی دریم ډول لورته اشاره شوی ده ځکه چې د هغوی دحرمت په هکله شیطانانو د دوی په زړونو کې شکوک پیدا کول ، نوالله جل جلاله مسلمانانوته وویل چې که چیری تاسی د شیطان د دی شکوکود تاثیر لاندی راشی او دهغوی خبره ومنی نوتاسوبه هم مشرکان شی ښکاره ده چې د دی څخه شرک فیالحکم [په حکم کې شرک] مقصد دی .

امام رازی رحمه الله علیه فرمایی چې : و فیه دلیل علی ان کل من احل شیا مما حرم الله اوحرم شیا مما احل الله فهو مشرک وانما سمی مشرکا لانه اثبت حاکما سو الله تعالی وهذا هو الشرک [په دی آیت کې ددی خبری دلیل موجود دی چې هرڅوک چې د الله جل جلاله حرام کړی شیان حلال او حلال کړی شیان حرام وګرځوی نو هغه مشرک دی ، هغه ته د مشرک د ویلو علت دا دی چې هغه د الله جل جلاله پرته نورخلک حاکمان [قانون جوړونکې] ګرځولی دی ، چې دا په خپله شرک دی] .287

قاضی ثناء الله پانی پتی رحمه الله علیه وایی چې : قال الزجاج فان من

287 - تفسیرکبیر13 ټوک 180 مخ - تفسیر قرطبی نقل د ابن العربی نه 7 ټوک 77 مخ

ترک طاعه الله او اطاع غیره واتبعه فی دینه فقد اشرک [امام زجاج لغوی رحمه الله علیه ویلی دی چې هغه څوک چې د الله تابعداری نه کوی یا د دین په هکله د الله جل جلاله پرته د نورو اطاعت کوی نوهغه د شرک مرتکب ګرځی] 288.

وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ [د الانعام سورت 137 آیت]

[او په همدی ډول ډیرو مشرکانو ته د هغوی شریکانو د هغوی اولاد وژنه ښایسته کړی ده ترڅو چې هغوی له تباهی سره مخامخ کړي او هغوی د خپل دین په باب په اشتباه کې واچوی].

د هغوی دا شریک څوک وه، چې دا قانون ئی جوړکړی وه چې خپل اولاد و وژنی؟

قتاده رحمه الله علیه په دی هکله فرمایی چې دلته تری نه د مشرکینو مشران او رئیسان مقصد دی - فرا او زجاج رحمهم الله وایی چې د بت خانو منجاوران تری مقصد دی ، لیکن ماوردی رحمه الله علیه وایی چې دا یو سرکش انسانان وو 289.

هغوی ته ئی په دی خاطر شریک ویلی دی چې خلکو د الله جل جلاله د قانون په مقابل کې د هغوی جوړ کړی قانون [د اولاد قتلول] اطاعت شروع کړی وه [هغوی یی په حکم کې شریکان کړی وه] .

انیکفرت بما اشرکتمون من قبل [زه مخ اړونکې [انکاری] یم له دی نه چې تاسی شریک کرځولی وم د الله جل جلاله سره پخواه تر دی] 290.

امام رازی حمه الله علیه فرمایی چې : کانوا یطیعون الشیطان فی اعمال الشرک مایطیعون الله فی اعمال الخیر وهو المراد بالاشراک [دی خلکو په بدو کارونوکې دا ډول د شیطان پیروی کوله لکه څنګه به ئی چې

---

288 - -تفسیر مظهری 3 ټوک 283 مخ
289 - زاد لمیسر3 ټوک 357 مخ
290 - د ابراهیم سورت 22 آیت

په نيکوکارونوکې د الله جل جلاله اطاعت کاوه [د شريک جوړولوڅخه همدا مقصد دی] .

شاه ولي‌الله محدث دهلوی رحمه الله عليه چې په 1176هجری قمری کال کې مړ شوی فرمايلی چې : و اشهد بالله انه کفر بالله ان يعتقد فی رجل من الامه ممن يخطی ء ويصيب ان الله اوجب علی اتباعه حتما و ان الواجب علی هو الذی يوجبه هذا الرجل علی [زه په الله قسم يادم او ګواهی ورکوم چې داسی عقيده لرل کفر دی چې ګويا الله په مونږ د امت د يوه داسی فرد پيروی او اطاعت لازم ګرځولی دی چې رايه يې صحيح او غلط کيدای شی او يا دا ډول عقيده لرل هم کفر دی چې ووايې پرما همغه حکم واجب دی ، چې فلانی شخص پر ما لازم ګرځولی دی] .291

د شاه ولی الله مقصد په داسی خلکو رد کول دی چې د قرآن او سنتو د واضحو احکامو په مقابل کې د بل چا د جوړ شوی قانون او جاری شوی لاری پيروی کوی [دلته په غير منصوص امورو کې د اسلام د فقها و او مجتهدينو د اتباع څخه منع کول د هغه مقصد نه دی] .

د شاه ولي‌الله رحمه الله عليه زوی شاه عبدالعزيز رحمه الله عليه د دهلی لوی محدث چې په 1249هجری قمری کال کې مړشوي فرمايی چې : اطاعت غير او تعالی بالاستقلال نير کفر است و معنی اطاعت عير بالاستقلال آنست که او را مبلغ احکام ندانسته و ربقئه تقليد او درګردن اندازد و تقليد او را لازم شمارد و با وجود ظهورمخالفت حکم او تعالی جل جلاله دست از اتباع برندارد اين هم نوعي است از اتخاذ انداد که درآيت آتخذوا احبارهم ... نکوهش آن فرموده اند

" په مستقل ډول د غير الله اطاعت کول هم کفر دی د مستقل ډول څخه مقصد دا دی چې هغه د احکامو د مبلغ ګنلو په ځای د هغه د تقليد کړی په غاړه کې واچوی ، او د هغه تقليد په ځان لازم وشميری ، که چيری د دی حکم د الله جل جلاله دحکم مخالف هم وی نو بيا هم د هغه د اتباع

291 - التفهيمات الالهيه ا ټوک 211 مخ د مجلس علمی ډهابيل چاپ

څخه لاس نه اخلی نو دا هم د الله جل جلاله سره د شریک جوړولو یو نوع ده ، لکه څنګه یی چې په "اتخذوا احبارهم ... " کې په ډاګه فرمایلی دی[292].

د سورت النساء د 105 آیت څخه تر115 آیت پوری په دوو رکوعګانوکې د منافقینو ذکر شوی، چې د رسول الله صلیالله علیه وسلم په پریکړې خوښ نه وه د هغه وروسته یی په 116 آیت کې فرمایلی : " بی شکه چې الله جل جلاله بخښنه نه کوی هغه چا ته چې د هغه سره څوک شریک کوی ".

ددی آیت په توضیح کې د شاه ولیالله رحمه الله علیه بل زوی شاه عبدالقادر رحمه الله علیه چې په 1230 هجری قمری کال مړ شوی دی لیکلی دی چې : پورته د منافقانو ذکرو شوی ؤ چې د پیغمبرصلی الله علیه وسلم په حکم راضی نه وه ، او په بیله لار تلل ، بیا یی دا آیت راولیږه چې الله جل جلاله شرک نه بښی" که چا په حکم کې د الله جل جلاله سره څوک ه شریک کړ [د اسلام د دین پرته د بل دین حکم یې ومانه او د هغی په قانون ولاړ] نو د اسلام ددین پرته په بل هردین عمل کول شرک دی که څه هم په عبادت کې ئی شرک نه وی کړی 293.

د شاه ولیالله رحمه الله علیه شاګرد قاضیثناء الله پانی پتی رحمه الله علیه فرمای چې :اذا صح عند احد حدیث صحیح مرفوع من النبی صلی الله علیه وسلم سالما عن المعارضه و لم یظهر له ناسخ و کان فتوی ابی حنیفه رحمه الله علیه خلافه و قد ذهب علی وفق الحدیث احد من الائمه الاربعه یجب علیه اتباع الحدیث الثابت ولایمنعه الجمود علیمذهبه من ذالک کیلا یلزم اتخاذ بعضنا اربابا مُن دون الله - روی البیهقی فی المدخل باسناد صحیح الی عبدالله بن مبارک رحمه الله علیه قال سمعت اباحنیفه رحمه الله علیه یقول اذاجاء عن النبی فعلی الراس والعین [کله

[292] - تفسیرعزیزی د البقره سورت " فلاتجعلواالله اندادا "
[293] - موضع القرآن د النساء سورت 116 آیت

نيو ليك

چې چا ته د نبیکريم صلی الله عليه وسلم صحيح مرفوع حديث په لاس ورشی او د هغه په مقابل کې بل کوم حديث موجود نه وی او منسوخ هم نه وی او د امام ابوحنيفه رحمه الله فتوی د دی حديث په خلاف وی ، خو د څلورو امامانوڅخه د يوه فتوی د دی حديث سره برابره وی نو د حديث اتباع واجبه ده ، او په خپل فقهی مسلک د حديثو د اتباع په لارکې خنډ نه شی ، ترڅو يو بل د خپل ځان رب جوړول لازم و نه ګرځوی - امام بيهقی رحمه الله به مدخل کې د عبدالله بن مبارک رحمه الله ع څخه په صحيح سند رانقل کړی دی فرمايلی چې ما د امام ابوحنيفه رحمه الله څخه اوريدلی دی چې زه د رسول الله صلیالله عليه وسلم حديث د سرپه سترګو منم .

مولانا شبيراحمد عثمانی رحمه الله د سورت النساء د 116آيت ګټی داسی بيانوی " شرک يوازی دا نه دی چې د الله جل جلاله پرته د بل چا بندګی وکړی شی بلکه د الله جل جلاله د حکم په مقابل کې د بل چا حکم منل اوخوښوول هم شرک دی .

مولانا عثمانی رحمه الله عليه د سورت النساء د آخری آيت حاشيی او ګټو کې هم په " شرک فی الحکم" باندی تفصيلی بحث کړيدی .

د الله جل جلاله پرته نور د شارع حاکم او قانون جوړونکې په حيث منل اوهغوی ته دا حق ورکول چې څنګه مو خوښه وی قانون جوړکړی ، هغه بدترين شرک دی چې نن پری مسلمان حکومتونه ککړ دی ، او خلک هم د دی مشرکانه نظامونو لاندی ژوند تيروی ، په مسلمانانو فرض دی چې د مشرکانه نظامونو د پای ته رسولو او د اسلامی توحيدی نظام د قيام په خاطر يو موټی شی ، مخلصانه هلی ځلی شروع وکړی او په هغه ځايونو کې چې دا ډول هلی ځلی له پخوا شروع شوی وی نوری هم ګړندی کړی ...

اللهم انصر من نصر دين محمد صلیالله عليه وسلم وجعلنا منهم

د سلیم عقل په رڼا کې

الهی حاکمیت یوه عقیدوی او ایمانی مسئله ده ، او د یوه مؤمن له پاره اصل دلیل کتاب الله او سنت رسول دی ، خوکه چیری کومه خبره د انسانی عقل د لاری هم ثابته شی نو ایمان کې به نورکلکوالی هم راشی نو په دی خاطر لازمه ده چې دا مسئله د عقل په رڼا کې هم وڅیړله شی .

د قرآنکریم په 49 ځایونو کې د عقل یادونه شوی د دی معنی یا دی ورته معنی قلب [زړه] دی چې د قرآنکریم په 135ځایوکې ئی یادونه شوی ده د عقل او زړه په واسطه انسان راکړه ورکړه کوی . خو کله عقل سالم وی او کله ناروغ ، نو په دی خاطر دا د الله جل جلاله د ډیر لوی نعمت سره سره د شیانوپه درک او د ګټی او تاوان ترمنځ په توپیکې په پوره ډول کفالت نه شی‌کولای ، بلکه د الله جل جلاله لارښوونی ته اړوی ، نو ځکه یواځی پدی پوره باورنه شی‌کیدلای .

د انسانی عقل حقیقت

د عقل کلیمه دعقل یعقل د باب څخه د مصدر صیغه ده ، چې معنای بندول ، تړل او بچ کول دی د اوښ تړلو ته "عقل البعیر" ویل کیږی، قلعی ته معقل وایی‌ځکه چی د دښمن د حملی څخه د بچکیدو ځای دی ، په عقل د قلب اطلاق هم کیږی او په قلب د عقل اطلاق هم کیدای شی 294.

د همدی اساسی مفهوم له نظره د عقل اطلاق د غور ، فکراو د پوهی په هغه قوت کیږی چې الله جل جلاله په فطری ډول د انسان په زړه کې پیدا کړی دی .

حارث بن اسد محاسبی رحمه الله علیه فرمایلی دی : انه عریزه یتهیا بها ادراک العلوم النظریه وکانه نور یقذف فی القلب به یستعد لا دراک الاشیا ... [عقل هغه فطری قوت دی چې د هغه په واسطه د نطری علومو

---

294 - د تفصیل په خاطرمفردات القرآن 346 مخ باب العین - لسان العرب 11 ټوک 458 مخ باب اللام وګوری

د درک استعداد پیدا کیږی او دا یوه روښانتیا ده چې په زړه کې اچول کیږی چې د هغی په اساس د شیانو د پیژندنی استعداد را پیدا کیږی [295].

امام ابوالحسن اشعری رحمه الله علیه چی په330 هجری قمری کال کې مړ شوی دی فرمایلی دی چې: العقل تمیز و کیاسه و اصلاح معیشه و فراسه و به یتوجه الخطاب الشرعی [عقل تمیز او پوهه ده، فراست او زیرکې ده چې د هغی په اساس ژوند اصلاح کیږی او د عقل په اساس انسان ته شرعی حکم متوجه کیږی]296.

د عقل اطلاق په علم هم کیږی[پوهیدل ، درک کول ، پیداکول ، پیژندل]297.

علم په اصل کې د عقل میوه ده لکه څنګه چې د انګور بیخ ته هم انګور ویل کیږی ، نو د هغی میوی ته هم انګور ویل کیږی - په همدی ډول عاقله قوت ته هم عقل وایی او د هغی میوی یعنی علم او پوهی ته هم عقل وایی.

په صراح اللغات کې د عقل معنا " خرد و دانش " هم شوی ده او د " دریافتن " په معنی هم راغلی دی - عاقله قوت ته عقل مطبوع یعنی طبیعی عقل وایی او عقل د علم په معنا ته عقل مسموع یعنی کسبی علم وایی 298.

د عقل اقسام

د امام غزالی او مولانا روم رحمه الله علیهم له نظره :

295- احیاء العلوم د امام غزالی لیکنه لومړی ټوک 64 مخ د علم باب د 1322میلادی کال د مصر چاپ - مفردات القران 346 مخ

296 - التمهید فی بیان التوحید د ابی شکور سامی رحمه الله علیه لیکنه 4 مخ د 1309 هجری قمری کال د هندوستان دهلی چاپ

297 - مفردات القران 346 مخ

298 - احیاء العلوم لومړی ټوک 64 مخ

امام غزالی رحمه الله علیه د احیاء العلوم د کتاب العلم اوم فصل کې د عقل حقیقت ، اهمیت او د هغې د درجاتو او اقسامو د بیانولو له پاره مخصوص کړی دی . هغه د عقل څلور ډول بیان کړی دی .

ا } طبیعی عقل یعنی د غور ، فکر او ادراک فطری عاقله قوت .

ب } طبیعی عقل یعنی هغه علم چې د هغه د لاس ته راوړو له پاره ډیر غور او فکر ته اړتیا نه وی ، او نه په کې د نظریاتو اختلاف موجود وی لکه وایو چې د دوو عدد د یو له عدد څخه لوی دی .

ج } تجربی عقل یعنی هغه علم چې د تجربی په واسطه لاس ته راځی . تجربه کار سړی ته عاقل ویل کیږی . او هغه څوک چې د تجربو څخه نتایج لاس ته نه شی راوستلی هغه ته غیبی او غافل ویل کیږی .

د } دور اندیش عقل یعنی هغه پوخ عقل چې په خپل نظر انجام انجام یې ساتی، د وخت ګټې او خوند پسې نه ګرځی او نه پری خواهشات او جذبات غالبیدی شی بلکه دی په هغوغالب وی .

د لومړی ډول مثال د ونی د بیخ په څیر دی ، د دوهم او دریم ډول مثال د هغې د څانګو او پاڼو په څیر دی او د څلورم ډول مثال د ونی د میوی په څیر دی 299.

مولانا روم رحمه الله علیه چې په 672 هجری قمری کال وفات شوی دی د عقل دوه ډولونه بیان کړی دی :

ا] جزوی عقل هغه ماده پرست عقل چې د محسوساتو او مادی پولو پابند وی ، او د تل له پاره د مادی ګټو ، حیوانی غوښتنو او ذاتی اغراضو په فکر کې وی ، د دی عقل میوه اوهام او شکوک وی ، او د ظلماتو[تیارو] عالم د دی وطن دی او د غتې بدنامی باعث ګرځی

عقل جزوی آفتش وهم است وطن
زانکه در ظلمات شد او را وطن
عقل جز وی عقل را بدنام کرد

299 - احیاء العلوم لومړی ټوک 64 مخ

کام دنیا مرد را بی کام کرد

[مثنوی]

ب] ایمانی عقل : هغه عقل دی چې د انبیاء علیه السلام د لارښوونو په رڼا کې غور او فکرکوی – د دی عقل د فکر دائره یواځې حیوانی ، جسمانی او مادی ګټې نه وی بلکه د دی اصلی توجه روحانی ، اخلاقی او د آخرت د همیشنی مصلحت په لور وی ، دا عقل د اطمینان او سکون باعث ګرځی، د نفس د غوښتنو څخه آزاد وی او د زړه له پاره د څوکیدار حیثیت او مقام لری

عقل ایمانی چوشحنه عادل است
پاسبان و حاکم شهر دل است
عقل در تن حاکم ایمان بود
که همیش نفس در زندان بود

[مثنوی]

مولانا روم رحمه الله علیه پخپل څلورم دفتر کې د انسان دری ډولو نه بیان کړی دی :

ا- پوره عاقل چې د نبوت نور او د رسالت مشال له ځان سره ولری دغه انسان قائد او مشر وی .

ب - نیم عاقل چې د نور خاوند نبی صلی‌الله علیه وسلم د خپلو سترګو نور وګرځوی هرڅه د همغه نور په رڼا کې وګوری او په هره معامله کې په هغه داسی باور وکړی لکه څنګه چې یو ړوند یی په خپل لارښود باندی کوی .

ج - شقی لا شی [بد بخت او بی کاره] چې بلکل جاهل او نا پوهه وی نه په خپله څه رڼا ورسره وی او نه بل د رڼا خاوند د خپل قائد په حیث منی .

عاقل آن باشدکه با او مشعل است

....
او دليل و پيشواى قافله است
د يكرى نيم عاقل آمد او
عاقلى را ديده خود داند او
دست د روى زد چو كور اندر دليل
تا بدو بينا شد و چست و جليل !
و آن خرى كز عقل چو سنكې نداشت!
خود نبودش عقل و عاقل را كذاشت
[مثنوى څلورم دفتر]

مولانا روم رحمه الله عليه عقل تمام ته په بل ځاى كې عقل كل ويلى دى او د هغه رڼا يى د لمر سره مشابه كړې ده دا عقل د مشكو په مثال دى او د عامو خلكو عقل د هغې د خوشبو يى په ډول ده.

هست عقلى هم چو قرص آفتاب
هست عقلى كمتراز زهره و شهاب
عقل هاى خلق عكس عقل او
عقل او مشک و عقل خلق بو
عقل كل و نفس كل مرد خدا است
عرش وكرسى را مدان كزوى جداست
مظهر حق است ذات پاک او
زد بجو حق را و از ديكر مجو !!
[د مثنوى پنځم دفتر]

د انسانى عقل اصلى ځاى

د پورتنى تفصيل څخه معلومه شوه چې د غزالى رحمه الله عليه د وينا له مخى " عقل دورانديش " او د رومى رحمه الله عليه د وينا له مخى" عقل ايمانى" په صحيحو معناو سره سليم عقل دى او د دى دكار صحيحه دائره دا ده چې هغه د الهى وحى په رڼا كې غور او فكر كوى نو كه چيرى عقل په خپله كفالت كولى نو الله جل جلاله به نه انبياء راليږلى وى او نه

به یی کتابونه رانازل کړی وی ، په قرآن کریم کې د دی همدا حیثیت بیان شوی دی د بقره د سورت د236 آیت څخه تر241 آیت پوری د مهر، طلاق او وصیت د ځینی احکامو د بیانولو نه وروسته یی فرمایلی دی چې :

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

[په همدی ډول بیانوی الله جل جلاله تاسو ته خپل احکام ترڅو تاسی فکر وکړی او پوه شی] .

د نور د سورت د 58 آیت څخه تر61 آیت پوری د پردی اوڅه نورو کورنی قوانینو د بیانولو وروسته یی فرمایلی دی :

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

[په همدی توګه بیانوی الله جل جلاله تاسی ته خپل احکام ترڅو تاسی فکر وکړی او پوه شی] .

د یوسف علیه السلام په سورت د یوسف کې فرمایی چې:

إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

[مونږ نازل کړی دا کتاب په عربی ژبه ترڅو تاسو فکر وکړی او وپوهیږی] .

د دی ډول آیتونو څخه مقصد دا دی ، چې د الهی وحی څخه آزاد انسانی عقل معتدل ، برابر او ګټور قانون نه شی معلومولی. د عقل اصلی کار دا دی چې هغه د الله جل جلاله د پولو دننه غور او فکر وکړی ، بلکه د الهی وحی او انبیاو علیهم السلام، د لاربنوونو پرته په آزادی سره فکرکوونکو او د خپله ځانه کومه لاره پلټونکو ته قرآنکریم سفهاء یعنی بی عقله ویلی دی 300.

په طبیعی علومو کې د عقل او تجربی څخه حقایق تر یوی اندازی پوری را برسیره کیږی ، خو د الهیاتو او اخلاقیاتو په دائره کې انسانی عقل ته هیڅ مستقل حیثیت نه دی ورکول شوی ، بلکه د هغه څخه د

---

[300] - د البقره سورت 13 - 30 - 142 آیتونه

غلطی کیدلو امکانات په هر وخت کې موجود وی ، امام غزالی رحمه الله علیه فرمایی چې کله ما د علم الکلام څخه وروسته د فلسفی مطالعه مستقیما پیل کړه نو د دری کاله ژوری مطالعی څخه وروسته زه دی نتیجی ته ورسیدم چې : حتی اطلعت علی ما فیه من خداع و تلبیس و تحقیق و تخییل اطلاعا لم اشک فیه [حتی چې زه د فلسفی د هرڅه نه خبره شوم په هغه کې یوڅه فریب او غولول دی ، یوڅه صحیح خبری په کې هم شته اوڅه په کې تخیل دی ما ته د دی داسی معلومات وشو چې په هغه کې هیڅ شک نه شته] 301.

امام فخرالدین رازی رحمه الله علیه چې په 606 هجری قمر ی کال کې مړ شوی او د فلسفی او منطق استاد وه په دی هکله یی نژدی دوه زره کتابونه لیکلی دی خو آخر دی نتیجی ته ورسیدچې : لقد اختبرت الطرق الکلامیه و المناهج الفلسفیه فلم اجدها تروی غلیلا ولا تشفی علیلا ورئیت اقرب الطرق طریقه القرآن [ما د علم کلام او فلسفی ټول لاری امتحان کړی چې یوه یی هم نه دکوم تږی سړی تنده ماتولای شی ، او نه د کوم ناروغ علاج کولی شی، ما ولیدله چې نژدی او آسانه لاره د قرآن لار ده]302.

ابواسحق الشاطبی رحمه الله علیه فرمایی چې : قد علم بالتجارب و الخیره الساریه فی العالم من اول الدنیا الی الیوم ان العقول غیر مستقله بمصالحها استجلابا لها ومفاسدها استدفاعالها [د دنیا د پیل څخه تر اوسه پوری د تجربو او علم په رنا کې دا ثابته شوی چې عقول د مصالحو د لاسته راوړلو او د مفاسدو څخه د ځان ساتلو په لړ کې مستقل قوت او استعدادنه لری 303].

د علامه اقبال رحمه الله علیه په شان فیلسوف هم په دا رنګه ویلو

---

301 - المنقذ من الضلال 17 مخ د 1971 میلادی کا ل د پاکستان لاهور چاپ

302 - البدایه و اللنهایه 13 ټوک 56 مخ

303 - الاعتصام د شاطبی رحمه الله علیه لیکنه

مجبور شوی دی .

عقل بی مایه امامت کې سزا وار نهین
راهبر هو ظن و تخمین تو زبون کار حیات
خرد کې کهتیان سلجها چکا هون
میرے مولا مجهے صاحب جنون کر
پره لیے مین نے علوم شرق و غرب
روح مین باقی هے اب تک درد وکرب
عالم هے غلام اس کے جلال ازلی کا
اک دل هے که هر لحظه الجهتا هےخرد سے

[یوازی په نوم او بې‌ګټې عقل د امامت او مشرۍ وړنه دی ، ځکه کله چېلاربنود ګمان او خیال شی نو بیا ژوند د تباهی په لور روان شی، د عقل د ټولو نغښتو او تاوو راتاوو پړاونو څخه تیر شوی یم نو ای زما مولا ما اوس د لیونتوب خاوند زکړه ، ما د ختځ او لویدیځ ټول علوم ولوستل خو زما په روح کې تر اوسه پوری درد او تکلیف پاته دی ، ټول پیدا ایښت د هغه د ازلی جلال غلام دی یوازی زړه دی چې په هر وخت کې د عقل سره په جنګ وی] .

د عقلی دلائلو تفصیل

لومړی دلیل :

أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ [د الاعراف سورت 54 آیت]

د الهی حاکمیت تر ټولو لومړی عقلی دلیل : هغه څوک چې خالق دی هغه مالک هم دی او څوک چې مالک دی هغه حاکم هم دی نو څرنګه چې دا ټول د الله جل جلاله پیدا ایښت دی نو له دی امله پری دهمغی قانون هم نافذیږی ، عقل هیڅکله دا خبره نه منی چې یو شی دی یو سړی جوړکړی خو هغه دی د بل چا په ملکیت کې وی ، مګرکیدای شی چې د مالک په اجازه بل څوک د هغه په ملکیت کې تصرف وکړی، خو مستقل بالذات مالک همغه دی چې خالق یی دی او دا حقیقت چې په

غلام او مملوک باندی یوائې د هغه د مالک او آقا حکم باید نافذ شی یو داسې حقیقت دی چې د بدیهی عقل څخه ثابت شوی دی ، او د معلومولو له پاره یې ډیر غور او فکر ته اړتیا نه شته ، په انسان باندی د انسانی عقل جوړکړی قانون نافذول د حریت ، آزادی او د انسانی شرف په خلاف کار دی . په اسلام کې د آزادی تصور دا نه دی چې یوقوم دی د بل قوم د غلامی څخه یا یو مملکت دی د بل مملکت د غلامی څخه آزاد شی، بلکه حقیقی او صحیح آزادی دا ده چې یو انسان د بل انسان د غلامی څخه آزاد شی ، او د خپل حقیقی خالق غلام وګرځی .د خپل مملکت او قوم د جوړ شوی قانون پیروی کول غلامی ده .

آزادي خو دا ده چې انسان د مخلوق د غلامی څخه آزاد شي او د خپل خالق غلامی اختیار کړی ، لکه څنګه چې علامه اقبال رحمه الله وایی :

تا نه رمز لا اله آید بدست   بند غیر الله را نتوان شکست

[د لا اله رمز په دی کې دی چې د الله جل جلاله پرته د هر چا د غلامی زنځیرونه وروشکیږی] .

دوهم دلیل :

يَاأَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

[د فاطرسورت 15 آیت]

انسانی عقل مخلوق دی او د مخلوق په فطرت کې فقراو احتیاج شامل دی نو په دی خاطر عقلی قانون د نقص عیب او غلطی څخه پاک نه وی ، خو د الله جل جلاله ذات غنی او صمد دی یعنی د هر ډول احتیاج څخه پاک دی نو له دی امله د هغه قانون هم د هر ډول عیب او نقص څخه پاک دی هغه ځوک چې د هری او د الله جل جلاله نه منکر نه وی هغه د دی خبری په منلوکې هیڅ ډول ځنډ نه کوی . الله جل جلاله نه په خپل وجود کې چا ته محتاج دی او نه په خپل علم کې کوم معلم او اسبابو ته ضرورت لری ، خو انسان په خپل وجود کې هم فقیر او محتاج دی او د

خپل فکر او تعقل له پاره هم د علم اسبابوته اړ دی ، د ده د معلوماتو ذریعه پنځه حواس دی چې هغه د غلطی څخه نه شی پاکیدلی ، د همدی حواسو په اساس د عقل ادراک او تفکیر پوره او مستقل نه وی ، او د ناکافی ادراک په اساس د مصالحو قطعی علم لاس ته نه شی لاس ته راتلای ، ډیر تر ډیره ګمان او قیاس کیدای شی .

د تجربی او احساس په بنسټ انسانی عقل د طبیعی او ساینسی علومو په چوکاټ کې کار کولای شی،خو د اخلاقیاتو او اجتماعیاتو په چوکاټ کې تجربه او احساس هم کار نه شی کولای ، دا په دی خاطر چیاخلاق او تمدنی قانون د احساس قابل شیان نه دی ، بلکه دا معنوی امور دی ، او تجربات په مادی او حسی امورو کې کیدای شی او که یو څخه معلوم هم کړی نو د غلطیځخه خالی نه وی . نو د دی علتونو په اساس عقل د خپلی بی وسی ، کمزوری او فقیری ګواهی وایی ، او دا عرض کوی چې هغه چا چې زه پیدا کړی یم نو همغه دی ووایي چېګټه ور څه دی او غیرګټه ور کوم دی؟ په څه کې مصلحت دی او په کوم کې ضرر ؟ او ټولنیز ، اقتصادی او تمدنی اړیکې د کومو موادو په واسطه قایمدای شی ؟ نو د انسانی عقل د دغی فقر او احتیاج په خاطر الله جل جلاله د عقل د لاربښوونی له پاره انبیاء علیهم السلام راواستول اوکتابونه ئی رارلیږل .

دریم دلیل :

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ [د البقره سورت 216 آیت]

که څه هم انسان د ماضی اوحال په هکله یو څه ناڅه علم لری خو د مستقبل په هکله په هیڅ نه پوهیږی خو د الله جل جلاله علم په ماضی ، حال ، مستقبل دری واړو باندی یو شان محیط دی ، ناقص او ناتمام شیان د پوره شی په مقابل کې نشت ګڼل کیږی ، نو په دی اساس د انسان علم د الله جل جلاله د علم په مقابل کې په نشت برابر دی ، چې خپله د عقل ګواهی دا ده چې د نیمګړی علم جوړ شوی قانون نیمګړی وی

او د پوره علم جوړ شوی قانون مکمل وی او د کامل په مقابل کې د نیمګړی قانون اختیارول د عقل غوښتنه نه ده . بلکه ډیره لویه بی عقلی او سفاهت دی ،د نمونی په توګه ، سود ، جواری ، شراب ، نشا د انفرادی ملکیت خاتمه یا چا ته د غیری مشروط حاکمیت حق ورکول ، دا هغه امور دی چې په ښکاره ډول عقل ته ګټه ور ښکاری خو د تجربو په واسطه دا معلومه شوه چې دا تباه کونکې شیان دی او نن د هغی د تباهی څخه عقل په تنګ راغلی .

څلورم دلیل :

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي

[د یوسف سورت 53 آیت]

انسانی عقل د نفسی غوښتنو او د خپل غرضی څخه پاک نه دی پرته د هغه خلکو څخه چې الله جل جلاله پری رحم کړی وی ، نو په دی خاطر د هغوی جوړ کړی قانون هم د خپل غرضی څخه پورته نه وی ، خو الله جل جلاله هیڅ ذاتی غرض نه لری او نه د کومی طبقی یا انسانی نسل سره د خپلوی کومه ریښه لری . نو په دی خاطر د هغه قانون د ټول انسانیت د فلاح ضامن دی چې خالص د انصاف په اصولو جوړ شوی دی د نفس غوښتنه په دوه ډوله ده " بهیمیه او" سبعیه " د بهیمی [حیوان] د غوښتنی خاصیت حرص دی او هغه غواړی چې د حلالو او حرامو ، نیکې او بدی بندیزونه لری شی ، خو سبعیه [ځیرونکې] خاصیت تکبر او غرور دی ، او غواړی چې د ظلم آزادی دی موجوده وی ، نو د داسی شخص له نظره ، قتل ، غلا وهل ټکول یوه تفریح ، بهادری او [نارینتوب] دی ، د مزدورانو او لاس لاندی کسانو څخه بیګار اخستل اودهغوی په ګټه عیش کول، د دی حیوان صفته انسان له نظره د عزت اوشرافت نښه وی ، دا دواړه مرضونه او یا داسی نور چې په چا تسلط پیدا کړ ، نو د هغه زړه ته د مریض زړه ، د متکبر زړه او د غافل زړه ویل کیږی ، د قرآن کریم په 62 ځایونوکې د عقل او د زړه مرضونو ته

اشاره شوی ، فلاسفو او حکماو هم دا [د زرہ مرضونه] تسلیم کړی دی د اسلامی شریعت او د انبیاو د تعلیم څخه آزاد فکرکونکي عقل ته د دی مرضونو څخه د بچیکیدو هیڅ ضمانت نه شی ورکول کیدای ، دا په دی خاطر چې د هغه شاو خوا د حرص ، هوا او غرور او تکبر تیارو نیولی ده او په دی تیاروکې راګیر شوی عقل څخه دا توقع کول ، چې حقیقی او په عدل او انصاف ولاړ قانون به جوړکړی ، یو خام خیال دی او یو بی ځایه او بی بنیاده حسن ظن دی ،که چیری د سرمایه لرونکو په لاس کې اختیارات وی ، نو هغه به د مزدورانو ، زحمت ویستونکو ، د هقانانو او غریبو د استثمار له پاره قانون جوړ کړی او که همدا اختیارات بلی طبقی ته ورکړل شی نو هغوی به د خلکو د حلالی ګټی د شکولو له پاره غورځنګو نه شروع کړی .

بیا به پښتون د خپل قوم په فکر کې وی ، پنجابی به د خپلی قوم ... عرب به عجمی له نظره وغورځوی او نه به عجمی د عربو د ګټو فکر وکړی خو خداوند قدوس د خپل ټول مخلوق د ګټی او مصلحت له پاره احکام را نازل کړی دی .

پنځم دلیل :

وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ [د یوسف سورت 53 آیت]

د انسانی عقل جوړ شوی قانون یوازی د دینوی مصالحو له پاره تیاریږی ، خو د الله جل جلاله نازل کړی قانوند دواړو دارینو د نیک بختی او د معاش او معاد دواړو د صلاح ضمانت ورکوی. دینوی ژوند د مسلسل ژوند یوائی یوه دوره ده او مرګ یو ګوډ [موړ] یا پل دی چې انسان تری په تیریدو سره د ژوند بل همیشنی دور کې داخلیږی ځرنګه چې دنیا زمونږ د سترګو ترمخ ده نو په دی خاطر مونږ د دی څخه څه ناڅه علم د عقل او تجربی په واسطه لاس ته راوستلی شو ، خو عقل دا نه شی معلومولای چې څه ډول اعمال آخرت ته ګټه رسوی او څه ډول اعمال هلته د تباهی او بربادی باعث ګرځی ځرنګه چې د الله جل جلاله ذات په

هرڅه علیم دی او په دی خاطر د هغه نازل کړی قوانین هم د دواړو جهانو د نیک بختی اوکامیابی سبب ګرځی .

شپږم دلیل:

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا [د البقره سورت 143 آیت]

عقلی قانون د افراط او تفریط څخه محفوظ نه وی خو د الله جل جلاله نازل کړی قانون په اعتدال او برابری ولاړ دیاو اعتدال او برابروالی د افراط او تفریط نه غوره اوبهتر دی انسانی عقل اعتدال ته راوړل که نا ممکن نه وی نو مشکل خو ضرور دی ځکه خاطر چې د هغی سره جوش او جذبه خامخا د تشدد په لور میلان لری ، په پخوانی مصری تهذیب او یونانی رومی تمدن کې ماده پرستی او حیوانی غوښتنی او د جسمانی ضروریاتو افراط او د روحانیت تفریط موجود وه، او د هغی زیادت اوکموالی د انسانانو څخه ځناور او څیرونکې جوړکړی وه، د بلیخوا رهبانیت ، بدمت او د جاهلو صوفیانو تصوف د جسم د ازارولو دوهمه انتها وه چې دا د اصلاح په ځای د وژنی او د ظلم دوهم ډول وه . ښکاره ده چې د الله جل جلاله نعمتونه په خپل ځان حرامول ، خپل جسمانی صلاحیتونه تباه کول او د دنیا د تعمیر او جوړونی یو ځای د هغی د ترک کولو رویه اختیارول ، اصلاح نه بلکه ورانیول دی ، عدل نه ، بلکه ظلم دی ، د نفس وژنه او د جسم تباهی ده ، خو د خپل جوړکړی روحانیت توغ جګونکې د لړی مودی وروسته بیا بلی انتها ته ورسیږی ، او په لیدو لیدو کې د فقیری دا ځالی ، شاهی دربارونه وګرځیدل ، د هغوی عبادت ځایونه په قارون خانوبدل شوه په غاړوتلونکې اموخته خلک کله هم منځنی لار نه غوره کوی او نه په غاړوتلونکې خلک د تباهی په کندو کې د لویدو څخه ځان ژغورلا ی شی .

د اوسنی وخت د دوه لویو نظامونو هم همدغه حال دی په سرمایه لرونکې نظام کې ملکیت فرد ته د غیر محدود او غیر مشروط ملکیت حق ورکړ شوی لیکن په اشتراکې نظام کې د وګړی ملکیت او نور ټول

حقوق یې له یوه سره ختم کړیشوی دی .

په یوه نظام کې د وګړي په حقوقوکې افراط او په بل کې تفریط دی ، خو علیم او حکیم الله جل جلاله په اسلامی نظام کې د اعتدال او برابری منځنی لار اختیارکړی ده،که عبادات دی یا معاملات ،که سیاسیات دی یا تعزیرات ،که اخلاقیات دی یا د صلح او جنګ قواعد ، د عقائدو څخه تر اعمالو پوری د اسلام هرحکم ، هر قانون او هر هدایت په اعتدال ولاړ دی او معتدل او برابر نظام هیڅکله د ظلم او فساد ذریعه نه ګرځی .

اوم دلیل :

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا [د ال عمران سورت 102 آیت]

عقلی قانون د اتحاد په ځای د افتراق او سبب ګرځی دا ننی نړی د همدی عقلی او وضعی نظامونو په اساس په اختلافاتو او وینی تویونو بوخته ده ، خو د الله جل جلاله نازل کړی قانون د اتحاد ، یووالی او ورور ولی بهترینه او پایښتناکه ذریعه ده . په انسانی فهم او عقل کې توپیر یو لازمی شی دی همدا علت دی چې د اول نه نیولی تر اوسه پوری عقلاء فلاسفه او مفکرین هیڅکله هم یو شوی نه دی. د یونان حکماء سبعه چې د اساطین سبعه په نوم هم یادیږی د هغوی ترمنځ په ځینی بنسټیزو مسائلو کې ډیر زیات اختلاف موجود وه ، علامه شهرستانی رحمه الله علیه د الملل په دوهم ټوک کې د 61 مخ څخه تر95 مخ پوری یعنی پوره 34 مخو کې د هغوی نظریات را اخستی دی ، او د اروپا د نورو فلسفیانو د اختلافاتوڅخه خو نن هر یوه تعلیم یافته وګړی خبر دی د همدی عقلی توپیر په اساس نن بشریت په زرګونو ټوټو ویشل شوی دی بت پرست ، وطن پرست سیکولریست ، سوسیالیست ، فاشست .... هغه ټوټی او طبقی وی چې بنی نوع انسان ئی د همدی عقلیت پرستی په اساس تقسیم کړی دی او که نه نو " کان الناس امه واحده " ټول بشریت په یوی عقیدی وه ، او هغه د الله جل جلاله د حاکمیت عقیده وه ، د اسلامی نظام په بنیادی اصولو کې خو د سر د ویښته په اندازه هم اختلاف نشته او کوم

چې په فروعی مسائلو کې موجود دی ، هغه د [اختلاف تنوع] د ډلی څخه دی یعنی په یوه کارکې یی څو طریقی ښوولی دی چې ټولی روا دی د دی فروعی مسائلوپه اساس د افتراق پیدا کول د نفس د غوښتنی پیروی ده نه د اسلام پیروی .

اتم دلیل :

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ [د البقره سورت 165 آیت]

د عقلی او وضعی قانون سره د انسان د زړه مینه نه پیدا کیږی ، همدا علت دی چې فلسفیانو دنیا کې نفرت کولو ته ترقی ورکړی وه. مگر تر اوسه یی د خلکو زړونه لاس ته نه دی راوړی ، خو د شرعی او الهی قانون سره د ایمان د خاوندانو د زړه مینه او محبت وی او د هغی پیروی کول عبادت او د ثواب کارگڼی ، هر څوک په دی پوهیږی چې هرهغه څه چې په زړه کېځای پیدا کولی شی نو انسان د هغه د لاسته راوړو په خاطر سر ورکولو ته هم تیاریږی ، نو ښکاره ده چی د قانون د حکمرانی د قایمولو له پاره هیڅ حکومت د چا په کوراو سر د پولیسو پیره نه شی درولای تر هغه پوری چې په زړه کې د قانون احترام موجود نه وی ، نو مجرم په مختلفو قسمونو خپل ځان د قانون د پنجی څخه په څنگ کولی شی ، د امریکې ، انگلستان ، فرانسی او د اروپا د نورو ملکونو پولیس تجربه لرونکې هم دی او د نوی وسایلو خاوندان هم دی خو د دی سره سره بیا هم په دی هیوادونو کې د قانون ماتونی او نورو جرمونو زیاتوالی ورځ په ورځ صورت نیسی ، د قانون سره مینه د قانون جوړونکې سره د مینی نتیجه وی ، څرنگه چې د الله جل جلاله او د هغه رسول صلی الله علیه وسلم سره مینه ، د ایمان نښه ده نو په دی خاطر د هغه د جوړکړی قانون سره مینه هم د ایمان نښه او جز دی ، چې د هغی پابندی د مسلمان د زړه او ایمان سره تینگ اړیکې لری .

د عقل د حاکمیت اولین مخترع ابلیس دی

کله چې الله جل جلاله حکم وکړ چې آدم علیه السلام ته سجده وکړی

نو ملائكو بی د څه ویلو څخه حکم و مانه او سجده ئی وکړه ځکه چې هغوی عقل او رای ته د حقیقی حاکم په مقابل کې هیڅ اهمیت نه ورکاوه خو ابلیس د الله جل جلاله د حکم د منلو څخه په دی اساس ډډه وکړه چې دا حکم د عقل په خلاف دی ، زه د اورڅخه پیدا شوی یم او آدم د ختې څخه پیدا شوی دی او د خاورو تر مخ تیټیدل د عقل نه لری ده ملائکې د الله جل جلاله منونکې دی او لعین ابلیس د عقل د حاکمیت قائل وه علامه شهرستانی رحمه الله علیه فرمایی چې : په مخلوق کې د ټولو نه لومړی شبه ابلیس لعین را پیدا کړه هغه د الله جل جلاله د حکم په مقابل کې عقل مستقل وګاڼه نو د نفس د غوښتنی پسی ولاړاو د خپلی تخلیقی مادی په اساس یی لویی وکړه 304.

د الهی حاکمیت منونکې د ملائکو تابع دی او د عقل د حاکمیت منوونکې د لعین ابلیس تابع دی .

دوهم اصل شوری

د اسلامی حکومتی نظام او اسلامی سیاست دویم بنیادی اصل شوری ده ، یعنی د اسلامی ریاست مشربه هم د مسلمانانو د باوری وکیلانو څخه د تشکیل شوی شوری له خوا ټاکل کیږی ، او د ټاکلو وروسته به ټولی مهمی او ارزښتناکه پریکړی د همدی مجلس د تائید وروسته صورت نیسي نن سبا مسلمان سیاست پوهان شورائیت ته اسلامی جمهوریت وایی د عربی ادب ، حدیثو او فقهی په کتابونوکې د جمهورکلیمه د غلبی او اکثریت په معنا استعمالیږی ، د سنن ترمذی په یوه روایت کې هم " فی جمهور من العرب " کلیمه راغی ده 305.

خو د اوسنی وخت د جمهوریت رواج شوی کلیمه د عربی ژبی د ډیکشنری څخه نه ده اخستل شوی بلکه د [ډیموکراسی] د

304 -الملل والنحل دریمه مقدمه لومړی ټوک 16 مخ

305 - سنن ترمذی ابواب الفتن باب ماجاء ان الخلفاء من قریش لومړی ټوک 56 مخ

يوناني‌کليمي ځخه اخستل شوی ، چې د هغې اصول تر پايه د اسلام په خلاف دی ، لکه ځنګه چې ترمخه مو ولوستل چې د اسلامی جمهوريت اصطلاح خو حرامه نه ده خو د غلطی ځخه د بچکيدو له پاره صحيح اسلامی اصطلاح " شورائيت " ده دا اصطلاح د قرآن او سنتو او همدا ډول د راشدينوخلفاو د سنتو سره مطابق ده چې د دی نه په خلکوکې د مطلق العنان حاکميت او بی قيده آزادی د مشرکانه فکر د پيداکيدو خطره هم نه شته ، سدباب الذريعه [د غلطيواو بديو دروازی بندول] د شريعت مستقله قاعده ده نو د دی قاعدی له مخی د جمهوريت استعمال پريښودل ورِ دی ځکه شورائيت بهترينه او مناسبه اصطلاح ده .

د شوری په هکله قرآنی آيتونه

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنْ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ [د ال عمران سورت 159 آيت]

[ای پيغمبره ! دا د الله جل جلاله لوی رحمت دی چې ته د دی خلکو له پاره ډير نرم خويه جوړ شوی يې که داسی نه وای او ته توند خويه وی او سخت زړی وی نو دا ټول به ستا له شاو خوا نه خواره شوی وو نو هغوی معاف کړی ، او د هغوی د خطاو وبښنه د الله جل جلاله نه وغواړه ، او د دين په چارو کې هغو ته هم په مشوره کې برخه ورکړه ، بيا چې ستا اراده پر کومه رايه ټينګه شي نو پر الله توکل وکړه ، د الله جل جلاله هغه خلک خوښيږی چې د هماغه په ډاډينه کار کوي] .

ابن منظور رحمه الله عليه ليکي چې : الامرنقيض النهی .... والامرالحادثه [امر د نهی په مقابل کې دی او د امرمعنا حادثه او واقعه هم راځی 306].

د لغت د امامانو د دی تشريح ځخه معلوميږی چې د امرمعنا حکم او

306 - لسان العرب 4 ټوک 26 مخ

حکومت هم راځی او د مهمو او د[مهتمم بالشان واقعی] په معنا هم استعمالیږی ، او د آیت مفهوم دا دی چې ای نبی صلیﷲ علیه وسلم د حکومت په چارو کې او د مهمو واقعو په هکله د صحابو رضی الله عنهم سره مشوره کوه .

ابن جریرطبری ،امام جصاص حنفی ، امام بغوی ، امام فخرالدین رازی رحمه ، امام قرطبی ، علامه نسفی ، علاوالدین بغدادی ، قاضی ثناء الله پانی پتی او علامه الوسی رحمه الله علیهم علیه دی ټولو په خپلو تفسیرونو کې لیکلی دی چې رسول الله صلیﷲ علیه وسلم ته د مشوری د اخستوحکم په دی خاطر ورکړ شوی وه چې امت ته د شورائیت سلسله سنت پاته شی، ترڅو راتلونکې کې امت د آمریت په لاره ولاړ نه شی ، او د شورائیت په شرعی قاعدی باندی ټینګ او مستحکم واوسی د ذکر شوو مفسرینو رحمه الله علیهم څخه د ځینو اقتباسات را نقل کوو : لیتبعه المؤ منون من بعده فیما حزبهم من امر دینهم و یستنوا بسنته فی ذالک و یتحذوا المثال الذی راوه یفعله فی حیاته [د مشوری اخستولو حکم له دی امله ورکړل شوی وه چې ترڅو راتلونکې د ایمان خاوندان په مشوری اخستوکې د هغو دینی چارو په هکله چې هغوی ته پرمخ کې راځی، د هغه صلیﷲ علیه وسلم پیروی وکړی او په دی هکله د هغه سنت د خپل ځان له پاره نمونه وګرځوی ، او همدا نمونه چې هغه به خپل ژوند کې پری عمل کړی وه د خپل ځان تګ لاره وټاکې 307].

اراد ان یستن به من بعده [د حکم ورکولو مقصد دا وه چې د مشاورت په سنت کې امت د هغه پیروی وکړی 308].

د وخت بیهقی قاضی ثناء الله پانی پتی رحمه الله علیه فرمایلی دی چې : تمهید لسنه المشاوره للامه [دغی حکم په امت کې د مشاورت د

---

307 - تفسیر ابن جریر 4 ټوک 152 مخ د 1954 عیسوی کا ل د مصر چاپ

308 - زاد المسیر فی علم التفسیر د ابن جوزی لیکنه لومړی ټوک 488 مخ 1964 عیسوی کال د بیروت چاپ – تفسیرکبیر 9 ټوک 66 مخ

سنت له پاره بنسټ کیښود] 309.

په نبوي دورکې د شورى تاريخى ځوندى

معاذ بن جبل رضی‌الله عنه د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه نقل کړی دی چې : انی فیما لم یوح الی کاحدکم [په کومو چارو کې چې وحی نه وی راغلی نو په هغوی کې زه ستاسی په شان یو انسان یم] 310.

امام جصاص رحمه الله علیه چې په 370 هجری قمری کال کې مړ شو فرمایی : رسول الله صلی‌الله علیه وسلم ته د مشوری حکم د هغه دینی امورو په هکله ورکړل شوی وه چې د هغه په هکله د الله جل جلاله له طرفه روښانه لارښوونه نه وه شوی او په هغه دنیا وی او انتظامی اموروهم ورته د مشاورت حکم شوی وه چې د هغه بنیاد په رای او غالب گمان ولاړ وی 311.

هغه د هری غیرمنصوص او مهمی معاملی په هکله مشوره کوله که څه هم هغه امور دینی احکامو پوری تړلی وه ، جنگ پوری تړلی وه اویا ئی د انتظامی معاملات پوری اړه درلوده ، دلته د مثال په توگه لس تاریخی نمونی وړاندی کیږی چې په کې ځینی داسی مثالونه هم شته چې ور څخه دا په ډاگه کیږی چې رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د شوری د رای په مقابل کې خپله رای پری ایښی ده .

د اذان شورى

[لومړى هجرى قمرى كال] :

د انس بن مالک رضی‌الله عنه او ابن عمر رضی الله عنه څخه روایت دی چې د مدنی دور په اولو وختونو کې خلکو د لمانځه وختونه د خپل

309 - تفسیرمظهری 2 ټوک 153 مخ د هندوستان د هلی چاپ

310 - مجمع الزوائد 9 ټوک 46 مخ (المناقب) .

311 - احکام القرآن للحصاص 2 ټوک 20 مخ

خپل فکر مطابق ټاکل ،یوه ورځ د دی له پاره مشوره وشوه ځینو د یهودو د بوق تجویز وړاندی کړ او ځینی نورو د نصاراو د ناقوص پیشنهاد وکړ، خو حضرت عمر رضی الله عنه دا پیشنهاد وکړ چې یو کس دی وټاکل شی چې د لمانځه په وخت کې خلک په لوړ غږ سره راوبولی ، هماغه وه چې په همدی پیشنهاد پریکړه وشوه او رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د دی کار له پاره حضرت بلال رضی الله عنه وټاکه ،312 بلال رضی‌الله عنه به په لوړ آواز خلکو ته الصلوه جامعه ویل [ای خلکو د جمعی لونځ تیار دی]، خو وروسته عبدالله بن زید رضی الله عنه په خوب کې د اذان دا مروجه کلیمات د چا څخه واوریدل نو بیا رسول الله صلی‌الله علیه وسلم حضرت بلال رضی‌الله عنه ته په هماغه کلیماتو د اذان کولو حکم وکړ، چې وحی ئی هم په تائید کې راغله .

ابن حجر رضی الله عنه فرما یی چې: مبدا الاذان کان عن مشوره اوقعها النبی صلی الله علیه وسلم بین اصحابه حتی استقر برؤیا بعضهم و فیه مشروعیه التشاور فی‌الامور المهمه [اذان په مشوری سره شروع شوی دی ، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپلو اصحابو رضی الله عنهم سره کړی وه وروسته بیا د ځینی صحابو د خوب په واسطه [مروجه] اذان وټاکل شو313].

دا حدیث د دی خبری دلیل دی چې په مهمو خبروکې مشوره کول شرعی طریقه ده .

د بدرکبری شوری

[دوهم هجری قمری کال]

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا عَفَّانُ حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَاوَرَ حِينَ بَلَغَهُ إِقْبَالُ أَبِي سُفْيَانَ

312 - صحیح بخاری بدء الاذان لومړی ټوک 85 مخ

313 - فتح الباری بدء الاذان 2 ټوک 219 مخ

قَالَ فَتَكَلَّمَ أَبُو بَكْرٍ فَأَعْرَضَ عَنْهُ ثُمَّ تَكَلَّمَ عُمَرُ فَأَعْرَضَ عَنْهُ فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ فَقَالَ إِيَّانَا تُرِيدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نُخِيضَهَا الْبَحْرَ لَأَخَضْنَاهَا وَلَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نَضْرِبَ أَكْبَادَهَا إِلَى بَرْكِ الْغِمَادِ لَفَعَلْنَا قَالَ فَنَدَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسَ فَانْطَلَقُوا حَتَّى نَزَلُوا بَدْرًا وَوَرَدَتْ عَلَيْهِمْ رَوَايَا قُرَيْشٍ وَفِيهِمْ غُلَامٌ أَسْوَدُ لِبَنِي الْحَجَّاجِ فَأَخَذُوهُ فَكَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَهُ عَنْ أَبِي سُفْيَانَ وَأَصْحَابِهِ فَيَقُولُ مَا لِي عِلْمٌ بِأَبِي سُفْيَانَ وَلَكِنْ هَذَا أَبُو جَهْلٍ وَعُتْبَةُ وَشَيْبَةُ وَأُمَيَّةُ بْنُ خَلَفٍ فَإِذَا قَالَ ذَلِكَ ضَرَبُوهُ فَقَالَ نَعَمْ أَنَا أُخْبِرُكُمْ هَذَا أَبُو سُفْيَانَ فَإِذَا تَرَكُوهُ فَسَأَلُوهُ فَقَالَ مَا لِي بِأَبِي سُفْيَانَ عِلْمٌ وَلَكِنْ هَذَا أَبُو جَهْلٍ وَعُتْبَةُ وَشَيْبَةُ وَأُمَيَّةُ بْنُ خَلَفٍ فِي النَّاسِ فَإِذَا قَالَ هَذَا أَيْضًا ضَرَبُوهُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يُصَلِّي فَلَمَّا رَأَى ذَلِكَ انْصَرَفَ قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَضْرِبُوهُ إِذَا صَدَقَكُمْ وَتَتْرُكُوهُ إِذَا كَذَبَكُمْ قَالَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا مَصْرَعُ فُلَانٍ قَالَ وَيَضَعُ يَدَهُ عَلَى الْأَرْضِ هَاهُنَا هَاهُنَا قَالَ فَمَا مَاطَ أَحَدُهُمْ عَنْ مَوْضِعِ يَدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

انس بن مالک رضی‌الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د بدر د غزا په وخت کې [په لاره کې] د خپلو صحابو رضی‌الله عنهم سره مشوره وکړه ، ،حضرت ابوبکر رضی الله عنه او حضرت عمر رضی الله عنه خپله خپله رایی ښکاره کړه مګر هغه د انصارو د رای د معلومولو په خاطرچپ ناست وه ، نو په دی وخت کې سعد بن عباده انصاری رضی الله عنه جګ شو او ویی ویل که چیری ته حکم وکړی نو مونږ د ریاب کې ټوپ وهلو ته او د برک الغماد [یمن] پوری د خپلو آسونو زغلولو ته تیار یو- د دی خبری د اوریدو وروسته د تلوحکم

وشو،او فوځ د بدر په ځای کې خپلې مورچې سنبال کړې 314.

امام نووی رحمه الله علیه فرمایی چې : و فیه استشاره الاصحاب و اهل الرای والخبره [د دی نه دا ثابتیږی چې د ملګرو او د رای د خاوندانو او باخبره خلکوڅخه مشوره اخستل سنت دی] 315.

د شوری د دی غونډی د ګډونکو صحابو رضی‌الله عنهم وینا وی د سیرت په ټولوکتابونوکې موجودی دی .

د بدرد بندیانوپه هکله شوری

[دریم هجری قمری کال]

"د بدر د بندیانو په هکله رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپله د صحابوسره مشوره وکړه او ورته ئی وویل چې د بندیانو په هکله ستاسی نظر څه دی؟ ابوبکر رضی الله عنه وفرمایل چې فدیه تری واخلی او پریږدی خو حضرت عمر رضی‌الله عنه وفرمایل، زما نظر خو دا دی چې د هغوی څټونه ورپریکړو ځکه چې دا خلک د کفر امامان او د دښمن سرداران دی ، رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د ابوبکر رضی الله عنه د رای مطابق د هغوی څخه فدیه واخسته او خوشی یی‌کړل 316 ".

ابن کثیر رحمه الله علیه د مسنداحمد څخه دا حدیث په ډیرتفصیل سره رانقل کړی دی چې په هغه کې دا الفاظ هم راغلی دی : ناس یاخذ بقول ابی‌بکر رضی الله عنه وناس یاخذ بقول عمر رضی الله عنه ځینی خلکو د ابوبکر رضی الله عنه د خبری تائید وکړ ځینی نورو د حضرت عمر رضی‌الله عنه د خبری تائید وکړ ، لیکن وروسته د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه په تائیدکې آیت هم را نازل شو [317]

314 - صحیح مسلم کتاب الجهاد باب غزوه ببدر

315 - نووی په حاشیه د قسطلان 401 مخ

316 - صحیح مسلم الجهاد باب الامداد بالملائکه فی غزوه بدر- سنن ترمذی

317 - تفسیرابن کثیر 3 ټوک 246 مخ

....

د احد شوري

[دریم هجري قمري کال]

د احد د غزا په وخت کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم نظر دا وه چې د ښار په داخل کې مورچې جوړې کړی او د ځینی مشرانو صحابو رضی الله عنهم رای هم همداسی وه ، خو د ځوانانو رای دا وه چې د باندی ووځی او په ډګر د دښمن مقابله وکړی ، نو هماغه وه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپلی رائی په ځای د هغوی په رایه پریکړه وکړه او د احد د غره په لمنه کې ئی د جنګ محاذ جوړ کړ 318.

د خندق شوري

[پنځم هجري قمري کال]

د خندق [احزابو] د غزا په وخت کې رسول اکرم صلی الله علیه وسلم شوری راوغوښتله چې آیا د باندی ووځو او د جنګ محاذ جوړ کړو یا د ښار په داخل کې مورچې جوړې کړو سلمان فارسی رضی الله عنه د خندق د ویستلو مشوره ورکړه او د مسلمانانو دا نظرخوښ شو، نو هماغه وو چې په همدی نظر باندی د عمل کولو حکم صادر شو[319].

د خندق شوري د مصالحت په خاطر

[پنځم هجري قمري کال]

د خندق د غزا په وخت کې د مسلمانانو محاصره ورځ چې ورځ تنګیده نو رسول الله صلی الله علیه وسلم د بنو غطفان مشرانو عینه بن حصن او حارث بن عوف سره د مدینی د باغونو د دریمی برخی د میوی په ورکولو د مصالحت او روغی جوړی خبری وکړی ، ترڅو دا دواړه سرداران د قریشو د ملاتړڅخه لاس واخلی د محمد صلی الله علیه وسلم نظر همدا وه

---

318 - صحیح بخاری تعلیقا الاعتصام باب امرهم شوری بینهمم 2ټوک 1095 مخ - طبقات ابن سعد 2 ټوک 38 مخ ابن هشام 3-4 ټوک 63 مخ

319 - ابن سعد 2 ټوک 66 مخ - ابن هشام 3-4 ټوک 224 مخ - الحلبیه 2 ټوک 640 مخ

چې روغه جوړه دی وشی ، خو د آخری پریکړې ترمخه مشوره اخستل ضرور وګڼل شوه ، د انصارو د مشرانو څخه سعد بن معاذ رضی الله عنه او سعد بن عباده رضی‌الله عنه وویل چې که چیری دا د الله جل جلاله حکم وی نو مونږه منلی دی او که چیری ته د نبی صلی الله علیه وسلم په حیث د خپل حکم مطابق دا پریکړه کوی نو بیا هم زمونږ قبوله ده خوکه چیری حکم نه وی نو بیا مونږ دی روغی جوړی ته تیار نه یو ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل چې که چیری دا د الله حکم وایی نو ما له تاسی سره بیا مشوره نه کوله، نو هماغه وه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپلی رائی په نسبت د شوری رائی ته ترجیح ورکړه او د روغی جوړی د خبرو څخه تیر شو 320.

د افک په هکله شوری

[شپږم هجری قمری کال]

د بنوالمصطلق د غزا د سفر په وخت کې د منافقینو مشر عبدالله بن ابی بن سلول ، پر ام المؤ منین حضرت عایشه رضی الله عنها باندی تهمت ولګاوه ، چې په مدینه منوره کې دی تهمت او پروپاګندی د طوفان شکل ونیوه - رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د اسامه بن زید رضی الله عنه او حضرت علی رضی الله عنه سره د ام المؤ منین رضی الله عنها څخه د بیلیدو په هکله مشوره وکړه ، او بیا جومات ته ولاړاو په لویه غونډه کې یی وویل : ای مسلمانانو ! څوک به ما معذور وګڼی،که چیری زه د هغه سړی په خلاف څه اقدام وکړم ، چې د هغی څخه ما ته تکلیف رارسیدلی دی [زما د ښځی په هکله] حال دا چې، په الله عزوجل قسم چې ما ته د خپلی ښځی په باره کې د خیر پرته نور هیځ نه دی معلوم - خو وروسته د النور سورت رانازل شو چې په کې د حضرت عایشی رضی الله عنها

---

320 - ابن سعد 2ټوک69 مخ - ابن هشام 3-4 ټوک 223 مخ - الکامل ابن الاثیر2 ټوک 181 مخ الحلبیه 2 ټوک 640 مخ

پاکوالی بیان شوی وه او په دی توگه تهمت جوړوونکې د سختی ناکامی سره مخ شول321 .

د حدیبیی شوری

[شپږم هجری قمری کال]

د حدیبیی د غزا په وخت کې کله چې رسول اکرم صلی الله علیه وسلم غدیر الاشطاط ته ورسید نو د مسلمانانو" خبری څانگی" هغه ته اطلاع ورکړه ، چې د مکې قریشو خپل نژدی قبایل را ټول کړی دی او غواړی چې تا بیت الله ته د تللو څخه منع کړی ، په دی وخت کې هغه وفرمایل ای مسلمانانو ! ما ته مشوره راکړی چې اوس باید کوم اقدام وشی آیا دا غوره ده چې د قریشو د دی دوستانو احابیشو په کورونو دی حمله وشی ابوبکر رضی الله عنه رای ورکړه چې تاسو د کعبی [بیت الله] د زیارت کولو په خاطر راغلی یاست نو د همدی غرض په خاطر مخکې ولاړ شی هرڅوک چې زمونږ مخه ونیسی نو مونږ به د هغه سره جنگیږو خو وروسته صلح وشوه 322.

د هوازن د بندیانو په هکله شوری

[اتم هجری قمری کال] :

د حنین په غزا کې د هوازن د قبیلی شپږ زره کسان بندیان ونیول شول نوکله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د طائف د محاصری څخه راستون شو نو په [جعرانه] کې تر یوه وخته پوری تم شو، په دی خاطر چې دا خلک راشی او ایمان راوړی ، نو د هغوی مال او بندیان به بیرته ورکړل شی ، خو هغو خلکو په راتلوکې ځنډ وکړ، نو د غنیمت مالونه وویشل شوه ، خوکله چې د طائف اوسیدونکې پیښمانه شوه او راغلل نو محمد صلی‌الله علیه وسلم [عامه شوری] راوغوښته او ورته ئی وویل

321 - صحیح بخاری المغازی غزوه بنوالمصطلق 2 ټوک 595

322 - صحیح بخاری المعازی غزوه الحدیبیه 2 ټوک600

چې زه غواړم چې د دوی بندیان خوشې‌کړم تاسی هرڅوک چې په خپله خوښه خپل بندی آزاد وی آزادی ئی کړی اوکه نه نو هغوی به د معاوضی په بدل کې آزاد کړم خلکو وویل چې مونږ یی په خپله خوښه آزادو و خو محمد صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل : بیرته ولاړ شی او خپلو مشرانو [عرفاء] ته دا رای وویاست ، نماینده ګان بیرته راستانه شول اوویی ویل چې ټول په دی خبره خوښ دی بیا نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ټول بندیان خوشی کړل 323.

د معاذ بن جبل رضی الله عنه په هکله شوری

[لسم هجری قمری کال] :

کله چې معاذ بن جبل رضی‌الله عنه د یمن والی ټاکل کیده نو شورای وغوښتل شوه ، د شورا غړو خپل خپل نظریات وړاندی‌کړل او د ډیرفکر او تعمق وروسته ئی حضرت معاذ بن جبل رضی الله عنه یمن ته ولیږه .

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ[]وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ[]وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ [د الشوری سورت 36 – 38 آیتونه]

[هغه څه چی تاسی ته درکړی شوی د دنیا د ژوند سامان دی او هغه څه چې دالله جل جلاله سره دی هغه ډیر غوره او دو امدار دی د هغه خلکو له پاره چې ایمان یی راوړی دي او پر خپل پروردګار توکل کوي ، هغه خلک چې له لوی ګناهانواو بی حیایۍ د کارونو څخه ډډه کوي او کله چی غوسه شي نو عفه کوي ، اد هغه کسان چې د خپل رب حکم مني ، لمونځ قایموي خپلی چاري په خپل منځي مشوري سره سرته رسوي اوکومه روزی چې مونږ دوی ته ورکړی ده له هغی نه لګښت کوي] .

---

323 - صحیح بخاری المعازی غزوه الحدیبیه 2 ټوک612 – سنن ابوداود کتاب الجهاد 3 ټوک 142 مخ

په دی آیت کې د ایمان د خاوندانو اوه ښکاره صفتونه ذکر شوی دی چې د دی له امله دوی د جنت حقدارګڼل کیږی :
توکل ، د لوی ګناهونو او فواحشوڅخه ځان ساتل ، معافی‌کول، د الله جل جلاله هرحکم منل ، لمونځ کول، مشوره کول ، مال خرڅول .
د مشوری یادوونـه د لمانځـه او انفـاق تـرمنځ شـویده د کـلام د دی وضاحت څخه معلومیږی چې د شورائی نظام جوړول د لمانځه په څیر د فرایضو له ډلی څخه دی چې د ایمان د خاوندانو یو ښکاره صفت دی .
د هغو یولسو مفسرینو ذکر چې ترمخه شوی دی ټولو لیکلی دی چې د " امـرهم شـوری بیـنهم " څخـه مقصـد دا دی چـې پـه غیرمنصوصـو معاملاتو کې په مشوری سره پریکړه کول پر مسلمانانو لازم دی ، او دا یو ټینګ اوکلک حکم دی .
ابوبکر رازی جصاص رحمه الله علیـه فرمـایی چې : یدل علی جلالـه موقع المشوره لذکره مع الایمان و اقامه الصلوه و یدل علی انا مـامورون بها [دا حکم د مشوری په عظمت باندی دلالت کوی ځکه چې ذکر یې د ایمان او لمونځ سره شوی دی ، او دا ددی خبری دلیل هم دی چې مونږ مامور شوی یو چې مشوره به کوو] .
امـام رازی رحمـه الله علیـه فرمـایی چـې : اذا وقعـت بیـنهم واقعـه اجتمعوا و تشاوروا فاثنی الله علیهم ای لاینفردون برای بل ما لم یجتمعوا علیه لا یقدمون علیه [کله چې د هغوی ترمنځ کومه معامله را پیدا شی نو بیا هغوی غونډه رابولی او مشوره کوی- په دی خاطر الله جل جلالـه د هغوی تعریف کړی، چې انفرادی [ځانګړی] رای نه اختیار وی ، بلکه هغې پوری چې اجتماعی پریکړه ونه شی، هیڅ اقدام نه کوی 324.
فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
[د البقره سورت 233 آیت]
[خو که دواړه خواوی په خپل منځی موافقه او مشوری سره یې له تی

324 - تفسیر کبیر27 ټوک 177 مخ - ابن کثیر 6 ټوک 208 مخ

بیلول غواړی د دی خبری څه باک نشته] .

که څه هم دا آیت د سیاست البیت پوری اړه لری خو دکوچنی د شیدوڅخه د لری کولو په کار کې ئی هم د شورائیت د اصولو مراعات ضروری ګڼلی دی ، د دی څخه دا خبره را په ډاګه کیږی چې د سیاست البیت [کورنی حکومت] په شان د سیاسه مدینه د [قومی سیاست] پریکړی هم د اهل الرای په مشوره کول په کار دی لکه څنګه چې دکور په سیاست کې د کوچنیانوګټی په نظرکې دی همدا ډول په ملکې سیاست کې هم د خلکو ګټی او روزل تری مقصد دی ، نو په دی خاطر د شورائیت د حکم پابندی په دواړو کې ضروری ده .

دوهمه خبره د دی آیت څخه هم دا معلومیږی چې د ښځو څخه هم مشوره اخستل کیږی خصوصا په هغه امورو کې چې هغه د اولاد د تربیت او روزنی پوری تړلی وی ، ځکه چې په هغی کې د ښځو تجربه د نارینو څخه زیاته ده .

د شوری په هکله

د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم احادیث

عن علی رضی الله عنه قال قلت یا رسول الله صلی‌الله علیه وسلم ان نزل بنا امر لیس فیه بیان امر و لا نهی فما تامرونی؟ قال شاوروا فیه الفقهـــاء العابدین و لا تمضوا فیه رای خاصه

[حضرت علی رضی الله عنه پوښتنه وکړه ،یا رسول الله صلی‌الله علیه وسلم که چیری زمونږ ترمنځ کومه داسی موضوع را پیدا شی چې د هغه په هکله نه امر وی نه نهی، نو د داسی پیښی په هکله تاسو څه فرمایی رسول الله صلی‌الله علیه وسلم ورته وفرمایل چې په دی کله د عابدینو او دیانت لرونکو فقهاو سره مشوره وکړی او ځانګړی رای اختیار نه کړی] .325

325 - مجمع الزوائد لومړی ټوک 178 مخ - کنزالعمال 5 ټوک 812 مخ

د حضرت عبدالله بن عباس رضی الله عنه د همدا رنګ سوال په ځواب کې رسول الله صلی‌الله علیه وسلم وفرمایل چې : تجعلونه شوری بین العابدین من المؤمنین و لا تقضونه برائی خاصه [دا معامله د عبادو مسلمانانو شوری نه حواله کړی او ځانګړی پریکړه مه کوی] 326.

عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی‌الله علیه وسلم اذا کانت امراءکم خیارکم و اغنیاءکم سمحاءکم و امورکم شوری بینکم فظهر الارض خیرلکم من بطنها و اذا کانت امراء کم شرارکم و اغنیاء کم بخلاء کم و امور کم الی نساء کم فبطن الارض خیر لکم من ظهرها [کله چې ستاسی حکمرانان ستاسی د ښو خلکوڅخه وی ستاسی دولتمند خلک سخیان او او ستاسی چاری د مشوری په اساس مخته ځی نو د ځمکې مخ تاسی ته د ځمکې د ګیډی نه بهتر دی ، خوکه ستاسی حکمرانان ستاسی د بدترینو خلکو څخه وی ، او ستاسی دولتمند خلک بخیلان وی او ستاسی چاری د ښځو په غاړه وی [اصل پریکړه د هغوی په لاس کې وی] نو بیا د ځمکې ګیډه د هغی ترمخ تاسی ته بهتره ده] 327.

په دی حدیث شریف کې ئی د آرام ژوند د تر سره کولو له پاره دری شیان ډیر ارزښتناک ښوولی دی او هم دغه دری شیان د اسلامی ریاست او صالحی ټولنی بنستیز شرطونه دی : صالح قیادت - د غریبانوکفالت - شورائیت

عن عایشه رضی الله عنه قالت مارئیت رجلا اکثر استشاره للرجال من رسول الله صلی‌الله علیه وسلم [حضرت عایشه رضی الله تعالی عنها فرمایی چې ما داسی څوک نه دی لیدلی چې د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم څخه زیات د خلکو سره مشورکونکو اوسی328،.

---

[326] - مجمع الزوائد لومړی ټوک 178 مخ - کنزالعمال 5 ټوک 812 مخ

[327]- مشکوه کتاب الرقاق باب تغیرالناس

[328] - سنن ترمذی کتاب الجهادد ابی‌هریره په روایت لومړی ټوک 241 مخ - معالم التنزیل ال عمران سورت 159 آیت

نیو لیك

عن سهل بن سعد الساعدی رضیالله عنه عن رسول الله صلی الله علیه وسلم ماشقی عبد قط بمشوره وما سعد باستغنا رای [رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چې مشوره کوونکې سړی هیڅکله د حق څخه نه بی برخی کیږی او خپله رای خوښوونکې او پوره ګڼونکې ، خپل غرضی سړی هیڅکله سعید [نیک بخت] نه ګرځی 329.

یعنی ملوکیت او آمریت د شقاوت او بد نصیبی لار ده او شورائیت د سعادت او خوش نصیبی لار ده .

عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم المستشار مؤتمن [د چا څخه چې مشوره اخستل کیږی هغه معتمد او باوری وی] 330.

د شوری غړی باید هغه څوک وی چې د هغه په دیانت او امانت باندی اعتماد او باور موجود وی ځکه چې مشوره یو ډول امانت دی او په مشوره ورکونکې باندی فرض دی چې په هغی کې خیانت ونه کړی او د پوره غور و تعمق نه وروسته د پوره دیانت او پوره ایمانداری سره صحیح رایی ورکړی .

عن ابی هریره رضی الله عنه قال رسول الله صلیالله علیه وسلم من استشاره اخوه المسلم فاشار علیه بغیر رشد فقد خانه و من افتی فیتا ُبغیر ثبت فاثمه علی من افتاه [د چا څخه چې د هغه مسلمان ورور مشوره وغواړی او هغه ورته د حق په خلاف مشوره ورکړی نو هغه د خپل ورور سره خیانت کړی او کوم مفتی چې د تحقیق پرته فتوی ورکړه نو ګناه به د فتوی ورکونکې په غاړه وی] 331.

---

329 - تفسیر قرطبی 4 ټوک 251 مخ د 1967 عیسوی کال د مصر چاپ

330 - سنن ابوداود کتاب الادب باب فی المشوره 5 ټوک 345 مخ - جامع ترمذی باب الاستیذن والادب 2ټوک 124 مخ - الادب المفرد د امام بخاری رحمه الله علیه سره د شرح فضل الله الصمد لومړی ټوک 384 مخ د عیسوی کال 1969 د چاپ

331 - الاداب المفرد لومړی ټوک 352 مخ - سنن ابی داود کتاب العلم 4 ټوک 66 مخ

امام محمد بن اسماعيل بخاری ، امام ابوداود ،او امام ترمذی رحمه الله عليهم په خپلوکتابونو کې د مشوری د اهميت او ضرورت د ثابتولو په خاطر ځانګړی ابواب قائم کړی دی .

دامام بخاری رحمه الله عليه د قايم کړی باب عنوان دا دی [باب قول الله وامرهم شوری بينهم و شاورهم فی الامر و ان المشاوره قبل العزم و التبين لقوله فاذا عزمت فتوکل علی الله فاذا عزم الرسول الله صلی الله عليه وسلم لم يکن لبشر التقدم علی الله ورسوله [مشوره د پريکړی او د حق د واضح کيدو تر مخه کيږی کله به چې رسول الله صلی الله عليه وسلم د مشوری وروسته او يا د وحی په اساس کومه پريکړه وکړه نو بيا هيڅ يو بشرته د الله جل جلاله او د هغی د رسول صلی الله عليه وسلم ترمخه کيدو د حق نه شته332] .

جلال الدين سيوطی رحمه الله عليه چې په 911 هجری قمری کال مړی شوی دی په الخصائص الکبری کې يو ځانګړی فصل ترتيب کړی چې عنوان يی دی باب اختصاصه بوجوب المشاوره [د مشوری وجوب د رسول الله صلی الله عليه وسلم خصوصيت وه.

د دی باب څخه مقصد دا دی چې په نبی‌کريم صلی الله عليه وسلم باندی په غيرمنصوص امورو کې د خپلو اصحابو رضی الله عنهم سره مشوره کول واجب وه او دا د هغه امتيازی خصوصيت وه ، د دی باب د ثبوت له پاره ډير روايتونه رانقل شوی دی 333.

د تيرو شوو انبياو وروسته به نور پيغمبران او رسولان هم راتلل نو په دی خاطر په هغی وختونوکې د مشوری اخستو ته دومره اهميت نه وه ورکړل شوی خو څرنګه چې د محمد صلی الله عليه وسلم څخه وروسته هيڅ پيغمبر نه شی راتلای ، نو په دی خاطرهغه ته د خپلو اصحابو رضی الله عنهم سره د مشوری کولو له پاره تاکيد وشو ترڅو راتلونکې امت د ده

332- صحيح بخاری باب الاعتصام 2 ټوک 1095 مخ

333 - الخصاص الکبری 2 ټوک 230 مخ

په اسوه حسنه باندی عمل وکړی او د ورپيښ شوو معاملو په هکله د فقهاو ، عابدينو د مشوری او اجتهاد په واسطه حکم معلوم کړی .

د شورى په هکله

د راشدينوخلفاء تلپ لاره :

بَاب قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ وَأَنَّ الْمُشَاوَرَةَ قَبْلَ الْعَزْمِ وَالتَّبَيُّنِ لِقَوْلِهِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِذَا عَزَمَ الرَّسُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ لِبَشَرٍ التَّقَدُّمُ عَلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَشَاوَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصْحَابَهُ يَوْمَ أُحُدٍ فِي الْمُقَامِ وَالْخُرُوجِ فَرَأَوْا لَهُ الْخُرُوجَ فَلَمَّا لَبِسَ لَأْمَتَهُ وَعَزَمَ قَالُوا أَقِمْ فَلَمْ يَمِلْ إِلَيْهِمْ بَعْدَ الْعَزْمِ وَقَالَ لَا يَنْبَغِي لِنَبِيٍّ يَلْبَسُ لَأْمَتَهُ فَيَضَعُهَا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ وَشَاوَرَ عَلِيًّا وَأُسَامَةَ فِيمَا رَمَى بِهِ أَهْلُ الْإِفْكِ عَائِشَةَ فَسَمِعَ مِنْهُمَا حَتَّى نَزَلَ الْقُرْآنُ فَجَلَدَ الرَّامِينَ وَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَى تَنَازُعِهِمْ وَلَكِنْ حَكَمَ بِمَا أَمَرَهُ اللَّهُ وَكَانَتْ الْأَئِمَّةُ بَعْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَشِيرُونَ الْأُمَنَاءَ مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ فِي الْأُمُورِ الْمُبَاحَةِ لِيَأْخُذُوا بِأَسْهَلِهَا فَإِذَا وَضَحَ الْكِتَابُ أَوْ السُّنَّةُ لَمْ يَتَعَدَّوْهُ إِلَى غَيْرِهِ اقْتِدَاءً بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَأَى أَبُو بَكْرٍ قِتَالَ مَنْ مَنَعَ الزَّكَاةَ فَقَالَ عُمَرُ كَيْفَ تُقَاتِلُ النَّاسَ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَاللَّهِ لَأُقَاتِلَنَّ مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ مَا جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ تَابَعَهُ بَعْدُ عُمَرُ فَلَمْ يَلْتَفِتْ أَبُو بَكْرٍ إِلَى مَشُورَةٍ إِذْ كَانَ عِنْدَهُ حُكْمُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الَّذِينَ فَرَّقُوا بَيْنَ الصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَأَرَادُوا تَبْدِيلَ الدِّينِ وَأَحْكَامِهِ وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ وَكَانَ الْقُرَّاءُ أَصْحَابَ مَشُورَةِ عُمَرَ كُهُولًا كَانُوا أَوْ شُبَّانًا وَكَانَ وَقَّافًا عِنْدَ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

د نبی‌اکرم صلی‌الله علیه وسلم وروسته د مسلمانانو حکمرانانو به د هغه خلکو سره مشوره کوله چې په خپل دیانت او امانت کې به د اعتماد وړ وه او د دین په هکله به ورته پوره پوهه حاصل وه ، دا مشوری به په مباحاتو کې کیدلی [غیرمنصوص] ، ترڅو د ټولو آسانه او ګټه وره لار اختیار شی خوکله به چې د قرآن یا سنتو واضح حکم پیدا شو نو د هغی څخه بل طرف ته مخ نه اړوه ، د هغوی دا تګ لاره د نبی‌کریم صلی‌الله علیه وسلم د پیروی په اساس وه.

دا الائمه څخه مقصد راشدین خلفاء او صحابه رضی الله عنهم او تابعین رحمه الله علیهم دی، دا د هغوی ځانګړی لار وه چې په ټولنیزو معاملو کې به ئی د خپلی ځانګړی رای په نسبت د شوترجیح او برتری ورکوله ، د دی عباراتو څخه دا هم څرګندیږی چې د راشدینو خلفا رضی‌الله عنهم په دوره کې امناء او د علم خاوندان[د قوم معتمد و او باوری] خلک به د شوری په غونډه موجود وو] 334.

فان اعیاه ای ابابکر رضی الله عنه ان یجد فیه سنه من رسول الله صلی‌الله علیه وسلم جمع رؤوس الناس و خیارهم فا ستشارهم فاذا اجتمع رائهم علی امر قضی به ، و فی کنز العمال و کذالک کان یفعل عمر رضی الله عنه [که چیری ابوبکر رضی‌الله عنه ته به دکومی معاملی د پریکړی له پاره د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم سنت په لاس ورنه غلل نو د خلکو مشران [وکیلان] او د هغوی څخه نیک او پوه خلک به ئی راغونډول او بیا به ئی د هغوی سره مشوره کوله ،کله به چې هغوی په کومه خبره متفق شو ، نو د همغی مطابق به ئی پریکړه کوله حضرت عمر رضی الله عنه هم همداسی کول]335 .

و کان القراء اصحاب مجالس عمر رضی الله عنه و مشاورته کهولا

---

[334]- - الدرامی لومړی ټوک 58 مخ د 1978 عیسوی کال د مصر قاهره چاپ - کنزالعمال په حاشیه مسند احمد2 ټوک 166 مخ - فتح الباری 17 ټوک 105 مخ

[335] - صحیح بخاری کتاپ التفسیر2 ټوک 669 مخ - الاعتصام 6 ټوک 1082 مخ

کانوا او شبانا و فی روایه شبابا [د حضرت عمر رضی الله عنه د مجلس غړی ، زاړه وه او که ځوانان ، ټول د قرآنی علومو پوهان وه] 336.

حضرت عثمان رضی الله عنه په خپله لومړی وینا کې ویلی وه چې د کتاب او سنتو وروسته به زه د هغی پریکړی پابند اوسم په کومی چې ستاسو رای یو شان وی337 .

قال الحسن البصری رحمه الله علیه ما استشارقوم قط الا هدوا لا فضل ما بحضرتهم ثم تلا و امرهم شوری بینهم [حسن بصری رحمه الله علیه فرمایی چې هر هغه قوم چې په مشوری یی‌عمل کړی وی نوهغو ته د نیکې او ښه رای توفیق ورکړل شوی دی] 338.

د پوهانو وینا وی :

ما استنبط الصواب بمثل المشاوره ولاحصنت النعم بمثل المواسات ولا اکتسبت البغضاء بمثل الکبر [صحیح او ښه رای د مشوری وروسته لاس ته راځی او په نعمتونو کې برکت د انسانانو سره د همدردی په واسطه پیداکیږی او بغض او دښمنی د کبر او غرور نه را پیدا کیږی] .

د ریاست مشرته د شوری
د رائی د رد کولو حق نشته

ځینی خلک په دی ناپوهی کې دی چې امیرالمومنین ته دا حق ورکړل شوی دی چې د شوری رای او پریکړی رد کړی چې دا کار بالکل د شرعی اصولو خلاف دی .

O د "امرهم شوری بینهم " د تفسیر په هکله چې د تفسیرد پوهانو او صالحینو سلفو رحمهم الله کومی ویناوی ترمخه نقل شوی دی په هغی کې دا خبره په ډیر وضاحت سره بیان شوی ده چې د ځانګړی رای په مقابل کې د شوری د پریکړی پابندی واجبه ده ، او شورائیت یو لازم الاتباع

336 - تاریخ طبری 5 ټوک 159مخ

337 الادب المفرد لومړی ټوک 351 مخ

338- زادالمسیر لومړی ټوک 441 مخ

قانون دی ، د حضرت علی رضی‌الله عنه او حضرت ابن عباس رضی الله عنه د روایتونو له مخی حضرت رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د فقهاو او عابدینو څخه د مشوری اخستلو حکم کړی دی او د ځانګړی رای د اختیارولو څخه ئی منع راوړی ده " ولا تمضوا فیه رای خاص ولا تقضونه برای خاصه " د راشدینو خلفاء د سنت ذکرهم شوی دی چې د " روس الناس او خیار الناس او الامناء " [د قوم د بهترینو او باوری نمایندهګانو پریکړی به ئی عملی‌کولی د ملوکیت او خلافت ترمنځ اساسی توپیر هم دا دی چې خلیفه د شوری پابند وی او پادشاه د شوری پابندی ضروری نه ګڼی اوکه نه مشوری په خپله پادشاه هم وکړی‌که د هغه طبعیت ئی غواړی منی یی اوکه نه د ټول قوم متفق نظر هم ردکولای شی .

O له دی نه پرته ، د ویټو د حق د نه حصول یولوی دلیل دا هم دی چې خلیفه د شوری له خوا ټاکل کیږی او هغه د قوم د وکیل حیثیت لری، چې د هغوی له خوانه د ورکړل شوو اختیاراتو په اساس د مملکت نظم ونسق پرمخ وړی ، د شوری د پریکړی ردکول د هغه اعتماد د لاسه ورکولو سره برابر دی ، کوم چې شوری په ده کړی وه او د اعتماد او اختیار پرته هغه شرعا د حکومت په منصب نه شی پاته کیدای .

O که چیری دا غلطه خبره د یوی مفروضی په طور ومنو چې د ریاست مشر ته د [ویټو] حق ورکول شوی، نو د دی حق استعمال که شرعا واجب نه وی نو ډیرنه ډیر د یومباح امر درجه خو به ورته ورکړل شوی وی ، او [سد باب الذریعه] د قاعدی له مخی کله چې یو روا بلکه مستحب کار هم د فساد او خرابی د را پیداکیدو سبب ګرځی، نو هغه کارممنوع کیږی په رسول الله صلی‌الله علیه وسلم او راشدینوخلفاء رضی الله عنهم د مسلمانانو سل په سلوکې باور وه نو په دی خاطرکه چیری هغوی د شوری پریکړی ردکړی هم وی نو خلکو دا خبره قبلوله خو په اوسنی وخت کې به هغسی حکمران له کومه راشی ؟چې په هغی دی د مسلمانانو اعتماد دومره ډیر وی چې هغه دی د شوری پریکړی د قرآن او سنت د دلیل پرته د

خپلی ذاتی رای په اساس ردکړی او بیا دی هم دا همغسی باوری او معتمدوی په اوسنی وختونوکې د خپل غرضی او جاه طلبی مرضونه په عام ډول خپاره شوی دی او د اخلاص ،د الله جل جلاله څخه د ویری ، تواضع او فروتنی صفات کوم شوی دی نو په دی وخت کې د حکمرانانو په لاس کې د ویټو سلاح ورکول د ظالمانه نظام دروازه پرانستل دی ، د شلمی عیسوی پیړی او پنځلسمی هجری پیړی حکمرانان د راشدینو خلفاء سره مقایسه کول ډیره غلطه خبره ده ځکه چې هغوی ته په خپله رسول الله صلی‌الله علیه وسلم دجنت زیری ورکړی وه او د راشدین المهدین په لقب ئی یاد کړی وه او د دی زمانی ډیر متقی او عابد سړی هم د دی اسلحی د غلط استعمال نه ځان نه شی ساتلای ، نو که په اوسنی وخت کې د حکومت کوم مشر د شوری د مجلس اتفاقی فیصله رد کړی نو د هغی معزولول ضروری دی ، تر څو پوری چې د معزول کیدو توره د هغه په سر سوره وی نو هغه به هیڅکله د ظلم ، استبداد ، آمریت او مطلق العنانی لار اختیار نه کړی، او د قرآن او سنتو وروسته به د ملت د نمایندګانو د پریکړو پابند اوسی، ملت به هم په پراخه سینه د هغه اطاعت کوی .

قاضی عبدالحق ابن غرناطی رحمه الله علیه چې په 546 هجری قمری کال کی مړی شوی دی فرمایلی دی چې :

الشوری من قواعد الشریعه و عزائم الاحکام من لایستشیراهل العلم والدین عزله واجب هذا ما لاخلاف فیه و قدمدح الله المؤمنین بقوله وامرهم شوری بینهم [شورائیت د شریعت بنیادی قاعده او لازمی قانون دی،کوم حکمران چې د دینداره علماو څخه مشوره نه اخلی، د هغه عزل کول واجب دی په دی هکله هیڅوک اختلاف نه لری]339 .

لوی فقهه ابن خویزمنداد رحمه الله علیه فرمایلی‌دی :

حاکم ته په دینی امورو کې د علماو د خاوندانو څخه مشوره اخستل

339 - تفسیرقرطبی 4 ټوک 249 مخ

واجب دی او په جنگی امورو کې د جنګ د ماهرینو څخه مشوره اخستل په کار دی ، او د ملت د ښیګڼو له پاره د ملت د وکیلانو [وجوه الناس] څخه مشوره اخستل په کار دی او د مملکت د مصالحویعنی د ترقی او تعمیر په امورو کې د سکرترانو و زیرانو او نورو لاس لاندی حکاموڅخه مشوره اخستل په کار دی 340.

شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله علیه فرمایی چې : لاغنی لو لی الامر عن المشاوره [حکمران ته روا نه ده چې خپل ځان د مشوری څخه بی پروا [مستغنی] وګڼی] 341.

سید جمال الدین افغانی رحمه الله علیه فرمایی چې : هغه ملت چې په خپلوکړو وړوکې په خپله د پریکړې اختیار ونلری او په ولسی امورو او د ملی ښیګڼو په کارونو کې د هغوی مشوری او غوښتنی داخلی نه وی ، یا ملت د داسی یوه حکمران د لاس لاندی وی چې د هغه اراده قانون او د هغه غوښتنه د حکومت نظام وی ، څه چې غواړی کوی ئی او څنګه یی چې زړه غواړی هسی حکم کوی، نو داسی ملت به هیڅکله په یوه حال پاته نه شی او نه به ترقی وکړی 342.

شیخ محمد عبده فرما یی چې : د شریعت د واجباتو څخه یو واجبی امر شورائیت دی ،که مونږ دا حکم په شریعت کې واجب ګرځول شوی پریږدو نو مونږ به د ښکاره ګناه مرتکب ګرځیدلی یو .

د بغداد د پوهنتون پروفیسور عبدالکریم زیدان وایی چې : کله چې د ریاست مشر د مشاورت حکم ترک کړی ، نو هغه د قدرت نه لری کول په کار دی ځکه چې مشاورت د دی حقیقت ښکار ندوی دی چې اصل اختیارات د اسلامی ټولنی په لاس کې دی او د حکومت مشر د ټولنی

---

340 - تفسیرقرطبی 4 ټوک 250 مخ

341 السیاسه الشرعیه 7 فصل 157 مخ

342 - ثلاثه من اعلام الحریه له قدری څخه 134 مخ - نظام الحکم فی الشریعه والتاریخ د ظافر قاسمی لیکنه 74 مخ د 1970 عیسوی کال بیروت چاپ

وکيل دی نه چې خپل اختياره او مطلق العنان343 .

هغه خلک چې امير ته د ويتو حق ورکوی هغوی د ال عمران 159 آيت دليل نيسی چې په هغه کې ويل شوی دی چې کله ته پريکړې وکړې نو بيا په الله باندی تکيه وکړه دا خلک وائی چې د" عزمت " څخه دا څرګنديږی چې د شوری د پريکړی په خلاف پريکړه کول او عزم کول هم روا دی حال دا چې د دی آيت مقصد د مشوری څخه وروسته عزم دی حضرت علی رضی الله عنه څخه چا پوښتنه وکړه چې د عزم څخه مقصد څه دی ؟ هغه وفرمايل :

مشاوره اهل الرای ثم اتباعهم [د رای د خاوندانو سره مشوره کول او بيا د هغوی د پريکړې پيروی کول] 344.

د رسول الله صلی‌الله عليه وسلم د دی حديث څخه دا په ډاګه کيږی چې د عزمت څخه مقصد د شوری د پريکړی په نافذولوکې عزم او توکل دی د هغوی د پريکړې رد ول تری مقصد نه دی .

دوهم دليل دا وړاندی کيږی چې حضرت ابوبکر صديق رضی‌الله عنه د ذکات د نه ورکونکو په خلاف اقدام وکړ او د حضرت عمر رضی الله عنه او د شوری رای ئې‌مسترد کړه حال دا چې د ابوبکر رضی الله عنه دا اقدام د هغه د ذاتی رائی پوری تړلی نه وه بلکه د رسول الله صلی‌الله عليه وسلم د حديث مطابق وه او د حديث په موجوديت کې د شوری رای ته کوم قانونی حيثيت نه پاته کيږی .

امام بخاری رحمه الله عليه فرمايی چې : ابوبکر رضی الله عنه له دی امله د مشوری په لور څه توجه ونه کړه چې د هغه سره د رسول الله صلی الله عليه وسلم پريکړه د هغه خلکو په هکله چې د لمانځه او د ذکات ترمنځ توپير راوړی او د دين د احکامو بدلول غواړی موجوده وه 345.

---

343 - اصول الدعوه 169 مخ 197عيسوی کال د عراق بغداد چاپ

344 - تفسير ابن کثير 2 ټوک 142 مخ [ال عمران سورت 159 آيت]

345 - صحيح بخاری کتاب الاعتصام 2 ټوک 1096 مخ

دريم دليل دا دی چې حضرت ابوبکر صديق رضی الله تعالی عنه د اسامه رضی الله عنه د لښکر روانيدل ونه ځنډول او مشوری ته يې هيڅ توجه ونه کړه حال دا چې دا پريکړه په خپله رسول الله صلی‌الله عليه وسلم په خپله ژوند کې کړی وه او د هغی د بدلولو اختيار هيچاته نه وه ورکول شوی ځکه چې په نبوی دور کې د څرګندو پريکړو د بدلولوحق شوری ته هم نه وه ورکړی شوی.

العرفاء

[د ملت نمايندګان] :

اوس دا پوښتنه را منځ کيږی چې د کومو خلکو څخه مشوره واخستل شی، ښکاره ده چې د ټولو مسلمانانو څخه چې شميری سلګونو ميليونو ته رسيږی په ځانګړی توګه مشوره نه شی اخستل کيدای او نه ټول غونډی ته رابلل کيدای شی، د دی پوښتنی ځواب دا دی چې د مسلمانانو د باوری او معتمدو نماينده ګانو څخه بايد مشوره واخستل شی د ملت دغی نماينده ګانوته په حديث کې عرفاء ويل شوی دی [په ملی چارو پوه مشران] .

قال رسول الله صلی‌الله عليه وسلم ان العرافه حق و لابد للناس من العرفاء ولکن العرفاء فی‌النار[د علاقی نمايندګی ضروری ده او خلکو ته د نماينده ټاکل هم لازمی دی خوخراب او بد نمايندګان به په جهنم کې وی] 346.

عرفاء د عريف جمع ده چې معنا يی " القيم و السيد لمعرفته بسياسه القوم [مدبراو منتظم ، سرداراو مشر چې د قوم په سياسی لارو چارو پوه وی] .

ابوسليمان خطابی رحمه الله عليه فرمايی چې : العريف القيم بامرالقبيله والمحله يلی‌امورهم ويتعرف الامير منهم احوالهم [عريف

---

346 - سنن ابوداود 3 ټوک 348 مخ

هغه چا ته ويل کيږي چې د خپلې قبيلې يا محلې منتظم وي او د هغوی د معاملو مسئوليت په غاړه ولري ، اميرالمومنين د دې قبيلې او محلې حالات د همدې په واسطه ځانته معلوموي] .

لکه چې شاعروائی :

اوکلما وردت عکاظ قبيله بعثوا الی عريفهم يتوسم

[د عکاظ ميلې ته چې کله کومه قبيله راځی نو هغه خپل عريف يعنی مشر او مسئول نماينده ما ته راستوی او زه د هغه څخه حالات معلومو م] 347.

په صراح اللغات کې د عريف ژباړه په دې ډول شوی ده " شناسنده وکارکذارقوم "

لکه څنګه چې تر مخه مو د هوازن د بنديانو په هکله د صحيح بخاری حواله ذکر کړه چې رسول الله صلی‌الله عليه وسلم دعرفاء و يعنی د مسلمانانو د نمايندګانو د رای د اخستلو وروسته ټول بنديان خوشی کړل نو د دې څخه دا معلوميږي چې په هغه وخت کې هم د ملت نمايندګان موجود وه چې هر يو د خپلې خپلې قبيلې معتمد او باوری وه. همدغو عرفاو ته په ننی اصطلاح کې د نمايندګانو غونډه يا پارلمان ويل کيږي او اميرالمومنين د همدوی څخه د مشوری اخستلو پابند وی .

نقباء :

عرفاو ته نقباء هم ويل کيږي موسی عليه السلام هم د بنی اسرائيلو له پاره دولس نقباء ټاکلی وه چې د خپلو قبيلو نماينده ګی به ئی کوله .

الله جل وعلی شانه فرمايی چې:

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا

[د المائد سورت 12 ايت]

[او په يقين سره چې الله جل جلاله د بنی اسرائيلو څخه وعده اخستی

---

347 - معالم السنن په حاشيه سنن ابوداود 3 ټوک 347 مخ

وه او مونږ د هغوی څخه دولس نقیبان [سرداران] ټاکلی وه] .

په لیله العقبه کې کله چې د مدینی انصار و بیعت وکړ او لکه څنګه چې تر مخه حواله ورکړل شوه رسول الله صلی الله علیه وسلم د هغوی څخه هم دولس کسه نقیبان وټاکل د نقیب معنا هم د عریف په څیر ده .

و النقیب العریف وهو شاهد القوم و ضمینهم و هو کالعریف علی القوم المقدم علیهم الذی یتعرف اخبارهم و ینقب عن احوالهم ای یفتش [نقیب عریف ته وائی چې د خپل ملت د معاملاتو ګواه او مسئول وی ... دا د ملت هغه مشر دی چې د هغوی د حالت نه پوره خبر وی او د هغوی دکړو وړو پلټنه او څیړه نه کوی 348].

په صراح اللغات کې د نقیب معنی ده بهتر و داننده قوم [سردار او د قوم پوه شخص] .

ابواسحق او زجاج رحمه الله علیهما فرمایلی دی چې النقیب فی اللغه کالامین والکفیل [نقیب د ملت باوری او مسئول وګړی ته ویل کیږی 349].

ملاء القوم :

دمفسرینو امام ابن جریر رحمه الله فرمایی چې د ملاء القوم د پریکړی پابندی په مسلمانانو لازمه ده .

ابن منظور رحمه الله لیکې چې : الملاء الروساء و قیل اشراف القوم و وجوههم و رؤساهم و مقدمو هم الذین یرجع الی اقوالهم [د الملاء څخه مقصد د قوم مشران او شریف نمایندګان وی چې قوم را منځته کړی وی او د هغوی د خبری په لور رجوع کیږی 350].

څرکنده شوه چې د ملاء القوم څخه مقصد هم لکه د عرفاء او نقباء په څیر د ملت نمایندګان اخستل کیږی .

348- لسان العرب لومړی ټوک 769 مخ

349 - زاد المسیرد ابن جوزی لیکنه 2 ټوک 311 مخ

350 - لسان العرب لومړی ټوک 159 مخ

....

اولو الامر:

د اولو الامر تفسير په مخکې آيت کې بيان شوى دى چې د اولو الامر په مفهوم کې حکام فقهاء او سياسي مشران ټول شامل دي نو له دى امله د امر د خاوندانو اطلاق په ملي او قومي نماينده‌گانو هم کيداى شي .

ابن کيسان رحمه الله فرمايلي دي چې : هم اولو العقل و الراى الذين يدبرون امر الناس [د ملت عاقل او پوه خلک د هغه ملت اولو الامر وى او د هغوى د معاملاتو تدبيرکونکې وى351].

امام زجاج فرمايي چې: اولو الامرمن يقوم بشان المسلمين فى امر دينهم و جميع ما ادى اليه صلاحهم [د اولو الامرڅخه مقصد هغه خلک دى چې د مسلمانانو د ديني امورو ګټو او ټولو نيکوکارونو له پاره ملاتړلى ولاړ وى] 352.

د پورتنى ښيړنى څخه دا څرګنديږى چې د ملت نماينده‌ګانو ته هم اولى الامر ويل شوى چې د هغو د اطاعت حکم ورکول شوى دى د سورت النساء په درى اتياوم آيت کې حکم شوى دى چې هغه امور چې د تحقيق او ښيړنى وړ وى هغه دى د اولو الامر په مخ کى کيښول شى ، ترڅو هغو د اجتهاد او ښيړنى او تحقيق وروسته مناسبه پريکړه وکړى او همدا خلک د پارلمان [ملى شورا] غړى هم ګڼل کيږى .

اهل الحل والعقد:

د ملت نماينده‌ګانو ته د اسلام پوهان په عمومى ډول " اهل الحل والعقد" وا يى يعنى د قوم مسوولين او نماينده‌ګان چې د خلکو باورى اومرجع وى امام رازى رحمه الله عليه فرمايي چې : المراد بقوله اولى الامر اهل الحل و العقد من الامه [د اولوالامرڅخه مقصد د اسلامى امت اهل

351 - تفسير قرطبى 5 ټوک 260 مخ

352 - تفسير خازن لومړى ټوک 397 مخ

حل و عقد [د پريکړې کولو خلکدی353] .

شيخ محمد عبده رحمه الله عليه فرمايي : د هغه اولو الامر څخه چې ذکر يې په قرآن شريف کې شوی دی ، مقصد تری هغه د رای او بصيرت خاوندان دی چې د اسلام په اصطلاح کې ورته اهل شوری يا اهل حل و عقد ويل کيږی ، دا د رياست هغه مسئولين دی چې نور قومونه ورته نواب الامه [د ملت نمايندګان وايی] او دا ضروری ده چې ټول قانونی انتظامی او سياسی امور دی همدوی ته په غاړه کې ورواچول شی 354 .

همدا خبره د شيخ محمدعبده شاګرد او د مصر پياوړی محقق سيد رشيد رضا په المنارکې ليکلی ده چې : د رای او بصيرت په خاوندانومشتمله يوه داسی اداره په کار ده چې د هر ډول ټولنيز، قانونی او سياسی امورو فيصلې وکړی .

همدغه العرفاء ، النقباء ، ملاء القوم ، اولوالامر او اهل الحل والعقده ته د اوسنی دور په سياسی اصطلاح کې د ملت نمايندګان ، د قوم نمايندګان يا د پارلمان غړی ويل کيږی او په اسلامی اصطلاح کې ورته د مجلس شوری غړی وايی د رياست د مشر د ټاکلوڅخه نيولی د هری ارزښتناکې معاملې د پريکړې پوری ټول اختيارات بايد د همدی اداری سره وی او دا اداره خپلې پريکړې د قرآن ، سنت او د راشدينوخلفاء د سنتو په رڼاکې کوی خو په غير منصوص امورو يعنی مباحات او مصالحو کې به دی اداری ته د اجتهاد کولو آزادی موجوده وی که څه هم هر او وګړی کولی شی چې مشوره ورکړی وړانديز ورکړی ، تنقيد او محاسبه وکړی خو د مملکت د امورو پريکړې د قوم معتمد او مومن عرفاء او نقباء څخه جوړه شوی شوری کوی چې ددی پريکړی پابندی د

---

353 - تفسير کبير لسم ټوک 144 مخ

354- الاسلام و التجديد فی مصر 167 مخ په حواله د کتاب ثلاثه من اعلام الحريه 160مخ

رياست په مشر او يا د حکومت په مشر ضروري ده ، مګر دا چې هغه پريکړه د قرآن ، سنتو او د امت د اجماع خلاف وي نو په دې صورت کې د هغې پريکړې رد کول واجب دي ، که چيرې د شورى او د رياست د مشر ترمنځ په کومه معامله کې د نصوصو او اجماع د خلاف کيدو يا نه کيدوکې اختلاف راى پيدا شي نوبيا به دا معامله د عابدينو فقهاء قضا ته وړاندې کول په کار دي .

د مجلس شورى [پارلمان] د غړو مواصفات

مشوره يو امانت دى لکه څنګه چې رسول اکرم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي چې المستشارموتمن [د چا څخه چې مشوره اخستل کيږي هغه معتمد وي] او الله جل جلاله فرمايي چې :

ان الله يامركم ان تودو الامانات الىاهلها

[الله جل جلاله تاسو ته حکم کوي چې امانتونه او مسئوليتونه هغه خلکو ته وسپارئ چې د هغه اهل وي] .

د شورى د مجلس غړيتوب داسې يو حق نه دى چې هغه د حقوقو د برابرۍ تر قاعدې لاندې راشي او بې له کوم شرطه هر وګړي ته د شورى د غړيکيدو او يا هغه ته د کانديدو حق ورکړل شي، بلکه دا يو فرض دى چې د شورى غړي يې د امت د نمايندګانو او وکيلانو په حيث انجاموي ښکاره ده چې فرض او امانت هر چا ته نه شي ورسپارل کيداى - بلکه هغه ته د اهليت يو معيار په کار دى ، د اهليت او د نماينده ګۍ د معيار شرائط دا دي :

ايمان :

د اسلامي رياست مجلس شورى د رياست د مشر او د وزيرانو د ټاکلو پرته د اسلامي قوانينو تشريح او تعبير هم په غاړه لري ، په نوو مسايلو کې به اجتهاد هم کوي ، او د اسلامي نظام د نفاذ له پاره د عملي تدبيرونو نيول هم د دوى دنده تشکيلوي ، نو هغه څوک چې بلکل په اسلام باندې عقيده نه لري نو هغه ته به دا ارزابښتناک مسئوليت څنګه

وسپارل شی؟ ځکه د هر فکری ریاست مسئولین باید د ریاست په بنسټیز فکر باندی پوره یقین ولری نو له دی امله د مسلمان امت د نماینده له پاره دا ضروری ده چې هغه په توحید ، رسالت ، ختم نبوت او د قرآن او سنتو په قاطعو احکامو غیرمتزلزل اعتقاد ولری .

البته غیر مسلمانی ډلی کولی شی د جلا انتخاباتو په اساس خپل نمایندګان د ریاست پارلمان ته واستوی .

فقاهت :

د هر ریاست د شوری غړو ته لږ تر لږه د هغه ریاست د اساسی قانون په هکله څه معلومات وی ، نو څرنګه چې د اسلامی ریاست اساسی قانون قرآن او سنت دی ، نو هغه څوک چې د هغه په هکله ابتدائی معلومات هم و نه لری هغه څنګه د دی شوری غړی جوړیدی شی ؟ ددی امله دی ته اړتیا ده چې د دی شوری غړی کتاب او سنت او اسلامی تعلیماتو ژوره پوهه ولری ، دا ضرور نه ده چې د کوم دارالعلوم سند دی ولری خو د ضرورت په اندازه علم او فقاهت لرل ورباندی لازمی شرط دی د سورت النساء په 83 آیت کې د اولوالامر صفت په دی ډول بیان شوی دی چې هغه به د اجتهادی بصیرت خاوند وی رسول اکرم صلیﷲ علیه وسلم د فقهاو څخه د مشوری اخیستو حکم کړی دی راشدینو خلفاو به د علم او پوهی د خاوندانو څخه مشوره اخسته ، او د حضرت عمر رضی الله عنه د شوری ارکان علماء وو.

عدالت او دیانت :

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د عابدینویعنی عبادت کونکو او دیانت لرونکو خلکو څخه د مشوری اخیستو حکم کړیدی ، او د شوری غړو ته یی امناء ، موتمن ، خیارالناس [غوره خلک] ویلی دی د بله طرفه قرآن کریم د مسرفینو- مترفینو – فساقو- فجارو د اطاعت څخه منع راوړی ده – ددی دلایلو له مخی ضروری ده چې د شوری غړی د فرائضو پابند او د کبائرو او فواحشو څخه لری والی وکړی ، څرنګه چې فاسق او

فاجر سړی قاضی او ګواه نه شی کیدای نو د قانون جوړونکې اداری غړی به څنګه جوړشی هغه څوک چې د لمانځه او روژې پابند نه وی په فحاشی او اخلاقی جرمونو عادی شوی وی، قاتل غل وی او په سود ، جواری او داسی نورو کبائرو کې غرق وی نو هغه نه د مسلمانانو معتمد کیدی شی ، او نه د مخلصانه مشوری اهل دا ډول خلک خپل عرضی، نفس پالنی او خپل پالنی په هکله فکرمند وی، د الله جل جلاله څخه نه ویریدونکو خلکو ته د هیواد واګی سپارل په اصل کې د ځان وژنی او ملت وژنی سره برابر دی خو په دی لړکې د ضرورت نه زیاته څیړنه او پلټنه هم په کارنه ده بلکه هغه خلک چې په خپلو منطقوکې په عدالت او دیانت مشهور وی بد نوم ونه لری ، او د منطقی خلک د هغه په پاکوالی ګواهی ورکوی وی نو د دی منصب اهل ګرځیدای شی .

عاقل اوبالغ وی :

دماغی مریض او نابالغه په خپل مال کې هم تصرف نه شیکولای

" ولا توتو السفاء اموالکم "

نو د ملی امورو مسئول به څنګه جوړشی ؟ د هغی له پاره دا ضروری ده چې د پوخ ذهن خاوند وی، خپله رای ولری او په معاملو وپوهیږی د ذهنی پخلنی له پاره د لږ تر لږ عمرحد هم ټاکل کیدای شی لکه پنځلس کاله

د عامو رواجو نو څخه باخبر وی :

ابن عابد شامی او جلال الدین سیوطی رحمه الله علیهما لیکلی دی چې : عرف او رواج په شریعت کې معتبر دی او په غیرمنصوصو امورو کې د عرف او عادت [رسم او رواج په اساس پریکړه کیږی] 355 .

---

355 - رسائل ابن عابدین رحمه الله لومړی ټوک 44 مخ 1976 عیسوی کال د پاکستان لاهور چاپ – الاشیاء والنظائر د جلا الدین سیوطی رحمه الله علیه 29 مخ د 1959 عیسوی کال د مصر چاپ

ابن قيم رحمه الله ليکي چې فتوی او پريکړه د هيواد عرف ، حالت او عادت د بدلون په اساس بدليږی 356 .
هغه څوک چې نه د خلکو د رسم او رواج او عام عرف څخه خبروی ، نه د حاضره حالاتو په هکله پوهه لری ، او نه په بين المللی چارو کې علم ولری نو دا د رياست د قانون او پاليسی جوړونکې مهمی اداری فرائض هم نه شی پوره کولای .

د اسلامی امت معتمد وی :

په ذکر شوی صفاتو د موصوفو خلکو شمير زرګونو ته رسی او د ټولو رائی يوځای کول سخت کار دی نو لازمه ده چې د ترجيح او غوره والی له پاره اصول او قواعد جوړ شی هغه اصول داسی کيدای شی چې هغه خلک چې د علم او ديانت په څنګ کې د مسلمانانو د اکثريت معتمد هم وی نو هغه ته به په پاته خلکو ترجيح ورکولی شی ، ښکاره ده چې عرفاء او نقباء هغه خلک کيدای شی چې د اهليت په څنګ کې معتمد هم وی لکه څنګ چې يو سړی يوائی د اهليت او قابليت له پلوه په خپله د چا وکيل نه شی جوړيدی تر څو چې موکل پری اعتماد ونه کړی او خپل وکيل ئی و نه ټاکې ، په همدی توګه د قوم نقيب اوعريف يعنی د قوم نماينده يوائی د ذاتی قابليت په اساس تر هغی پوری د شوری غړی نه شی جوړيدای ترڅو پوری چې د منطقی د خلکو اعتماد ترلاسه نه کړی ، د اعتماد لاسته راوړل د ووټونو په واسطه هم کيږی لکه څنګه چې په اوسنی وخت کې معمول دی او د ووټونو پرته هم په عرفی توګه معتمد کيده کافی دی لکه څنګه چې د راشدينو خلفاو رضی الله عنهم په دوره کې د شوری غړو ته د مسلمانانو لخوا د اعتماد رايه ورکړل شوی وه په خاصه توګه انصار او مهاجرين [لسابقون الاولون] عملا د اسلامی امت نمايندګان وه او هغوی ته په رواجی شکل د انتخاب شوو وګړو څخه زياد د ملت اعتماد ور په برخه وه هلته د ووټونو د تکليف ضرورت نه وه ، د مجلس شوری د

---

[356] اعلام الموقعين 3 ټوک 62 مخ د 1969 عيسوی کا ل د مصر چاپ

غړو حیثیت د اولو الامر په څیر دی او هغه څوک اولو الامر ګرځی چې په خپله مسلمانانو ټاکلی وی د چا له خوا کاندید نه وی د " امرهم شوری بینهم " به عمومی اصولو کې د شوری د غړو ټاکل همه شامل دی خو د دی مطلب هیڅکله دا نه دی چې د غیرو منتخبو خلکوڅخه مشوره او رایی اخیستل او یا د هغوی په پیشنهادونو او تبصرو عمل کول روا نه دی په هر ښه پیشنهاد او مشوری باندی عمل کیدای شی خو په اصل کې د با اختیاره او پالیسی جوړونکې اداری غړی هغه خلک دی چې د اهلیت په څنګ کې ئی د مسلمانانو اعتماد هم تر لاسه کړی وی .

د پورتنیو ذکر شوو شرائطوڅخه دری بنیادی شرطونه امام ماوردی رحمه الله علیه او قاضی ابویعلی هم ذکرکړی دی .

د اهل حل و عقد یعنی د ملت په نمایندګانو کې د دری صفتونو موجودیت لازمی دی : عدالت او دیانت - علم ، فهم اوپوهه ، په معاملی پوه .

امام قرطبی رحمه الله علیه فرمایی چې په دینی او قانونی امورو کې د عالم څخه مشوره اخستل په کار دی داسی عالم چې د یانت لرونکې هم وی او په دینوی او انتظامی امورو کې تجربه لرونکې او د رای خاوند هم وی 357.

په موجوده زمانه کې
د مجلس شوریٰ جوړولو کړنلاره

نن سبا ځینی خلک وائی چې د انتخاباتو لړی په اسلام کې نه شته دا په دی خاطر چې په نبوی دور اود خلفاو راشدینو رضی الله عنهم په دوره کې د بیا بیلټ پیپر [د رای پاڼه] طریقه رواج نه وه ، دا خبره په اصل کې د شریعت د اصولو څخه د بی خبری په حالت کې کیږی په دی لړ کې یو څه اصولی قواعد وړاندی کیږی مګر ټولی‌غلطی یا په دی قواعدو د نه پوهیدو او یا هغی ته د توجه د نه کولو په اساس را پیدا کیږی.

---

357 - الاحکام السلطانیه د ماوردی لیکنه 4 مخ –ا لاحکام د قاضی‌ابی‌یعلی لیکنه 19 مخ

لومړی قاعده:

ټول شیان اصلا مباح او روا دی تر هغه پوری چېکوم دلیل د هغه په حرمت دلالت و نه کړی .

امام احمد رحمه الله علیه فرمایی :

الاصل فی العادات ان لا یحظر الا ما حظره الله تعالی] عادات او معاملات [پرته د عباداتو څخه] اساسا غیر ممنوع دی مگر دا چې الله جل جلاله د کومی معاملی څخه منع راوړی وی] 358.

ددی شرعی قاعدی د بنیادی دلائلوڅخه د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم ځینی‌احادیث هم دی د مثال په ډول :

سکت عن اشیاء من غیر نسیان فلابتحثوا عنها [الله جل جلاله د ځینی شیانو په هکله [د هیریدونه په غیر] چپوالی اختیارکړی دی نوتاسو د هغو شیانو په مباح کیدو بحث مه کوی] 359.

سیوطی رحمه الله علیه په الاشباه کې د مسند بزار، ترمذی، ابن ماجه او معجم طبرانی څخه د دی مضمون په هکله ډیر احادیث را ټول کړیدی لکه چې ملاعلی قاری حنفی رحمه الله علیه لیکې چې:

دل علی ان الاصل فی الاشیاء الاباحه [دا حدیث په دی دلالت کوی چې په شیانوکې اصل د هغه اباحت او جواز دی] .

خو دا قاعده یوازی په عباداتوکې نشی جاری کیدای ، بلکه په دی هکله په خپله رسول الله صلی‌الله علیه وسلم یوه قاعده بیان کړی ده او هغه دا چې : من احدث فی امرنا هذا ما لیس منه فهو رد [چا چې زمونږ په دین کې هغه حکم او طریقه را پیدا کړه چې هغه په دین کې نه وی ، نو هغه مردوده شمیرل کیږی دی ډول حکم ته بدعت ویل کیږی او : کل بدعه ضلاله [هر بدعت گمراهی ده] خو [د رای د پانی په ذریعه] انتخاب

---

358 - اقتضاء صراط المستقیم د ابن تیمیه لیکنه 269 مخ 1950 عیسوی کال چاپ – المشکوه المصابیح باب الاعتصاء

359 مرقات لومړی ټوک 263 مخ د پاکستان ملتان چاپ

کوم شرعی کار نه دی ، شرعی حکم شورایت دی ، چې د قرآن او سنتو او د صحابو رضی الله عنهم د سنتو څخه ثابت وی ، انتخاب [الیکشن] یوازی د اعتماد د لاسته راوړلو یو وسیله ده چې د عرف او رواج د بدلیدو په سره بدلیږی .

د مجلس شوری جوړل په هغه اصلی مباحاتوکې شامل دی چې د هغی په اساس شریعت مونږ ته آزادی راکړی چې د حالاتو مطابق هره لاره چې غوره گڼی اختیار ولای شی ، او په اوسنی وخت کې د قوم د اعتماد د لاسته راوړلو یواځی لار همدا ده چې د وټونو په اساس دی اصلی اداره جوړه کړای شی ، د بیلټ پیپر[د رای کاغذ] د انتخاب په هکله که کوم شرعی دلیل وی نو هغه رامخته کړی ، او که نه نو اصلا په عاداتو، معاملاتو او آلاتو کې اباحت شته او دا د عباداتوله ډلیڅخه نه دی ترڅو د ثبوت نشتوالی د جواز د نشتوالی د پاره دلیل وګرځوی ، لکه څنګه چې په قتال فی سبیل الله کې د نوی اسلحی استعمال په دی خاطرمنع کیدای نه شی چې دا خو په نبوی دورکېمروج نه وه ، نو په همدی توګه د رای کاغذ هم په دی اساس نا روا نه شوګڼلای چې په هغه دورکې مروج نه وه .

دوهمه قاعده :

و العرف فی الشرع له اعتبار و لذا علیه الحکم قد یدار[عرف عام په شریعت کې معتبر دی ، نو له دی امله په ځینی وختوکې د هغی په پریکړی عمل کیږی] 360.

و فی المبسوط الثابت بالعرف کا لثابت بالنص [د عرف په اساس ثابت شوی شی داسی وی لکه څنګه چې د نص څخه ثابت شوی وی] 361.

تغیرالفتوی بحسب تغیرالازمنه والامکنه والاحوال والعوائد [د

360 - رسایل ابن عابدین دویمه رساله لومړی ټوک 44مخ

361 - رسایل ابن عابدین دریمه رساله دوهم ټوک 155مخ

زمانی، علاقی ، حالاتو او عاداتو د بدلیدو په اساس فتوی بدلیدای شی] 362.

جلال الدین سیوطی سبږمه قاعده دا بیان کړی ده العاده محکمه [عادات فیصله کوونکې حیثیت لری 363.

خو عرف ، عادات ، رسم او رواج هلته معتبر دی چې د قطعی نصوصو او اجماع په خلاف نه وی او که نه نو بیا ورته د فقهاو په اصطلاح فاسد عرف وائی چې د هغی د منځه وړل په کار دی ، همدا ډول په تعبدی احکاموکې هم عرف ته څه مقام نه دی ورکول شوی ، خو الیکشن [انتخابات] یوه انتظامی معامله ده ، د راشدینو خلفاو په وخت کې انتخاب د [رای د کاغذ] په اساس رواج نه وه او نه دهغه وخت په عام عرف کې ورته اړتیا لیدل کیده- خلک لږ وه او په لویو صحابوکرامو رضی الله عنهم د خلکو په سلو کې سل باور او اعتماد وه او هغوی عملا او عرفا د خپل ملت نمایندګان او د حل و عقد خاوندان وه ، خو په اوسنی وخت کې عرف بدل شوی دی نو په دی اساس په دی دور کې د انتخاباتو همدا مروجه لاره ګټوره ده .

دریمه قاعده :

"سد الذرائع" د فساد او خرابی د زرائعو مخنیوی کول دی که چیری کوم روا او نیک کار د فساد او غیر شرعی ناروا کار ذریعه ګرځی نو بیا هغه کار ناروا او د پریښو د لو وړ وی ، ترڅو د خرابی دروازی ورو تړلی شی.

حافظ ابن قیم رحمه الله د دی قاعدی 99 مثالونه وړاندی کړی دی او امام بخاری رحمه الله د دی قاعدی ذکر داسی کړیدی باب من ترک بعض

---

362 - اعلام الموقعینی 3 ټوک 5 مخ

363- الاشباه والنظائر د جلال الدین سیوطی لیکنه 89 مخ الاشباه د ابن نجیم جنفی رحمه الله علیه لیکنه

الاختيار مخافه ان يقصر عنه فهم بعض الناس فيقعوا فی اشد منه] په دی باب کې د هغه چا دليل بيان شوی چې ځينی ښه شيان ترک کوی، دا په دی خاطر چې ځينی خلک به هغه مصلحت ونه ګڼی او د دی نه په لويه خرابی کې به ونښلی ، که چيری د کانديدی په اساس د وټونو اچولو پرته د شوری جوړول روا هم وی نو بيا هم په اوسنی دور کې د دی لاری په اساس د آمريت او ظالمانه نظام د دروازی د پرانستلو ډيره خطره احساس کيږی ، د حضرت ابوبکر ، حضرت عمر ، حضرت عثمان او حضرت علی رضی الله عنهم په څير حکمرانانو له خوا نامزد کړل شوی خلک مسلمانان د خپل نماينده په توګه په آسانی سره منی خو په اوسنی دورکې د داسی حکمران پيدا کيدل هم سخت دی چې د هغوی په منتخب شوو خلکو قوم راضی او مطمئن اوسی، او د قوم د اطمينان او اعتماد نه پرته منتخب کړی شوی خلکو ته د حل و عقد مستحق نه شی ويل کيدای او نه د هغوی پريکړی قوم په پوره اعتماد منلای شی، نو له دی امله دی ته اړتيا ده چې د دی خطراتو څخه د ځان ساتلو په خاطر د وټونو په اساس پارلمان جوړکړل شی ځکه چې خلک دا درک کړی چې پارلمان د دوی د منتخبو وکيلانو څخه جوړه شوی دی نو د هغوی په منځ کې د رياست په چارو کې د ګډون احساس را ژوندی کيږی او ملی يووالی به نور هم ټينګيږی ، د ښوونی او روزنی د کم والی په اساس په دی وخت کې په انتخاباتو کې هم تر يوی اندازی پوری د خطر د راپيدا کيدو امکان شته ، خوکه د کانديدانو له پاره پورتنی معياری شرائط وضع شی ، نو دا خطره به تر ډيره حده پوری لږه شی د کانديد تاوان په دی دورکې د هغه د ګټی څخه ډير دی او په اوسنو شرائطو کې د انتخاباتو ګټه د هغه د نقصان څخه ډيره ده ، نو په دی خاطر " اثمهما اکبر من نفمهما - اختيار اهون البليتين او دفع المضره مقدم علی جلب المنفعه ، د مسلمه قاعدی په رڼا کې د انتخاباتو لاره لږه خطرناکه لاره ده .

د انتخاباتو د مروج نظام

اصلاح کولو ته اړتیا ده

غربی جمهوریت او د هغی د انتخاب تګ لاره د اسلامی فکر سره کوم مناسبت نه لری، خو د یوه سره د انتخاباتو د پریښولو په ځای د هغه په نظام کې دا لاندی اصلاحات راوړل ضروری دی :

په کاندیدکې د مخکی ذکر شوو صفاتو موجودیت شرط وګڼل شی : مسلمان وی ، د دین د پوهی څخه به د ضرورت په اندازه خبر وی ، دیانت لری ، عاقل او بالغ وی او عرفیاتو[رسم او رواجونو] څخه خبر وی .

هغه سړی د کاندید په حیث را مخ ته کړی شی چې هغه د کوم ګوند یا علاقی د مشهورو خلکو د پیژندګلوی په اساس کاندید شوی وی ، هیڅا ته په آزاد او شخصی ډول په انتخاباتو کې د ودریدو او کاندیدو اجازه ورنه کړل شی .

په انتخاباتو کې د کاندید د شخصی سرمایی د مصرف څخه مخنیوی وشی او د هغه د انتخابی هلوځلو ټول مصارف د همغه ګوند یا خلکو له خوا چې دا یی د کاندید په حیث پیشنهاد کړی دی صورت ونیسی خو د اعانت اوکومک په توګه دی خپل توان په اندازه څه سرمایه ګوند ته ورکولای شی

که چیری ګوندیز سیستم نافذول مقصد وی نو بیا هغه ګوندونه پابندکړی شی چې د داسی نمایندګانو فهرست راوړاندی کړی چې پورتنی شرائط په کې په پوره ډول موجود وی .

رسمی یا غیر رسمی ماموریت د شرعی پارلمان منافی نه دی خو د ماموریت د مسئولیت په څنګ کې د پارلمان مسئولیت سرته رسول ډیرګران کار دی نو په دی خاطر د داسی شخص دکاندیدو څخه مخنیوی وکړی شی خوکه ماموریت داسی وی چې د هغه په څنګ کې د ملت د نمایندګی مسئولیت هم ترسره کولای شی نو بیا په شرعی لحاظ کوم بندیز نه شته

دا هغه بنسټیز شرطونه دي چې که چیری کوم کاندید ئی پوره نه شی کړی نو د کاغذونو اخیستونکې مسئولین دی د هغه کاغذونه بیرته ورکړی خو دا کاغذ اخیستونکې مامور به داسی شخصیت وی چې د شرعی قضاء د قاضی کیدو اهل وی ،، پاتی قواعد او ضوابط همغه پوهان جوړوی چې د انتظامی امورو پوری تړلی وی .

د ښځو د نمایندګی مسئله

څرنګه چې د غربی جمهوریت بنسټ د [ملی حاکمیت] په اساس ایښودل شوی دی نو ددی امله هلته د نارینو په څیر ښځی هم د دولت او حکومت مشری کولای شی ، او د لومړی و زیر [صدراعظم] په حیث هم ټاکل کیدلی شی خو په اسلامی نظام کې د ښځو اوړی د عملی سیاست یعنی حکومت د نظم و نسق د چلولو څخه خالی دی ، څرنګه چې پارلمان [د شوری مجلس] یوه مشوره ورکونکې انتخابی اداره ده چې د حکومت مشر ټاکې او هغه ته مشوری ورکوی ، قانون جوړه وی ، نو آیا د دی اداری له پاره کومه ښځه د غړی په حیث انتخابیدای شی؟ ښه خو دا ده چې په دی هکله د عابدینو فقهاو کومه ګډه پریکړه منځ ته راشی، خوهغه رای چې ما د شریعت د اصولو په رڼا کې وړاندی کړی ده هغه دا ده چې ښځه د مشوری ورکولو حق څخه په شرعی توګه نه ده منعه کړی شوی ، د قرآن او سنتو څخه خو دا خبره په ډاګه ده ، چې ښځی په عمومی ډول د نارینو په مقابل کې د ناقص عقل خاوندانی دی او همدا علت دی چې نارینه ئی په ښځو باندی حاکمان ټاکلی دی. خوما ته ددی خبری کوم دلیل په لاس رانغی چې ګویا ښځه نه شی کولای چې مشوره ورکړی او یا د هغی په مشوری عمل کول ناروا دی ، کله کله د ناقص عقل مشوره صائبه هم وی او ځینی ښځی د نارینو په نسبت ډیری ذهینی، پوهه او فقیهی وی ، خو په عمومی ډول د نارینه ذهانت په ښځی ډیر دی ، همدا علت دی چې د دوه ښځو ګواهی ئی یو سړی د ګواهی سره برابره کړی ده ، د امام ابوحنیفه رحمه الله د نظر په اساس ښځی د حدود و او قصاص د

پرته په نورو ټولو چارو کې قاضیه جوړیدای شی[364].

د امام ابن جریر رحمه الله د نظرئی په اساس د حدود و اوقصاص په شمول په ټولو چارو کې ښځه قاضیه ټاکل کیدای شیاو د نورو څلورو امامانو له نظره ښځی فتوی ورکولای شی[365].

امام ابن حزم رحمه الله د شلو داسی ښځو نومونه راخیستی دی چې د صحابو رضی الله عنهم په وخت کې ئی فتوی ورکولی[366] .

نوکله چې ښځه قاضی او مفتی ټاکل کیدای شی نو د مجلس شوری غړې څنگه نه شی ټاکل کیدای ځکه چې د دی اداری کارونه هم مشوره او فتوی ورکول دی ، د پالیسی جوړولو او قانون جوړولو کارونه هم د فتوی یو برخه ده . کله چې په محکمه کې د دواړه گواهانو د بیانونو د اوریدلو وروسته پریکړه کولی شی او یا د گواه په ډول محکمی ته حاضریدلای شی، نو بیا خو هیڅ داسی معقوله وجه نشته چې په شرعی پردی کې دی د شوری په غونډه کې گډون ونه کړی شی او یا دی مشوره ورنکړی شی د ابوهریره رضی الله عنه په حدیث کې د امورکم الی النساءکم څخه مقصد دی " مفوضه الی نساءکم " یعنی کله چی ستاسی چاری ښځو ته وروسپارلی شی او یوازی د هغوی په مشوره او پریکړی عمل وکولای شی، نارینو په مقابل کی د هغوی پریکړی پوره اوکافی وگڼلی شی، نوپه هغه وخت کی د ځمکی خیټه تاسی ته د هغه د مخ څخه غوره ده په دی حدیث کی د ښځو څخه مشوره اخیستل او یا د هغوی په کوم صحیح نظر د عمل کولو څخه منع نه ده راغلی بلکه په ټولو پریکړو او تصامیمو کی د هغوی د آزادو پریښولو څخه منع راغلی ده په همدی ډول " الرجال قوامون علیالنساء (سړی په ښځوحاکمان دی) یا " لن یفلح قوم ولوا امرهم امراه

---

[364] -هدایه کتاب القضاء - بدائع الصنائع 7 ټوک3 مخ 1974 عیسوی کال د بیروت چاپ

[365] - المغنی د ابن قدامه لیکنه 2 ټوک 36مخ بدایه المجتهد 2 ټوک 420 مخ

[366] - جوامع السیر د ابن جزم لیکنه 332 مخ

.... (هغه ملت به هيڅکله کامياب نه شي چي هغوی د خپلو چارو واګی د ښځوپه لاس کی ورکړی وی) په دی آیت او حدیث کی ئی ښځی د مشوری ورکولو، فتوی او تحقیق کولو یا پیشنهاد ورکولو څخه نه دی منع کړی بلکه د حکومت نظام د ښځو په لاس کی د ورکولو څخه ئی منع راوړی ده په دی لړ کی یو روایت په خلکو کی ډیر مشهور شوی چی شاوروهن وخالفوهن (د ښځوڅخه مشوره خو اخلی لیکن د هغه مخالفت کوی او د هغوی په مشورو عمل مه کوی) .

د دی روایت په هکله ملا علی قاری حنفیچی په 1014 هجری کال کی مړ شوی دی د علامه سخاوی 903 هجری کال کی مړ شوی د کتاب المقاصد الحسنه فی بیان کثیر من الاحادیث المشتهره علی الا لسنه په حواله لیکی چی: لایثبت بهذ المعنی ... و قال السخاوی رحمه الله لم اعرفه مرفوعا.... و قال السیوطی رحمه الله باطل لا اصل له (دا حدیث پدی الفاظوثابت نه دی ، سخاوی رحمه الله فرمایی چی د دی په هکله د رسول الله صلیالله علیه وسلم وینا ما ته معلومه نه ده، سیوطی رحمه الله فرمایی چی دا د دروغو روایت دی چی هیڅ بنسټ نه لری [367].

د حضرت انس رضی الله عنه څخه په همدی هکله یو حدیث رانقل شوی چی الفاظ یی دا دی : لایفعلن احدکم امرا حتی یستشیر فان لم یجد من یستشیر فلیسنشر امراه ثم لیخالفها فان فیخلافها البرکه (تاسو هیڅ یو دی د مشوری پرته څه کار نه کوی که چیری بل کوم مشوره کونکی په لاس ورنشی نو بیا د د ښځی سره مشوره وکړی خو په هغه عمل نه کړی دا په دی خاطر چی د ښځی د مشوری په مخالفت کی برکت وی)[368] .

شمس الدین سخاوی رحمه الله د دی روایت د نقل کولو وروسته

---

[367] - موضوعات کبیرد ملاعلی قاری لیکنه 222 مخ 1921 عیسوی کال بیروت چاپ

[368] - موضوعات کبیرد ملاعلی قاری لیکنه 322 مخ 1921 عیسوی کال بیروت چاپ

لیکلی دی چی فی سنده ضعف و انقطاع (د دی سند ډیرضعیفه او په منځ کی ئی لړی غوڅه شوی ده) .محمد بن عراق رحمه الله په خپل کتاب تنزیه الشریعه 2 ټوک 308 مخ کی لیکلی دی چی دا حدیث ابن لال د حضرت انس رضی الله عنه څخه رانقل کړی دی خو عیسی بن ابراهیم الها شمی یی په سند کی راغلی او دی په درواغو ویلومتهم دی [369].

د صحیح احادیثوله پاره د ثقه او عادلو راویانو موجودیت شرط دی چی حافظی او یادښت یی هم ښه او درست وی او د سند د لړی اتصال هم یو لازمی خبره ده څنګه چی د پورتنی حدیث یو روایت کونکی په درواغو متهم دی او سند ئی هم اتصال نه لری یعنی غوڅ او منقطع دی ، نو دا حدیث هم د منلو وړ نه دی او " شاورهن و خالفوهن " په هکله خو دا هم څرګنده نه شوه چی دا چا رانقل کړی دی ملاعلی قاری دا په مرقات کی د سند پرته " و قد ورد " (روایت راغلی دی) په کلیمو را نقل کړی دی) [370].

خوله خپل دوهم کتاب موضوعات کبری کی ئی دی روایت ته بی اصله او باطل ویلی دی لکه څنګه چی ترمخه حواله ورکړل شوه .

په دی هکله یو بل حدیث هم را وړاندی کولای شی چی هغه سخاوی رحمه الله علیه په خپل کتاب مقاصد حسنه او سیوطی رحمه الله علیه په " اللالی المصنوعه فی الاحادیث الموضوعه کی د حضرت عایشی رضی الله عنها او حضرت زید بن ثابت رضی الله عنه څخه د ابن عدی رحمه الله علیه ، ابن لال او الدیلمی رحمه الله په حواله رانقل کړی دی چی طاعه النساء اوطاعه المراه ندامه (د ښځو خبره منل د پښېمانی سبب ګرځی) خو سخاوی رحمه الله علیه او سیوطی رحمه الله علیه دی حدیث ته

---

[369] - دابن لال څخه مقصد ابوبکر احمد بن علی بن علی .. بن لال الهمدانی چی په 398 هجری قمری کال مړ شوی دی چی د مکارم الاخلاق تر عنوان لاندی یی یو کتاب هم لیکلی دی .

[370]- مرقات 10 ټوک 98 مخ د پاکستان ملتان چاپ

ضعيف ويلي دي [371].

ابن جوزي رحمه الله عليه چي په 597 هجري قمري کال کی مړ شوی دی د حضرت عايشي رضی الله عنها او حضرت زيد بن حارث رضی‌الله عنه د روايتونو د رانقل کولوڅخه وروسته ويلي دي : هذان حديثان لايصحان اما حديث زيد ففيه عنبسه قال يحيی ليس بشیء و قال ابن حبان هو صاحب اشياء موضوعه لايجوز الاحتجاج به و لا بعثمان بن عبدالرحمن و اما حديث عائشه رضی الله عنها فقال العقيلی محمد بن سليمان يحدث عن هشام بواطيل لا اصل لها منها- هذا الحديث قال ابن عدی ماحدث بهذا الحديث عن هشام الاضعيف(دا دواړه حديثونه صيحيح نه دي د زيد بن ثابت رضی‌الله عنه روايت په سندکی عنبسه بن عبدالرحمان راغلی دی يحيی وايي چي د هغه هيڅ حيثيت نه شته ابن حبان وائي چي نوموړی د درواغو او افواهاتو خپرونکی وه، نو په دی اساس د هغه روايت هم دليل نه ګرځی، او نه د هغه د شاګر د عثمان بن عبدالرحمان روايت دليل کيدای شی ، د حضرت عاشی رضی‌الله عنها د روايت په سندکی محمد بن سليمان بن ابی‌کريمه راغلی دی چي هغه به هشام بن عروه ته د درواغو حديثونه منسوبول چي هيڅ بنسټ به ئی نه درلوده – دا حديث د همغوی له ډلی څخه يو دی - ابن عدی رحمه الله عليه فرمايي چي د هشام څخه د دی حديث رانقلوونکی ټول راويان ضعيف دي) .

د دی ډول ضعيفو او موضوعی رواياتو په مقابل کی، قرآن کريم او صحيح احاديثوکی د ښځو څخه مشوره اخستل ،اوکه چيری رائی او نظرئی صحيح وی نو په هغه د عمل کولوجواز ثابت دی .1

کله چي د حضرت شعيب عليه السلام لور هغه ته مشوره ورکړه او پيشنهاد ئی ورته وکړ چي حضرت موسی عليه السلام د خپل ځان سره نوکر کړی ځکه چي هغه قوی او امانت دار دی نو پيشنهاد معقول وه او

---

[371]- موضوعا ت کبير 223 مخ

حضرت شعیب علیه السلام نوکر ته اړهم وه نو هغه د خپلی لور په مشوره عمل وکړ او موسی علیه السلام ئی د څه شرائطو په اساس د خپل ځان سره نوکر ونیوه ." د دی دواړوڅخه یوی وویلی چی ای پلاره هغه له ځان سره نوکر ونیسه داسی نوکړ چی ته ئی غواړی څکه هغه قوی هم دی او امین هم ...

2- د بقری د سورت په 233 آیت کی د کوچنی د شیدو څخه د غوڅولو په معامله کی د ښځی او میړه دواړو د ترمنځ یوه د بل سره د مشوری حواله ورکړل شوی ده او دا هم د ښځی په مشوری د عمل کولو یو ښکاره مثال دی .

3- د حدیبی د صلحی د تړون وروسته چی کله رسول الله صلی‌الله علیه وسلم حکم وکړ چی پورته شی او د قربانی څناور حلال کړی او د سرونو ویښتان و تراشی او احرامونه پرانیځی نو هیڅ څوک د خپل ځای څخه پورته نه شول د دی خبری د دری واری تکرارولو وروسته رسول الله صلی‌الله علیه وسلم د خپلی میرمنی ام المومنین ام سلمه رضی الله عنها خیمی ته تشریف یوړ هغه ورته مشوره ورکړه او پیشنهاد ئی ورته وکړ چی تاسو د چا سره د خبرو پرته د باندی ولاړ شی او خپل د قربانی اوښ حلال کړی او سر ویښتان مو وتراشی کله چی رسول الله صلی‌الله علیه وسلم په دی مشوره عمل وکړ، نو صحابه کرام رضی الله عنهم پورته شوو او قربانی ئی وکړه ځاروی ئې حلال کړه او یو د بل د سرونو په تراشلو بوخت شو[372].

ابن حجر رحمه الله علیه فرمایی : و فیه فضل المشوره و...و جواز مشاوره المراه الفاضله (د دی حدیث څخه د مشوری فضیلت معلومیږی او دا هم را په ډاګه کیږی چی د فاضلو، رای او نظرد ښځتنو او په معامله پوهو ښځو څخه مشوره اخستل روا دی) [373].

- صحیح بخاری‌کتاب الشروط لومړی ټوک 380 مخ
- فتح الباری6 ټوک 275 مخ الشروط.

4 - دوهم مثال ئی دا دی چی کله چی د حضرت علی رضی الله عنه او حضرت معاویه رضی الله عنه په منځ کی دروان جنګ د پای ته رسولو او د مسلمانانو ترمنځ د یووالی د را پیدا کولو له پاره حکمین وټاکل شوه نو د حکمینو د پریکړی د اوریدو له پاره بی طرفه صحابه کرام رضی الله عنهم هم راوبلل شوه ترڅو چی ټول مسلمانان په یوه خبره متفق شی حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنه ته هم د راتللو بلنه ورکول شوه (چی بی طرفه وه) هغه د ام المومنین حضرت حفصه رضی الله عنها څخه چی د ده خور وه مشوره وغوښته چی ولاړ شی اوکه نه ؟ په خپله ابن عمر رضیالله عنه د تګ اراده نه لرو ده خو حضرت حفصه رضی الله عنها ورته مشوره ورکړه چی سمدلاسه ولاړ شه کیدای شی چی ستا د نشتوالی په اساس په مسلمانانو کی بیا بیلتون را پیدا شی " فلم تدعه حتی ذهب حضرت حفصه رضی الله عنها حضرت ابن عمر رضی الله عنه ترهغی پوری پری نښود ترڅو پوری چی هغه نه وه تللی" [374].

دا دواړه پیښی په صحیح بخاری کی رانقل شوی دی دا ښکاره خبره ده چی د ام سلمه رضی الله عنها او ام حفصه رضی الله عنها مشوره د کورنیو چارو په هکله نه وی رسول اکرم صلیالله علیه وسلم د ام سلمه رضی الله عنها په مشوره عمل وکړ حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنه د ام حفصه رضی الله عنها په مشوره عمل وکړ او حضرت شعیب علیه السلام د خپلی لور په مشوری عمل وکړ نو د دی ډول مستندو روایاتو په پرتله به هغه روایاتوته څه ځای پاته وی چی ضعیف یا موضوعی وی او په هغه کتابونوکی راخستل شوی دی چی د محدثینو له نظره معتمد او متداول نه دی .

5- امیر المؤمنین حضرت عمرفاروق رضی الله عنه به هم د ښځوڅخه مشوره اخسته [375].

---

[374] - صحیح بخاری المغازی غزوه خندق 2 ټوک 589 مخ

[375]- تفسیرمظهری په حاشیه 2 ټوک 153 مخ

6- حضرت عمر رضی‌الله عنه بـه د شفا بنت عبدالله قرشیه رضی الله عنها د رای او نظر ډیره قدردانی کوله د هغه رای به ئی مقدمه ګڼله کله کله به حضرت عمر رضی الله عنه دی ښځی ته د بازار د نګرانی کارونه هم ورسپارل [376] .

7- سمره بنت نهیـک اسدیه رضی الله عنها چی یوه صحابیه وه او د ډیر عمره پوری ژوندی وه دی به د بازارونو دوری کولی ، خلکو تـه بـه ئی په نیکی حکم کاوه او د بدی څخه به ئی منع کول او جرم کونکی به ئی په دورو وهل چی له دی سره به موجوده وه[377]

8 - په نبوی دورکی بـه ښځو پـه غزاګـانو کـی شرکت کـاوه د زخمیـانو علاج به ئی کولو، د شهیدانو لاشونه به ئی راپورته کول او مدینی تـه بـه ئی راوړل او مجاهدینو ته به ئی اوبه ورکولی[378] .

خوځرنګه چی د ښځو اوړی د حکومت د چلولوڅخه خالی دی نو پـه دی خاطر غوره خو دا ده چی د انتخاباتو په عمومی مقابلوکی د ودریدو په ځای ورته یوځو چوکی خاص کړای شی،د دی نه پرتـه د نـارینو لـه پـاره چه کوم شرایط پورته ذکر شول ، هغه دوی ته هم په نظر کی نیـول ضـروری دی او همدا راز ښځوته د شرعی پردی پابندی هم لازمی وګرحول شی، او د غونډی پـه وخت کـی د هغـوی د کښیناسـتو ځایونـه د ټولووروسـته وی. داهـم کیـدای شـی چـې د ښځـو جداګـانـه شـوری وی چـه حکومـت تـه د ضرورت په وخت کی د مشـوری ورکولـو او یـا د خپلـو غوښتنـو د وړانـدی کولو له پاره جدا غونډی وکړی شی .

---

[376] - الاصـابه ابـن حجـر4 ټـوک 341 مـخ - الاسـتیعاب د ابـن عبـدالبر پـه حاشـیه الاصابه 2 ټوک 241 مخ واسدالغابه5 ټوک مخ 487 پـه حوالـه د ابـن عبـدالبر او ابونعیم اصفهان

[377] - الاستیعاب به حاشیه الاصابه 4 ټوک 335 مخ

[378]- صحیح بخاری کناب الجهاد د لومړی ټوک 403 مخ

....

وخت کې د مشورې ورکولو او يا د خپلو غوښتنو د وړاندې کولو له پاره جدا غونډې وکړي شي .
دا خو زما نظر وه ليکن مولا نا سيد ابوالاعلى مودودى رحمه الله عليه د سورت احزاب د ايت " قرن فى بيوتکن ." او بعضواحاديثو په رڼا کې داسې استدلال کوی .
د قران مجيد د دغه روښانه او څرګند حکم په مو جوديت کې ددې خبرې څه ګنجايش دی چې مسلمانې ښځې د شوراګانو ا وپارلمانونو غړي شي ، له کور نه د باندې ټولنيزو او اولسې فعاليتونو کې برخه واخلي په دولتې اداروکې له نارينو سره يو ځاى کاروکړي ، په پوهنتونونو کې له هلکانو سره ګډ تحصيلات وکړي ، د نارينو په روغتونو کې د نرسانو وظيفې اجراء کړي ،الو تکو او اورګاډو کې مسافر پالو نکې وټاکل شي ، د زده کړې او تحصيلاتو لپاره اروپا ، امريکا ... ته وليږل شي .
دکور نه د باندې د ښځو د فعاليتونو د روا والى په با ب چې کوم غټ دليل وړاندې کيږ ي هغه دا دی چې حضرت عائشې رضى الله عنها د جمل په جګړه کې برخه اخيستې وه خو کوم خلک چې دغه استدلال وړاند ی کوي هغو ته ښايې دا نه وي معلومه چې په دې باب پخپله د حضرت عايشې رضى الله عنها مفکوره څه وه .
عبدالله بن احمد بن حنبل رحمه الله عليه په زوائد الزهد کې او ا بن المنذر ابن ابى شيبه او ابن سعد په خپلو کتابونو کې د مسروق روايت نقل کړی دي چې حضرت عائشه رضى الله عنها به کله دقران کريم د تلاوت په ترڅ کې دغه [دقرن فى بيوتکن] ايت ته ورسيده نو بې اختياره

به یې ژړل تر دی پوری چې د هغه پړونی به لمدیده ، ځکه چې په دی سره به هغې ته خپله هغه غلطی وریادیدله چې د جمل په جګړه کې ورڅخه صادره شوې وه379.

د جمل په جګړه کې دام المومنین دګډون دلاملونو او مقاصدو تفصیل زما په کتاب [عورت کې حکمرانی قرآن و سنت کې روشنی مین] د مستندو کتابونو د حوالو سره لیدلی شی - لیکن پدی ګډون دام المومنین د پیښمانی او خفګان کومه حواله چې مولا نا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه ورکړې مناسب بولم چې د هغی دعربی متن د احادیثو له کتابونو څخه وړاندی کړی .

ابن سعد چې په 230 هجری کال کې وفات شوی په خپل کتاب کې لیکلی عایشی رضی الله عنها به چې کله د " وقرن فی بیوتکن بکت حتی تبل خمارها " آیت ولو سته دومره به ئی ژړل چې پړونی به لمدیده380 .

ابن ابی شیبه چې په کال 235 هجری قمریکال کې وفات شوی دی د حضرت عائشه رضی الله عنها قول داسی نقل کړی دی : وددت انی کنت غصنا رطبا و لم اسر مسیری هذا [زه بنه بولم چې دونې شنه لخته وی خو چې دا سفر می نه وای کړی {د جمل د جګړی سفرته اشاره کوی }] 381

" قالت عائشه لما حضرتها الو فاه ادفنونی مع ازواج النبی فانی کنت احدثت بعده حدثا [کله چې حضرت عایشه رضی الله عنها ته مرګ راغی نو وي ویل ما درسول الله صلی الله وعلیه وسلم د نورو ښځو سره په عامه هدیره کې دفن کړی [کوم امتیاز حیثیت مه راکوی] ځکه چې ما د رسول الله علیه وسلم د وفات څخه وروسته یو نو ی کار ایجا د کړی یعنی د جمل په جګړه کې ګډون 382.

---

379 - تفهیم القرآن 4 ټوک 90 مخ حاشیه 48 سورت الحزاب

380 - طبقات دابن سعد لیکنه 8 ټوک 81 مخ دبیروت چاپ کال 1958 م .

381 - دابن ابی شیبه مصنف 15 ټوک مخ ، مستردک دحاکم 3 ټوک 119 مخ

382 - طبقات ابن سعد 8 سعد ټوک 84 مخ مصنف ابن ابی شبیه 10 ټوک 360 مخ

دام المومنین حضرت عایشه رضی الله عنها پدی کار ډیرو صحابیاتو نیوکه کړې وه خو د هغی یادونه له دی امله ضروری نه ښکاری چې هغوی دی کار تـه غلط وایـه او پـری پیښمانـه وه بلـه دا چې د قـران او سـنت د ښکاره حکم په مقابل کې د صحابی قول یا عمل حجت نه دی .

ځینی خلـک د رضیه سلطانه ، چانـد بی بی د بهوپـال د شـهزادګیو حکومتونـه د ښځـو د سیاسـی فعالیـت لپـاره د دلیـل او حجت پـه توګـه وړاندی کوی خو پوښتنه دا ده چې دام المومنین حضرت عایشه رضی الله عنها غمل او کړنه دلیل نه شی کیدی نو د بادشاهانو او شهزاده ګیو کړنه څنګه دلیل کیدا شی. ددی شهزادګیو او ښځو د حکومتونو د جواز فتوی خو علماؤ هم نه ده ورګړی ،که علامه نواب صدیق حسـن خان بهوپـالی د دی ښځو د حکومت مخالفت نـه وی کـړی د هغـی بـه څـه خاص حالات او مصالح په نظر کې وه خو هغی هم دد ی حکومتونو د جواز فتـوی نـه ده ورکړی .

همدا راز په پاکستان کې د جنـرال ایـوب خان د دکتـاتوری او امریت څخـه د خلاصـون پـه خـاطر محترمـه فـا طمـه جنـاح د صدر اعظمـی لپـاره کاندید کړای شوی وه او مفتی محمد شفیع صاحب نظر ورکړی وه چې د دوو بـدیو څخـه دی کـوچنی اختیـار کـړی شـی ، اوکلـه چې مـولا نـا سـید ابـوالاعلی مـودودی رحمـه الله علیـه د زنـدان څخـه راخـلاص شـو د مفتـی صاحب د رای تائید ئی وکړ خو دوی دواړو هم د ښځی د حکومت د جواز فتوی نه وه کړی بلکه د عدم جواز فتوای ئی ورکړی وه چې په لیکلی ډول موجوده ده .

ښکاره خبره ده چې د لوی بدی څخه د خلاصون په خاطر په موقت ډول کوچنی بدی برداشت کول خو ممکن دی مګر د هغی څخه د جواز دلیل او مستقل اصول جوړول پکار نه دی اګر چې زما رائی دا ده چې په هغی وخت هم زمونږ داهون البلیتین په اختیارولو مجبورنه وو ځکه چې د خپل کاندید د ودرولو لاره هم خلاصه وه اوبی طرفه پاتی کیدل هم ممکن وو

،او له دی پرته د فاطمه جناح د عظمی صدارت د اهون البلیتین په رابطه هم اختلاف رای کیدی شی .
ځینی خلک په نبوی عهد کې د صحابیاتو د جماعت د لمانځه د اداء کولو جوماتونو ته وتل د ښځو د سیاسی فعالیت او اولسی ښیګڼو کې د برخی اخستیلو لپاره د دلیل په توګه نیسی مګر دا قیاس مع الفاروق دی چې د نرو او ښځو د ګډو مجالسو او دکورڅخه د باندی د اولسی فعالیتونو او په محلی حکومتونو کې ګډون لپاره د جواز دلیل نه شی جوړیدی .

په دی خبره کې د هیچا اختلاف نه شته چې په نبوی دور کې امهات المومنین او نوری صحابیاتی جوماتونو او عیدګاه ته تللی او د سړو د صفونو شاته به ئی صفونه جوړول او لمونځ به ئی اداء کاوه ، او د سلام د اړولو نه سملاسی وروسته کورونو ته تللی ، مسجد نبوی کې د ښځو د تلو راتلو لپاره جدا لاره او دروازه وه چې تر اوسه پوری د باب النساء په نامه یادیږی ، مګر په بل طرف کې داسی احادیث روایت کړی شوی دی چې دا ورڅخه ثابتیږی چې د ښځو لپاره په کورونو کې لمونځ اداء کول افضل دی .

او هغو ی ته جوماتونو ته د تللو اجازه ورکړی شوی ، حکم ندی شوی ، او دا اجازه هم په څه شرائطو مشروطه ده .

د دواړه ډوله احادیثو په رڼا کې امام نووی رحمه الله علیه ددی موضوع په رابطه لیکلې دی چې : ښځی جوماتونو ته د تللو څخه منع کول روانه دی مګر دا اجازه هم په لاندی شرائطو مشروط ده چې علماؤ د نورو احادیثو په رڼا کې بیان کړی دی :

- عطر ئی باید نه وی استعمال کړی .
- ډول اوسینګا ر بې نه وی کړی .
- په لاسونو او پښو کې ئی داسی زیور او ګانه نه وی اچولی چې اوآز کوی .

- ښکلي او ښایسته لباس ئی نه وی اغوستی .
- په صفونو او لارو کې د سړو سره اختلاط او ګډون نه وی .
- ماحول او محیط داسی وی چې په فتنی او فساد کې د مبتلا کیدو خطراو ویره نه وی[383].

حنیفی فقها و دهمدی لاملونو په اساس لیکلی چې اوس د فساد او فتنی خطره ډیره ده نو جوماتونو ته د ځوانو ښځو تلل مکروه دی [384].

د مالکې ، حنبلی او شافعی فقهاؤ رائی هم دا ده چې ښه خبره دا ده چې ښځی په کورونو کښی لمونځ اداکړی ، خوکه د فتنی خطره او ویره نه وی نو جوماتونو ته تللی شی ، خو د فتی د موجودیت په صورت کې جوماتونو ته د ښځو تلل مکروه دی[385].

مولا نا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه د موضوع په اړه د احادیثو د بیان څخه وروسته لیکلی : د اسلام د مزاج او طبیعت سره څومره مخالفت لری تردی چې د الله جل جلاله په کورکې د عبادت په وخت هم دواړه جنسونو د اختلاط او ګډون اجازه ورکړی

نو د اسلام په باره کې ددی تصور هم نه شی کیدای چې په تعلمیی ادارو، دفترونو ،و کلبونو او غونډو کې د ښځو او سړو اختلاط او ګډون اجازه ورکوی [386].

جوماتونو ته د ښځو د تللو په رابطه د احادیثو او احکامو تفصیلات زما په کتاب تفهیم المسائل دریم ټوک 317 – 324 مخونو کې وګوری .

---

[383] - شرح نووی په صحیح مسلم باپ خروج النساء الی المساجد

[384] - هدایه مع فتح القدیر .لومړی ټوک 529 مخ ، در مختار مع رد المختار لومړی ټوک 529 مخ

[385] - المغنی لابن قدامه حنبلی 2 ټوک 202 مخ - الفقه الاسلامی د ز حیلی لیکنه 2 ټوک 100 مخ

[386] - تفهیم القران سورت نور حاشیه 49 ټوک 3 مخ 390- 396

آیا دا احادیث د محلي حکومتونو، د اولسی فعالیتونو او بلدیاتی مخلوطو او ګډو مجالسو او غونډو کې دشرکت او برخی اخستی له پاره د دلیل په حیث نیول او را وړل کیداشی ؟ هر څوک چې دخپل ضمیر دقناعت او حق طلبی په روحیه پدی سوال غوروکړی جواب به یی منفی وی ،د مولانا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه او نورو راسخینو علماو جواب د سوال په اړوند هم منفی دی مګر ځان ته قناعت ورکولو ا ویا د جواب ورکولو په خاطر خو یو ویونکي ویلی شي چې ښځی دی په غونډو کې شرکت نه کوی ، او که کله دانتخاباتو وخت راځی اویاکومه مهمه خبره تر بحث لاندی نیول کیږی نو برقعه به پرسر اچوی او د غونډی په کوم کنج کې کښیني او په بحث کې برخه نه اخلی ، خو دا صرف یو تصور دی نوعیت به له لاسه نه ورکړی ، او د مسئولیت دقبلولو غوښتنه او تقاضاهم دا ده چې په غونډو او فعالیتونو کې فعالانه ونډه واخلی .

مولانا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه دکتاب " اسلامی ریاست " په اتم باب کې د اسلامی دستور لس بنیاد ی اصول بیا ن شوی دی چې په هغوی کې شپږ م اصل د " ښځو منصبونه " ترعنوان لاندی داسی بیان شوی دی .

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ [سورت النساء 34 آیت]

[سړی په ښځو باندی قیمومیت لری] .

لن یفلح قوم ولوا امرهم امراه[صحیح البخاری]

[هغه قو م به هیڅکله کامیابی ونه مومی چې خپل کارونه ئی ښځی ته سپارلی دی] .

دا دواړه نصونه پدی اړه غوځ او قاطع دی چې په هیواد کې د غړیتوب وی او یا د کومی اداری مدریت وی] ښځو ته نشی سپارل کید ، ځکه چې د اسلامی حکومت په دستورکې ښځو ته د احیثیت ورکول او په هغی د ګنجائش راویستل د صریحو نصوصو خلاف کار دی ، ا ود الله او رسو ل تابع حکومت ا وریاست ددی مسئلی دمخالفت مجاز نه دی

د دی تفصیلی تشریح د اسلامی ریاست په یولسم باب کې د [داخلی سیاست کې دښځو رول] ترعنوان لاندی په 506 – 517 مخونو کې راغلی ده .

مولانا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه وایی، په اوسنی عصر کې دقانون جوړونکې مجلس [پارلمان] کار یوازی د قانون جوړول نه دی بلکه په عملی ډول همدا [پارلمان] د ټول هیواد کنترول په لاس کې لری ، همدا کابینه جوړه وی او ورانوی ، د نظم انضباط او امنیت سیاستونه وضع کوی ، ا وهمدا د هیواد اقتصادی او مالی قانون جوړوی دجنګ او صلحی ټول واک د پارلمان په لاس کې وی ، له دی حیثیت[387] څخه د پارلمانونو مقام صرف د یو فقیه او مفتی نه بلکه د ټول هیواد داقوام او واکدار مقام لری . لدی څخه ورسته مولانا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه د قرانی آیاتونو او نبوی احادیثو څخه ثا بته کړی چې دقیومیت مقام او دهیواد دسیاست او نظم مسئولیت ښځو ته سپارل داسلام خلاف کار دی ، د مولانا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه له نطره قانون جوړونکې مجالس [پارلمانونه] قوام [واکدار] دی ا ود قرانی ایاتونو او نبوی احادیثو له رویه په هغی کې د ښځو ګډون غیر اسلامی دی .

مولانا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه په خپله رای ډیر اصرار کوی او وایی : پاتی شو هغه خلک چې دهغی په وړاندی دحق معیار یواځی د دنیا دغالبو قومونو طرز عمل او تګ لاره ده او په هر حال هغوی همغه طرف ته ځی کوم طرف چې اکثریت ځی نو هغوی ته چا ویلی دی چې اسلام هم دځان سره وران کړی ، چیرته چې دهغوی زړه ځی په شوق سره دی همغه طرف ولاړشی مګر لږ ترلږه باید دومره رشتینی وی چې دچاپسی روان وی دهغه نوم په جرات سره واخلی ، او اسلام ته هغه خبری

[387] - اسلامی ریاست 8 باب ، 379 مخ چاپ کال 1985 م

منسوب نه کړی چې د الله کتاب او د هغه د رسو ل سنت او د صحابه کرامو او تابعینو تاریخ له هغې څخه په زغرده انکار کوی388 .

د همدی کتاب [اسلامی ریاست] په 515 صفحه کې لیکي : اسلام په اصولی ډول د مخلوطی اوګډی ټولنی مخالف دی . او هیڅ داسی نظام چې دکورنۍ وجود او استحکام ته اهمیت نه ورکوی دا نه خوښوی چې د نرو او ښځو ګډه اومخلوطه ټولنه دی وی ، په غربی هیوادونو کې د دی [ګډی ټولنی] ناوړه نتایج ښکاره شوی ، او که زمونږ ټولنی د هغې ناوړه نتائجو د برداشت له پاره تیاری وی برداشت کړی ، خو ددی څه ضرورت دی چې په اسلام کې د هغه کارونو له پاره په زور ګنجایش پیدا کړی چې اسلام په قوت سره هغه منع کړی دی ، که اسلام د جنګ په وخت کې د ښځوڅخه د پرستاری [مرهم پټی کوونکې] کاراخیستی دی نو د دی دا مطلب نه دی چې د صلحی په وخت کې دی هغوی دفترونو ، کارخانو ، کلبونو او پارلمانونو ته رواستلی شی .

ښځې د سړو د کار په دائره او ډګر کې د سړو په مقابل کې نه شی کامیابیدی ځکه چې هغوی ددی کارونو له پاره پیدا شوی ندی .

ښځې خو لا پریږده چې د موجوده پارلمانونو نارینه غړی هم د اهلیت په شرعی معیارونو برابر نه دی ، ددی پارلمانونو ټول نظام د غربی جمهوریت په اصولو ولاړ دی ، او مونږ ددی پارلمانونو په ځای د اسلام شوارئی نظام راوړل غواړو ، خو زما په نظر د شرعی احکامو او شرعی پردی پابندی ښځې د مجلس شوری او قانون جوړونکې پارلمان غړی جوړیدای شی ، ځکه چې اسلام ښځې د مشوری ورکولو او قانون جوړولو څخه ندی منع کړی ، پاتی شوه د مخلوط او ګډو مجلسو او غونډو خبره نو د ښځوله پاره د سړو په غونډه کې د پردی او نقاب پرته ګډون کول حرام دی ، د اسلامی حکومت په مجلس شوری [پارلمان] کې دښځو دګډون لپاره دپردی او حجاب کول په قانونی ډول ضروری دی او همداراز داهم

388 - اسلامی ریا ست 11 باب 513 مخ

ضروری ده چې دښځو لپاره دناستی دځایونو انتظام دسړو دنشتونو شاته وشی . زماپدی رای ډیرعلما ومخکې هم تنقید کړی او هم نن یې هم کوی

مولانا سید ابوالاعلی مودودی رحمه الله علیه خو ټول پارلمان ته قوام [واکدار] وایی ، زما د ناقصی رای په اساس پارلمان پخپله قوام نه بلکې د قوام له پاره ټاکونکې اداره قوام هغه چا ته ویل کیږی چې د هیواد د چارو د سمبالولو لپاره د حکومت مشر ټاکې او دهغی احتساب هم کوی خو په عملی لحاظ د ملک د نظم او نسق چاری نه سمبالوی بلکې د هغی قوانین لپاره او قواعد جوړوی چې اسلام ښځی په هغی دبرخی اخستلو څخه ندی منع کړی زه د مولانا مودودی په وړاندی د خپلی کم علمی احساس کوم ځکه پخپله رای اصرار نه کوم . خو ضلعی حکومتونه [اولسوالیو حکومتونه] چې دپویزیانو پلان او تحظیط دی په پارلمان [اولسی جرګی] او ولایتی جرګو نشی قیاس کیدی ځکه چې دا اداری او حکومتونه دقانون جوړونی او مشوری پور ی محدود نه دی بلکې دادګډی ټولنی او مخلوط تهذیب او کلتور د منځ ته راوړلو لپاره یو پلان او منصوبه ده ، بلدیاتی او اولسی فعالیتونه په مشاورتی او قانون جوړونکو ادارو قیاس کول قیاس مع الفارق دی دا د سړو ډګر دی د ښځو دکار دائره نده .

په اسلامی پارلمان کې د غیرو مسلمانو د نمایندګی ورکولو مسئله

په اسلامی نظام کې د غیرو مسلمانود حقوقو د ساتنی سخت ډیر تاکید شوی دی او اسلامی ریاست د مسلمانانو په څیر د هغوی د مال او ابرو د ساتنی مسئول دی ،حکومت مکلف دی چې د مسلمانانو په څیر د غیرو مسلمانو بنیادی ضرورتونه رفع کړی ، هغوی ته د خپل دین په اساس د تلنی پوره اجازه ورکړی شی خو په دی شرط چې د اسلام او اسلامی شعائرو توهین به نه کوی او نه به د هغی په خلاف پروپاګنده کوی ~ هیڅ یو مسلمان ته به د مرتد کولو

اجازه ورنه کړی شی همدا راز د حکومت په لوړو او مهمو پوستونو باندی د غیر مسلم ټاکل هم نه کیږی ، دا په دی خاطر چې هغه د ریاست په نظریې یعنی د اسلام په سپیڅلی دین باندی یقین نه لری او په هیڅ ریاست کې د هغه ریاست په نظرئی باندی یقین نه کونکوته د غټ مسئولیت منصب نه شی ورسپارل کیدای - اسلام د سیکولر جمهوریت قائل نه بلکه د اسلامی سیاسی نظام قائل دی ، خو اقلیتونه په خپلو خاصو مسائلو او عامو انتظامی امورو کې د خپلی رای د ورکولو له پاره د ځانګری انتخاباتو له لاری څه نمایندګان پارلمان یعنی اولسی جرګی ته استولی شی ، چې هغوی به د مالی امورو په بحث کې برخه اخلی او د عامو انتظامی امورو په اړوند د خپلی رای اظهار کوی .

خو د شرعی امورو په پریکړو او یا د حکومت د مشر په انتخاب کې هغوی ته د رای د اظهار او ووټ ورکولو حق ندی حاصل او د غیر مسلمانو په غټو منصبونو ټاکل روا نه دی ، خو په انتظامی معاملاتو کې ورڅخه مشوره اخستلای شی ، لکه د هر مزان څخه د حضرت عمر رضی الله عنه د مشوری اخستلو روایت چې په صحیح بخاری کې موجود دی ، چې هغه د تستر په جنګ کې بندی نیول شوی وه او هغه د ایرانی جنرالانو څخه یو تجربه لرونکې جنرال وه.

سیاسی ګوندونه

په اروپا کې چې د سیاسی ګوندونو کوم نظام رائج دی هغه د ځواک د لاسته راوړو یوه لوبه ده چې په اسلام کې ورته ځای نه شته ، مسلمان امت د یوه بدن په څیردی چې په مستقل ډول هغه د ځواکمن او مخالف ترمنځ ویشل نه د شریعت غوښتنه ده او نه د عقل او پوهی غوښتنه ، په اسلامی نظام کې د احتساب او محاسبی ګوند ګټه ور او ضروری دی خو اختلاف د اختلاف په خاطر یا اختلاف د ځواک په خاطر ته په اسلام کې ځای نه شته که څه هم په اسلام کې د تنظیم یا انجمن جوړول منع نه دی ~

د دین د بلنی، د اسلام د تبلیغ د ښوونی او روزنی او نورو ټولنیزو خدمتونو د تر سره کولو له پاره ډلی او ګوندونه جوړول بی له شکه روادی، داسی ګوندونه د هیواد پر مشر د راټولیدو او اتحاد په صورت کې د یوه واحد بدن د مختلفو اعضاو په څیرکارکوی ، دا ډول ډلی او ګوندونه د امت دیوالی سره منافی نه دی لکه څنګه چې په فقهی او قانونی مسائلو کې د امت د فقهاو فکرونه او نظریات مختلف دی. ځکه ځنی مسلمانانو په یوه امام ډیر اعتماد کړی او ځینی نورو پربل ډیر اعتماد کړی ، خو دی فروعی او فقهی اختلافاتو ته ، د وحدت او یووالی منافی نه شو ویلای ، په دی شرط چې د تعصب او کینی په اساس دغه اجتهادی اختلافات د ډلئیزو شخړو ذریعه ونه ګرځوی په همدی توګه په سیاسی او ملی معاملاتو کې هم د غیری منصوصو احکامو په اړه مختلف سیاسی فکرونه او نظریی کیدای شی ، او د هری نظریې خلک خپل سیاسی ګوند جوړولای شی ، د دی د ممنوعیت له پاره هیڅ دلیل نه شته ، دا ډول ګوندونه د ملی ادارو له پاره موزون او پوه نمایندګان کاندیدولای شی ! د لومړی خلیفه د ټاکلو په وخت کې د اسلامی امت یوی ډلی یعنی د مهاجرینو له طرفه حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه د حضرت عمرفاروق رضی الله عنه یا حضرت ابوعبیده رضی الله عنه نوم وړاندی کړی وه. او د بلی ډلی یعنی انصارو لخوا حضرت سعد بن عباده رضی الله عنه راوړاندی شوی وه خو اخر دواړه ډلی د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه په خلافت متفقی شوی ، څرګنده شوه چې مختلفی ډلی مختلف کسان د کاندید په توګه د قوم او ملت مخی ته وړاندی کولای شی .

سیاسی ګوندونو ته دا ضروری ده چې اساسنامی یی د اسلام مطابق وی ، او د هر ګوند د انتظامی [اداری] ، اقتصادی ، او ټولنیزو اصلاحاتو له پاره ځانته بیل منشور جوړولائی شی، او د نورو ډلو څخه مختلفی مادی په خپلی اساسنامه کې ځای پر ځای کولای شی ، خو که

چیری د اسلامی نظام د اصولی ~ قطعی ، او اجماعی احکامو په خلاف کومه ماده د کوم ګوند په اساسنامه یا مرامنامه کې ځای په ځای کړل شوه ، نو بیا داسی ګوندته د کار کولو اجازه نه ورکوله کیږی، په همدی توګه دایو لازمی شرط دی چې د دی ډلو د کار طریقه فساد فی الارض یا افتراق و انتشار پیدا کول نه وی د هغوی مشر به د اسلام د ښوونو مطابق د ملت سیاسی روز نه کوی ، او د هغوی نمایندګان به هم د اسلام په معیار پوره برابر وی. که چیری د ملت سیاسی شعور د پخلنی مرحلی ته ورسیږی نو هغه به پخپله دا اوسنی سیاسی لوبغاړی مسترد کړی .

مرکزی موحد طرز حکومت

دا یوه انتظامی مسئله ده چې د مصالحو مرسلو څخه شمیرل کیږی په شرعی توګه دا هم روا دی چې یو واحد مرکزی حکومت دی وی او هغه دی یوه شوری ولری ، په ټول هیواد کې دی سیاسی یو والی موجود وی . د حکومت یو مشروی، چې د شوری د پریکړو او مشورو په اساس نور مسئولین او منطقوی حکام ټاکې ، او دا هم روا ده چې حکومت فدرالی شکل او جوړښت ولری یعنی هیواد د انتظامی اسانتیاو په خاطر په څو ولایتونو وویشل شی، ولایتی شوراګانی او حکومتونه دی موجوده وی ، چې هغوی ته د هیواد د اساسی قانون په اساس ولایتی ازآدی ورکول شوی وی په همدی ترتیب سره د ولایاتو ترمنځ د معاملاتو د تصفیی او حل له پاره د سنا مجلس او لوړه اداره جوړول هم جائز دی . او دهغی پرته د کار کول او د چارو پر مخ وړل هم روا دی ، د لومړی قاعدی ترمخه وویل شوه چې په مباحاتو کې عرف او رسم ورواج معتبر او مهم دی ، خو د مصلحت مطابق هر هغه نظام چې اهل حل و عقد یي مناسب وګڼی جوړولای شی، په نبوی دور او د خلفائی راشدینو په دوروکې په مختلفو علاقوکې بیل بیل والیان مقرر کړی شوی وه چې د کتاب او سنتو د پولو په داخل کې ورته خپلو خپلو علاقو کې پوره آزادی ورکړل شوی وه، د مرکزی حکومت سره د دی والیانو د عزل کولو اختیارات موجود وه.، خو

هغوی به د کوم معقول علت یاد علاقی د خلکو د شکایت پرته هغوی نه عزل کول . په اوسنی وخت کې د ریاست مسئولیتونه زیات شوی دی نو په دی خاطر که د حکومت طرز مرکزی وی نو ډیره غوره ده ، د ولایتی پارلمانو او ولایتی حکومتونو جوړول د پاکستان د اوسنی حالت ترمخه ضروری معلومیږی [389].

د مجلس شوری

له پاره د مودی ټاکل

د شوری [پارلمان] له پاره د مودی ټاکل نه ممنوع دی او نه لازم~ بلکه د مباحاتو له مصالحو مرسلو له جملی څخه دی ، په اوسنی وخت کې د پارلمانو نوله پاره د مودی ټاکل یوه معروفه او مروجه طریقه ده چې د امت د مصالحو له پاره ګټه وره ده . ځکه چې د نفس د غلبی په اساس په ننی وخت کې د شوری او پارلمان غړو ته د اوږدی مودی پوری اختیارات ورکول د فساد او خرابی سبب ګرځی ، کیدای شی چې د پنځوکالو یا لږی ډیری مودی د تجربی څخه څرګند شی چې د شوری د موجوده ارکان غړو پرته ډیر اهل او غوره وګړی نور هم پیدا کیدی شی ځکه په دی موده کې به نوی خلک د ملت مخی ته راشی او خلکو ته به د راتلونکې انتخاب په وخت کې د خپلی رای صحیح استعمال او د اهلو او خلکو د غوره کولو فرصت په لاس ورشی~ د دی عمل په واسطه د خلکو په سیاسی شعور کې پخلنی راځی او د قیادت خلاهم نه را منځ کیږی دا په دی خاطر چې نوی خلکوته د تجربی وخت په لاس ورځی. البته په وار وار یو شخص انتخابول بدی نه لری خو د شوری د غړی د دیانت او صلاحیت د داغدار کیدو په صورت کې د شوری څخه عزل

[389] - لیکوال داکتاب د پاکستان د وضعی مطابق لیکلی دی نو ځکه ئی په بیابیا د خپل مملکت نوم یاد کری مترجم

كیدی شی . خو دا پریكړه باید د كوم داسی قاضی په واسطه وشی چې هغه د شرعی عدالت د قاضی كیدو اهل وی .

دریم اصل

د امام سره بیعت كول
[د حكومت د مشر انتخاب]

د اسلامی سیاست دریم اصل دا دي چې د ریاست مشر یا خلیفه او امیر باید د مسلمانانو معتمد شخص وی . موروثی پادشاهی ، امریت او د یكتا توری په اسلامی نظام كې ځای نه لری. قران كریم اسلامی امت د احكامو د تنفیذاو د دین اقامی مكلف كړی دی او امیرالمؤمنین د امت دوكیل په حیث دا فرض سرته رسوی ~ ښكاره ده چې وكیل او نائب ته دا منصب نه په میراث په لاس ورځی او نه ئی په زور لاس ته راوړی شی ، بلكه دا منصب په خپله د موكل د ازادی غوښتنی په اساس تر لاسه كولی شی ، په اسلام كې د مسلمانانو د اعتماد د لاسته راوړو لاره [بیعت الامام] دی ، یعنی د ملت له خوا ځنی د حكمران سره د اطاعت تړون او د

امير له خوا څخه د خدمت کولو تړون ~ چې همدی ته بیعت یا مبایعه ویل کیږی ، ابن قدامه رحمه الله علیه فرمایی چې [ان من اتفق المسلمون علی امامته و بیعته وجبت معونته [د چا په حکومت چې مسلمانان اتفاق وکړی ا د هغه سره کومک واجب شو] .[390]

، ابن منظور افریقی رحمه الله د بیعت مفهوم په دی ډول بیان کړی دی : عباره عن المعاقده من صاحبه و المعاهده کان کل واحد منها باع ما عنده من صاحبه و اعطی خالصه نفسه و طاعته ودخلیه امره و قد تکرر ذکر هافی الحدیث [بیعت عبارت له دوه طرفه پیمان او تړون څخه دی چې ګویا هریو د دواړو خواو څخه یو په بل خپل هر څه خرڅ کړی دی هغه ته ئی خپل زړه او نفس ورکړی وی او خپله تاج داری او مخصوص امورئی هغه ته ورسپارلی وی د بیعت ذکر په حدیثونو کې په وار وار راغلی دی] .[391]

دغی بیعت ته د خلیفه انتخاب یا د خلیفه اختیار یعنی د خلیفه ټاکل اودهغه غوره کول ویل کیږی په پخواینو وختونوکې انتخاب یا د رای د ښکاره کولو طریقه د لاس ورکول ؤ چې په هغه به حکمران ته د ملت له خوانه د کومک او اطاعت وعده ورکول کیده او د حکمران له خوا به د قران او سنتو د پیروی د عوامو خیر خواهی د عدل د قیام او د حکومت د نورو فرائضو د ښه ادا کولو وعده ورکول کیده د لاس ورکول د همدی دوه اړخیز تړون او کومک او ورور ولی ښکاره او څرګنده نښه وه په اوسنی وخت کې د بیعت شکل د رای ورکولو کاغذ [بیلټ پیپر] دی ، کله چې یو رای ورکونکې خپل ووټ یو چاته ورکوی ~ نو دا دده له طرفه په هغه باندی د اعتماد او د هغی اطاعت نښه ده ، او کله چې انتخاب شوی شخص قسم خوری نو داد هغه له خوا نه د قانون د پابندی او د خپلو فرائضو د ادا کولو پیمان او تړون دی ~ څنګه چې د لاس ورکول اصل

390 - المغنی ابن قدامه لیکنه 52 مخ 1969 عیسوی کال چاپ

391- لسان العرب 8 ټوک 26 مخ .

....

مقصد نه دی بلکه اصل مقصد د اعتماد او باور ښکاره کول دی ، نو په همدی توګه د ووټ کاغذ هم په خپل ځای کوم مقصد نه دی چې ثبوت یې د قران او سنتو له لاری ضرور شی. بلکه دا پخپله د اعتماد د ښکاره کولو او یاد اعتماد دلاسته راوړلو ذریعه ده. څرګنده ده چې د مقصد د لاس ته راوړلو له پاره مختلفی ذرائع استعمالیدی شی او همدا راز د عرف او عاداتو د بدلون په صورت کې بدلیدلائی هم شی ، د اوسنی وخت عرف او رواج [ټپه رای] او [بیلټ پیپر] دی ، نو له دی امله د همدی طریقه اختیارول په کاردی ، د هیواد د مشر او رئیس ټاکل خو د عمومی انتخاباتو په واسطه هم کیدای شی لکه څنګه چې د صدارتی نظام طریقه ده ، او داسلام د روح سره همدا طریقه ډیر اړخ لږ وی او د هغه [رئیس] انتخاب پارلمان [شوری] هم کولی شی چې د مسلمانانو لخوا معتمده وی. لکه څنګه چې د پارلمانی نظام معروفه طریقه ده ، څرنګه چې مجلس شوری [پارلمان] د قوم اعتمادی اداره وی، نو له دی امله د هغوی پریکړه هم د ټول قوم پریکړه وی، صدارتی نظام او پارلمانی نظام دواړه د مرسله مصالحو له جملې څخه دی . اوشرعاً دواړه روا دی ، اهل حل و عقد د همدی دواړو نظامونو څخه د ملی او بین المللی حالاتو او شرائطو د غوښتنی سره سم یو نظام اختیار وی ، ځکه چې دا یوه انتظامی مسئله ده ~ په هر صورت د بیعت له لاری د خلیفه ټاکل یعنی د مشر ټاکل او باوری کیدل د اسلامی سیاست یو اساسی اصل دی . چې د ملوکیت او خلافت تر منځ بیلونکې بنیادی اصل همدا دی .

د بیعت او انتخاب د لازمیدو د لایل

ا - د دوهم اصل یعنی شوری په څیړنه کې چې کوم قرآنی آیات او نبوی احادیث ذکر شو د هر غیری منصوصی مسئلی سره اړیکې لری او د هیواد د مشر ټاکل هم غیر منصوص مسئله ده ، او هغه د " امرهم شوری بینهم " د عام حکم او قانون لاندی راځی ، او د ایت صحیح مفهوم همدا

دی ، چې د مسلمانانو خليفه به هم منتخب وی او دهغه د دولت ټول نظام به هم شورائی وی او په ذاتی رای به ولاړ نه وی.

2 - د حضرت عايشی رضی الله تعالی عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: ماغوښتل چې ابوبکر او د هغی زوی را وغواړم او يوه وصيت نامه وليکم ، ځکه چې ماته داويره ده چې خلک به خبری کوی او خواهش به کوی، بيا ما فکر وکړ چې الله جل جلاله او مسلمانان به نور خلک منع کړی [392].

د صحيح مسلم په روايت کې صراحت شوی دی چې هغه د خلافت په هکله د وصيت نامی د ليکلو اراده کړی وه. نو څرګنده شوه چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم په نظر کې تر ټولو اهل حضرت ابوبکر صديق رضی الله عنه وه ، همدا علت وه چې د وفات کيدود مرض په وخت کې ئی هغه د لمانخه امام ټاکلی وه . خود وصيت نامی او وليعهد کولو اراده ئی ځکه پريښوده چې د شوری په واسطه چې د خليفه ټاکل يو سنت جوړ شی ، هغه په دی باور وه، چې مسلمانان به د اصلح د انتخاب د توفيق څخه نه بی برخه کيږی .

3 - په 23 هجری قمری کال کې چې حضرت عمر رضی الله تعالی عنه د اخری حج نه بيرته مدينی ته راستون شونو په خپله لومړی خطبه کې ئی خلکو ته وويل : چا چې د مسلمانانو د مشوری پرته د چا سره بيعت کړی وی [هغه ئی خپل مشر ټاکلی وی] نو د هغی تابعداری دی ونه کړی شی دا ويره ده چې دا دواړه به قتل کړل شی [393].

4 - حضرت عمر رضی الله تعالی عنه فرمايلی دی چې : من تامر منکم من غير مشوره من المسلمين فاقتلوه [څوک چې د مسلمانانو د مشوری پرته امير شو نو هغه قتل کړی] [394].

---

[392]- صحيح بخاری کتاب المرضی 2 ټوک 846 مخ کتاب الاحکام 2 ټوک 1072 مخ

[393] - صحيح بخاری المحارين لومړی ټوک 1002 مخ باب رجم الجلی

[394] - المنصف عبدالرزاق 5 ټوک 481 مخ 1972 عيسوی کال بيروت چاپ

5 - په یو بل روایت کې د حضرت عمر رضی الله تعالی عنه وینا داسی را نقل شوی چې : چاچې د مسلمانانو د شوری پرته چاته د حکومت د منلو بلنه ورکړه نو دا بلنه او دا حکومت حلال نه دی [395].

6 - د حضرت علی رضی الله تعالی عنه څخه روایت شوی دی چې رسول الله صلی‌الله علیه وسلم فرمایلی دی : که چیری ما د چا د مشوری پرته خپل خلیفه ټاکلی نو د ام عبد زوی ابن مسعود رضی الله تعالی عنه به می خپل خلیفه ټاکلی وایی [396].

د دی حدیث څخه دامعلومیږی چې د مسلمانانو د مشوری پرته یوڅوک خپل ولیعهد ټاکل د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم په نظر غوره کارنه وه.

7 - رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چې په شپږ ډوله خلکو زه هم لعنت وایم او الله جل جلاله پری هم لعنت رالیږلی دی د هغوی څخه یو سړی هغه دی چې په زور په حکومت قبضه وی [397].

8 - حضرت علی رضی الله تعالی عنه د جمل په جنگ کې فرمایلی وه‌چې رسول الله صلی‌الله علیه وسلم مونږ ته د خلافت په هکله کوم وصیت نه وه پری ایښی ، بلکه د دی پریکړه مونږ په خپله خوښه کړی وه،ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه چې خلیفه شو نو هغه هم خلک په دین کلک کړه او په خپله هم په دین کلک ولاړه وه. بیانو حضرت عمر رضی الله تعالی عنه خلیفه کړی شو نو هغه هم خلک په دین کلک وساتل او په خپله هم په دین کلک ولاړ وه . ان تر دی پوری چې خلکو خپلی غاړه و غزولی او په ارام سره شو [398].

---

395 - فتح الباری 15 ټوک 140مخ

396 - مسند احمد ټوک 95 د مجمع الزوائد الخلافه 5 ټوک 445.

397 - مشکوه باب الا یمان بالقدر.

398 - مجمع الزوائد کتاب الخلافه 5 ټوک 975 و کنز العمال 5 ټوک 655.

9- ابو موسی اشعری رضی الله عنه فرمائی چې : أن الاماره ما او تمر فیها و ان الملک ما غلب علیه با السیف [امارت [اسلامی حکومت] هغه دی چې په مشوره جوړ شوی وی او بادشاهت هغه چې د توری په توری زور ئی لاس ته راوړی وی [399] .

10 - د مدینی حاکم مروان بن الحکم د یزید بن معاویه صفت د مدینی د مسجد په منبر د دی له پاره شروع کړ چې خلک ورسره بیعت وکړی نو عبدالرحمن بي ابی بکر رضی الله عنه ځه خبره وکړه د اسماعیل په روایت کې راغلی دی چې عبدالرحمن وویلی : ماهی الاهر قلیه سنه هرقل و قیصر و لابن المنذر اجئتم بها قلیه تبایعون ابناء کم [دا خو د هر قل او قیصر لاره ده ، تاسو د حکومت څخه قیصریت جوړ کړی دی چې د خپلو زامنو له پاره به ئی بیعت اخلی[400] .

11 - ذو الکلاع او ذو عمر د یمن د تجربه لرونکو حکمرانانو څخه وه کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم جریر بن عبدالله البجلی رضی الله عنه یمن واستاوه نو دا دواړه مسلمانان شوخو یو ورځ ذوعمر حضرت جریر رضی الله عنه ته په خطاب کې وویل [ستا پرما ډیر احسان دی چې ستا د نبی په اساس ماته د ایمان دولت په برخه شو" زه تاته یو ضروری خبره ښایم او هغه داده چې د عربو حالت به تر هغه پوری صحیح وی ترڅو چې د هغوی حکومت د مشوری په اساس جوړیږی خو کله چې دا حکومت د توری په زور جوړ شی نو بیا به ستاسی حکمران پادشاه وی چې د نورو پادشاهانو په څیر به په رښتیا خبره په غصه کیږی او ناراضه کیږی او په چاپلوسی باندی به ډیر خوشحالیږی [401].

---

[399] - طبقات ابن سعد 4 ټوک 113مخ

[400] - صحیح بخاری کتاب التفسیر 2 ټوک 715 مخ سورت الاحقاف - فتح الباری 10 ټوک 197 ~198 مخونه

[401] - بخاری المغازی 2 ټوک 625 مخ - فتح الباری 2 ټوک 138 باب ذهاب جریر الی المین

د بيعت او د خليفه د ټاکلو
په هکله د فقهاو ويناوی

د پورته ذکر شوو احاديثو څخه دا په ډاګه کيږی چې په اسلام کې د خليفه د ټاکلو طريقه بيعت او انتخاب دی او انتخابی خلافت د اسلامی سياست يو نه تغير کونکې اصل دی ،د همدی دليل په رڼا کي د اسلام فقهاو رحمه الله عليهم هم د دی اصل ذکر په خپلو خپلو کتابونو کې کړی دی.

ا- امام اعظم ابو حنيفه رحمه الله عليه د عباسی خليفه په وړاندی ديوه سوال په ځواب کې فرمايلی وه چې : ستا په خلافت باندی د فتوی د خاوندانو د دوه خلکو اجتماع هم نه ده شوی حال دا چې خلافت د مسلمانانو د اجتماع او مشوری په اساس جوړيږی [402].

2 - شيخ عبدالقاهر بغدادی رحمه الله چې په 429 هجری کال کې مړ شوی د جمهورو اهل سنتو مسلک په دی توګه بيان کړی دی : ان طريقه ثبوتها الاختيار من الامه باجتهاد اهل الا جتهاد منهم و اختيارهم من يصلح لها [د خليفه د ټاکلو لاره دا ده چې امت هغه انتخاب کړ و د امت د اجتهاد خاوندان له تحقيق او اجتهاد په اساس هغه څوک وټاکې چې دی د منصب اهميت او صلاحيت ولری] [403].

د [اهل اجتهاد] څخه مقصد د پوهی او د رای خاوندان دی يعنی اهل حل و عقد او د قوم مسئول نمايندګان.

3- امام ابو الحسن ماوردی بغدادی رحمه الله عليه چې په 450 هجری قمری کال مړ شوی دی د خليفه د انتخاب او ټاکلو د بيان په هکله ځانګړی فصل جور دابنوولی ده " باختيار اهل حل والعقد " يعنی اهل حل

[402] - مناقب الامام الاعظم دکردری ليکنه 2 ټوک 15 مخ په حواله د خلافت او ملوکيت د مولانا سيد ابوالاعلی مودودی رحمه الله عليه

[403] - اصول دين 279 مخ پاکستان لاهور چاپ

و عقد [د ملت نمايندګان] چې ځوک خوښ کړی هغه به د خلافت منصب په غاړه اخلی.

په بله صفحه کې د انتخاب د طريقی و ضاحت ئی په ځانګړی فصل کې په دی تو ګه کړی دی ، کله چې اهل حل و عقد په يوه ځای کې راټول شی ، نو د خلافت د منصب له پاره دی د موزونو خلکو پلټنه وکړی ، هر چا کې د خليفه د جوړيدو د اهليت د شرائط موجود وی. نو د بيعت له پاره همغه ته ترجيح ورکوله کيږی، يعنی هغه ځوک چې په فضيلت او د شرائطو د اهليت په لحاظ په ټولو غوره وی. او د هغه د اطاعت له پاره خلک ډير ژر اماده کيږی [مشهور وی] د داسی شخص سره په بيعت کولو کې ځنډنه دی په کار ، اهل حل و عقد د انتخاب ځخه وروسته د خلافت منصب د داسی سړی ترمخ وړاندی کوی چې هغه ئی غوره کړی وی خو که چيری هغه د دی منصب د قبلولو ځخه انکار وکړ نوبيا به هغی پسی اهل منتخبوی [404].

4 - قاضی ابويعلی حنبلی رحمه الله عليه چې په 458 هجری قمری کال مړ شوی دی فرمائی چې : فلا تنعقد الابجمهور اهل الحل و العقد قال احمد رحمه الله عليه الامام الذی يجتمع قول الحل و العقد عليه کلهم يقول هذا امام و ظاهر هذا انها تنعقد بجماعتهم [د خلافت او امامت انتخاب دملت د نمايندګانو د اکثريت لخوا کيږی امام احمد رحمه الله عليه فرمايلی دی چې په چا چې اهل حل و عقد متفق شی نو همغه به امام او حکمران وی نو د دی ځخه دا معلوميږی چې د خلافت جوړيده دملت د نمايندګانو د اجتماعی پريکړی په واسطه کيږی] [405].

5 - قاضی فضل الله توريشتی رحمه الله عليه حنفی په خپل کتاب المعتمد فی المعتقد کې ليکې کوم چې په 620 هجری قمری کال کې چاپ شوی وه :

---

[404] - الاحکام السلطانيه د ماوردی ليکنه 706 مخ 1973 عيسوی کال چاپ

[405] - الاحکام السلطانيه د ابی يعلی ليکنه 23 مخ 1960 عيسوی کال چاپ

کله چې40 کسه د رای ، مشوری ، بصیرت او دیانت خاوندان ، په داسی یو سړی په متفقه توګه د حکمران په صنعت وټاکي چې ددی منصب اهلیت ولری. او د دی څلویشتو کسانو څخه لږ تر لږ داسی دینی عالم وی چې د قاضی کیدو اهل وی ~ نو د دی سړی حکومت جوړیدای شی او په مسلمانانو ئی اطاعت واجیږی [406].

6 – ابن الهمام حنفی چې په 681 هجری قمری کال کې مړ شوی دی فرمایی چې : د خلیفه ټاکل د علماء، د رائی د خاوندانو او په معاملاتو پوه د یو ټولګی د بیعت سره کیږی خو د دی له پاره کوم خاص شمیر ضروری نه دی [407].

ځینی کتابونوکې د اهل سنت د ائمو او ځینی علماو دا وینا هم رانقل کړی ده چې د پنځه یا دری کسو بیعت هم کافی دی بلکه د دی مفهوم دادی چې که چیری څوکسو بیعت کړی وی [ووټ ئی ورکړی وی] او پاتی خلکو مخالفت و نه کړ نو سکوت او چپوالی او د مخالفت نه کول د دوی له خوا څخه بیعت ګڼل کیږی .

ابن حجر رحمه الله علیه د الماور دی څخه را نقل کړی دی چې د ټولو اهل حل و عقد بیعت اخستل ضروری نه دی په خپله د مخالفت نه کول کافی ګڼل کیږی [408].

ابن قدامه حنبلی رحمه الله علیه چې620 هجری قمری کال وفات شوی ، امام قرطبی رحمه الله علیه چې671 هجری قمری کال وفات شوی ، شیخ الاسلام ابن تمیمه رحمه الله علیه چې728 هجری قمری کال وفات شوی حافظ عماد الدین بن کثیر رحمه الله علیه چې774 هجری قمری کال وفات شوی ، ابن خلدون رحمه الله علیه چې 808 هجری قمری کال وفات شوی ، او شاه ولی الله رحمه الله علیه چې1176 هجری قمری کال وفات

---

[406] المعتمد هندی نسخه د امامت بحث 176مخ
[407] - فتح الباری المغازی غزوه خیبر
[408] - فتح الباری المغازی غزوه خیبر

شوی کې هم همدا ډول لیکلی دی چې خلافت د اهل حل و عقد [یعنی د ملت د نمایندګانو] د بیعت پرته نه شی جوړیدلای[409] .

د راشدینو خلفاو رضی الله عنهم سره بیعت

د ابو بکر صدیق رضی الله عنه سره بیعت :

د بنو ساعده د چوتری د انتخاباتی غونډی راپور او د ابوبکر صدیق رضی الله عنه د بیعت تفصیلات تاریخ طبری ، الکامل د ابن اثیر ، طبقات ابن سعد ، البدایه د ابن کثیر رحمه الله علیهم کې بیان شوی دی ، چې ما د دی کتابونو پوره مطالعه کړی ده. خود تاریخ او مغازی په کتابونو کې صحیح او ضعیف دواړه ډوله روایات راغلی دی. نو له دی امله می دا کوښښ وکړ چې د احادیثو د مشهورو او مستندو کتابونو روایت رانقل کړم ، په دی هکله د صحیح بخاری د روایاتو لنډیز په دی توګه دی .

د بنو ساعده په چوتری کې د انصارو او مهاجرینو ترمنځ د خلیفه د ټاکلو له پاره په ډیره ازاده توګه بحث وشو، خود حضرت عمر رضی الله تعالی عنه د پیشنهاد په اساس د مدینی خلکو [چې په هغی وخت کې یې عملاً د ټول قوم د معتمدو او باوری نمایندګانو حیثیت درلوده] په

---

[409] - المغنی لابن قدامه 8 ټوک 526 مخ 1969عیسوی کال د مصر چاپ - تفسیر قرطبی لومړی ټوک 268مخ د البقره سورت - منهاج السنه د ابن تمیمه لیکنه 1ټوک 140 مخ 1321 هجری قمری کال د مصر چاپ - تفسیر ابن کثیر 1 ټوک 125 مخ د البقره سورت - مقدمه ابن خلدون 152 مخ - ازاله الخفاء د شاه ولی الله رحمه الله علیه لیکنه لومړی ټوک لومړی فصل 1976 عیسوی کال لاهور چاپ - جامع الاصول د ابن الاثیر چې606 هجری قمری کال کې مړ شوی لیکنه 4 ټوک 101 مخ ان البیعه حقها ان تقع صادره عن المشوره و الاتفاق

خپله خوښه او رضا ابوبکرصديق رضيالله تعالی عنه غوره او د هغه په لاس ئی بيعت وکړ " فبايعه الناس "[410]

په بل ځای کې داکلمات داسی راغلی دی: وبايعه المهاجرون ثم بايعه الانصار[مهاجرينو د حضرت ابوبکر رضی الله تعالی عنه سره اول بيعت وکړ او بيا ور سره انصارو بيعت وکړ] [411].

دا خاص بيعت وه چې د مرکز ټولو مسلمانانو په کې ګډون ونه شو کړای خو په دوهمه ورځ په نبوی مسجد کې عمومی بيعت وشو او په هغی کې ټولو مسلمانانو ګډون وکړ" فبايعه الناس عامه " [412].

د حضرت ابوبکرصديق رضی الله تعالی عنه سره د بيعت تفصيلات په مسند احمد رحمه الله عليه ~ منصف عبدالرزاق او مجمع الزوائد کې هم رانقل شوی دی ، په دی کتابونو کې هم همدا خبره راغلی ده چې د مدينی انصارو او مهاجرينو ټولو د هغه سره بيعت کړی وه [413].

د سعد بن عباده رضی الله تعالی عنه په هکله په تاريخ طبری کې دوه روايتونه راغلی دی : لومړی دا چې هغه هم د حضرت ابوبکر رضی الله تعالی عنه سره بيعت کړی وه او دوهم داچې هغه د خپل مرګ تروخته پوری بيعت ونه کړ [414].

دا روايت ډير مشهور دی ، خو حضرت سعد بن عباده رضی الله عنه کوم مخالف قدم پورته نه کړ ښکاره ده چې د غالب اکثريت درايو د اتفاق

---

410 - صحيح بخاری المناقب 1 ټوک 518 مخ 1961 عيسوی کال اصح المطابع مطبعی کراچی پاکستان چاپ

411- بخاری المعاربين 2 ټوک 1010 باب رجم الجنلی

412 - بخاری الاحکام باب الاستخلاف 2 ټوک 1072 مخ - جامع لاصول 4 ټوک 102مخ 1970 عيسوی کال چاپ

413 - مسند احمد 1 ټوک 55 مخ بيروت چاپ - منصف عبدالرزاق 5 ټوک 439 مخ 1972 عيسوی کال د بيروت چاپ - مجمع الزوائد 5 ټوک 182 ~ 183 مخونه 1967عيسوی کال د بيروت چاپ

414 - تاريخ طبری 3 ټوک 21مخ

څخه وروسته د هغه چپوالی او د بیعت نه کول کوم قانونی حیثیت نه درلود، د حضرت علی رضی الله عنه په هکله ابن حجر رحمه الله علیه د صحیح ابن حبان په حواله د ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت رانقل کړی دی چې : ان علیاً بایع ابابکر فی اول الامر " حضرت علی رضی الله عنه د حضرت ابوبکر رضی الله تعالی عنه سره د ټولو لومړی بیعت کړی وه. خو د بخاری په یوه روایت کې راغلی دی چې د حضرت فاطمی رضی‌الله عنها د وفات تروختِه پوری [پوره شپږ میاشتی] هغه عملاً او ښکاره بیعت نه وه کړی خو کوم مخالفانه اقدام ئی هم ونه کړکیدای شی چې د هغه لومړی بیعت مشهور شوی نه وی او د خلکو د غلط فهمیو د لری کولو په خاطر ئی دوباره په نبوی مسجد کې بیعت کړی وی ترڅو عام خلک هم پری وپوهیږی [415].

د صحیح مسلم او صحیح بخاری د روایتونو لنډیز په دی توګه دی : تر هغه وخته پوری چې حضرت فاطمه رضی الله عنها ژوندی وه نو خلکو به د حضرت علی رضی الله عنه ډیر فکرساته ، خود حضرت فاطمه رضی الله عنها د وفات څخه وروسته حضرت علی رضی الله عنه ولیدل چې د خلکو توجه هغه طرف ته کمیږی نوهماغه وه چې د ابوبکر رضی الله عنه سره ئی د مصالحت او بیعت کولو پریکړه وکړه او حضرت ابوبکر رضی الله عنه ته ئی خبر ولیږه چې ته یوازی زمونږ کورته تشریف راوړه ، ابوبکر رضی الله عنه تشریف وروړ، د صحیح مسلم روایت دی چې حضرت علی رضی الله عنه بنو هاشم را ټول کړی وه حضرت علی رضی الله تعالی عنه سوګند یاد کړ او وئی ویل چې قسم په الله جل جلاله مونږ ستا په فضیلت پوهیږو او مونږ له تا سره څه کینه نه کوو تاسی په خلافت کې مختار یاست ، حال داچې په مشوره کې مونږ هم باید برخی لرودای ، حضرت ابوبکر رضی الله عنه ځواب ورکړ وی ویل : چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپلوانو سره نیک سلوک کول زه په خپلو خپلوانو مقدم

415- فتح الباری 9 ټوک 36 مخ الغازی غزوه خیبر

شمیرم ، حضرت علی رضی الله عنه ورته وفرمایل چې زه د زوال ځخه وروسته له تا سره بیعت کوم، د ماسپښین د لمانځه وروسته لومړی حضرت ابوبکر رضی الله عنه په ممبر وخوت او د حضرت علی رضی الله عنه تعریف ئی وکړ او د بیعت د ځنډیدو چې کوم علت هغه ویلی وه هغه ئی توضیح کړ [د اهل بیت د مشوری پرته د خلافت مسئولیت په غاړه اخستل] بیا حضرت علی رضی الله عنه د شهادت کلیمه ولوسته ، بیائی د ابوبکر صدیق رضی الله عنه فضیلت بیان کړ او وئی فرمایل چې زمونږ د مشوری پرته د خلافت پریکړه شوی وه . په دی اساس مونږ په خپل زړه کې لږ غمجن شوی غوندی وه- د مسلم شریف په روایت کې راغلی چې بیا راپورته شو او د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه سره ئی بیعت وکړ[416] .

د حضرت ابوبکر رضی الله عنه لومړی وینا:

په الله جل جلاله سوګند یادوم چې زه له تاسی ځخه غوره او بهترنه یم ، او نه د خلافت له پاره زه خپل ځان له تاسی بهتر ګڼم ، زما خواهش وه چې ستاسی ځخه کوم یو دا مسئولیت په غاړه واخلی تاسو به دا امید لری چې زه به د رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنتو مطابق عمل وکړم ~ رسول الله صلی الله علیه وسلم معصوم او پاک وه او د هغه سره ملا ئکې موجودی وی ، خو زما سره شیطان هم دی چې زما د صحیح لاری ځخه دبی لاری کولو کوښښ کوی په دی اساس تاسی ټول خلک به زما محاسبه کوی : ان استقمت فاعینونی وان زغت فقومونی [که چیری زه په نیغه لار روان وم نوما سره کومک وکړی او که چیری زه بې لاری شوم نو بیا ما نیغی لاری ته راواړوی] .

په یوبل روایت کې دا وینا په دی توګه رانقل شوی ده :

---

[416] - صحیح بخاری المغازی غزوه خیبر2 ټوک 609 مخ صحیح مسلم الجهاد باب قول النبی صلی الله علیه وسلم لا نوث – جامع الاصول 4 ټوک 104 مخ

ای خلکو ! زه ستاسی خلیفه جوړکړای شوی یم حال دا چې زه ستاسی څخه بهتر نه یم ، که چیری زه صحیح کارونه کوم نو زما سره کومک وکړی او که چیری غلطی را څخه وشوه نو ما ته نیغه لاره وښایاست ، رښتیا ویل امانت دی او درواغ ویل خیانت دی ، ستاسی کمزوری او ضعیفه شخص به زما په وړاندی قوی او طاقت وروی ، ترهغه پوری چې زه هغه ته حق ونه سپارم او ستاسی طاقت لرونکې او قوی شخص به دلته کمزوری او ضعیفه وی تر هغه پوری چې زه د هغه څخه د مظلوم حق وانه خلم ، هغه قوم چې د خدای په لاره کې جهاد پریږ دی نو الله تعالی هغه په فقر او ذلت اخته کړی او په کوم ملت کې چې بی حیائی وده وکړی او ډیره شی ، نو الله تعالی په هغوی غمونه او مصیبتونه رانازلوی ، تر هغه پوری زما اطاعت کوی ترڅو پوری چې زه د الله جل جلاله او د هغه د رسول الله صلی الله علیه وسلم اطاعت کوم ، خو کله چې ما د هغو نافرمانی وکړه نو بیا په تاسو زما اطاعت واجب نه دی ، پورته شی لمونځ وکړی چې الله جل جلاله په تاسی خپل رحم وکړی [417].

د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه سره بیعت

حضرت ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه د خپل وفات په مرض کې د حضرت عبدالرحمان بن عوف ، عثمان بن عفان ، سعید بن زید ، سید بن حضیر رضی الله عنهم او نورو مهاجرینو او انصارو رضی الله عنهم څخه د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه په هکله مشوره وغوښته ، د مشوری او د دی لویو صحابه کرامو رضی الله عنهم درای د معلومولو وروسته ئی حضرت عثمان رضی الله عنه ته ویل چې د حضرت عمر رضی الله تعالی عنه په باره کې زما وصیت ولیکه هغه ولیکه او مهرئی پری ولګاوه او بیا بیرون ولاړ او د خلکو [اهل حل وعقد] څخه ئی پوښتنه وکړه

---

[417] - المصنف د عبدالرزاق لیکنه 11 ټوک 336 مخ – مجمع الزواید 5 ټوک 183 مخ - طبقات ابن سعد 3 ټوک 212 مخ – تاریخ طبری 3 ټوک 203 مخ - البدایه 5 ټوک 248 مخ – کنزالعمال 5 ټوک 601 مخ د 1979 عیسوی کال بیروت چاپ

: اتبایعون لمن فی هذا الکتاب فقالوا نعم فاقروا بذلک ورضوا وبایعوا[ایا تاسی د هغه شخص سره بیعت کوی چې نوم ئی په دی خط کې لیکلی دی ؟ ټولو وویل هو - هغه وه چې ټولو د حضرت ابوبکر رضی الله عنه پیشنهاد ومانه ، راضی او مطمئن شو او د حضرت عمر رضی الله تعالی عنه سره ئی بیعت وکړ[418]] .

ابن جریر رحمه الله علیه او ابن الاثبر رحمه الله علیه د ابوالتفسیرڅخه رانقل کړی دی چې حضرت ابوبکر رضی الله عنه د خپل ځای څخه ښکته شو او په خپله ئی د خلکو څخه وپوښتل چې :اتر ضون بمن استخلف علیکم [ایا تاسی په هغه چاراضی یاست چې زه ئی خپل خلیفه گرځوم] ، په الله زما سوگند چې ما په دی هکله په خپل غور او فکرکې څه کمی نه دی کړی او خپل کوم خپلوان نه ، بلکه عمرفاروق رضی‌الله عنه می خلیفه ټاکلی دی ، خلکو وویل : سمعنا واطعنا[مونږ یی اورو او اطاعت ئی کوو] .

ابوبکر صدیق رضی الله عنه د خپل وصیت لیک د لیکو ترمخه د مهاجرینو او انصارو رضی الله عنهم د ممتازو او باوری نماینده گانو رای لاس ته راوړی وی ، او بیائی د هغوی د رای مطابق وصیت لیک ولیکه ~ او د مدینی د عامو خلکو څخه یې پوښتنه وکړه،او خلکو په خپلی ازآدی خوښی سره د حضرت عمر رضی الله عنه سره بیعت وکړ او وروسته له هغی د فاروق خلافت ته قانونی حیثیت حاصل شو، د ابوبکر صدیق رضی الله عنه وصیت په اصل کې یووړاندیز وه چې هغه خلکو مسترد کولائی هم شو . خو مسلمانانو هغه قبول کړ[419].

ابن الاثیر مجدالدین جزری رحمه الله علیه چې606 په هجری قمری کال کې مړ شوی په جامع الاصول فی احادیث الرسول کې یو بل روایت

[418] - طبقات ابن سعد 3 ټوک 199 مخ - منتخب کنزالعمال په حایشه د مسند احمد 2 ټوک 177 مخ

[419] - طبری 4 ټوک 51 مخ – الکامل 2 ټوک 426 مخ

رانقل کړی دی چې وايی : د ابوبکر رضی الله تعالی عنه د تدفين څخه وروسته حضرت عمر رضی الله عنه خلکو ته وويل چې زه تاسی ته د خپل ځان په هکله داسی کومه خبره نه شم کولای چې تاسوته د پخوا څخه معلومه نه وی زه يوازی عمر يم او په تاسی د حکومت کولو هيڅ حرص نه لرم. خو دا امانت دکوم نا اهل په غيږکې هم نه شم وراچولی. خو هغه څوک چې د مسلمانانو د قوت باعث وی هغه د دی منصب ډير حق داره دی [420].

تاسی بيا هم غور وکړی او کوم بل کس ددی کار له پاره وټاکې خو خلکو دوهم ځل بيا همدی غوره کړ.

د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه لومړی وينا :

د عربو مثال لکه د پيزاون تړلی اوښ دی چې د خپل قا ئد مشر پسی وروسته روان وی نو مشرته ئی غور کول په کار دی چې هغه دوی چيرته وړی ؟ پاتی شوم زه د کعبی په رب می دی سوګند وی چې زه به دا خلک په نيغه لاره روان کړم [421].

ابن سعد رحمه الله عليه د ابوبکر رضی الله تعالی عنه د تدفين څخه وروسته په همغه ځای کې د شوی وينا متن داسی رانقلوی : د حمد اوثنا وروسته زه ستاسی له پاره امتحان يم ،او تاسی زما له پاره امتحان ياست زه تيرو دوه ملګرو د رسول اکرم صلی الله عليه وسلم ابوبکر رضی الله عنه نه وروسته خليفه شوی يم - هغه خلک چې د مرکز څخه لری دی زه په هغوی پوه ، ديانت دار او قوی اميران ټاکم ، هغه څوک چې نيکې کوی مونږ د هغوی سره احسان کوو او هغه خلک چې د جرائمو ارتکاب وکړی

---

[420]- جامع الاصول 4 ټوک 109 مخ کتاب الخلافه ولااماره الباب الثانی فی ذکر الخلفاء الراشدين بيعتهم

[421]- طبری 4 ټوک 51 مخ - الکامل 2 ټوک 427 مخ

هغو ته به سزا ورکوم الله جل جلاله دی ما ته او تاسی ټولو ته ښښنه و کړی[422] .

د حضرت عثمان رضی الله عنه سره بیعت :

د زخمی کیدو وروسته حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه وویل : زما په نظر د هغو شپږو کسانو څخه ډیربل هیڅوک اهل او موزون نه شته ، د چا څخه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د وفات ترنیتې پوری خوشحاله وه یعنی حضرت عمر حضرت عثمان حضرت زبیر حضرت طلحه حضرت سعد او حضرت عبدالرحمن رضی الله عنهم په مشوره کې زما زوی عبدالله هم شریکولای شی خو هغه په خلافت کې هیڅ حق نلری [ترڅو چې د دی په اساس خلافت موروثی ونه ګرځی] که چیری سعد بن ابی قاص رضی الله عنه ته خلافت ورپه لاس شی نو ډیره به ښه وی٫او که نه نو بل هرڅوک چې خلیفه شونوورته په کاردی چې د هغه کومک ترلاسه کړی...د دی نه وروسته ئی راتلونکې خلیفه ته د مهاجرینو او انصاور رضی الله تعالی عنهم ، کلیوالو خلکو او غیر مسلمانو ډلو سره د حسن سلوک وصیت وکړ دغه شپږ رکنی انتخابی هیئت د خلیفه د وړاندیز اختیار عبدالرحمن بن عوف رضی الله تعالی عنه ته ور په غاړه کړ [هغه ئی د انتخاب ناظم وټاکه] هغه د مدینی د خلکو سره اوږ دی مشوری وکړی . د بخاری شریف په کتاب الاحکام کې راغلی دی چې خلک تردری ورځو پوری د عبدالرحمن رضی الله تعالی عنه کورته د خپلو رایو د ښکاره کولو په خاطر راتلل، د رای ګیری وروسته د حضرت عثمان او حضرت علی رضی الله تعالی عنهما د د واړو څخه د قرآن او سنتو د تابعداری وعده واخسته او وی ویل چې د مدینی وګړی عثمان رضی الله عنه خوښوی ~ نو په دی خاطر د هغه سره بیعت وکړی ، هماغه وه چې حضرت علی رضی الله عنه او د مدینی ټولو خلکو د هغه سره بیعت وکړ " فبایعه علی رضی الله عنه وولج اهل الدار فبایعوه " .

422- طبقات ابن سعد 2 ټوک 427 مخ

د صحيح بخارى په كتاب الاحكام كې د حضرت عبدالرحمن رضى الله عنه وينا را نقل شوى ده :فلم ارهم يعدلوا بعثمان رضى الله عنه ... فبايعه عبدالرحمن بن عوف رضى الله عنه و بايعه الناس و المهاجرون و الانصار و امراء الاخبار و المسلمون [ما وليدل چې خلك د حضرت عثمان رضى الله عنه سره هيڅوك نه برابروى او د خلافت له پاره د هغه څخه زيات اهل بل څوك نه ګڼي ...عبدالرحمان بن عوف د حضرت عثمان رضى الله عنهما سره بيعت وكړ عامو خلكو او مهاجرينو رضى الله عنهم ورسره بيعت وكړ او عسكرى مشرانو [چې په هغى وخت كې د حج د پاره راغلى وه] هم ورسره بيعت وكړ[423].

د حضرت عثمان رضىالله عنه لومړۍ وينا :

د حمد او ثنا څخه وروسته په ما د خلافت بار اچول شوى دى او ما دا بار پورته كړى دى، زه د سنتو پيروى كوونكې يم او د بدعاتو د منځه وړونكې يم ښه پوه شى چې د قرآن او سنتو د پيروى څخه وروسته زه د درى اصولو پابند يم :

لومړى دا چې د ابوبكر صديق رضى الله عنه او عمر فاروق رضى الله عنه پيروى به كوم او د هغوى د پريكړې پابند به يم په دى شرط چې تاسى پرى اتفاق كړى وى .

دوهم دا چې په كومه موضوع كې چې ستاسى د اجتماعى مشورى په اساس كومه پريكړه و نه شى نو د هغى د پاره به زه د ښه او نيكو خلكو سنت اختيار وم .

دريم دا چې زه به په تاسى لاس پورته نه كړم مګر هغه سزا چې تاسى يې وړ وګرځى .

423- بخارى المناقب ټوک 523 ~ 525 الاحكام 2 ټوک 1070 - جامع الاصول 4 ټوک 124 ~ 128مخونه

ښه پوه شی ! چې دا وینا د خلکو له پاره ښایسته او غوره جوړه کړل شوی ده تاسی د دی په لور مه ښکته کیږی او نه پری اعتماد وکړی ځکه دا د اعتماد وړ شی نه دی .

پوه شی ! چې دا وینا تاسی نه پریږی تر هغو چې تاسی یې په خپله پری نه ږدی [424].

د علی بن ابی طالب رضی الله عنه سره بیعت :

حضرت عثمان رضی‌الله عنه د شهادت څخه وروسته د رسول الله صلی الله علیه وسلم اصحابو رضی الله عنهم د حضرت علی رضی‌الله عنه څخه وغوښتل چې د خلافت مسئولیت په غاړه واخلی ، هغه وویل چې ما ته د وزیر په حیث پاته کیدل ډیر غوره دی ، خلکو ورته وویل چې مونږ ستا سره بیعت کوو ، په دی خبره حضرت علی رضی‌الله عنه ورته وفرمایل چې زما سره بیعت به په جومات کې وی او په پټه به نه وی او د مسلمانانو د ازآدی رای پرته به مکمل نه شی، کله چې هغه جومات ته تشریف یوړ نو مهاجرینو او انصارورضی‌الله عنهم او عامو خلکو په اتفاق سره ورسره بیعت وکړه .

د علی بن ابی طالب رضی الله عنه لومړی وینا :

الله جل جلاله د هدایت او لارښوونی کتاب رانازل کړی چې په هغه کې یې نیکې او بدی بیان کړیدی نیک کارونه کوی او له بدو کارونو څخه ځان وژغوری او د فرائضو پابندی کوی، الله جل جلاله د ځو شیانو حرمت بیان کړی دی چې نامعلوم نه دی خو هغه په ټولو حرمتونو د مسلمان حرمت بیان کړی دی چې نامعلوم نه دی خو هغه په ټولو حرمتونو د مسلمان حرمت ته فضلیت ورکړی دی او مسلمانانو ته یې د اخلاص او یووالی په اساس قوت وربخښلی دی مسلمان هغه دي چې د هغه د ژبی او

- تاریخ طبری 5 ټوک 149 مخ

د لاس د ضرر څخه خلک خلاص وی د حق پرته کوم مسلمان ته تکلیف ورکول روا نه دی , پرته دهغه سزا څخه چې هغه ته یې ورکول واجب وی ، څه خلک له تاسی څخه مخته ولاړل او مرګ ستاسي پسي هم روان دي خپل بارونه کم کړی ، دا په دی خاطر چې مخکې تلوونکې د وروسته راتلونکې انتظار کوی، د خدای بندګانو،د خدای نه ویریږی ، د هغی د بندګانو د حق تلفی به له تاسی څخه پوښتنه وشی حتی چې د ځناورو په هکله به هم له تاسی څخه پوښتنه وشی ،د خدای اطاعت ورکړی او د هغه د نافرمانی څخه ځان وژغوری- نیکې او خیر چې هر چیرته وی هغه تر لاسه کړی،او بدی چې په هر ځای کې ګوری، هغه نه لری والی اختیار کړی ، هغه وخت رایاد کړی چې تاسی ډیر لږ وی او په ځمکه کې کمزوری ګڼل کیدلی [425].

د خلفائی راشدینو رضی الله عنهم د بیعت په هکله د دی مستندو حوالو څخه دا ثابیتیږی چې د هغوی انتخاب خو د عمومی انتخاباتو له لاری نه وه شوی خود مسلمانانو د اهل حل و عقد یعنی ملت د نمایندګانو لخوا په اصولی توګه شوی وه ، او همدا لاره ډیره غوره ده ، چې د حکومت مشر د ملت د نمایندګانو لخوا انتخاباتو شی، خود ملت نمایندګان باید د ملت معتمدین اوباوری وګړی وی ترڅو د هغوی پریکړه د ملت پریکړه وبلل شی .

د ولی عهد تګاکل

فقهاو او سیاست پوهانو د خلیفه دټاکلو یوه لاره دا هم ښوولی ده چې مخکینی خلیفه څوک خپل ولی عهد او خلیفه وټاکې . ابن خلدون ، ماوردی رحمه الله علیهما او ځینی نورو پوهانو همدا ټاکل کافی

[425] - تاریخ طبری 5 ټوک 157 مخ – الکامل د ابن اثیر 3 ټوک 194 مخ – البدایه د حافظ عمادالدین بن کثیر 7 ټوک 227 مخ

ګڼلی دی، البته د ماوردی رحمه الله په نظر خلیفه خپل پلار یا زوی ولی عهد نه شی ټاکلی [426].

قاضی ابو یعلی رحمه الله علیه یوازی ولی عهدی او ټاکل کافی نه ګڼی بلکه د اهل حل و عقد بیعت کول ورسره ضروری ګڼی: لان الا مامه لا تنعقد للمعهود له بنفس العهد وانما تنعقد بعهد المسلمین.... ان امامه المعهود الیه تنعقد بعد موته با اختیار اهل الوقت [د ولی عهد حکومت یوازی د پخوانی خلیفه د عهد او وصیت په اساس نه شی نه جوړیږی بلکه د مسلمانانو د عهد او اطاعت او د وخت د اهل حل عقد د انتخاب او خوښی په اساس جوړیږی شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله هم ویلی دی چې : د بیعت پرته یوائی ولی عهدی کافی نه ده] [427].

په قرانکریم او د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په احادیثو کې د شورائیت اصول ذکر شوی دی چې په هغی کې د ولی عهد او نامزد کولو طریقه نه ده ښوول شوی ، موسی علیه السلام د طور غره ته د تللو په وخت کې حضرت هارون علیه السلام خپل نائب مقرر کړی وه او همدا راز کله به چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په سفر تللو ، نو کوم صحابی به ئی په مدینه کې خپل نائب او سرپرست ټاکه ، خو هغه د بحث لاندی [ولی عهدی] د موضوع سره کوم اړیکې نه لری ،د دی نه یوائی دا را په ډاګه کیږی چې خلیفه د خپلی غیر حاضری په وخت کې یو څوک د قایم مقام امیر یا نائب امیر په حیث ټاکلی شی .

که څه هم رسول الله صلی الله علیه وسلم د ابوبکر رضی الله عنه له پاره د وصیت لیک د لیکو اراده کړی وه خو بیا دا اراده پریښوده، تر څو د شوری په واسطه د خلیفه د ټاکلو اصل پا تی شی، ابوبکر رضی

426 - الاحکام د ماوردی لیکنه 10 مخ

427- الاحکام د قاضی ابویعلی لیکنه 25 مخ د 1966 عیسوی کال د مصر چاپ

الله عنه چې د حضرت عمر رضی الله عنه په هکله کوم وصیت کړی وه - نو هغه یوازی پیشنهادی شکل لروده خو کله چې د مدینی خلکو هغه قبول کړ او د هغه په لاس ئی بیعت وکړ نو وروسته له هغی د حضرت عمر رضی الله عنه خلافت جوړ شو .

ابن تیمیه رحمه الله فرمائی چې: انما صار اماما لما با یعوه [حضرت عمر رضی الله عنه هغه وخت عملا خلیفه شو چې صحابو رضی الله عنهم ور سره بیعت وکړ[428].

تغلب یا په زور حکومت نیول :

د اسلام فقهاو د حکومت د جوړیدو یو ډول دا بیان کړیدی ، چې که څوک د زور له لاری په حکومت قبضه وکړی او خپل حکومت جوړ کړی ، د هغی احکام نافذ یدی شی په دی شرط چې د شریعت مطابق وی ، ځینی خلک ددی فقهی مسئلی څخه غلط مقصد اخلی- حال داچې دفقهاو مقصد دادی چې که څه هم د قبضه کونکې دا قبضه شرعا ناروا کاردی . خو کله چې هغه عملا خپله پنجه کلکه کړی نو په هغه وخت کې که د هغه حکومت په رسمیت ونه پیژندل شی، نو کورنی شخړی ، فتنه او فساد به جوړشی او په ملت کې به ګډوډی را پیدا شی او دا کارونه د قبضی [غلب] په مقابل کې ډیره خرابی منځ ته راوړی " الضرورات تبیح المحظورات [د مجبوری په وخت کې ځینی ممنوع شیان د ضرورت په اندازه روا کیږی] ، سد باب الذریعه [د فساد او خرابی دروازه بندول ضروری دی] ، او اختیار اهون البلیتین [د دوه بلاګانو څخه کوچنی بلا اختیار کیدای شی] ، شرعی قواعدو په اساس د ضرورت د قانون لاندی د متغلب او غاصب حکومت به د مجبوریت په اساس منل کیږی - د فقهاو هیڅکله دا مقصد نه دی چې ګویا د متغلب حکومت روا او په حق جوړ شوی حکومت وی ، د هغوی په نظر دایو بالفعل او عملی حکومت خودی

---

428 - منهاج السنه لومړی ټوک 142 مخ

مګر په حق نه دی. همدا علت دی چې هر چیرته چې د فقهاو په کتابونو کې دا موضوع یاده شوی ده نو ورسره د " للضروره " یا د " خوفاً من قهره و جبرو ته " ... کلماتو ذکر شوی دی د هغوی څخه په ډاګه دا څرګندیږی چې د زور او غلبی حکومت کوم نیک کار نه دی خو یوازی د ضرورت او مجبوری په اساس منل کیږی .

مشهور حنفی فقیه فخرالدین حسن بن منصوراو زجندی چې په قاضی خان مشهور دی او په 592 هجری قمری کال کې وفات شوی لیکي چې: قال علماء نا رحهم الله السلطان یصیرسلطانا بامرین بالمبایعه معهم و تعتبر فی المبایعه مبایعه اشرافهم و اعیانهم و الثانی ان ینفذ حکمه فی رعیته خوفا من قهر و غلبته [زموږ علماو ویلی دی چې د یو حاکم حکمرانی له دوه لارو جوړیږی، یو ډول دا چې د ملت شریف او معتمد خلک ور سره بیعت وکړی ، [د ملت د نمایندګانو] بیعت دی، او بل دا چې عملاً د هغه حکم د هغه د قهر غلبی او ویری په اساس جاری شوی وی][429] .

د امام قاضی خان د دی وینا څخه څرګنده شوه چې د حکومت جوړیدو صحیح او درسته او قانونی لاره خو داده چې د اسلامی امت پوه او شریف خلک یعنی د ملت نمایندګان یو ځوک منتخب کړی، او بیعت ورسره وکړی خو که چا په زور په حکومت قبضه وکړه او د هغه احکام عملا په رعیت کې جاری شول ، نو دا یوازی په دی خاطر حکمران دی چې د ده د قهر ، جبر، ظلم او ویره ده او هغه عملاً غالب شوی دی ،دا په دی خاطر چې دا کومه روا او قانونی لاره نه ده، قانوناً خودا غاصب او په زور مسلط شوی دی ، اوداسی حاکم ته رسول اکرم صلی الله علیه وسلم لعنتی ویلی دی - په قران او احادیثو کې د

---

[429] - فتاوی قاضي خان په حاشیه د عالمګیری 3 ټوک 584 مخ – کتاب السیر تنویرالابصار متن درمختار په مجموعه شامی باب البغات 3 ټوک 428 مخ – بحرالرایق شرح د کنزالدقایق باب البغاه 5 ټوک 152 مخ د بیروت چاپ

شورائیت حکم راغلی دی. د تغلب او په زور د حکومت واګی په لاس کې داختستو حکم نه دی راغلی .

په در مختار کې دی " و تصح سلطه متغلب للضروره[430] "

په زور لاس ته راوړی حکومت د ضرورت په اساس صحیح ګڼل ګیږی ابن عابدین شامی رحمه الله علیه په دی هکله په خپله حاشیه کې لیکلی که څوک د خلیفه کیدو په شرائطو او اوصافو برابر هم وی خو د اهل حل و عقد د بیعت نه پرته په حکومت قبضه وکړی نو د هغه حکومت به د ضرورت او مجبوریت په اساس صحیح وګڼل شی، او که نه نو صحیح لاره خوداده چې خلیفه باید د اهل حل و عقد له طرفه ټاکل شوی وی. او د ضرورت څخه مقصد د فتنی او کورنی شخړو مخه نیول دی [431].

حنفی فقهاو رحمهم الله په دی نظر دی چې که چیری دا متغلب ظالم او فاسق وی نو د توان په اندازه د هغه څخه سر کش کول او د قوت په زور د هغه حکومت ړنګول روادی ، او مسلمانانو ته د داسی حکومت په خلاف د مسلح مقاومت په وړاندی ودریدل او د ظالم حاکم مرسته کول روا نه دی [432].

په فقه کې د باغیانو تعریف داسی شوی دی الخارجون علی الامام الحق بغیر الحق [باغیان هغه څوک دی چې د یو برحق او عادل حاکم په خلاف یی بی حقه او ناروا پاڅون او خروج کړی وی [433].

---

430 - شامی 512 مخ لومړی ټوک والمسائره د ابن همام 170 مخ نهم ا صل

431- شامی باب الا مامه لومړی ټوک 512 مخ

432 - حکام القران للجصاص لومړی ټوک 70 مخ بیروت - فتح القدیر 6 ټوک 102 مخ 1970د عیسوی کال چاپ - عالمګیری 2 ټوک 384 مخ - بحرا لرائق 5 ټوک 151مخ

433 - مجموعه شامی 3 ټوک 426 مخ - فتح القدیر د ابن الهام لیکنه 6 ټوک 99مخ

نيو ليك

....

خگلورم اصل

د خليفه صفات او شرطونه

د اسلامی سیاست ځلورم اصل دادی چې د ریاست مشر یعنی خلیفه به د خپل علم، عمل ، عدالت، دیانت، قابلیت او صلاحیت له نظره په ټول امت کې ممتاز شخصیت وی، ځکه اسلامی ریاست د خپل طبیعت له رویه یو اصولی فکری ریاست دی نو شرعاً او عقلاً لازمه ده چې دده مشر د اسلام عملی‌نمونه وی، او د خپل دینی فکر او عمل په اساس ښکاره او ممتاز وګړی وی، او یا لږ ترلږه د یوه صالح مؤمن بنیادی شرائط خو پوره کړی ، د اسلام پوهانو د شرعی دلا ئلو

په رښاکې دا شرائط او اوصاف بیان کړي، چا لږ ډیر تفصیل ورکړی او چا په مختصره توګه راخستی دی - امام قرطبی رحمه الله علیه دا شرطونه د نورو علماو په نسبت په ډیر تفصیل سره بیان کړي دی. چې په لاندی توګه ئی وړاندی کوو .

ا{ مسلمان وی :

په قرانکرم کې ئی د او لو الامر مسلمانی شرط ګرځولی ده

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ

[د النساء سورت 59 ایت]

[ای مؤمنانو د الله او د رسول اطاعت وکړی او د خپلو هغه مشرانو چې ستاسی څخه وی " مسلمانان وی " اطاعت وکړی] .

او په خپلو رازونو او معاملا تو کې ئی د غیر مسلمانانو داخلول او شریکول ناروا ښودلی دی

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ [د ال عمران سورت 118 ایت]

[ای مؤمنانو ! د خپلی ټولنی له وګړونه پرته نورو سره خپل رازونه مه وایی ، هغوی ستاسی د ورکاوی له هیڅ یو فرصت څخه ګته اخیستل له لاسه نه ورکوی ، تاسی ته چې په هر څه زیان اوړی د هغوی خوښیږی ، د هغوی د زړه دښمنی د هغوی له خولې نه راووځي او څه چې هغوی به خپلو سینو کې پټ ساتلی دی هغه هغه له دی نه زیات دی ، مونږ تاسی ته په ډاګه څرګنده لارښوونې کړیدی که تاسی پوهه لری [نو له هغو سره به په ارتباط ساتنه کې له پاملرنې څخه کار واخلئ]] .ا

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

[د التوبه سورت 16آیت]

[ایا تاسی دا ګڼلی ده چې همداسې به پرېښودل شی پداسی حال کې چې تر اوسه پوری خو الله دا دنده لیدلې چې له تاسی نه څوک هغه کسان دی چې هغوی [د هغه په لاره کې] سرښندنه وکړی او له الله او له پیغمبر او مؤمنانو څخه پرته یې څوک صمیمی دوست ونه نیوه] .

مؤمنانو ته حکم ورکړی شوی چې کافران خپل دوستان و نه نیسی

او په خپلو رازونو او معاملا تو کې ئی د غیر مسلمانانو داخلول او شریکول ناروا ښودلی دی

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ [د النساء سورت 144 ایت]

[ای مؤمنانو ! د مؤمنانو په ځای له کافرانو سره ملګرتیا مکوئ]

.

نو کله ئی چې په راز کې شریکول او دوستان نیول روانه دی نو څنګه به د هغه مشری روا شی، د اسلامی حکومت مقصد د اسلام د دین جاری کول دی نو هر هغه څوک چې په دی دین ایمان نه لری نو هغه به دا څنګه نافذ او جاری کړی هیڅ ملت او ریاست د بنستییزی نظرئی او اساسی قانون نه منونکې ته د مسئولیت منصب نه شی ورسپارلی .

2} نارینه وی :

په قرانکریم کې راغلی چې نارینه په ښځو حاکم دی

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ [د النساء سورت 34 آیت]

[نارینه پر ښځو مسلط اداره چیان دي ، له دې امله چې الله د هغو ځینو ته پر ځینو نورو لوړتیا ورښلیې د ه، او له دې کبله چې نارینه خپل مالونه لګوي] .

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چې هغه قوم به هیڅکله کامیابه نه شی چا چې ښځه خپله حاکمه وګرځوله [صحیح بخاری او صحیح مسلم] .

په همدی ډول نبی صلی الله علیه و سلم فرمایلی دی چې هر کله ستاسی معاملی د ښځو په غاړه شوی نو بیا تاسی ته مرګ ډیر ښه دی [جامع ترمذی] .

د اسلام د فقهاو په دی خبره اجماع ده چې ښځه د حکومت مشره او خلیفه نه شی ګرځیدلای .

3{عاد ل او صالح و ی :

په قرانکریم کې راغلی دی چې ظالم خلک د مسلمانانو د امامت او قیادت وړ نه دی:

قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

[د البقره سورت 124 آیت]

[نو الله جل جلاله وویل " زه تا د ټولو خلکو قائد ټاکم ، ابراهیم علیه السلام عرض وکړ " او ایا زما له اولادې سره هم همدا وعده ده ؟ هغه وویل " زما وعده له ظالمانو سره نشته] .

د الله جل جلاله نه د غافلو مسرفېتو او مفسدینو اطاعت روانه دی

وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ....

[د الكف سورت 28 آیت]

[د هغه چا اطاعت مه کوه چې مونږ یې زړه د خپل اطاعت څخه غافل کړی دی او د خپل خواهش تابع دی او د هغه کار او طبیعت د حد څخه تجاوز دی] .

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

[د الکهف سورت 28 آیت]

[تاسی د حد څخه تیریدونکو خبره مه منئ هغوی چې په ځمکه کې فساد کوی او د اصلاح کارنه کوی] .

يَاأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

[د الحجرات سورت 13 آيت]

[ای خلکو ! مونږ تاسې له یوه نارینه او یوې ښځې نه پیداکړئ او بیا مو تاسې قومونه او قبیلې وګرځولې ترڅو چې تاسی یو تر بله سره وپیژنئ ، په حقیقت کې د الله په نزد له تاسې نه تر ټولو زیات عزتمند هغه څوک دی چې په تاسې کې تر ټولو زیات پرهیزګار وي . په باوری ډول الله په هر څه پوهیدونکې او باخبره دی] .

نو کله چې د فاسق او نافرمانه له سره اطاعت روا نه وی او هغه د عزت او احترام وړهم نه دی نو هغه د ټول ملت د ریاست او مشری مستحق څنګه ګرځی د اسلام د فقهاو په دی خبره هم اجماع او اتفاق دی چې فاسق مشر ټاکل روانه دی .

4} د د ین عالم و ی :

په قرانکریم کې ئی د اولوالامر له پاره د استنباط او اجتهادی بصیرت لرل ضروری ګڼلی دی :

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُوْلِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ

[د النساء سورت 83 آيت]

[دوی چې کله کوم د ډاډ یا ویری خبر اوری هغه خپروی ، پداسی حال کې چې که دوی هغه پیغمبر او د خپلی ډلی مسئولو کسانو ته ورسوی نو پر هغه به داسی ډول خلک وپوهیږی چې د دوی په مینځ کې د دی خبری صلاحیت لری چې له هغی څخه سمه نتیجه واخیستلی شی]

.

د قیادت له پاره علم و جسم دواړه ضروری دی :

قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ [د البقره سورت 247 آيت]

[الله پر تاسی هماغه غوره کړې دی او هغه ته يې روحي او جسمی داوړه ډوله پراخ اهليت وربښلی دی] .

عالم او غير عالم برابر نه وی :

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ [د الزمر سورت 9 آيت]

[ووايه آيا هغه خلک چې پوهيږی او هغه چې نه پوهيږی سره برابر دی] .

په دی خبره د فقهاو اتفاق دی چې لږترلږه علم کول ډير ضرور دی خو په سختو او بغرنجو مسائلو کې د عابدينو فقهاو مشوری ته رجوع کولی شی ، لکه څنګه چې د راشدينو خلفاو دوره وه، خو په هر وخت کې د نورو څخه په پوښتنه کار نه روانيږی. د اسلامی رياست مقصد د دين جاری کول دی. نو هغه څوک چې د ضرورت په اندازه هم د دين په هکله علم ونلری نو هغه به ئی جاری څنګه کړی؟ هيڅ ملت داسی شخص خپل مشر نه شی ټاکلی چې د رياست د اساسی قانون څخه بالکل ناخبره وی .

5} آزاد وی :

يعنی د چا غلام ، د ټول وخت نوکر او بندی نه وی او د فرائضو د اداء کولو له پاره فارغه وی.

6} بالغ وی :

نا بالغه هلک خو دا بار د خپلی جسمانی او ذهنی کمزورتيا په اساس نه شی پورته کولی، د بلی خوا څخه ناپوهه او نابالغه کوچنيان په خپل مال کې د تصرف څخه هم منع کړل شوی دی

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمْ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

[د النساء سورت 5 آيت]

[او خپل هغه مالونه چې الله جل جلاله هغه ستاسی له پاره د ژوندد سمبالښت وسيله ګرځولی ده ناپوهانو ته مه سپارئ البته د هغوی د خوراک او اغوستن له پاره يې ورکړی او هغوی ته سمه لارښونه وکړی] .

7} عاقل وی :

ښکاره ده چې په ذهنی توګه مريض شخص دملت دومره دروند بار نه شی پورته کولی.

8} د بد ن غړی بيګ روغ وی :

په جسمانی ډول بی کاره شخصيت دومره لوی خدمت نه شی سرته رسولی او نه حدود جاری کولای شی .

9} زړه و ر او شجاع وی :

دکمزوری زړه خاوند بزدله شخص نه د هيواد دفاع کولای شی نه امن راوستلای شی او نه حدود جاری کولای شی .

10} په معامله پوه او د رای خاوند وی :

د حالاتو څخه بی خبره شخص چې په معاملاتو باندی نه پوهيږی هيڅکله نظم او ضبط نشی راو ستلای [434].

د امام د شرائطو ذکر په نورو کتابونو کې هم شويدی چې په ځينو کې په لنډ ډول او په ځينوکې په مفصل ډول بيان شوی دی[435] .

دخلافت له پاره د قريشی توب شرط

د اهل سنت و الجماعت جمهورو علماو د خلافت له پاره قريشی توب شرط ټاکلی دی. د دی شرط دليل هغه احاديث دی چې په هغه

---

[434] - تفسير قرطبي لومړی ټوک 270 مخ

[435] - الاحکام د ماوردی رحمه الله ليکنه 6 مخ - الا حکام د قاضي ابي يعلي رحمه الله ليکنه 30 مخ - اصول الدين د شيخ عبدالقادر بغدادي رحمه الله ليکنه 277 مخ - المسا ئره د ابن الهمام رحمه الله ليکنه 169 مخ ازاله الخفاء د شاه ولي الله رحمه الله ليکنه لومړی ټوک 3 مخ خلافت او ملوکيت اسلامي رياست مولانا سيد ابوالاعلی مودودي رحمه الله ليکنه 379 مخ

کې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چې ائمه او خلفاء به د قریشو له جملی څخه وی [436].

خو که چیری قریشی د دین د اقامی، عدل او انصاف څخه مخ واړوی نو بیا د هغه په مقابل کې د غیر قریشی خلیفه ټاکل روادی. په دی د ټولو فقهاو اجماع شوی ده چې یوازی قریشی توب کافی نه دی. بلکه ایمان ، علم، دیانت، زړه ورتیا او شجاعت ته د اولیت حق حاصل دی ، د حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم په حدیث کې قریشی خلفاو ته د اولیت ورکولو حکم د دی شرط سره تړلی دی چې هغه به دین جاری کوی " ما اقاموا الدین " [437].

په یوه بل روایت کې راغلی دی چې امراء به د قریشو څخه وی، تر هغه پوری چې هغوی په عدل پریکړې کول " ماحکموا فعدلوا "

په یو بل روایت کې ویل شوی دی چې کله قریش د صحیح لاری څخه و ښوویږی او په حق ولاړ نه شی ، نو تاسی بیا خپلی توری را پورته کړی " رجاله ثقات الا ان فیه انقطاعا " [438].

همدا د امام ابوحنیفه رحمه الله علیه مشهور مسلک او د حنفی فقهاو فتوی ده چې قریشی توب شرط دی خو علامه انور شاه کشمیری رحمه الله د التحریر المختار په لومړی ټوک 68 مخ په حواله لیکلی دی چې د امام ابو حنیفه رحمه الله علیه څخه یو روایت دا هم را نقل شوی دی چې قریشی توب ضروری نه دی [439].

خو دا روایت ډیر کمزوری دی چې د پورتنی قول په مقابل کې د منلوور نه دی .

436 - بخاری الانبیاء باب مناقب قریش وسلم کتاب الاماره باب الناس

437 - بخاری الانبیاء باب مناقب قریش وسلم کتاب الاماره باب الناس

438 - فتح الباری 16 ټوک 233 مخ

439 - معارف السنن د جامع ترمذی شرح 2 ټوک 322 مخ

ابن خلدون رحمه الله علیه د قریشی توب د شرط علت ، د قوت خاوند او موثر توب بیان کړی دی هغه لیکي چې اصل مقصد د نسب او قبیلی برتری نه ده. بلکه مقصد تری ، قوت ، موثر توب او د قوم ډیر اعتماد لاس ته راوړل دی ، خو ابن خلدون رحمه الله علیه د ممتاز مورخ او ټولن پوهنی په څنګ کې په فقه او حدیثو کې هغه ځای نه لری چې دهغه په اساس د ده په توجیه باندی اطمینان حاصل شی ، په دی خاطر که چیری صحیح النسب قریشی موجود وی او قوم پری اعتماد وکړی او په نورو شرائطو هم برابر وی نو هغه ته په غیر قریشی برتری ورکول په کار دی .

دظالم او فاسق حکمران په هکله
د امام ابو حنیفه رحمه الله علیه مسلك

د فقهي په کتابونو کې یوه مسئله ذکر شوی ده. چې د فاسق او ظالم حکمران په واسطه د ټاکل شوی قاضی پریکړی قانونا جاری کیږی خو په دی شرط چې قاضی په خپله عادل وی او دهغه پریکړه د شریعت په خلاف نه وی، د دی څخه ځینی خلکوته اشتباه پیداشوی وه چې شاید امام ابوحنیفه رحمه الله علیه د خلیفه لپاره د عدالت شرط ضروری نه ګڼی ، نو د دی اشتباه دلری کولو له پاره مشهور حنفی فقیه امام جصاص رحمه الله علیه چې په 370 هجری قمری کال کې مړی شوی دی فرمایی چې : ولا فرق عند ابی حنیفه رحمه الله علیه بین القاضی و الخلیفه فی ان شرط کل واحد منهما العداله وان الفاسق لایکون خلیفه ولایکون حاکما کما لا تقبل شهادته وخبره [د امام ابو حنیفه رحمه الله په نظر د خلیفه او قاضی ترمنځ په دی هکله کوم تو پیر نه شته دواړو له پاره عدالت او دیانت شرط دی فاسق نه خلیفه جوړیدی شی او نه قاضی لکه څنګه ئی چې شهادت او روایت نه قبلیږی [440]] .

440 - احکام القران لومړی ټوک 70 مخ

د امام ابو حنيفه رحمه الله له نظره د فاسق حكمران په خلاف بغاوت كول او د قوت استعمالول روا دی، په دی شرط چې د هغه پرځای عادل او صالح حكمران منځ ته را وستلای شی، او په نتيجه كې د كورنی شخړو او د بی نتيجی وينی تويدلو او نفسونو د ضايع كيدلو خطره او ويره موجوده شي .

جصاص رحمه الله عليه فرمايي چې : وكان من قوله وجوب الامر بالمعروف و النهى عن المنكر فرض بالقول فان لم يوتمر فبالسيف.

ابو حنيفه رحمه الله عليه به ويل چې په ژبه امر بالمعروف او نهى عن المنكر فرض دی خو كه چيری حكمران د نيكې حكم نه منی او په نيغه لاره نه ځی، نو بيا امر بالمعروف د توری په واسطه واجبيږی[441]]

.

ابن الهمام رحمه الله عليه فرمايلی دی چې كه چيری خليفه په اوله كې عادل وه، خود ځاكلو وروسته ئی د ظلم او فسق لاره ونيوله په دی حالت كې خو په خپله نه شی معزو ليدلاي خو د هغه حكومت چپه كول روا دی. په دی شرط چې د دی حكومت د چپه كولو په وجه د دی نه بله لويه فتنه را پيدا نه شی[442].

Comment [P1]:

علامه ماوردی رحمه الله عليه او قاضی ابو يعلی رحمه الله عليه ليكلی دی چې : د خليفه اهليت د هغه د عدل او ديانت د مجروح كيدو ياپه جسمانی تو ګه د بی كاره كيدو په اساس له منځه ځی ، او هغه بيا د خلافت وړنه ګرځی[443] .

امام ابو حنيفه رحمه الله عليه د زيد بن علی رحمه الله عليه د بغاوت او محمد بن عبدالله او ابراهيم بن عبدالله د بغاوت په دوران

---

[441] - احكام القران لومړی ټوک 70 مخ

442 - المسائر 5 ټوک 170 مخ - شامی 1 ټوک 514 مخ

- الاحكام الموردی 17 مخ - الاحكام للقا ضی ابی يعلی 28 مخ

کې د هغوی سره مالی کومک کړی او خلکو ته ئی هغوی سره د کومک کولو فتوی ورکړی وه [444].

د خلیفه منصبی فرائض

د خلیفه اصل منصبی فرض د دین اقامت او د شریعت جاری کول دی، د خلکو د حقوقو ساتنه او دهغوی ښیگڼی له پاره تدبیرونه نیول د هغه د مسئولیتونو څخه دی ، رسول الله صلی الله علیه وسلم امیر ته راعی ویلی دی، نو په دی خاطر د رعیت دبنیادی انسانی اړتیاو تنظام او دهغوی د مال، ځان او ابرو ساتنه او د هغوی د بنیادی انسانی حقوقو رعایت کول دهغه منصبی فریضه او مسئولیت دی .

ماوردی رحمه الله علیه او ابویعلی رحمه الله علیه د دی فرائضو او مسئولیتونو لنډیز په لاندی تو گه بیان کړی دی.

د دین ساتنه ، [د دین تعلیم عام کول او له دین څخه دفاع کول] - د شرعی قوانینو جاری کول ، عدل او انصاف منځ ته راوړل ، د مال ، ځان او ابرو ساتنه او د امن وامان راوستل، د فوځ او اسلحی انتظام کول ، او د دارالاسلام څخه دفاع کول ، د جنگیدونکو کفارو په خلاف قتال کول، د رسمی خزانی ساتنه، د اسلامی مال سیستم رواجول ، په قومی خزانی باندی امانتدار پوهان ټاکل ، د معاش منصفانه نظام جوړول او د هغه په وخت ورکول ، د خلکو د حالت څخه په مستقیمه تو گه ځان خبرول [445].

د خلیفه حقوق

عادل حکمران ته په اسلامی کې لوړه درجه ورکول شوی ده او رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د هغه خیر غوښتنه د دین مهم جز گڼلی ده.

---

[444] - احکام القران لومړی ټوک 70 مخ

[445] - الاحکام الموردی 17 مخ - الاحکام للقا ضی ابی یعلی 27~28 مخونه

ماوردی او ابویعلی رحمه الله علیهما ویلی دی : کوم حاکم چې د خپل رعیت د هغه حقوقو پاملرنه کوی د کومو یادوونه چې مونږ تر مخه و کړه نو په رعیت د هغه دوه ډله حق واجبیږی.

لومړی دا چې د هغه تا بعداری به کوی

دوهم دا چې د هغه سره به کومک کوی ترڅو پوری چې د هغه په حالت کې بدلون را نه شی[446] .

بدر الدین ابن جماعه رحمه الله علیه چې په733 هجری قمری کال کې مړ شوی دی په خپل کتاب تحریر الاحکام فی تدبیر اهل الاسلام کې لیکلی دی چې خلیفه په امت باندی لس ډوله حقوق لری چې د هغو اداء کول په ملت واجب دی :

په پټه او په ښکاره دواړو حالاتو کې د خلیفه د خبر غوښتنه ، د هغه سره کومک کول، د زړه له کومی د هغه تابعداری کول ، د هغه احترام کول، په ښه خبره یې پوهیدل اوریدل او د بدی خبری او غلطیو په لورئی متوجه کول، هغه د ټولو سازشونو څخه خبرول ، هغه د حکامو او عمالو د کړونو څخه خبرول ، د ملت د بهبود په کارونو کې د هغه لاس نیوی کول ، خلک د هغه د مرستی له پاره تیارول ، په ژبه ، مال او عمل سره د هغه څخه دفاع کول[447] .

د خلیفه د وحدت او تعدد مسئله

څرګنده ده چې دیموکراسی [غربی بی دینه جمهوریت] د ملت په حاکمیت قایل دی نو په دی خاطر په هغی نظام کې نسل و قوم او د هری علاقی خلکوته د بیلو بیلو حکومتونو د جوړولو حق ورکول شوی دی ، خو اسلامی ریاست کوم قومی، نسلی یا وطنی حکومت نه دی ، بلکه خالص اصولی او فکری حکومت دی. د ټولی نړۍ مسلمانان

---

[446] - الاحکام الموردی 17 مخ - الاحکام للقا ضی ابی یعلی 28 مخ

[447] - نظام الحکم فی الشریعه - تاریخ د ظاهر قاسمی 358 مخ 1974 عیسوی کال د بیروت چاپ

خداي خپل حاکم ګڼي ، قران او سنت د خپل اساسی قانون په څير پيژني ، محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم خپل رسول او قائد پيژني د يوی قبلی په لور لمونځ کوی ، او د حج په وخت کې ټول يوه مرکز [مثابه للناس] کې راټوليږی او د حج مناسک اداء کوی ، مسلمان د رنګ ، نسل، رسم، رواج ، او جغرافيائی پولو د اختلاف سره سره يو قوم او ملت دی چې د اسلامی امت ، منځنی امت او د خيرامه [غوره امت] نوم ورکړل شوی دی، نو د يو ملت غوښتنه همدا ده، چې د هغه خليفه او سياسی مشر هم يووی.، په اسلام کې د ازآدی تصور هغه نه دی کوم چې د سيکولريزم او نيشنليزم د توغ جګونکو سياستمدارانو دی ، هغوی د خپل نسل او وطن د اوسيدونکوحکومت منل ازادی بولی ، د فکر او خيال په څير نه وی ، په اسلام کې د غلامی څخه مقصددا دی چې په انسان د بل انسان حاکميت جوړشی ، او يو انسان د بل انسان د جوړکړی قانون غلام او وفادار وګرځی ، د ازادی حقيقی مفهوم دا دی چې انسان د انسان د غلائ نه ازاد او د خپل خالق غلام جوړ شی يعنی توحيد ازادی ده او شرک غلامی ده .

د نسل او وطن په لحاظ راشدين خلفاء رضی الله عنهم عرب وه خو کله چې په ايران، شام خراسان، افغانستان، ترکستان د هغوی حکومت جوړ شو. نو هغوی د عجمو خلک د عربو غلامان نه کړل او نه ئی پر هغوی د عربو جوړ کړی قانون جاری کړ~ بلکه د هغی هيوادنو او سيدونکې ئی د پادشاهانو او سردارانو د غلامی څخه ازاد کړل او د خدای نازل کړل شوی قانون ئی پری جاری کړ ~ که چيری دا غلامی وه خود عربو غلامی نه وه بلکه د کائناتو د خالق غلامی وه.

اسلامی فتوحات او اسلامی خلافت استعمار او استثمار نه ، بلکه د توحيد او عقيدی په بنسټ ولاړ اسلامی نظام وه کله چې د مسلمانانو د متحد خلافت نظام له منځه تللی د هغوی سياسی قوت هم په کموالی شروع کړی او نن چې د مسلمانانو شمير په نړی کې

زرمیلونو ته رسیږی ~ بیائی هم خپل وقار په نورو ملتونو کې بایللی دی د پورته حقایقو څخه دا ثاتیږی چې د مسلمانانو له پاره په کاردی یو خلیفه و لری ، د مسلمانانو په تاریخ کې په یوه وخت کې د ډیرو ازادو حکمرانانو د موجودیت مثالونه شته او نن ، هم دمسلمانانو 42 ازاد هیوادنه موجود دی ، خو د مسلمانو پادشاهانو طرز عمل کوم شرعی دلیل نه دی اصل دلیل قران او سنت او د راشدینو خلفاو رضی الله عنهم سنت دی .

په دی سلسله کې څو احادیث د نمونی په ډول وړاندی کوو:

و حَدَّثَنِي وَهْبُ بْنُ بَقِيَّةَ الْوَاسِطِيُّ حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّـــهِ عَـــنْ الْجُرَيْرِيِّ عَنْ أَبِي نَضْرَةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بُويِعَ لِخَلِيفَتَيْنِ فَاقْتُلُوا الْآخَرَ مِنْهُمَا

[د ابی سعید خدری رضی الله عنه نه روایت دی چې رسول الله علیه وسلم فرمایلی دی چې کله دوه کسه خلیفه ګڼان شی او د دواړو سره بیعت شوی وی نو هغه چې وروسته خلیفه شوی وی هغه قتل کړی که چیری هغه خپل بغاوت څخه لاس نه اخلی] [448].

و حَدَّثَنِي عُثْمَانُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ أَبِي يَعْفُورٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَرْفَجَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ أَتَـــاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يُفَرِّقَ جَمَاعَتَكُمْ فَاقْتُلُوهُ

[هغه څوک ووژنی چې ستاسی یووالی د منځه یوسی او ستاسی په ډله کې بیلتون او افتراق راولی په داسی حال کې چې تاسی د یوه شخص تر قیادت لاندی متفق شوی نو داسی شخص و وژنی[449]].

[448] - صحیح مسلم الاماره باب اذا بویع الخلیفتین

449 - صحیح مسلم الا ماره باب من فرق بین المسلمین

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ فُرَاتٍ الْقَزَّازِ عَنْ أَبِي حَازِمٍ قَالَ قَاعَدْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ خَمْسَ سِنِينَ فَسَمِعْتُهُ يُحَدِّثُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمْ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَتَكُونُ خُلَفَاءُ تَكْثُرُ قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ وَأَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ

[د ابی هریره رضی الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چې زما څخه وروسته به ډیر خلفاء [په یوه وخت] کې راشي صحابه رضی‌الله عنهم ورڅخه پوښتنه وکړې چې په داسی وخت کې ستا څه حکم دی ، هغه ورته وویل د هغه چا په بیعت وفا وکړی کلک شی چې لومړی خلیفه جوړ کړای شوی دی][450] .

د دی احادیثو څخه دا ثابتیږی چې کله د امت اهل حل و عقد د داسی سړی سره بیعت وکړ چې د خلیفه کیدو له پاره په ضروری شرطونو متصف وی نو دا بیا د ټولو مسلمانانو خلیفه ګرځی .

امام نووی رحمه الله علیه فرمایی : واتفق العلماء علی انه لایجوز ان یعقد لخلیفتین فی عصر واحد سواء اتسعت دارالاسلام ام لا [د اسلام علماو په دی خبره اتفاق کړی دی، چې په یوه وخت دوه کسه خلیفه ګان جوړول روا نه دی که د دارالاسلام پولی پراخه وی اوکه نه وی[451]].

ماوردی او بویعلی رحمه الله علیهما دواړه لیکې چې: لایجوز ان یکون للامه امامان فی وقت واحد وان شذ قوم فجوزوه [امت ته په یوه وخت کې د دوه حکمرانانو ټاکل روا نه دی ځینی خلکو دا روا ګڼلی ده خو دا قول شاذ [ډیرکم] دی یعنی د اکثریت د رای خلاف دی

450 - صحیح بخاری‌الانبیاء ذکر بنی اسرائیل
- نووی په حواله د صحیح مسلم

قاضی ابوبکر الباقلانی چې403 په هجری قمری کال کې مړ شوی دی او مام ابن حزم چې456 په هجری قمری کال کې مړ شوی دی دوی دواړو هم په یوه وخت کې د مسلمانانو له پاره دوه حکمرانان ټاکل ناروا ګڼلی ~ ابن حزم رحمه الله علیه په الملل و النحل کې د دی د نه روا کیدو په هکله عقلی او نقلی دلایل په ډیره ښه توګه راغونډ او بیان کړی دی د سقیفه بنو ساعده په انتخاباتی غونډه کې د دوه امیرانو د ټاکلو بحث راغی ، خو هغه صحابو رضی‌الله عنهم په اجماع سره رد کړ او یواځی د یوه خلیفه ابوبکر رضی‌الله عنه سره یې بیعت وکړ، د امام الحرمین او شیخ عبدالقادر بغدادی رحمه الله علیهما تحقیق دادی چې په یوه ځای کې د دوه امیرانو ټاکل په اجماع سره ناروا ګڼل شوی دی خو په دوه لری ځایونوکې چې د هغوی په منځ کې دریابونه او یا غرونه حائل وی نو په دی صورت کې د دواړه علاقو خلک د خپلو ځانونو له پاره بیل بیل امیر ټاکې شی[452] .

شیخ عبدالقادر رحمه الله علیه چې کوم علت بیان کړیدی هغه نن موجوودیت نه لری~ د سائنس د پرمختګ په اساس نن د نړی د یوه کنج څخه تربل ګنجه پوری په څو دقیقو یا سانیوکې اطلاعات او لاربښونی رسیږی او مرسته هم که په دقیقو کې نه وی په ساعتونو کې ورسیدلی شی .

امام نووی د جواز قول ته فاسد ویلی دي :وهو قول فاسد مخالف لماعلیه السلف والخلف ولظواهر الا حادیث والله اعلم [دا یو غلط او فاسد قول دی چې د پخوانیو او اوسنیو ټولو علماود ویناو څخه مخالف دی او د احادیثو د ظاهری حالت څخه هم مخالف دی [453].

متحده اسلامی خلافت

- اصول الدین 274مخ
- نووی د مسلم شرح په حاشیه د قسطلانی 8 ټوک 39 مخ

په اوسنی وخت کې چې د اسلامی متحده ریاست یا اسلامی خلافت کومه عملی لار نقشه زما په فکرکې راځی هغه داده چې :

ا] دټولو اسلامی هیوادونو نړیوال اسلامی کانفرانس په مکې مکرمی یا مدینی منوری کې جوړکړ شی، د دی کانفرانس بلونکې باید د اسلامی حکومتونو د مشرانو څخه کوم ممتاز او مقبول شخص وی . د دی مقصد له پاره دی د اوسنی اسلامی کانفرانس اضطراری غونډه هم راغوښتل کیدای شی ، په کانفرانس کې هیٸت به د دین عالمان ، سیاسی مشران او انتظامی پوهان شامل وی ، دا کوښښ کول په کار دی چې په کانفرانس کې د ټولی اسلامی نړۍ هیئتونه هم ګډون وکړی ، خو که چیری اکثریت په کې ګډون وکړی نو دا بیا هم په شرعی توګه د نړۍ د مسلمانانو د نماینده په حیث ګڼل کیږی

2] دا کانفرانس دی د ټولو اسلامی ملکونو له پاره یو مرکز جوړکړی او د "الخلافه الاسلامیه المتحد" په نوم دی ئی یاد کړی ، ښه خوداده چې د خلافت مرکز مدینه منوره وی خود انتظامی امورو او نورو مصالحو په نظر کې نیولو سره کوم ځای چې مناسب وی نو هغه د خلافت مرکز جوړیدلی شي

3] یوه نړیواله اسلامی شوری دی جوړه کړای شی چې په کې د هر اسلامی هیواد لس کسه نمایندګان غړیتوب په دی مرکز شوری کې باید د هر اسلامی هیواد مشر یاد هغه نماینده ضرور ګډون وکړی ،د شوری په ټولو غړو کې هغه صفات چې تر مخه ذکر شو باید موجود وی د مرکزی شوری د هر هیواد د شوری د اعضاو څخه انتخابولی شی او همدا د منطقوی شوری غړی یې باید انتخاب کړی، مرکزی شوری باید د " مجلس الشوری للخلافه الاسلامیه المتحده" په نوم یاد شی .

4]. د مرکزی مجلس شوری باید د ازادی او پټو رایو په اساس د خلافت داسی شخص غوره کړی چې د خلافت په شرایطو پوره وی ، د مرکزی حکومت د مشر نوم باید خلیفه المسلمین یا امیرالمؤ منین وی

او د مرکز پوری د ټړلو اسلامی هیوادنو مشرانو ته باید په خپلو خپلو مملکتونو کې امیران وویل شی لکه د پاکستان امیر د ایران امیر او نور ...خو هیځ مشر باید د پادشاه - شاهنشاه په نوم یاد نه کړل شی ځکه چې دی نوم ته رسول الله صلی الله علیه وسلم ډیر بد نوم ویلی دی .

5 ~ د مسلمانانو خلیفه د ضرورت مطابق خپل ځان ته مجلس جوړه وی چې هغه به دمرکزی مجلس شوری د دپریکړو پابند وی .

6 ~ مرکزی مجلس شوری به یو اساسی قانون جوړوی چې ټول اسلامی هیوادونه به دهغه پابند وی د دی اساسی قانون تفصیلات به دمرکزی شوری او یا د هغی له خوا د فقهاو، عابدینو او پوهو خلکو څخه جوړه شوی کمیسون ترتیبوی ، خو ځینی اصولی مادی په هغه کې ځای په ځای کول ضروری دی چې په لاندی ډول دی .

ا : حاکمیت او اقتدار اعلی یواځی یوه الله جل جلاله لره خاص دی او د خلکو مقام د عبدیت [بندګی] دی .

ب : د قانون ماخذ قران او سنت دی د مرکز پوری تړلی هیڅ هیواد په خپل ځای کې داسی قانون نه شی جاری کولای چې د قران او سنتو د صریحو نصوصو او د هغه د اجماعی تعبیر په خلاف وی یعنی هیڅ هیواد داسی قانون نه شی جوړولای چې د راشدینو خلفاء صحابه کرامو رضی‌الله عنهم او د امت د اجماع په خلاف وی او د قران او سنتو د نصوصو هغه تعبیرونه وکړل شی ، چې د اسلامی امت د اجماعی تعبیر خلاف نه وی .

ج : په اجتهادی او اختلافی مسائلو کې دی هر هیواد د مجلس شوری قانون جوړوی خود دی قانون پابندی دمرکز پوری ټولو تړلو هیوادونو باندی ضروری نه ده. اجتهادی مسائلو کې یو مجتهد ته بل مجتهد اود یوه قاضی ته د بل قاضی تقلید شرعاً ضروری نه دی ځکه د راشدینو خلفاو په وخت کې د قاضیانود پریکړو او د مفتیانو د فتوی ترمنځ ځینی وخت اختلافات پیداکیدل، خو دی اختلافاتو د

اسلامی امت دوحدت او دمتحده خلافت په لارکې خنډونه نه پیدا کول .

د : په هغه مسائلو کې چې د قران او سنتو نصوص موجود نه وی او بنسټ ئی په عرف اینبودل شوی وی، د هغی په هکله هر هیواد مجلس شوری د خپل ملت د عرف ، رواج او رسم سره سم قانون جوړوی ځکه چې د یوه هیواد عرف د بل هیواد د عرف سره کله کله ډیر توپیر لری.

ه : څرنګه چې اداری تشکیلات او حکومتی هیکل د مباحاتو او مرسله مصالحو له جملی څخه دی ، نو هر هیواد باید په دی هکله پوره داخلی آزادی ولری چې د خپلی محلی شوری د پریکړی مطابق د هیواد د ضرورت په رڼا کې مناسب او صحیح اداری چوکاټ اختیار کړی .

و : د متحد خلافت رسمی ژبه باید عربی وی او که د مرکز پوری تړلی ملکونه هم خپله رسمی ژبه عربی کړی نو دا به ډیره غوره او بهتره وی په دی کې کوم شرعی بندیز نه شته ، هر هیواد خپله خپله ژبه رسمی ژبه ګرځولائی شی خو هغه ژبه به چې د غیر مسلمانانو خاصه ژبه وی په خپل هیواد کې نه شی رسمی کولای .

ر : د غیر اسلامی هیوادونو سره په تجارتی او اقتصادی اړیکو ټینګولو کې هر هیواد ته ازادی ده خو هیڅ اسلامی هیواد د غیر اسلامی هیوادونو سره سیاسی او عسکری تړونونه د مرکزی شوری د پریکړو پرته نه شی کولای .

ح : متحد خلافت او په هغی پوری تړلی هیوادونو د هیڅ غیر اسلامی هیواد سره بطانی [رازداری] او ولیجی په توګه یو ځای کیدای نه شی یعنی هیڅ غیر اسلامی هیواد په خپلو رازونو او کارونو کې نه شی شریکولای. په بین المللی موضوعاتو او شخړوکې به د حق پیروی کیږی. او د باطلو مخالفت به کیږی ، د یوه بلاک دهری خبری مخالفت او د بل بلاک دهری خبری تائید به د متحدخلافت او

هغی پوری دتړلو هیوادونو پالیسی نه وی بلکه دوی به د"امت وسط" په توګه خپله ازاده خارجی پالیسی ولری .

ط : په متحد خلافت کې هر هیواد خپل ځانګری عسکری نظام او ځانګړی دفاعی نظام جوړولای شی، خو د دی په څنګ کې به یو مرکزی عسکری مجلس جوړیږی چې د هر هیواد یویو عسکری جنرال به په کې ګډون کوی چې د ضرورت په وخت کې به دګډ دفاع پلان جوړوی او د عسکری اړتیاو له پاره به وړاندیزونه ترتیبوی .

ق : د ساینس او تیکنالوژی د پوهانو یوه ګډه غونډه دی جوړه شی ترڅو د اسلامی هیوادونو د تیکنالوژی ، زراعت او صنعت د پرمختګ له پاره پروګرامونه او پلانونه جوړکړی او په دفاعی لحاظ ئی په خپلو پښو ودروی .

ی : یوه مرکزی محکمه به موجوده وی چې د خلافت هغه پوری تړلو هیوادونو ترمنځ د شخړو د را پیدا کیدو په صورت کې د خلافت د مرکزی اساسی قانون په رڼا کې د هغوی تر منځ فیصلی کوی د دی محکمی پریکړی به په مرکز پوری تړلو هیواد ونو د محکمو د پاسه وی او په دی محکمه کې به د هر هیواد څخه یو یو ممتاز عالم شامل وی .

ل : متحد خلافت باید یوه خپروندویه اداره ولری چې د اسلامی خلافت د ترجمان حیثیت به لری .

م : په متحد خلافت کې دګډون کونکو هیوادونو ترمنځ باید دویزی بندیز له منځه ولاړشی ترڅوخلک یو د بل هیواد ته په اسانی سره سفروکړی ، خو پا سپورت دی اوس موجودوی ځکه د دی په وا سطه په معرفت کې اسانتیاوی راپیدا کیږی .

نيو ليك

....

پينحگم اصل

وزارت

ابن منظورافريقى رحمه الله عليه د وزير دكليمى په هكله درى قوله رانقل كړى دى :

د علامه جوهرى رحمه الله عليه وينا دا ده چې دا د وزر څخه اخستى شوى كليمه ده او معنا ئى پناهگاه او يا هغه غردى چې هلته د

ویری په وخت کې پناه اخستل کیږی و زیر هم د حکومت د یومشرله پاره د پناه ګاه حیثیت لری، چې د ده په لور د هیواد په امورو کې رجوع کوی - دوهم دا چې د وزیر کلیمه د وزر څخه اخستل شوی ده او د بار په معنا راځی ځکه وزیر هم د هیواد د مشر بار په اوږ واخلی - خو صحیح خبره هغه ده چې ابن سید او نورو محقیقنوکړی ده، چې دا کلیمه د ازرڅخه اخستل شوی ده او معنا ئی تقویت او اعانت دی ، ځکه چې وزیر هم د هیواد د مشر ممد اومعاون وی ، کله کله په عربی ژبه کې همزه په واو بدلیږی د وزیرتعریف داسیکیږی : حباء الملک الذی یحمل ثقله و یعینه برایه [وزیر د حکمران خاص ملګری وی چې د هغه بار په اوږ واخلی او د خپل نظر په اساس د هغه سره کومک کوی[454]] .

وزیر د قرآن او سنتو له نظره

ځینی خلک وائی چې عربو د وزیرکلیمه د ایران د ساسانی پادشاهانو څخه اخستی ده. خودا خبره غلط ده ځکه د اسلام نه ترمخه په عربی ژبه کې دا کلیمه مروجه وه د خالد بن زهیر د یو شعردوهم بند دا دی : و انت نفسه وزیرها ~ په قرانکریم کې د وزیر کلیمه په دوه ځایو کې راغلی ده :

وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي هَارُونَ أَخِي اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي
[د طه سورت 29 آیت]

[موسی علیه السلام و ویلی ای زما خدایه : زما د کورنۍ څخه ما ته یو وزیر راکړی زما د ورور هارون علیه السلام په واسطه زما ملا ټینګه کړه او هغه زما په کارونو کې له ما سره شریک کړه] .

د دی آیت څخه معلومیږی ، چې وزیر باید د حکمران د هم فکره او هم مسلکه خلکو څخه وی ، دوهمه خبره د دی ایت څخه دا معلومه شوه چې وزیر د حاکم د ریاست د نظم و نسق د چلولو مسئول اود هغه

لسان العرب 5 ټوک 283 مخ ماده وزرا

پـه كـاركې شـريک وی ، يـوازی نـوكر نـه وی الله تعـالی جـل جلالـه د حضرت موسی عليه السلام د عا قبوله کړه او ورته ئی و ويل :

وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا [د القرقان سورت 53 آيت]

[او مونږ گرځولی وه د هغه سره د هغه ورور هارون عليـه السـلام وزيـر]

.

د محمد صلی الله عليه وسلم وزيران

د عبـدالله بـن مسـعود رضـیالله تعـالی عنـه ځخـه روايـت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلی : ثم نظر فی قلوب العباد بعد فاختار لـه اصـحاباً فجعلهـم انصـار دينـه و وزراء نبيـه [بيـا نـو الله جـل جلالـه د حضـرت محمـد صـلی الله عليـه وسـلم څخـه وروسـته د خپلـو بندگانو زړونو ته وكتل نو د هغه له پاره ئی داسی ملگری منتخب کړه چې د ديـن كومـک كـوونكې وه او د هغـی د نبـی صـلی الله عليـه وسـلم وزيران وه] [455].

د مسند احمد رحمه الله عليه ، بزار او معجم كبير د طبرانی پـه يـو روايـت را غلـی دی چې : ان اصـحاب النبـی وزراء ه " يعنـی د حضـرت رسول الله صلی الله عليه وسلم صحابه رضی الله عنهم د هغه وزيـران وه د ابوسعيد خدری رضی الله عنـه څخـه روايت شـوی دی چې : فامـاً وزير ای من اهل الارض فابوبكر و عمر [د ځمكې د اوسيدونكو څخـه زما وزيران ابوبكر او عمر دی] [456].

ابن ابی الحديد نهج البلاغه په شرح كې ليكلی دی چې " ان علياً وزير النبی صلی الله عليه وسلم [حضرت علی رضی الله عنه هم د رسول الله صلی الله عليه وسلم وزير دی] .

---

455 - شرح السنه د بغوی لومړی ټوک 214 مخ مسند احمد - مجمع الزوايد لومړی ټوک 177 مخ

456 - مشكوه المصابيح 56 مخ مناق عمر فاروق رضی الله عنه

د طبری په تاریخ کې د بنوتمیم د هیئت په سلسله کې د زید بن ثابت رضی الله عنه دا وینا رانقل شوی ده : نحن انصار الله و وزراء رسوله : مونږ د الله جل جلاله د دین کومک کونکې او د هغه د رسول و زیران یو] .

د طبری په تاریخ کې دی چې : وکان عثمان یدعی فی اماره عمر ردیفا [د حضرت عمر رضی الله عنه په خلافت کې حضرت عثمان رضیالله عنه دردیف یعنی د وزیر په نامه یا دیده] .

ابن ابی الحدید د نهج البلاغه په شرحه کې لیکلی دی چې حضرت عثمان بن عفان د عبدالله بن سعید بن ابی سرح ، معاویه ، سعید بن عاص عمرو بن عاص ، عبدالله بن عامر رضی الله عنهم ته په یوه خط کې ولیکل چې: لکل امیر وزراء و نصحاء و انکم و زراء ی و نصحائی واهل ثقتی [هر امیر وزیران او خیرخواهان مشوره ورکونکې لری او تاسو زما وزیران ، خیر غوښتونکې مشاورین او باوری ملگری یاست] .

د سقیفه بنو ساعده په غونډه کې ابوبکر رضی الله عنه انصارو ته په وینا کې وویل : نحن الامراء و انتم الوزراء [مونږ قریش امیران یو او تاسی انصار زمونږ وزیران یاست] .

حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ عَامِرٍ الْمُرِّيُّ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْقَاسِمِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِالْأَمِيرِ خَيْرًا جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ صِدْقٍ إِنْ نَسِيَ ذَكَّرَهُ وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِ غَيْرَ ذَلِكَ جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ سُوءٍ إِنْ نَسِيَ لَمْ يُذَكِّرْهُ وَإِنْ ذَكَرَ لَمْ يُعِنْهُ

[کله چې الله تعالی د کوم امیر په هکله د خیر اراده وکړی نو هغه ته پاک او مخلص وزیر ورکوی ، که چیری امیر د خپلو فرائضو د اداء کولو څخه غفلت کوی نو دا وزیری ئی ورته ور په یاد وی او کله چې

هغه خپل فرض نوبیا دهغه سره کومک کوی خو که چیری الله جل جلاله د هغه امیر په هکله بده اراده وکړی نو هغه ته بد وزیر ورکوی چې نه هغه ته د خپل فرض د اداء کولو یاد اوری کوی او د فرضو په اداء کولو کې د هغه سره مرسته او تعاون کوی] [457].

د دی روایاتو څخه دا په ډاګه کیږی چې په نبوی دوری او د راشدینو خلفاو په د وری کې دوزیرانو غونډه په ساده توګه موجوده وه چې دبنو امیه په زمانه کې ئی پرمختګ وکړ او دعباسیانو په زمانه کې ورته اصول او قوانین جوړ شو، د وزیر کلیمه په رسمی اصطلاحاتوکې نن سبا ډیره استعمالیږی او په اوسنی وخت کې دوزارتونو پوری تړلی خبری د هیواد د اساسی قانون یوه برخه ده.

د حکومت په جوړښت کیګ د وزیرانو اهمیت

مملکت د نظم په جوړولو کې وزیران لکه د انسانی جسم د اعضاو په څیر اهمیت لری لکه څنګه چې انسانی جسم د غړو پرته کار نه شی کولای ~ په همدی ډول د حکومت مشر هم د وزیرانو او انصارو د کومک پرته د حکومت نظم و نسق پر مخ نه شی بوتلای .

عبدالله بن المقفع چې په 143هجری قمری یا 142هجری قمری کې په قتل ورسید که څه هم په د ینی فکر کې تر یوی اندازی پوری مشکوک وه خو د سیاست او وزارت په موضوعاتو ئی د پوهی او حکمت نه ډکې جملی لیکلی دی - نوموړی د وزارت د اهمیت په هکله لیکې چې : لا یستطاع السلطان الا بالوزراء و الاعوان ولا ننقع الوزراء الا بالموده و النصیحه [د وزراء او اعوانو پرته د حکومت نظم و نسق پرمخ نه شی تلای او و زیران د مننی او خیر غوښتنی پرته حکمران ته هیڅ ګټه نه شی رسولای[458]].

- سنن ابوداود الاماره باب فی اتخاذ الوزیر – سنن نسائی البیعه باب وزیرا الامام - جامع الاصول الخلافه 4 ټوک 73 مخ - مشکوه الاماره و القضاء الباب الاول 23 مخ

458 - رسائل البغاء الادب الصغیر 23 مخ د نظام الحکم په حواله 224 مخ

په بل ځای کې لیکې چې د حکمران سره یو ځای ناسته د غونډی ښاسیت او د رعیت ژبه وی .

ابن الربیع چې په 272 هجری قمری کال د سلوک المالک فی تدبیر المالک تر عنوان لاندی یو کتاب لیکلی دی په دی کتاب کې هغه د وزارت د موضوع په هکله لیکلی چې : که چیری څوک د وزارت څخه بی پرواه وی نو محمد صلی الله علیه وسلم او موسی علیه السلام به تری بی نیازه او بی پرواه وی - وزیر د خلیفه په کارکې شریک وی د حکومت د نظم تدبیرونه جوړوی او هغه په خپل وینا او عمل کې لوی مدبر وی] [459].

علامه ماوردی او قاضی ابویعلی رحمه الله علیهم دواړو په یو ډول الفاظو کې لیکلی دی چې کله چې د نبوی فریضی په اداء کولو کې وزیر نیول روا دی ، نو په امامت او خلافت کې خو بالکل روا دی ، خلفیه د امت چاری په ځانګړی توګه د نائب پرته سرته نه شی رسولای ، د ځان ته د کار کولو په نسبت د کار شریک یو کس د وزیر په توګه جوړول ډیر ګټه ور دی چې د دی په کومک سره به احکامو نفاذ په ښه توګه صورت نیسی د خلیفه بڼو به سپک وی ، وزارت د غلطیو څخه د لری والی له پاره ډیره ښه ذریعه ده [460].

مشهور مورخ محمد بن علی ابن طباطبی رحمه الله علیه چې په 709 هجری قمری کې وفات شوی او د ابن الطقطقی په نوم ئی شهرت مندلی وه وزیر ته د اړتیا په هکله فرمایی : وزیر د حکمران او رعیت ترمنځ واسطه وی نو دی ته اړتیا ده چې د هغه یو اړخ داسی وی چې د حکمرانانو سره مناسب

---

459 - سلوک المالک 123 مخ په حواله د نظام الحکم 423 مخ

460 - الا حکام السلطانیه د ماوردی 22 مخ - الاحکام السلطانیه د القاضی ابویعلی 29 مخ

ولری او بله اړخ د رعيت سره، ترڅو هغه په مقبوليت ، امانت او محبت کې د دواړو اړخو سره په ښه طريقه کار وکړی [461].

علامه ابن خلدون رحمه الله عليه چې په 808 هجری قمری کال کې مړشوی دی ليکلی چې : الوازره هی ام الخطط السلطانيه و الرتب الملوکيه [وزارت د حکومت په ټولو څانګو او منصبونو کښی مرکزی مقام لری] [462].

د تفويض وزارت او د تنفيذ وزارت

ماوردی او ابويعلی رحمه الله عليهما وزارت په دوه برخو ويشلي دی او دواړه ئی روا ګڼلی : وزارت تفويض او وزارت تنفيذ

فاما وزاره التفويض فهو ان يستو زر الامام من يفوض اليه تدبير الامور برائه او امضاها علی اجتهاده [د تفويض د وزارت [صدر اعظمی] څخه مقصد دا دی چې امام دی هغه سړی خپل وزير وټاکي ، چې هغه ته د ټولو چارو او د نظم او نسق پوره واک ورکړل شوی وی. نوموړی د خپل رای او اجتهاد په اساس څه مناسب تدابير نيولای شی او هغه تدابير نافذ کولای هم شی].

د تفويض د وزير په واک کې، د احکامو جاری کول ، د ښکتنه مامورينو ټاکل ، محکمی جوړول ، عسکری تنظيم راوستل او د هغوی مسخ کول ، او د هغوی مشری په غاړه اخستل، يود هغوی د ډلی څخه د قوماندان په صفت ټاکل ،د انتظامی امورو په هکله پريکړی کول شامل دی خو په دی ټولو کارونوکې خليفه د وروستی پريکړی واک لری ، هغه د تفويض وزير عزل کولای شی او جاری کړل شوی احکام ئی منسوخ کو لای شی د تفويض وزير د خپلو پريکړو او د مامورينو د ټاکلو څخه خليفه با خبره ساتی،او په هر کار کې په د هغی څخه منظوری اخلی ~ ترڅو چې

---

461 - الفخری فی الاداب السلطانيه و الدول الاسلاميه اردو ترجمه د مولانا محمد جعفر شاه 182 مخ 1962 عيسوی کال چاپ لاهور پاکستان چاپ

462 - مقدمه ابن خلدون فصل فی مراتب الملک و السلطان و القابها 186مخ

دی په عملی تو ګه مطلق العنان و نه ګرځی، خلیفه به د خپل وزیر د تدبیرونو او پریکړو پوره نګرانی کوی او د هغه صحیحی او قانونی پریکړی به د اجراء وړ بولی غیر قانونی پریکړی به یې منسوخ کوی[463] .

جلال الدین سیوطی رحمه الله علیه چې په 911 هجری قمری کال وفات شوی دی د تفویض د وزیر د اختیاراتو په هکله داسی تشریحات ورکړی دی :" په حقیقت کې وزیر د خلیفه هغه نائب وی چې د هیواد ټولی چاری ورته سپارل شوی وی ، د قاضیانو او والیانو مقررول د عسکرو منظمول، تنخواه ګانو او وظیفو ورکول، تنخوا ګانو کې کموالی او ډیر والی، رتبه لوړول یا رتبه ټیټول ، پریکړی کول یا د پریکړی منسوخول، د چا سره اریکې ټینګول یا غوڅول او په خزانه کې واک کول او دهغی خرځول د وزیر له مسئولیتتو او اختیاراتو څخه دی " [464].

نن ورځ وزیر تفویض ته صدر اعظم وائی او د تفویض د وزارت ذکرشوی جوړ ښت ته پارلمان جوړښت وائی په پارلمان نظام کې صدر اعظم د ریاست د مشر لخوا ټاکل کیږی خو هغه باید د پارلمان او شوری مجلس له خوا نه د اعتماد رای واخلی چې د اکثریت د اعتماد د لاس ته راوړلو پرته هغه د خلیفه یا د حکومت د مشر لخوا عزل کیدای شی ، صدر اعظم په عملی تو ګه د انتظامی امورو مشری په غاړه لری چې د خپل ځان له پاره د ضرورت په اندازه کابینه جوړو لای شی ترڅو د هغوی په کومک د ملت چاری پر مخ بوزی - دی ډول نظام ته ماوردی ، ابوبعلی او ابن خلدون رحمه الله علیهم د تفویض د وزارت نوم ورکړی دی.

صدر اعظم تګاکل:

[463]- الا حکام السلطانیه د ماوردی 22 مخ - الاحکام السلطانیه د القاضی ابویعلی 29 مخ

464 - حسن المحاضره د سیوطی رحمه الله علیه 2 ټوک 121 ~123 مخونه

د عباسی دوری په ملوکیت کې به صدر اعظم د پادشاه لخوا ټاکل کیده د ابوالعباس سفاح او منصور په حکومتونو کې صدر اعظم خپل واکې او د ډیر قوت خاوند نه وه .

ابن طباطبائی لیکلی دی چې خپله د منصور دبدبه دومره ډیره وه چې د هغه په مقابل کې د وزیرانو د بدبه ډیره کمه پاتی شوی وه ځکه په خپله وزیران به د هغه څخه هر وخت په لړزان او ویره کې وه [465].

د وزارت ظالمانه تګ لاره د هارون الرشید په حکومت کې شروع شوه - ابو عبدالله محمد بن عیددوس الجهشیاری رحمه الله علیه چې په 311 هجری قمری کال وفات شوی دی په خپل کتاب الوزراء و الکتاب کې لیکې چې : کله چې هارون الرشید د حکومت مسئولیت په غاړه واخست نو یحی بن خالد بن برمک ئی دربار ته راوغوښت [چې پلار به ئی ورته وایه] ورته ئی وویل ای پلارجانه : تا د خپل نیک تدبیر په اساس زه دی منصب ته راورسولم ~ له دی امله ما د خپل رعیت ټولی چاری تا ته در وسپارلی ~ قلد تک امرالرعیه ... [زه به ستا په هیڅ معامله غور او فکر هم و نه کړم] او په دی ډول ټول دفترونه د ابن خالد په لاس کې ورواچول شوه .

ابن خلدون لیکلی چې : د عباسیانو د ظالم حکومت مرکز کې به کله صدر اعظم بدل شواو کله به پادشاه، د ځواک له پاره هلی ځلی کیدی او د واک او اختیاراتو مرکز به بدلیده را بدلبده [466].

په اسلامی حکومت کې خلیفه د ورځنی عامو کارونو د پریکړو څخه پرته به په ټولو مهمو چارو کې د شوری د پریکړی پابند وی . څرنګه چې د وزیرانو او نورو مهمو منصونو له پاره د اهل کسانو ټاکل د مهمو امورو څخه دی. نو په دی خاطر د "امرهم شوری بینهم " د شرعی قاعدی لاندی خلیفه مکلف دی چې د صدر اعظم او د وزیرانو د تقرر او کابینی د

465- الفخری اردو ترجمه 208مخ

466 - مقد مه د ابن خلدون 188 مخ

انحلال منظوری د شوری دغونډی ځخه د اخستلو پابند دی او وزارت د پرېښول له پاره هم د شوری د غونډی پرېکړه اساسی شرط باید وی. څرنګه چې صدر اعظم په عملی تو ګه حکمران دی . نو باید د اسلامی ټولنی له خوا منتخب او د هغی اعتمادئی تر لاسه کړی وی غیر معتمد وګری ته د حکومت ورکول شرعاً روانه دی. لکه څنګه چې د " الشوری " په څېړنه کې د هغه د دلا ئلو یادونه شوی ده .

د صدر اعظم صفات:

ويعتير فی تقليد هذه الوزارء شروط الامامه [د صدر اعظمی (وزارت تفويض) د منصب له پاره د اهميت همغه شرائط دی چې د امامت او خلافا له پارهدی[467]].

یعنی ایمان ، علم،تقوی په معامله پو هیدل ، جسمی قوت ، د دی شرائطو موجودیت په صدر اعظم کې ، همداسی ضروری دی لکه څنګه چې د خلیفه له پاره ضروری وه ځکه چې صدر اعظم په عملی ډول د مملکت چاری په غاړه لری .

علامه ماوردی رحمه الله علیه د صدر اعظم دا صفتونو په هکله داسی تشریحات ورکوی : وزیر تفویض [صدارعظم] په اخلاقی توګه پاک او سپیڅلی وی د تدبیر له پلوه ئی کار پوخ وی. تجربی او روزنی هغه مهذب کړی وی ، د حکومت د اسرارو امین وی ، د مسائلو د حل له پاره ملا تړلی دلاړ وی ،د پراخی حوصلی او علم وذهانت خاوندوی ، د یو حکمران په ځیر رعب ولری ، او د پو هانو په ځیر سنجیده وی ٔ د علماو په ځیر تواضع د فقهاو په ځیر پوهه ولری ، نیکې پیژندونکې او صابر وی ، سمدستی ګټی ته په را تلونکې تاوان ترجیح نه ورکوی ، او د خپل خواږه بیان او وینا په اساس د خلکو زړونه لاس ته راوړی شی [468]].

---

[467] - الا حکام السلطانیه د ماوردی 22مخ - الاحکام السلطانیه د القاضی ابویعلی 30 مخ

[468] - الا حکام السلطانیه د ماوردی 22 مخ

ابن طباطبائی رحمه الله علیه لیکي چې : دیانت لرل، رېښتوني ، پوخ کاره ، پوهه ، ویښ فکره او سیاسي پوهه د صدراعظمي لازمي عناصر دي د صدر اعظم له پاره ، نرمي ، وقار ، متانت ، حریت ، حلم، پراخه حوصله ، میړنی ، زړورتوب ... دا ټول صفتونه ضروري دي [469] .

علامه ماوردي رحمه الله علیه د آداب الوزیر په نوم یو کتاب لیکلی دی د دې کتاب په شروع کې هغه یوه اوږده سریزه لیکلې ده ، د هغې سریزې لنډیز په دې تو ګه دی : ای وزیره !: ته حاکم هم ئې او محکوم هم ئې " سائس و مسوس " د رعیت سیاست ستا په لاس کې دی خو په خپله ستا سیاست دهیواد د مشر په لاس کې دی ، د دې له پاره دې ته اړینا ده چې ستاسې د فکر یوه خوا د هغه رعیت د بهبود په لور وي چې ته پرې حکمراني کوې او بله خوا د هغه حکمران په لور وي چې د هغه پیرو ی په تا فرض دی ، د هیواد نظم او نسق ستا په لاس کې دی او د هر قسم خرابي مسئولیت ستا په غاړه دی ددې له امله ته د وینا د ژبې په ځای د عمل د ژبې څه کار واخله .

ای وزیره ! ته ته د دې هیواد نظم او نسق درسپارل شوی چې بیناد یې داسلام سپڅلی دین دی ، ددغه سپڅلي دین قائد وګرځوه او حق خپل لار ښود وګرځوه نو هر قوي شخص به ستا تر مخ کمزوری شي ، او هر سخت کار به درته اسانه شي، د اسلام د دین انصار او کومکونکې موجود دي ... د دې انصارو زړونه لاس ته راوړل ستا له پاره یو توخه ده ، د ځینې پوهانو څخه پو ښتل شوی . چې د دفاع له پاره کوم ډول لښکر په کار دی ، هغوی ځواب ورکړ چې دین ، بل پوښتنه ئې ورڅخه ورکړه چې د ټولو څخه ډیر قوي فوج کوم یو دی پوهانو ځواب ورکړ عدل او انصاف .

حکمراني په حقیقت کې دین ته ورکول شوی نو دا دین خپل کومکونکې و ګرځوه ، نو د خلکو زړونه به ستا په مقابل کې نرمي اختیار کړي ، د مملکت استحکام د دین جاري کولو پوری ترلی دی. د

[469]- الفخري 182 مخ

عدل مثال د يوى شنى ميوه لرونكې ونى په څير دى خو ظلم هغه و نه ده چې د هغى بيخ او جرړى پرى كړل شوى دى] [470].

د تنفيذ وزارت :

د تنفيذ وزير د خليفه او رعيت په منځ كې يواځى د يوى واسطى حيثيت لرى ، هغه د حاكم فرمانونه تعميلو لاندى مامورينو ته د هغه احكام رسوى د عسكرو له پاره د سامانونو د برابرى كوښښ كوى ، او حل غوښتنونكې مسئلى د حكمران څخه د احكامو د اخستلو وروسته نافذ وى .

كه څه هم په شخصى ډول د تنفيذ وزير ته د حكومت د نظم ونسق ټول واک نه وى ركول شوى بلكه د هغه كار د حاصل شو و احكامو اجراء كول او په هغى عمل كول دى .

نن سبا داسى وزير ته منشى [سكرتر] وائى ، د تنفيذ د وزارت نظام ته صدارتى نظام هم كيږى ، چې په هغى كې ټول انتظامى واک د رياست د صدر [رئيس جمهور] په لاس كې وى او د هغه د وزيرانو غونډې ته صدارتى كابينه ويل كيږى .

ماوردى او اوبويعلى رحمه الله عليهما د تفويض وزير او تنفيذ وزير د اختياراتو او صلاحيتونو توپير داسى بيان كوى : د تفويض وزير ته پوره اختيارات لرى او تنفيذ وزيرپوره اختيارات نه لرى ، د تفويض وزير د والايانو ټاكل او عزل كولاى شى او تنفيذ وزير ي نه شى كولاى، د تفويض وزير پوځ ته هر ډول هدايت كولاى شى او د تنفيذ وزير پوځ ته هر ډول هدايت نه شى كولاى ، د تفويض وزير د مالى چارو كې هر ډول اختيار لرى او د تنفيذ وزير په مالى چارو كې هيڅ ډول اختيار نه لرى ، د تفويض وزيران دوه په يو وخت نه شى ټاكل كيداى او تنفيذ وزير دوه بلكه بى شميره ټاكل كيداى [471].

ادب الوزير 3 مخ په حواله د نظام الحكم 432 مخ

- الا حكام السلطانيه د ماوردى 27 مخ - الاحكام السلطانيه د قاضى ابويعلى 32 مخ

علت دا دی چې د تفویض وزیر په عملی توګه حکمران وی او په یوه مملکت کې په یوه وخت کې دوه حکمرانان نه ځایږی .

د تنفیذ د وزیر صفتونه

ځرنګه چې د تنفیذ وزیر خپل واکې حکمران نه وی ، نو په دی خاطر د هغه د اهمیت شرائط د صدراعظم د دی شرائطو ځخه لږ ځه نرم دی . خود ځینی صفتو نو موجودیت په ده کې هم د ضروری شرطونو له دلی ځخه دی او هغه دا چې [امانت لرونکې او رښتیا ویونکې به وی] تر ځو اعتماد پری وشی ، لالچې او حریص به نه وی تر ځو د رشوت اخستو په مقابل کې احکام ردو بدل نه کړی ، ښه یاد داشت او قوی ذهن ولری ، ذهن او د خلکو پیژندونکې وی ،د دی نه پرته ښځه نه د تفویض وزیره کیدی شی او نه د تنفیذ وزیره دا په دی خاطر چې د ریاست د نظم و نسق چلول د سړو کار دی .

ولاتیی وزارتونه

که خلیفه ولایتی امیران مقرر کړی وی نو د هر ولایت والی یا امیر د تفویض وزیر (لومړی وزیر) او د تنفیذ وزیران مقررولی شی او د د دی دواړو وزیرانو احکام همغه احکام دی چې خلیفه د مرکزی وزیرانو له پاره ټاکلی وی د مرکزی [وفاقی] حکومت طریقه همداسی ده .

شپږم اصل

د قضاء نظام

د اسلامی ریاست شپږم اصل قضاء بالعدل او القیام بالقسط یعنیعدل د انصاف قیام او قانونی برابر والی دی ، په قرانکریم کې د دی اصل یادونه د عدل د کلیمی سره په 17 ځایونوکې او د قسط (انصاف)

نیو لیك

ذکرد قرآن کریم په 23 ایتونو کې راغلی ، د رسول الله صلی‌الله علیه وسلم په حدیثونو ، د صحابه رضی الله عنهم او تابعینو رحمه الله علیهم په ویناووکې د عدل او عادل صفت او د ظلم او ظالم بدی په سلګونو واری یاده شوی ده ~ څرنګه چه د خلافت په بحث کې د دی مضمون احادیث رانقل شوی نو په دی اساس دلته د قرانکریم د ایتونو نقشه وړاندی کوو :

هغه ایتونه چی د عدل کولو حکم په کې راغلی :

د البقره سورت 282 آیت - د النساء سورت 3 آیت - د النساء سورت 58 آیت - د النساء سورت 135 آیت - د المائده سورت 8 آیت - د المائده سورت 95 آیت - د المائده سورت 106 آیت - د الانعام سورت 152 آیت - د الاعراف سورت 159 آیت - د الاعراف سورت 181 آیت - د النحل سورت 76 آیت - د النحل سورت 90 آیت - د الشوری سورت 15 آیت - د الحجرات سورت 9 آیت - د الطلاق سورت 2 آیت

هغه ایتونو چې په کې قسط د انصاف په معنی راغلی دی :

د البقره سورت 282 آیت - د ال عمران سورت 18 آیت - د ال عمران سورت 21 آیت د النساء سورت 127 آیت - د النساء سورت 135 آیت - د النساء سورت 3 آیت - د المائده سورت 8 آیت - د المائده سورت 42 آیت - د الانعام سورت 152 آیت - د الاعراف سورت 29 آیت - د یونس سورت 4 آیت- د یونس سورت 47 آیت - د یونس سورت 54 آیت - د هود سورت 85 آیت - د انبیاء سورت 47 آیت – د الاحزاب سورت 5 آیت - د الحجرات سورت 9 آیت - د الرحمن سورت 9 آیت - د الحدید سورت 25 آیت - د الممتحنه سورت 8 آیت

ددی نه پرته د ظلم بدی په قرانکریم کې په 287 ځایونو کې بیان شوی دی څو آیتونه د نمونی په توګه وړاندی کوو:

وامرت لاعدل بينکم (او ماته حکم شوی دی چې ستاسی ترمنځ انصاف وکړم [472]) ، و اذا حکمتم بين الناس ان تحکموا بالعدل (اوکله چی د خلکو ترمنځ پريکړه کوی نو په عدل سره ئی وکړی[473]) و لا يجرمنکم شنان قوم علی ان لا تعدلوا اعدلوا هو اقرب للتقوی (او د کوم قوم سره د دښمنی په اساس هيڅکله د عدل څخه لاس وانخلی عدل وکړی ځکه همدا عدل تقوی ته ډير نژدی دی[474]) ، و ان حکمت فاحکم بينهم بالقسط (اوکه چيری ته پريکړه وکړی نو پريکړه وکړه د دوی ترمنځ په انصاف سره[475]) ، قل امر ربی بالقسط (او ووايه چی زما الله جل جلاله ما ته د انصاف کولو حکم راکړی دی [476]) ، يا ايهاالذين امنواکونوا قوامين بالقسط (ای د ايمان خاوندانو د تل له پاره په عدل و انصاف ولاړ اوسی[477]) .

شيخ الاسلام ابن يتميه رحمه الله عليه فرمايلی دی چی د شرعی سياست مانۍ په دوه ستنو ولاړه ده : لومړی دا چی منصبونه او مسئوليتونه د هغه اهل خلکو ته سپارل او دويم د عدل او انصاف په اساس د خلکو ترمنځ پريکړی کول [478].

حافظ ابن قيم رحمه الله عليه فرمائی چی: ان مقصوده اقامه العدل بين عباده وقيام الناس بالقسط (د الله جل جلا له د دين مقصد دا دي چی د هغه د بندګانو ترمنځ انصاف قايم کړل شی او خلک د انصاف په کولوکې کلک ولاړ وی) .

---

472 - د الشوری سورت 15 آيت

473 - د النساء سورت 58 آيت

474 - د الاعراف سورت 29 آيت

475 - د الاعراف سورت 29 آيت

476 - د النساء سورت 135 آيت

477 - الطرق الحکميه 17 مخ - اعلام الموقعين 3 ټوک 5 مخ

478- السياسته الشرعيه 7مخ

د عدل او قسط معنا:

لغت پوهانو د عدل معنا(القضاء بالحق) کړی ده ، یعنی د حق په اساس پریکړی کول او قسط ئی په (النصیب) یعنی برخه او حق معنا کړیدی ، نو ددواړو مقصد دا دی چی : حق لرونکې ته د هغه حق راخستل او ورکول .

د عدل غوښتنه ، برابر والی او مساوات نه دی بلکه د هغه غوښتنه ده چی یوه شخص سره د لږوالی او کموالی پرته داسی کړنه کول چی هغه ئی مستحق وی ، د عدل او انصاف تله داسی برابرول پکار دی چه د ډیرنه ډیر محبت او سختی نه سخته د ښمنی د هغه د تلی پله بل لور ته درنه نه کړی ، اود ظلم معنی ده [وضع شی فی غیر محله] یوشی د خپل اصل ځای څخه پرته په بل ځای کې ایښوول.

یعنی د حق لرونکې حق خوړل ، د یو چا حق ځنډول ، او بیا په چا زور او فشار اچول ، دا ټول د ظلم شاخونه دی. او د یوه حق بل ته ورکول دا هم ظلم دی . او د حق په ورکړی کې ځنډ کول دا هم ظلم دی .

د قضاء مفهوم :

د قضا کلیمه ، د قضی یقضی څخه د مصدر صیغه ده ، دا کلیمه په اصل کې قضای وه ، د عربی ژبی د یوی قاعدی په اساس (یا) ئی په همزه بدله کړه . د لغت په کتابونوکې د دی کلیمی ډیری معنی ګانی ذکر شوی ، خو د دوه ډلو ترمنځ د کومی شخړی هوارول د دی عمومی مفهوم دی ، (قضی بین الخصمین وعلیهما ای حکم بینهما و علیهما) هغه د دوه ډلو ترمنځ پریکړه وکړه او په هغوی ئی خپله پریکړه عملی کړه ،د همدی اساسی مفهوم په بنسټ فقهاو دقضاء قانونی او اصطلاحی تعریف په ډیرو ډولو کړی دی خو د ټولو مفهوم یو دی القضاء هو الحکم بین الناس بالحق و الحکم بما انزل الله عزوجل (د قضاء معنا د خلکو ترمنځ د حق په

اساس پریکړه کول او د هغې قانون په اساس پریکړه کول چې الله جل جلاله را لیږلی دی [479]).

فصل الخصومات و قطع المنازعات (په نښتو او شخړوکې پریکړه کول[480]) .

الاخبار عن حکم شرعی علی سبیل الالزام (د شرعی پریکړې او رول په دی توګه چې د هغه نافذول لازم شی[481]) .

د قضاء او فتوی ترمنځ یو توپیر دا دی چې د قاضی سره د خپلې پریکړې د نافذولو واک او قوت موجود وی ، خو مفتی یوازی د شرعی حکم بیانوونکې دی ، د هغه سره د نافذولو قوت نه شته)

دوهم توپیر ئی دا دی چې د قاضی پریکړې د همغه دائر کړل شوی معاملی په هکله وی، د هر چا له پاره نه وی ، قاضی د بحث لا ندی قضیی نوع او قسم معلوموی ، د دواړو ډلو خبری او دګواهانو ګواهی اوری او هغه وروسته د شرعی حکم مطابق پریکړه کوی ، هغه یوائې مسئله نه ښی ، نو په دی خاطر د هغه د دی پریکړې انفاذ په نورو قضیو نه کیږی خودمفتی فتوی عامه وی ، یوائې د مستفتی (فتوی غوښتونکې) پوری نه وی تړلی.

د قاضیانو تګاکل فرض دی

الله جل جلاله رسول الله صلی الله علیه وسلم ته حکم کړی دی چې د خلکو تر منځ د الله جل جلاله د نازل کړی قانون مطابق پریکړه وکړه[482])

- داود علیه السلام ته ئی حکم ورکړی وه چې د خلکو تر منځ د حق

479- بدائع الصنائع دکاشانی حنفی 2 ټوک 7 مخ 1974 عیسوی کال د بیروت چاپ

480 - البحر الرائق نقل له محیط ثخه 6 ټوک 277 مخ بیروت چاپ

481 - معین الحکام د شیخ علاوالدین طرابلسی لیکنه 6 مخ

482 د المائده سورت 48 آیت

مطابق پریکړه وکړه[483]) - اسلامی ټولنی ته ئی حکم کړی دی چی انصاف قائم کړی او په هغه کلک اوسی[484]) .

دا ایتونه او د عدل او قسط پوری تړلی مخکې یاد شوی څلویښت آیتونه د دی خبری دلیل دی چی د عدل قیام فرض دی څرګنده ده چی د عدل قیام او د حکم بالحق فریضه د قاضیانو د ټاکلو پرته ممکنه نه وه، نو په دی خاطر د دی فرض د پوره کولو له پاره نظام القضاء یعنی د عدلیی منځ ته راوړل او د قاضیانو ټاکل هم فرض دی .

علامه کاشانی حنفی رحمه الله علیه چی په 587 هجری قمری کال کې مړ شوی دی د پورتنی آیتونو په اساس استدلال کوی او فرمایی چی : فنصب القاضی فرض لانه ینسب لاقامه امر مفروض و هوالقضاء ... و لان نصب الامام الاعظم فرض بلا خلاف بین اهل الحق ... و معلوم انه لا یمکنه القیام بما نصب له بنفسه فیحتاج الی نائب یقوم مقامه فی ذلک و هو القاضی و لهذا کان رسول الله صلی‌الله علیه وسلم یبعث الی الا فاق قضاه... و قد سماه محمد رحمه الله علیه فریضه محکمه (د قاضی ټاکل فرض دی له دی امله چی د هغه ټاکل د بل فرض د ادا کولو له پاره کیږی او هغه قضاء ده ، د خلیفه (الامام الاعظم) ټاکل د اهل الحق تر منځ د اختلاف پرته فرض دی او ښکاره ده چی خلیفه خپل ورسپارل شوی فرائض په ځانګړی توګه سرته نه شی رسولائی ~ او نائب ته ضرورت لری چی د دی فرض په ادا کولو کې د هغه قائم مقام دی ، او دا نائب قاضی دی همدا علت دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم به مختلفو ځایو ته قاضیان لیږل ، امام محمد رحمه الله علیه قضاء ته د یوی کلکې او ټینګی فریضی نوم ورکړی دی [485]).

483- د ص سورت 26 آیت

484 - د النساء سورت 135 آیت

485 - بدائع الصنائع 7 ټوک 2 مخ

ابن الهمام حنفی چی په 681 هجری قمری کال کې مړ شوی دی لیکې چی : و اما وصف القضاء ففرض کفایه ... و علیه اجماع المسلمین (قضاء یو کفائی فرض دی چی په دی باندی د مسلمانانو اجماع ده [486]) .

امام بابرتی حنفی چی په 786 هجری قمری کال کې مړ شوی دی فرمایی چی : لاشک ان القضاء بالحق من اقوی الفرائض و اشرف العبادات بعدالایمان (په دی کې هیڅ شک نه شته چی د حق مطابق پریکړه کول (قضاء) د ایمان څخه وروسته ډیر قوی فرض او ډیر پاک عبادت دی [487]) .

ابن قدامه حنبلی رحمه الله علیه چی په 334 هجری قمری کال کې مړ شوی دی فرمایی چی: و القضاء من فروض الکفایه لان امر الناس لایستقیم بدونه فکان واجب علیهم کالجهاد والامامه (قضا کفائی فرض دی دا په دی خاطر چی د دی پرته د خلکو حالت نه ښه کیږی نو دا د جهاد او امامت په څیر واجب دی) [488].

د عادل قاضی غوره والی

په ځینو احادیثو کې د قاضی فضیلت بیان شوی او په ځینی نورو کې د هغه مذمت راغلی په همدی توګه د اسلافو رحمه الله علیهم څخه هم دواړه ډوله وینا وی او تګ لاری را نقل شوی دی ، چا د قاضی کیدو څخه انکار کړی دی ، او ځینو دا منصب قبول کړی دی .

د رسول الله صلی الله علیه وسلم د حدیثونو او اسلافو رحمه الله علیهم دا اختلاف د (تضاد اختلاف) نه دی بلکه د (تنوع اختلاف) دی ، یعنی قاضیان په دوه برخو ویشل شوی دی :

لومړی هغه قاضی دی چی د اهلیت خاوند وی په خپله ئی د دی منصب غوښتنه او خواهش نه وی کړی. خو کله چه دا مسئولیت هغه

486 - فتح القدیر 7 ټوک 152 مخ 1970 عیسوی کال د مصطفی البابی چاپ
487 - العنایه علی الهدایه للبابرتی مع فتح القدیر 7 ټوک 151 مخ
488 - المغنی دابن قدامه لسم ټوک 32مخ 1970 عیسوی کال چاپ

ته وروسپارل شی نو بیا هغه د عدل او انصاف او پوره تحقیق په اساس پریکړې کوی . دا ډول قاضی یو ډول عبادت کوی ، او ښکاره ده چې کفائی فرض د عبادت یو شکل دی په خپله رسول الله صلی الله علیه وسلم به پریکړې کولی او صحابه کرام رضی الله تعالی عنهم ئی هم په دی منصب ټاکلی دی . په همدی ډول راشدینو خلفاو هم رضی الله عنهم د خلکو ترمنځ پریکړې کړې دی او نور صحابه کرام رضی الله عنهم ئی هم په نورو ښارونو او ځایونو کې د قاضیانو په نوم لیږلی دی.

دوهم هغه قاضی دی چی د اهلیت د نه لرلو سره سره ئی دا منصب منی ، یا هغه سره دا ویره وی ، چی حکمران او دهغی نور حاکمان ما ازاد قضاوت او انصاف کولو ته نه پریږ دی او د قضا په کارونو کې به مداخلت کوی او یا دا قاضی ښکاره په ظلم لاس پوری کوی نو بیا د دی ډول قاضی بدی ویلی شوی ده .

د نیکې او ستایل شوی قضاء او د بدی او مذمومی قضا دا ویش په خپله د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه هم را نقل شوی لکه چی فرمائی :

حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ بْنِ مَيْسَرَةَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ يَعْنِي ابْنَ مُحَمَّدٍ أَخْبَرَنِي يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهَادِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ أَبِي قَيْسٍ مَوْلَى عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ فَأَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ

(قاضیان په دری ډوله دی . چی یو ئی جنت ته درومی او دوه نور ئی دوزخ ته، جنت ته به هغه قاضی ځی ، چی حق پیژنی او د هغی مطابق پریکړې کوی، مګر هغه قاضی چه حق پیژنی او د هغه په اساس پریکړې نه کوی هغه به جهنم ته ځی ، او بل هغه چی د ناپوهی سره ئی

دا وظيفه په غاړه اخيستى وى او د خلکو ترمنځ پريکړې کوى هغه به هم دوزخ ته ځى[489]) .
د اسلام فقهاو د همدى حديث په رڼاکې د قضا د مذمت او د هغه د فضيلت په هکله همدا ډول تطبيق کړى دى :
ملک العلماء فرمايى چى : و الحديث محمول على القاضى الجاهل و العالم الفاسق و الطالب الذى لا يامن على نفسه الرشوه فيخاف ان يميل اليها توفيقا بين الدلائل (د قضا د مذمت حديث د هغه قاضى په هکله کې دى چى جاهل وى يا فاسق عالم وى يا دهغه قاضى په هکله کې دى چه د دى منصب غوښتوونکې وى. خو په ځان ئى دا باور نه وى چى زه به د رشوت اخستلو څخه په څنګ شم او دا ويره ورسره وى چى هغه به د رشوت اخستوته تيارشى ، د دلائلو ترمنځ دغه تطبيق دى) .
د دى څخه وروسته فرمايى چې : که چيرى په کوم ځائى کې د يوه شخص پرته بل څوک اهل موجود نه وى نو په دى وخت کې په دى شخص د قضا د منصب قبلول فرض عين ګرځى [490].
شيخ الاسلام ميرغنيانى رحمه الله عليه چى د هدايه کتاب ليکوال چى په 593 هجرى قمرى کال کې مړ شوى دى ليکې چى : په قضا کې کومه بدى نه شته ، خو د هغه چا له پاره چه په خپل ځان دا باور ولرى چه زه دا مسئوليت تر سره کولاى شم ، خو هغه چا ته قضا ورکول مکروه تحريمى دى چى د هغه څخه دا ويره وى چې زه دا مسئوليت نه

---

[489] - ابوداودالاقضيه باب فى القاضى يخطئى – جامع ترمذى باب ماجاء فى القاضى – سنن ابن ماجه الاحکام باب ذکر القضا - جامع الاصول 10 ټوک 167 مخ – کنزالعمال 6 ټوک 91مخ 1979 عيسوى کال د بيروت چاپ
490 - بدائع الصنايع 7 ټوک 4 مخ

شم ترسره كولاى او نه ورسره د ظلم څخه د ځان د ژغورلو قضاوت كومه ډا ډګيرنه وى[491] .

په عالمګيرى فتاوى كې راغلى دى : قضا يوه كلكه فريضه او د اتباع وړ سنت دى .... خو هغه چا تا د قضاوت د مسئوليت قبولول حرام دى ، چى هغه ته د خپل نفس دا كمزورى معلومه وى ، چى زه د انصاف راوړلو او قائمولو څخه عاجزه يم ، او د نفس د پيروى او غوښتنى څخه ځان نه شم ژغورلى [492].

علامه علاوالدين طرابلسى رحمه الله عليه فرمائى : هغه احاديث چى په كې قاضى ته د عذاب و عده وركړل شوى هغه ټول د ظالمانو قاضيانو په هكله دى. يا د هغه ناپوهانو په هكله دى. چى د علم او قابليت پر ته ئى دا مسئوليت په غاړه اخيستى وى د دغه دوه ډوله قاضيانو په هكله وعيد راغلى دى [493].

شيخ الاسلام ميرغنيانى رحمه الله عليه دا هم وايى چې كله حاكم د حق او انصاف په اساس د پريكړې د كولو ازآدى نه وركوى نو په دى حالت كې د قضا د منصب قبلول روانه دى .

اوس نو د ترغيب او ترهيب په هكله څو احاديث رانقلوو ترڅو د موضوع په دواړو اړخونو ښه وپوهيږو[494].

د ترغيب حديثونه :

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا وَكِيعٌ عَنْ إِسْمَعِيلَ عَنْ قَيْسٍ قَالَ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ و حَدَّثَنَا ابْنُ نُمَيْرٍ حَدَّثَنَا أَبِي وَمُحَمَّدُ بْنُ بِشْرٍ قَالَا حَدَّثَنَا إِسْمَعِيلُ عَنْ قَيْسٍ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ يَقُولُا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

---

491 - هدايه كتاب آداب القاضى

492- فتاوى عالمګيرى 3 ټوک 306 مخ

493 - معين الحكام 877 مخ

494 - الهدايه آداب القاضى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَى هَلَكَتِهِ فِي الْحَقِّ وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا

(رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دى چى د هيچا سره كينه كول مناسب نه دى مگر د دوه كسانو سره رشک جائز دى يو هغه چى الله جل جلاله هغه ته مال وركړى وى او د هغه په څنگ كې ئى په نيكو لارو كې د دى مال د خرڅ كولو توفيق هم وركړى وى او دوهم هغه چى هغه ته الله جل جلاله د شريعت علم وركړى وى او د هغى په اساس ....د خلكو د شخړو پريكړى او فيصلى كوى او د هغه ښونه خلكو ته كوى [495]) .

په دى حديث كې ئى قضا بالحق د رشک وړښوولى ده او دا د قضا د فضيلت له پاره څرگند ثبوت دى .

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُقْرِئُ الْمَكِّيُّ حَدَّثَنَا حَيْوَةُ بْنُ شُرَيْحٍ حَدَّثَنِي يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْهَادِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ الْحَارِثِ عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ أَبِي قَيْسٍ مَوْلَى عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ

(كله چى كوم قاضى د پريكړى په وخت كې اجتهاد كوى ، كه چيرى هغه حق معلوم كړ نو هغه ته به دوه برابر اجر وركړى شى ، او كه چيرى غلطى ترى وشوه او حق يى معلوم نه شو كړاى نو هغه ته به يو اجر وركول شى [496]) .

امام خطابى رحمه الله عليه فرمايى چى : اجتهاد كول عبادت دى نو له دى امله هغه ته د حق د معلومولو پرته د تحقيق او كوشش اجر وركول كيږى .

495- صحيح مسلم كتاب العلم

496 بخارى الاعتصام باب اجرالحكم كتاب الاقضيه.

خو دا حكم د هغه چا له پاره دی چه د اجتهاد اهليت ولری او كه نه د قابليت او صلاحيت پرته اجتهاد كونكې ته د هغی د غلطی په اساس د عذاب وركولو ويره هم شته ، لكه څنگه چی القضاه ثلاثه په حديث كی راغلی دی .

د خلافت په بحث كې د بخاری او مسلم شريف هغه حديث هم زمونږ تر مخه دی چی په هغی كې راغلی وه. چی عادل او انصاف كونكې قاضی او حاكم به د قيامت په ورځ د رڼا په ممبرونو كښينول شی.

د تر هيب حديثونه :

حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ أَخْبَرَنَا فُضَيْلُ بْنُ سُلَيْمَانَ حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ أَبِي عَمْرٍو عَنْ سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ وَلِيَ الْقَضَاءَ فَقَدْ ذُبِحَ بِغَيْرِ سِكِّينٍ

(هغه څوک چه د خلكو قاضی جوړكړای شو د چاړه پرته حلال كړل شوی دی[497]) .

امام خطابی رحمه الله عليه او ابن الاثير رحمه الله عليه ليكلې دی چی د چاړه پرته حلالول څخه دوه ډوله مقصد اخستل كيږی .

لومړی دا چی د چاړی په واسطه جسم حلاليږی ، خو دلته تری جسمانی حلاله مقصد نه دی بلكه روحانی او اخلاقی حلاله تری مقصد دی .

دوهم دا چی د چاړی پرته د بلی كومی پڅی الی په واسطه حلالول ډير تكليف وركونكې دی .

دلته د دواړو معنا گانو په اساس د ظالم او جابر قاضی مذمت كړل شوی دی كوم چی د دی منصب حريص او غوښتونكې وی -

497 - ابوداود فی الاقضيه ، سنن ترمذی فی الاحكام ، سنن ابن ماجه فی الاحكام ، جامع الاصول 10 ټوک 165 مخ ، كنزالعمال 2 ټوک 95 مخ 1979 عيسوی كال د بيروت چاپ

محدیثونو رحمه الله علیهم د دی همدا مفهوم بیان کړی دی چی دا د مذمت او ترهیب حدیث دی [498].

د معین الحکام خاوند او ځینی نورو فقهاو د دی حدیث مقصد په دی توګه بیان کړی دی. چی د قضا مسئولیت په غاړه اخستل ډیر لوی او درووند بار دی. چه نفس سره د مجاهدی او ریاضت پرته ئی څوک نه شی پورته کولای هغه څوک چه دا بار پورته کوی نو هغه د چړی پرته حلال شوی دی یعنی هغه ته باید ذبیح الله وویل شی ، ځکه دا د الله جل جلاله د رضا له پاره خپل نفس د قربانی له پاره وړاندی کوی .

خو قاضی شوکانی رحمه الله علیه فرمایلی دی : چی صحیح مفهوم هغه دی چی محدیثونو تری راخستی دی .

څرنګه چی د قضاء د ترغیب او فضیلت په هکله نور هم ډیر احادیث موجود دی نو بیا په را ښکلو او د تکلف په واسطه د دی حدیث ته ترغیبی شکل ورکول څه ضرورت دی ؟ [499].

عن عبدالله بن ابی اوفی رضي الله تعال عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ان الله مع القاضی مالم یجر فاذا جار تخلی عنه و لزمه الشیطان وفی روایه تبرء الله منه (د عبدالله بن ابی اوفی رضی الله عنه نه روایت دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایی الله جل جلا له د قاضی ملګری وی تر هغه پوری چه هغه ظلم و نه کړی ، کله چه هغه ظلم وکړی نو بیا د الله جل جلاله کومک د هغه څخه واخستل شی او شیطان ئی په پنجه کې ونیسی[500]) .

498 - معالم النبین په حاشیه د ابو داود 4 ټوک 4 مخ و جامع الاصول 10 ټوک 166مخ
499 - نیل الاوطار 164 مخ د 1973 عیسوی کال د بیروت چاپ
500 - ترمذی کتاب الاحکام - مستدرک للحاکم کتاب الاحکام و کنزالعمال 6 ټوک 92 مخ

په دی احادیثو کې چه کومه (تنوع) ده نو همدا تنوع د قاضیانو په حالت کې هم شته د ترغیب حدیثونه د عادل قاضی په هکله راغلی دی او د ترهیب احادیث د ظالم او نا اهل قاضی هکله په راغلی دی .

د قاضی د اهلیت شرطونه

د عدل د راوستولو په خاطر د قاضی اهلیت لازمی شرط دی ځکه چه د نا اهله قاضی څخه د انصاف امید لرل ډیره بی عقلی ده د اسلام فقهاو د کتاب او سنتو په رڼاکې چه د قاضی د اهلیت له پاره کوم شرائط وړاندی کړی ، د هغه لنډیز په دی ډول دی :

مسلمان وی : د مسلمانانو د معاملا تو د پریکړی له پاره غیر مسلمان قاضی ټاکل په اجماع سره باطل دی ، ځکه د هغه پریکړه کوم شرعی حیثیت نه لری ، لیکن د احنافو په فکر د غیر مسلمانانو له پاره د غیر مسلمان قاضی ټاکل روا دی [501].

بالغ وی ، عاقل وی آزاد وی : دا شرطونه د نورو مسئولیتونو دور سپارلو له پاره هم شرعاً ضروری دی .

نارینه وی : د امام شافعی رحمه الله علیه امام مالک رحمه الله علیه امام احمد رحمه الله علیه او نورو ، جمهورو ، فقهاو همدا مسلک وه چی په قصاص او حدودو کې ښځه قاضی نه شی جوړیدای خود ابن جریر طبری رحمه الله علیه ته دا قول منسوب دی چی په هر ډول مقدماتو او قضایاو کې ښځه قاضیه جوړیدای شی [502].

په دی لړکې د جمهورو علماو رای صحیح معلومیږی الله جل جلا له فرمایلی چه نارینه په ښځه حاکم دی او رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی هغه قوم به هیڅکله کامیابی ته ونه رسی چی هغوی خپلی چاری ښځو ته ورسپارلی وی [503].

---

501 - مجموعه شامی القضاء 4 ټوک 415 مخ

502 - بدائع الصنائع 7 ټوک 3 مخ - الغنی د ابن قدامه 10 ټوک 36 مخ هدایه المجتهد

503 - صحیح بخاری فی الفتن و المغازی

لا تكون المراه حكما تقضی بین العامه (ښځه د خلکو ترمنځ د شخړو هوارولو له پاره نه شی حاکمه کیدای) [504].

د قران کریم او نبوی احادیثو په عموم کې د قضاء منصب هم شامل دی او ابن قدامه په دی هکله ډیر قوی دلیل راوړی چی : رسول الله صلی الله علیه وسلم خلفای راشدینو رضی الله عنهم او د نورو امراو څخه هیڅ یوه ښځه قاضی نه ده ټاکلی او نه ئی کوم ځای ته د حاکمی په صفت لیږلی ده که چیری دا روا وی نو ټول دور به د دی څخه خالی نه وه پاتی شوی [505].

عادل او صالح وی : امام شافعی ، امام مالک ، امام احمد رحمه الله علیهم د حنفی فقهاو څخه امام طحاوی رحمه الله علیه او د نورو اسلامی فقهاو په نظر د فاسق قاضی ټاکل روانه دی او نه د هغه پریکړه جاری کیدای شی .

خو د احنافو عام مسلک دا دی چی فاسق د قاضی په حیث ټا کل گناه ده لیکن د هغه پریکړی جاری کیږی په دی شرط چی د هغه پریکړه د قران ، سنتو او اجماع په خلاف نه وی .[506]

دلته د فاسق څخه مقصد هغه شخص دی چی د کبیره گناهونو او فواحشو څخه ځان نه ژغوری او نه د فرائضو او واجباتو پابندی کوی .

عالم او فقهیه وي : امام شافعی ، امام مالک ، امام احمد رحمه الله علیهم او د ځینو حنفیه و مسلک دا دی چه قاضی باید فقهیه او مجتهد وی ، خو د عامو احنافو رای یو نظر دا دی چی که څه هم د غیر مجتهد شخص قاضی ټاکل مکروه دی خو پریکړه ئی نافذ کیدای شی[507] .

---

504 - کنز العمال 6 ټوک 79 مخ

505 - المغنی د ابن قدامه رحمه الله علیه لیکنه 2 ټوک 36 مخ

506 - بدایع الصنایع 7 ټوک 3 مخ - مجموعه شامی 4 ټوک 415 مخ - بحر الرائق 6 ټوک 283 مخ

507 - المغنی د ابن قدامه رحمه الله لیکنه 10 ټوک 37 مخ - بدایع الصنایع 7 ټوک 3 مخ

ابن الهمام حنفی رحمه الله علیه فرمائی : که چیری په رعیت کې عادل او عالم موجود وی نو د غیر عادل او غیر عالم قاضی ټاکل روا نه دی ، خو که چیری و ټاکل شو نو بیائی پریکړه نافذیږی [508].

د هدایه او د فقهی په نورو کتابونو کې چی ویل شوی دی چی" تقلید الجاهل صحیح عندنا " څخه جاهل مطلق مقصد نه دی ، بلکه هغه شخص تری هدف دی چه په مستقیمه توګه اجتهاد ونه شی کولای خود مجتهدینو د ویناو' د پوهی او درک صلاحیت ولری هغه ته دا روا ده چی د مجتهدینو وینا له مخی پریکړې وکړی [509].

انګریزی قانون پوه ته مجتهدنه ویل کیږی او نه هغه ته ویل کیږی چی د قران یا حدیثو او فقهی د کتابونو انګریزی یا اردو ترجمه یی لوستی وی بلکه یو مجتهد ته په لاندی علومو پوهیدل ضروری دی .

د قران پوهه ، د حدیثو علم ، په شرعی مسائلو کې د سلفو (صحابه رضی الله عنهم ، تابعین ، امامان او مجتهدین رحمه الله علیهم د اقوالو پوهه ، د عربی ژبی پوهه ، صرف او نحوی د قواعدو سره - د اجتهاد او شرعی قیاس د قواعدو پوهه .

سلیم الاعضا وی : ښکاره ده چی ګونګ او کوڼ سړی د دی منصب غوښتنی نه شی ترسره کولای .

دا هغه بنستیز صفتونه دی چی ذکر ئی د دلائلو سره د فقهی په ټولو کتابونو کې شوی دی څوک چی په دی صفاتو لږ تر لږه هم متصف نه وی او هغه قاضی و ټاکل شی نو دا به ډیر لوی خیانت وی ، د داسی قاضی په واسطه نه شرعی قانون نافذیدلای شی ، او نه تری د انصاف غوښتنه کیدای شی .

د پریکړی کولو شرعی طریقه

---

508 - فتح القدیر 7 ټوک 253 مخ

509 - عنایه علی الهدایه مع فتح القدیر 7 ټوک 257مخ

د شرعی قضاء لار داده چی د ټولو ترمخه په قران کریم کې چی حکم معلوم کړی شی او بیا د هغه وروسته د رسول الله صلی الله علیه وسلم د حدیثو مطابق پریکړه وکړی شی د هغه وروسته د امت اجماع او د صحابو رضی الله عنهم سنت مخ ته کېښودل ، که چیری په دری واړو کې کوم ښکاره حکم موجود نه وی ، نو بیا به قاضی اجتهاد کوی د هغی په رڼاکې به پریکړه کوی .

رسول الله صلی الله علیه وسلم د حضرت معاذ بن جبل رضی الله عنه څخه ، یمن ته دلیږلو په وخت کې ، پوښتنه وکړه چی ته به په څه ډول پریکړی کوی ؟ معاذ رضی الله عنه ځواب ورکړ چی د قرانکریم مطابق به پریکړه کوم ، که چیری په هغه کې کوم حکم په لاس رانغی نو بیا به رسول الله صلی الله علیه وسلم د سنتو په مطابق پریکړه کوم، خو که چیری په دی دواړو کې کوم صریح حکم په لاس رانغی نو بیا به اجتهاد کوم ، د ده په دی خبرو رسول الله صلی الله علیه وسلم د الله جل جلاله شکر ادا کړ چی هغه حضرت معاذ رضی الله عنه ته د صحیحی لاری د مندلو توفیق ورکړی دی [510].

حضرت عمر فاروق رضی الله عنه چه د قاضی شریح رحمه الله علیه په نوم چه کوم مشهور خط لیږلی وه په هغی کې هم همدا لار وربښوول شوی وه .

(کله چی تا ته د الله په کتاب کې کوم حکم پیدا شی نو د هغی په اساس پریکړه وکړه او بل لور ته هیڅ توجه ونه کړی ، خو که چیری د الله جل جلاله په کتاب کې کوم حکم در معلوم نه شو نو بیا د خدای جل جلاله د رسول الله صلی الله علیه وسلم په سنتو پریکړه وکړه ، که چیری د قرآن او سنتو دواړو څخه حکم په لاس درنغی نو بیا همغه

---

[510]- سنن ابو داود الاقضیه باب اجتهاد الرای فی القضاء - سنن ترمذی الاحکام باب ماجاء فی القاضی - جامع الاصول لابن الاثیر 10 ټوک 177 مخ القضاء فصل فی کیفیه الحکم

پریکړه وکړه چی د صالحینو رحمه الله علیهم اجماع پری شوی وی ، خو که چیری ستا تر مخ داسی یو معامله راشی چی د هغه حکم نه په قرآن کې وی او نه په سنتو کې ، او نه د هغه په هکله د صالحینو د اجماع کومه پریکړه موجوده وی ، نو په دی حالت کې که ته د خپل نظر مطابق اجتهاد کوی ، نو و ئی کړه او د معاملی په هکله پریکړه اعلان کړه خو که چیری د معاملی ځنډول غواړی نوویی ځنډ وه زما په نظر ځنډول به ئی تا ته غوره وی (ترڅو د نورو علماء سره په کې د مشوری کولو وخت په لاس درشی) [511].

په اجتهادی امورو کیگ
د قاضی پریکؤه نافذیدای شی

که چیری قاضی د قران او سنتو یاد امت د اجماع په خلاف څه پریکړه وکړه نو هغه پریکړه یی له منځه ځی او نه نافذیږی خوکه چیری دا پریکړه اجتهادی او اختلافی وی نو بیا د قاضی پریکړه نافذیږی ،بل کوم قاضی ئی د خپل شخصی نظر په اساس له منځه نه شی وړای ، او نه د دواړو خواو څخه کوم یو په پریکړه اعتراض کولائی شی چی دا پریکړه زما د فقهی مسلک خلاف ده نو د دی امله زه دی ته غاړه نه ږدم البته په نورو معاملاتوکې بل قاضی د دی قاضی خلاف پریکړه کولای شی .

د هدایه لیکونکې شیخ الاسلام مرغنیانی رحمه الله علیه لیکلی چی: کله چه د یوه قاضی په مخ کې د بل قاضی پریکړه د عملی کولو له پاره کیښوول شی، نو هغه به ئی عملی کوی ، پرته له هغه وخته چی دا پریکړه د قرآن ، سنتو او اجماع په خلاف وی ... جامع صغیر کې چی د امام محمد رحمه الله علیه کتاب دی راغلی په هغه مسئله کې چیرې فقهاو اختلاف وی، او قاضی د کوم یو فقیه د رای مطابق د نظر پریکړه واوروله ، نو بل قاضی به (که څه هم د رای مخالفت ورسره ولری) هغه عملی کوی

---

511 - النسائی القضاء باب القضا باتفاق اهل العلم 1 ټوک 305 مخ دهلی چاپ - دا رامی 1 ټوک 60 مخ د مشق چاپ - جامع الاصول 10 ټوک 180مخ

، قاعده همدا ده ، چې د اجتهادي او اختلافي مسائلو په هکله کله چې د قاضي پريکړه اعلان شي ، نو هغه به عملي کيږي بل قاضي ئې منسوخ کولی نه شي - د دې علت دا دی چې بل قاضي هم اجتهاد کوی او لومړی قاضي هم اجتهاد کړی وه چې د هغه سره فيصله هم تړل شوی ده نوله دی امله هغه ته ترجيح ورکول کيږی [512].

شمس الائمه سرخسی رحمه الله عليه فرمايلی دی چې : ان الاجتهاد لاينقض باجتهاد مثله (يو اجتهاد د بل اجتهاد په واسطه له منځه نه شی تلای [513].

قضاء د قاضی په علم

د ګواهانو د کره والی او عدالت په هکله قاضي د خپل شخصي نظر په اساس بالاجماع پريکړه کولای شي ، خو که چيری ګواهی د محکمی تر مخ شوی وی نو په دی صورت کې په دی اتفاق شوی دی چه قاضی د خپل ذاتی معلوماتو په اساس د ګواهی په خلاف پريکړه نه شی کولای ، او اختلافی صورت يی دا دی چې د مدعی په حق کې هم ګواه موجود نه وی ، او مدعی عليه هم اقرار نه وی کړی ، خو قاضی ته په شخصی ډول معلوم وی چه د مدعی يعنی دعوه کونکې په رښتونی وی ، نو ايا په دی صورت کې قاضی د خپلی شخصی پوهی او معلوماتو په اساس پريکړه کولای شی ؟

1- امام شافعی رحمه الله عليه په دی هکله وائی چه قضا د قاضی په علم روا ده ،ځکه چې د ګواهی څخه مقصد هم دا دی چې قاضی ته د دعوی د رښتياوالی پوهه په لاس ورشی ،نوکه چيری هغه ته د خپلی شخصی پوهی په اساس دا معلومه شی ، نو بيا هيڅ دليل نه شته چی د هغه د خپلی ذاتی پوهی په اساس دی پريکړه کول روا نه وی

---

512 - الهدايه ادب القاضی مع فتح القدير 7 ټوک 300 مخ _ البدائع 7 ټوک 14 مخ - قاضيخان په حاشيه عالمگيری 2 ټوک 453 مخ

513- المبسوط للسرخی رحمه الله عليه طبع بيروت 16 ټوک 84 مخ

. شریعت هر مدعی باندی د (بینی) وړاندی کول لازم گرځولی دی، خوبینه یواځی د گواهی نوم نه دی . بلکه د هغه څخه مقصد دلیل او ثبوت دی ، که څه هم دا دلیل گواهی وی . یا د مدعی علیه اقرار وی . یا د قاضی خپل معلومات وی دا دری واړه حالات د بینی په تعریف کښ شامل دی .

2 - امام مالک د امام احمد رحمه الله علیهم مشهور مسلک ، د قاضی شریح ، اسحق بن راهویه ، ابو عبید قاسم بن سلام ، حافظ ابن قیم رحمه الله علیهم او د ډیرو صحابه رضی الله عنهم او تابعینو رحمه الله علیهم نظر او مسلک همدا دی چی قضاء د قاضی په علم روانه ده ځکه چه د هغی د شخصی معلوماتو د پریکړی په اساس د هغه دیانت او امانت په شک کښ لویږی ، او د دی تهمت په اساس د خلکو اعتماد او باور پری باقی نه پاته کیږی ، د یوه قاضی له پاره ضروری دی چی د تهمت څخه ځان وژغوری .

3- د امام ابوحنیفه رحمه الله علیه مشهور مسلک او لار دا ده چی په حدودو کښ قضاء د قاضی د خپل علم په اساس روانه ده ، خو په حقوقی او مالی معاملو کښ قاضی د خپل شخصی معلومات او پوهی په اساس پریکړه کولای شی[514].

خو ورستنیو احفنانو اوس په حقوقی او مالی معاملوکښ هم د عدم جواز(نه روا) فتوی ورکړی ده .

په درمختارکښ راغلی دی : ان المعتمد عدم حکمه بعلمه فی زماننا ... [الاشباه] (باوری وینا همدغه ده چی په دی زمانه کښ د قاضی د شخصی پوهی په اساس پریکړه باید ونشی) .

علامه شامی رحمه الله علیه په دی هکله لیکښ چی: دا د ورستنو نظر دی او علت ئی دا دی چی د دی وخت د قاضیانو په حالت کښ خرابوالی پیدا شوی دی. په اوسنی وخت کښ فتوی همدغه ده چه قضاء (فیصله) د

---

514 - المغنی 10 ټوک 48 مخ - بدایه المجتهد 2 ټوک 470 مخ - بدائع 7 ټوک 6 مخ - مسبوط سرخسی 16 ټوک 104 مخ - الطرق الحکمیه 383 مخ

قاضی د شخصی پوهی په اساس روانه ده په جامع الفصولین کې هم په همدی توګه ویل شوی دی [515].

امام بخاری رحمه الله علیه فرمائی چی : هغه خلک چه قضاء د قاضی د ذاتی پوهی په اساس روا ګڼی نو هغوی سره دا یو شرط دی قاضی باید په خپل ځان د بدګمانی او تهمت ویره ونه لری [516].

امام بخاری رحمه الله علیه په بل ځای کې د (قضاء د قاضی د پوهی) په هکله د مختلفو نظریاتو د را نقلولو وروسته لیکې چی : قاسم بن محمد بن ابی بکر رضی الله تعالی عنه ویلی دی چی قاضی ته دا مناسب نه ده چی هغه د خپلی شخصی پوهی په اساس پریکړه وکړی ځکه چی د دی په اساس دی خپل ځان د مسلمانانو په منځ کې متهم او مشکوک ګرځوی او خلک به پری بدګمانی کوی او رسول الله صلی الله علیه وسلم ته د بدګمانی او د تهمت درا پیدا کیدو کار خوښ نه دی [517] .

د امام بخاری رحمه الله علیه شیخ الکرابیسی فرمایی چی : زما په نظر (قضاء د قاضی د پوهی په اساس) له پاره یو شرط دادی چه قاضی په پا کوالی ریښتینوالی او امانت کې داسی مشهور شوی وی چی هغه ته د ګوتی نیولو یا تهمت واردولو له پاره هیڅوک زړه ښه نه کړی [518].

امام ابن قیم رحمه الله علیه فرمائی چی: که چیری دی ډول قضاء ته لار خلاصه شوه ، نوقاضیانو ته به د خپلو دښمنانو د وژلو ، سنګسارولو ، فاسقولو ، او حتی چی د هغوی د ښځو د بیلولو لار پرانستل شی خاصاً په دی وختوکې .... که چیری قاضی ته د خپلی پوهی په اساس پریکړه روا هم شی ... بیا هم د دی وخت قاضیان تری منع کول په کار دی [519].

515- شامی 4 ټوک 478 مخ

516- بخاری الاحکام باب من رائی القاضی ان یحکم بعلمه

517 - بخاری الاحکام باب الشهاده تکون عند الحاکم

518 - فتح الباری الاحکام 16 ټوک 259مخ

519 - الطرق الحکمیه لابن القیم **211**مخ

سد الذریعه د شریعت یومهم اصل دی ، یعنی د فساد د دروازو بندول لازمی دی په اوسنی وخت کې د قضاء بعلم قاضی (د قاضی د علم په اساس فیصله) روا ګڼل د ظلم دروازه خلاصول دی ، نن د دی ډول قضا دروازی بندول ضروری دی دبله طرفه د څلورو واړو مذهبونو د پوهانو فتوی هم د جواز نه ورکول دی .

د قرائنو په اساس ګواهی پریکړه کول

د صحاح سته یو صحیح حدیث دی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی. چی مدعی به بینه وړاندی کوی او که نه نو مدعی علیه به سوګند یادوی، د بینه په مفهوم کې د سترګو لیدلی ګواهانو ګواهی یقیناً شامله ده خو ایا په هغی کې د قرائنو ، علائمو او حالاتو ګواهی هم شامله ده یا نه؟ د قرائنو څخه مقصد هغه د حالاتو او چاپیرال هغه ګواهی او علامات دی چه د هغی په واسطه قاضی ته د دعوی صحت او رینښتنولی ثابتیږی په دی موضوع حافظ ابن القیم رحمه الله علیه په الطرق الحکمیه کې او شیخ علاوالدین طرابلسی حنفی رحمه الله علیه په معین الحکام کې اوږد او مدلل بحث کړی دی. ابن قیم رحمه الله علیه ته د طرابلس څخه یو استفتا راغلی وه ، چی ایا قاضی ته دا روا دی چی هغه دی د قرائنو او علاماتو په اساس پریکړه وکړی یوازی د ګواهانو په ګواهی دی باورنه کوی بلکه حالات او واقعات او قرائن او علامات دی هم په نظر کې نیسی .

حافظ ابن القیم رحمه الله علیه د هغه په ځواب کې ولیکل چی : دا یوه ډیره مهمه موضوع ده چی ښه پری پوهیدل په کاردی که چیری قاضی قرائن له نظره باسی ، نو د ډیرو داسی خلکو حقوق به د منځه ولاړ شی چی هغه سره لیدلی کتلی ګواه موجود نه وی ، خو قرائن او د حالاتو او چاپیریال ګواهی د هغه په حق کې وی نو که چیری قاضی بی احتیاطی کوی ، او د قرائنو د قطعیت او ظنیت په نظرکې د نیولو پرته

پريکړه کوی، نو د دی کار څخه د ظلم او فساد د واقع کیدو ویره ده ، که چیری قاضی په شرعی احکامو پوهیږی خود واقعاتو او شواهدو په هکله فقیه النفس او په معامله پوه نه وی ، نو هغه به داسی پريکړه کوی چی د هغی په غلطوالی کې به هیڅوک هم شک ونه کړی ، په دی خاطر ضروری ده چی قاضی په احکامو او واقعاتو دواړو کې فقیه النفس او په معامله پوه او تجربه لرونکې وی[520] .

د بینی معنی او مفهوم :

ابن قیم رحمه الله علیه د بینی په تشریح کې دارنګه لیکې: بینه هر هغه دلیل ته ویل کیږی چی حق را په ډاګه کوی او دا ثابتوی چی هغه خلک چی دا د دوه ګواهانو یا څلور ګواهانو یا یوه ګواه سره مخصوص کوی نو هغه د دی کلیمی حق پوره نه ادا کوی ، د قرانکریم په هیڅ ځای کې هم بینه د ګواهانو په معنی نه ده راغلی ، بلکه د حجت ، دلیل او برهان په معنا ګانو راغلی ده که څه هم یو شی په ځانګړی توګه دلیل وی یا څوشیان یوځای شوی او دلیل ئی جوړ کړی وی د " البینه علی المدعی" څخه مقصد دا دی چه مدعی به دا رنګ دلیل او ثبوت وړاندی کوی چه د هغه په واسطه د هغه د دعوی صحت او صداقت ثابت شی ، دوه ګواهان هم د (بینی) په مفهوم کې شامل دی لیکن په دی کې هیڅ شک نه شته چه کله د شاهدانو پرته نور دلایل ډیر قوی وی ، مثلاً د حالاتواو واقعاتو ګواهی ، چی دمدعی د ریښتنوالی ثبوت ورکوی ځینی وختونه د ګواه د ګواهۍ څخه قوی دلیل ګڼل کیږی [521].

ا - الطرق الحکمیه لابن القیم رحمه الله علیه 4 مخ

521 - الطرق الحکمیه 1977 عیسوی کال د مصر قاهره چاپ - اعلام الموقعین لومړی ټوک 90 مخ د 1977 عیسوی کال د بیروت چاپ- معین الحکام 78 مخ

علامه علاوالدين طرابلسی حنفی رحمه الله عليه د معين الحكام په 51 باب کې په دی هکله اوږد بحث کړيدی هغه ليکې چی : ولا خلاف فی الحكم بها و قد جاء العمل بها فی مسائل اتفق عليها الطوائف الاربع من الفقهاء (د قرائنو د ګواهی [د حالاتو ګواهی] په اساس په پريکړه کولوکې هيڅ اختلاف نه شته په ډيرو مسائلوکې د قرائنو په اساس د عمل کولو داسی مثالونه شته چه د څلور ګونی مذاهبو فقهاو پری اتفاق کړی دی .

له دی وروسته طرابلسی علامه 25 داسی مسائل او مثالونه او موضوعات راختستی چی په هغی کې فقهاو د قرائنو په اساس پريکړه کړيده د نمونی په توګه د واده په وخت کې چی کومه ښځه سړی ته ورسپارلی کيږی نو د هغه سره يوځای والی په اتفاق سره روادی ، که څه هم دوه سړو يا ښځو ګواهی يا خبرتيا نه وی کړی چی دا هغه ښځه ده چی د ده سره يی نکاح شوی او سړی هغه تر مخه ليدلی هم نه وی نو په دی صورت کې قرينه حال ته د ګواهی درجه ورکوله شوی يا مثلاً کله چی مدعی عليه د سوګند يادولو څخه مخ واړوی نو بيا پريکړه د مدعی په حق کې کيږی ، څرګنده ده چه دا ډول قضاء دقرينی په اساس پريکړه کوی ځکه چه د مدعی عليه د سوګند څخه انکار کول په خپله د مدعی د ريښتنولی ثبوت او د دعوی صحت دی چه د هغی په اساس پريکړه کيږی .[522]

په دی لړکې ابن قيم رحمه الله عليه او نورو فقهاو دوه څرګند مثالونه ورکړی دی چی هغه دا دی :

لومړی دا چې يو سړی د يوه کور څخه په وينو ککړ چاقو ، چاړه يا توره په لاس د راوتلو په حال کې وليدل شو او بيا د دی کور په داخل کې مړی پيدا شو ، چی د همداسی چاقو يا چاړه يا توری په واسطه وژل شوی وی، په کورکې بل څوک هم داسی نه وی ، نو په دی صورت کې همدا

---

[522] - معين الحكام 203 مخ

سړی قاتل شمیرل کیږی ځکه چی دا داسی قاطع ثبوت او قرینه ده چی د سترګو لیدلی ګواهی څخه قوی ګواهی شمیرلی کیږی .

دوهم مثال دا چی یو سړی پګړۍ په لاس کې نیولی یا ئی په اوږو پرته ده او منډی وهی او دی خپله پګړی په سر تړلی ور پسی سړی لوڅ سر منډی وهی او خلکو ته چیغی وهی چه هغه منډی وهونکې زما څخه پګړی غلا کړی یا ئی زما د سر څخه اخستی ده نو په دی وخت کې منډی وهونکې غل ګڼل کیږی ځکه چی د هغی دا حالت پخپله د دی خبری ګواهی ورکوی چی د سترګو لیدلی ګواهۍ څخه که قوی نه وی ، نو کمه تری هم نه ده .

خو د قرینی او د حالاتو د ګواهی په اساس د حد په ځای تعزیری سزا ورکول د احتیاط غوښتنه ده ځکه چی حد هغه دی چی د قرآن ، سنتو او اجماع د امت په واسطه ټاکل شوی وی ، اصل دا دی چی حدود د شک په اساس ساقط کیږی ، او د حالاتو ګواهی د شکوکو څخه خالی نه وی او تعزیری سزا هغه ده چی د محکمی له خوا ټاکل کیږی خو تعزیری سزا د لږ شک په واسطه نه ساقط کیږی .

یو طرفه پریکړه

څلور امامانو او د اسلام فقهاو په دی خبره اتفاق کړی دی چی که چیری مدعی علیه په محکمه کې حاضر وه ، او یا د هغه حاضرول ممکن وی. نو په دی وخت کې یو طرفه پریکړه (په غائب فیصله) روانه ده ، که څه هم مدعی ګواهان راوړی وی ، د انصاف غوښتنه خو دا ده چی مدعی علیه ته د خپلی پاکې د ثبوت له پاره په ګواهانو د انتقاد کولو موقع په لاس ورشی ، او دا کار د هغه په غیر حاضری کې ممکن نه دی .

همدا راز څلورو امامانو په دی هم اتفاق کړی دی چی که چیری د مدعی علیه وکیل یا وصی د هغه قایم مقام ګڼل کیږی خو په دی شرط چی وکیل ته ئی پو ره اختیار ورکړی وی په دی حالت کې د وکیل یا وصی بیان اوریدل او هغی ته د خپل موکل د دفاع حق ورکول او په ګواهانو د

انتقاد كولو وروسته قاضی پريکړه کولای شی او دا په غياب کې قضاء اويو طرفه پريکړه نه شميرل‌کيږی .

اختلافی صورت ئی دادی چه مدعی عليه کوم لری ځای کې وی يا په خپل ښارکې چيرته پټ شوی وی، نه په خپله حاضريږی او نه کوم وکيل ځانته ټاکی ، او قاضی ئی هم نه شی را حاضرولای نو په دی کې د امامانو اختلاف دی :

امام ابو حنيفه رحمه الله عليه قاضی ابن شبرمه ، قاضی ابن ابی يعلی ،او د قاضی شريح رحمه الله عليهم مسلک همدا دی چی په غائب حکم او فيصله روا نه ده [523].

دوی يومشهور دليل لری او وايی چی‌کله رسول الله صلی الله عليه وسلم حضرت علی رضی‌الله تعالی عنه په يمن کې قاضی وټاکه نو هغه ته ئی د ليږلو په وخت کې داسی لارښوونه وکړه : فاذا جلس بين يدک الخصمان فلا اتقضين حتی تسمع من الاخر کما سمعت من الاول فانه احری ان يتبين لک القضاء (کله چی ستا په وړاندی دواړه مخالفی ډلی حاضری شی نو تر هغه وخته پوری پريکړه مه اوروه ترڅو چی دی د بلی ډلی بيان هم داسی وانه وری لکه څنګه دی چه د لومړی ډلی بيان واوريد صحيح پريکړی ته درسيدو په خاطر دا غوره لار ده) [524].

د احنافو اصل مسلک خو همدادی چه قضاء په غياب کې روانه ده خوکه چيری قاضی د مدعی د ثبوت د وړاندی کولو وروسته د نورو امامانو د رای مطابق يوطرفه پريکړه واوروله نو دشمس الائمه سرخسی رحمه الله عليه په نزد پريکړه عملی کيږی د دی امله چه دا يوه اجتهادی او اختلافی مسئله ده ، او په دی ډول موضوع کې د قاضی پريکړه نافذ يږی .

---

523 - هدايه سره د فتح القدير 7 ټوک 308 مخ – بحرالرئق 7 ټوک 17 مخ – المغنی د ابن قدامه 95 مخ

524 - سنن ابوداود فی الاقضيه باب کيف القضاء – جامع ترمذی فی الاحکام باب لايقضی القاضی بين الخصمين حتی کلا مهما

د متاخرینو احنافو فتوی هم همدا ډول ده ، او هم دغه اظهر الروایتین دی.[525]

د دی نه پرته د متاخرینو احنافو ویلی دی چی که چیری مدعی علیه پټ شوی وی نو قاضی به تر دری ورځو پوری د خپل باوری نفر په واسطه د هغه په دروازی اعلان کوی چی که چیری محکمی ته حاضر نه شوی نو یو طرفه پریکړه به و اورول شی که د دی اعلان څخه وروسته بیا هم حاضر نه شو ، نو بیا دی قاضی د خپله طرفه یو وکیل وټاکې چی د مدعی علیه له خوا څخه بحث وکړی ، په داسی توګه د موضوع د اوریدو وروسته قاضی یوطرفه (په غیاب کې) پریکړه کولای شی؟ امام ابو یوسف رحمه الله علیه په اوله کې په دی قائل نه وه خو وروسته د مطلق جواز قائل شوی وه د د دی لپاره چه د خلکو د حقوقو ساتنه وشی.[526]

امام شافعی ، امام مالک ، امام احمد ، امام اوزاعی ، امام بخاری ، لیث بن سعد امام ابن حزم او ابو عبید قاسم بن سلام رحمه الله علیهم د دوی مسلک دا دی چی د حدودو او قصاص په موضوعاتو کې یوطرفه (په غیاب کې فیصله) پریکړه روانه ده، خو په نورو موضوعاتو کې که چیری مدعی د اعتماد وړګواه وړاندی کړی نو بیا د هغه په حق کې یوطرفه پریکړه کیدای شی، د دی علت دادی چی که چیری قضا په غیاب کې روانه وی ، نو د خلکو حقوق به له منځه ولاړ شی ، مدعی علیه به پټیږی او د مدعی حق به خوړل کیږی.[527]

---

525 - فتح القدیر 7 ټوک 311 مخ - شامی 4 ټوک 470 مخ

526- فتح القدیر 310 مخ - شامی 4 ټوک 471 مخ - عمده القاری د صحیح بخاری شرح 24 ټوک 255 مخ

527- المغنی 10 ټوک 95 مخ ملخص - عمده القاری 4 ټوک 254 مخ - فتح الباری 16 ټوک 294 مخ

احنافو چی په کوم حدیث استدلال کړی دی امام خطابی رحمه الله علیه د جمهورو له خوا د هغه داسی توجیه کړی ده : د دواړو ډلو د بیانونو د اوریدو پابندی په دی خاطر ده چه کله دواړه محکمی ته حاضر شوی وی لکه څنگه چی " اذا جلس بین یدک الخصمان " څخه ثابتیږی خو کله چی قاضی ته دا جوته شی چه مدعی علیه د بدنیت په اساس د کوم شرعی عذر پرته د مدعی د حق د خوړلو په خاطر قصداً پټ شوی دی. نو په داسی حالت کې یوه طرفه پریکړه کول د دی حدیث خلاف نه دی .[528]

هغه خلک چه قضا په غیاب کې روا بولی هغوی وایی چی که چیری د یوطرفه پریکړی وروسته مدعی علیه راغی او د مدعی په گواهانو انتقاد وکړی او یا د بلی کومی لاری څخه دا ثابته کړی چه د مدعی دعوه د درواغو ده ، نو بیا قاضی خپله پریکړه بیرته اخستی شی [529].

په اوسنی وخت کې د قاضی په لاس کې ډیر وسایل موجود دی. چه د هغی په اساس قاضی کولای شی د پولیسو په واسطه مدعی علیه محکمی ته حاضر کړی. خو د دی وسایلو د ډیر والی سره اوس د هیواد په دننه او د باندی د مجرمانو پټیدل ، فرار کیده د پخوا څخه ډیر شوی دی ، د دی علت د الله جل جلاله څخه د خلکو په ویره کې کموالی او د مسئولیت نه احساسول دی. بل عامل ئی د وگړو ډیر والی او د تلوراتلو د وسائلو پر اخوالی دی. نو په دی خاطر قاضی ته په کار دی چی لومړی مدعی علیه ته اطلاع ورکړی او د هغی څخه به کفیل بالنفس یعنی حاضر ضمانت واخلی اویا ئی د ضرورت د پیدا کیدو په صورت کې هغه د شخړی تر پریکړی پوری په بندی خانه کې واچوی چی فقها ورته (حبس تفتیش) وائی. خو که د دی ټولو تدابیرو سره سره بیاهم مدعی علیه حاضر نه کړی شو، نوبیا یوطرفه (په غیاب کې فیصله) پریکړه روا ده .

د قاضی آداب

528- معالم السنن برحاشیه سنن ابو داود 4 ټوک 12مخ

529 - المغنی لابن قدامه 1 ټوک 96مخ

نیو لیک

دآدابو څخه مقصد نیک اخلاق دی. خو دلته تری هغه قواعد او ضوابط مقصد دی چی د هغی پابندی د قاضی له پاره قانوناً ضروری ګڼل کیږی. په دی هکله د حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه هغه خط بنستیز حیثیت لری چی هغه د عراق قاضی ابوموسی اشعری رضی الله تعالی عنه ته لیکلی وه چی مسبوط سرخسی رحمه الله علیه او بدائع الصنایع دی لیک ته د "کتاب السیاسه القضاء" نوم ورکړی د خط د حدیثو او فقهی په ډیرو کتابونو کې رانقل شوی دی. د هر وخت قاضیانو ، علماء او فقهاء دا لیک د خپل ځان له پاره یو قانونی سند ګرځولی دی او د حکم او قضاء د اصولو په ټاکلو کې ئی بنسټ ګرځولی دی د دی لیک پوره متن د (سنن دار قطنی) څخه نقل شوی دی چی په لاندی توګه دی :

د قاضی د ادابو په هکله د عمر فاروق رضی الله عنه
لیك د ابو موسی اشعری رضی الله عنه په نوم

من عمر بن الخطاب الی ابی موسی الاشعری رضی الله تعالی عنه اما بعد فان القضاء فریضه محکمه و سنه متبعه ~ فافهم اذا ادلی الیك بحجه ~ و انفذ الحق اذا وضح فانه لاینفع تکلم بحق لانفاذله و اس بین الناس فی وجهك و مجلسك و قضاءك حتی ییاس الضعیف من عدلك ولایطمع الشریف فی جیفك ~ البینه علی المدعی و الیمین علی من انکر ~ والصلح جائز بین المسلمین الاصلحا احل حراماً وحرم حلالا لایمنعك قضاء قضیته راجعت فیه نفسك و هدیت فیه لرشدك ان تراجع الحق فان الحق قدیم و مراجعه الحق خیر مـــن التمادی فی الباطل الفهم الفهم فیما یختلج فی صدرك مما لم یبلغك فی الکتاب او السنه اعرف الامثال و الا شباه ثم قیس الامور عند ذالك فاعمد الی احبها عندالله و اشبهها بالحق فیما تری ~ و اجعل لمن یدعی بینه املا ینتهی الیه فان احضر بینه اخذبحقه و الاوجهت القضاء علیه فان ذلك اجلی للعمی و ابلغ فی العذر المسلمون عدول بعضهم علی بعض الا مجلود فی حد او مجـــرب فی

••••••••••••••••••••••

شهاده زور او ظنين فی ولاء او قرابه ان الله تولی منكم السرائر و دراء عنكم بالبينات ~ و اياك و القلق و الضجر والتاذی بالناس و التنكر للخصوم فی مواطن الحق الذی يوجب الله بها الاجر و يحسن بها الزخر(او الذكر) فانه من يصلح نيته فيما بينه وبين الله ولو علی نفسه يكفه الله فيما بينه و بين الناس ومن تزين للناس بما يعلم الله منه غير ذلك يشنه الله فما ظنك بثواب غير الله عزوجل فی عاجل رزقه و خزائن رحمته والسلام عليك

(قضا يوه كلكه فريضه او مسلمه دينی لاره ده- كله چه تاته كومه معامله راشی نو په هغه د ټولو اړخونو له پلوه ددليلونو په واسطه ځان پوه كړه او كله چه حق راڅرګند شی نو بيا هغه نافذ كړه ، د دی امله چی په ژبه دحق دويلو څخه كومه ګټه نه شته تر هغو چی هغه په عملی ډول جاری نه شی- په خپله غونډه كې د كښينولو، د نيغ په نيغه خبرو كولو، او د انصاف په اساس په پريكړې كولوكې ، د خلكو سره يو رنګ سلوک كوه ترڅو چی بی اثره كمزوری خلک ستاد انصاف كولو څخه مايوس نه شی او باثره قوی خلک له تا څخه د مراعات او طرفداری اميد ونه كړي- د مدعی په ذمه د ثبوت وړاندی كول دی او منكر ته به سوګند وركول كيږي- د مسلمانانو ترمنځ صلح كول روا دی ، پرته د هغی صلحی څخه چی حلال حرام او حرام حلال وكړي يعنی چی د هغی په واسطه د شريعت د كوم حكم خلاف ورزی وشی - په هيڅ يوه معامله كې د پرون پريكړه نن حق رجوع په لاره كې خنډ جوړول نه دی په كار ، مګر كله چی د پوره تحقيق او څېړنی وروسته د صحيح پريكړې كولو توفيق تاته په برخه شی ، داپه دی خاطر چه حق ازلی دی او د هغه په لور راګرځيده په غلطی باندی د ټينګيدو څخه ډير غوره دی - په هغه معاملو كې د ډير غور او فكرڅخه كار واخله، د كومو حل چی تا ته د قران او سنتو څخه په لاس درنه شی او هغه ستا په زړه كې ځوړنده وی ، مثالونه او نظائر په ذهن كې كيښنوه هغه حل اختيار كړه چی ستا د څيړنی مطابق د الله جل جلاله ډير

خوښ او حق ته ډیر نژدی وی - مدعی ته تریوی ټاکلی مودی پوری مهلت ورکړه که چیری هغه تر ټاکلی وخت پوری شاهدان راوړل نو بیا هغه ته د هغه حق وروسپاره ، اوکه نه نو بیا د همغه په خلاف پریکړه وکړه د دی په اساس شک وشبه هم له منځه ځی او مدعی ته اعتراض هم نه پیدا کیږی ، ټول مسلمانان یو په بل باندی د ګواهی په ورکولوکې عادل دی. پرته له هغه شخص څخه چی هغه ته د دورو سخته سزاوار کول شوی وی ، د دروغو په ګواهی کې مشهور وی اووربانډی دا شک وی چی دی دمدعی سره د دوستانه اړیکو د لرلو په اساس د درواغو بیان ورکوی الله جل جلاله به ستاسو د پټو خبرو پریکړه په خپله کوی او هغه د ګواهانو په واسطه ستاسی شخړی پای ته رسولی - د قضا په غونډه کې دشور ، د خلکو د خفه کولو او هغوی ته ضرر رسولو او د ډلو ترمنځ د تریویدو څخه ځان وژغوره ، په دی ځایونو کې د حق د قائمولو په واسطه خدای اجر او ثواب ورکوی. او دهغه یادونه په خیر سره کوی یا د هغه له پاره ذخیره جوړ وی د چا نیت چی په هغه معاملو کې چی د ده او د الله جل جلاله ترمنځ ښه وی نو خدای تعالی به د خلکو سره د ده معاملی سمی کړی ، او هغه چا چی خپل ځان د خلکو ترمنځ په هغه صفاتو متصف ښکاره کړ په داسی حال کې چی هغه صفت په هغه کې موجود نه وی نو الله جل جلاله به هغه د خلکو ترمنځ بد نام کړی - نو د الله جل جلاله د ورکول شوی رزق او د هغه د رحمت د خزانو په مقابل کې ته د بل چا څخه امید څه ته کوی) [530].

حافظ ابن قیم رحمه الله علیه د فاروق رضی الله عنه د دی لیک تشریح په اعلام الموقعین کې په ډیر تفصیل سره کړی ده [531].

---

530 - سنن الدار قطنی معی التعلیق المغنی فی الاقصیه و الاحکام 4 ټوک 206 مخ السنن الکبری للبیهقی کتاب الشهادت 10 ټوک 150 مخ - کنز العمل 5 ټوک 806 مخ - الخلافه نصب الرایه فی تخریج احادیث الهدایه 4 ټوک 81 مخ - اعلام الموقعین د ابن قیم رحمه الله علیه 1 ټوک 85 مخ

531 - اعلام الموقعین لومړی ټوک 86 مخ

د دی خط و کتابت او سنتو په رڼاکې د اسلام فقهاو ځینی نور مفصل آداب بیان کړی دی ، چی لنډیزئی په دی توګه دی :

د قضا دمنصب د غوښتلو څخه لری والی : رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چی هغه ځوک چه د قاضی کیدو فکر ولری او د هغه له پاره عریضه ورکوی ، او د دی منصب دلاس ته راړلو له پاره واسطی او سفارش راوړی نو هغه خپل نفس ته ورسپارل کیږی ، او هغه څوک چه د هغه د غوښتنی او خواهش پرته قاضی وټاکل شو ، نو هغه ته په صحیح لاره د ثابت پاتی کیدو په خاطر الله جل جلاله ملائکې رالیږی [532].

د دی روایت څخه معلومیږی چیډ قضا د منصب غوښتل او یا خواهش کول منع دی خو د ابوداود شریف په یوه بل روایت کې راغلی دی : من طلب قضاء المسلمین حتی ینا له ثم غلب عدله جوره فله الجنه و من غلب جوره عدله فله النار (چاچی د قضاء غوښتنه وکړه او دا منصب ئی لاس ته راوست او بیا د هغه عدل د هغه په ظلم غالب شو نو هغه ته جنت دی او که د هغه ظلم د هغه په عدل غالب شو، نو هغه ته د دوزخ اوردی [533]).

د دی حدیث څخه خو په ښکاره توګه د قضاء د طلب جواز ثابتیږی ددی امله چی په دی کې عادل قاضی ته د جنت زیری ورکړی دی یعنی هغه چا چی د دی منصب د لاس ته راوړلو کوښښ کړی وی ځینی محدیثینو دی حدیث ته ضعیف ویلی دی .

---

532 - سنن ابو داود فی الاقضیه باب فی طلب القضاء – سنن ترمذی الاحکام باب ماجاء فی القاضی - جامع الاصول 10 ټوک 169مخ

533 - ابو داود فی الاقضیه باب فی القاضی یخطی

خو قاضی شوکانی رحمه الله علیه فرمائی چی: ابو داود اوالمنذری رحمه الله علیهم دا روایت د څه انتقاد پرته رانقل کړی دی او د هغه په سند کوم اعتراض نه شته دی [534] .

علامه ماوردی ، قاضی ابو یعلی ، مجدین الدین ابن تیمیه رحمه الله علیهم (د مشهور ابن تیمیه نیکه وه) علاوالدین طرابلسی او قاضی شوکانی رحمه الله علیهم چی د دواړو حدیثونو ترمنځ چی کوم تطبیق کړی دی هغه زما د نظره ډیره ښه توجیه ده

او هغه د اختلاف تنوع او اختلاف الحالتین مسئله ده ، په یوه حالت کې د قضا غوښتنه منع شوی ده او په بل حالت کې روا ده ، که چیری با اهلیته علماء او فقهاء موجود وی ، نو په دی حالت کې د دی منصب غوښتل روانه دی ، دا دحکومت فرض دی ، چی د هیواد د علماو او فقهاء څخه غوره او اهل کسان وټاکې او دامنصب ورته وروسپاری. خو که په کوم ځای کې د یوه کس پرته بل څوک اهل موجود نه وه. نو په دی حالت کې دغه اهل کس ته د قضا غوښتنه روا ده بلکه د ځینو په نظرمحتسب او یا واجب ده [الله جل جلاله ډیرښه پوهیږی][535].

د اجتهاد او تحقیق وروسته د پریکړی کول :

د قاضی له پاره ضرور ده چه هغه د ارام غوښتنی ، تنبلی او بی پروائی څخه کار وانخلی بلکه د معاملی څرنګوالی ، د دواړو خواو ویناوی او د ګواهانو په ګواهی د پوهیدو، شرعی حکم معلومولو او په وړاندی کړی شوی دعوی باندی ئی د منطبق کیدو له پاره خپل ټول امکانی تحقیق او صلاحیت په کار اچولو څخه وروسته پریکړه وکړی ، که چیری هغه په خپل ځان کې د دی له پاره عملی قابلیت نه وینی ، یا ددعوی په څرنګوالی او نوعیت پوه نه شی او یا د محکمی په کارونو کې د حکومت

534 - نیل الاوطار9 ټوک 159 مخ 1973بیروت چاپ

535- منتقی الاخبار سره نیل الاوطار 9 ټوک 161 مخ – معین الحکام 11 مخ – الاحکام ملخصا د ماوردی لیکنه 74 مخ

له خوا څخه د بې ځایه مداخلې ویره وه ، نو بیا د قضاء د منصب قبلول یا د دائر شوی دعوی د پریکړې څخه لاس واخلی .

د غصې او خفګان په حالت کې ګ د پریکړې نه کول :

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى ابْنِهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَقْضِي الْحَكَمُ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانُ

(رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چې هیڅکله دی یو پریکړې کونکې د غصې په حالت کې د دوو تر منځ پریکړه نه کوی) [536].

فقهاو لیکلی دی چې د دعوی اوریدل او د هغه په هکله پریکړه کول د اطمینان او سکون په حالت کې کول په کاردی په جذباتی او د غصې نه په ډک وخت کې نه ده په کار (هر هغه حالت چې په هغه کې طبیعت پر خپل حال نه وی او زړه ته اطمینان او ډاډ پیدا نه وی) لکه (لوږه - تنده - مرض - اړتیا ، غم او تکلیف او یا ذهنی پریشانتیا) [537].

دواړو ألو ته برابره درجه ورکول
او په یوه ځګای کښګینول :

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ حَدَّثَنَا مُصْعَبُ بْنُ ثَابِتٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ قَالَ قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ الْخَصْمَيْنِ يَقْعُدَانِ بَيْنَ يَدَيْ الْحَكَمِ

(رسول الله صلی الله علیه وسلم حکم کړی دی چې د دعوی دواړه ډلې باید د قاضی په مخکې برابر کښېنول شی) [538].

---

536 - صحیح بخاری فی الاحکام باب هل یقضی القاضی وهو غضبان – صحیح مسلم فی الاقضیه – جامع ترمذی فی الاحکام - سنن ابو داود فی القضیه - سنن نسائی فی القضاء - جامع الاصول 10 ټوک 175مخ

537- المغنی 10 ټوک 45 مخ - بدائع الصنائع 6 ټوک 9مخ

538- سنن ابو داود فی الاقضیه - جامع الاصول 10 ټوک 174مخ

هغه دا هم فرمايلی دی چی : هغه څوک چی قاضی وګرځیده نو هغه ته د دواړو ډلو په کښینولو ، اشاره کولو او د خبرو په طرز کې برابر والی په کار دی [539].

د تحفو او رشوت د اخستو څګخه لری والی

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذِئْبٍ عَنْ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

رشوت اخستونکې پریکړه کونکې او په رشوت ورکونکې دواړو باندی رسول الله صلی الله علیه وسلم لعنت ویلی دی [540].

رسول الله صلی الله علیه وسلم و فرمایل د امیرانو او حاکمانو له پاره د تحفو اخستل خیانت دی [541].

دعلم دخاوندانو او شریعت پوهانو
څګخه مشوره اخستل

عمر بن عبدالعزیز رحمه الله علیه فرمایلی دی چی پنځه شیان دی ، که چیری د هغو څخه یو هم د قاضی څخه پاته شو نو په هغه کې به عیب او خرابوالی پیداشی :

لومړی دا چی هغه باید پوهه او دانش ولری او په معاملو وپوهیږی .

دوهم دا چی هغه نرم زړی ، بردباره ، او دپراخی سینی خاوندوی .

دریم دا چی پاک لمنی ، سپیڅلی او د لوړو اخلاقو خاوند وی .

539 - دارقطنی ملتان چاپ 4 ټوک 205 مخ - کنزل المعال 6 ټوک 102مخ - المغنی 10 ټوک 71 مخ

540 - ترمذی فی الاحکام – سنن ابو داود فی الاقضیه - جامع الاصول 10 ټوک 172مخ

541 - مجمع الزوائد 5 ټوک 249 مخ - کنز العمال 6 ټوک 111مخ

څلورم دا چی د قوانینو په جاری کولو کې د کلک زړه خاوند وی .
پنځم داچی د دین عالم وی او د علم د خاوندانو سره مشوره کونکې وی [542].
د امام شافعی رحمه الله علیه شاګرد ابو علی الکرابیسی رحمه الله علیه په خپل کتاب ادآب القضاء کې لیکلی دی قاضی ته په کار دی چی د علم د خاوندانو سره همیشه مشوری کونکې او خبری کونکې اوسی [543] .

د اسلام فقهاو لیکلی دی چه په مشکل او نغبنتو معاملو کې قاضی باید د دیانت لرونکې شریعت پوهانو څخه مشوره واخلی او ضرور ده چه د قاضی په غونډه کې د فقهاو یو ډله موجوده وی ترڅو د ضرورت په وخت کې په ټولنیزه توګه مشوره وکړی شی[544].

د عادل او پوه لیکونکیګ تګاکل

د قاضی له پاره دا هم ضروری ده چی هغه د خپلی محکمی له پاره داسی کاتبان و ټاکې چی مسلمان وی ~ دیانت لرونکې وی او د اسنادو او دسیو د ښه ساتنی او حفاظت ښه صلاحیت او تجربه ولری په ملحد ، کافر او فاسق باندی باور نه شی کیدای ، په قرانکریم کې د کتابت بالعدل حکم شوی دی چی له دی څخه معلومیږی چیکاتب ته د ښه لیکوال په څنګ کې عدالت هم یو ضروری امر دی - امام بخاری رحمه الله علیه لیکلی دی چي د کاتب له پاره په کاردی چي امانت ساتونکې او دیانتدار وی ، عاقل او ذهین هم وی[545] .

---

542 - صحیح بخاری فی الاحکام 2 ټوک 161مخ تعلیق.
543 - فتح الباری ج 16 ټوک 266 مخ
544 - کتاب الام للشافعی 7 ټوک 203 مخ 1973 عیسوی کال چاپ - المغنی 10ټوک 47 مخ - بدائع صنائع 7 ټوک 11مخ
545 - صحیح بخاری فی الاحکام باب ما یستجب للکاتب ان یکون امیناً و عاقلاً

ابو موسی اشعری رضی‌الله عنه یو عیسوی د خپل ځان له پاره کاتب ټاکلی وه نو حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ورته وفرمایل چی ایا په مسلمانانو کې کوم لیکونکې نه پیداکیده ؟ په داسی خلکو اعتماد ونه کړی ، چا ته چی الله جل جلاله خائن ویلی دی[546] .

د عادل او یوه ژباړونکیګ تګاکل

کله کله د ترجمانی له پاره هم اړتیا پیدا کیږی ، نو په دی اساس قاضی ته په کارده چی د خپلی محکمی له پاره عادل امین او دیانت لرونکې ژباړن وټاکې ، امام بخاری رحمه الله علیه په خپل کتاب کې د ژباړونکې د اړتیا د ثابتولو له پاره مستقل باب (باب ترجمه الحکام) په نوم جوړکړی دی ، امام ابوحنیفه ،امام مالک ، امام ابو یوسف ، محمد بن المنذر او د امام بخاری رحمه الله علیهم مسلک دا دی چی د قاضی له پاره یو ژبارن کافی دی ، په دی شرط چی هغه امین او عادل اوسی ، خو د امام شافعی ، امام احمد ، او امام محمد رحمه الله علیهم نظر دا دی چه ژباړن ته د ګواهی درجه ورکول شوی، له دی امله د یوه شخص ترجمانی کافی نه ده ، بلکه د دوه کسو ترجمانی ضروری ده [547].

د دلائلو څخه دا خبره صحیح څرګندیږی چه یو ژباړن کافی دی که چیری چا انتقاد کړی وی ، یا په خپله قاضی ته شک پیدا شو نو بل ژباړن راغوښتلای شی، او که نه نو همدا یو کافی دی .

امام بخاری رحمه الله علیه دیوه ژباړن دکافی کیدو له پاره دری دلائل راوړی دی :

546- فتح الباری الاحکام 14 ټوک 207مخ

547 - المغنی 7 ټوک 88 مخ - عمده القاری الاحکام 24 ټوک 266 مخ - نیل الاوطار 9 ټوک 179 مخ

لومړۍ دا چی د رسول الله صلی الله علیه وسلم او یهودو ترمنځ د ترجمان کار حضرت زید بن ثابت په ځانګړی ځان کاوه .

دوهم دا چی د حضرت عمر رضی الله عنه غونډی ته یوه عجمه ښځه راغلی وه چی ترجمانی یی یوازی عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه کړی وه .

دریم دا چی د حضرت علی رضی الله تعالی عنه د خلافت په دوره کې عبدالله بن عباس رضی الله تعالی عنه د بصری قاضی وه ، د هغه محکمی او عدالت ته به دایران او فارس ځینی دا ډول خلک راتلل چی هغوی به فارسی ویله دا چی ابن عباس رضی الله عنه په فارسی نه پوهیده نو د دی امله د ترجمانی دنده حضرت ابوحمزه سرته رسوله او هغه یو ترجمان کافی ګڼل کیده [548].

د عدالت د روازی خلاصی پری شګوول

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ حَدَّثَنَا إِسْمَعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ الْحَكَمِ حَدَّثَنِي أَبُو الْحَسَنِ قَالَ قَالَ عَمْرُو بْنُ مُرَّةَ لِمُعَاوِيَةَ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا مِنْ إِمَامٍ يُغْلِقُ بَابَهُ دُونَ ذَوِي الْحَاجَةِ وَالْخَلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ إِلَّا أَغْلَقَ اللَّهُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ دُونَ خَلَّتِهِ وَحَاجَتِهِ وَمَسْكَنَتِهِ فَجَعَلَ مُعَاوِيَةُ رَجُلًا عَلَى حَوَائِجِ النَّاسِ قَالَ وَفِي الْبَاب

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی هغه حاکم چی خپلی دروازی د خلکو پرمخ وتری نو الله تعالی جل جلاله هم د هغه د حاجت له پاره د اسمان دروازی تړی (د رحمت دروازی) [549].

---

548 - بخاری کتاب الاحکام باب ترجمه الحکام وهل یجوز ترجمان واحده

549 - ابوداود فی الخراج و الاماره - ترمذی فی الاحکام مسند احمد 5 ټوک 238 - جامع الاصول 4 ټوک 51 مخ

د دی حدیث څخه دا راڅرګندیږی ، چی قاضی ته په داسی ځای کېکښینا ستل په کار دی چی هلته خلک په اسانی او په خپل وخت سره انصاف لاس ته راوړی او دعوه کونکي ته د دفترنو اوکاتبانو د نازونو د وړلو تکلیف پیدا نه شی ، بلکه پرته د کوم ځنده دوسیه خپل ځای ته ورسی او مقدمه درج کړی .

دروازه چی تګاکل

په بخاری کتاب الاحکام کې یو باب ایښودل شوی چی رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپلی دروازی له پاره کوم دروازه چی نه وه ټاکلی. ددی دثبوت له پاره د یوښځی یادونه شوی ده چي هغی د حضور صلی الله علیه وسلم ځای ته تشریف راوړ ~ نو په دروازی کې هیڅ دروازه چی نه وه خود امام بخاری په خپل کتاب المناقب کې په یوه فصل کې راغلی دی ~ چی یو وخت رسول الله صلیٰ الله علیه وسلم د یوه باغ په داخل کې د کوهی په غاړه ناست وه ، او ابو موسیٰ اشعری رضی الله تعالی عنه د باندی په دروازه پهره دار ولاړ وه او د اجازی د اخستلو وروسته به یی ملاقات کوونکو ته د راتلو اجازه ورکوله ، په همدی توګه د بخاری په کتاب النکاح کې دایلاء د قصی په لړ کې یو روایت راغلی دی چی د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دروازی به یو رباح رضی الله عنه نومی دروازه چی ولاړ وه.

حضرت عمر رضی الله عنه هم یو دروازه چی (حاجب) لروده چی نوم ئی یرفاء وه کله چی حضرت علی رضیالله تعالی عنه او حضرت عباس رضی الله تعالی عنه د بنو نضیر د مالونو په سلسله کې تشریف راوړ ، نویرفا حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ته خبر ورکړه او د اجازی ورکولو وروسته د عمررضی الله تعالی عنه په خدمت کې حاضر شول - محدثینو په ښکاره ډول د دغه مختلفو روایتونو ترمنځ د موافقت او

تطبیق دوه صورتونه بیان کړی دی ، لومړی دا چی د رسول الله صلی الله علیه وسلم او دراشدینو خلفاو دروازو ته مستقل دروازه چیان نه وه ټاکل شوی خو د ضرورت په وخت کې به ځینی صحابو رضی الله عنهم څخه په دی لارکې خدمت اخستل کیده او دوهم حالت دا چی د اوسیدو په ځای او خلوت ځای کې به کله کله دروازه چی موجود وه ، خو په عدالتی او تعلیمی غونډو کې هیڅ دروازه چی نه وه موجود [550].

حقیقت دا دی چه د دروازه چی د ټاکلو اصل مقصد د حاجت لرونکو څخه پټیدل نه وه ، بلکه (ترتیب الخصوم) وه، یعنی خلک د ترتیب او نظم سره محکمی ته وړاندی کول ، ترڅو په محکمه کې غیر ضروری ازدحام او شور او غال مغال جوړ نه شی ، اګر چی په نبوی صلی الله علیه وسلم دور او دراشدینو خلفاو په دور کې د دعوو شمیر هم کم وه او د خلکو تر منځ هم د سکون، متانت او د نیکو اخلاقو غلبه چی وه نو د دی امله په دروازه کې د دروازه چی ټاکلو ته اړتیانه لیدل کیده. خو کله چه د ابادی د زیاتوالی په اساس نفوس زیات شو نو د شخړو او دعوو شمیر هم زیات شو او په خلکو کې هم د پورته ذکر شوو صفاتو کمی راغی ، نو فقهاو او محدثینو فتوی ورکړه چی اوس د دروازه چی ټاکل مستحب دی . خود فریاد لرونکې د فریاد څخه بی د عذره پټیدل او د عدالت او محکمی دروازی تړل مکروه بلکه حرام دی [551].

مشهور حنفی فقیه قاضیخان لیکې کله قاضی په مسجد یا خپل کور (یاپه بل کوم ځای کې) کښینی نو یو دروازه چی دی وټاکې چی

---

550 - فتح الباری 16 ټوک 252مخ

551 - فتح الباری 16 ټوک 252مخ

خلک د ازدحام څخه منع کړيخو دروازه چی ته یو څه د رشوت په ورکولو داخل ته تلل روانه دی[552] .

تګول وخت د قضاء د کار ورکول

دقاضی او دهغه د اولاد نفقه د ټولنی په غاړه ده- امام بخاری رحمه الله علیه په صحیح بخاری کتاب الاحکام کې لیکلی دی چی د حکامو او قاضیانو اقتصادی اړتیاوی پوره کول د ملت مسئولیت دی قاضی شریح رحمه الله علیه به د ملت د خزانی څخه تنخواه اخسته ، حضرت ابوبکر رضی الله تعالی عنه او حضرت عمر رضی اله تعالی عنه به هم د خلافت په وخت کې دبیت المال څخه تنخواه اخسته .

ابو علی الکرابیسی رحمه الله علیه فرمایی چی : په قضاء تنخواه اخستل روا دی ما ته د صحابه رضی الله عنهم او د هغوی څخه وروسته د علماء د هیڅ یوه څخه دا معلومه نه ده چیدی ته ئی حرام ویلی وی هغه خلکو چی په قضا تنخواه نه ده اخستی هغوی یوازی د تورع او احتیاط په اساس دا کار نه دی کړیاو نه ي ده اخستی بلکه په دی خاطر یی کړی چی ځینی وخت کې بیت المال ته مشتبه مالونه هم راځی د بلی خواکه چیری دبیت الملل مال په حرامه لاره لاس ته راغلی وی. په هغه حالت کې تری تنخواه اخستل هم حرام وی[553].

د حنفی فقهاو فتوی هم دا ده چی قاضی په خپله قضا ء تنخواه اخستی شی[554].

552 - قاضی خان په حاشیه د عالمګیری 2 ټوک 265 مخ - عالمګیری 3 ټوک 420 مخ - عمده القاری 24 ټوک 232مخ

553 - فتح الباری 16 ټوک 271 مخ

554 - هدایه فی القضاء وبدائع 7 ټوک 13~ 14 مخونه

کله چی د قاضی کفالت د بیت المال په غاړه دی نوهغه ته بیا په کار دی چی د شخصی تجارت څخه ځان وژغوری.
رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی چی تجارت لرونکې قاضی او حاکم په عدل ټینګ نه شی پاته کیدای[555] .
حنفی فقهاو لیکلی دی چی : قاضی ته په خپله اخستل او پلورل په کار نه دی بلکه هغه ته په کار دی چه داکار دنورو په واسطه وکړی امام محمد رحمه الله علیه او (د مبسوط لیکونکې) څخه روایت دی چی قاضی د عدالت او محکمی څخه د باندی په بل ځای کې داخستلو او خرڅولو کار کولی شی - خو صحیح داده چی په بل ځای کې هم باید دا کار ونه کړی له دی امله چی خلک به د خپل ځان په حق د پریکړی کولو په خاطر د ده سره دراکړی ورکړی په معامله کې مراعات وکړی (چی دا د رشوت کار ورکوی)[556].

د محکمی آزادی او د قانون پورته والی

د عدل د قائمیدو له پاره په کار دی چی قضائیه او اجرائیه قوی یو د بل څخه بیلی وی او قانون په ټولو پورته او لوړ وی د اسلامی نظام په عدل کې د هیواد د ولس مشر د ریس څخه نیولی تر یو عام او سیدونکې پوری او د یو لوی عسکری صاحب منصب څخه نیولی تریو کوچنی عسکر پوری ټول برابر او هر یو د پوښتنی ځواب په خاطر راغوښتل کیږی او دوی ته د قانون مطابق سزا هم ورکول کیږی خو د قضائیه قوی په کارکې د اجرائیه قوی هیڅ شخص ، کوچنی دی اوکه غټ د مداخلی کولو هیڅ حق نه لری . دا د قاضی پورته والی نه دی ، بلکه د قانون هسکوالی دی چی

---

555 - المغنی **10** ټوک **69 ~ 70** مخونه

556 - قاضیخان په حایشه د عالمگیری 2 ټوک 364 - کتاب الام للشافعی 6 ټوک 204مخ

خپله په قاضی هم نافذیږی ، که چیری چا په قاضی القضات باندی هم دعوه وکړه نو بل قاضی به د هغی دعوی اوری او بیا د قانون په مطابق پریکړه کوی .

د یهودیانو کوڼلاره

د اسلام څخه ترمخه د قوی او طاقت لرونکې له پاره یو ډول قانون وه او د کمزوری او ضعیف له پاره بل ډول قانون وه ، لکه څنگه چی نن هم په ځینی تش په نامه پرمخ تللو هیوادونو کې د تور او د سپین ترمنځ قانون بیل دی ، په مدینی کې دیهودو دوه ډلی بنو نضیر او بنو قریظه اوسیدل ، چی بنو نضیر د قوت او دولت له پلوه په بنو قریظه باندی قوی وه د بنو نضیر ډلی بنو قریظه په دی ظالمانه تړون باندی واداره کړی وه ، چی که چیری د بنو نضیر د ډلی څخه کوم سړی د بنو قریظه څوک قتل کړی ، نو هغه ته به د قصاص (بدلی) د اخستلو حق نه وی ، بلکه یوازی70 وسق[557] کجوری به د هغه د وینی په بدله کې ورکوی وسق نژدی 32 منه کیږی او 70 وسق نږدی 2240 منه کیږی .

خو که چیری معامله د دی په خلاف وی نو بیا قانون دا وه چی د بنو قریظه د وینی د تویولو دوه برابره یعنی 140 وسقه کجوری به هم ورکوی او قصاص به هم ورځنی اخلی او یوازی دا نه چی قصاص او دوه چنده دیت به ورڅخه اخستل کیږی بلکه دا هم وه چی که چیری یی د بنو نضیر د قبیلی ښځه ووژله نو د هغه په بدل کې به د بنو قریظه نارینه وژل کیږی او که چیری مقتول سړی وی ، نو د هغه به بدل کې به بنو قریظه دوه کسه سړی به وژل کیږی، او که چیری د بنو نضیر غلام

557- وسق د پاکستان په حساب پنځه منه او لس سیره کیږی چی 70 وسقه نږدی 348 منه او شل سیره کیږی چی د افغانستان د من په حساب تقریبا 2240 منه کیږی [ژباړن] .

ئی وژلی وی نو د هغه په بدل کې به بنوقریظه ازاد سړی به په قتل رسیږی ، که چیری د بنو نضیر قبیلی د چا لاس پریکړل شو ، نو د بنو قریضه څخه به د یوه کس دوه لاسه پری کیږی او که یو غوږ پری شوی وی نو هغوی څخه به دوه غوږونه پری کړل کیږی [558]

په تورات کې د واده کړی ښځی سره زنا کولو سزا قتلول یا په تیګو ویشتل وه "[559] " نو د یهودو د زنا د یوه معاملی په وخت کې رسول الله صلی الله علیه وسلم د هغوی یو ستر عالم ته وویل چی زه تا ته د هغه الله جل جلاله په نوم سوګند دریادوم او پوښتنه در څخه کوم ، چه هغه په موسی علیه السلام تورات رانازل کړی وه چی په تورات کې د زنا سزا یوازی مخ تورول دی چی ستاسی په منځ کې ئی رواج موندلی دی ، هغه وویل ریښتیا خبره خو دا ده چی په تورات کې د دی جرم سزا رجم (په تیګو ویشتل) ښوولی شوی ده ، خو کله چه زمونږ شهزاده ګانو په منځ کې زنا ډیره شوه . نو مونږ هغوی ته سزا ورکول پری ښوه مګر په کمزوری‌خلکو هماغسی سزا جاری کیدله. وروسته مونږ مشوری وکړه چی داسی سزا ټاکل په کاردی چه په ټولو یو ډول جاری کویی شی ، نو هماغه وه چی مونږ د وهلو ټکولو او د مجرم د مخ تورولو او هغه پسی د ډلی خلکو د ویستلو سزا و ټاکله او رجم مو پر ینښوده . په دی خبره رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل : ای خدایه زه هغه ړومبنی شخص یم چه ستا دا حکم می را ژوندی کړ ، کوم چی هغو خلکو ځنډ کړی وه او بیائی هغه یهودی زانیانو ته د

---

558 - مظهری ج3 ټوک 111 ~ 112 نقل د معالم التنزیل څخه المائده 41- سنن ابو داود مختصراً فی الایات باب النفس بالنفس و نسانی مختصراً القامه باب تاویل قوله تعالی وان حکمت ...

559 اخبار باب 20 – استثناء باب 22. 23 .**24**

سنګسار کولو سزا و اوروله د کومو د عوه چه د رسول الله صلی الله علیه وسلم عدالت او محکمی ته راوړل شوی وه او د همدی واقعی په باب د المائدی سورت 44 آیت څخه تر 47 آیت پوری را نازل شوی وه .

د نبوی صلی الله علیه وسلم
او راشدینو خلفاو د دورو تګګ لاری

د انسانیت ستر لار ښود محمد صلی الله علیه وسلم راغی او ټول توپیرونه ئی له منځه یوړل او د آدم علیه السلام د اولاد د حقوقو د برابری اعلان ئی وکړ د قانون لوړ والی یی وساته او د کمزوری او قوی له پاره ئی یو ډول احکام جاری کړل .

1 - د قریشو د بنو مخزوم د قبیلی د یوی ښځی فاطمه اسود څخه د غلاکولو جرم وشو ، د قریشو د ټینګار په اساس حضرت اسامه بن زید رضی الله عنه د سزا بخښولو سپارښته وکړه په دی خبره رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل ایا تاسی د الله جل جلاله د ټاکلی حد بخښل غواړی او بیا ودریده او خلکو ته ئی په وینا کې وویل :

یا ایها الناس انما ضل من کان قبلکم انهم کانوا اذا سرق الشریف ترکوه و اذا سرق الضعیف فیهم اقاموا علیه الحد وایم الله لو ان فاطمه بنت محمد سرقت لقطع محمد یدها

(ای خلکو ! له تاسو پخوا چی کوم امتونه تیر شوی دی هغوی په دی اساس ګمراه او بی لاری شوی وه چی کله به د هغوی د لوړی کورنی چا غلا وکړه نو هغه به ئی پری ښوولو او کله به ئی چی د ښکته درجی چا غلا وکړه نو په هغه به یی حد جاری کړ او زه په الله جل جلاله سوګند کوم

چی که چيری د محمد صلی الله عليه وسلم لور فاطمی غلا کړی وای نو محمد صلی الله عليه وسلم به خامخا د هغه لاس ورپری کړی وه) [560].

2 - د فوت کيدو د مرض په وخت کې يوه ورځ رسول الله صلی الله عليه وسلم د فضل بن عباس رضی الله تعالی عنه په مرسته مسجد ته تشريف يووړ او د لمانځه وروسته په ممبر وخوت او وئی فرمايل :که چيری ما چا ته ښکنځل کړی وی نو هغه دی خپله بدله له ما څخه واخلی او که چيری ما د چا مال اخستی وی نو هغه دی هم خپل حق له ما څخه وغواړی او يا دی راته بخښنه وکړی ځو چی زه رب العالمين ته په ډاډه زړه ورشم ، ټول مسجد کې د خلکو د ډلی څخه يوازی يو شخص پورته شو او وئی ويل چی تا په هغه ورځ زما څخه دری روپی پور کړی وی هغه ماته راکړه رسول الله صلی الله عليه وسلم د خپل کاکا زوی فضل بن عباس رضی الله تعالی عنه ته وويلی چی زما له خوا نه هغه ته دری روپی ورکړه [561].

3 - عبدالله بن جبير خزاعی رضی الله تعالی عنه فرمائی چی يو وخت د رسول الله صلی الله عليه وسلم په لاس کې د کجورو يوه لښته وه او يا مسواک وه چی د هغه په واسطه د يو سړی په ملاکې داغ وشو، هغه وويل (ما ته دی درد ورسا وه) نو په دی خاطر ما ته د بدلی اخستلو اجازه راکړی ، هغه هماغه لښته ده ته ورکړه او ورته ئی وفرمايل : بدله واخله ، هغه د ده شاه مبارکه ښکل کړه او ويی ويل ما ته بخښلی يی او اميد لرم چی ته به د قيامت په ورځ زما شفاعت وکړی[562] .

---

560 - بخاری فی الحدود باب کراهيه الشفاعه فی الحدود - مسلم فی الحدود باب قطع السارق الشريف ...

561 - المصنف د عبد الرزاق 9 ټوک 469 مخ 1972عيسوی کال بيروت چاپ

562 - المصنف د عبد الرزاق 9 ټوک 467 ~ 466 - مجمع الزوائد 6 ټوک 289مخ

4 - همدا سی یوه بله واقعه ده چی د ازدحام په اساس د رسول الله صلی الله علیه وسلم د لاس مبارک په واسطه د یوه سړی په ملاکې درد پیدا شو~ هغه ورته وویل چی راشه او بدله واخله ، هغه سړی د هغه نوم مبارک ښکل کړ او هغه لبنته ئی و غورځوله او ویی ویل یا نبی الله زما اراده او مقصد همدا وه چیمونږ ستا څخه وروسته ظالمان و ټکوو او د هغوی څخه بدله واخستی شو[563].

5 - ابو سعید خدری رضی الله عنه چی یوه ورځ رسول الله صلی الله علیه وسلم کور څخه ووت نو یو سړی د هغی د اوښی رسی ونیوله او وئی ویل چی زما یو کار دی هغه ورته وویل چی پریږده ستا کار کیږی ، دری ځلی ئی همداسی وویل ، لیکن هغه سړی اوښه تللو ته پری نه ښووه، په دی خبره رسول الله صلی الله علیه وسلم لبنته پورته کړه او هغه ته ئی یو شړق ورکړ، کله چی د لمانځه څخه فارغه شو نو وئی ویل هغه سړی چیر ته دی چی ما همدا اوس یو شړق وواهه هغه سړی د اخر صف څخه راپورته شو او راغی او وئی ویل زه حاضر یم د الله جل جلاله او د هغه د رسول الله صلی الله علیه وسلم د غضب څخه پناه غواړم رسول الله صلی الله علیه وسلم همغه لبنته هغه ته وروغورځوله او ورته ئی وویل : نزدی راشه او خپله بدله واخله ، هغه ورته وویل چی ما بخښلی ئی ، په دی وخت کې هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم حاضرینو ته په وینا کې وویل په هغه الله سوګند یادوم چی زما نفس د هغه په اختیار کې دی چی کوم مسلمان چی پر بل باندی ظلم وکړی او د هغی بدله یی نه وی ورکړی نو د قیامت په ورځ به په خپله الله تعالی جل جلاله د هغه د ظلم بدله تری واخلی[564].

---

563 - مجمع الزوائد فی الدیات 2 ټوک 289مخ

564 - المنصف عبدالرزق 9 ټوک 465 – سنن ابی داود فی الدیات باب القود بالضربه

د همدی واقعاتو په لور په اشاره کولوکې حضرت عمر رضی الله تعالی عنه فرمايلی وه: و قد رائيت رسول الله صلی الله عليه وسلم اقتص من نفسه (ما په خپله رسول الله صلی الله عليه وسلم کتلی دی هغه د خپل ذات څخه هم بدله ورکوله) [565].

سعيد بن مسيب رضی الله عنه فرمايلی دی : رسول الله صلی الله عليه وسلم هم د خپل ذات څخه د بدلی اخستو حق ورکړی دی ، ابوبکر صديق رضی الله تعالی عنه هم يو سړی ته د خپل ذات څخه بدله ورکړی وه او حضرت عمر رضی الله عنه هم حضرت سعد رضی الله تعالی عنه ته د خپل ذات څخه بدله ورکړی وه .

6 - د حضرت عايشه رضی الله عنها څخه روايت دی چی د ابوجهم بن حذيفه رضی الله تعالی عنه د يوه سړی سره د زکات د اخستو په وخت کې څه شخړه راغله او ابوجهم رضی الله تعالی عنه د کوتک په واسطه هغه سړی زخمی کړ د وهل شوی سړی خپلوان د رسول الله صلی الله عليه وسلم عدالت ته راغله او د قصاص غوښتنه ئی وکړه ، هغه ورته فرمايل چی تاسو د وينی تويولو دومره بدله واخلی او راضی نامه وکړی هغوی په دی خبره راضی نه شو ، هماغه وه چی رسول الله صلی الله عليه وسلم د توی شوی وينی بدله ډيروله تر دی پوری چی هغوی راضی شول او بيا ئی خلک را وبلل او په عامه تولنه کې د هغوی څخه بيا پوښتنه وکړه چی تاسو راضی ياست هغوی وويل چی هو اوس راضی يو [566].

565- ابو داود فی الذيات - سنن النسائی فی القسامه - مسند احمد 1 ټوک 41 المنصف 9 ټوک 468 مخ

566- سنن ابو داود فی الديات باب العامل يصاب علی يديه - سنن النسائی فی القسامه – سنن ابن ماجه فی الديات و المنصف باب القود من السلطان 9 ټوک 462 مخ

7 - د ابو فراس حارثی رحمه الله علیه څخه روایت شوی دی چه یو ځل حضرت عمر رضی الله عنه په خپله عامه وینا کې و ویل چی : انی لم ابعث عمالی لیضربوا ابشارکم و لالیا خذوا اموالکم فمن فعل به ذالک فلیر فعه الی اقصه منه قال عمرو بن عاص رضی الله تعالی عنه لوان رجلاً ادب بعص رعیته اتقصه منه؟ قال ای و الذی نفسی بیده اقصه و قد رئیت رسول الله صلی الله علیه وسلم اقص نفسه (ما خپل حکام د دی له پاره نه دی ټاکل چی هغوی دی تا سو بی د کوم علته ووهی او وټکوی ستاسی په مالونو په ناروا ډول قبضه وکړی د هر هغه چا سره چی دا ډول ظلم شوی وی نو هغه دی ما ته خبر را کړی چی تر څو زه ورته د هغه حاکم څخه بدله واخلم ، حضرت عمرو بن عاص ورته وویل چه که چیری کوم حاکم خپل رعیت ته ادآب ښیی ، نوایا ته په د هغه څخه هم بدله اخلی ؟ حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ورته وفرمایل ، بلی په خدای سوګند چی زما روح د هغه په لاس کې دی ، زه به ضرور تری بدله واخلم ، د دی امله چه ما رسول الله صلی الله علیه وسلم لیدلی دی چی د خپل ذات (وجود مبارک) څخه به یی بدله ورکوله) [567].

8 - حضرت عمروبن عاص چه د فاروق رضی الله تعالی عنهما د خلافت په دوران کې د مصروالی وه وائی چه زه په خپل کورکې ناست وم. چه د عمر فاروق رضی الله تعالی عنه ځوی عبدالرحمان ابو شحمه رضی الله تعالی عنه او ابو سروعه عقبه بن حارث رضی الله تعالی عنه دواړه ځنګیدلی راغلل ، او وئی ویل چی مونږ شراب څښلی دی او مونږ نشه کړی - پر مونږ حد جاری کړی ما په هغوی د خپل کور په انګړکې حد نافذ

567 - سنن ابو داود الدیات باب قص الامیر من نفس – سنن النسائی القسامه باب القصاص من السلاطین - مسند احمد 1 ټوک 41 مخ - طبقات ابن سعد 1 ټوک281مخ

کړ . په خدای جل جلاله سوګند چه ما ددی واقعی خبر حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ته نه وه ورکړی . خو نا څا په د هغه یو لیک ما ته را ورسید

او په هغه کې ئی په دی ډول لیکلی وه چی : د لوی الله په نوم چی بخښونکې او مهربانه دی دا لیک د الله جل جلاله د بنده عمر له خوا د عاصی بن عاصی په نوم دی د عاصی زویه، حیرانتیا ده ستا په جرئت باندی چی تا څنګه زما د حکم مخالفت کړی دی ، زما زړه غواړی چه تا عزل کړم ځکه چه تا زما د حکم مخالفت کړی دی (د عمر رضی الله تعالی عنه په دوره کې په دوری به عامه ټولنه کې وهل کیدی) عبدالرحمان ستا درعیت یو فرد وه، د هغه سره همغسی کار کول په کار وه لکه څنګه ئی چی ته د نورو عامو خلکو سره کوی . خو تا فکر کړی دی چی دا د امیرالمومنین زوی دی ، نو په دی خاطر د هغه سره امتیازی سلوک په کاردی . حال دا چی تا ته ښکاره ده ، چه زما لاره دا ده چه د حق په معامله کې له هیچا سره رعایت ونه کړی شی . زما د دی لیک د دررسیدو څخه سمدستی وروسته عبدالرحمان ته د غټی او ډبلی ټوټی کمیس وروا غونده. او د (عبا) غوندی په سپرلی ئی مدینی ته راولیږه چه په هغه د زین په ځای یو وړه کجاوه وی تر څو چی د هغه مجرموالی مشهور شی .

هماغه وه چه هغه ئی همداسی ورولیږه او ورسره ئی د عمر فاروق رضی الله تعالی عنه په نوم یو لیک هم رووليږه ، چيپه هغه کې لیکلی وه، چی په خدای سوګند چی زه عامو مسلمانانو او ذمیانو ته د خپل کور په انګړ کې سزا ورکوم . ستا د ځوی سره په هیڅ ډول مراعات نه دی شوی . دا خط د حضرت عمر رضی الله تعالی عنه د بل ځوی حضرت عبدالله رضی الله تعالی عنه په لاس جدا رالیږل شوی وه کله چه عبدالرحمن

مدینی ته راورسید ، نو حضرت عمر رضی الله تعالی عنه هغه ته دوهم ځل د دورو سزا ورکړه [تعزیراً زائداً علی حد][568]

9 - د انس بن مالک رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چه د مصر یو سړی حضرت عمر رضی الله عنه ته راغی او وئی ویل چه ما او د عمروبن عاص (د مصر والی) زوی د منډو مقابله کوله کله چی زه د هغی څخه تر مخه شوم او مقابله می وګټله نو هغه کوتک راواخست او زما په وهلوئی شروع وکړه او وئی ویل چی زه د شریفی مور او شریف پلار زوی یم - عمر فاروق حضرت عمرو بن عاص رضی الله تعالی عنهما ته ولیکل چی د زوی سره دلته راحاضرشه، کله چه دواړه را حاضر شول نو حضرت عمر فاروق رضی الله عنه وفرمایل چی هغه شکایت کونکې مصری چیرته دی کله چی هغه راغی نو ورته ئی وفرمایل کوتک راواخله او بدله واخله ، مصری په وهلو شروع وکړه انس رضی الله عنه فرمایی چي مونږ د هغی په وهلو خوشحاله وه خو هغه دومره زیات ووهلو چی مونږ په زړه کې دا هیله لرله چی اوس نو باید بس کړی د دی وروسته حضرت عمر فاروق رضی الله عنه مصری ته و ویل چه عمرو بن عاص رضی الله تعالی عنه هم یو کوتک ووهه لیکن هغه وویل : ای امیرالمؤمنین زه د هغه زوی وهلی وم او ما دهغه څخه خپله بدله واخسته د بدلی دور کولو وروسته حضرت عمر فاروق حضرت عمرو بن عاص رضی الله عنهها ته په ویناکې و ویل چی : مذ کم تعبد تم الناس و قد ولدتهم امهاتهم احراراً قال یا امیر المؤ منین لم اعلم ولم یایتنی (تاسی له کوم وخته راهیسی خلک غلامان کړی دی. حال دا چی د هغوی میندو هغوی ازاد زیږولی وه ، عمرو بن عاص رضی الله تعالی عنه ورته و فرمایل چی ای امیرالمومنینه : ماته د

---

568 - کنزالعمال په حواله د ابن سعد بن راهویه - سنن کبری د بیهقی - منصف د عبد الرزاق مختصر 9 ټوک 232 مخ

دی واقعی په هکله نه کوم معلومات وه. او نه دا سړی ما ته د فریاد له پاره راغلی وه .

10 - حضرت عطا رحمه الله علیه فرمائی چه عمر فاروق رضی الله تعالی عنه خپلو ټولو والیانو او مامورینو ته حکم کړی وه چه هغوی دی په هر کال د حج په وخت کې موجودوی. کله به چی ټول حکام او مامورین راټول شوه.نو بیا به حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه ورته په خطاب کې ویل ، ای خلکو ! ما خپل والیان او مامورین د دی له پاره نه دی ټاکلی چه هغوی دی ستاسی په مالونو په ناروا توګه قبضه وکړی او تاسو دی ووهی او وټکوی او ستاسو ابرو دی تویه کړی ، بلکه ما هغوی د دی له پاره ټاکلی دی چی ستاسو ترمنځ امن راوړی او سرکاری خزانه په صحیح لاره کې مصرف کړی . که چیری په کوم فرد باندی دی حکامو ظلم کړی وی پورته دی شی او په ګوته دی ئی کړی ترڅو زه ورته بدله واخلم [569].

11 - یو ځل حضرت عثمان رضی الله عنه په یوی عامی غونډی کې و ویل. چی که چیری د چا پرما حق وی یاد ظلم کولو د عوه وی ، نوزه حاضریم که غواړی زما څخه بدله واخلی او که غواړی چه ما وبخښی[570] .

12 - په تاریخ طبری کې دی چی د حضرت عثمان رضی الله عنه په وخت کې ټول مامورین راغوښتل کیده او د خلکو د شکایت د اوریدو وروسته به ئی د هغه تدارک کاوه .

13 - عامر شعبی رحمه الله علیه فرمایی چی یوځل د حضرت علی رضی الله تعالی عنه زره چیرته لویدلی وه او یوه عیسوی ته په لاس

---

569 - کنزل العمال 12 ټوک 659 مخ په حواله د ابن سعد ابن راهویه - طبقات ابن سعد ج 3 ټوک 293مخ

570 - کنز العمال 13 ټوک 83 مخ بحواله ابن ابی داود ابن عساکر

ورغلی وه کله چه حضرت علی رضی الله تعالی عنه د هغه په لاس کې ولیده نووئی پیژندله او د قاضی شریح رحمه الله علیه په عدالت کې ئی پری دعوه دائر کړه ، عیسایی وویل چی زره زما ده او امیر المؤمنین دروغ وایی. قاضی شریح رحمه الله علیه ور څخه پوښتنه وکړه چی ایا له تا سره کوم ډول ثبوت موجود دی ؟ هغه ورته وویل چی نه ، قاضی د عیسائی په حق کې پریکړه وکړه. د دی پریکړی په اساس په هغه دومره اثر وشو چه ایمان ئی راور، او وئی ویل دا خو د انبیاو په څیر انصاف دی . چی امیرالمومنین ما د خپل قاضی محکمی ته راوراندی کوی او هغه د امیرالمومنین په خلاف پریکړه کوی ، وروسته بیا عیسائی اقرار وکړ چی دازره د حضرت علی رضی الله عنه څخه د صفین په لور د تلو په وخت کې لویدلی وه حضرت علی رضی الله عنه د هغه د ایمان په راوړو ډیر خوښ شو هغه زره ئی هم هغه ته ورکړه او یو اس ئی هم د کومک په شکل ورکړه ، دا نوی مسلمان وروسته د خوارجو په خلاف په جنگ کې د حضرت علی رضی الله تعالی عنه په صف کې جنگیده [571]-

د راشدینو خلفاو رضی الله عتهم دا کړنلاره د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د شخصی عمل پرته د هغه د دی وینا په اساس هم وه [المؤمنون تتکافاء دماء هم] د مسلمانانو وینی د یو بل سره برابر حیثیت لری .

د فقهاو رائی

د سلطان په هکله د قاضی د پریکوی په باب

د امام ابوحنیفه رحمه الله علیه رائی دا ده چې د قاضی حکم په خلیفه نافذ کیدای شی او که قاضی خپله فیصله په هغه او د هغه په مامورینو

571- الکامل د ابن لاثیر 3 ټوک 399مخ 1965عیسوی کالد د بیروت چاپ

نشی نافذ کولای نو د قضاء مسئولیت دی په غاړه نه اخلی د د امویانو او عباسیانو به دور کې د محکمه ازادی ختم شوی وه او د حکومت په مامورینو د پریکړې نافذ کول ممکن نه و نو له دی امله امام ابوحنیفه رحمه الله علیه د قضاء د منصب د قبولو څخه انکار وکړه چې د امویانو په دور کی د عراق والی یزید بن عمر بن هبیره ددی عمل له امله ئې شل یا دیرش دوری وواهه او ځینو روایتونو کې دی چې هر ورځ به لس لس دوری واهه خو هغه به انکار کاوه د عباسیانو په دور کی المنصور په امام ابوحنیفه رحمه الله علیه باندی د قضاء د منصب د منلو کوښښ وکړ تردی پوری چی د قاضی القضاه منصب ئی ورته وړاندی کړ مگر هغه انکار وکړه او د انکار کولو اصلی علت یې داسی بیان کړو:

والله ما انا بمامون الرضی فکیف اکون مامون الغضب ولو اتجه الحکم علیک ثم هددتنی ان تغرقنی فی الفرات او ان تلی الحکم لاخترت ان اغرق ولک حاشیه یحتاجون الی من یکرمهم لک فلا اصلح لک (په الله جل جلاله سوگند چه که چیری زه په خوښه سره هم دا منصب قبول کړم نوبیا هم ستاسو د امید وړنه گرځم نو چیرته لا په زور سره ، که چیری په کومه معامله کې پریکړه ستاسی په خلاف وشی او بیا ته ماته اخطار راکړی چی یا دی د فرات په سیند کې غرقوم او یا دی پریکړه بدله کړه نو زه به ډوبیدلو ته غاړه کیږدم خو پریکړه به بدله نه کړم ، بیا خو ستا د دربار خاوندان او دهغه په څنگ کې نور خلک داسی ډیر دی ، هغوی ته داسی قاضی په کاردی چی ستا په خاطر د هغوی هم لحاظ وساتی ، زه د دی کار صلاحیت نه لرم) [572].

572- تاریخ بغداد 3 ټوک 328 مخ بغداد د خطیب لیکنه د بیروت چاپ چی نوموړی په 463 عیسوی کال مړ شوی دی

كله چه د امام ابو حنيفه رحمه الله عليه شاگرد رشيد ابويوسف دا احساس وکړ چی حالات يو څه بدل شوی دی. او د عدليی ازادی بيرته خپل ځای ته راځی نو هغه د قضا منصب قبول کړ ، په 166 هجری قمری کال کې المهدی هغه د شرقی بغداد قاضی وټاکه د الهادی په زمانه کې هم دی هلته قاضی وه خو کله چه د هارون الرشيد د حکومت وخت راغی نو په هغه ئی (هارون الرشيد ئی) نور هم اثر زيات وکړ او د ټول عباسی حکومت قاضی القضاه ئی وټاکه تر دی د مخه هيڅوک په داسی منصب نه وه ټاکل شوی. هغه ته به قاضی القضاه الدنيا ويل کيده ،هغه ته د قاضيانو د ټاکلو ټول واک ورکړی شوی وه بلکه په ټولو معاملاتو کې قانونی لارښوونه هم دده په غاړه وه يعنی هغه ته د قانون د وزير حيثيت ورکړل شوی وه[573].

د هغه په محکمه کې به د علماويوه ډله د پريکړو په وخت کې تل له پاره موجوده وه چی په دی ډله کې امام احمد بن حنبل رحمه الله عليه هم شامل وه هغه په دی وخت کې ځوان وه ، د دعوی د اوريدو په وخت کې به د دی علماو ترمنځ بحث اوگده ځيړنه کيدله [574].

ذکر شوی امام رحمه الله عليه هارون الرشيد ته يو کتاب د کتاب الخراج په نوم ترتيب کړو، د دی په شروع کې ليکل شوی دی. ټول خلک قانون ته يو ځيرو گرځوی که څه هم هغوی تاسی ته نژدی وی يا لری [575].

573- البدايه و النهايه لابن کثير 10 ټوک 180 مخ - تاريخ بغداد ج 14 ټوک 242 – 243 مخونه

574 - البدايه و النهايه لابن کثير 10 ټوک 181 مخ

575 - کتاب الخراج 5 مخ 1352 هجری قمری کال د مصر چاپ

هغه د عدلیی د ازادی په هکله لیکې چی د انصاف په معامله کې د هر ډول واسطی او مداخلی دروازی بندول په کار دی او نه د کوم شخص د مرتتی او حیثیت څه لحاظ هم و نه ساتل شی [576] .

د هارون الرشید په وخت کې یو زوړ عیسوی د خلیفه په خلاف د یوه باغ دعوی وکړه قاضی ابو یوسف رحمه الله علیه نه یوازی دا چی د خلیفه ترمخ یی د دی دعوی اوریدنه وکړه بلکه د خلیفه څخه ئی دری ځلی د سوګند یادولو غوښتنه هم وکړه. کله چه هر کرت هغه د سوګند یادولو څخه مخ واړاوه. نو ذکر شوی امام د مدعی یعنی عسیوی په حق کې پریکړه وکړه - خو د مرګ پوری په دی پښیمانه و چی ولی خلیفه یی د عیسوی برابر و نه دراوه [577].

قاسم بن الحکم عراقی فرمائی چی ماپه خپله د قاضی ابو یوسف رحمه الله علیه څخه د وفات په وخت کې اوریدلی وه.

یالیتنی مت علی ما کنت علیه من الفقر و انی لم ادخل فی القضاء علی انی ما تعمدت بحمد الله و نعمته جوراً ولا حابیت خصما علی خصم من سلطان ولا سوقه (کاشکې چه زه د فقر په حالت کې وفات شوی او د قضاء په مسئولیت کې نه وی داخل شوی خو د دی سره د الله جل حلاله شکر او د هغه فضل دی چی ما قصداً په چا ظلم نه دی کړی او نه د دعوه کونکې د یوی ډلی سره می د بلی په نسبت زیاته مینه کړی ده که څه هم هغه حکمران وی یا عام فرد وی) [578].

د حسن بصری رحمه الله علیه لیك
د عمر بن عبدالعزیز رحمه الله علیه په نوم

576- کتاب الخراج 151 مخ 1352 هجری قمری کال د مصر چاپ
577 - البدایه و النهایه 10 ټوک 181مخ
578 - تاریخ بغداد للخطیب 13 ټوک 252 مخ

و اعلم يا اميرالمومنين ان الله انزل الحدود ليزجربها عن الخبائث و الفواحش فكيف اذا اتاها من يليها و ان الله انزل القصاص حياه لعباده فكيف اذا قتلهم من يقتص لهم (ای اميرالمومنين ! ښه پوه شه ، چی الله جل جلاله سزا ګانی د دی له پاره راليږلی دی چه خلک د هغی په اساس د ګنده او بدو کارونو څخه منع شی ، نو عام خلک به څنګه منع شه چی د هغوی حکمران په خپله د بديو او فحش کارونو مرتکب ګرځی ~ الله جل جلاله د قصاص حکم په دی خاطر را نازل کړی دی چه د هغه د بندګانو ارواح محفوظ وساتل شی ، نو د خلکو د ځان ساتنه به څنګه وشی کله چه د هغوی حکمران په خپله قتلول شروع کړی[579].

د سفيان ثوری رحمه الله عليه ليك
د هارون الرشيد په نوم

هارون الرشيد د ځواک دلاسته راوړو وروسته امام سفيان ثوری رحمه الله عليه ته دعباد الطالقانی په لاس يو ليک ورواستاوه چی په هغه کې ئی ليکلی وه چی زه ستا د ليدو ارزو لرم ، او شکايت ئی کړی وه چی نورو علماو و زما سره ليدنی وکړی او مبارکې ئی راکړه ليکن تا نه مبارکې راکړی او نه دی راسره ليدنه وکړه. دا خط امام ته هغه وخت وررسيد چی هغه د کوفی په مسجد کې د شاګردانو ترمنځ ناست وه د خط د اوريدو وروسته هغه وويل د دی ليک په شا زما ځواب وليکې ، د سفيان ثوری رحمه الله عليه دا ليک د حق يوه ښکاره نمونه وه ، د قضاء د لوړوالی او د قضاء (علی السلطان و اعوانه) په هکله دا لاندی اقتباس ملاحظه کړی: يا هارون قعدت علی السرير ولبست الحرير اسبلت سترا

579- العقد الفريد لابن عبد ربه کتاب للؤلوه فی السلطان صفه الامام العادل لومړی ټوک 24مخ

دون بابک و تشبهت بالحجبه برب العالمین ثم اقعدت اجنادک الظلمه دون بابک وسترک یظلمون الناس ولا ینصفون یشربون الخمور و یضربون من یشربها ویزنون ویحدون الزانی ویسرقون و یقطعون یدالسارق افلا کانت هذه الاحکام علیک و علیهم قبل ان تحکم للناس (ای هارونه ! ته په تخت ناست ئی ، دوربښمو کالی دی اغوستی دی په دروازی دی پردی راځوړندی کړی او د خلکو څخه په پټوالی سره د الله جل جلاله سره مشابهت کوی ، د دی نه پرته تا په دروازه کې هم خلک ټاکلی دی چی په ظلم حکم کوی انصاف نه کوی ، هغوی په خپله شراب څکې خو نورو شرابو څکونکو ته سزا ورکوی ، په خپله زنا کوی خو نورو زنا کونکې ته سزا ورکوی په خپله غلا کوی خو د نورو غلو لاسونه ورېری کوی په خپله وژل کوی خو د نورو وژونکو څخه قصاص اخلی نوایا د خدای دا قوانین په تا او ستا په دی مامورینو د نورو څخه تر مخه د جاری کیدو له پاره نه دی راغلی ؟

د لیک په شروع کې ئی د ملت د خزانی په بی ځایه استعمال سخت تنقید کړی دی او په اخر کې ئی د قیامت دورځی څخه ویرولی دی) .

او لیکلی ئی دی چی : فایاک ایاک ان تکتب لی کتابا بعد هذا فلا اجیبک والسلام (خبر اوسه ، خبراوسه ، چی په راتلونکې کې زما په نوم هیڅ لیک ونه لیکې او که نه نو زه به ځواب درنه کړم والسلام) .

کله چه هارون الرشید دا لیک ولوست نو د سترګو څخه ئی اوښکې روانی شوی ، یو درباری ورنه پوښتنه وکړه چی هغه ستا په مقابل کې ډیر جرئت ښولی دی د هغه نیول په کار دی هارون ورته وویلی ته د دنیا بنده یی او سفیان رحمه الله علیه یوازی د یوه امت حیثیت لری [580].

580 - الادب العربی و تاریخه 2 ټوک 176 مخ 1937 عیسوی کال د مصطفی البابی مصر چاپ

نیو لیك

....

د کتاب لنأیز

د دی کتاب د دری واړو برخو او ټولو ځبرکو لنډیز دا دی چی د اسلامی سیاست د مانی بنسټ په دی څلورو شیانو ایښودل شوی دی :

۱ } د الله جل جلاله حاکمیت او د کتاب او سنتو پورته والی.

2 } د عابدینو فقهاو څخه جوړه شوی شوری چی د مسلمانانو معتمده هم وی.

3 } دیانت لرونکې ، دخدایه ویریدونکې او اهل اجرائیه چی مشر ئی مسلمان او باوری وی.

4} ازاده او مستقله عدلیه (قضاء) چی غړی ئی فقها هم وی ، عادل او متقی هم وی کوم خلک چه په دی وخت کې په مسلمانانو حکومت کوی په هغوی په شرعی ډول فرض دی چی هغوی د همدیاصولو په بنسټ یو نظام جوړکړی او که چیری داسی نه کوی نو بیا په مسلمانانو فرض دی چی د دی حکمرانانو په عزل کولو او د هغوی پر ځای د صالح او عادل حکومت د جوړولو له پاره خپلی هلی ځلی تیزی کړی .

الهم ارنا الحق حقا وارزقنا اتباعه و الباطل باطلاً وارزقنا اجتنابه و صلی الله علی سیدنا و نبینا محمد و علی اله واصحابه اجمعین

....

کتابونه

د دی کتاب په لیکوکې چه د کومو کتابونو څخه استفاده شوی د هغو فهرست په لاندی ډول دی :

تفاسير

1-{ جامع البيان تفسير القرآن د محمد بن طبری رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نیټه 310د هجری قمری کال

2-} تفسير حکام القرآن د امام جصاص حنفی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نیټه 370 هجری قمری کال

3-} تفسير معالم التنزيل د حسين بن محمد البغوی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نیټه 516 هجری قمری کال

4-} تفسير احکام القرآن د قاضی ابوبکر محمد بن عبدالله ابن عربی ليکنه د مړينی نیټه 547 هجری قمری کال

5-} تفسير زاد المسير فی علم التفسير د ابوالفرج ابن جوزی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نیټه 597 هجری قمری کال

6-} تفسير مفاتيح الغيب (تفسير کبير) د امام فخر الدين محمد بن عمرو رازی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نیټه 606 هجری قمری‌کال

7-} تفسير الجامع لاحکام القرآن د محمد بن احمد القرطبی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نیټه 671 هجری قمری کال

8-} تفسير انوار التنزيل (بيضاوی) د قاضی بيضاوی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نیټه 685 هجری قمری‌کال

9-} تفسير مدارک التنزيل د عبدالله بن احمد النسفی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نیټه 701 هجری قمری‌کال

10- } تفسير لباب التاويل (الخازن) د عبدالله بن محمد الخازن ليکنه د مړينی نیټه 741 هجری قمری‌کال

11- تفسير البحر المحيط د محمد بن يوسف ابن حيان الاندلسی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نیټه 754 هجری قمری کال

12- } تفسير القران العظيم د اسمعيل بن محمد بن عمروبن كثير رحمه الله عليه ليکنه د مړینی نیته 774 هجری قمری‌کال
13- } تفسير جلالين د جلال الدين سيوطى رحمه الله عليه ليکنه د مړینی نیته 911 هجری قمری کال
14- } تفسير مظهرى د قاضى ثناء الله پانی پتی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیته 1225 هجری قمری کال
15- } تفسير موضح القرآن د شاه عبدالقادر محدث دهلوى رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیته 1230 هجری قمری‌کال
16- } تفسير فتح العزيز تفسير عزيزى د شاه عبدالعزيز محدث دهلوى لیکنه د مړینی نیته1239 هجری قمری کال
17- } تفسير ترجمان القران د مولا نا ابو الكلام ازاد رحمه الله عليه ليکنه
18- } تفسير عثمانى د علامه شبير احمد عثمانى رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیته 1369 هجری قمری کال
19- } تفسير تفهيم القران د مولا نا سيد ابوالاعلى مودودى رحمه الله عليه لیکنه د مړینی نیته 1399 هجری قمری‌کال
20- } تفسير روح المعانى د شهاب الدين سيد محمود الالوسى بغدادى لیکنه د مړینی کال 1270 هجری قمری کال
21- } بائيبل

احاديث او د احاديثو شرحى

1-} صحيح بخارى د محمد بن اسمعيل بخارى رحمه الله عليه ليکنه د مړینی نیته 256 هجری قمری کال
2-} صحيح مسلم د مسلم بن حجاج قشيرى رحمه الله عليه ليکنه د مړینی نیته 260 هجری قمری کال
3-} سنن ابو داود د ابوداود سليمان بن اشعث سجستانى رحمه الله عليه لیکنه د مړینی نیته 275 هجری قمری کال
4-} جامع ترمذى د ابو عيسى ترمذى رحمه الله عليه ليکنه د مړینی نیته 279 هجری قمری کال
5-} سنن نسائى د ابو عبدالرحمن احمد بن شعيب نسائى ليکنه د مړینی نیته 303 هجری قمری کال

6-} سنن ابن ماجه د محمد بن یزید قزوینی ابن ماجه لیکنه د مړینی نیټه 275 هجری قمری کال

7-} موطا امام مالک د امام مالک بن انس رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 179 هجری قمریکال

8-} مسند احمد د امام احمد بن حنبل رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 241 هجری قمری کال

9-} المصنف د عبدالرزاق بن همام صنعانی لیکنه د مړینی نیټه 211 هجری قمری کال

10- صحیح ابن خزیمه د محمد بن اسحاق بن خزیمه لیکنه د مړینی نیټه 311 هجری قمری کال

11- } الادب المفرد د محمدبن اسمعیل بخاری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 256 هجری قمری کال

12- } معجم صغیر د امام طبرانی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 360 هجری قمری کال

13- } المستدرک د ابو عبد الله الحاکم النشاپوری لیکنه د مړینی نیټه 405 هجری قمری کال

14- } سنن دارمی د ابو محمد عبدالله بن عبدالرحمن دارمی لیکنه

15- } السنن الکبری د ابو احمد بن حسین بیهقی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 458 هجری قمری کال

16- } سنن دار قطنی علی بن عمر الدار قطنی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 385 هجری قمری کال

17- } کنز العمال د علی المتقی بن حسام الدین الهندی لیکنه د مړینی نیټه 957 هجری قمری کال

18- } شرح معانی الاثار د امام طحاوی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 321 هجری قمری کال

19- } مشکل الاثارد امام طحاوی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 321 هجری قمری کال

20- } جامع الاصول د ابن اثیر جزری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 606 هجری قمری کال

21- } الترغيب والترهيب د حافظ زکي الدين منذری رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 656 هجری قمری کال

22- } مجمع الزوائد د علامه نورالدين هيثمی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 807 هجری قمری کال

23- } عمده القاری د بدرالدين عينی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 855 هجری قمری کال

24- } فتح الباری د ابن حجر عسقلانی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 852 هجری قمری کال

25- } شرح مسلم د امام نووی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی کال 676 هجری قمری کال

26- } معالم السنن د امام ابو سليمان خطابی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 388 هجری قمری کال

27- } ارشاد الساری د بخاری شرح د شهاب الدين قسطلانی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 923 هجری قمری کال

28- } نيل الاوطار د قاضی شوکانی يمنی رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 1250 هجری قمری کال

29- مرقات شرح مشکواه د ملا علی قاری رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 1014 هجری قمری کال

30- } تحفه الاحوذی د ترمذی شرح د علامه عبدالرحمان مبارک پوری رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 1353 هجری قمری کال

31- } فيص الباری امالی بخاری د علامه انورشاه کشميری رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 1352 هجری قمری کال

32- } معارف السنن امام ترمذی د علامه انورشاه کشميری رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 1352 هجری قمری کال

33- } کتاب الخراج د قاضی ابو يوسف رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 182 هجری قمری کال

34- } کتاب الموضوعات د ابن جوری رحمه الله عليه ليکنه د مړينی نيټه 597 هجری قمری کال

35- } موضوعات كبير د ملاعلي قادري رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 1104 هجري قمري كال

36- } نصب الرايه علامه جمال الدين زيلني رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 762 هجري قمري كال

فقه

1-} المسبوط د شمس الائمه سرخي رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 490 هجري قمري كال

2-} هدايه د شيخ الاسلام مرغيناني رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 593 هجري قمري كال

3-} البدائع الصنائع د علامه كاشاني رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 587 هجري قمري كال

4-} فتح القدير د هدايه شرح ابن الهمام حنفي رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 861 هجري قمري كال

5-} عنايه الهدايه دعلامه بابرتي رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 786 هجري قمري كال

6-} فتاوى قاضيخان (خانيه) د علامه قاضي خان رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 592 هجري قمري كال

7-} بحرالرائق د ابن نجيم مصري رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 970 هجري قمري كال

8- } فتاوى بزازيه د ابن البزار الكرء اى ليكنه د مړينې نيټه 827 هجري قمري كال

9-} فتاوى عالمگيريه - درمختارد علامه علاوالدين حصكفي رحمه الله عليه ليكنه د مړينې كال 1088 هجري قمري كال

10- } مجموعه شامي د ا بن عابدين شامي رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 1252 هجري قمري كال

11- } رسائل د ا بن عابدين شامي رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 1252 هجري قمري كال

12- } كتاب الام د امام شافعي رحمه الله عليه ليكنه د مړينې نيټه 204 هجري قمري كال

نیو لیك

13- } بدایه المجتهد د ابن رشد مالکي رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 595 هجری قمری کال

14- } المغنی د ابن قدامه حنبلی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 334 هجری قمری کال

15- } فتاوی ابن تیمیه د شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 728 هجری قمری کال

16- } اعلام الموقعین د حافظ ابن قیم رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 751 هجری قمری کال

17- } المحلی د ابن حزم ظاهری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 456 هجری قمری کال

18- } معین الحکام د علامه علاء الدین طرابلسی رحمه الله علیه لیکنه

اصول فقه

19- } الاصول د فخر الاسلام بزدوی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 482 هجری قمری کال

20- } المستصفی د امام غزالی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 505 هجری قمری کال

21- } توضیح تلویح د سعد الدین تفتازانی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 791 هجری قمری کال

22- } تحریر الاصول د ابن الهمام حنفی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 861 هجری قمری کال

23- } منهاج الاصول د قاضی بیضاوی لیکنه د مړینی نیټه 791 هجری قمری کال

24- } الاعتصام د ابو اسحق شاطبی رحمه الله علیه لیکنه د مړینۍ نیټه 790 هجری قمری کال

25- } ارشاد الفحول د قاضی شوکانی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 1250 هجری قمری کال

26- } الاشباه والنظائر د ابن نجیم مصری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 970 هجری قمری کال

27- } الاشباه والنظائر د جلال الدین سیوطی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 911 هجری قمری کال

کلام (عقائد) :

1-}التمهید فی بیان التوحید د ابو الشکور سالمی حنفی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 465 هجری قمری کال

2- } المنقد من الضلال د امام غزالی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 505 هجری قمری کال

3- } المعتمد فی المعتقد د قاضی فضل الله نور پشی لیکنه د مړینی نیټه 630 هجری قمری کال

4-} اصول الدین د شیخ عبدالقاهر بغدادی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 429 هجری قمری کال

5-} شرح عقائد سعد الدین تفتازانی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 791 هجری قمری کال

6-} شرح مواقف د سید شریف جرجانی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 816 هجری قمری کال

7-} المسائره د ابن الهمام حنفی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی نیټه 861 هجری قمری کال

8-} شرح المطالع

سیرت او تاریخ :

1-} .سیرت ابن هشام رحمه الله علیه د ابن هشام رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 213 هجری قمری

2-} طبقات ابن سعد د محمد بن سعد رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 235 هجری قمری

3- } فتوح البلدان د احمد بن یحیی بلاذری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 277 هجری قمری

4-} تاریخ بغداد د خطیب بغدادی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 463 هجری قمری

5-} تاریخ الامم و الملوک د محمد بن جریر طبری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 310 هجری قمری

6-} جوامع السیر د ابن حزم ظاهری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 456 هجری قمری
7-} الاستعاب د ابن عبدالبر رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 463 هجری قمری
8-} اسد الغابه د ابن الاثیر جزری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 630 هجری قمری
9-} زاد المعاد د حافظ ابن قیم رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 756 هجری قمری
10- } البدایه والنهایه د حافظ ابن کثیر رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 774 هجری قمری
11- } السیره النبویه د حافظ ابن کثیر رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 774 هجری قمری
12- } الکامل فی التاریخ د ابن الاثیر جزری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 630 هجری قمری
13- } مقدمه ابن خلدون د علامه ابن خلدون رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 808 هجری قمری
14- } الاصابه فی تمیزالصحابه د حافظ ابن حجر عسقلانی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 852 هجری قمری
15- } السیره الحلبیه د علی بن برهان الدین حلبی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 900 هجری قمری
16- } وفاء الوفاء علامه سمهودی رحمه الله علیه 911 هجری قمری
17- } مناقب امام اعظم د موفق الدین مکي رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 568 هجری قمری
18- } الملل و النحل د علامه شهرستانی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 548 هجری قمری کال
19- } الفصل بین الملل و النحل د ابن حزم ظاهری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 456 هجری قمری
20- } مناقب امام احمد بن حنبل ابن حوزی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 597 هجری قمری

21- } نهج البلاغه سید شریف رضی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 404 هجری قمری
22- }الخصائص الکبری د جلال الدین سیوطی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 911 هجری قمری
23- } حسن المحاضره د جلال الدین سیوطی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 911 هجری قمری
24- } سفر السعاده د شیخ عبدالحق محدث دهلوی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 958 هجری قمری
25- } شرح نهج البلاغه د ابن ابی حدید رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 656 هجری قمری
26- } مکتوبات د امام ربانی مجددالف ثانی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 103 هجری قمری
27- } ازاله الخفاء د شاه ولی الله محدث دهلوی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 1176 هجری قمری
28- } قره العنین د شاه ولی الله محدث دهلوی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 1176 هجری قمری
29- } قصص الانبیاء د عبدالوهاب بجار مصری مولانا لیکنه
30- } قصص القرآن د مولانا حفظ الرحمان سیو هاروی رحمه الله علیه لیکنه
31- } رحمه العالمین قاضی محمد سلیمان منصور پوری رحمه الله علیه لیکنه
32- }الریاض النضره ابو جعفر احمد المحب الطبری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 164 هجری قمری
33- } ثلاثه من اعلام الحریه د قدری لیکنه
34- } رسول رحمه د مولانا غلام رسول مهر لیکنه
35- } تاریخ عالم د ولیم ایل لینگر (اردو ژباړه)
36- } تمدن هند د ډاکټرگستاولی بان (اردو ژباړه)
37- } جنگ عظیم دوم لوئیس سنائیدر (اردو ترجمه)

لغت او ادب

نيو ليك

1-} جمهره اللغه د ابن درید رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 321 هجری قمری

2-} مفردات القرآن د امام راغب اصفهانی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 502 هجری قمری

3-} النهایه د ابن الاثیر جزری رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 706 هجری قمری

4-} مختار الصحاح محمد بن ابی بکر رازی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 666 هجری قمری

5-} صراح للغات علامه جمال قرشی رحمه الله علیه لیکنه کال 681 هجری قمری

6-} تاج العروس د قاموس شرح د علامه زبیدی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 1205 هجری قمری

7-} لسان العرب د ابن منظور افریقی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 711 هجری قمری

8-} المنجد

9-} الادب العربی و تاریخه

10- } العقد الفرید د ابن عبدربه رحمه الله علیه لیکنه

11- } مجمع البحار د شیخ محمد طاهر رحمه الله علیه لیکنه

12- } کلیات د ابو البقاء حنفی لیکنه د مړینی کال 1095 هجری قمری

سیاسیات :

1-} الاحکام السلطانیه د امام ابو الحسن ماوردی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 450 هجری قمری

2- } الاحکام السلطانیه د قاضی ابویعلی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 458 هجری قمری

3-} السیاسه المدنیه د ابو نصر فارابی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 339یا 343 هجری قمری

4-} احصاء العلوم د ابو نصر فارابی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 339یا 343 هجری قمری

5-} الفحری فی الادب السلطانیه د ابن المطقطقی رحمه الله علیه اردو ژباړه د مړینی کال 709 هجری قمری
6-} السیاسه الشرعیه د ابن تیمیه رحمه الله علیه 728 لیکنه د مړینی کال هجری قمری
7-} منهاج السنه د ابن تیمیه رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 728 هجری قمری
8-} الطرق الحکمیه ابن قیم رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال د 156 هجری قمری
9-} مجموعه رسائل اخوان الصفا رساله سابعه
10- } علم السیاسه د ډاکټر حسن صعف لبنان پوهنتون استاد لیکنه
11- } مدخل الی علم السیاسه ډاکټر جمال الاتاشی لیکنه
12- } اسلام کا نظام حکومت مولانا حامد الانصاری رحمه الله علیه لیکنه
13- } مبادیات سیاسیات د شروانی رحمه الله علیه لیکنه
14- } دی پرنس عربی ژباړه د میکیاولی لیکنه د مړینی کال هجری قمری
15- } نظام الحکم فی الشریعه والتاریخ د ظافر قاسمی رحمه الله علیه لیکنه
16- } اسلامی ریاست د مولا نا سید ابو الاعلی مودودی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 1399 هجری قمری
17- } خلافت و ملوکیت د مولا نا سید ابو الاعلی مودودی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 1399 هجری قمری
18- } سلامی کاسیاسی نظام مولا نا ابو الاعلی رحمه الله علیه مودودی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 1399 هجری قمری
19- } العداله الاجتماعیه د شهید سید قطب رحمه الله علیه لیکنه
20- } الفتنه الکبری د ډاکټر طه حسین رحمه الله علیه لیکنه
21- } احیاء العلوم د امام غزالی رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 505 هجری قمری
22- } التفهیمات الالهیه د شاه ولی الله رحمه الله علیه لیکنه د مړینی کال 1176 هجری قمری
23- } اصول الدعوه د ډاکټر عبدالکریم زیدان لیکنه

نیو لیك

24- } اقتضاء الصراط المستقيم د امام ابن تيميه رحمه الله عليه ليكنه د مړينی كال 1399 هجری قمری
25- } الميزان الكبرى د امام عبدالوهاپ شعرانی ليكنه
26- } كتاب النبی پروفيسور مصطفى الاعظمی رحمه الله عليه
27- } جامع بيان العلم د ابن البر رحمه الله عليه ليكنه د مړينی كال 1399 هجری قمری
28- } ارض القرآن د سيد سليمان ندوی رحمه الله عليه ليكنه
29- } تلبيس ابليس د ابن جوزی رحمه الله عليه ليكنه
30- } انسانی دنيا پر مسلمانون ک عروج وزوال كا اثر د سيد ابوالحسن علی ندوی ليكنه
31-

پای